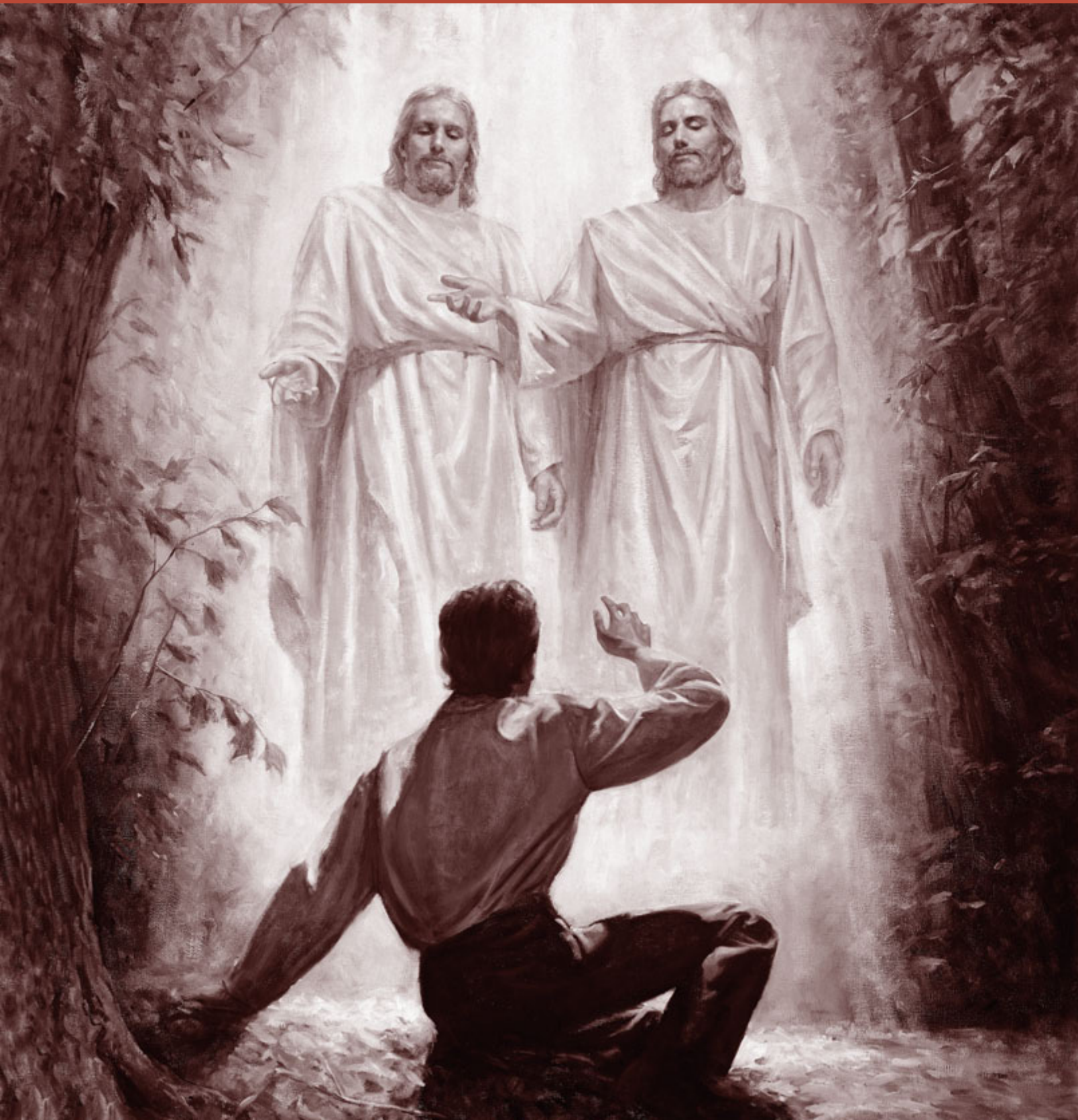

Doctrina și legămintele și Istoria Bisericii

Manualul învățătorului de doctrină a Evangheliei

Doctrina și legămintele și Istoria Bisericii

Manualul învățătorului de doctrină a Evangheliei

Publicat de
Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă
Salt Lake City, Utah

Comentarii și sugestii

Comentariile și sugestiile dumneavoastră cu privire la acest manual vor fi bine venite. Vă rugăm să le trimiteți la:

Curriculum Planning
50 East North Temple Street, Floor 24
Salt Lake City, UT 84150-3200
USA

E-mail: cur-development@ldschurch.org

Vă rugăm să menționați numele dumneavoastră, adresa, episcopia și țărșul. Nu uitați să indicați titlul manualului. Apoi, consemnați comentariile și sugestiile dumneavoastră cu privire la părțile bune ale manualului și la cele căroră ar fi necesar să li se aducă îmbunătățiri.

Pe copertă: *Prima Viziune*, de Del Parson

Pagina 170: *Sfinți alungați din ținutul Jackson, Missouri*, de C. C. A. Christensen
© de Muzeul de Arte Frumose, Universitatea Brigham Young.
Toate drepturile rezervate.

Pagina 204: *Fratele Joseph*, de David Lindsley

Pagina 212: *Brigham Young, un Moise al Americii*, de Kenneth A. Corbett
© de Kenneth A. Corbett

© 1999 Intellectual Reserve, Inc.

Toate drepturile rezervate.

Actualizat 2003

Tipărit în Germania

Aprobarea versiunii în limba engleză: 11/03

Aprobarea traducerii: 11/03

Titlul original: *Doctrine and Covenants and Church History: Gospel Doctrine Teacher's Manual*

Romanian 35685 171

Cuprins

Numărul și titlul lecției	Pagina
Îndrumări pentru învățător	v
1 Introducere la Doctrina și legământele și Istoria Bisericii	1
2 „Iată, Eu sunt Isus Hristos, Salvatorul lumii“	6
3 „Eu avusesem o viziune“	12
4 „Amin[tește-ți] de noul legământ, chiar Cartea lui Mormon“	18
5 „Acesta este spiritul revelației“	26
6 „Eu îți voi spune ție în inima și în mintea ta, prin Duhul Sfânt“	31
7 „Primele principii și rânduiri ale Evangheliei“	38
8 Restaurarea preoției	45
9 „Singura Biserică adevărată și vie“	52
10 „Acesta este glasul Meu pentru toți“	58
11 „Câmpul este alb, gata pentru seceriș“	64
12 „Adunarea poporului Meu“	70
13 „Această generație va avea cuvântul Meu prin intermediul tău“	77
14 Legea consacrării	84
15 „Căutați cu sinceritate darurile cele mai bune“	91
16 „Oferă sacramentele tale în ziua Mea sfântă“	97
17 Legea zeciuielii și legea postului	104
18 „Întemeiați... o casă a lui Dumnezeu“	111
19 Planul salvării	117
20 Împărăția de glorie	122
21 „Va aștepta să vină marea zi a Domnului“	128
22 Cuvântul de înțelepciune: „principiu cu o promisiune“	134
23 „Căutați să învățați, chiar prin studiu și, de asemenea, prin credință“	141
24 „Nu vă lăsați înșelați, ci continuați în statornicie“	149
25 Preoția: „puterea divinității“	156
26 „Mergeți în toată lumea și predicați Evanghelia Mea!“	162
27 „Ei trebuie să fie muștrați și încercați, chiar ca Avraam“	168
28 „O, Dumnezeule, unde ești Tu?“	176
29 Clădirea împărăției lui Dumnezeu în Nauvoo, Illinois	183

30	„Prizonierii vor fi liberi“	190
31	„Pecetluite... pentru timp... și pentru toată eternitatea“	196
32	„Pentru a pecetlui mărturia“	203
33	Președintele Brigham Young îi conduce pe sfinți	210
34	Credință în fiecare pas	217
35	„Misiunea de a salva“	223
36	„Pustietatea se va veseli și va înflori ca trandafirul“	229
37	„Îți mulțumim, Doamne, pentru profet“	234
38	„În felul Meu propriu“	242
39	„Inimile copiilor se vor întoarce către strămoșii lor“	249
40	Să găsim bucurie în munca în templu și de întocmire a istoriei familiei	256
41	„Fiecare membru un misionar“	261
42	Continuarea revelațiilor către profeții din zilele din urmă	268
43	„Luați toată armura Mea“	275
44	Să fim buni cetățeni	282
45	„Familia este rânduită de Dumnezeu“	287
46	„Sion – cei care au inima pură“	294
	Date cronologice din istoria Bisericii	300
	Harta 1: Zona New York, Pennsylvania, și Ohio din Statele Unite	302
	Harta 2: Zona Missouri, Illinois și Iowa din Statele Unite	303
	Harta 3: Deplasarea spre vest a Bisericii	304

Îndrumări pentru învățător

În acest an se vor studia Doctrina și legămintele și Istoria Bisericii. Doctrina și legămintele este o compilare a profețiilor, viziunilor, poruncilor și învățăturilor date prin profetul Joseph Smith și prin unii dintre succesorii săi la președinția Bisericii. Profetul spune despre această carte de scripturi că este „temelia Bisericii în aceste zile din urmă și un beneficiu pentru lume, arătând că cheile tainelor împărăției Salvatorului nostru sunt încredințate omului“ (D&L 70, titlul). Revelațiile din această carte se întretes cu istoria Bisericii, venind „ca răspuns la rugăciune, în perioadele în care erau necesare și... rezultau din situații concrete de viață cu implicarea unor persoane reale“ (introducerea explicativă pentru „Doctrina și legămintele“).

Pe măsură ce predați Evanghelia din Doctrina și legămintele și Istoria Bisericii, îi puteți ajuta pe membrii clasei să dobândească respect pentru trecut, tărie pentru prezent și speranță pentru viitor. Președintele Gordon B. Hinckley a declarat:

„Cât este de glorios trecutul acestei cauze mărețe. Este plin de eroism, curaj, îndrăzneală și credință. Cât de minunat este prezentul, când noi mergem să binecuvântăm viețile oamenilor, oriunde se află cei care vor să asculte mesajul slujitorilor Domnului. Cât de magnific va fi viitorul pe măsură ce Atotputernicul își va duce mai departe lucrarea Sa glorioasă, influențând pentru totdeauna pe aceia care vor accepta Evanghelia Sa și vor trăi potrivit ei și chiar dând binecuvântarea veșnică fiilor și fiicelor Sale din toate generațiile prin munca altruistă a acelor ale căror inimi sunt pline de dragoste pentru Mântuitorul lumii“ (în Conference Report, oct. 1995, pag. 95, sau *Ensign*, nov. 1995, pag. 72).

Scopurile acestui manual

Lecțiile din acest manual nu utilizează abordarea secvențială sau secțiune cu secțiune, ci se concentrează asupra unor teme majore propovăduite în Doctrina și legăminte și Istoria Bisericii. Ele sunt menite să vă ajute:

1. să propovăduiți doctrinele, rânduielele și legămintele Evangheliei restaurate, care sunt necesare pentru ca persoane și familii să vină la Hristos și să moștenească viața veșnică;
2. să propovăduiți istoria în desfășurare a Bisericii restaurate a lui Isus Hristos;
3. să invitați Spiritul în clasă;
4. să-i ajutați pe membrii clasei să înțeleagă și să iubească scripturile;
5. să-i ajutați pe membrii clasei să pună în practică adevărurile Evangheliei în viețile lor;
6. să-i încurajați pe membrii clasei să se învețe și să se întărească spiritual unul pe celălalt;
7. să-i ajutați pe membrii clasei să înțeleagă importanța perioadei din istoria Bisericii, în care trăiesc – faptul că au moștenit o măreață moștenire și că pot avea bucurie în responsabilitatea pe care o au de a continua să ducă mai departe lucrarea Domnului.

**Materiale pe care
trebuie să le
folosiți**

Când pregătiți și predăți lecțiile din acest manual, trebuie să folosiți următoarele materiale:

1. scripturile (vezi „Predați din scripturi“, pagina ix);
2. acest manual al învățătorului (vezi, mai jos, „Cum să folosiți acest manual“);
3. *Îndrumarul membrilor clasei pentru studiul Doctrinei și legămintelor și Istoriei Bisericii*. Această broșură cuprinde teme referitoare la lectura pentru fiecare lecție și întrebări ce pot fi adresate în timpul discuțiilor. Când pregătiți lecția, gândiți-vă cum să folosiți materialul din *Îndrumarul pentru studiu*. Membrii clasei vor putea să participe la discuții în mai mare măsură, dacă studiază pasajele care le-au fost date ca teme și dacă dumneavoastră adresați întrebări la care ei sunt pregătiți să răspundă. Încurajați-i pe membrii clasei să folosească *Îndrumarul pentru studiu* în studiul personal și în discuțiile în cadrul familiei.
4. *Our Heritage: A Brief History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints* (35448). Acest volum prezintă o relatare inspirată a istoriei Bisericii din timpul profetului Joseph Smith până în zilele noastre. Multe relatări din această carte sunt discutate în lecții.

Fiecare membru al clasei trebuie să aibă un exemplar al *Îndrumarului pentru studiu*. Trebuie să primiți aceste exemplare de la președinția Școlii de duminică, de la funcționarul episcopiei sau de la asistentul funcționarului episcopiei, responsabil cu materialele didactice;

Fiecare membru al clasei trebuie să aibă acces la un exemplar al *Our Heritage* pentru a-l folosi în studiul individual (cel puțin un exemplar în fiecare casă). Este posibil ca mulți membri să aibă deja exemplare ale cărții. Trebuie să primiți aceste exemplare de la președinția Școlii de duminică, de la funcționarul episcopiei sau de la asistentul funcționarului episcopiei, responsabil cu materialele didactice. Funcționarul poate comanda numărul necesar de exemplare;

5. Casetele video *Doctrine and Covenants and Church History Video Presentations* (53912) și *Teachings from the Doctrine and Covenants and Church History* (53933). Aceste casete video cuprind prezentări care completează lecția. Sugestii referitoare la modul de folosire a acestora se găsesc în secțiunea „Idei suplimentare pentru predare“ din cadrul multor lecții din acest manual. Aceste casete video pot spori măsura în care membrii clasei înțeleg principiile Evangheliei și istoria Bisericii. Totuși, nu este indicat să le folosiți prea des sau ca substitut al discuțiilor pe baza scripturilor.

Pentru a obține un ajutor în predarea principiilor de bază ale Evangheliei, consultați instrucțiunile din această introducere și următoarele materiale:

„Predarea Evangheliei și conducerea“, capitolul 16 din *Church Handbook of Instructions, Book 2: Priesthood and Auxiliary Leaders* (Manualul cu instrucțiuni al Bisericii, volumul 2: *Conducătorii preoției și ai organizațiilor auxiliare*) (35209 sau 35903)

Teaching, No Greater Call, ediția 1999 (36123)

Îndrumarul învățătorului (34595)

Cum se folosește acest manual

Acest manual este un mijloc de a vă ajuta să predați doctrinele Evangheliei din scripturi și istoria Bisericii. A fost scris pentru clasele de tineri și adulți care studiază doctrina Evangheliei și va fi folosit o dată la patru ani. Pentru a preda lecțiile nu ar trebui să fie necesare referințe și comentarii suplimentare. Elder M. Russell Ballard a spus:

„Învățătorii sunt sfătuiți să studieze cu atenție scripturile și manualele lor înainte de a căuta să consulte materiale suplimentare. Sunt prea mulți învățătorii care par să se abată de la materialele cuprinse în programa de învățământ aprobată, fără a le consulta îndeajuns. Dacă învățătorii simt nevoia să folosească, pe lângă scripturi și manuale, resurse suplimentare demne de încredere pentru a prezenta o lecție, ei ar trebui să se gândească, întâi, să folosească revistele Bisericii“ (în Conference Report, apr. 1983, pag. 93, sau *Ensign*, mai 1983, pag. 68).

Revedeți fiecare lecție cu cel puțin o săptămână înainte. Când studiați din timp pasajele pe care le aveți de citit și materialul lecției, veți primi, în timpul săptămânii, gânduri și impresii care vă vor ajuta să predați lecția. Pe măsură ce veți medita asupra lecției în timpul săptămânii, rugați-vă pentru a fi îndrumați de Spirit. Aveți credință că Domnul vă va binecuvânta.

Fiecare lecție din acest manual cuprinde mai multe informații decât veți avea, probabil, posibilitatea să predați în perioada rezervată lecției. Căutați Spiritul Domnului în timp ce selectați relatările din scripturi, întrebările și alte materiale din lecție care răspund cel mai bine nevoilor membrilor clasei. Aveți în vedere vârsta, domeniile de interes și cultura și educația membrilor clasei.

Acest manual cuprinde 46 de lecții. Pentru că numărul duminicilor în care veți preda ar putea fi mai mare de 46, ați putea preda o lecție în două duminici. Acest lucru ar putea fi util mai ales în cazul lecțiilor mai lungi, cum ar fi lecțiile 4, 7 și 27.

Lecțiile cuprind următoarele secțiuni:

1. *Scop.* Enunțul scopului propune o idee principală asupra căreia să vă concentrați atenția în timp ce vă pregătiți și predați lecția. Acesta se referă, de obicei, la ceea ce ar trebui să facă membrii clasei ca urmare a lecției.
2. *Pregătire.* Această secțiune cuprinde relatări din scripturi și alte materiale din planul lecției. Ar putea include și alte sugestii referitoare la pregătire, cum ar fi materiale ce pot fi aduse la oră. Multe dintre aceste materiale se găsesc în bibliotecile caselor de întrunire. (Numărul format din cinci cifre care urmează după titlul materialului propus este numărul de identificare al acestuia; dacă se folosește o ilustrație din Setul de ilustrații inspirate din scripturi [34730], este menționat și numărul acesteia.)
3. *Activitate pentru captarea atenției.* Această secțiune constă dintr-o simplă activitate de captare a atenției urmărind să-i ajute pe membrii clasei să se pregătească pentru a învăța, a participa și a simți influența Spiritului. Fie că folosiți activitatea de captare a atenției din manual, fie o activitate proprie, este important să captați atenția membrilor clasei la începutul lecției. Activitatea trebuie să fie scurtă.
4. *Discuții și aplicații.* Aceasta este partea principală a lecției. Studiați, rugându-vă, scripturile și relatările istorice, astfel încât să le puteți preda și discuta eficient.

Folosiți sugestiile din „Predați din scripturi“ (pagina ix) și „Încurajați discuția în clasă“ (paginile ix–x) pentru a diversifica modul de predare și a menține interesul membrilor clasei. Alegeți întrebări și metode potrivite vârstei și experienței membrilor clasei.

5. *Concluzie.* Această secțiune vă ajută să rezumați lecția și să-i încurajați pe membrii clasei să trăiască potrivit principiilor pe care le-ați discutat. Ea vă reamintește, de asemenea, să depuneți mărturie. Aveți grijă să lăsați timp suficient pentru a trage concluzii din lecție.
6. *Idei suplimentare pentru predare.* Această secțiune este prezentă în majoritatea lecțiilor din acest manual. Poate cuprinde adevăruri suplimentare din relatările din scripturi, activități sau alte sugestii care să suplimenteze planul lecției.

Manualul cuprinde o cronologie a istoriei Bisericii (paginile 300–301) și trei hărți ale unor locuri importante pentru istoria Bisericii (paginile 302–304). Multe lecții menționează aceste resurse care sunt incluse și în *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei* (paginile 27–31).

Predați prin Spirit

Când vă pregătiți să predați Evanghelia, este important să căutați inspirație și îndrumare din partea Duhului Sfânt. „Și Spiritul vă va fi dat vouă prin rugăciunea făcută cu credință“, a spus Domnul, „și, dacă nu primiți Spiritul, nu veți propovădui“ (D&L 42:14). Aduceți-vă aminte că Duhul Sfânt este învățătorul în clasa dumneavoastră.

Puteți căuta Spiritul prin rugăciune, post, studiul zilnic al scripturilor și supunerea față de porunci. În timp ce vă pregătiți pentru oră, rugați-vă pentru ca Spiritul să vă ajute să înțelegeți scripturile și nevoile membrilor clasei. Spiritul vă poate ajuta, de asemenea, să planificați metode utile de a discuta scripturile și a le pune în practică în zilele noastre.

Mai jos, sunt prezentate câteva sugestii referitoare la moduri în care puteți invita Spiritul în clasa dumneavoastră:

1. invitați-i pe membrii clasei să spună rugăciuni înainte și după lecție. În timpul orei, rugați-vă în inima dumneavoastră pentru ca Spiritul să vă îndrume, să deschidă inimile membrilor clasei, să depună mărturie și să inspire;
2. folosiți scripturile (vezi „Predați adevărata doctrină“ și „Predați din scripturi“ de la pagina ix). Rugați-i pe membrii clasei să citească cu glas tare pasajele selectate;
3. depuneți mărturie ori de câte ori sunteți îndemnat de Spirit, nu doar la sfârșitul lecției. Mărturișiți despre Isus Hristos. Invitați-i frecvent pe membrii clasei să-și depună mărturiile;
4. folosiți imnurile, cântecele pentru Școala primară și alte partituri muzicale sacre pentru a pregăti inimile membrilor clasei să simtă Spiritul;
5. exprimați-vă dragostea pentru membrii clasei, pentru alte persoane și pentru Tatăl Ceresc și Isus Hristos;
6. în funcție de situație, împărtășiți opinii, sentimente și experiențe care au legătură cu lecția. Invitați-i pe membrii clasei să facă același lucru. Membrii clasei ar putea vorbi, de asemenea, despre felul în care au pus în practică principiile discutate în lecțiile precedente.

Predați adevărata doctrină

Elder Boyd K. Packer, din Cvorumul celor Doisprezece, a spus: „Adevărata doctrină, dacă este înțeleasă, schimbă atitudini și comportamente“ (în Conference Report, oct. 1986, pag. 20, sau *Ensign*, nov. 1986, pag. 17).

În timp ce vă pregătiți și în timpul desfășurării lecției, concentrați-vă asupra doctrinelor salvatoare ale Evangheliei, așa cum sunt prezentate în scripturi și învățăturile profeților din zilele din urmă. Pentru aceasta este nevoie să studiați scripturile cu sârguință și rugându-vă. Domnul a poruncit: „Nu căuta să declari Cuvântul Meu, ci mai întâi caută să obții Cuvântul Meu și, atunci, limba ta va fi dezlegată; atunci, dacă dorești, tu vei avea Spiritul Meu și Cuvântul Meu, da, puterea lui Dumnezeu pentru a convinge oamenii“ (D&L 11:21).

Predați din scripturi

Există o mare forță în folosirea scripturilor pentru a preda doctrinele Evangheliei. Încurajați-i pe membrii clasei să-și aducă scripturile la clasă în fiecare săptămână, pentru a putea citi împreună pasajele din scripturile selectate.

Folosiți următoarele sugestii pentru a preda relatările din scripturi eficient și în mod diversificat:

1. ajutați-i pe membrii clasei să înțeleagă ce ne învață scripturile despre Isus Hristos. Rugați-i să se gândească la modul în care anumite pasaje le măresc credința în Salvator și îi ajută să simtă dragostea Sa;
 2. invitați-i pe membrii clasei să personalizeze scripturile înlocuind mental numele existente în pasajele selectate cu numele lor;
 3. împărtășiți istorisiri inspirate din istoria Bisericii pentru a arăta felul în care pasajele din scripturi se referă la viețile dumneavoastră;
 4. rugați-i pe membrii clasei să caute cuvinte, expresii sau idei care se repetă des într-un pasaj din scriptură sau care au un înțeles deosebit pentru ei;
 5. încurajați-i pe membrii clasei să folosească resursele de studiu din triptic și Ghidul pentru scripturi;
 6. scrieți pe tablă expresii, cuvinte cheie sau întrebări care se referă la relatarea din scriptură. Apoi, citiți sau rezumați relatarea. Pe măsură ce membrii clasei întâlnesc expresii, cuvinte cheie sau răspunsuri la întrebări, opriți-vă și discutați despre acestea;
 7. împărțiți clasa în două sau mai multe grupuri mici. După ce revedeți o relatare din scriptură, rugați fiecare grup să noteze principiile și doctrinele predate în relatare. Apoi, rugați grupele să discute, pe rând, felul în care sunt puse în practică aceste învățături în viețile lor;
 8. propuneți membrilor clasei să aducă creioane pentru a marca versetele care prezintă o importanță deosebită pentru ei.
-

Încurajați discuția în clasă

În mod normal, nu trebuie să țineți prelegeri. În schimb, ajutați-i pe membri să participe la discuțiile despre scripturi. Sfatul Domnului referitor la discuțiile în clasă se găsește în D&L 88:122: „Numiți un învățător dintre voi și să nu fie toți

purtători de cuvânt în același timp; să vorbească câte unul și toți să asculte ceea ce spune, astfel încât, atunci când toți au vorbit, toți să fie edificați de către toți și fiecare om să aibă un privilegiu egal”.

Folosiți următoarele îndrumări pentru a încuraja discuțiile în clasă:

1. adresați întrebări care să stimuleze gândirea. Întrebări care încep cu *de ce, cum, cine, ce, când* și *unde* sunt, de obicei, foarte eficiente pentru a încuraja discuțiile. Căutați îndrumarea Spiritului atunci când studiați întrebările din acest manual și hotărâți pe care dintre ele să le adresați;
2. invitați-i pe membri clasei să împărtășească, pe scurt, experiențe care au legătură cu principiile scripturale pe care le discutați. Încurajați-i, de asemenea, să-și împărtășească sentimentele despre ceea ce învață din scripturi. Ajutați-i să înțeleagă faptul că experiențele spirituale și sentimentele trebuie să fie împărtășite „cu grijă și cu aprobarea spiritului” (D&L63:64). Există experiențe și sentimente pe care nu este potrivit să le împărtășim;
3. gândiți-vă la nevoile fiecărui membru al clasei. Deși toți membrii clasei trebuie să fie încurajați să participe la discuțiile clasei, unii ar putea ezita să răspundă. Puteți discuta în particular cu aceștia pentru a afla ce părere au despre cititul cu glas tare sau participarea la discuțiile clasei. Nu-i invitați pe membrii clasei să ia cuvântul dacă acest lucru i-ar stânjeni;
4. indicați referințe la scripturi pentru a-i ajuta pe membrii clasei să găsească răspunsuri la unele întrebări;
5. dacă doar câțiva membri par să folosească timpul destinat discuțiilor, faceți eforturi pentru a-i implica și pe cei care nu au contribuit la acestea. Ar putea fi necesar să schimbați cu delicatețe cursul discuțiilor, spunând: „Să ascultăm și pe altcineva” sau „Mai dorește cineva să completeze cele spuse?”.

Este mai important să-i ajutați pe membrii clasei să înțeleagă și să pună în practică scripturile decât să parcurgeți întregul material pe care l-ați pregătit pentru lecție. Dacă membrii clasei învață dintr-o discuție eficientă, este deseori util să o lăsați să continue și să nu încercăm să parcurgem întregul material pregătit pentru lecție. Totuși, dacă o discuție nu este utilă sau nu contribuie la creșterea spirituală, trebuie să o redirecționați.

Să-i ajutăm pe membrii noi

Este posibil să aveți prilejul de a preda membrilor care sunt relativ noi în Biserică. Modul în care predați îi va ajuta pe acești membri să aibă o credință mai fermă. Prima Președinție a spus: „Fiecare membru al Bisericii are nevoie să fie iubit și hrănit spiritual, în special în primele luni de după botez. Când membrii noi beneficiază de prietenii sincere, de prilejuri de a sluji și de hrana spirituală care vine din studiul cuvântului lui Dumnezeu, ei vor cunoaște convertirea totală și vor deveni 'cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu' (Efeseni 2:19)” (First Presidency Letter, 15 mai 1997).

Cum să predăm Evanghelia tinerilor

Dacă predați tinerilor, nu uitați că ei au nevoie, deseori, de o participare activă și reprezentări vizuale ale doctrinelor care sunt discutate. Utilizarea activităților, prezentărilor video și imaginilor propuse în manual îi poate ajuta pe tineri să-și păstreze interesul față de lecție.

Introducere la Doctrina și legămintele și Istoria Bisericii

Lecția
1

Scop Să prezinte membrilor clasei cursul despre Doctrina și legămintele și Istoria Bisericii pe care îl vor studia în acest an și să îi ajute să înțeleagă locul lor în dispensația plenitudinii timpurilor.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, următoarele scripturi și alte materiale:
 - a. introducerea explicativă de la Doctrina și legămintele; Doctrină și legăminte 1;
 - b. introducerea de la *Our Heritage*.
2. Obțineți pentru fiecare membru al clasei un *Îndrumar de studiu al Doctrinei și legămintelor și Istoriei Bisericii* (35686) . Trebuie să primiți aceste exemplare de la președinția Școlii de duminică, de la funcționarul episcopiei sau de la asistentul funcționarului episcopiei, responsabil cu materialele didactice. Revedeți materialele pentru această lecție menționate în *Îndrumarul de studiu* și planificați moduri în care să faceți referire la acestea în timpul lecției.
3. Obțineți un număr suficient de exemplare ale volumului *Our Heritage: A Brief History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints* (35448), astfel încât fiecare membru al clasei să poată avea acces la unul pentru a-l folosi în timpul studiului individual (cel puțin un exemplar pentru fiecare familie). Este posibil ca mulți membri să aibă deja exemplare ale cărții. Trebuie să primiți aceste exemplare de la președinția Școlii de duminică, de la funcționarul episcopiei sau de la asistentul funcționarului episcopiei, responsabil cu materialele didactice. Funcționarul vă poate ajuta comandând numărul necesar de exemplare.
4. Dacă folosiți activitatea pentru captarea atenției, aduceți la oră o fotografie a templului Salt Lake (62433; Setul de ilustrații inspirate din scripturi, 502).

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției După cum este potrivit, folosiți următoarea activitate sau una proprie pentru a începe lecția.

Arătați o fotografie a templului Salt Lake. Indicați sfera din vârful templului, pe care se află statuia îngerului Moroni. Explicați că jumătatea superioară a acelei sfere reprezintă cheia bolții templului Salt Lake. În data de 6 aprilie 1892, Biserica a desfășurat o conferință generală în Tabernacol. Cu puțin timp înainte de ora prânzului, președintele Wilford Woodruff a încheiat întâlnirea. Patruzeci de mii de oameni s-au adunat în Piața Templului și alte mii se aflau în jurul ei. Apoi, președintele Woodruff a apăsat un buton electric și cheia bolții a coborât în locașul ei. În sală, Corul Tabernacolului, acompaniat de o orchestră, a început să intoneze imnul „Spiritul lui Dumnezeu“ și sfinții i s-au alăturat. Apoi au strigat osana și au fluturat batiste albe, arătându-și bucuria pentru faptul că templul Salt Lake era aproape terminat.

Președintele Ezra Taft Benson, al 13-lea președinte al Bisericii, a explicat că volumul Doctrina și legămintele poate fi descris drept cheia de boltă a religiei noastre:

„Doctrina și legămintele aduc oamenii la împărăția lui Hristos, chiar Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă 'singura Biserică adevărată și vie de pe toată fața pământului' [D&L 1:30]...

Cartea lui Mormon este 'piatra de boltă' a religiei noastre iar Doctrina și legămintele este cheia bolții, revelații continuând să se primească în zilele din urmă. Domnul a pus pecetea aprobării Sale atât pe piatra de boltă, cât și pe cheia bolții“ (în Conference Report, apr. 1987, pag. 105, sau *Ensign*, mai 1987, pag. 83).

Depuneți mărturie despre faptul că piatra de boltă și cheia bolții ne învață despre Salvator, care este piatra din capul unghiului a religiei noastre (vezi Efeseni 2:20). Aceste scripturi mărturisesc, de asemenea, despre Salvator și despre adevărul Evangheliei Lui.

Discuții și aplicații

Această lecție cuprinde mai mult material decât se poate preda pe durata unei singure perioade de predare. Selectați, rugându-vă, materialul pentru lecție care se potrivește cel mai bine nevoilor membrilor clasei.

Explicați că acest curs folosește o abordare tematică pentru a studia Doctrina și legămintele și Istoria Bisericii. Lecțiile sunt menite să îi ajute pe membrii clasei să învețe și să pună în practică ceea ce propovăduiesc Doctrina și legămintele și Istoria Bisericii despre anumite subiecte ale Evangheliei. Ca urmare a studiului din acest an, membrii clasei ar trebui să aibă o dorință mai mare de a căuta binecuvântările Evangheliei.

Subliniați că, datorită faptului că lecțiile din acest an sunt tematice, unele secțiuni din Doctrina și legămintele nu vor fi desemnate pentru a fi citite. Cu toate acestea, membrii clasei trebuie să planifice să citească pe parcursul anului întregul volum Doctrina și legămintele.

Distribuiți exemplare ale *Îndrumarului de studiu pentru membrii clasei*. Explicați că fiecare lecție din îndrumarul de studiu cuprinde teme pentru lectură și întrebări pentru discuții. Invitați-i pe membrii clasei să se angajeze că vor citi aceste teme și se vor pregăti în fiecare săptămână. Rugați-i să împărtășească idei despre cum pot face un obicei din a citi temele săptămânale.

Expuneți un exemplar al *Our Heritage* și distribuiți exemplare celor care au nevoie, astfel încât să existe cel puțin unul în fiecare cămin. Explicați că acest volum prezintă o relatare inspirată a istoriei Bisericii din timpul profetului Joseph Smith până în zilele noastre. Membrii clasei trebuie să citească această carte în timpul anului. O mare parte a acestei istorii va fi discutată în lecții.

Subliniați faptul că membrii clasei au responsabilitatea de a contribui la succesul acestui curs. Încurajați-i să se pregătească pentru a participa la lecții și a împărtăși experiențe care i-au învățat cum să pună în practică principiile Evangheliei în viețile lor.

1. Revelațiile din Doctrina și legămintele se referă la nevoile din zilele noastre

- Citiți al treilea paragraf din Introducerea explicativă care se găsește la începutul scripturii Doctrina și legămintele (acest paragraf începe cu cuvântul „Cartea“).

Care este diferența dintre Doctrina și legămintele și alte cărți de scripturi? Care pasaje din Doctrina și legămintele v-au ajutat în mod deosebit sau înseamnă ceva pentru dumneavoastră?

- Citiți al șaselea paragraf din Introducerea explicativă (acest paragraf începe cu expresia: „Aceste revelații sacre“). Ce se învață din acest paragraf despre modul în care s-au primit revelațiile din Doctrina și legămintele? De ce este necesar să înțelegem că majoritatea revelațiilor vin ca răspunsuri la rugăciuni?
- Citiți al optulea paragraf din Introducerea explicativă (acest paragraf începe cu expresia: „În revelații“). Care sunt unele dintre doctrinele Evangheliei care sunt explicate în Doctrina și legămintele? (Alegeți două sau trei dintre aceste doctrine și discutați despre felul cum ar fi viața noastră fără adevărurile care sunt revelate despre ele în Doctrina și legămintele).

2. Domnul este autorul prefeței la Doctrina și legămintele

Prezentați secțiunea 1 din Doctrina și legămintele trecând în revistă următoarele informații:

La 1 noiembrie 1831, profetul Joseph Smith a prezidat o conferință specială a vârstnicilor, desfășurată la Hiram, Ohio. Participanții au hotărât compilarea unora dintre revelațiile pe care le primise profetul și publicarea lor într-o carte numită Cartea poruncilor. După prima sesiune a acestei conferințe, Domnul a făcut cunoscut faptul că aprobă publicarea dându-i lui Joseph Smith o revelație pe care El a numit-o „prefața Mea la cartea care conține poruncile Mele“ (D&L 1:6). Această revelație constituie acum secțiunea 1 din Doctrina și legămintele.

Președintele Ezra Taft Benson a spus: „Doctrina și legămintele este singura carte din lume care are o prefață scrisă de Domnul Însuși. În această prefață, El declară lumii că glasul Său se îndreaptă către toți oamenii (vezi v. 2), că venirea Domnului este aproape (vezi v. 12) și că adevărurile care se găsesc în Doctrina și legămintele vor fi împlinite (vezi v. 37–38)“ (în Conference Report, oct. 1986, pag. 101, sau *Ensign*, nov. 1986, pag. 79).

- În D&L 1, Domnul ridică „glas de avertizare“, care continuă în întregul volum de scripturi Doctrina și legămintele (D&L 1:4). Asupra căror lucruri avertizează Domnul în această secțiune? (Vezi D&L 1:7–10, 12–16, 31–33. Le puteți scrie pe tablă.) În ce fel ni se adresează nouă aceste avertismente?
- Pentru cine sunt mesajele din Doctrina și legămintele? (Vezi D&L 1:1–4, 11, 34–35.) Cum vor ajunge aceste mesaje la toți oamenii? (Vezi D&L 1:4.)
- În D&L 1, Domnul profețește marea Sa lucrare din zilele din urmă (D&L 1:23, 30). Explicați că atunci când Domnul a revelat această secțiune, Biserica fusese organizată cu doar un an și jumătate în urmă și avea numai câteva sute de membri. Cum sunt împlinite în zilele noastre profețiile despre creșterea Bisericii?
- În D&L, Domnul explică unele dintre scopurile revelațiilor din Doctrina și legămintele. Citiți D&L 1:17–28 împreună cu membrii clasei. Care sunt unele dintre scopurile revelațiilor, așa cum sunt consemnate în aceste versete? (Răspunsurile ar putea fi unele dintre cele menționate în lista de mai jos.)
 - a. „Ci, ca fiecare om să poată vorbi în numele lui Dumnezeu, Domnul, chiar Salvatorul lumii“ (D&L 1:20).

- b. „Pentru ca să poată crește credința“ (D&L 1:21).
 - c. „Pentru ca legământul Meu nepieritor să poată fi stabilit“ (D&L 1:22).
 - d. „Pentru ca plenitudinea Evangheliei Mele să poată fi proclamată“ (D&L 1:23).
 - e. Pentru a-i ajuta pe slujitorii Domnului „să ajungă să înțeleagă“ (D&L 1:24).
 - f. „Și în măsura în care ei au greșit, să li se facă cunoscut“ (D&L 1:25).
 - g. „Și în măsura în care ei au căutat înțelepciunea, să poată fi instruiți“ (D&L 1:26).
 - h. „Și în măsura în care au păcătuțit, să poată fi muștrați pentru ca ei să se poată pocăi“ (D&L 1:27).
 - i. „Și în măsura în care ei sunt umili, să poată fi întăriți și binecuvântați din cer și să primească din când în când cunoaștere“ (D&L 1:28).
- Prefața Domnului la Doctrina și legămintele se încheie cu o poruncă de a cerceta cuvintele Sale. Citiți D&L 1:37–38 și 18:34–36 împreună cu membrii clasei. Ce ne învață Domnul despre cuvintele Sale și glasul Său în aceste versete? Care este diferența dintre cercetarea scripturilor și simpla lor citire? Care au fost beneficiile pe care le-ați obținut din cercetarea cuvintelor Domnului din Doctrina și legămintele?

3. Acest curs va trata evenimentele majore ale dispensației plenitudinii timpurilor

Rugați-i pe membrii clasei să deschidă Ghidul pentru scripturi la pagina 52. Citiți prima frază din explicația cuvântului *dispensație*. Explicați apoi că lecțiile din acest an vor trata multe dintre evenimentele majore ale dispensației noastre – dispensația plenitudinii timpurilor (D&L 112:30–32). Împărtașiți următoarea declarație a președintelui Joseph Smith:

„Profeți, preoți și regi... au așteptat cu nerăbdătoare bucurie zilele în care trăim noi; și animați de previziuni cerești și pline de bucurie au cântat, au scris și au profetit despre aceste zile ale noastre; dar ei au murit fără a le vedea; noi suntem poporul favorizat, pe care Dumnezeu l-a ales pentru a aduce slava zilelor din urmă; nouă ne este dat să vedem, să participăm și să ajutăm la înaintarea slavei zilelor din urmă, 'dispensația plenitudinii timpurilor'“ (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith [1976], pag. 231).

- De ce se deosebește dispensația noastră de toate celelalte dispensații precedente? (Răspunsurile ar putea fi că această dispensație nu se va termina cu o apostazie și că Biserica va continua să crească până va umple pământul și că se pregătește calea pentru a Doua Venire a Domnului.) Care sunt unele dintre binecuvântările și responsabilitățile vieții în această dispensație?

Explicați faptul că această dispensație poate fi împărțită în șase perioade istorice. Le puteți scrie pe tablă astfel:

Perioada New York	1820–1830
Perioada Ohio – Missouri	1831–1838
Perioada Nauvoo	1839–1846
Așezarea pionierilor în Vest	1846–1898
Extinderea Bisericii	1899–1950
Biserica în lumea întreagă	1951 – prezent

Subliniați faptul că multe dintre evenimentele importante din aceste șase perioade istorice sunt prezentate pe scurt în „Date cronologice din istoria Bisericii“ de la paginile 300–301 ale acestui manual și paginile 27–28 din *Îndrumarul de studiu pentru membri clasei*. Rugați-i pe membrii clasei să treacă, pe scurt, în revistă aceste evenimente.

- Care sunt evenimentele din istoria Bisericii care au o importanță deosebită pentru dumneavoastră?

4. Noi putem contribui la înaintarea acestei mărețe lucrări din zilele din urmă

Rugați-i pe membrii clasei să privească în jur, la persoanele din clasă. Explicați faptul că noi nu ne aflăm aici, pe pământ, în această perioadă din întâmplare. Noi am fost trimiși de Dumnezeu pentru a ajuta la clădirea împărăției Sale în această ultimă dispensație. Președintele Ezra Taft Benson a spus: „Niciodată nu s-a așteptat atât de mult, într-o perioadă de timp atât de scurtă, de la cei credincioși cât se așteaptă de la noi“ (citată de Marvin J. Ashton, în *Conference Report*, oct. 1989, pag. 48, sau *Ensign*, nov. 1989, pag. 36).

Președintele Gordon B. Hinckley a spus: „Cea mai serioasă provocare cu care ne confruntăm și cea mai puternică este aceea pe care o reprezintă creșterea“ (citată din „President Gordon B. Hinckley“, *Ensign*, apr. 1995, pag. 6).

- Care sunt provocările pe care le implică creșterea copleșitoare a Bisericii? Care sunt modurile în care Biserica se străduiește să facă față acestor provocări? (Răspunsurile ar putea fi: creșterea considerabilă a numărului de temple, eforturile depuse pentru a întări conducerea preoției și grăbirea traducerii scripturilor în multe limbi.)

Subliniați faptul că noi putem vedea și putem simți emoția creșterii Bisericii. Totuși, Domnul are nevoie de mai mult decât de oameni care încurajează, dar nu se implică; trebuie să ne punem întrebarea dacă ținem pasul și ne facem partea ca familii și ca persoane. Președintele Gordon B. Hinckley a spus: „Această perioadă ne oferă mii de oportunități. Depinde de noi să profităm și să progresăm. Este o perioadă minunată pentru noi, în care fiecare își poate face partea pentru a înainta lucrarea Domnului către destinul ei magnific (în *Conference Report*, oct. 1997, pag. 90–91, sau *Ensign*, nov. 1997, pag. 67).

- Ce putem face, fiecare dintre noi și familiile noastre, pentru a duce mai departe mărețea lucrare a Domnului din zilele din urmă?

Concluzie

Subliniați faptul că noi suntem privilegiați să trăim în dispensația plenitudinii timpurilor. Noi putem vedea Biserica rostogolindu-se așa cum s-a profetit în vechime (Daniel 2:44–45; vezi, de asemenea, D&L 65:2). De asemenea, noi ne bucurăm de binecuvântările Evangheliei restaurate. Noi auzim glasul Domnului în timp ce citim Doctrina și legămintele. Noi suntem conduși de un profet în viață. Scripturile studiate în acest an ne vor ajuta să înțelegem mai multe despre oportunitățile și binecuvântările pe care le avem de a trăi în această dispensație.

Scop Să îi ajute pe membrii clasei să simtă mărturia puternică despre Salvator care răzbate din Doctrina și legămintele și să îi ajute să-și întărească mărturiile despre ispășirea Salvatorului.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, scripturile din această lecție. Când studiați pasajele din scripturile de la pagina 9, stabiliți care dintre ele vor fi mai utile membrilor clasei. Familiarizați-vă dumneavoastră înșivă cu pasajele pe care le alegeți și pregătiți-vă să le folosiți în cadrul lecției.
2. Revedeți materialele pentru această lecție menționate în *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei* (35686). Planificați moduri în care să faceți referire la ele în timpul lecției.
3. Dacă următoarele ilustrații sunt disponibile, pregătiți-vă să le folosiți în timpul lecției. Domnul Isus Hristos (62572; Setul de ilustrații inspirate din Evanghelie, 240), Isus rugându-se în Ghetsimani (62175; Setul de ilustrații inspirate din Evanghelie, 227) și Răstignirea (62505; Setul de ilustrații inspirate din Evanghelie, 230). Puteți expune ilustrația Domnul Isus Hristos pe parcursul întregii lecții.
4. Dacă folosiți activitatea pentru captarea atenției, aduceți la oră o ramură de copac.

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

În funcție de situație, folosiți următoarea activitate sau una proprie pentru a începe lecția.

Expuneți o ramură de pom. Arătați că nu mai primește hrana de care are nevoie pentru a rămâne vie.

- De ce nu mai poate ramura să primească hrana de care are nevoie? (Este separată de rădăcinile ei.)

Împărtășiți următoarea declarație a elderului Boyd K. Packer, din Cvorumul celor Doisprezece:

„[Ispășirea lui Isus Hristos] este însăși rădăcina doctrinei creștine. Este posibil să cunoașteți multe despre Evanghelia răspândită din această sursă, dar dacă cunoașteți numai ramurile și acele ramuri sunt separate de rădăcină, dacă ele au fost tăiate și separate de adevăr, în ele nu va exista viață, nici sevă, nici mântuire“ (în Conference Report, apr. 1977, pag. 80, sau *Ensign*, mai 1977, pag. 56).

Comparați ramura moartă cu un pom puternic, sănătos. Subliniați faptul că ispășirea lui Isus Hristos ne aduce viață și dă sens tuturor celorlalte doctrine ale Evangheliei. În timp ce studiem alte principii pe parcursul acestui curs, trebuie să avem în minte ispășirea.

Selectați, rugându-vă, materialul pentru lecție care se potrivește cel mai bine nevoilor membrilor clasei.

1. Doctrina și legămintele mărturisește despre Isus Hristos

Subliniați că un scop al tuturor scripturilor este să mărturisească despre Isus Hristos, să convingă oamenii să vină la El și să beneficieze de salvare. Biblia, cărțile lui Moise și Avraam din Perla de mare preț și Cartea lui Mormon sunt testamente vechi sau mărturii despre Isus Hristos. Doctrina și legămintele este un testament al lui Isus Hristos dat în această dispensație. Această scriptură depune mărturie despre faptul că Isus este Hristosul, că El trăiește și că El continuă să vorbească profeților și să îndrume poporul Său astăzi.

Rugați-i pe membrii clasei să deschidă Doctrina și legămintele la introducere. Rugați-i să citească ultima frază din paragraful opt (această frază începe cu: „În final, mărturia care este dată“).

Arătați că Doctrina și legămintele cuprinde mărturii puternice despre Salvator și lucrarea Sa. Majoritatea acestora sunt de la Salvatorul Însuși. Rugați-i pe membrii clasei să citească următoarele pasaje ca exemple: D&L 50:41–44 și 76:22–24.

Explicați că în această lecție se vorbește despre învățăturile referitoare la Salvator cuprinse în Doctrina și legămintele.

2. Isus Hristos „a suferit durerea tuturor oamenilor, pentru ca toți oamenii să se poată pocăi și să vină la El“

Expuneți ilustrațiile cu Isus Hristos în Ghetsimani și pe cruce. Explicați că Doctrina și legămintele cuprinde multe revelații care ne pot ajuta să înțelegem mai bine ispășirea lui Isus Hristos. Aceste revelații ne dezvăluie profunzimea suferinței Salvatorului și dragostea mare pe care El și Tatăl Ceresc ne-o poartă.

Salvatorul descrie sacrificiul Său ispășitor

- Citiți D&L 19:16–19 împreună cu membrii clasei. Explicați că acesta este singurul pasaj din scriptură în care Salvatorul descrie propria suferință din timpul sacrificiului Său ispășitor. Ce ne învață acest pasaj despre suferința Salvatorului pentru noi? De ce a dorit Isus să treacă prin această mare suferință pentru noi? (Vezi D&L 18:10–11; 19:19, 24; 34:3.)

Prin ispășire, vom fi cu toții înviați

- Citiți următoarele pasaje împreună cu membrii clasei: D&L 88:14–18; 93:33; Alma 11:42–44. Ce putem învăța despre înviere din aceste pasaje? (Răspunsurile le-ar putea include pe cele de mai jos.)
 - Învierea este mântuirea sufletului. Spiritul și trupul sunt reunite, inseparabil legate într-o formă perfectă (D&L 88:14–16; 93:33; Alma 11:42–43).
 - Învierea ne pregătește pentru gloria celestială (D&L 88:18).
 - Învierea este necesară pentru ca noi să primim plenitudinea bucuriei (D&L 93:33).
 - Toți oamenii vor fi înviați (Alma 11:44).

Prin ispășire, noi putem fi iertați de păcatele noastre și putem moșteni gloria celestială

- Citiți următoarele pasaje împreună cu membrii clasei: D&L 18:11–12; 19:16–17, 20; 58:42; 76:62–70. Ce ne învață aceste pasaje despre binecuvântările pe care le putem primi prin ispășirea Salvatorului? (Răspunsurile le-ar putea include pe cele menționate mai jos.)
 - a. Ne putem pocăi de păcatele noastre și putem veni la El (D&L 18:11–12).
 - b. Dacă ne pocăim, Hristos ia asupra Sa suferința pentru păcatele noastre (D&L 19:16–17, 20).
 - c. Dacă ne pocăim, Domnul ne iartă și nu Își mai amintește păcatele noastre (D&L 58:42).
 - d. Noi putem avea parte de prima înviere, putem fi făcuți desăvârșiți prin Hristos și putem moșteni gloria celestială (D&L 76:62–70).

Prin ispășire, Salvatorul a dobândit empatie perfectă în ceea ce ne privește, cu toate tristețile, durerile și necazurile noastre

Explicați că în timpul vieții Sale și culminând cu ispășirea, Salvatorul a suferit într-un mod care l-a făcut să dobândească o înțelegere perfectă a tuturor durerilor și suferințelor noastre.

Rugați-i pe membrii clasei să deschidă scripturile la D&L 122. Această secțiune este o revelație dată profetului Joseph Smith în timp ce era prizonier în închisoarea Liberty din Missouri. Arătați că, în primele șapte versete, Domnul vorbește despre încercările profetului Joseph. Apoi, în versetul 8, Domnul vorbește despre Sine.

- Citiți D&L 122:8 împreună cu membrii clasei. În ce fel a „coborât sub“ toate lucrurile Salvatorul? (Vezi Alma 7:11–12; D&L 62:1; 133:53. Observați cuvântul *ajute*. Deoarece Salvatorul a simțit toate tristețile, durerile și suferințele, El înțelege ce simțim noi. El știe cum să ne ajute.) Cum ne poate ajuta cunoașterea acestui lucru atunci când trecem prin încercări?

Elder Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece, a spus: Când... trecem prin momente grele, ne putem aduce aminte că Isus a coborât sub toate lucrurile înainte de a putea să se ridice deasupra lor și că El a suferit dureri, suferințe și ispite de toate felurile pentru ca El să poată avea milă și să poată ști cum să ajute poporul Său în infirmitățile sale (vezi D&L 88:6; Alma 7:11–12)“ (în Conference Report, oct. 1995, pag. 91, sau *Ensign*, nov. 1995, pag. 69).

- Când ați simțit puterea ispășirii în viața dumneavoastră? Ce putem face pentru a simți mai din plin această putere?
- Cum Îi putem arăta Salvatorului recunoștința noastră pentru ispășirea Sa? Cum ne poate influența viața zilnică faptul că înțelegem ispășirea?

3. Doctrina și legămintele ne ajută să înțelegem rolurile și calitățile Salvatorului

Explicați că, pentru a fi în stare să ne exercităm credința în Dumnezeu, noi trebuie să avem „o idee corectă despre caracterul, perfecțiunea și calitățile Sale“ (în Joseph Smith, comp., *Lectures on Faith* [1985], pag. 38). Doctrina și legămintele ne ajută să dobândim această înțelegere.

- Ce calități ale Salvatorului vedeți în pasajele pe care le-am citit astăzi? (Scrieți pe tablă răspunsurile membrilor clasei. Răspunsurile pot fi: caritate, supunere, umilință și ascultare.)

Alegeți câteva dintre următoarele pasaje din scripturi pe care să le citiți împreună cu membrii clasei. Discutați ce ne învață fiecare pasaj despre rolurile și calitățile Salvatorului. Rezumați informațiile pe tablă.

- a. D&L 6:20–21. (Dacă suntem credincioși și sârguincioși, Salvatorul ne va cuprinde în brațele dragostei Sale. El este lumina care strălucește în întuneric.)
 - b. D&L 6:32–37. (El ne oferă protecție și alinare și este gata să ne binecuvânteze când de amintim de El și ne supunem poruncilor Lui.)
 - c. D&L 19:1–3. (Făcând voia Tatălui, El a supus toate lucrurile și a păstrat toată puterea. El îl va distruge pe Satana și lucrările lui. El îi va judeca pe toți oamenii după faptele lor.)
 - d. D&L 29:1–2. (Brațul îndurării Sale a ispășit pentru păcatele noastre. Dacă noi ascultăm glasul Său și ne umilim, El ne va aduna așa cum găina își adună puii.)
 - e. D&L 38:1–3. (El este Creatorul lumii și El cunoaște toate lucrurile.)
 - f. D&L 43:34. (El este Salvatorul lumii.)
 - g. D&L 45:3–5. (El este avocatul nostru care va pleda în fața Tatălui.)
 - h. D&L 50:44. (El este Păstorul cel bun și Piatra lui Israel, temelia sigură pe care putem zidi.)
 - i. D&L 76:5. (El este plin de milă și bunăvoință față de aceia care se tem de El și îi place să-i cinstească pe aceia care Îl slujesc în dreptate și adevăr până la sfârșit.)
 - j. D&L 93:5–19. (El este Singurul Fiu Născut al Tatălui. El a „continuat din har în har“ până când a primit plenitudinea slavei și puterii Tatălui.)
 - k. D&L 133:42–52. (Când va veni în putere, la vremea celei de a Doua Lui Veniri, aceia pe care El i-a mântuit vor vorbi despre compasiunea și bunătatea Sa.)
 - l. D&L 136:22. (Brațul Său este întins pentru a-și salva poporul.)
- De ce este important ca dumneavoastră să cunoașteți aceste roluri și calități ale Salvatorului? În ce fel v-au îmbogățit mărturia despre Salvator revelațiile din Doctrina și legămintele?

Concluzie

-
- Citiți D&L 19:23 împreună cu membrii clasei. Cum vă pot ajuta să primiți pacea, adevărurile despre care am discutat astăzi?

După cum sunteți îndemnat de Spirit, mărturisiți despre Isus Hristos. Puneți accent pe faptul că noi vom fi înviați datorită ispășirii Lui. Prin ispășirea Sa, El ne face invitația de a ne pocăi și a veni la El, primind „pace în această lume și viață veșnică în lumea care va veni“ (D&L 59:23). Încurajați-i pe membrii clasei să beneficieze de toate binecuvântările ispășirii prin exercitarea credinței în Isus Hristos, pocăință, supunere față de porunci și îndurare până la sfârșit.

Propuneți-le ca, în timp ce vor studia Doctrina și legămintele în acest an, să continue să caute ceea ce ne învață aceasta despre Isus Hristos. El este figura centrală a cărții. Mărturiile puternice și adevărurile care sunt prezentate în aceste revelații pot îmbogăți mărturia fiecărei persoane despre El.

Idei suplimentare pentru predare

1. „Eu mă minunez“

Studiați, din timp, textul imnului „Eu mă minunez“ (*Imnuri și cântece pentru copii*, pag. 22). Găsiți versuri din acest imn care pot fi confirmate de pasaje din Doctrina și legămintele. Următoarele exemple vă pot fi de ajutor:

Versuri din imn	Pasaje care au legătură
„Eu mă minunez de marea Sa dragoste“	D&L 34:3
„Pentru mine, un păcătos, în chin S-a jertfit“	D&L 19:16–19
„Și mă minunez că El Însuși S-a oferit“	D&L 88:6; 122:8
„Chinuri și torturi pentru noi El a pățimit“	D&L 6:36–37
„Cum pot eu să uit cât de mult El a suferit?“	D&L 20:77

Citiți, în clasă, imnul cu glas tare, oprindu-vă pentru a ruga pe membrii clasei să citească pasajele din scripturi care au legătură.

2. „Avocatul“ nostru „la Tatăl“ (D&L 45:3)

Scrieți pe tablă cuvântul *Avocat*. Explicați că, în Doctrina și legămintele, Domnul spune de mai multe ori că El este avocatul nostru (D&L 29:5; 45:3; 62:1; 110:4).

- Ce este un avocat? (O persoană care pledează cauza alteia.)
- Citiți D&L 45:3–5 împreună cu membrii clasei. De ce avem nevoie de un „avocat la Tatăl“? În versetele 4 și 5, ce dovadă prezintă Salvatorul Tatălui pentru a arăta că noi trebuie să primim viața nepieritoare? (Întâi, El vorbește despre ispășirea Sa – suferințele, moartea și vărsarea sângelui Său. Apoi, El se referă la credința noastră în El.)

3. Mărturia despre Isus Hristos prin titlaturile Sale

Explicați că Doctrina și legămintele cuprinde peste 60 de titlaturi ale lui Isus Hristos, fiecare dintre ele invocând un respect special față de El. De exemplu, Domnul se referă la Sine Însuși numindu-se „Mântuitor“, „Salvator“ și „lumina și viața lumii“.

Rugați pe membrii clasei să parcurgă paginile 100–101 din Ghidul pentru scripturi pentru a găsi alte titlaturi date lui Isus Hristos. Întocmiți, pe tablă, o listă a titlaturilor pe care le găsec.

- Ce ne învață titlaturile lui Isus despre calitățile Sale și despre misiunea Sa?

4. Lumina lui Hristos

Explicați că lumina lui Hristos se referă uneori la conștiința noastră, dar este mult mai mult de atât. Pentru a-i ajuta pe membrii clasei să dobândească o mai mare înțelegere a luminii lui Hristos, rugați-i să citească paragraful al doilea și al treilea de la articolul „Lumina lui Hristos“ de la pagina 122 din Ghidul pentru scripturi. Rugați-i apoi să citească D&L 88:6–13; 93:2; Moroni 7:13, 16–19.

- Ce putem învăța despre lumina lui Hristos din Ghidul pentru scripturi și din aceste paragrafe? (Răspunsurile le-ar putea include pe cele menționate mai jos.)

- a. Lumina lui Hristos „umple imensitatea spațiului“ și „dă viață tuturor lucrurilor“ (D&L 88:12–13).
 - b. Este o influență înălțătoare care este dată fiecărei persoane născută pe lume (D&L 93:2).
 - c. Ea ne ajută să deosebim binele de rău și ne invită să facem bine și să credem în Hristos (Moroni 7:13, 16–19).
- Cum putem permite luminii lui Hristos să aibă o influență mai mare în viața noastră?

Scop	Să întărească mărturiile membrilor clasei despre Prima Viziune și despre chemarea lui Joseph Smith ca profetul prin care Dumnezeu a restaurat plenitudinea Evangheliei pe pământ.
-------------	---

Pregătire	<ol style="list-style-type: none"> 1. Studiați, rugându-vă, următoarele scripturi și materiale: <ol style="list-style-type: none"> a. Joseph Smith – Istorie 1:1–26; b. <i>Our Heritage</i>, paginile 1–4. 2. Revedeți materialele pentru această lecție menționate în <i>Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei</i> (35686). Planificați moduri în care să faceți referire la ele în timpul lecției. 3. Rugați pe un membru al clasei să se pregătească pentru a prezenta, pe scurt, relatarea despre operația la picior a tânărului Joseph Smith (<i>Our Heritage</i>, paginile 1–2). 4. Dacă următoarele ilustrații sunt disponibile, alegeți câteva dintre ele pentru a le folosi în timpul lecției. Profetul Joseph Smith (62002; Setul de ilustrații inspirate din scripturi, 401); Fratele Joseph (62161); Joseph Smith caută înțelepciune în Biblie (Setul de ilustrații inspirate din scripturi, 402); și Prima Viziune (62470; Setul de ilustrații inspirate din scripturi, 403). 5. Dacă folosiți activitatea pentru captarea atenției, aduceți un ceas, o hartă a lumii sau un glob pământesc și un articol de îmbrăcăminte bărbătească. Pregătiți următoarele etichete pentru aceste articole: <i>Timpul potrivit</i>, <i>Locul potrivit</i> și <i>Omul potrivit</i>.
------------------	--

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției	<p>În funcție de situație, folosiți următoarea activitate sau una proprie pentru a începe lecția.</p> <p>Arătați membrilor clasei ceasul, harta sau globul și etichetele lor (vezi „Pregătire“, punctul 5). Explicați că, în această lecție, se discută despre modul în care Domnul a pregătit timpul potrivit și locul potrivit pentru restaurarea Evangheliei Sale după multele secole de apostazie.</p> <p>Arătați membrilor clasei articolul de îmbrăcăminte bărbătească și eticheta sa. Explicați că, în această lecție, se discută, de asemenea, despre modul în care Dumnezeu a ales și a pregătit omul potrivit – Joseph Smith – pentru a fi profetul prin care avea să fie restaurată Evanghelia.</p>
-------------------------------------	--

Discuții și aplicații	Această lecție cuprinde mai multe materiale decât este posibil să se predea în timpul unei perioade de predare. Selectați, rugându-vă, materialul pentru lecție care se potrivește cel mai bine nevoilor membrilor clasei.
-----------------------	--

1. După apostazie, Dumnezeu a pregătit calea pentru restaurare

Explicați că, după ce Isus Hristos a fost răstignit, apostolii Săi au prezidat asupra Bisericii. Dar, în scurt timp, persecuția, dezbinarea și apostazia au crescut. În câteva decenii, s-a produs o îndepărtare de Biserică, așa cum profetiseră apostolii (Faptele apostolilor 20:28–30; 2 Tesaloniceni 2:1–3; 2 Timotei 4:3–4). Această îndepărtare este cunoscută sub numele de marea apostazie.

- Care au fost unele dintre consecințele mării apostazii? (Vezi D&L 1:15–16; Joseph Smith – Istorie 1:8–9, 19, 21; Mormon 1:13–14. Răspunsurile le-ar putea include pe cele menționate mai jos.)
 - a. Nu a existat o autoritate a preoției pe pământ.
 - b. Nu au existat apostoli sau profeți pe pământ.
 - c. Cunoștințele esențiale despre natura lui Dumnezeu s-au pierdut.
 - d. Doctrinile Evangheliei au fost modificate.
 - e. Rânduielile sacre, ca cea a botezului, au fost schimbate.
 - f. Biserica inițială a fost împărțită în grupuri cu orientări diferite.

Întinericul apostaziei a durat multe secole. Totuși, Dumnezeu a prevăzut toate acestea și a plănuit restaurarea Evangheliei în zilele din urmă. Elder Bruce R. McConkie, din Cvorumul celor Doisprezece, ne-a învățat că pregătirea restaurării Evangheliei a început cu secole înainte de Prima Viziune:

„Începând cu secolul al XIV-lea, Domnul a început să pregătească condițiile sociale, educaționale, religioase, economice și legate de guvernare în care El avea să poată restaura mai ușor Evanghelia pentru ultima oară“ (*Mormon Doctrine*, ed. a 2-a [1966], pag. 717).

- Înainte ca Joseph Smith să se nască, ce evenimente au contribuit la pregătirea căii pentru restaurarea Evangheliei? (Puteți scrie răspunsurile pe tablă. Răspunsurile le-ar putea include pe cele menționate mai jos.)
 - a. Renașterea a însemnat o readucere la viață a învățăturii, în special în domeniul literaturii, artei și științei. S-au făcut multe invenții, cum este tiparnița.

Elder James E. Talmage, din Cvorumul celor Doisprezece, a spus că Renașterea nu a avut lor întâmplător, ci a fost „o evoluție prestabilită în mintea lui Dumnezeu pentru a lumina mințile întunecate ale oamenilor, pregătindu-le pentru restaurarea Evangheliei lui Isus Hristos, stabilită a se realiza câteva secole mai târziu“ (*Jesus the Christ*, ed. a 3-a [1916], pag. 749).
 - b. Reformatori ca John Wycliffe, Martin Luther și John Calvin au început să înfrunte practicile și învățăturile bisericilor existente, înțelegând că acele biserici s-au îndepărtat de învățăturile lui Hristos.

Elder M. Russell Ballard, din Cvorumul celor Doisprezece, a spus că Martin Luther și alți reformatori „au fost inspirați să creeze un climat religios în care Dumnezeu să poată restaura adevărurile pierdute și autoritatea preoției“ (în Conference Report, oct. 1994, pag. 85, sau *Ensign*, nov. 1994, pag. 66).
 - c. Au fost descoperite Americile. Statele Unite au fost colonizate de oameni religioși și, în cele din urmă, au devenit o națiune independentă (1 Nefi 13:12–19).
 - d. A fost elaborată Constituția Statelor Unite, care garantează libertatea religioasă în cadrul acelei națiuni (D&L 101:77–80).

Elder Ballard a spus: „Dumnezeu i-a inspirat pe primii exploratori și colonizatori ai Americii și pe inițiatorii Constituției Statelor Unite pentru a dezvolta o țară și principii de guvernare în care Evanghelia să poată fi restaurată“ (în Conference Report, oct. 1994, pag. 85, sau *Ensign*, nov. 1994, pag. 66).

2. Dumnezeu l-a pregătit pe Joseph Smith pentru a fi profetul Restaurării

Explicați că, pe lângă asigurarea condițiilor potrivite pentru restaurarea Evangheliei, Dumnezeu a trimis și un bărbat pentru a fi profetul restaurării. Acest bărbat a fost Joseph Smith, născut pe 23 decembrie 1805 la Sharon, Vermont. Expuneți o fotografie a lui Joseph Smith. Folosiți următorul material pentru a discuta despre pregătirea lui Joseph pentru a fi profetul restaurării.

Familia lui Joseph a ajutat la pregătirea lui

Joseph Smith a provenit dintr-un mediu cu o bogată moștenire spirituală. Părinții și bunicii săi au fost persoane religioase, patriote, dornice să învețe și cu puternice convingeri morale. Bunicul din partea tatălui, Asael Smith, a spus cu mulți ani înainte de nașterea lui Joseph: „În sufletul meu, s-a născut cunoașterea că unul dintre urmașii mei va face o lucrare pentru a revoluționa lumea credinței religioase“ (în Joseph Fielding Smith, *Essentials in Church History*, ed. a 27-a [1974], pag. 25).

Părinții lui Joseph Smith, Joseph, tatăl, și Lucy Mack Smith, i-au influențat mult viața. Amândoi au fost profund devotați lui Dumnezeu. Ei au fost și părinți devotați, învățându-și copiii principiile credinței și neprihănirii.

Părinții lui Joseph au avut experiențe religioase impresionante. Joseph, tatăl, a avut mai multe vise care i-au adus asigurarea că el avea să se bucure de binecuvântările adevăratei Evanghelii a lui Isus Hristos (vezi Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith*, ed. Preston Nibley [1958], pag. 47–50, 64–66). Odată, pe când era o tânără mamă și grav bolnavă, Lucy a făcut legământ cu Dumnezeu că ea avea să-L slujească cu total devotament dacă El o va lăsa în viață pentru a se îngriji de familia ei. La scurt timp după aceea, ea a auzit un glas care o alina și și-a recăpătat sănătatea. (Vezi *History of Joseph Smith*, pag. 33–35.)

Joseph, tatăl, și Lucy au căutat permanent adevărul religios. Amândoi au simțit că nici una dintre bisericile existente nu era în concordanță cu Biserica pe care o stabilise Isus Hristos. Din acest motiv, Joseph, tatăl, nu s-a alăturat nici unei biserici. Lucy a simțit că era de datoria ei să se boteze, așa că s-a alăturat Bisericii Prezbiteriene. Când Evanghelia a fost restaurată, ei, amândoi, au recunoscut adevărul și l-au îmbrățișat.

- De ce a fost importantă moștenirea familiei lui Joseph Smith în pregătirea sa pentru misiunea de profet al restaurării?

Necazurile au ajutat la pregătirea lui

În timp ce Joseph Smith creștea, el și familia lui s-au confruntat cu multe greutăți. Când avea șapte ani, el s-a îmbolnăvit grav din cauza unei infecții la picior. Rugați pe un membru al clasei să prezinte pe scurt această relatare din *Our Heritage*, paginile 1–2.

- Ce putem învăța din această experiență despre caracterul tânărului Joseph? În ce fel l-au ajutat încercările și suferințele din tinerețea lui să se pregătească pentru a deveni profetul restaurării? Cum v-au ajutat pe dumneavoastră încercările și suferințele să vă pregătiți pentru responsabilitățile ce v-au fost date?

Atmosfera religioasă din vestul statului New York a contribuit la pregătirea lui

Când Joseph avea zece ani, familia Smith trecea prin greutăți financiare mari deoarece recolta fusese slabă în Vermont trei ani la rând. După multe dezbateri, familia s-a mutat în zona Palmyra, New York, unde condițiile păreau să fie mai prielnice pentru munca la fermă. În acea perioadă, avântul religios și confuzia erau mari în vestul statului New York, multele biserici care existau disputându-și convertiții.

- De ce nu știa Joseph cărei biserici să se alăture? (Vezi Joseph Smith – Istorie 1:5–10.) În ce fel se aseamănă situația lui Joseph cu cea a oamenilor de astăzi, care caută să știe adevărul?
- Cum l-a ajutat studiul scripturilor pe Joseph să iasă din această stare de confuzie? (Vezi Joseph Smith – Istorie 1:11–12. Expuneți ilustrația cu Joseph Smith citind din Biblie.) Ce putem învăța din exemplul lui Joseph? (Puteți sublinia că Joseph nu numai că a citit scripturile, dar le-a și cercetat și a meditat asupra lor și le-a pus în practică în viața sa.) Cum v-au ajutat scripturile în momentele de nevoie sau confuzie?

3. Prima Viziune a anunțat restaurarea Evangheliei

Explicați că, într-o dimineață de primăvară, în anul 1820, Joseph Smith s-a dus în pădurea de lângă casa sa pentru a se ruga pentru îndrumare.

- În ce fel s-a deosebit rugăciunea lui Joseph din acea dimineață de alte rugăciuni pe care le spusese? (Vezi Joseph Smith – Istorie 1:14.) De ce rugăciunea rostită cu glas tare ne este deseori de ajutor când înălțăm dorințele inimilor noastre către Dumnezeu?
- Ce s-a întâmplat când Joseph Smith a început să se roage? (Vezi Joseph Smith – Istorie 1:15.) Cum a fost el eliberat de acel întuneric puternic? (Vezi Joseph Smith – Istorie 1:16–17. Expuneți ilustrația cu Prima Viziune.) Ce putem învăța din această experiență despre înfrângerea influenței Satanei? De ce este important să continuăm să ne rugăm în momentele de întuneric și încercare? (Invitați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe în care rugăciunea i-a ajutat în timpul unor astfel de momente grele.)
- De ce i s-a spus lui Joseph Smith că nu trebuia să se alăture nici uneia dintre biserici? (Vezi Joseph Smith – Istorie 1:18–19.)

4. Multe adevăruri au fost revelate în Prima Viziune

Subliniați faptul că vizita făcută lui Joseph Smith de către Tatăl și Fiul are o bogată semnificație doctrinară. Președintele Gordon B. Hinckley a spus: „Eu afirm că, în cele câteva minute în care Joseph Smith a fost cu Tatăl și Fiul, el a aflat mai multe despre natura lui Dumnezeu, Tatăl Veșnic, și despre Domnul înviat decât au aflat toate mințile învățate în toate discuțiile pe care le-au purtat de-a lungul secolelor“ (*Church News*, 24 oct. 1998, pag. 6).

- Care sunt unele dintre adevărurile pe care le putem învăța din Prima Viziune? (Rezumați răspunsurile pe tablă. Răspunsurile le-ar putea include pe cele menționate mai jos.)
 - a. Dumnezeu Tatăl și Isus Hristos trăiesc.
 - b. Tatăl și Fiul sunt ființe reale, separate, cu trupuri glorificate din carne și oase.
 - c. Noi suntem creați după chipul lui Dumnezeu.
 - d. Satana și puterea sa sunt reale, dar puterea lui Dumnezeu este infinit mai mare.
 - e. Dumnezeu aude rugăciunile și le răspunde și se îngrijește de noi.
 - f. Nici una dintre bisericile de pe pământ nu au plenitudinea Evangheliei lui Hristos.
 - g. Revelația nu a încetat.

Președintele David O. McKay, al nouălea președinte al Bisericii, a depus mărturie că Prima Viziune „răspunde tuturor [întrebărilor] referitoare la Dumnezeu și personalitatea Sa divină... Revelația pe care El a dat-o copiilor Săi este clară. Interesul Său față de omenire, arătat prin autoritatea delegată omului, este evidentă. Viitorul lucrării este asigurat. Acestea și alte adevăruri glorioase sunt clarificate de această glorioasă Primă Viziune“ (*Gospel Ideals* [1954], pag. 85).

- În timp ce slujea în Cvorumul celor Doisprezece, elder Ezra Taft Benson a spus: „Faptul că Dumnezeu, Tatăl, și Fiul Său, Isus Hristos, i S-au arătat profetului băiat este cel mai mare eveniment care s-a produs în această lume de la învierea Învățătorului“ (în *Conference Report*, apr. 1971, pag. 20, sau *Ensign*, iun. 1971, pag. 34). De ce este important ca fiecare dintre noi să aibă o mărturie despre Prima Viziune? Cum v-a binecuvântat viața mărturia despre Prima Viziune?

Concluzii

Citiți Joseph Smith – Istorie 1:25–26, începând de la cuvintele: „Văzusem cu, adevărat, o lumină“. Apoi, prezentați pe scurt cum Dumnezeu a pregătit momentul potrivit, locul potrivit și omul potrivit pentru restaurarea Evangheliei. Depuneți-vă mărturia despre Prima Viziune și importanța ei. De asemenea, puteți împărtăși următoarea mărturie a președintelui Gordon B. Hinckley:

„O manifestare foarte specială a avut loc, într-o dimineață de primăvară a anului 1820, când Tatăl și Fiul i-au apărut băiatului Joseph Smith... Mărturia [despre acea viziune] a impresionat inimile a milioane de oameni din multe țări. Adaug propria mea mărturie, care îmi este dată de Spirit, și anume, că descrierea făcută de profet aceluși minunat eveniment este adevărată, că Dumnezeu, Tatăl Veșnic, și Domnul înviat, Isus Hristos, au avut o discuție cu el tot atât de reală, personală și apropiată cum sunt discuțiile noastre astăzi (*Be Thou an Example* [1981], pag. 10).

Idei suplimentare pentru predare

Puteți folosi una dintre următoarele idei sau pe amândouă pentru a completa planul lecției sugerat.

1. Prezentări video

Dacă dispuneți de caseta video *Teachings from the Doctrine and Covenants and Church History* (53933), puteți rula segmentul cu durata de 16 minute „A Search

for the Truth“. Acest segment prezintă povestea convertirii lui Wilford Woodruff, care a devenit al patrulea președinte al Bisericii. În el se explică apostazia și necesitatea restaurării.

Înainte ca membrii clasei să vizioneze această prezentare, rugați-i să urmărească cele patru lucruri pe care Wilford Woodruff le-a menționat în timp ce căuta adevărata Evanghelie (profeți și apostoli, autoritatea preoției, doctrina corectă și rânduieile salvatoare).

Dacă dispuneți de caseta *Doctrine and Covenants and Church History Video Presentations* (53912), puteți rula segmentul cu durata de 10 minute „The First Vision“.

2. Exemplul dat de Joseph Smith ca tânăr

Învățătorii tinerilor pot sublinia faptul că Joseph Smith avea numai 14 ani când a avut Prima Viziune.

- Cum poate fi comportamentul tânărului Joseph Smith un exemplu pentru tinerii de astăzi? Cum vă poate ajuta exemplul lui Joseph când vă străduiți să aflați adevărul? Sau când oamenii se întorc împotriva dumneavoastră sau vă ridiculizează? Sau când trebuie să luați hotărâri dificile în fața ridiculizării?

„Amin[tește-ți] de noul legământ, chiar Cartea lui Mormon“

Scop

Să îi ajute pe membrii clasei să recunoască mâna Domnului în dezvăluirea Cărții lui Mormon și să-i încurajeze să studieze Cartea lui Mormon, să urmeze învățăturile ei și s-o împărtășească altora.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, următoarele scripturi și materiale:
 - a. Joseph Smith – Istorie 1:27–65; Doctrină și legăminte 3; 5, 10; 17; 20:5–15; 84:54–62;
 - b. *Our Heritage*, paginile 5–10.
2. Revedeți materialele pentru această lecție menționate în *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei* (35686). Planificați moduri în care să faceți referire la ele în timpul lecției.
3. Rugați pe un membru al clasei să se pregătească pentru a prezenta pe scurt relatarea despre pierderea manuscrisului de 116 pagini de către Martin Harris. Indicați acestei persoane să consulte titlurile secțiunilor 3 și 10 din D&L și primele trei paragrafe ale capitolului „The Work of Translation“ din *Our Heritage*, paginile 7–8.
4. Dacă următoarele ilustrații sunt disponibile, pregătiți-vă să le folosiți în timpul lecției. Moroni i se arată lui Joseph Smith în camera sa (62492; Setul de ilustrații inspirate din scripturi, 404) și Joseph Smith primește plăcile de aur (62012; Setul de ilustrații inspirate din scripturi, 406).

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

În funcție de situație, folosiți următoarea activitate sau una proprie pentru a începe lecția.

Scrieți următoarele cuvinte pe tablă. Întrebați-i pe membrii clasei dacă știu ce înseamnă aceste cuvinte.

Explicați că ați scris titlul „Cartea lui Mormon” în japoneză, rusă și coreeană. De la începuturile sale umile în această dispensație, Cartea lui Mormon a binecuvântat viețile a milioane de oameni din întreaga lume. În această lecție se tratează miracolul Cărții lui Mormon și responsabilitatea noastră de a „inunda pământul și viețile [noastre] cu Cartea lui Mormon” (Ezra Taft Benson, în Conference Report, apr. 1989, pag. 3, sau *Ensign*, mai 1989, pag. 4).

Discuții și aplicații

Selectați, rugându-vă, materialul pentru lecție care se potrivește cel mai bine nevoilor membrilor clasei. Puteți alege să predați lecția pe parcursul a două ore.

1. Pregătirea lui Joseph Smith pentru a primi și a traduce Cartea lui Mormon

- În cei trei ani de după Prima Viziune, Joseph Smith a suferit „persecuții severe”, dar a rămas credincios mărturiei sale (Joseph Smith – Istorie 1:27). Cum putem noi rămâne credincioși mărturiilor noastre chiar și atunci când suntem persecutați?
- La vârsta de 17 ani, Joseph a fost vizitat de Moroni. (Dacă este necesar, explicați că Moroni a fost ultimul profet care a scris în Cartea lui Mormon și care a îngropat plăcile de aur în jurul anului 421 d.H.) Pentru ce se ruga Joseph în noaptea în care i s-a arătat Moroni? (Vezi Joseph Smith – Istorie 1:28–29.) Ce putem învăța din exemplul lui Joseph și cum ne poate fi de folos acest lucru atunci când ne simțim „condamna[ți] din cauza slăbiciunilor și imperfecțiunilor [noastre]”? (În funcție de situație, invitați-i pe membrii clasei să spună cum i-a ajutat rugăciunea când au simțit că L-au dezamăgit pe Dumnezeu.)

Rezumați Joseph Smith – Istorie 1:30–59. Rugați-i pe membrii clasei să citească versetele selectate cu glas tare. În momentele potrivite, expuneți ilustrația cu Moroni arătându-se lui Joseph Smith și ilustrația cu Joseph primind plăcile. De asemenea, puteți folosi harta 1 de la pagina 302 din acest manual și de la pagina 29 din *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei*.

- Când plăcile de aur i-au fost arătate prima dată lui Joseph Smith, el nu era pregătit să le primească și să le traducă. Cum l-a pregătit Domnul pe Joseph să primească și să traducă plăcile? (Vezi Joseph Smith – Istorie 1:33–35, 42, 44–46, 53–54.) Cum v-a pregătit Domnul pe dumneavoastră (sau cum vă pregătește El acum) pentru a vă îndeplini responsabilitatea? Cum vă puteți pregăti dumneavoastră pentru a îndeplini viitoarele responsabilități?
- Cum a reacționat tatăl lui Joseph când acesta i-a spus despre vizita lui Moroni? (Vezi Joseph Smith – Istorie 1:50.) Ce sugerează acest lucru despre integritatea lui Joseph și încrederea pe care o inspira? De ce este important să-i sprijinim pe membrii familiei noastre în eforturile pe care le fac de a-L urma pe Domnul? Cum îi putem sprijini mai bine pe membrii familiei și pe ceilalți să Îl urmeze pe Domnul?

2. Miracolul păstrării Cărții lui Mormon

Explicați că Satana a încercat să oprească ieșirea la iveală a Cărții lui Mormon. El i-a ispitit pe oameni să încerce să fure plăcile de aur, iar oamenii au continuat să-i persecute pe Joseph Smith și familia lui (Joseph Smith – Istorie 1:60–61). Totuși, Domnul a zădărnicit toate încercările Satanei de a împiedica apariția Cărții lui Mormon.

Un exemplu de păstrare miraculoasă a Cărții lui Mormon este situația în care unul dintre copiii lui Joseph Smith, Martin Harris, a pierdut 116 pagini din manuscrisul tradus. Rugați-l pe membrul clasei desemnat să prezinte pe scurt această relatare (vezi „Pregătire“, punctul 3). Apoi, predați și discutați despre D&L 3 și 10, pe care Domnul le-a revelat după pierderea paginilor.

- După ce 116 pagini din manuscris s-au pierdut, Domnul l-a dojenit pe Joseph pentru că se temea de oameni mai mult decât de Dumnezeu (D&L 3:7). Joseph și-a pierdut, pentru o vreme, darul traducerii (D&L 3:14; 10:1–2). În ce fel se temea Joseph de om mai mult decât de Dumnezeu? Cum pot arăta, uneori, acțiunile noastre că ne temem de om mai mult decât de Dumnezeu? (Vezi D&L 30:1–2. Un exemplu este cedarea noastră în fața presiunii camarazilor pentru a face ceva rău.) Ce putem face pentru a ne depăși teama de om? (Câteva răspunsuri la această întrebare se găsesc în D&L 3:8; 10:5.)
- În ce fel a fost evidentă dragostea Domnului față de Joseph după pierderea celor 116 pagini de manuscris? (Vezi D&L 3:8–10; 10:1–3.) Ce experiențe v-au arătat că, dacă sunteți credincioși, Dumnezeu va fi „cu tine în fiecare moment de suferință“? (D&L 3:8). Ce experiențe v-au arătat că „Dumnezeu este milostiv“? (D&L 3:10).
- Care era planul acelora care furaseră cele 116 pagini de manuscris? (Vezi D&L 10:10–19, 29–33. Dacă Joseph ar fi retradus materialul pierdut, ei ar fi modificat cuvintele din manuscris. Ei ar fi comparat originalul modificat cu retraducerea, încercând să arate că cele două variante se contraziceau.)
- Ce făcuse deja Domnul, cu secole în urmă, pentru a zădărnici planul acelora care furaseră paginile manuscrisului? (Vezi D&L 10:8–39; vezi, de asemenea, 1 Nefi 9:2–5; Cuvintele lui Mormon 1:3–7. El a prevăzut pierderea acestor pagini. Cu aproximativ 2.400 de ani în urmă, El l-a inspirat pe Nefi, care a scris istoria laică a nefiților pentru a pregăti al doilea set de înregistrări. Setul al doilea cuprindea o relatare a slujirii nefiților în aceeași perioadă de timp și avea o mai mare valoare doctrinară decât primul.
- Ce l-a instruit Domnul pe profet să facă pentru a dejuca planul acelora care luaseră manuscrisul? (Vezi D&L 10:40–45. Joseph tradusese cele 116 pagini de manuscris din istoria laică a lui Nefi. Domnul i-a poruncit să nu traducă din nou materialul, ci să traducă al doilea set de înregistrări al lui Nefi.)
- Ce ne învață relatarea privind paginile de manuscris pierdute despre puterea Domnului? (În timp ce membrii clasei discută despre această întrebare, rugați-i să citească D&L 3:1–3; 10:14, 43 și 1 Nefi 9:6.) Cum ne poate ajuta această cunoaștere când ne confruntăm cu neajunsuri și dezamăgiri?
- Rugați-i pe membrii clasei să citească D&L 3:16, 19–20 și 10:46–52, 60–66. Ce putem învăța din aceste versete despre scopurile Cărții lui Mormon? Cum sunt împlinite astăzi aceste scopuri?

3. Martori ai Cărții lui Mormon

- În timp ce Joseph traducea Cartea lui Mormon, el a aflat că Domnul avea să permită unui număr de trei martori și altor câțiva să vadă plăcile (vezi referirile la acești martori din 2 Nefi 27:12–14 și Eter 5:1–3). Cine au fost cei trei martori? (Vezi „Mărturia a trei martori“, Cartea lui Mormon.) Ce li s-a poruncit lor să facă? (Vezi D&L 5:11–15, 24–25; 17:3, 5.) De ce a fost importantă mărturia lor? (Vezi Eter 5:4; D&L 5:16–18; 17:4.)

Cei trei martori Oliver Cowdery, David Whitmer și Martin Harris.

Explicați că, pe lângă cei trei martori, plăcile de aur au fost arătate altor opt („Mărturia a opt martori“, Cartea lui Mormon). Toți cei trei martori și trei dintre cei opt martori au părăsit Biserica ulterior. Numai câțiva au revenit, dar nici unul nu a negat vreodată mărturia sa despre ceea ce văzuse.

În ultimul său an de viață, David Whitmer a publicat această mărturie ca răspuns la acuzațiile nedrepte ce i se aduceau:

„Se consemnează în *Encyclopedia Britannica* și *American Encyclopedia* că eu, David Whitmer, am negat mărturia pe care am depus-o ca unul dintre cei trei martori ai divinității *Cărții lui Mormon* și că ceilalți doi martori, Oliver Cowdery și Martin Harris, și-au negat mărturiile despre această carte. Eu voi spune, încă o dată, întregii omeniri că nu am negat niciodată acea mărturie sau vreo parte a ei. Eu depun, de asemenea, mărturie lumii că nici Oliver Cowdery, nici Martin Harris nu au negat vreodată, în vreun moment, mărturiile lor. Ei, amândoi, au murit reafirmând adevărul despre autenticitatea divină a *Cărții lui Mormon*“ (*Address to All Believers in Christ* [1887], pag. 8; așa cum se citează în B. H. Roberts, *A Comprehensive History of the Church*, 1:145).

Arătați că și Salvatorul este martor al *Cărții lui Mormon*. Citiți D&L 17:6 și 19:26 împreună cu membrii clasei.

- În ce moduri putem fi noi martori ai *Cărții lui Mormon*? (Vezi Moroni 10:3–5. Îi puteți invita pe membrii clasei să-și împărtășească mărturiile despre Cartea lui Mormon.)

Subliniați că cei trei martori și cei opt martori au mărturisit despre lucruri pe care le-au văzut și le-au auzit. Astăzi, milioane de membri ai Bisericii depun mărturie despre Cartea lui Mormon pentru că ei simt mărturia Duhului Sfânt. În timpul slujirii în Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, elder Gordon B. Hinckley a spus:

„Tăria Bisericii nu stă în... miile sale de case de preaslăvire din întreaga lume, nici în universitățile sale... Tăria acestei Biserici stă în inimile oamenilor ei, în mărturia și convingerea individuală despre adevărul acestei lucrări“ (în *Conference Report*, apr. 1973, pag. 73–74, sau *Ensign*, iulie 1973, pag. 49).

4. Îndatorirea noastră de a ne „aminti de noul legământ, chiar Cartea lui Mormon“

- În luna septembrie 1832, profetul Joseph a primit o revelație în care Domnul a spus că „întreaga Biserică [era] sub condamnare“ (D&L 84:55). De ce era Biserica sub condamnare? (Vezi D&L 84:54–56.) Ce a fost necesar să facă membrii Bisericii pentru ca acea condamnare să fie anulată? (Vezi D&L 84:57–58, 60–62.)

Citiți următoarele declarații ale președintelui Ezra Taft Benson:

„Dacă sfinții de la începuturi au fost certați pentru că tratau cu superficialitate Cartea lui Mormon, este condamnarea noastră mai mică dacă noi facem același lucru?“ (în Conference Report, oct. 1986, pag. 4, sau *Ensign*, nov. 1986, pag. 4–5).

„Domnului nu-I place cum ne purtăm, atenția pe care o acordăm Cărții lui Mormon, un nou martor pentru Hristos. Noi avem nevoie de ea în casele noastre, avem nevoie de ea în familiile noastre. A fost scrisă pentru noi, cei de astăzi“ (*Church News*, 9 nov. 1986, pag. 10).

- Ce putem face pentru a acorda mai multă atenție Cărții lui Mormon în viața personală, în familiile noastre și în responsabilitățile noastre din Biserică? Care sunt binecuvântările de care beneficiem, când acordăm atenția cuvenită Cărții lui Mormon? Cum ați fost binecuvântați prin studierea Cărții lui Mormon? (Cereți membrilor clasei să-și spună părerea și rugați-i să citească următoarele citate și paragraful șase din introducerea la Cartea lui Mormon; vezi, de asemenea, a treia idee suplimentară pentru predare.)

Președintele Ezra Taft Benson a declarat:

„Există o putere în carte care începe să se reverse în viețile dumneavoastră în momentul în care începeți să studiați serios cartea. Veți găsi o putere mai mare de a rezista ispitei. Veți găsi puterea de a evita să fiți înșelați. Veți găsi puterea de a rămâne pe cărarea strâmtă și îngustă. Scripturile sunt numite 'cuvintele vieții' (D&L 84:85) și în nici un caz nu sunt mai adevărate decât sunt în cazul Cărții lui Mormon. Când va începe să vă fie foame și sete de aceste cuvinte, veți găsi viață din abundență tot mai mare... [De asemenea, vă veți bucura de] dragoste și armonie mai mare în cămine, respect mai mare între părinte și copil [și] de spiritualitate și neprihănire sporite“.

„Aceste promisiuni“, ne-a asigurat președintele Benson, „nu sunt promisiuni deșarte, ci exact ceea ce profetul Joseph Smith a gândit când a spus că această Carte a lui Mormon ne va ajuta să fim mai aproape de Dumnezeu“ (în Conference Report, oct. 1986, pag. 6, sau *Ensign*, nov. 1986, pag. 7).

- Salvatorul ne-a poruncit să depunem mărturie despre Cartea lui Mormon pe întreg pământul (D&L 84:62; vezi, de asemenea, următorul citat). Ce poate face fiecare dintre noi pentru a continua acest efort?

Președintele Benson a spus: „Este mult timp de când pământul ar fi trebuit să fie inundat de Cartea lui Mormon... În această eră a mijloacelor electronice și a distribuției în masă a cuvântului tipărit, Dumnezeu ne va trage la răspundere dacă nu vom răspândi Cartea lui Mormon într-un mod fără precedent. Noi avem Cartea lui Mormon, îi avem pe membri, îi avem pe misionari, avem resursele și lumea are nevoie. *Acum este timpul!*“ (în Conference Report, oct. 1988, pag. 4, sau *Ensign*, nov. 1988, pag. 4–5).

Arătați că această Carte a lui Mormon, tradusă de un tânăr profet în condiții umile, inundă cu adevărat pământul acum. Cartea lui Mormon sau selecții din ea au fost publicate în peste 90 de limbi. Au fost tipărite peste 100 de milioane de exemplare.

Concluzii

Exprimați-vă recunoștința pentru Cartea lui Mormon și recunoașteți mâna Domnului în aducerea la lumină a cărții. Încurajați-i pe membrii clasei să acorde o atenție mai mare Cărții lui Mormon în viețile lor.

Depuneți mărturie despre impactul Cărții lui Mormon în viața dumneavoastră.

Idei suplimentare pentru predare

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele idei pentru a completa planul lecției sugerat.

1. Profeții biblice pe care Moroni le-a citat lui Joseph Smith

Așa cum s-a consemnat în Joseph Smith – Istorie 1:36–49, Moroni i-a citat lui Joseph Smith, de patru ori, următoarele profeții biblice. Citiți fiecare profeție împreună cu membrii clasei și discutați înțelesul și împlinirea ei.

- a. Maleahi 3 (observați că Moroni a citat numai o parte din acest capitol)
- b. Maleahi 4 (vezi, de asemenea, Joseph Smith – Istorie 1:37–39)
- c. Isaia 11 (vezi, de asemenea, D&L 113:1–6)
- d. Faptele apostolilor 3:22–23
- e. Ioel 2:28–32

2. Doctrina și legămintele: un martor din afară al Cărții lui Mormon

Președintele Ezra Taft Benson ne-a învățat: „Cu excepția martorilor Cărții lui Mormon, Doctrina și legămintele este pe departe cel mai mare martor din afară și cea mai mare dovadă pe care o avem de la Domnul că volumul Cartea lui Mormon este adevărat“ (în Conference Report, apr. 1987, pag. 105, sau *Ensign*, mai 1987, pag. 83).

Președintele Benson a făcut referire la 13 secțiuni din Doctrina și legămintele care mărturisesc despre Cartea lui Mormon: D&L 1, 3, 5, 8, 10–11, 17–18, 20, 27, 42, 84 și 135. Puteți studia aceste secțiuni în timp ce vă pregătiți pentru predarea lecției.

3. Să ne apropiem mai mult de Dumnezeu prin Cartea lui Mormon

Profetul Joseph Smith a spus: „Le-am spus fraților despre Cartea lui Mormon că este cea mai corectă carte de pe pământ și cheia de boltă a religiei noastre și că omul va ajunge mai aproape de Dumnezeu supunându-se învățăturilor ei, decât ale oricărei alte cărți“ (*History of the Church*, 4:461).

Președintele Ezra Taft Benson a dat acest citat, apoi a întrebat: „Nu există ceva în adâncurile inimilor noastre care tânjește să ajungă mai aproape de Dumnezeu, să fie mai asemănător Lui în viața de zi cu zi și să simtă permanent prezența Sa alături de noi? Dacă este așa, atunci Cartea lui Mormon ne va ajuta, mai mult

decât orice altă carte, să realizăm acest lucru“ (în Conference Report, oct. 1986, pag. 6, sau *Ensign*, nov. 1986, pag. 7)

4. „A tradus... prin darul și puterea lui Dumnezeu“ (D&L 135:3)

Joseph Smith a terminat traducerea Cărții lui Mormon în aproximativ 65 de zile lucrătoare („I Have a Question“, *Ensign*, ian. 1988, pag. 46–47). Elder Neal A. Maxwell, din Cvorumul celor Doisprezece, a comentat despre rapiditatea acestui proces:

„Un traducător szu capabil din Japonia, înconjurat de cărți bibliografice, dicționare și colegi traduttori gata să vină în ajutor dacă era nevoie, a arătat că el considera că, pe zi, se putea traduce, cu grijă și competent, o pagină. Și el retraducea textul din japoneza veche în japoneza modernă! Peste 50 de învățați englezi capabili au muncit timp de șapte ani, folosind traduceri anterioare, pentru a realiza versiunea regelui Iacov a Bibliei, atingând o medie de o pagină prețioasă pe zi. Profetul Joseph Smith traducea uneori 10 pagini pe zi! (vezi broșura *Insights: An Ancient Window* [Provo, Utah: Foundation for Ancient Research and Mormon Studies (F.A.R.M.S.), febr. 1986], pag. 1).

„O a doua minune legată de procesul de traducere a Cărții lui Mormon este aceea că, din câte știm noi, Joseph revenea, revedea sau revizuia rareori ceea ce făcuse deja. Traducerea a avut un flux neîntrerupt...”

Emma Smith a spus despre acest proces inspirat: 'După mese sau diverse întreruperi, [Joseph] începea imediat de unde rămăsese, fără a vedea manuscrisul sau fără a i se citi vreo parte din el' („Last Testimony of Sister Emma“, *Saints' Herald*, 1 oct. 1879, pag. 290). O persoană care dictează și a fost întreruptă trebuie să înceapă, de obicei, prin a întreba: 'Ei, unde am rămas?'. Profetul nu proceda astfel!

Dacă cineva ar inventa un text, ar avea nevoie să se verifice permanent, să scrie și să revizuiască pentru a păstra unitatea textului. Dacă profetul ar fi dictat și ar fi revizuit mult, ar fi existat dovezi despre aceasta. Dar nu era nevoie să se revizuiască textul primit prin inspirație divină. Oricare ar fi detaliile procesului de traducere, noi discutăm despre un proces care a fost cu adevărat uimitor!“ („By the Gift and Power of God“, *Ensign*, ian. 1997, pag. 39–40).

În timp ce Cartea lui Mormon este tradusă în multe limbi astăzi, miracolele continuă să se manifeste. Relatați următoarea povestire împărtășită de Priscilla Sampson-Davis, membră a Bisericii din Ghana:

„După aproximativ doi ani de la botezul meu, am avut o viziune... Am văzut că eram la o adunare de împărtășanie și cineva în veșmânt alb a venit, a stat în picioare în fața podiumului și m-a chemat. Am înaintat și am stat alături de el iar, apoi, el mi-a cerut să privesc de jur împrejur fețele oamenilor pentru a vedea dacă tuturor le place slujba. Am privit și am spus că nu puteam vedea diferențe ale expresiilor de pe fețele lor. Bărbatul în alb mi-a cerut apoi să privesc cu atenție. Am văzut că unii dintre cei prezenți în congregație își plecaseră capetele. Bărbatul m-a întrebat de ce acele persoane nu cântau împreună cu ceilalți. Eu i-am spus că ele nu puteau citi în engleză, așa încât nu puteau să cânte și și-au plecat capetele. El m-a întrebat dacă nu mi-ar fi plăcut să-mi ajut surorile și frații... astfel încât ei să se alătore cântărilor de laudă adresate Tatălui nostru Ceresc. Deși știam să vorbesc fante [dialectul vorbit de oameni], eu nu știam să-l scriu foarte bine. Dar nu am spus nu; am spus că voi încerca, că mă voi strădui. Apoi, viziunea a dispărut.

Imediat, m-am ridicat și am luat hârtie și un creion și am început traducerea în fața cântecului 'Mântuitorul Israelului'".

Sora Sampson-Davis a tradus imnurile, câteva broșuri misionare și manualul *Principiile Evanghelei*. Apoi, primind această însărcinare, ea a ajutat la traducerea Cărții lui Mormon, a Doctrinei și legămintelor și a Perlei de mare preț. Ea a spus: „În scripturi, se spune că, în ultimele zile, oamenii vor auzi Evanghelia în propriile [lor] limbi. Aceasta a vrut Domnul să fac și prin harul Său am făcut-o“ („An Instrument in His Hands“, în „*All Are Alike unto God*“, ed. E. Dale LeBaron [1990], pag. 40–42).

5. „Nu alerga mai repede sau nu lucra mai mult decât ai tu tăria“ (D&L 10:4)

- Ce sfat i-a dat Domnul lui Joseph în timp ce acesta se confrunta cu imensa muncă de traducere a Cărții lui Mormon? (Vezi D&L 10:4–5.) Cum ne poate ajuta acest sfat în timp ce ne confruntăm cu însărcinări sau responsabilități dificile?

6. Prezentări video

Dacă dispuneți de caseta video *Teachings from the Doctrine and Covenants and Church History* (53933), puteți prezenta „The Works and Designs of God“. Acest segment de 13 minute prezintă povestea pierderii celor 116 pagini de manuscris. Folosiți prezentare video pentru a sublinia că „lucrările, planurile și intențiile lui Dumnezeu nu pot fi împiedicate de a fi împlinite și nici nu pot să fie nimicite“ (D&L 3:1). Pentru a discuta acest principiu, folosiți întrebările din secțiunea a doua a acestei lecții.

Dacă dispuneți de *Doctrine and Covenants and Church History Video Presentations* (53912), puteți prezenta „Parley P. Pratt Finds the Book of Mormon“, un segment de 11 minute. După rularea acestuia, adresați următoarele întrebări:

- Găsiți în citirea Cărții lui Mormon tot atâta bucurie cât a găsit Parley P. Pratt când a citit-o prima oară? Ce puteți face pentru ca scriptura Cartea lui Mormon să devină o parte mai importantă a vieții dumneavoastră? (Puteți propune ca membrii clasei să mediteze în tăcere asupra acestor întrebări.)
- Cum ați văzut împlinindu-se promisiunile președintelui Benson?

Scop Să îi ajute pe membrii clasei să înțeleagă cum să se pregătească pentru a primi revelație personală și să-i încurajeze să facă acest lucru.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Doctrină și legăminte 6, 8, 9, Joseph Smith – Istorie 1:8–17 și celelalte scripturi din această lecție.
2. Revedeți materialele pentru această lecție menționate în *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei* (35686). Planificați moduri în care să faceți referire la ele în timpul lecției.
3. Dacă folosiți activitatea pentru captarea atenției, pregătiți-vă să expuneți câteva imagini cu profeți primind revelații, cum sunt Moise și rugul aprins (62239; Setul de ilustrații inspirate din scripturi, 107); Băiatul Samuel chemat de Domnul (62498; Setul de ilustrații inspirate din scripturi, 111); Daniel tălmăcește visul lui Nebucadnețar (62531; Setul de ilustrații inspirate din scripturi, 115); Fratele lui Jared vede degetul Domnului (62478; Setul de ilustrații inspirate din scripturi, 318); și Prima Viziune (62470; Setul de ilustrații inspirate din scripturi, 403). Puteți obține, de asemenea, fotografiile câtorva membri ai clasei.

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției În funcție de situație, folosiți următoarea activitate sau una proprie pentru a începe lecția.

- Expuneți ilustrații cu profeți (vezi „Pregătire“, punctul 3). Explicați că ilustrațiile înfățișează ceva similar. Ce anume? (Fiecare înfățișează un profet primind revelație.)

Împărtășiți următoarea declarație a profetului Joseph Smith: „Dumnezeu nu a dezvăluit lui Joseph nimic din ce El nu va face cunoscut și Celor Doisprezece și chiar și cel mai neînsemnat sfânt poate cunoaște toate lucrurile de îndată ce el va putea să le înțeleagă“ (*Teachings of the Prophet Joseph Smith, selecții de Joseph Fielding Smith* [1976], pag. 149).

Subliniați că noi nu trebuie să fim profeți pentru a primi revelație de la Domnul. Deși noi nu primim revelații referitoare la conducerea Bisericii, putem primi revelații care să ne ajute să învățăm adevărurile Evangheliei și să ne îndrume în viețile personale și în îndeplinirea responsabilităților în cămin și în Biserică. Dacă obțineți fotografii ale membrilor clasei, expuneți-le alături de ilustrațiile cu profeți.

Discuții și aplicații Selectați, rugându-vă, materialul pentru lecție care se potrivește cel mai bine nevoilor membrilor clasei. Discutați despre modul în care scripturile se pun în

practică în viața zilnică. Încurajați-i pe membrii clasei să împărtășească, pe scurt, experiențe care au legătură cu principiile din scripturi, pe care le discutați.

Explicați că lecțiile 5 și 6 sunt, ambele, despre revelația personală. Doctrina și legămintele ne ajută mult să înțelegem acest subiect important. Punctul central al acestei lecții este de ce avem nevoie de revelație personală și cum ne pregătim s-o primim. Lecția 6 se ocupă de modul în care putem recunoaște revelația personală primită de la Duhul Sfânt. Pasajele care trebuie citite pentru ambele lecții sunt D&L 6, 8 și 9, care cuprind revelații pe care Joseph Smith le-a primit în timp ce traducea Cartea lui Mormon, având pe Oliver Cowdery drept copist. Deși contextul din D&L 9 are legătură cu încercarea lui Oliver Cowdery de a traduce Cartea lui Mormon, principiile se aplică și în cazul altor revelații.

1. Nevoia noastră de a primi revelație personală

Explicați că una dintre cele mai mari binecuvântări ale noastre este aceea că cerurile sunt deschise și Domnul comunică permanent cu copiii Săi prin revelație. „Revelația divină este unul dintre cele mai mărețe concepte și principii ale Evangheliei lui Isus Hristos, pentru că, fără ea, omul nu putea cunoaște lucrurile lui Dumnezeu... Revelația permanentă de la Dumnezeu către sfinții Săi... face posibilă îndrumarea zilnică pe adevăratele căi și conduce sufletul credincios către salvarea deplină și veșnică în împărăția celestială... Fără revelație, totul ar fi întâmplare, întuneric și confuzie“ (Ghidul pentru scripturi, „Revelație“, pag. 177).

- Elder Boyd K. Packer, din Cvorumul celor Doisprezece, a spus: „Nici unul dintre noi nu poate supraviețui în lumea de astăzi, cu atât mai puțin în ce va deveni ea în curând, fără inspirație personală“ (în Conference Report, oct. 1991, pag. 29, sau *Ensign*, nov. 1991, pag. 23). De ce credeți că este atât de importantă revelația în zilele noastre? (Răspunsurile le-ar putea include pe cele menționate mai jos.)
 - a. Revelația personală este calea pe care primim mărturiile despre Isus Hristos, Evanghelia Sa și chemarea divină a lui Joseph Smith.
 - b. Revelația personală este calea prin care aflăm adevărurile divine.
 - c. Revelația personală este calea pe care primim îndrumare, ce depășește înțelegerea noastră limitată, pentru a putea răspunde întrebărilor vieții, a înfrunța dificultățile și a lua hotărâri.
- Care sunt unele dintre hotărârile sau situațiile în care ne poate ajuta revelația personală? (Invitați-i pe membrii clasei să relateze în ce fel i-a ajutat revelația personală în îndeplinirea responsabilităților în familie, în Biserică și în alte domenii ale vieții lor.)

2. Să înțelegem ce trebuie să facem pentru a primi revelație

Explicați că este important ca noi să înțelegem cum să ne pregătim pentru a primi revelație personală. Rugați-i pe membrii clasei să citească următoarele referințe din scripturi, scrise cu litere italice. Apoi, rugați-i să identifice ce ne învață aceste scripturi despre modul în care ne putem pregăti să primim revelație personală (răspunsurile propuse se află în paranteze). Rezumați răspunsurile pe tablă. Apoi, discutați răspunsurile.

A. Doctrină și legămintele 9:8; Joseph Smith – Istorie 1:8–10. (Meditați asupra subiectului.)

- Ce putem face pentru a medita asupra unei întrebări?

Îi puteți ruga pe membrii clasei să studieze Joseph Smith – Istorie 1:8 pentru a găsi afirmații care să arate cum a meditat Joseph Smith asupra întrebării pe care și-a pus-o. Mai jos, sunt menționate câteva afirmații cheie:

- „Mintea mea a fost cuprinsă de reflecții serioase.“
- „Sentimentele mele erau profunde și, deseori, emoționante.“
- „Am participat la unele dintre întâlnirile lor, ori de câte ori am avut ocazia.“

Arătați că Joseph Smith a reflectat îndelung pentru a găsi răspuns la întrebarea despre biserica adevărată. De asemenea, el a investit mult timp și efort, participând la întruniri, studiind scripturile și căutând, timp de peste doi ani, un răspuns. Propuneți membrilor clasei ca, în timp ce caută revelație, să se gândească la exemplul dat de Joseph Smith în ceea ce privește modul de examinare a problemelor.

- De ce se așteaptă Domnul să medităm asupra problemelor înainte de a primi revelație? (Răspunsurile ar putea fi că Domnul dorește ca noi să fim activi, nu pasivi, în timp ce căutăm să primim revelație de la El. De asemenea, El se așteaptă ca noi să ne folosim libertatea de a alege. Noi creștem pe măsură ce folosim darurile și resursele pe care El ni le-a dat pentru a ne ajuta să medităm asupra problemelor. Cum v-a ajutat să creșteți spiritual meditarea asupra problemelor?)

B. Doctrină și legăminte 138:1–11; Joseph Smith – Istorie 1:11–12. (Reflecții și meditați asupra scripturilor și învățăturilor profeților din zilele din urmă.) Explicați faptul că reflectarea asupra scripturilor a fost catalizatorul în cazul ambelor revelații consemnate în aceste pagini.

- De ce este important să studiem și să medităm asupra scripturilor când căutăm să primim revelație? Cum v-a ajutat studierea scripturilor când ați căutat să primiți revelație de la Domnul?

Elder Dallin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece, a explicat:

„Citirea scripturilor poate... duce la revelații curente despre orice [subiect] pe care Domnul dorește să-l comunice cititorul la momentul respectiv. Noi nu exagerăm când spunem că scripturile pot fi Urimul și Tumimul care ne ajută pe fiecare dintre noi să primim revelație personală.“

Pentru că noi credem că citirea scripturilor ne poate ajuta să primim revelații, suntem încurajați să citim scripturile iar și iar. În acest fel, obținem acces la ceea ce Tatăl nostru Cereșc ar dori să cunoaștem și să facem în viața noastră personală astăzi. Acesta este un motiv pentru care sfinții din zilele din urmă cred în studierea zilnică a scripturilor („Scripture Reading and Revelation“, *Ensign*, ian. 1995, pag. 8).

C. Doctrină și legăminte 6:5, 14; 8:1; 42:61; 88:63–64. (Cereți de la Domnul cu credință, cu inima sinceră, cu credința că veți primi.)

Elder Boyd K. Packer a spus: „Nici un mesaj nu apare în scripturi de mai multe ori, exprimat în mai multe moduri, decât 'Cere și vei primi'“ (în Conference Report, oct. 1991, pag. 26, sau *Ensign*, nov. 1991, pag. 21). Rugăciunea rostită cu credință este o parte vitală a procesului de primire a revelației. Arătați că majoritatea revelațiilor din Doctrina și legămintele sunt răspunsuri la întrebări

pe care profetul Joseph Smith le-a adresat Domnului.

- Ce înseamnă a „cere cu credință”? (D&L 8:1; vezi, de asemenea, 1 Nefi 15:11; Moroni 10:4).

Următoarele întrebări adresate de președintele Spencer W. Kimball ne pot ajuta să înțelegem ce înseamnă să ne rugăm cu credință: „Folosiți cuvinte comune și expresii clișeu sau vă adresați din inimă Domnului? Vă rugați rar, deși ar trebui să vă rugați cu regularitate și chiar permanent?... Când vă rugați, doar vorbiți sau și ascultați?... Aduceți mulțumiri sau vă rugați doar pentru a fi ajutat?” („Prayer”, *New Era*, mart. 1978, pag. 17).

- Ce înseamnă a cere „cu inima sinceră”? D&L 8:1. (Răspunsurile le-ar putea include pe cele menționate la pagina următoare.)
 - a. Noi trebuie să căutăm cu sinceritate să înțelegem voia Domnului și să cerem numai acele lucruri care sunt în conformitate cu aceasta.
 - b. Trebuie să ne asigurăm că motivele pentru care cerem sunt pure.
 - c. Trebuie să avem o atitudine plină de pocăință.
- Citiți Joseph Smith – Istorie 1:13–16 împreună cu membrii clasei. Ce putem învăța despre rugăciune din acest pasaj? (Răspunsurile ar putea fi: importanța rugăciunii cu glas tare, a îngenuncherii în timpul rugăciunii, exprimării dorinței inimii noastre, nu doar rostirea unor cuvinte și a exercitării tuturor puterilor noastre pentru a chema numele lui Dumnezeu.)
- Ce ne promite Domnul dacă noi cerem cu credință, cu inimă sinceră? (Vezi D&L 6:14; 42:61.) Cum au fost împlinite aceste promisiuni în viața dumneavoastră?

D. Doctrină și legăminte 63:23; 76:5–10; 93:1, 28; 101:7–8. (Fiți supuși și sluiți-L pe Dumnezeu.)

- De ce este importantă supunerea când căutăm să primim revelație de la Dumnezeu?

Elder Dallin H. Oaks ne-a învățat: „Calea către revelație este neprihănirea” (*The Lord’s Way* [1991], pag. 34). El ne-a învățat, de asemenea: „Nu putem avea tovarășia Duhului Sfânt – mijlocul prin care se primește revelația individuală – dacă tocmai am păcătuit sau dacă suntem furioși ori dacă ne răzvrătim împotriva autorităților alese ale lui Dumnezeu” („Teaching and Learning by the Spirit”, *Ensign*, mart. 1997, pag. 9).

E. Doctrină și legăminte 5:24; 19:23; 112:10; 136:32–33. (Fiți modești și umili.)

- De ce este importantă umilința când căutăm să primim revelație de la Dumnezeu?

David Whitmer a relatat că, într-o dimineață, când Joseph Smith se pregătea să reia traducerea Cărții lui Mormon, „s-a întâmplat ceva în casă și el a fost nemulțumit din acea cauză. Fusese ceva ce făcuse Emma, soția sa. Oliver și cu mine am urcat la etaj, iar Joseph a urcat și el la scurt timp pentru a continua traducerea, dar nu a putut să facă nimic. Nu a putut să traducă nici o silabă. El a coborât, s-a dus în livadă și a înălțat rugăciune fierbinte Domnului; a fost plecat aproximativ o oră – s-a întors în casă, i-a cerut iertare Emmei și apoi a urcat la etaj, unde ne aflam noi, iar traducerea a continuat fără dificultate. El

nu putea să facă nimic dacă nu era umil și credincios“ (citat în B. H. Roberts, *A Comprehensive History of the Church*, 1:131).

F. *Doctrină și legăminte 25:10; 30:2. (Concentrați-vă atenția asupra lucrurilor lui Dumnezeu și nu asupra lucrurilor lumii.)*

- De ce este important să fim preocupați de „lucrurile lui [Dumnezeu]“ și nu de „lucrurile pământești“ când căutăm să primim revelație? (D&L 30:2.) Cum ne putem elibera de preocupările și zgomotele lumii când căutăm să primim revelație?

Elder Boyd K. Packer ne-a învățat:

„Inspirația vine mai ușor în condiții în care predomină pacea. Cuvinte precum *liniștit, calm, pașnic, Alinător* se găsesc din abundență în scripturi...

Lumea devine din ce în ce mai zgomotoasă. Îmbrăcămintea, aspectul și comportamentul sunt tot mai neglijente, neîngrijite și dezordonate. Muzica dură, cu versuri obscene urlate în amplificatoare, în timp ce reflectoarele aruncă lumini în culori stridente, caracterizează căile drogurilor. Diversele variante în care apar aceste lucruri câștigă teren și influență asupra tineretului nostru...

Această tendință către mai mult zgomot, mai multă incitare, mai multe dispute, mai puțină rezervare, mai puțină demnitate, mai puțină etichetă nu este o coincidență, nu este nevinovată și nici nevătămătoare.

Primul ordin pe care îl dă un comandant care organizează o invazie militară este să se bruieze canalele de comunicație ale aceluia pe care intenționează să-i cucerească.

Lipsa de respect răspunde scopurilor adversarului, obstrucționând canalele delicate ale revelației din minte și spirit“ (în Conference Report, oct. 1991, pag. 27–28, sau *Ensign*, nov. 1991, pag. 21–22).

În timp ce slujea în Președinția Celor Șaptezeci, elder Neal A. Maxwell ne-a învățat:

„Îndrumarea divină este atât de importantă... încât trebuie să ieșim de pe făgașul nostru, să ne punem într-o situație în care poate fi dat acest ajutor special. Președintele David O. McKay a arătat că orele dimineții, înainte de a fi copleșiți de grijile zilei, sunt deosebit de potrivite pentru inspirație. Alții au simțit că solitudinea și citirea scripturilor pot crea o atmosferă care să conducă spre Spirit. În definitiv, citirea cuvintelor lui Hristos, pe care le avem deja în față, este un lucru bun pe care îl putem face înainte de a cere mai mult“ (*Wherefore, Ye Must Press Forward* [1977], pag. 121).

Concluzii

Subliniați importanța revelației personale în viața noastră. Depuneți mărturie despre faptul că fiecare membru al Bisericii poate primi revelație prin Duhul Sfânt. Încurajați-i pe membrii clasei să se pregătească pentru a primi această îndrumare divină.

„Eu îți voi spune ție în inima și în mintea ta, prin Duhul Sfânt“

Lecția 6

Scop Să îi încurajeze pe membrii clasei să învețe să recunoască revelația personală prin Duhul Sfânt și să-i încurajeze să caute să aibă această binecuvântare în viețile lor.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Doctrină și legăminte 6, 8, 9, 11 și celelalte scripturi din această lecție.
2. Revedeți materialele pentru această lecție menționate în *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei* (35686). Planificați moduri în care să faceți referire la ele în timpul lecției.
3. Dacă folosiți activitatea pentru captarea atenției, aduceți la oră un aparat de radio.

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției În funcție de situație, folosiți următoarea activitate sau una proprie pentru a începe lecția.

- Arătați clasei un aparat de radio, dar nu-l porniți. De ce nu putem auzi ce se transmite?
- Porniți radioul dar nu selectați un program. Ce trebuie să facem înainte de a auzi clar un post de radio? Ce comparație se poate face între ascultarea Duhului Sfânt și găsierea unui post de radio? (Efortul de a căuta îndrumarea Duhului Sfânt se poate compara cu pornirea aparatului radio. A face ceea ce este necesar pentru a primi șoaptele Duhului Sfânt se poate compara cu selectarea unui post de radio sau repararea radioului, dacă este necesar.)

Explicați că menirea acestei lecții este să-i ajute pe membrii clasei să învețe cum să recunoască revelația personală primită de la Duhul Sfânt.

Discuții și aplicații Selectați, rugându-vă, materialul pentru lecție care se potrivește cel mai bine nevoilor membrilor clasei. Discutați despre modul în care scripturile sunt puse în practică în viața zilnică. Încurajați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi pe care le discutați.

Amintiți membrilor clasei că aceasta este a doua lecție despre revelația personală. În lecția 5 s-a discutat despre cum să ne pregătim pentru a primi revelație personală. În această lecție se discută despre cum să recunoaștem revelația personală.

1. Să înțelegem modul în care Duhul Sfânt comunică cu noi

Explicați că revelația poate fi primită în multe moduri. Unele dintre acestea sunt aparițiile Domnului sau ale mesagerilor Săi, glasul Domnului sau glasurile mesagerilor Săi, viziuni și vise. Totuși, în general, primim revelație când Duhul

Sfânt comunică gânduri minții noastre și sentimente inimii noastre. Duhul Sfânt este un membru al Dumnezeirii. El este revelatorul care ne învață, ne alină, ne avertizează, ne întărește și ne îndrumă.

Explicați că Duhul Sfânt comunică cu noi într-o varietate de moduri. Rugați-i pe membrii clasei să citească următoarele referințe din scripturi, scrise cu litere italice. Apoi, rugați-i să identifice ce ne învață aceste scripturi despre modul în care Duhul Sfânt comunică cu noi (răspunsurile propuse se află în paranteze). Rezumați răspunsurile pe tablă. Apoi, discutați răspunsurile.

A. *Doctrină și legăminte* 8:2-3; 85:6. (El folosește un glas slab, liniștit pentru a comunica minților și inimilor noastre.) Vezi, de asemenea, 1 Regi 19:12; 1 Nefi 17:45; Helaman 5:30.

Elder Dallin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece, ne-a învățat: „Se primesc viziuni. Se aud glasuri de dincolo de vâl. Știu acest lucru. Dar aceste experiențe sunt rare... Majoritatea revelațiilor pe care le primesc conducătorii și membrii Bisericii vin prin glasul slab, calm sau printr-un sentiment și nu printr-o viziune sau un glas care rostește anumite cuvinte pe care le putem auzi. Eu depun mărturie despre realitatea acestui fel de revelație, a cărei experiență am ajuns să o cunosc bine, să o trăiesc chiar zilnic, pentru că mă ghidează în lucrarea Domnului“ („Teaching and Learning by the Spirit“, *Ensign*, mart. 1997, pag. 14).

Elder Boyd K. Packer, din Cvorumul celor Doisprezece, ne-a învățat: „Aceste comunicări spirituale delicate nu le vedem cu ochii noștri și nici nu le auzim cu urechile noastre. Și, chiar dacă este vorba despre un glas, este un glas care mai mult se simte decât se aude“ (*That All May Be Edified* [1982], pag. 335).

- De ce este important să înțelegem acest principiu al modului de comunicare al Duhului Sfânt? Care este pericolul așteptării unei comunicări divine care să se producă în moduri mai dramatice sau spectaculoase?

Elder Dallin H. Oaks a avertizat:

„Unii [oameni] caută numai manifestările mari care sunt consemnate în scripturi și nu reușesc să recunoască glasul slab, calm care le este dat... Trebuie să știm că Domnul vorbește rareori cu glas tare. Mesajul Său vine aproape întotdeauna în șoaptă...

Pentru că nu înțeleg aceste principii ale revelației, unii oameni amână recunoașterea mărturiei lor până când ajung să trăiască experiența unui eveniment miraculos. Ei nu înțeleg că, pentru majoritatea oamenilor... dobândirea unei mărturii nu este un eveniment, ci un proces (*Ensign*, mart. 1997, pag. 11–12, 14).

B. *Doctrină și legăminte* 6:15; 11:13–14. (El ne luminează mintea.)

- În ce fel ne luminează mintea Spiritul?

Răspunsurile ar putea fi că Spiritul ne poate lumina mintea cu idei sau cunoștințe noi, scurte momente de inspirație și sentimente puternice sau impresii (vezi, de exemplu, D&L 128:1). Profetul Joseph Smith ne-a învățat că revelația poate veni sub forma „unor idei apărute brusc“, care curg în mințile noastre ca „inteligentă pură“ (*Teaching of the Prophet Joseph Smith*, selecții de Joseph Fielding Smith [1976], pag. 151).

Invitați-i pe membrii clasei să povestească experiențe în care Duhul Sfânt le-a luminat mintea cu idei sau cunoștințe noi, scurte momente de inspirație ori sentimente puternice sau impresii.

C. Doctrină și legăminte 6:22–23. (El ne aduce pacea în minte.)

Explicați faptul că Oliver Cowdery a locuit o perioadă de timp în casa părinților lui Joseph Smith, înainte de a-l cunoaște pe profet. În această perioadă de timp, Oliver s-a rugat și a primit asigurarea plină de pace că chemarea și munca lui Joseph aveau sursă divină. Oliver a plecat apoi la Harmony, Pennsylvania, și și-a început munca de copist al traducerii Cărții lui Mormon făcute de Joseph. La scurt timp după aceea, Oliver a dorit o „altă mărturie“ despre asigurarea pe care o primise înainte (D&L 6:22).

- Ce a dezvăluit Domnul lui Oliver Cowdery despre dorința sa de a primi o „altă mărturie“ despre misiunea divină a profetului? (Vezi D&L 6:22–23.) Invitați-i pe membrii clasei să relateze experiențe în care Spiritul le-a adus pace în minte. Cum putem deveni mai încrezători în pacea pe care Spiritul o aduce în mintea noastră?

D. Doctrină și legăminte 9:7–8. (El poate face ca inima să ardă în noi.) Vezi, de asemenea, Luca 24:32.

Arătați că, deși D&L 9 se referă la încercarea lui Oliver Cowdery de a traduce Cartea lui Mormon, principiile sunt valabile și în cazul revelației personale. Subliniați că faptul că inima ne arde în piept este numai una dintre căile prin care Duhul Sfânt poate comunica cu noi. Puteți folosi următoarele citate pentru a-i ajuta pe membrii clasei să înțeleagă acest mod de comunicare a Spiritului.

Președintele Boyd K. Packer a explicat: „Această inimă care arde în piept nu este numai o senzație fizică. Este foarte asemănătoare cu o lumină care strălucește în ființa dumneavoastră“ (în Conference Report, oct. 1994, pag. 77, sau *Ensign*, nov. 1994, pag. 60).

Elder Dallin H. Oaks a spus: „Am întâlnit persoane care mi-au spus că nu au avut niciodată o mărturie din partea Duhului Sfânt pentru că nu au simțit niciodată că „inima arde în“ ele. Ce înseamnă „inima arde în tine“? Trebuie să fie o senzație de căldură calorică, precum arderea produsă prin combustie? Dacă înseamnă aceasta, eu nu am simțit niciodată că inima arde în mine. Desigur, cuvântul „arde“ din această scriptură înseamnă un sentiment de alinare și seninătate“ (*Ensign*, mart. 1997, pag. 13).

E. Doctrină și legăminte 98:12. (El revelează deseori lucrurile „rând după rând, precept după precept“ și nu totul odată.)

Explicați că, uneori, noi primim revelație în funcție de măsura în care suntem pregătiți s-o primim. Pe măsură ce suntem mai pregătiți, ni se revelează mai mult. Elder Richard G. Scott, din Cvorumul celor Doisprezece, ne-a învățat:

„Când căutăm inspirație care să ne ajute să luăm hotărâri, Domnul ne dă îndemnuri blânde. Acestea ne cer să gândim, să ne exercităm credința, să muncim, să luptăm uneori și să acționăm. Se întâmplă rareori ca răspunsul la o problemă deosebit de importantă sau complexă să vină în întregime, o dată. Cel mai adesea, acesta vine câte o parte, pe rând, fără ca finalul să poată fi întrezărit“ (în Conference Report, oct. 1989, pag. 40, sau *Ensign*, nov. 1989, pag. 32).

Invitați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe referitoare la modul în care au primit îndrumare divină rînd cu rînd sau pas cu pas.

2. Avertismente privind revelația personală

Rugați-i pe membrii clasei să citească următoarele referințe din scripturi, scrise cu litere italice. Apoi, rugați-i să identifice avertismentul pe care aceste scripturi îl dau în legătură cu revelația personală (răspunsurile propuse se află în paranteze). Rezumați răspunsurile pe tablă.

A. Doctrină și legăminte 109:44. (Noi trebuie să ne rugăm pentru ca voia Domnului să se împlinească – și să dorim să ne supunem voința voinței Lui.) Vezi, de asemenea, Matei 6:10.

- De ce este important să ne supunem voința voinței lui Dumnezeu când căutăm să primim revelație personală?
- Cum putem să înțelegem când răspunsul lui Dumnezeu este „nu“? (Răspunsurile ar putea fi că avem sentimente negative, sentimente de confuzie, de îngrijorare și neliniște sau o „amorțeală a gândurilor“ [D&L 9:9]. Invitați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe în care au avut astfel de sentimente.)
- Cum trebuie să reacționăm când unei rugăciuni sincere, referitoare la ceva ce ne dorim foarte mult, nu i se răspunde în felul în care dorim? Cum ne pot ajuta astfel de experiențe?

B. Doctrină și legăminte 88:68. (Trebuie să ne amintim că revelația va veni în momentul și în modul stabilite de Domnul.)

Explicați că nu primim întotdeauna revelații în momentul și în modul în care le așteptăm. Dacă încercăm să forțăm primirea revelației în momentul și în modul în care dorim noi, am putea fi induși în eroare. Elder Dallin H. Oaks ne-a învățat:

„Domnul ne va vorbi prin Spirit în momentul și în modul alese de El. Mulți oameni nu înțeleg acest principiu. Ei cred că, atunci când vor ei și când consideră ei că este timpul, pot face apel la Domnul și El le va răspunde imediat, întocmai în modul indicat de ei. Revelația nu se primește în acest fel...

Principiul enunțat în [D&L 88:68] se aplică fiecărei comunicări de la Tatăl nostru Ceresc: 'Va fi la timpul ales de El și în felul Lui și potrivit voinței Lui'. Noi nu putem forța lucrurile spirituale“ (*Ensign*, mart. 1997, pag. 10–11).

C. Doctrină și legăminte 28:2, 6–7; 43:2–4. (Noi primim revelație în conformitate cu slujirea și responsabilitățile noastre.)

Profetul Joseph Smith ne-a învățat: „Este împotriva ordinii lui Dumnezeu ca oricare membru al Bisericii sau oricine să primească instrucțiuni pentru cei cu autoritate mai mare decât a lor înșiși“ (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, pag. 21).

Cu puțin timp înainte de chemarea sa ca apostol, Dallin H. Oaks a explicat: „Casa Tatălui nostru Ceresc este o casă a ordinii... Numai președintele Bisericii primește revelație cum să îndrume întreaga Biserică... Persoana care primește revelație pentru episcopie este episcopul... Fiecare persoană poate primi revelație care să-i ghideze propria viață. Dar când o persoană urmărește să obțină revelație pentru

o altă persoană din afara zonei ei de responsabilitate – un astfel de membru al Bisericii care cere să aibă revelație pentru a ghida întreaga Biserică sau o persoană care cere să aibă revelație pentru a ghida o altă persoană asupra căreia nu are autoritate să prezideze, potrivit ordinii din Biserică – puteți fi siguri că o astfel de revelație nu este de la Domnul“ („Revelation“, *New Era*, sept. 1982, pag. 45–46).

- De ce este important acest principiu în guvernarea Bisericii? De ce este important să-l înțelegem în relația noastră cu alte persoane? (Dacă este indicat pentru clasa dumneavoastră, puteți folosi a doua idee suplimentară pentru predare pentru a folosi unul dintre modurile propuse de desfășurare a discuțiilor.)

D. Doctrină și legăminte 11:12–14; 50:23–24. (Noi trebuie să discernem dacă revelația este sau nu de la Dumnezeu.)

Explicați că este important pentru noi să discernem dacă revelația este cu adevărat de la Dumnezeu. Uneori, ceea ce credem că este revelație ar putea fi o proiectare a propriilor noastre dorințe. Iar, alteori, revelațiile false pot veni de la Satana.

- Cum putem discerne dacă o revelație vine de la Dumnezeu? (Vezi D&L 11:12–14; 50:23–24. Răspunsurile ar putea fi că revelațiile de la Dumnezeu vor fi în conformitate cu scriptura și sfatul profeților în viață. Acestea vor duce la creștere spirituală. Ele nu ne vor determina să facem ceva ce este contrar principiilor neprihănirii.)

Prima Președinție a spus: „Când... inspirația transmite ceva care nu este în armonie cu revelațiile acceptate ale Bisericii sau care este contrar hotărârilor autorităților sale constituite, sfinții din zilele din urmă pot ști că aceasta nu este de la Dumnezeu, oricât de plauzibilă ar putea părea... Orice este în dezacord cu ceea ce vine de la Dumnezeu prin capul Bisericii nu trebuie primit ca fiind ceva cu autoritate sau demn de încredere“ (în James R. Clark, comp., *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 6 volume [1965–1975], 4:285).

3. Când nu se primește revelație sau ea nu este recunoscută

- Ce trebuie să facem când nu primim revelație personală atunci când dorim noi? (Răspunsurile le-ar putea include pe cele menționate mai jos.)
 - a. Aveți răbdare și continuați să așteptați, cu credință, să primiți de la Domnul (D&L 98:2). El va răspunde la timpul ales de El. Exercițiul răbdării vă va ajuta să creșteți spiritual și va dezvolta pioșenia. Puteți citi al doilea paragraf al scrisorii care este citată în Declarația oficială 2 (paginile 293–294 din Doctrina și legămintele), arătând că până și profeții trebuie să exercite răbdarea atunci când caută îndrumare divină.
 - b. Să ne mărim eforturile pentru a avea armonie spirituală, astfel încât să putem primi și să recunoaștem șoptele Spiritului.
 - c. Să ne mărim eforturile de a studia și a ne ruga, înțelegând că nu am făcut acest lucru atât timp, cu atâta credință și cu atâta sinceritate cât ar fi trebuit.
 - d. Să ne supunem cu mai multă credință poruncilor (Isaia 59:2).
 - e. Să lăsăm deoparte problema pentru o vreme. Momente de inspirație apar când ne așteptăm mai puțin, când mintea noastră nu mai este preocupată peste măsură de problema respectivă.

- f. Să înțelegem că este posibil să cerem sfat în probleme pe care trebuie să le hotărâm singuri, folosind cea mai bună judecată de care suntem în stare, bazată pe studiu și raționament. În aceste situații, este posibil ca Domnul să ne lase să decidem singuri (vezi exemplele din D&L 58:25–28; 60:5; 61:22; 62:5). Deseori, Domnul ne permite să luăm propriile decizii în dreptate.
- g. Să apreciem dacă am primit deja un răspuns, dar nu l-am acceptat pentru că nu era ceea ce am sperat sau am așteptat. Dacă insistăm asupra a ceea ce vrem noi, am putea anula posibilitatea de comunicare a Spiritului cu noi.

Elder Boyd K. Packer ne-a sfătuit:

„Uneori, vă luptați cu o problemă și nu primiți răspuns. Ce ar putea fi greșit? S-ar putea să nu fie nici o greșală din partea dumneavoastră. S-ar putea să nu fi făcut lucrurile corecte un timp suficient de îndelungat. Aduceți-vă aminte că nu puteți forța lucrurile spirituale. Uneori, suntem confuzi numai pentru că nu acceptăm să primim un răspuns negativ...

Lăsați întrebările dificile în urmă și continuați-vă viața. Meditați și rugați-vă în liniște și cu insistență în legătură cu acestea.

Este posibil ca răspunsul să nu vină ca un fulger. Poate veni ca o scurtă inspirație aici și una dincolo, 'rând după rând, precept după precept' (D&L 98:12).

Unele răspunsuri vor veni în urma citirii scripturilor, altele ascultând anumiți vorbitori. Și, uneori, când este important, altele vor veni prin inspirație foarte directă și puternică. Îndemnurile vor fi clare și inconfundabile“ (în Conference Report, oct. 1979, pag. 29–30, sau *Ensign*, nov. 1979, pag. 21).

Concluzii

Subliniați faptul că fiecare dintre noi are privilegiul și responsabilitatea de a învăța să vorbească fluent limba Spiritului. Încurajați-i pe membrii clasei să facă efortul necesar pentru a primi și a recunoaște șoptele Duhului Sfânt. Depuneți mărturie că, în timp ce ne pregătim și ascultăm cu atenție, noi vom primi „revelație după revelație“ prin Duhul Sfânt (D&L 42:61).

Idei suplimentare pentru predare

1. Să-i învățăm pe copii despre revelația personală

Dacă predați adulților, puteți discuta despre cum se poate preda copiilor principiul revelației personale.

2. Avertisment privind revelația referitoare la căsătorie

Următorul avertisment din partea elderului John H. George, din Cei Șaptezeci, explică un principiu important al căutării îndrumării divine cu privire la persoana cu care să vă căsătoriți:

„Aș vrea... să vă avertizez că nu puteți primi revelație unilaterală de la Dumnezeu în ceea ce privește căsătoria eternă. Numai dacă ambele părți împărtășesc aceleași sentimente, puteți avea siguranța că sunt de la Domnul. Aceia care încearcă să introducă voința altei persoane în șablonul presupusei lor revelații fac un mare deserviciu lor înșiși și prietenilor lor“ („What Are You Doing Here?“, *New Era*, ian. 1987, pag. 37–38).

3. Primirea mărturiei de către președintele Joseph F. Smith

Împărtășiți relatarea președintelui Joseph F. Smith despre modul în care a primit mărturia sa:

„În copilărie, când am început slujirea, obișnuiam să ies în aer liber și să-L rog pe Domnul să-mi arate lucruri minunate, pentru ca să pot primi o mărturie. Dar Domnul mi-a ascuns minunile și mi-a arătat adevărul, rând după rând, precept după precept, aici puțin și dincolo puțin, până când m-a făcut să cunosc adevărul din creștet până în tălpi și până când șovăiala și teama au fost cu totul șterse din mine. Pentru a face aceasta, nu a trebuit să-și trimită un înger din ceruri, nici nu a trebuit să vorbească prin trompeta unui arhanghel. El mi-a dat mărturia pe care o am prin șoaptele glasului slab și blând al Spiritului Dumnezeuului celui Viu. Și, pe baza acestui principiu și prin această putere, el va da tuturor copiilor oamenilor cunoaștere a adevărului“ (*Gospel Doctrine*, ed. a 5-a [1939], pag. 7).

„Primele principii și rânduielei ale Evangheliei”

Scop Să îi ajute pe membrii clasei să înțeleagă și să caute binecuvântările pe care le aduc primele principii și rânduielei ale Evangheliei: credința în Domnul Isus Hristos, pocăința, botezul și confirmarea.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, scripturile din această lecție.
2. Revedeți materialele pentru această lecție menționate în *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei* (35686). Planificați moduri în care să faceți referire la ele în timpul lecției.
3. Dacă dispuneți de următoarele ilustrații, expuneți-le în fața clasei înainte de a începe lecția: Domnul Isus Hristos (62572; Setul de ilustrații inspirate din scripturi, 240); Botezul (Setul de ilustrații inspirate din scripturi, 601); și Darul Duhului Sfânt (Setul de ilustrații inspirate din scripturi, 602).
4. Dacă folosiți activitatea pentru captarea atenției, aduceți la oră o bucată de material textil pe care să o folosiți pentru a lega la ochi o persoană).

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

În funcție de situație, folosiți următoarea activitate sau una proprie pentru a începe lecția.

Rugați pe un membru al clasei să vină în fața clasei. Legați-l la ochi pe cel care s-a oferit voluntar și rugați-l să scrie următoarea propoziție pe tablă: *Isus este lumina lumii*. Scoateți-i bucata de material textil și rugați persoana să scrie din nou aceeași propoziție pe tablă. Rugați apoi persoana să se așeze.

- În ce fel se aseamănă păcatul cu legarea la ochi? În ce fel se aseamănă exercitarea credinței în Isus Hristos și pocăirea de păcate cu îndepărtarea pânzei? Ce putem vedea mai clar când ne pocăim?

Explicați că, în această lecție, se discută despre primele principii și rânduielei ale Evangheliei. Prin credință, pocăință, botez și darul Duhului Sfânt, avem o mai mare capacitate de a ne vedea calea eternă și scopul etern în timp ce ne aflăm în viața muritoare.

Discuții și aplicații

Selectați, rugându-vă, materialul pentru lecție care se potrivește cel mai bine nevoilor membrilor clasei. Puteți alege să predați lecția pe parcursul a două perioade de predare.

Explicați că Domnul a restaurat Evanghelia prin profetul Joseph Smith „rând după rând, precept după precept” (D&L 128:21). Unele dintre primele adevăruri ce trebuiau restaurate au fost primele principii și rânduielei ale Evangheliei.

Invitați un membru al clasei să recite al patrulea articol de credință. Notați pe tablă primele principii și rânduiele ale Evangheliei.

1. Credința în Domnul Isus Hristos este primul principiu al Evangheliei

Arătați că restaurarea Evangheliei a început cu un act de credință din partea lui Joseph Smith (Joseph Smith – Istorie 1:11–14). Apariția lui Moroni s-a produs tot ca răspuns la un act de credință al lui Joseph, care a consemnat că el avea „deplină încredere că [va] obține o manifestare divină“ în timp ce se ruga pentru iertare (Joseph Smith – Istorie 1:29).

- Ce înseamnă a avea credință în Isus Hristos? De ce este important ca Isus Hristos să se afle în centrul credinței noastre?
- În ce fel ne putem întări credința în Isus Hristos? (Vezi D&L 19:23; 88:118; Alma 32:27. Subliniați faptul că noi ne întărim credința treptat, nu printr-o singură experiență. Arătați, de asemenea, că trebuie să ne hrănim credința permanent pentru a o păstra puternică.) În funcție de situație, invitați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe care i-au ajutat să-și întărească credința în Hristos.
- Care sunt câteva dintre situațiile din viața de zi cu zi care ne cer să ne exercităm credința în Hristos? Cum v-a ajutat credința să depășiți descurajarea, slăbiciunea sau alte dificultăți? Cum ne poate întări relațiile cu alții credința în Hristos? (Discutați despre anumite tipuri de relații, cum ar fi cea cu soțul sau soția, cu un copil, părinte, un membru al episcopiei sau un vecin.)
- Cum ne putem dovedi credința în Hristos? (Vezi D&L 20:69; Iacov 2:14–17.) În ce fel credința în Hristos ne influențează dorința de a face fapte bune?
- Citiți D&L 8:10 împreună cu membrii clasei. Ce putem realiza *fără* credință? Ce putem realiza *cu* credință? (Pentru a afla câteva răspunsuri la această întrebare, vezi D&L 35:9; 42:48–51; 63:9–11; Moroni 7:33.) În ce fel ați văzut manifestându-se puterea credinței?
- Unul dintre mesajele frecvent repetate în Doctrina și legămintele este importanța rugăciunii rostite cu credință. De exemplu, în D&L 10:46:52, Domnul spune că a fost păstrată Cartea lui Mormon pentru că profeții din vechime au avut „credința [în] rugăciunile lor“ că aceasta avea să fie păstrată. Care este rolul credinței în rugăciunile noastre?

2. Prin pocăință sinceră, noi putem beneficia de binecuvântările ispășirii

Explicați că pocăința este o temă majoră din Doctrina și legămintele. Domnul ne învață doctrina pocăinței și subliniază, în repetate rânduri, necesitatea de a ne pocăi. El promite mari binecuvântări acelor care se pocăiesc – și pedepse acelor care nu o fac.

- Ce este pocăința? (Vezi D&L 58:42–43. Pocăința este procesul prin care ne curățăm de păcatele noastre și primim iertare pentru ele prin puterea ispășirii Salvatorului. Pentru a ne pocăi, noi trebuie să ne confesăm, să fim iertați de păcatele noastre și să ne îndepărtăm de rău. Trebuie, de asemenea, să ne întoarcem inimile și voința către Dumnezeu, străduindu-ne cu sinceritate să ne supunem poruncilor Sale. Pentru a discuta despre procesul pocăinței, vedeți a doua idee suplimentară pentru predare.)

- Care este diferența dintre pocăința adevărată și simpla întrerupere a unui obicei rău ori schimbarea unui comportament?

Președintele Ezra Taft Benson a explicat: „Pocăința înseamnă mai mult decât simpla reorientare a comportamentului... Pocăința adevărată are la bază și decurge din credința în Domnul Isus Hristos. Nu există o altă cale. Pocăința adevărată implică o schimbare a inimii, nu numai o schimbare a comportamentului (vezi Alma 5:13)“ (*The Teachings of Ezra Taft Benson* [1988], pag. 71).

Elder Neal A. Maxwell, din Cvorumul celor Doisprezece, ne-a învățat că „pocăința necesită atât renunțarea la rău, cât și întoarcerea către Dumnezeu“ (în Conference Report, oct. 1991, pag. 40, sau *Ensign*, nov. 1991, pag. 30).

- Citiți D&L 18:11–13 și 19:16–19 împreună cu membrii clasei. Ce ne învață aceste pasaje despre dragostea Salvatorului pentru noi? De ce avem nevoie de ispășirea Salvatorului pentru a fi iertați de păcatele noastre? (Vezi, de asemenea, 2 Nefi 2:6–9.) De ce este necesar ca noi să ne pocăim pentru a fi iertați de păcatele noastre?

Explicați că, atunci când păcătuim, noi devenim necurați și supuși pedepselor cerute de legea dreptății. Fiind imperfecti, nu putem deveni curați din nou sau nu putem îndeplini singuri cerințele dreptății. Prin ispășirea pentru păcatele noastre, Salvatorul a luat asupra Sa pedepsele cerute de legea dreptății și este în măsură să ofere mila și iertarea de care avem nevoie pentru a deveni curați. Putem beneficia de aceste binecuvântări ale ispășirii numai cu o condiție, aceea de a ne pocăi (Alma 7:14).

- De ce este necesară credința în Isus Hristos pentru a ne pocăi cu adevărat?
- Scrieți pe tablă *Consecințele refuzului de a ne pocăi*. Care sunt consecințele refuzului de a ne pocăi de păcatele noastre? (Rugați-i pe membrii clasei să citească următoarele scripturi și să identifice consecințele: D&L 1:33, 19:17–18 și 29:17. Întocmiți pe tablă o listă cu aceste consecințe. Alte consecințe ar putea fi înstrăinarea de Dumnezeu și de alții, sentimentul de vinovăție, sentimente neplăcute legate de demnitatea personală, justificarea altor păcate și imposibilitatea de a fi iertați.)
- Scrieți pe tablă *Binecuvântări ale pocăinței adevărate*. Ce ne promite Domnul dacă ne pocăim cu adevărat de păcatele noastre? (Rugați-i pe membrii clasei să citească următoarele scripturi și să identifice promisiunile: D&L 1:32, 58:42 și 109:53. Întocmiți pe tablă o listă cu aceste promisiuni.) Invitați-i pe membrii clasei să relateze despre modul cum le-a fost binecuvântată viața prin pocăință. (Notă: le puteți spune membrilor clasei să nu prezinte confesiuni detaliate despre păcatele din trecut.)
- De ce considerăm, uneori, că este greu să ne iertăm pe noi sau pe alții, chiar dacă Domnul a promis că ne va ierta dacă ne pocăim?
- Cum putem deveni mai plini de pocăință? De ce amânăm, uneori, pocăința noastră? Cum putem depăși mândria, descurajarea, automulțumirea sau orice altceva ce ne-ar putea împiedica să ne pocăim?

Elder Neal A. Maxwell ne-a învățat: „Pocăința este o doctrină salvatoare, nu o doctrină neînduplecată. De ea poate beneficia atât păcătosul înrăit, cât și persoana deja bună care se străduiește să se desăvârșească“ (în Conference Report,

oct. 1991, pag. 40, sau *Ensign*, nov. 1991, pag. 30). Subliniați că, deși pocăința poate fi un proces greu, ea poate aduce mare bucurie când ne întoarcem inimile de la păcat către Dumnezeu.

3. Botezul este o rânduială esențială

Explicați că credința și pocăința duc la botez, prima rânduială a Evangheliei. În Doctrina și legămintele, Domnul a revelat scopurile, condițiile ce trebuie îndeplinite și instrucțiunile pentru botez. Ioan Botezătorul a restaurat, prin profetul Joseph Smith, autoritatea preoției care este necesară îndeplinirii acestei rânduiei (vezi lecția 8).

- Care sunt scopurile botezului? (Vezi D&L 18:22; 49:13–14. Printre scopuri se numără: să ne arătăm atașarea față de Salvator, să primim iertarea păcatelor, să devenim membri ai Bisericii, să intrăm pe calea care duce la exaltare și să ne pregătim să primim darul Duhului Sfânt. Vezi, de asemenea, 2 Nefi 9:23; 31:10–13, 17; Mosia 18:17.) Invitați-i pe membrii clasei să-și împărtășească sentimentele despre botez.
- Citiți D&L 20:37 împreună cu membrii clasei. Ce condiții trebuie să îndeplinească o persoană pentru a fi botezată? Ce legăminte facem cu Dumnezeu când suntem botezați? (Vezi, de asemenea, Mosia 18:8–10.) Cum ne putem mări angajamentul de a ține promisiunile pe care le facem Domnului când suntem botezați?
- Ce simbolizează botezul? (Vezi D&L 76:51; Ioan 3:3–5; Romani 6:3–4. Botezul prin scufundare simbolizează moartea, îngroparea și învierea lui Isus Hristos. Simbolizează, de asemenea, îngroparea vechii noastre persoane și renașterea noastră în Hristos. În plus, simbolizează curățirea de păcatele noastre.)
- De ce este necesar să fim botezați de către cineva care are autoritatea adecvată? (Vezi D&L 22.) De ce este necesar ca botezul să se facă prin scufundare? (Vezi D&L 20:72–74.) De ce nu este potrivit ca o persoană să fie botezată înainte de a împlini vârsta de opt ani? (Vezi D&L 20:71; 29:46–47; 68:25; Moroni 8:9–12.)

4. Prin rânduiala confirmării, noi primim darul Duhului Sfânt

Explicați că Duhul Sfânt este un membru al Dumnezeirii și un „personaj de spirit” (D&L 130:22). După botezul cu apă, membrii Bisericii primesc darul Duhului Sfânt prin rânduiala confirmării (D&L 33:15; 35:5–6). Această rânduială se numește, de asemenea, „botezul focului și al Duhului Sfânt” (D&L 20:41). Profetul Joseph Smith a spus: „Botezul cu apă este numai jumătate din botez și nu este bun de nimic fără... botezul Duhului Sfânt” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith [1976], pag. 314).

- Care este diferența între o manifestare a Duhului Sfânt și darul Duhului Sfânt?
Elder Dallin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece, ne-a învățat:
„Manifestările Duhului Sfânt sunt date pentru a-i conduce pe cei care caută cu sinceritate către adevărurile Evangheliei, care îi vor convinge să se pocăiască și să se boteze. Darul Duhului Sfânt este mai cuprinzător... [El] include dreptul la tovarășia permanentă, pentru ca noi să '[avem] întotdeauna Spiritul Său cu [noi]’ (D&L 20:77)” (în Conference Report, oct. 1996, pag. 80, sau *Ensign*, nov. 1996, pag. 60).

Elder Bruce R. McConkie, din Cvorumul celor Doisprezece, a comparat manifestările Duhului Sfânt pe care le poate primi o persoană înainte de botez cu lumina intermitentă a fulgerului care „[strălucește] într-o noapte întunecată și furtunoasă“. El a comparat darul Duhului Sfânt, pe care o persoană îl primește după botez, cu „strălucirea continuă a soarelui la amiază, care își revarsă razele pe calea vieții și tot ce o înconjoară“ (*A New Witness for the Articles of Faith* [1985], pag. 262).

- Primirea darului Duhului Sfânt nu asigură, în mod automat, prezența permanentă a Duhului Sfânt alături de noi. Ce trebuie să facem pentru ca Duhul Sfânt să fie permanent cu noi?

Președintele Joseph Fielding Smith a spus: „Duhul Sfânt nu va sălășlui alături de o persoană care nu dorește să se supună și să țină poruncile lui Dumnezeu sau care încalcă cu bună știință acele porunci“ (*Church News*, 4 nov. 1961, pag. 14).

- Care sunt câteva dintre rolurile Duhului Sfânt? (Alegeți câteva dintre următoarele pasaje din scripturi pe care să le citiți împreună cu membrii clasei. Discutați ce ne învață fiecare pasaj despre rolurile Duhului Sfânt. Rezumați informațiile pe tablă.
 - a. D&L 18:18; 39:6; 42:14; 75:10; 79:2. (El este un învățător; vezi, de asemenea, Ioan 14:26; 16:13; 1 Nefi 10:19; Moroni 10:5.)
 - b. D&L 39:6. (El este Alinătorul; vezi, de asemenea, Ioan 14:16.)
 - c. D&C 42:17; 100:8. (El depune mărturie; vezi, de asemenea, Ioan 15:26; Alma 5:46.)
 - d. D&L 11:12. (El ne conduce spre a face bine, a umbla în umilință și a judeca drept.)
 - e. D&L 11:13; 76:10. (El ne luminează mintea și ne umple sufletul de bucurie.)
 - f. D&L 84:33. (Prin el, noi suntem sfințiți; vezi, de asemenea, 3 Nefi 27:20.)
 - g. D&L 31:11; 75:27; 84:85. (El ne inspiră cu privire la calea pe care s-o urmăm, ce să facem și ce să spunem.)

Invitați-i pe membrii clasei să relateze cum i-a binecuvântat Duhul Sfânt în aceste moduri sau în altele. Discutați în ce fel ne putem bucura mai din plin de aceste binecuvântări în viețile noastre. Subliniați că este un privilegiu să avem tovărășia unuia dintre membrii Dumnezeirii. Împărtășiți mărturia dumneavoastră despre importanța tovărășiei Duhului Sfânt.

5. Trebuie să îndurăm până la sfârșit cu credința că vom primi viața veșnică

Când suntem botezați, pornim pe calea care duce la exaltare. Totuși, această experiență, singură, nu este suficientă pentru a ne asigura de faptul că vom fi exaltați. Așa cum Domnul ne admonestează frecvent în Doctrina și legământele, noi trebuie să ținem și legământul, făcut la botez, de a îndura cu credință până la sfârșitul vieții noastre.

- Citiți 2 Nefi 31:19–20 și D&L 14:7 împreună cu membrii clasei. Ce înseamnă a îndura până la sfârșit? Ce binecuvântări ne-a promis Domnul dacă îndurăm până la sfârșit?
- Ce experiențe v-au învățat cât este de important să rămâneți fideli crezurilor și legământelor dumneavoastră?

- Citiți D&L 24:8 împreună cu membrii clasei. Explicați că a îndura până la sfârșit înseamnă și a rămâne credincios în timpul încercărilor vieții. Cum putem rămâne credincioși în momentele grele? (Invitați-i pe membrii clasei să relateze ce i-a ajutat să îndure experiențele grele.)

Concluzii

Depuneți mărturie despre importanța primelor principii și rânduiei ale Evangheliei. Exprimați-vă recunoștința pentru Isus Hristos, ispășirea Sa și exemplul Său. Încurajați-i pe membrii clasei să-și întărească credința în fiecare zi, să se pocăiască de păcatele lor, să țină legămintele botezului și să trăiască astfel încât Duhul Sfânt să le fie tovarăș permanent. Mărturișiți că, dacă îndurăm cu credință până la sfârșit, noi vom primi exaltarea.

Idei suplimentare pentru predare

1. „Scutul credinței“ (D&L 27:17)

Citiți D&L 27:15, 17 împreună cu membrii clasei. Vorbind despre această scriptură, președintele Boyd K. Packer, din Cvorumul celor Doisprezece, a spus:

„Scutul credinței nu este făcut într-o fabrică, ci acasă, prin sânguința meșteșugarilor.

Scopul final a tot ce propovăduim noi este să unim părinții și copiii în credința în Domnul Isus Hristos, pentru ca ei să fie fericiți acasă, pecetluiți în căsătorii eterne, legați de generațiile lor și siguri de exaltarea în prezența Tatălui Ceresc...

Ca urmare, conducătorii noștri trebuie să insiste ca membrii să înțeleagă că ceea ce este mai important din ce trebuie făcut trebuie să se facă acasă. Unii nu înțeleg încă faptul că prea multe dintre activitățile din afara căminului, deși bine intenționate, lasă prea puțin timp pentru construirea și îmbrăcarea scutului credinței acasă“ (în Conference Report, apr. 1995, pag. 8, sau *Ensign*, mai 1995, pag. 8–9).

- Cum pot părinții și copiii să acționeze împreună pentru a realiza și întări în familie scutul credinței?

2. Procesul pocăinței

- Ce trebuie să facem pentru a ne pocăi? Ce ne învață D&L 58:43 și 6:12 despre procesul de pocăință? De ce este confesarea o parte importantă a pocăinței? De ce este important ca, în procesul pocăinței, noi să renunțăm la păcatele noastre?

Elder Richard G. Scott, din Cvorumul celor Doisprezece, a subliniat elementele esențiale ale pocăinței:

„*Păreră de rău pentru păcat.* [Aceasta va] aduce o dorință sinceră de a ne schimba și voința de a ne supune tuturor condițiilor pentru a obține iertarea...

Abandonarea păcatului. Aceasta este hotărârea permanentă, necurmată, de a nu repeta păcatul...

Mărturisirea păcatului. Trebuie să vă mărturișiți întotdeauna păcatele Domnului. Dacă ele sunt păcate grave, cum ar fi imoralitatea, ele trebuie să fie mărturisite episcopului sau președintelui de ramură...

Îndreptarea păcatului. Trebuie să restituiți sau să îndreptați, pe cât posibil, tot ceea ce a fost furat, stricat sau pângărit...

Supunerea față de toate poruncile. Supunerea deplină aduce puterea completă a Evangheliei în viața noastră... Aceasta cuprinde lucruri pe care, inițial, s-ar putea să considerați că nu fac parte din pocăință, cum ar fi participarea la adunări, plățirea zeciuiei, slujirea și iertarea altora...

Recunoașterea Salvatorului. Depun mărturie că dintre toți pașii necesari procesului de pocăință, cel mai important este ca dumneavoastră să aveți convingerea că iertarea vine de la și prin Mântuitor“ (în Conference Report, apr. 1995, pag. 102, sau *Ensign*, mai 1995, pag. 76–77).

Dacă predați tinerilor, îi puteți ruga să citească și să discute despre sfatul referitor la pocăință din *Pentru întărirea tineretului*, paginile 29–30 (36550).

3. Prezentări realizate în grup

Aduceți în clasă Setul de ilustrații inspirate din Evanghelie (34730). Împărțiți clasa în două grupuri și dați fiecărui grup câte o jumătate din ilustrații. Rugați-i apoi să formuleze, în câteva minute, folosind ilustrațiile din set, un mesaj care să propovăduiască despre primele principii și rânduieli ale Evangheliei. Încurajați-i să folosească între 5 și 10 ilustrații. Dați fiecărui grup timp să-și formuleze prezentarea.

Scop Să mărească măsura aprecierii de către membri a restaurării preoției, să-i încurajeze pe frați să-și îndeplinească cu credință și sârguință oficiile și chemările preoției și să-i ajute pe toți membrii să beneficieze, mai din plin, de binecuvântările preoției.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, următoarele scripturi și materiale:
 - a. Doctrină și legăminte 13; 20:38–67; 27:12–13; 84:6–30; 107:1–20; 110:11–16; Joseph Smith – Istorie 1:66–73;
 - b. relatarea lui Oliver Cowdery despre restaurarea Preoției aaronice din nota de subsol la Joseph Smith – Istorie 1–7;.
 - c. *Our Heritage*, paginile 11–14.
2. Revedeți materialele pentru această lecție menționate în *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei* (35686). Planificați moduri în care să faceți referire la ele în timpul lecției.
3. Dacă dispuneți de ilustrația Restaurarea Preoției lui Melhisedec (62371; Setul de ilustrații inspirate din scripturi 408), pregătiți-vă să o folosiți în timpul lecției.
4. Dacă folosiți activitatea pentru captarea atenției, aduceți la oră un set de chei.

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției În funcție de situație, folosiți următoarea activitate sau una proprie pentru a începe lecția.

Arătați clasei câteva chei.

- Care sunt scopurile acestor chei?

Scrieți *Preoție* pe tablă. Explicați că, în Biserică, noi facem deseori referire la cheile preoției.

- Care sunt scopurile cheilor preoției?

Explicați că cheile preoției îi autorizează pe deținătorii preoției să prezideze și să îndrume Biserica într-o anumită structură, cum ar fi un țărșuș, o episcopie sau un cvorum. Conducătorii preoției care prezidează primesc aceste chei când sunt puși deoparte. Toate oficiile din cadrul preoției și organizațiile din Biserică funcționează sub îndrumarea acestor autorități care prezidează. Această lecție este despre restaurarea preoției și a cheilor ei.

Discuții și aplicații Selectați, rugându-vă, materialul pentru lecție care se potrivește cel mai bine nevoilor membrilor clasei. Încurajați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi pe care le discutați.

1. Definiția și scopul preoției

Explicați că preoția este unul dintre subiectele principale din Doctrina și legământele. Domnul a dat, prin profetul Joseph Smith, multe revelații care ne ajută, în mare măsură, să înțelegem mai bine cheile, oficiile, organizarea, rânduielele, îndatoririle și binecuvântările preoției. Aceste revelații asigură îndrumarea de care este nevoie în folosirea preoției pentru a duce mai departe lucrarea lui Dumnezeu pe pământ.

- Ce este preoția? (Preoția este puterea și autoritatea eternă a lui Dumnezeu. Este puterea prin care El a creat și guvernează cerurile și pământul. Este, de asemenea, puterea prin care El îi mântuiește și îi exaltează pe copiii Săi. El dă o parte din puterea și autoritatea preoției Sale membrilor, bărbați, demni ai Bisericii, astfel încât ei să poată predica Evanghelia, administra rânduielele salvării și guverna împărăția Sa pe pământ.)
- De ce este important să avem preoția pe pământ? (Răspunsurile ar putea fi: preoția îi autorizează pe bărbați să acționeze în numele lui Dumnezeu, binecuvântându-i pe copiii Săi și ajutându-i să se pregătească pentru exaltare.)
- Care sunt unele dintre căile prin care deținătorii preoției acționează în numele lui Dumnezeu pentru a-i binecuvânta pe copiii Săi? (Vedeți versetele alese din D&L 20:38–55; 107:8–12, 23, 35.) Cum ați fost binecuvântați prin slujirea deținătorilor preoției?
- Ce influență a avut preoția asupra dumneavoastră? Ați văzut vreodată puterea preoției manifestându-se în viața dumneavoastră?
- Cum v-a binecuvântat și întărit preoția familia? Ce puteți face ca influența și puterea preoției să fie mai prezente în viața dumneavoastră și a familiei dumneavoastră?

2. Restaurarea Preoției aaronice

Predați și discutați Joseph Smith – Istorie 1: 68–72; D&L 13; 84:26–27; 107:20. Explicați că Preoția aaronică „este o anexă a preoției mai mari sau a Preoției lui Melhisedec“ (D&L 107:14).

- Cum a fost restaurată Preoția aaronică pe pământ în zilele din urmă? (Vezi Joseph Smith – Istorie 1:68–72 și *Our Heritage*, paginile 11–13; vezi, de asemenea, D&L 13. Arătați că restaurarea Preoției aaronice a fost prima conferire a autorității divine în această dispensație.)
- (Pentru deținătorii preoției) Ce ați simțit când ați primit Preoția aaronică?
Puteți revedea relatarea despre sentimentele lui Oliver Cowdery cu privire la primirea Preoției aaronice (vezi nota de subsol la Joseph Smith – Istorie 1:71). Puteți, de asemenea, să împărtășiți următoarele gânduri ale elderului James E. Talmage, care a slujit în Cvorumul celor Doisprezece, referitoare la influența pe care a avut-o asupra lui rânduirea la oficiul de diacon:
„De îndată ce am fost rânduit, am avut un sentiment pe care nu am fost niciodată în stare să-l descriu pe deplin. Mi se părea aproape imposibil ca eu, un băiețel, să pot fi astfel onorat de Dumnezeu încât să fiu chemat la preoție... M-am simțit puternic gândindu-mă că aparțineam Domnului și că El avea să mă ajute în tot ceea ce mi se cerea.“

Rânduirea mea... a avut efect asupra tuturor aspectelor vieții mele de băiat... Când mă jucam pe terenul școlii și eram, probabil, tentat să profit de anumite momente ale jocului, când mă aflam în mijlocul unei dispute cu un coechipier, îmi aminteam și gândul era la fel de puternic ca și când l-aș fi rostit cu glas tare: 'Sunt diacon; și nu este drept ca un diacon să acționeze în acest mod'. În zilele de examinare, când mi se părea ușor să copiez după lucrarea vreunui alt băiat... îmi spuneam în minte: 'Ar fi mai rău din partea mea să fac acest lucru decât din partea lor, pentru că eu sunt diacon'" (*Incidents from the Lives of Our Church Leaders* [manual de instruire a diaconilor, 1914], pag. 135–136).

- Cum pot să se pregătească băieții și tinerii pentru a primi Preoția aaronică? Cum pot părinții, bunicii și alte persoane să-i ajute pe băieți și pe tineri să se pregătească pentru a primi preoția? Cum pot ceilalți să insufle băieților și tinerilor băieți o recunoștință profundă pentru preoție?
- Ce autoritate și binecuvântări au fost restaurate prin Preoția aaronică? (Vezi D&C 13; 84:26–27; 107:20. Folosiți următoarele informații pentru a purta această discuție. Scrieți titlurile pe tablă.

Cheile slujirii îngerilor (D&L 13; 84:26; 107:20)

- Ce înseamnă a deține „cheile slujirii îngerilor”? (D&L 13).

Președintele Gordon B. Hinckley a spus: „Aceasta înseamnă, potrivit interpretării mele, că dacă trăiți demni de preoție, aveți dreptul să primiți și să vă bucurați de însăși puterea ființelor cerești, care să vă îndrume, să vă protejeze, să vă binecuvânteze (în Conference Report, oct. 1982, pag. 64, sau *Ensign*, nov. 1982, pag. 45).

Explicați că slujirea îngerilor se poate realiza prin apariții personale și „pot fi, de asemenea, nevăzute. Mesajele îngerilor pot fi transmise printr-un glas sau numai prin gânduri sau sentimente comunicate minții... Majoritatea comunicărilor îngerești se simt sau se aud, nu se văd” (Dallin H. Oaks, în Conference Report, oct. 1998, pag. 51, sau *Ensign*, nov. 1998, pag. 39).

- Prin restaurarea Preoției aaronice, de slujirea îngerilor pot beneficia toți membrii Bisericii, nu numai deținătorii preoției. Cum putem primi noi slujirea îngerilor? (Vezi Moroni 7:35–37 și următorul citat.)

Elder Dallin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece, a vorbit despre relația dintre luarea din împărtășanie și primirea slujirii îngerilor:

„Prin rânduiriile botezului care țin de Preoția aaronică și împărtășanie, noi suntem curățiți de păcatele noastre și ni se promite că, dacă ne ținem legămintele, noi vom avea întotdeauna Spiritul Său cu noi. Eu cred că această promisiune se referă nu numai la Duhul Sfânt, ci și la slujirea îngerilor, pentru că 'îngerii vorbesc prin puterea Duhului Sfânt; prin urmare, ei vorbesc cuvintele lui Hristos' (2 Nefi 32:3). Deci, aceia care dețin Preoția aaronică deschid ușa pentru ca toți membrii Bisericii, care iau din împărtășanie fiind demni, să se bucure de tovarășia Spiritului Domnului și de slujirea îngerilor” (în Conference Report, oct. 1998, pag. 51, sau *Ensign*, nov. 1998, pag. 39).

Puteți revedea două sau trei pasaje din scripturi referitoare la slujirea îngerilor. Printre aceste pasaje se numără 3 Nefi 7:18; 17:23–24; Moroni 7:25, 29–31 și D&L 84:88.

Cheile pocăinței și botezului (D&L 13; 84:26–27; 107:20)

Explicați că pocăința și botezul sunt numite, de asemenea, „Evanghelia pregătitoare” (D&L 84:26–27). Sunt denumite astfel deoarece pocăința și botezul ne ajută să ne pregătim pentru a primi cele mai mari binecuvântări care sunt administrate prin Preoția lui Melhisedec, cum ar fi darul Duhului Sfânt și rânduielele din templu.

- Arătați că Ioan Botezătorul a predicat pocăința și a botezat oameni pregătind calea pentru Salvator (Matei 3:1–6, 11). Cum pot predica pocăința deținătorii Preoției aaronice din zilele noastre? (Răspunsurile ar putea fi: prin învățământul de acasă, munca misionară, depunerea mărturiei și înfrățire. Cum pot deținătorii Preoției aaronice să participe la rânduiala botezului? (Sub îndrumarea episcopului, preoții demni pot îndeplini botezuri și pot sluji ca martori la botezuri.)

Invitați-i pe frații care au botezat să-și împărtășească sentimentele referitoare la capacitatea de a îndeplini această rânduială.

- Pe lângă botez, deținătorii Preoției aaronice pot oficia în rânduiala împărtășaniei. Care este legătura dintre împărtășanie și pocăință și botez?

Invitați-i pe frați să împărtășească ce au simțit când au pregătit, binecuvântat sau împărțit împărtășania prima oară. Sau rugați-i pe părinți să-și împărtășească sentimentele pe care le-au avut când fiii lor au pregătit, au binecuvântat sau au împărțit împărtășania.

Elder Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece, a spus: „Noi vă cerem vouă, tineri băieți cu Preoția aaronică, să fiți demni și pioși când pregătiți, binecuvântați și împărțiți aceste simboluri ale sacrificiului Salvatorului. Ce privilegiu copleșitor și ce încredere sacră vi se acordă la o vârstă atât de fragedă! Nu-mi vine în minte un compliment mai mare pe care vi l-ar fi putut face cerul. Vă iubim cu adevărat. Fiți cât mai demni și prezentați-vă cât mai bine când participați la împărtășania Cinei Domnului” (în Conference Report, oct. 1995, pag. 89, sau *Ensign*, nov. 1995, pag. 68).

Râul Susquehanna Preoțiile aaronică și a lui Melhisedec au fost restaurate pe malul acestui râu în anul 1829 (D&L 13; 128:20).

3. Restaurarea Preoției lui Melhisedec

Predați și discutați D&L 27:12–13; 84:19–22; 107:1–12, 18–19. Explicați faptul că Preoția lui Melhisedec este preoția mai mare. Acestea îi sunt asociate întreaga autoritate, întreaga cunoaștere și toate legămintele care sunt necesare exaltării copiilor lui Dumnezeu.

- Cum a fost Preoția lui Melhisedec restaurată pe pământ în zilele din urmă? (Expuneți ilustrația Restaurarea Preoției lui Melhisedec. Explicați că, la câteva săptămâni după ce Ioan Botezătorul a restaurat Preoția aaronică, Petru, Iacov și Ioan i-au apărut lui Joseph Smith și Oliver Cowdery și le-au conferit Preoția lui Melhisedec. Doctrina și legămintele nu cuprind o relatare a acestei experiențe, dar referințe la aceasta se pot găsi în titlurile introductive din D&L 13; D&L 27:12–13; D&L 128:20 și *Our Heritage*, pagina 14.)
- Ce autoritate și binecuvântări au fost restaurate odată cu Preoția lui Melhisedec? (Vezi D&L 84:19–22; 107:8–12, 18–19; 110:11–16. Folosiți următoarele informații pentru a purta această discuție. Scrieți titlurile pe tablă.)

Autoritatea de a administra Evanghelia lui Isus Hristos (D&L 84:19)

- Ce înseamnă că Preoția lui Melhisedec cuprinde autoritatea de a administra Evanghelia lui Isus Hristos? (Vezi D&L 84:19. Răspunsurile ar putea fi: Preoția lui Melhisedec cuprinde autoritatea de a governa Biserica, de a predica Evanghelia și de a administra rânduielile salvării.)

„Cheile tuturor binecuvântărilor spirituale ale Bisericii“ (D&L 107:18)

- Care sunt unele dintre binecuvântările spirituale de care beneficiem prin Preoția lui Melhisedec? (Vezi D&L 84:19–22; 107:18–19. Răspunsurile le-ar putea cuprinde pe cele menționate mai jos. Discutați înțelesul fiecărei binecuvântări și punerea ei în practică în viața membrilor clasei.)
 - a. Cunoașterea misterelor împărăției și cunoașterea lui Dumnezeu (D&L 84:19; 107:19; această cunoaștere vine prin darul Duhului Sfânt).
 - b. Puterea divinității, care se manifestă prin rânduielile Evangheliei (D&L 84:20–21). Cum fac rânduielile preoției să se manifeste „puterea divinității“ în viețile noastre? Invitați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe în care au simțit „puterea divinității“ manifestată prin rânduielile Evangheliei.
 - c. Prilejul de a-I vedea pe Dumnezeu, Tatăl, și pe Fiul Său, Isus Hristos, de a comunica și a ne bucura de prezența Lor (D&L 84:22; 107:19).
- În ce fel trebuie să fie deținătorii Preoției lui Melhisedec conducători spirituali în căminele lor?

Dreptul la președinție (D&L 107:8–9)

Explicați că dreptul la președinție este dreptul de a prezida în Biserică. Președintele Bisericii este singura persoană de pe pământ care poate folosi (sau poate autoriza o altă persoană să folosească) cheile preoției pentru a governa întreaga Biserică. El îi autorizează pe următorii conducători ai preoției să dețină cheile care sunt necesare pentru a prezida în chemările lor: președinți de templu, președinți de misiune, președinți de țară, episcopi, președinți de district, președinți de ramură și președinți de cvorum.

Cheile adunării lui Israel, Evanghelia dispensației lui Avraam și puterea de pecetluire (D&L 110:11–16)

Explicați că aceste chei au fost restaurate de Moise, Elias și Ilie, în templul Kirtland, în anul 1836. Despre acestea se va discuta în lecția 18.

4. Binecuvântări ale preoției pentru toți oamenii

Explicați că, deși numai membrii bărbați demni ai Bisericii dețin preoția, toți membrii pot beneficia de binecuvântările ei.

- În ce fel sunt binecuvântate femeile de preoție? În ce fel sunt binecuvântați copiii de preoție? (Revedeți unele dintre binecuvântările preoției pe care le pot primi femeile și copii în viața lor. Subliniați că, deși femeile și copiii nu dețin preoția, ei sunt continuu binecuvântați de ea. Pentru a ajuta clasa să răspundă la aceste întrebări, puteți să consultați *Femeia sfântă din zilele din urmă, partea A*, capitolele 12 și 13 [31113].)
- Cum pot să primească binecuvântările preoției aceia care nu au deținători ai preoției demni în casele lor? (Răspunsurile ar putea fi: prin învățătorii de acasă, conducătorii preoției și membrii familiei largite.) Invitați-i pe membrii clasei să relateze experiențe în care au primit binecuvântările preoției de la deținători ai preoției, care nu locuiesc în căminele lor.
- Cum ne putem arăta recunoștința pentru binecuvântările preoției?

Concluzii

Depuneți mărturie despre faptul că preoția și cheile ei au fost restaurate. Deținătorii preoției dețin autoritatea de a îndruma lucrarea lui Dumnezeu pe pământ și de a acționa în numele Lui pentru a-i binecuvânta pe copiii Lui și a-i ajuta să se pregătească pentru exaltare. Subliniați că toți oamenii pot beneficia de binecuvântările preoției. Îndemnați-i pe membrii clasei să caute aceste binecuvântări.

Idei suplimentare pentru predare

Puteți folosi una dintre următoarele idei sau pe amândouă pentru a completa planul lecției sugerat.

1. Oficii ale preoției, cvorumuri și îndatoriri

Domnul a revelat lui Joseph Smith instrucțiuni importante despre oficiile preoției, îndatoririle fiecărui oficiu și cvorumurile în care sunt organizați deținătorii preoției. Puteți revedea unele dintre aceste instrucțiuni așa cum sunt prezentate în planșa de mai jos:

Preoția aaronică

Oficiu	Îndatoriri	Cvorum
Diacon	D&L 20:57–59; 84:111	D&L 107:85
Învățător	D&L 20:53–59; 84:111	D&L 107:86
Preot	D&L 20:46–52	D&L 107:87–88
Episcop	D&L 107:13–17, 68, 71–72, 87–88	

Preoția lui Melhisedec

Oficiu	Îndatoriri	Cvorum
Vârstnic	D&L 20:38–45; 42:43–44; 43:15–16; 107:11–12	D&L 107:89; 124:137
Înalt preot	D&L 107:10, 12, 17	D&L 124:133, 136
Patriarh	D&L 124:91–93, 124	
Cei Șaptezeci	D&L 107:25, 34, 38, 97	D&L 107:25–26; 93–96; 124:138–39
Apostol	D&L 27:12–13; 107:23, 33, 35, 39, 58; 112:30–32; 124:128	D&L 107:23–24

Expuneți ilustrația cu templul Salt Lake (62433; Setul de ilustrații inspirate din scripturi, 502). Arătați că turnurile din capătul estic al templului sunt mai înalte decât cele din capătul vestic. Observați că există cinci ferestre la turnurile estice și patru la turnurile vestice. Explicați că scopul acestui aranjament a fost să reprezinte preoția: Preoția lui Melhisedec și cele cinci oficii ale sale pe turnurile estice și Preoția aaronică și cele patru oficii ale sale reprezentate pe turnurile vestice.

2. Prezentarea video „Restaurarea preoției“

Dacă dispuneți de *Doctrine and Covenants and Church History Video Presentations* (53912), gândiți-vă să prezentați „Restaurarea preoției“, un segment cu durata de opt minute, pentru a furniza date despre contextul istoric pentru a doua secțiune a lecției.

Scop Să îi învețe pe membrii clasei despre restaurarea Bisericii lui Isus Hristos prin profetul Joseph Smith, să-i ajute să aprecieze binecuvântările calității de membri ai Bisericii și să-i încurajeze să arate Domnului recunoștința pentru calitatea de membri ai Bisericii Sale.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, următoarele scripturi și materiale:
 - a. Doctrină și legăminte 20:1–36, 68–69, 75–79; 21; 27; 115:1–4;
 - b. *Our Heritage*, paginile 14–16.
2. Revedeți materialele pentru această lecție menționate în *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei* (35686). Planificați moduri în care să faceți referire la ele în timpul lecției.
3. Dacă folosiți activitatea pentru captarea atenției, aduceți la oră câte o foaie de hârtie, un pix sau un creion pentru fiecare membru al clasei.

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

În funcție de situație, folosiți una dintre următoarele activități pentru a începe lecția. Alegeți activitatea cea mai potrivită pentru clasă.

1. Dacă clasa este mică, rugați pe fiecare membru al clasei să împărtășească, pe scurt, un motiv pentru care este recunoscător că este membru al Bisericii. Dacă clasa este numeroasă, puteți desemna câțiva membri să facă acest lucru.
2. Scrieți următoarele întrebări pe tablă. Dați fiecărui membru al clasei o foaie de hârtie și un creion sau pix. Rugați-i să scrie răspunsurile la cât de multe dintre aceste întrebări pot.

În ce dată a fost organizată Biserica în această dispensație?
Cum a știut Joseph Smith când trebuia să fie organizată Biserica?
Unde a fost organizată Biserica?
Câți membri a avut Biserica atunci când a fost organizată?

Explicați că, în această lecție, se discută despre organizarea în zilele din urmă a Bisericii lui Isus Hristos. Invitați-i pe membrii clasei să asculte răspunsurile la aceste întrebări pe măsură ce lecția se desfășoară și să scrie sau să-și corecteze răspunsurile dacă este necesar.

Selectați, rugându-vă, pasajele din scripturi, întrebări și alt material pentru lecție care se potrivesc cel mai bine nevoilor membrilor clasei. Discutați despre modul în care scripturile sunt puse în practică în viața zilnică. Încurajați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi pe care le discutați.

1. Biserica este organizată în zilele din urmă

Explicați că anul 1830 a fost un an crucial în istoria lumii. Venise timpul să se îndeplinească profețiile străvechi (Isaia 11:11–12; 29:13–14; Ieremia 31:31:33; Daniel 2:44–45). După publicarea Cărții lui Mormon și restaurarea preoției, următorul pas major din restaurarea Evangheliei a fost organizarea oficială a Bisericii. Doctrină și legăminte 20 cuprinde instrucțiuni din partea Domnului către Joseph Smith referitoare la organizarea Bisericii.

- În ce dată a fost organizată Biserica în această dispensație? (Vezi D&L 20:1; 21:3.) De ce a fost aleasă această dată? (Vezi titlul de la D&L 20.)
- Zece ani au trecut de la Prima Viziune până la organizarea Bisericii. În această perioadă de timp, ce evenimente au avut loc, care au pregătit calea pentru organizarea Bisericii și care l-au pregătit pe Joseph Smith pentru a o conduce? (Puteți scrie răspunsurile pe tablă. Dacă este necesar, vedeți următorul citat, care îi va ajuta pe cursanți să răspundă la această întrebare.)

În timpul slujirii în Cvorumul celor Doisprezece, elder Gordon B. Hinckley a spus:

„Această zi a organizării a fost, de fapt, o zi a începutului, în care Joseph a absolvit zece ani de remarcabilă școlarizare. Aceasta începuse cu incomparabila viziune din dumbravă, în primăvara anului 1820, când Tatăl și Fiul i S-au arătat băiatului de 14 ani. A continuat cu învățăturile primite de la Moroni, atât avertismente, cât și instrucțiuni date în nenumărate ocazii. Apoi, a urmat traducerea străvechii cronici și inspirația, cunoașterea, revelația care au rezultat din acea experiență. A urmat revărsarea autorității divine, străvechea preoție fiind, din nou, conferită bărbaților de către aceia care erau posesorii ei legitimi – Ioan Botezătorul în cazul Preoției aaronice și Petru, Iacov și Ioan în cazul Preoției lui Melhisedec. Au existat o serie de revelații în care glasul lui Dumnezeu s-a auzit din nou și între om și Creator s-a deschis canalul de comunicare. Toate acestea au precedat acea istorică zi de 6 aprilie“ („150-Year Drama: A Personal View of Our History“, *Ensign*, apr. 1980, pag. 11–12).

- Cum a ajutat apariția Cărții lui Mormon la pregătirea căii pentru restaurarea Evangheliei? (Vezi D&L 20:6–12.) În ce fel a ajutat restaurarea preoției pregătirea căii? (Autoritatea preoției a fost necesară pentru a conduce Biserica și a îndeplini rânduielele salvării.)

Explicați că, în ziua de 6 aprilie 1830, Joseph Smith și alte peste 50 de persoane s-au întrunit în casa de bârne a lui Peter Whitmer, tatăl, din Fayette, New York, pentru a organiza Biserica. Legea statului New York prevedea că o biserică avea nevoie de cel puțin șase membri pentru a fi organizată oficial. Ca urmare, șase bărbați, care fuseseră cu toții botezați și văzuseră plăcile de aur, au devenit primii membri oficiali ai Bisericii. Acești bărbați au fost: Joseph Smith, Oliver Cowdery, Hyrum Smith, Peter Whitmer, fiul, Samuel H. Smith și David Whitmer (vezi *History of the Church*, 1:76; pentru date istorice suplimentare, vezi *Our Heritage*, paginile 14–16).

- Ce nume i s-a dat Bisericii când a fost organizată? (Vezi D&L 20:1.) Explicați că, în primii ani de existență, Biserica a avut și alte nume, dar în luna aprilie 1838, Domnul a revelat numele prin care avea să fie cunoscută Biserica Sa. Ce nume a dat Domnul Bisericii Sale? (Vezi D&L 115:4.) De ce este important ca Biserica Domnului să poarte numele Lui? (Vezi 3 Nefi 27:8.)

Puteți explica faptul că numele *mormonă* este o poreclă dată Bisericii datorită Cărții lui Mormon. Noi preferăm să folosim numele întreg al Bisericii pentru a sublinia credința noastră în Salvator, Isus Hristos.

Dacă ați folosit a doua activitate pentru captarea atenției, revedeți pe scurt răspunsurile la aceste întrebări (toate răspunsurile sunt date în cele menționate mai sus).

Casa din bârne a lui Peter Whitmer, tatăl. Această copie a fost construită pe locul în care a fost organizată Biserica în Fayette, New York, în ziua de 6 aprilie 1830.

2. Domnul poruncește membrilor Bisericii să-l urmeze pe profet

În timpul adunării în care a fost organizată Biserica, Joseph Smith și Oliver Cowdery au fost susținuți ca oficanți care prezidează ai Bisericii (*History of the Church*, 1:77). Domnul a dat, de asemenea, o revelație instruindu-i pe membrii Bisericii să-l urmeze pe Joseph Smith ca profet. Această revelație este consemnată în D&L 21.

- Citiți D&L 1:38 și 21:4–5 împreună cu membrii clasei. Ce ne învață aceste versete despre modul în care trebuie să tratăm cuvintele profetului? (Arătați că, deși declarațiile din D&L 21 se refereau la Joseph Smith, ele se aplică și în cazul profeților care i-au urmat.) Unde putem găsi cuvintele profeților în viață? (Răspunsurile ar putea fi: în scrisori oficiale, conferințe generale și revistele Bisericii.) Ce sfat sau învățături ale profeților din zilele din urmă au avut o însemnătate deosebită pentru dumneavoastră?
- În D&L 21:5, Domnul a spus că noi trebuie să dăm ascultare cuvintelor profetului „în toată răbdarea și credința“. De ce ar putea fi nevoie, uneori, de

răbdare sau credință pentru a urma sfatul profetului? Invitați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe în care a fost nevoie de răbdare și credință pentru a urma sfatul profetului.

- Citiți D&L 21:6 împreună cu membrii clasei. Ce binecuvântări promite Domnul acelor care îl urmează pe profet? (Puteți scrie aceste binecuvântări pe tablă.) Cum sunt împlinite aceste promisiuni în viața membrilor Bisericii astăzi? În ce fel ați fost binecuvântați pentru că l-ați urmat pe profet?
- În D&L 21:9, Domnul promite o „binecuvântare puternică” acelor care au lucrat în slujba Sa. Cum ați fost binecuvântați când ați slujit Domnului? (Puteți arăta că o binecuvântare primită ca urmare a slujirii Domnului este aceea că mărturiile despre cuvintele profeților se întăresc.)

3. Domnul îi încurajează pe membrii Bisericii să se întrunească deseori pentru a lua din împărtășanie

- Explicați că, la adunarea în care a fost organizată Biserica, membrii au luat din împărtășanie (*History of the Church*, 1:78). De ce credeți că era important ca rânduiala împărtășaniei să fie îndeplinită la prima adunare a Bisericii restaurate?
- În D&L 20, Domnul a revelat informații despre modul în care trebuie administrată împărtășania (versetele 75–79). Citiți D&L 20:75 împreună cu membrii clasei. De ce este important să luăm din împărtășanie deseori?
- Rugați un membru al clasei să citească rugăciunile pentru împărtășanie (D&L 20:77, 79). Ce promisiuni facem când luăm din împărtășanie? Vezi, de asemenea, Luca 22:19–20; 3 Nefi 18:7, 10:11.) Puteți arăta că ambele rugăciuni subliniază că trebuie să ne aducem aminte de Isus. Ce înseamnă să ne aducem aminte de El întotdeauna? Cum ne ajută împărtășania să ne aducem aminte de El?
- Ce promisiune se face în rugăciunile pentru împărtășanie acelor care iau din împărtășanie fiind demni? (Vezi D&L 20:77, 79.) În funcție de situație, invitați-i pe membrii clasei să relateze cum le-a binecuvântat viețile luarea din împărtășanie.
- În D&L 27, Domnul dă și alte instrucțiuni lui Joseph Smith cu privire la împărtășanie. Ce făcea Joseph când a primit această revelație? (Vezi titlul de la D&L 27.) Ce a învățat Joseph despre împărtășanie din această revelație? (Vezi D&L 27:2.) Cum putem noi lua din împărtășanie „cu privirea îndreptată numai către slava [lui Hristos]“?

4. Domnul explică îndatoririle membrilor Bisericii

- Citiți D&L 20:68–69 împreună cu membrii clasei. În aceste versete, Domnul explică „îndatoririle membrilor după ce sunt primiți prin botez”. Ce dezvăluie versetul 69 despre ceea ce așteaptă Domnul de la noi ca membri ai Bisericii? Cum îi putem arăta Domnului recunoștința noastră pentru calitatea de membri ai Bisericii Sale?

Concluzii

Subliniați că organizarea Bisericii lui Isus Hristos în anul 1830 a fost unul dintre marile miracole din zilele din urmă. Chiar dacă acea mică adunare din Fayette,

New York, a trecut neobservată de majoritatea oamenilor, evenimentele din acea zi au schimbat lumea. Invitați-i pe membrii clasei să reflecteze asupra miracolului creșterii în întreaga lume a Bisericii de la începuturi atât de modeste. Puteți împărtăși următoarea experiență:

Președintele Wilford Woodruff a povestit despre o adunare în cadrul căreia profetul Joseph Smith a profetit despre creșterea Bisericii. Adunarea a avut loc într-o „casă mică, probabil 14 metri pătrați. Dar acolo a încăput întreaga preoție a Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă care se afla atunci în orașul Kirtland și care se adunase pentru a pleca în tabăra Sionului“. După ce mai mulți bărbați și-au depus mărturiile despre lucrare, profetul a spus:

„Fraților, am crescut foarte mult spiritual și am fost instruit prin mărturiile dumneavoastră de aici, din această seară, dar vreau să vă spun, în fața Domnului, că voi nu cunoașteți despre destinul acestei Biserici și al împărăției mai mult decât cunoaște un copilăș care stă în brațele mamei lui. Nu îl puteți cuprinde cu mintea... Ceea ce vedeți aici, în această seară, nu este decât o mână de deținători ai preoției, dar această Biserică va umple America de Nord și de Sud – va umple lumea“ (în Conference Report, apr. 1898, pag. 57).

Depuneți-vă mărturia despre adevărurile discutate în timpul lecției, așa cum sunteți îndemnat de Spirit.

Idei suplimentare pentru predare

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele idei pentru a completa planul lecției sugerat.

1. Creșterea Bisericii

Atrageți atenția membrilor clasei asupra fotografiei reprezentând casa din bârne a lui Peter Whitmer, tatăl, de la pagina 54. Explicați că această casă din fotografie este o copie a casei în care a fost oficial organizată Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă. Comparați începuturile Bisericii cu creșterea ei din întreaga lume, de astăzi.

2. Relația noastră cu Dumnezeu

Rugați-i pe membrii clasei să citească D&L 20:8–31 pentru a identifica adevărurile despre Dumnezeu și relația Sa cu fiii și fiicele Sale de pe pământ. Încurajați-i pe membrii clasei să se gândească cum ar fi fost viața lor dacă ei nu ar fi cunoscut aceste adevăruri. Unele dintre adevărurile pe care le puteți discuta sunt menționate mai jos:

- a. D&L 20:11. (Dumnezeu îi inspiră încă pe oameni și îi cheamă să facă lucrarea Sa.)
- b. D&L 20:12. (El este același ieri, astăzi și întotdeauna.)
- c. D&L 20:17. (El este infinit, veșnic și neschimbat.)
- d. D&L 20:17. (El a creat cerul și pământul și toate lucrurile din și de pe ele.)
- e. D&L 20:18. (El ne-a creat după chipul Său.)
- f. D&L 20:21–25. (Dumnezeu a dat pe Singurul Său Fiu Născut pentru a ispăși pentru păcatele noastre.)

g. D&L 20:29–31. (Dacă noi credem, ne pocăim, Îl iubim și Îl slujim pe Dumnezeu și îndurăm până la sfârșit, noi vom fi justificați și sfințiți prin harul lui Isus Hristos și salvați în împărăția lui Dumnezeu.)

3. „Eu voi bea cu voi... din rodul viței“ (D&L 27:5)

- Citiți D&L 27:5. Ce promisiune, referitoare la împărtășanie, face Domnul în acest verset? (Într-un anumit moment din viitor, El va lua din împărtășanie împreună cu ucenicii Săi de pe pământ.) Despre cine spune Domnul că va fi cu El la acest eveniment? (Vezi D&L 27:5–14. Arătați că în versetul 14, El a spus că vor fi prezenți „toți cei pe care Tatăl Meu Mi i-a dat din lume“.)

4. Prezentarea video „Organizarea Bisericii“

Dacă dispuneți de *Doctrine and Covenants and Church History Video Presentations* (53912), puteți prezenta „Organizarea Bisericii“, un segment de opt minute.

Scop

Să îi ajute pe membrii clasei să învețe să pună în practică în propria viață instrucțiunile pe care Domnul le-a revelat altor persoane în scripturi.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Doctrină și legăminte 25 și celelalte scripturi din această lecție.
 2. Revedeți materialele pentru această lecție menționate în *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei* (35686). Planificați moduri în care să faceți referire la ele în timpul lecției.
 3. Dacă dispuneți de ilustrația cu Emma Smith, pregătiți-vă s-o folosiți în timpul lecției (62509; Setul de ilustrații inspirate din scripturi 405).
-

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

În funcție de situație, relațați următoarea experiență sau folosiți următoarea activitate sau una proprie pentru a începe lecția.

Elder Jay E. Jensen, din Cei Șaptezeci, a descris o perioadă în care slujea ca președinte de misiune și, la sfârșitul unei conferințe de district, a fost copleșit de frustrare și descurajare din cauza multor probleme cu care se confrunta. Pe drumul spre casă, el întorcea paginile scripturilor sale, căutând alinare și îndrumare, și s-a oprit la secțiunea a treia din Doctrina și legămintele. El a spus:

„Când citesc un verset, eu pun, deseori, numele meu în el. Am procedat astfel cu versetul 5 și am găsit ajutorul de care aveam nevoie pentru a scăpa de sentimentele sumbre: 'Iată, ție [Jay Jensen] ți-au fost încredințate aceste lucruri, dar ce stricte au fost poruncile ce ți-au fost date; și amintește-ți, de asemenea, de ceea ce ți s-a promis ție [Jay Jensen], dacă tu nu le vei încălca' (D&L 3:5).

Cuvintele 'amintește-ți, de asemenea, de ceea ce ți s-a promis' au avut un efect deosebit de puternic asupra mea... În timpul acelor patru zile, nu mă concentrașem decât asupra problemelor. Nu mă oprisem să mă gândesc nici măcar la o singură promisiune“ (în Conference Report, oct. 1992, pag. 112, sau *Ensign*, nov. 1992, pag. 80).

Elder Jensen a revăzut apoi în minte promisiunile ce i-au fost făcute în binecuvântarea patriarhală, în binecuvântarea primită când a fost pus deoparte ca președinte de misiune și în scripturi. Procedând astfel, el a putut să găsească tăria și alinarea de care avea nevoie.

- Cum ne poate fi de folos această idee, de a ne pune numele în scripturi, în timp ce citim scripturile?
- Citiți 1 Nefi 19:23 împreună cu membrii clasei. Ce ne învață Nefi despre importanța aplicării scripturilor în propria viață?

Explicați că, în această lecție, se discută despre modul în care putem pune în practică sfatul pe care Domnul l-a dat anumitor sfinți menționați în Doctrina și legămintele.

Discuții și aplicații

Selectați, rugându-vă, materialul pentru lecție care se potrivește cel mai bine nevoilor membrilor clasei. Încurajați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi pe care le discutați.

Arătați că multe dintre revelațiile din Doctrina și legămintele au fost date unor persoane. Deși sfaturile din revelații nu a fost anume pentru acele persoane și deși acei membri ai Bisericii au trăit cu mulți ani în urmă, multe dintre sfaturi ni se aplică nouă astăzi. Așa cum a spus Domnul în repetate rânduri: „Ceea ce spun unuia este pentru toți” (D&L 61:36; vezi, de asemenea, D&L 25:16; 82:5; 93:49).

În luna iulie a anului 1830, Domnul a dat o revelație pentru Emma Smith, soția profetului Joseph Smith (D&L 25). Expuneți o ilustrație cu Emma Smith. Explicați că această lecție tratează trei teme din revelația Domnului pentru Emma.

1. Soțul și soția trebuie să se sprijine și să se aline unul pe celălalt

Revelația Domnului pentru Emma Smith a cuprins un sfat despre responsabilitatea ei față de soț. Dacă predați tinerilor, folosiți materialul din această secțiune pentru a-i ajuta să înțeleagă importanța sprijinirii viitoarelor soții sau viitorilor soți.

- Citiți D&L 25:5 împreună cu membrii clasei. Ce a sfătuit-o Domnul pe Emma în acest verset? Care sunt unele dintre modurile în care soții și soțiile se pot ajuta unii pe alții în momentele grele? (În timp ce membrii clasei discută despre această întrebare, invitați-i să împărtășească experiențe personale sau observațiile altor soți sau soții care s-au alinat și s-au sprijinit unii pe alții.)

Profetul Joseph Smith le-a învățat pe soții că trebuie să-și trateze soții „cu blândețe și afecțiune. Când un bărbat este doborât de necazuri, când este copleșit de griji și greutate, dacă este întâmpinat cu un zâmbet în loc de reproș sau cârteală – dacă este întâmpinat cu blândețe, sufletul său se va calma și sentimentele sale se vor liniști” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith [1976], pag. 228).

Profetul i-a învățat pe soți: „Este datoria soțului să-și iubească, prețuiască și îngrijească soția și să se lipească de ea și de nimeni altcineva; trebuie s-o cinstească precum pe sine însuși și trebuie să manifeste sensibilitate față de sentimentele ei” (*Elders' Journal*, Aug. 1838, pag. 61).

- Citiți D&L 25:14 împreună cu membrii clasei. Ce a sfătuit-o Domnul pe Emma Smith în acest verset? Cum pot arăta soțul și soția că sunt încântați unul de celălalt?

Joseph și Emma Smith au fost un mare sprijin unul pentru celălalt în timpul multelor perioade de suferință prin care au trecut. În anul 1842, când Joseph se ascundea pentru că viața îi era în pericol, Emma a putut să-l viziteze. Joseph a spus, mai târziu, despre acea vizită:

„Câtă nespusă încântare și câtă bucurie mi-au umplut pieptul când am luat-o de mână, în acea seară, pe preaiubita mea Emma – ea care era soția mea, chiar soția din tinerețea mea, precum și alegerea inimii mele. Multe au fost reverberațiile minții mele când m-am gândit pentru o clipă la multele evenimente prin care

am fost chemați să trecem din când în când, zbulciumul și truda, tristețile și suferințele, bucuriile și consolările care ne-au fost presărate în calea noastră... Oh, o mulțime de gânduri mi-au umplut mintea pentru un moment, ea este aici din nou... neînfricată, hotărâtă și neșovăitoare – neschimbătoarea, afectuoasa Emma!" (*History of the Church*, 5:107).

Joseph și Emma s-au sprijinit și s-au alinat unul pe celălalt în perioadele în care au trebuit să îndure moartea multora dintre copiii lor. Pe parcursul a patru ani, au murit patru dintre copilașii lor. Dintre cei 11 copii (doi adoptați), numai trei fii și o fiică au trăit până la o vârstă mai înaintată.

În perioada în care profetul ducea poveri grele legate de Biserica în creștere din Kirtland, Ohio, Emma a născut doi gemeni, un băiat și o fată, care au murit amândoi la câteva ore după naștere. În același timp, în orașul din apropiere, Orange, Ohio, se nășteau doi gemeni în familia lui John și Julia Murdock, noi convertiți în Biserică. La șase ore după nașterea gemenilor Murdock, sora Murdock a murit. Când Emma și Joseph au aflat despre aceasta, ei l-au întrebat pe fratele Murdock dacă îi puteau adopta pe gemeni. La scurt timp, cei doi bebeluși, Joseph și Julia Murdock, au fost aduși în casa familiei Smith.

Mama lui Joseph Smith, Lucy Mack Smith, a descris unele dintre trăsăturile care au făcut posibil ca Emma să-l sprijine pe Joseph să treacă prin momentele grele:

„Nu am văzut în viața mea o femeie care să îndure orice oboseală și restriște, lună după lună, an după an, cu acele curaj, zel și răbdare neclintite pe care le-a avut întotdeauna; pentru că eu știu ce a trebuit să îndure ea... Ea a ținut piept furtunii persecuției și a înfruntat furia oamenilor și a diavolilor, care ar fi doborât aproape orice altă femeie" (*History of Joseph Smith*, ed. Preston Nibley [1958], pag. 190–191).

- Ce pot învăța soțul și soția din exemplul lui Joseph și al Emmei Smith care să-i ajute să fie mai iubitori unul față de celălalt și să se sprijine mai mult unul pe celălalt.

2. Trebuie să fim blânzi și să evităm mândria

Domnul a poruncit Emmei Smith: „Continuă în spiritul blândeții și ferește-te de mândrie" (D&L 25:14). El a dat instrucțiuni similare altor membri ai Bisericii. Citiți următoarele versete împreună cu membrii clasei:

- a. D&L 23:1 (către Oliver Cowdery): „Ferește-te de mândrie, ca nu cumva să cazi în ispită“.
 - b. D&L 38:39 (către sfinți, în cadrul unei conferințe a Bisericii): „Feriți-vă de mândrie, ca nu cumva să deveniți ca nefiții din vechime“.
 - c. D&L 90:17 (către Prima Președinție a Bisericii): „Fiți avertizați cu privire la aroganța și mândria voastră, pentru că ele întind o cursă sufletelor voastre“.
 - d. D&L 98:19–20 (către sfinții din Kirtland): „Eu, Domnul, nu sunt foarte mulțumit de mulți dintre aceia care sunt în Biserica din Kirtland. Pentru că ei nu abandonează păcatele lor și căile lor păcătoase, mândria inimilor lor, lăcomia lor“.
- Ce este mândria? De ce credeți că sunt atât de puternice și frecvente avertismentele Domnului referitoare la mândrie?

Președintele Ezra Taft Benson ne-a învățat:

„Cei mai mulți dintre noi cred că mândria este egoism, îngâmfare, înfumurare, aroganță sau lăudăroșenie. Toate acestea sunt elemente ale păcatului, dar miezul sau esența lipsește totuși.

Trăsătura esențială a mândriei este dușmănia – dușmănia față de Dumnezeu sau dușmănia față de semenii noștri. *Dușmănie* înseamnă 'ură, ostilitate sau opoziție'" (în Conference Report, apr. 1989, pag. 3, sau *Ensign*, mai 1989, pag. 4).

- În ce fel ne afectează mândria relația cu Dumnezeu?

Președintele Benson a explicat:

„Mândria este, în esență, competitivă. Noi ne măsurăm voința cu cea a lui Dumnezeu... în spiritul expresiei 'voia mea să se facă și nu a Ta'...

Voința noastră în competiție cu voința lui Dumnezeu va permite dorințelor, poftelor și pasiunilor să se manifeste fără înfrânare (vezi Alma 38:12; 3 Nefi 12:30)...

Dușmăniei noastre față de Dumnezeu i pot pune multe etichete, cum ar fi răzvrătire, împietrire a inimii, încăpățănare, lipsă de pocăință, înfumurare, irascibilitate și căutare de semne. Oamenii mândrii doresc ca Dumnezeu să fie de acord cu ei. Nu îi interesează să își schimbe părerile pentru ca ele să fie în concordanță cu cele ale lui Dumnezeu" (în Conference Report, apr. 1989, pag. 4, sau *Ensign*, mai 1989, pag. 4).

- În ce fel ne afectează mândria relația cu ceilalți?

Președintele Benson a remarcat:

„O altă parte majoră a acestui păcat predominant al mândriei este dușmănia față de semenii noștri. Suntem tentați în fiecare zi să ne înălțăm noi înșine deasupra altora și să-i minimalizăm pe ei (vezi Helaman 6:17; D&L 58:41)...

Mândria... se manifestă în atât de multe feluri, cum ar fi remarcarea greșelilor altora, bârfa, vorbitul pe la spate, cârteala, viața dusă peste posibilitățile noastre, invidia, lăcomia, lipsa recunoștinței și a cuvintelor de laudă care i-ar putea înălța pe alții, incapacitatea de a ierta și gelozia...

Egoismul este una dintre cele mai obișnuite fațete ale mândriei. 'Cum mă afectează toate pe mine' stă la baza a tot ceea ce contează – îngâmfarea, compătimirea, automulțumirea lumească, lauda de sine și aviditatea...

O altă fațetă a mândriei este discordia. Neînțelegerile, certurile, dominația nedreaptă, prăpastia dintre generații, divorțurile, abuzurile asupra partenerului de viață, răzvrătirile și tulburările, toate intră în această categorie a mândriei" (în Conference Report, apr. 1989, pag. 4–5, sau *Ensign*, mai 1989, pag. 4–6).

- Cum putem înfrânge mândria și cultiva spiritul blândeții?

Președintele Benson a dat următorul sfat: „Antidotul mândriei este umilința – blândețea, supunerea (vezi Alma 7:23). Este inima frântă și spiritul smerit... Putem alege să ne umilim iubindu-L pe Dumnezeu, supunându-ne voinței Lui și punându-L pe El pe primul loc în viețile noastre" (în Conference Report, apr. 1989, pag. 6, sau *Ensign*, mai 1989, pag. 6–7).

- Citiți următoarele pasaje împreună cu membrii clasei. D&L 1:28, 19:23, 112:10 și 124:97. Potrivit acestor pasaje, care sunt unele dintre binecuvântările pe care le primim când alegem să fim blânzi și umili?
- Ce binecuvântări ați primit în viață când ați ales să fiți umili și nu mândri?

3. Trebuie să ne bucurăm și să îndrăznim

Domnul a îndemnat-o pe Emma Smith: „Înalță-ți capul și bucură-te“ (D&L 25:13). Deși sfinții de la începutul acestei dispensații s-au confruntat cu multe suferințe, Domnul le-a dat, în repetate rânduri, îndemnuri similare. Citiți următoarele versete împreună cu membrii clasei.

- D&L 29:5 (către profetul Joseph Smith și alții): „Înalțați-vă inimile voastre și fiți fericiți, pentru că Eu sunt în mijlocul vostru și eu sunt avocatul vostru la Tatăl“.
 - D&L 61:36 (către profetul Joseph Smith și alții): „Îndrăzniți copii mici; pentru că Eu sunt în mijlocul vostru și nu v-am abandonat“.
 - D&L 68:6 (către Orson Hyde, Luke S. Johnson, Lyman E. Johnson și William E. McLellan): „Îndrăzniți și nu vă temeți, pentru că Eu, Domnul, sunt cu voi și am să stau lângă voi“.
 - D&L 78:18 (către profetul Joseph Smith și alții): „Voi nu puteți suporta toate lucrurile acum; totuși, îndrăzniți, pentru că Eu vă voi conduce“.
 - D&L 136:29 (către tabăra lui Israel de la Cartierele de Iarnă): „Dacă ești trist, cheamă-L pe Domnul, Dumnezeuul tău, cu sinceritate, pentru ca sufletul tău să poată fi vesel“.
- În aceste pasaje, ce motive dă Domnul pentru a îndrăzni? Ce putem face pentru a ne forma și păstra îndrăzneala? Cum îi putem ajuta pe alții să îndrăznească?
 - Care sunt unele dintre consecințele concentrării asupra aspectelor negative ale vieții, chiar dacă acestea ar putea fi grave și predominante?

Elder Marvin J. Ashton, din Cvorumul celor Doisprezece a dat următorul sfat:

„Nici unul dintre noi nu va scăpa de tragedie și suferință. Fiecare dintre noi va reacționa, probabil, în mod diferit. Totuși, dacă ne putem aminti promisiunea Domnului 'pentru că Eu, Domnul, sunt cu voi', vom fi capabili să ne înfruntăm problemele cu demnitate și curaj. Vom găsi tăria să îndrăznim și să nu avem resentimente, să nu devenim critici și să nu ne lăsăm învinși. Vom fi capabili să întâmpinăm evenimentele neplăcute ale vieții cu o viziune clară, cu tărie și putere...“

Câtă bucurie este să vezi pe cineva îndrăznind, pe cineva care, atunci când alții, din cauza întâmplărilor sau evenimentelor neplăcute, trăiesc într-o tăcere plină de furie sau își exprimă dezgustul, înfruntă situația cu răbdare plină de îndrăzneală și bună dispoziție“ (în Conference Report, apr. 1986, pag. 84–85, sau *Ensign*, mai 1986, pag. 66).

Subliniați faptul că multele îndemnuri ale Salvatorului de a îndrăzni ne amintesc că putem găsi pace și bucurie indiferent de situația în care ne aflăm.

Concluzii

Reafirmați faptul că sfatul dat de Domnul sfinților care au trăit cu mulți ani în urmă ne poate binecuvânta mult viețile astăzi. Încurajați-i pe membrii clasei să citească scripturile cu intenția de a pune în practică mesajele la situațiile cu care se confruntă fiecare.

**Idei suplimentare
pentru predare****Aplicarea scripturilor în viețile noastre**

Obțineți, din timp, fotografiile câtorva membri ai clasei. Pregătiți, de asemenea, ilustrația cu Emma Smith (62509; Set de ilustrații inspirate din scripturi, 405) pentru a o expune.

Expuneți ilustrația cu Emma Smith și explicați că D&L 25 cuprinde instrucțiunile Domnului pentru ea. Așezați fotografiile membrilor clasei lângă fotografia Emmei. Rugați-i pe membrii clasei să citească 25:16. Explicați că sfatul din această revelație se poate pune în practică și în cazul nostru. Rugați-i pe membrii clasei să citească D&L 61:36, 82:5 și 93:49. Ajutați-i să înțeleagă că noi putem face „ca toate scripturile să ni se aplice nouă“ (1 Nefi 19:23).

- În ce fel v-a ajutat în viață sfatul cuprins în scripturi? Cum ați pus în practică sfatul în propria situație?

Scop Să îi ajute pe membrii clasei să ia hotărârea de a ajuta la întărirea împărăției lui Dumnezeu prin slujire cu sârguință, în special împărtășind Evanghelia lui Dumnezeu prin munca misionară.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, următoarele scripturi și alte materiale:
 - a. Doctrină și legăminte 4, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 31, 33, 75 și alte scripturi din această lecție;
 - b. *Our Heritage*, pagina 11.
2. Revedeți materialele pentru această lecție din *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei* (35686). Planificați moduri în care să faceți referire la ele în timpul lecției.

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

În funcție de situație, folosiți activitatea următoare sau una proprie pentru a începe lecția.

Scrieți pe tablă *Samuel Smith* → *Phinehas Young* și *John P. Greene* → _____ . Explicați că, după ce Evanghelia a fost restaurată, Biserica a început o uriașă activitate misionară pentru a răspândi această veste bună în întreaga lume. Mulți convertiți noi au răspuns cu entuziasm chemării misionare. Unul dintre acești convertiți a fost Samuel, fratele lui Joseph Smith.

În luna aprilie a anului 1830, Samuel Smith a început să călătorească în localitățile învecinate din statul New York pentru a predica Evanghelia și a prezenta oamenilor Cartea lui Mormon. El nu a prea avut succes, deși a vândut un exemplar al cărții unui bărbat pe nume Phinehas Young. În luna iunie a anului 1830, Samuel a fost pus deoparte de către profetul Joseph pentru a face o călătorie misionară în est. El a parcurs 25 de mile în prima zi și s-a oprit la multe case, dar oamenii l-au tratat cu asprime și nu au vrut să-l asculte. În ziua următoare, el a lăsat un exemplar al Cărții lui Mormon la John P. Greene, un pastor metodist. Soția lui John Greene, Rhoda, era sora lui Phinehas Young.

Fiind refuzat de aproape toți cei pe care îi contactase, Samuel a simțit că misiunea sa nu avusese succes. Totuși, cărțile pe care le lăsase lui Phinehas Young și lui John P. Greene au dus la convertirea lor și la convertirea multor alora. De exemplu, Phinehas Young și Rhoda Greene aveau un frate pe nume Brigham, care a fost convertit și a devenit, mai târziu, al doilea președinte al Bisericii. Prietenul lui Brigham Young, Heber C. Kimball, s-a alăturat și el Bisericii. Mai târziu, el a slujit în Prima Președinție. Atât Brigham Young, cât și Heber C. Kimball au avut un rol esențial în convertirea a mii de persoane din Statele Unite și Anglia.

Arătați că, dacă ar fi să completați spațiul liber (linia întreruptă) de pe tablă cu numele tuturor oamenilor care au fost influențați de munca misionară a lui Samuel Smith, ar trebui să scrieți milioane de nume. Printre cei care au fost direct influențați se află mari conducători ai Bisericii. Mulți dintre cei cărora le propovăduiți, dacă nu chiar toți, au fost influențați într-un fel de această slujire. Puteți scrie pe tablă numele dumneavoastră și numele unora dintre membrii clasei.

În această lecție, se discută câteva dintre revelațiile cheie pe care le-a dat Domnul cu privire la slujirea în împărăția Sa, în special în împărtășirea Evangheliei. Arătați că, așa cum eforturile misionare ale lui Samuel Smith au binecuvântat multe generații de membri ai Bisericii, când împărtășim Evanghelia, și noi putem binecuvânta mulți oameni acum și sute sau chiar mii în viitor.

Discuții și aplicații

Această lecție cuprinde mai multe materiale decât este posibil să se predea în timpul unei perioade de predare. Selectați, rugându-vă, materialul pentru lecție care se potrivește cel mai bine nevoilor membrilor clasei.

În luna februarie a anului 1829, părinții lui Joseph Smith i-au vizitat pe Joseph și Emma în Harmony, Pennsylvania. În această perioadă de timp, profetul l-a întrebat pe Domnul și a primit revelația consemnată în D&L 4 pentru tatăl său, Joseph Smith, tatăl.

Pe lângă această revelație pentru tatăl său, profetul a primit revelații pentru mulți alții care i-au cerut să-L întrebe pe Dumnezeu și să afle voința Sa cu privire la ei. Unele dintre aceste revelații sunt consemnate în D&L 11, 12, 14, 15 și 16. Deși aceste revelații au fost date pentru anumite persoane, principiile se referă la toți aceia care slujesc în împărăția Domnului (D&L 11:27).

1. „Să-L slujiți cu toată inima, cu tot sufletul, cu tot cugetul și cu toată tăria voastră“

- Citiți D&L 4:1–2 împreună cu membrii clasei. Potrivit versetului 2, ce le cere Domnul acelor care slujesc în împărăția Sa? Ce înseamnă a sluji cu toată inima, cu tot sufletul, cu tot cugetul și cu toată tăria noastră? (Această sugerează dedicare totală slujirii Domnului.)
- De ce este atât de important ca noi să ne dedicăm sufletele cu totul slujirii Domnului? De ce, uneori, nu suntem total angajați în slujirea Domnului? Cum putem să devenim mai angajați în a-L sluji pe Domnul cu devotament deplin?

Explicați că tatăl lui Joseph Smith și-a dedicat întreaga viață slujirii Domnului, așa cum a fost instruit în D&L 4. Împărtășiți următoarea relatare care arată profunzimea angajării sale în împărtășirea Evangheliei:

„Joseph Smith, tatăl, a fost plin de mărturia adevărului și a fost întotdeauna nerăbdător s-o împărtășească altora. El avea aproape șaiszeci de ani când a făcut obositoarea călătorie... pentru a duce Evanghelia tatălui și mamei lui, surorilor și fraților lui. La scurt timp după întoarcerea sa [acasă], el a preferat să fie închis pentru o mică datorie de 14 dolari, decât să nege divinitatea Cărții lui Mormon și să fie iertat de datorie! A fost aruncat într-o celulă cu un criminal condamnat și lăsat fără hrană timp de patru zile. Mai târziu, el a fost transferat în blocul de muncă al închisorii, unde a predicat Evanghelia și a convertit două persoane pe

care le-a botezat mai târziu. El a stat în închisoare o lună întreagă până când familia sa a reușit să-i obțină eliberarea“ (E. Cecil McGavin, *The Family of Joseph Smith* [1963], pag. 68; vezi, de asemenea, Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith*, ed. Preston Nibley [1958], pag. 172–173, 179–186).

- Cum putem noi dovedi aceeași angajare în împărtășirea Evangheliei pe care a dovedit-o Joseph Smith, tatăl? Ce experiențe ați trăit când ați împărtășit Evanghelia familiei sau vecinilor dumneavoastră sau unor persoane de la școală ori de la locul de muncă sau persoanelor pe care le-ați cunoscut cu prilejul unei călătorii ori în orice alte circumstanțe?

2. Pregătiți-vă să-I slujiți Domnului

Peste tot în Doctrina și legămintele, Domnul ne povățuiește cum să ne pregătim să-L slujim. Explicați că această pregătire trebuie să fie un efort continuu depus de-a lungul vieții noastre.

- Care sunt unele dintre calitățile pe care Domnul dorește să le aibă aceia care Îi slujesc? (Vezi scripturile de mai jos. Notați pe tablă calitățile și folosiți întrebările pentru a încuraja discuția.)
 - a. D&L 4:3; 11:8. De ce este dorința o calitate importantă pe care trebuie să o aibă aceia care Îi slujesc Domnului? Cum ne putem mări dorința de a-I sluji?
 - b. D&L 4:5–6; 12:8; 18:19. Ce calități se repetă cel mai des în aceste versete? Invitați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe care dovedesc importanța oricăreia dintre aceste calități în slujirea Domnului.
 - c. D&L 11:6; 20. De ce este supunerea importantă în slujirea Domnului?
 - d. D&L 4:7; 31:12. Cum v-a ajutat rugăciunea să-L slujiți pe Domnul?
Încurajați-i pe membrii clasei să aleagă una dintre aceste calități și să se străduiască, rugându-se, să și-o desăvârșească.
- Citiți D&L 11:21 împreună cu membrii clasei. Ce putem învăța din aceste versete despre pregătirea pentru a-I sluji Domnului? Cum au demonstrat experiențele pe care le-ați trăit înțelepciunea acestui sfat?

3. „Câmpul este alb“

Peste tot în Doctrina și legămintele, Domnul arată cât este de urgentă răspândirea Evangheliei. Aceasta pentru că scopul muncii misionare este „salvarea sufletelor“ (D&L 100:4).

- Citiți D&L 4:4, 11:3 și 33:3 împreună cu membrii clasei. Ce dorește Domnul să ne spună atunci când compară munca misionară cu un câmp care este gata pentru seceriș? (Răspunsurile ar putea include și pe acela că mulți oameni sunt pregătiți pentru a primi Evanghelia.)
- Domnul i-a avertizat pe vârstnici să nu fie leneși și le-a spus: „Să mergeți înainte și să nu întârziați“ (D&L 60:13; 75:3). Cum ni s-ar putea aplica acest avertisment? De ce întârzie unii dintre noi împărtășirea Evangheliei?

Elder Henry B. Eyring, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a relatat următoarea experiență:

„Este ușor să spui: ‘Nu este momentul potrivit’. Dar amânarea este plină de pericole. Cu ani în urmă am lucrat pentru un om din California. El m-a angajat;

a fost bun cu mine; părea să mă respecte foarte mult. Eram probabil singurul sfânt din zilele din urmă pe care a ajuns să-l cunoască bine. Nu mai știu toate motivele pe care le-am găsit pentru a aștepta un moment mai potrivit ca să vorbesc cu el despre Evanghelie. Îmi amintesc însă tristețea pe care am simțit-o când am aflat, după ce el se pensionase și eu locuiam la mare depărtare, că el și soția lui fuseseră uciși într-un accident de mașină, petrecut noaptea târziu, în timp ce se îndreptau spre casa lor din Carmel, California. El își iubea soția. Își iubea copiii. Își iubise părinții. El își iubea nepoții și îi va iubi pe copiii lor și va dori să fie alături de ei întotdeauna.

Nu știu cum vor fi organizate mulțimile în lumea care va veni. Dar presupun că îl voi întâlni, că el mă va privi în ochi și că voi vedea în ei întrebarea: 'Hal, tu ai știut. De ce nu mi-ai spus și mie?' " (în Conference Report, oct. 1998, pag. 42, sau *Ensign*, nov. 1998, pag. 33).

4. „Deschideți gura și ea va fi umplută“

În Doctrina și legămintele, Domnul dă îndrumări cu privire la *ce* trebuie să propovăduim și *cum* trebuie să propovăduim în timp ce împărtășim Evanghelia. De asemenea, El ne încurajează să împărtășim Evanghelia fără teamă, promițându-ne să ne ajute atunci când avem îndoieli.

- Citiți câteva dintre următoarele versete împreună cu membrii clasei: D&L 11:9, 15:6, 18:6, 31:3–4, 33:10–11, 42:12 și 52:8–9. Ce ne dezvăluie aceste versete despre ceea *ce* ar trebui să propovăduiască slujitorii Domnului? De ce este atât de important mesajul pocăinței? (Vezi D&L 18:10–14.)
- Citiți câteva dintre următoarele versete împreună cu membrii clasei: D&L 18:20–21, 38:41, 42:6, 42:14, 75:4 și 100:7–8. Ce ne dezvăluie aceste versete despre *modul în care* ar trebui să propovăduiască slujitorii Domnului? De ce este important să evităm disputa atunci când propovăduim Evanghelia? Ce înseamnă „înălțând glasurile voastre precum glasul unei trâmbițe“? (D&L 42:6; 75:4.) Cum putem fi atât îndrăzneți, cât și umili, când propovăduim Evanghelia? (Vezi Alma 38:10–12.)
- Domnul i-a avertizat pe vârstnici să-și deschidă gura și să declare Evanghelia Sa „fără să [se teamă] de ceea ce poate face omul“ (D&L 30:11; vezi, de asemenea, D&L 30:5; 33:8–11). Domnul a spus, de asemenea, că El nu este mulțumit de aceia care „nu își deschid gura lor... din cauza fricii de oameni“ (D&L 60:2). Cum ni s-ar putea aplica acest avertisment? Cum putem învinge teama când împărtășim Evanghelia? (Vezi D&L 19:38; 33:12–14, 75:9–13.)
- Explicați că unii dintre noi ezită să împărtășească Evanghelia pentru că ne lipsește încrederea în capacitatea noastră de a vorbi sau a preda în mod convingător. Cum putem învinge o asemenea temere? (Vezi D&L 11:21; 14:8; 31:3.) Invitați-i pe membrii clasei să relateze experiențe în care Spiritul le-a insuflat cuvintele în timp ce ei împărtășeau Evanghelia.
- Faceți referire la relatarea despre prima misiune a lui Samuel Smith, prezentată pe scurt în activitatea pentru captarea atenției. De ce a avut Samuel Smith sentimentul că prima sa misiune a fost un eșec? În ce fel a avut el succes? Ce anume putem învăța din experiența lui care să ne ajute în activitatea noastră misionară?

5. Domnul promite mari binecuvântări acelor care lucrează în slujba Sa

- Ce promite Domnul acelor care lucrează cu sârguință în slujba Sa? (Alegeți câteva dintre următoarele pasaje din scripturi pe care să le citiți împreună cu membrii clasei. Discutați despre promisiunile din fiecare pasaj. Rezumați informațiile pe tablă și folosiți sugestiile pentru discuții pentru a încuraja punerea lor în practică.)
 - a. D&L 4:4; 11:3; 75:5.
 - b. D&L 18:15–16. Invitați-i pe membrii clasei să-și descrie sentimentele pe care le au față de membrii Bisericii care le-au împărtășit Evanghelia sau pe acelea pe care le-au avut când au împărtășit ei înșiși Evanghelia.
 - c. D&L 31:5; 84:60–61.
 - d. D&L 31:7; 109:55–57. Invitați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe în care Domnul a deschis inimile lor sau pe ale altora pentru a primi Evanghelia.
 - e. D&L 31:11; 84:85; 100:5–6. Invitați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe în care Spiritul le-a îndrumat eforturile sau i-a inspirat în momente în care împărtășeau Evanghelia.
 - f. D&L 31:13; 75:9–13; 84:88. Invitați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe în care au simțit că sunt sprijiniți și întăriți de Domnul în timp ce împărtășeau Evanghelia.
 - g. D&L 71:9–10. Arătați că Domnul a făcut această promisiune în momentul în care Biserica era atacată de către un apostat înverșunat. Cum ne poate ajuta această promisiune astăzi?
 - h. D&L 84:80. Invitați-i pe membrii clasei să spună cum i-a susținut psihic, fizic și spiritual Domnul în timp ce predicau Evanghelia.
 - i. D&L 100:7–8. Invitați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe în care au simțit că Duhul Sfânt depunea mărturie în timp ce ei împărtășeau Evanghelia.

Concluzii

Încurajați-i pe membrii clasei să se dedice pe deplin slujirii Domnului. Subliniați că Domnul îi va binecuvânta pe măsură ce vor împărtăși altora Evanghelia. Depuneți mărturie despre adevărurile discutate în timpul lecției, așa cum sunteți îndemnat de Spirit.

Ideii suplimentare pentru predare

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele idei pentru a completa planul lecției sugerat.

1. Repetarea învățăturilor

Rugați membri ai clasei să deschidă Doctrina și legămintele la patru secțiuni diferite: D&L 6, 11, 12 și 14. Rugați o persoană să citească primele șase versete din oricare dintre aceste secțiuni și rugați-le pe celelalte să urmărească versetele respective din celelalte secțiuni. Explicați că, în scripturi, Domnul repetă multe instrucțiuni, deseori cuvânt cu cuvânt.

- Ce putem învăța din faptul că Domnul repetă aceste instrucțiuni? De ce este înțelegerea acestor instrucțiuni importantă pentru noi astăzi?

2. „Căutați să înfăptuiți și să stabiliți cauza Sionului“ (D&L 6:6)

- Domnul i-a îndemnat de mai multe ori pe slujitorii Săi: „Căutați să înfăptuiți și să stabiliți cauza Sionului“ (D&L 6:6; 11:6; 12:6; 14:6). Cum putem ajuta noi la stabilirea cauzei Sionului? (Răspunsurile l-ar putea include și pe acesta: să trăim drept și să clădim împărăția lui Dumnezeu în familiile noastre, în țărâșii noștri și în episcopiile noastre prin munca misionară și prin munca în templu.) Care sunt unele cauze care ne-ar putea distra atenția de la stabilirea cauzei Sionului?

3. Prezentarea casetei video *Chemarea de a sluji*

Dacă dispuneți de caseta video *Chemarea de a sluji* (53072), aveți în vedere să prezentați o parte a ei în timpul orei (21 de minute).

Scop

Să-i ajute pe membrii clasei să înțeleagă cum poporul lui Israel din zilele din urmă a fost adunat în zilele de început ale Bisericii, cum este adunat astăzi și cum pot participa ei la această adunare.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, următoarele scripturi și alte materiale:
 - a. Doctrină și legăminte 29:1–8; 33:3–7; 37; 38:24–41; 52:2–5, 42–43; 57:1–3; 110:11; Articolele de credință 1:10 și alte scripturi din această lecție;
 - b. *Our Heritage*, paginile 16–23, 37–39.
 2. Revedeți materialele pentru această lecție din *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei* (35686). Planificați moduri în care să faceți referire la ele în timpul lecției.
 3. Rugați membri ai clasei să se pregătească pentru a prezenta pe scurt următoarele relatări din *Our Heritage*:
 - a. sacrificiile pe care le-au făcut Newel Knight și Joseph Knight, tatăl, pentru adunarea la Kirtland (pagina 18);
 - b. exodul sfinților din Fayette, conduși de Lucy Mack Smith (pagina 19);
 - c. sacrificiile pe care le-a făcut Brigham Young pentru adunarea la Kirtland (pagina 23);
 - d. călătoria sfinților din Colesville către Missouri și așezarea lor acolo (paginile 37–39).
 4. Dacă folosiți activitatea pentru captarea atenției, aduceți la oră mai multe bețe mici.
-

Sugestii pentru desfășurarea lecției**Activitate pentru captarea atenției**

În funcție de situație, folosiți activitatea următoare sau una proprie pentru a începe lecția.

Împrăștiați mai multe bețe mici în încăpere. Arătați cât de ușor poate fi rupt un bețișor. Apoi, invitați membri ai clasei să adune toate bețișoarele și rugați pe cineva să încerce să le rupă pe toate, în același timp.

- Ce ne poate învăța această activitate despre scopurile urmărite de Domnul prin adunarea poporului Său?

Explicați că subiectul acestei lecții este adunarea lui Israel și rolul nostru în aceasta.

Selectați, rugându-vă, materialul pentru lecție care se potrivește cel mai bine nevoilor membrilor clasei. Discutați despre modul în care scripturile se aplică la viața zilnică. Încurajați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi pe care le discutați.

1. Domnul adună poporul Său

Explicați că adunarea lui Israel este o temă majoră a Doctrinei și legămintelor. În timpurile străvechi, când cele douăsprezece triburi ale lui Israel au căzut în apostazie, ele au fost luate captive de dușmanii lor și împrăștiate printre națiunile de pe pământ, așa cum Domnul avertizase că se va întâmpla. Deși profeții au deplâns răutatea oamenilor, ei s-au bucurat când au prezis timpurile din zilele de urmă, când Israel avea să fie adunat din nou (vezi Ghid pentru scripturi, „Israel”, subtitlul „Adunarea lui Israel”). Acest mare proces a început odată cu restaurarea Evangheliei și chemarea de misionari pentru a „anunța veștile bune de o mare bucurie către această generație” (D&L 31:3).

Profetul Joseph Smith a spus: „În ceea ce privește salvarea lui Israel din ultimele zile, tot ce au scris profeții... din zilele neprihănitului Abel până la ultimul om care a lăsat vreo mărturie, consemnată pentru ca noi s-o putem vedea, ne dovedește că aceasta constă în lucrarea de adunare” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith [1976], pag. 83).

- Citiți al zecelea articol de credință și D&L 45:71 împreună cu membrii clasei. Ce este adunarea lui Israel? (Explicați că adunarea lui Israel are un sens spiritual și un sens fizic, așa cum se arată mai jos.)
 - a. *Adunarea spirituală.* Adunarea spirituală a lui Israel se produce când oamenii învață Evanghelia, vin la Hristos, sunt botezați în Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă și își respectă legămintele. În acest fel, ei sunt adunați din lume în Biserică sau împărăția lui Dumnezeu pe pământ.
 - b. *Adunarea fizică.* Adunarea fizică a lui Israel se produce atunci când membrii Bisericii se adună într-un anumit loc sau în țărâșii Sionului din întreaga lume.
- Citiți D&L 29:1–2, 7–8 împreună cu membrii clasei. Ce putem învăța despre scopurile adunării din aceste paragrafe? În ce fel este adunarea în Biserica Domnului o binecuvântare pentru viața dumneavoastră?
- Explicați că autoritatea de a îndruma adunarea lui Israel este conferită prin anumite chei ale preoției. Când au fost restaurate pe pământ cheile adunării lui Israel? (Vezi D&L 110:11 și titlul secțiunii.)
- Explicați că, în această dispensație, adunarea a început cu câțiva oameni în New York. Acum, se întinde pe întregul pământ, aducând sute de mii de oameni, în fiecare an, în Biserica Domnului. Ce responsabilități avem în a ajuta la adunarea poporului în Biserica Domnului? (Vezi D&L 33:7; 38:40; 39:11; 88:81.)

2. Sfinții s-au adunat în Ohio

În decembrie 1830, cu numai opt luni după ce Biserica a fost organizată, Domnul a dat prima chemare din această dispensație, ca sfinții să se adune fizic. El a revelat lui Joseph Smith că sfinții trebuia să părăsească New York-ul și să se adune în Ohio (D&L 37:3). Puteți folosi hărțile 1 și 3 de la paginile 302 și 304 din acest manual și de la paginile 29 și 31 din *Îndrumar de studiu pentru membrii clasei*.

- În ce scopuri a poruncit Domnul poporului Său să meargă în Ohio? (Vezi D&L 38:31–32; 39:15.) În ce fel au fost sfinții „înzestrați cu putere de sus“ după ce s-au adunat în Ohio? (Vezi D&L 95:8; 105:33; 110:9. Parțial, sfinții au primit această înzestrare cu putere prin aparițiile Salvatorului și prin restaurarea cheilor preoției după terminarea templului Kirtland.)
- Citiți D&L 38:24–27 împreună cu membrii clasei. Ce sfat a dat Domnul în aceste versete, în timp ce poporul Său se pregătea să se adune în Ohio? (Răspunsurile ar putea fi: să fie virtuoși, să se iubească unii pe alții și să fie uniți.) De ce este importantă unitatea în Biserică? În ce fel v-a binecuvântat în viață sentimentul unității alături de alți membri ai Bisericii? Cum putem deveni mai uniți?
- Citiți D&L 38:34–39 împreună cu membrii clasei. Ce sfat a dat Domnul în aceste versete, în timp ce poporul Său se pregătea să se adune în Ohio? Cum ni se aplică nouă acest sfat? Ce a promis Domnul acelor care s-au supus poruncii de a se aduna? (Vezi D&L 38:39.)

Explicați că, în perioada ianuarie-mai 1831, majoritatea membrilor Bisericii din New York au vândut, și-au închiriat sau și-au părăsit fermele și au făcut o călătorie de 300 de mile (540 km) până în Ohio. Mulți dintre acești sfinți au făcut sacrificii mari pentru a da ascultare chemării Domnului de a se aduna. Rugați-i pe membrii desemnați din timp să prezinte pe scurt relatările despre aceste sacrificii din *Our Heritage* (acestea sunt primele trei rezumate menționate în secțiunea „Pregătire“, punctul 3).

- De ce credeți că erau dispuși acești membri ai Bisericii să sufere din punct de vedere financiar și în alte moduri pentru a se supune chemării Domnului de a se aduna în Ohio? Ce putem învăța din exemplul lor? Ce sacrificii ne cere Domnul să facem pentru a ajuta la clădirea împărăției Sale?

3. Sfinții s-au adunat în Missouri

Primii sfinți citiseră profețiile despre întemeierea orașului Sion sau Noul Ierusalim în zilele din urmă (Isaia 2:2–3; 3 Nefi 20:22; 21:22–28; Eter 13:2–12; Moise 7:61–62). Localizarea și întemeierea acestui oraș era unul dintre principalele obiective ale acestor membri ai Bisericii.

La câteva luni după ce sfinții începuseră să se adune în Ohio, Joseph Smith a călătorit în Missouri și a primit o revelație în care Missouri era desemnat ca fiind locul pentru amplasarea orașului Sion (D&L 57:1–3). Prin această revelație, Missouri a devenit al doilea loc de adunare a Bisericii în această dispensație (D&L 63:24, 36–38). Din anul 1831 până în anul 1838, Biserica a menținut centre populate atât în Ohio, cât și în Missouri. Puteți folosi hărțile 2 și 3 de la paginile 303 și 304 din acest manual și de la paginile 30 și 31 din *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei*.

Următoarea linie a timpului prezintă pe scurt primele revelații despre pământul Sionului și stabilirea Bisericii în Missouri. Revedeți linia timpului împreună cu membrii clasei, folosind tabla, dacă este necesar.

- 1830 septembrie (în New York): Domnul a revelat că orașul Sion avea să fie construit „la frontiere, lângă lămanii“, amplasarea exactă urmând să fie indicată mai târziu (D&L 28:9).

- b. 1830 septembrie și octombrie (în New York): Domnul a chemat patru misionari să predice Evanghelia lamanților (D&L 30:5–6; 32:1–3). Acești misionari au fost primii membri ai Bisericii care au plecat în Missouri.
- c. 1831 februarie (în Kirtland, la scurt timp după ce sfinții au început să ajungă acolo): Domnul a spus că El va revela amplasarea Noului Ierusalim la timpul ales de El (D&L 42:62).
- d. 1831 iunie (în Kirtland, după prima conferință desfășurată acolo): Domnul i-a chemat pe Joseph Smith, Sidney Rigdon și alți vârstnici să plece în misiune în Missouri. Domnul a promis, de asemenea, să consacre pământul statului Missouri pentru poporul Său ca pământ al moștenirii lui (D&L 52:2–5, 42–43).
- e. 1831 iunie (în Kirtland): Domnul a revelat că sfinții din ramura Colesville, New York, care călătoriseră spre Ohio, trebuia să-și continue drumul spre Missouri (D&L 54:8).
- f. 1831 iulie (după ce profetul a călătorit spre Missouri): Domnul a revelat că orașul Sion avea să fie construit în Missouri, având ca punct central localitatea Independence. În Independence avea să fie construit un templu (D&L 57:1–3).

Sfinții din Colesville au fost primii care s-au adunat în Missouri și mulți alții i-au urmat în scurt timp. Invitați-l pe membrul clasei desemnat să prezinte pe scurt experiențele sfinților din Colesville, în timp ce se deplasau spre Missouri și au început să se așeze acolo (vezi „Pregătire“, punctul 3d).

- Ce vă impresionează la aceste relatări ale sfinților din Colesville? (Puteți revedea unele dintre calitățile dovedite de acești sfinți în condiții foarte grele.) Ce putem învăța din exemplul lor?

4. Sfinții se adună acum în țărșii Sionului din propriile ținuturi

Membrii Bisericii au menținut o prezență puternică în Ohio și Missouri, din anul 1831 până în anul 1838, când persecuția i-a obligat pe cei mai mulți dintre ei să plece (vezi lecțiile 26–28). În anul 1839, ei s-au adunat în Illinois și au întemeiat orașul Nauvoo. Ei au fost obligați să părăsească Nauvoo în anul 1846 iar, în 1847, președintele Brigham Young i-a condus către un loc de adunare din Munții Stâncoși, lângă Marele Lac Sărat. Puteți folosi harta 3 de la pagina 304 din acest manual și de la pagina 31 din *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei*.

Timp de mulți ani după ce sfinții s-au așezat în Utah, a continuat să existe chemarea ca membrii Bisericii din întreaga lume să se adune în acea zonă. Totuși, această etapă a adunării a luat sfârșit acum și membrii Bisericii sunt sfătuiți să se adune în țărșii Sionului în care trăiesc. La o conferință de zonă desfășurată în Mexico City, în anul 1972, elder Bruce R. McConkie a spus:

„Cuvintele revelate vorbesc despre... existența unor congregații de oameni de legământ ai Domnului în toate națiunile, vorbind toate limbile și printre toate popoarele atunci când Domnul va veni din nou...”

Locul de adunare a sfinților mexicani este Mexic; locul de adunare a sfinților guatemalezi este Guatemala; locul de adunare a sfinților brazilieni este Brazilia; și tot așa de-a lungul și de-a latul întregului pământ. Japonia este pentru japonezi; Coreea este pentru coreeni; Australia este pentru australieni; fiecare

țară este locul de adunare pentru propriul popor“ (în Conference Report, Conferința Zonei Mexic și America Centrală, 1972, pag. 45).

În luna aprilie a anului 1973, președintele Harold B. Lee, al unsprezecelea președinte al Bisericii, a citat următoarele cuvinte în conferința generală. Procedând astfel, el „a anunțat, de fapt, că perioada de pionierat a adunării se încheiase. Adunarea se va face, de acum, din lume în Biserica din fiecare națiune“ (Boyd K. Packer, în Conference Report, oct. 1992, pag. 99, sau *Ensign*, nov. 1992, pag. 71).

- Ce condiții existente în Biserică au determinat această schimbare, și anume, că membrii trebuie să se adune în propriile țări și nu într-un anumit centru? (Răspunsurile ar putea include: numărul de membri și resursele ale Bisericii au devenit suficiente pentru a crea țărâși și a construi temple în multe zone din lume.)
- Câteva scopuri ale adunării într-un punct central, din etapa de pionierat a Bisericii, au fost acelea ca membrii să se poată întări unul pe altul și să găsească adăpost și protecție împotriva lumii. În ce fel sunt îndeplinite aceleași scopuri astăzi prin adunarea în țărâșii Sionului? (Vezi D&L 115:6 și următorul citat.) Invitați-i pe membrii clasei să împărtășească cum se simt protejați și întăriți în țărâșii din Sion. Ce trebuie să facem pentru a ne asigura că țărâșii noștri sunt un adăpost și un mijloc de apărare împotriva răului?

Președintele Ezra Taft Benson a spus:

„În prezent, Israel este adunat în nenumărații țărâși ai Sionului... Un țărâș are cel puțin patru scopuri:

1. [Țărâșii sunt] pentru a-i uni și desăvârși pe membrii care locuiesc între granițele [lor], asigurându-le accesul la programele Bisericii, la rânduieli și la învățăturile Evangheliei.
 2. Membrii țărâșilor trebuie să fie modele sau standarde de neprihănire.
 3. Țărâșii trebuie să fie un mijloc de apărare. Ei realizează acest lucru pe măsură ce membrii țărâșului se unesc sub conducerea oficanților locali ai preoției și se dedică îndatoririi lor și ținerii legămintelor...
 4. Țărâșii sunt un adăpost împotriva furtunii ce va fi abătută asupra pământului“ („Strengthen Thy Stakes“, *Ensign*, ian. 1991, pag. 2, 4–5).
- Clădirea de temple a fost o parte esențială a adunării în Kirtland, Missouri, Nauvoo și Utah. Aceasta continuă să fie esențială pe măsură ce sfinții se adună în țărâșii Sionului pretutindeni în lume. De ce este construirea de temple o parte esențială a adunării? În ce mod contribuie munca în templu la marea lucrare a adunării pe pământ și în lumea spiritelor?

Profetul Joseph Smith ne-a învățat: „Care a fost obiectivul adunării... poporului lui Dumnezeu în orice eră a lumii? ... Obiectivul principal a fost construirea, pentru Domnul, a unei case în care El să ne poată dezvălui nouă, oamenilor din poporul Lui, rânduielile casei Sale și gloriile împărăției Sale și să ne poată învăța calea salvării... Dumnezeu adună oamenii poporului Său în ultimele zile cu același scop, să construiască Domnului o casă în care să-i pregătească pentru rânduieli și înzestrări, curățiri și ungeri“ (*History of the Church*, 5:423–424).

Concluzii

Subliniați faptul că promisiunile Domnului de a aduna Israelul sunt împlinite în zilele noastre. Această mare lucrare se desfășoară în ritm mai alert pe măsură ce oamenii se alătură Bisericii și preaslăvesc împreună în țărâșii Sionului din peste 160 de națiuni din întreaga lume. Încurajați-i pe membrii clasei să lucreze cu sârguință pentru a aduna oamenii la Biserică și a ridica și întări Biserica în locurile în care trăiesc. Depuneți mărturie despre binecuvântările pe care le primim ca urmare a adunării.

**Idei suplimentare
pentru predare**

Puteți folosi una dintre următoarele idei sau pe amândouă pentru a completa planul lecției sugerat.

1. „Sionul se va întinde... pe întreg pământul“

Puteți explica faptul că, deși centrul Sionului va fi în Missouri, Sionul se va întinde, în cele din urmă, răspândindu-se pe întreg pământul. Președintele Brigham Young a spus:

„Când Joseph [Smith] a revelat prima oară ținutul în care trebuia să se adune sfinții, o femeie din Canada a întrebat dacă noi creдем că Ținutul Jackson era destul de mare pentru a se aduna acolo toți oamenii... Eu voi răspunde întrebării... Sionul se va întinde, în cele din urmă, pe întreg pământul. Nu va exista loc sau colț pe pământ care să nu facă parte din Sion. Sionul va fi pretutindeni...“

Vom aduna cât de mulți vom putea, îi vom boteza, le vom da înzestrările etc., le vom predica adevărul, le vom așterne în față principiile vieții eterne, le vom aduce la cunoștință tot ce avem puterea să facem și îi vom conduce pe calea adevărului și dreptății“ (în *Journal of Discourses*, 9:138).

2. Pregătirea Domnului pentru adunarea fizică a celor „risipiți ai lui Iuda“ (Isaia 11:12)

Câteva decenii după moartea Salvatorului, evreii au fost „împrăștiați printre toate națiunile“ (2 Nefi 25:15; vezi, de asemenea, versetul 14). Totuși, scripturile consemnează multe profeții potrivit cărora, în zilele din urmă, evreii împrăștiați vor fi adunați din nou și li se va da Ierusalimul „ca țara moștenirii lor“ (3 Nefi 20:33; vezi, de asemenea, 1 Nefi 15:19–20; 2 Nefi 9:1–2; 10:8).

Pe 27 martie 1836, în rugăciunea de dedicare a Templului Kirtland, profetul Joseph Smith s-a rugat ca adunarea evreilor și mântuirea Ierusalimului să poată începe (D&L 109:62–67). Împărtășiți următoarele informații pentru a arăta o cale prin care Domnul s-a pregătit pentru adunarea evreilor.

Orson Hyde și-a amintit că, atunci când el s-a alăturat Bisericii, Joseph Smith a profețit: „La timpul potrivit, tu vei merge la Ierusalim... și, prin mâinile tale, Cel Prea Înalt va face o lucrare care va pregăti calea și va înlesni mult adunarea aceluiași popor“ (*History of the Church*, 4:375). La conferința generală din luna aprilie a anului 1840, elder Hyde, pe atunci membru al Cvorumului Celor Doisprezece, a fost chemat să plece în misiune în Palestina (*History of the Church*, 4:106). Aproximativ 18 luni mai târziu el a sosit la destinație.

În dimineața zilei de duminică, 24 octombrie 1841, elder Hyde a urcat pe Muntele Măslinilor și a rostit o rugăciune. În rugăciunea sa, el a dedicat și a consacrat pământul „pentru adunarea rămășiței împrăștiată a lui Iuda, în acord cu previziunile sfinților profeți – pentru ca Ierusalimul să fie ridicat din nou... și pentru înălțarea unui templu în cinstea numelui [Domnului]“. El s-a rugat, de asemenea, ca Domnul să-și amintească mereu de sămânța lui Avraam, a lui Isaac și a lui Iacov și să „le dea acest pământ ca moștenire nepieritoare“ (*History of the Church*, 4:456).

Ca mărturie a acestei fapte, elder Hyde a ridicat o piramidă de pietre pe vârful Muntelui Măslinilor. El a ridicat, de asemenea, o piramidă de pietre „pe ceea ce se numea în vechime Muntele Sion [probabil Muntele Moria], unde s-a aflat templul“ (*History of the Church*, 4:459).

„Această generație va avea cuvântul Meu prin intermediul tău“

Scop Să îi ajute pe membrii clasei să aprecieze rolul profetului Joseph Smith în aducerea la lumină a cuvântului Domnului în această dispensație.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, scripturile din această lecție și următoarele alte materiale:
 - a. *Our Heritage*, paginile 23–25, 41, 58;
 - b. Ghid pentru scripturi, „Traducerea lui Joseph Smith“, pagina 206.
2. Revedeți materialele pentru această lecție din *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei* (35686). Planificați moduri în care să faceți referire la ele în timpul lecției.
3. Rugați pe un membru al clasei să se pregătească pentru a prezenta pe scurt relatarea despre modul în care Mary Elizabeth și Caroline Rollins au salvat pagini din Carte poruncilor (*Our Heritage*, pagina 41).
4. Dacă dispuneți de ilustrația cu Mary și Caroline Rollins salvând Cartea poruncilor (62605; Setul de ilustrații inspirate din scripturi, 409), pregătiți-vă s-o folosiți în timpul lecției.
5. Copiați informațiile selectate din planșa de la paginile 82–83 pe un afiș sau pregătiți-vă să le scrieți pe tablă.

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției În funcție de situație, folosiți activitatea următoare sau una proprie pentru a începe lecția.

Înainte de începerea orei, scrieți pe tablă o listă care să cuprindă câteva sau toate subiectele următoare.

Natura fizică a Dumnezeirii
Crearea noastră după chipul lui Dumnezeu
Apostoli și profeți
Preoția lui Melhisedec
Preoția aaronică
Tip de botez
Darul Duhului Sfânt
Existența premuritoare
Botez pentru cei morți
Înviere
Cele trei împărății de glorie
Căsătoria eternă
Potențialul nostru de a deveni asemănători Tatălui nostru Ceresc

Invitați un membru al clasei să șteargă de pe tablă tot ce nu a fost revelat prin profetul Joseph Smith. Ajutați-i pe membrii clasei să înțeleagă că nimic nu poate fi șters de pe tablă – că toate aceste adevăruri au fost restaurate prin profetul Joseph Smith. În această lecție se discută despre modul în care Joseph Smith a fost mijlocul prin care a fost adus la lumină cuvântul Domnului în această dispensație.

Discuții și aplicații

Selectați, rugându-vă, materialul pentru lecție care se potrivește cel mai bine nevoilor membrilor clasei. Încurajați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi pe care le discutați.

1. Domnul a declarat că poporul din această dispensație va primi cuvântul Său prin intermediul lui Joseph Smith

Citiți D&L 5:10 împreună cu membrii clasei. Explicați că, în acest verset, cuvintele „această generație” se referă la această dispensație – timpul în care trăim noi. Împărtășiți apoi următoarea declarație a președintelui Brigham Young:

„Ce am primit eu de la Domnul am primit prin Joseph Smith” (*Discourses of Brigham Young*, sel. John A. Widtsoe [1941], pag. 458).

- Este această declarație adevărată și pentru dumneavoastră? Este adevărată pentru toți sfinții din zilele din urmă?

Arătați că marea revărsare de adevăr din această dispensație s-a produs prin profetul Joseph Smith. De exemplu, scripturile din zilele din urmă, rânduielile preoției, organizarea preoției și clădirea temple au venit de la Domnul prin intermediul profetului Joseph Smith.

2. Multe scripturi din vechime și din zilele din urmă au venit prin intermediul profetului Joseph Smith

- Citiți Moise 1:40–41 împreună cu membrii clasei. Cum se împlinește profeția din versetul 41? (Subliniați că, într-o perioadă în care mulți nu apreciau

cuvintele Domnului, Domnul l-a ridicat pe profetul Joseph Smith. Cuvintele Domnului sunt acum „din nou printre copiii oamenilor“.)

- Ce scripturi au ajuns la noi prin profetul Joseph Smith? (Cartea lui Mormon, Doctrina și legămintele, Perla de mare preț și Traducerea Bibliei de către Joseph Smith. Arătați că Joseph Smith a fost un instrument în mâinile Domnului pentru restaurarea scripturilor din vechime și că el a primit multe revelații care au devenit scripturi ale zilelor din urmă.)

Vorbind despre Joseph Smith, elder LeGrand Richards din Cvorumul celor Doisprezece a spus: „Așa cum arată cronicile noastre, el ne-a dat mai multe adevăruri revelate decât oricare alt profet care a trăit vreodată pe fața acestui pământ“ (în Conference Report, apr. 1981, pag. 43, sau *Ensign*, mai 1981, pag. 33).

Cartea lui Mormon

Citiți 2 Nefi 3:11–15 împreună cu membrii clasei. Explicați că acest pasaj cuprinde o profeție despre Joseph Smith. Scrierile menționate în versetul 12 sunt Biblia și Cartea lui Mormon.

- În ce moduri ne ajută Cartea lui Mormon să eliminăm cearta și să stabilim pacea? În ce moduri îi aduce Cartea lui Mormon pe oameni la cunoașterea legămintelor Domnului?
- Cum v-a binecuvântat viața Cartea lui Mormon?
- Care sunt câteva dintre paginile dumneavoastră preferate?

Ca parte a acestei discuții, puteți împărtăși una sau două pagini din Cartea lui Mormon care au o semnificație deosebită pentru dumneavoastră.

Doctrina și legămintele

Explicați că, din anul 1823 până în anul 1831, Joseph Smith a primit peste 60 de revelații de la Domnul. Câteva manuscrise ale acestor revelații au fost date misionarilor și altor persoane, dar majoritatea membrilor Bisericii nu au avut acces la ele. La o conferință, desfășurată la sfârșitul anului 1831 în Ohio, conducătorii Bisericii au hotărât să publice revelațiile într-un volum intitulat Cartea poruncilor (vezi titlurile de la D&L 67 și 69). Oliver Cowdery și John Whitmer au fost aleși să ducă revelațiile la Independence, Missouri, aflat la o distanță de 1.000 de mile (1.600 km), unde cartea urma să fie tipărită și legată.

Oliver Cowdery și John Whitmer au ajuns la Independence în luna ianuarie a anului 1832 și, până în iulie 1833, William W. Phelps tipărise primele 160 de pagini ale Cărții poruncilor. Totuși, la 20 iulie 1833, gloata a distrus presa de tipar a fraților Phelps și multe dintre paginile nelegate ale Cărții poruncilor.

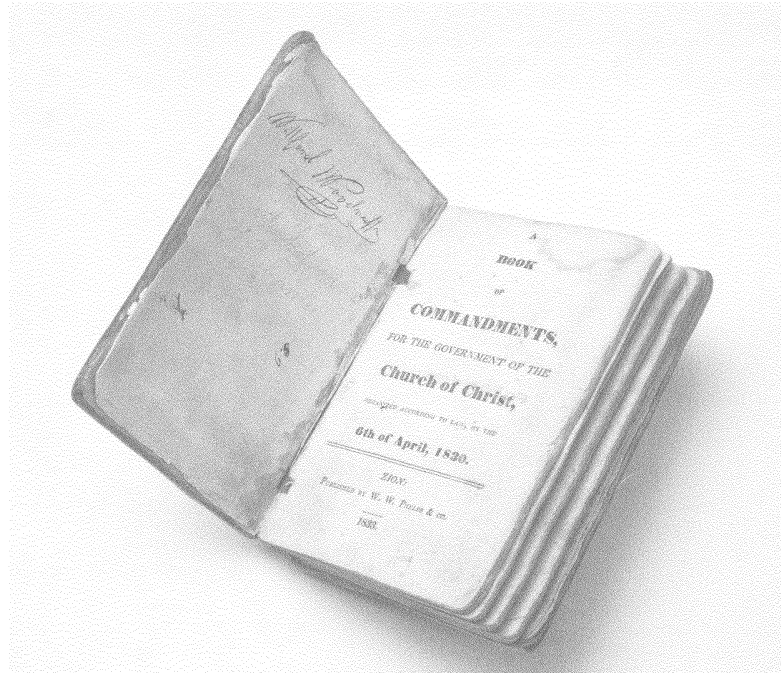
Rugați pe membrul clasei desemnat să prezinte relatarea despre curajul lui Mary Elizabeth și Caroline Rollins (*Our Heritage*, pagina 41).

Paginile care au fost salvate au fost legate în câteva exemplare ale Cărții poruncilor, dar revelațiile tot nu au fost accesibile unui număr mare de membri ai Bisericii. În anul 1835, după ce au fost adăugate alte 45 de revelații, Cartea poruncilor a fost publicată sub titlul de Doctrina și legămintele.

- Ce ne învață relatarea referitoare la Mary Elizabeth and Caroline Rollins despre măsura în care trebuie să prețuim revelațiile din Doctrina și legămintele?

- Cum ați fost binecuvântați pe măsură ce ați studiat Doctrina și legămintele în acest an?
- Care sunt câteva dintre pasajele dumneavoastră preferate din Doctrina și legămintele?

Ca parte a acestei discuții, puteți împărtăși unul sau două pasaje din Doctrina și legămintele, care au o semnificație deosebită pentru dumneavoastră.

Cartea poruncilor Aceasta este o compilație a revelațiilor date prin profetul Joseph Smith. Aceste revelații au devenit mai târziu o parte a volumului Doctrina și legămintele.

Perla de mare preț

Arătați că Perla de mare preț este un nume care se potrivește acestui volum. Ca și perla, acesta are o dimensiune mică, dar o valoare mare. Deși are numai 73 de pagini, el cuprinde eternitățile, incluzând pasaje despre Marele Consiliu din Cer, despre restaurarea Evangheliei în dispensația plenitudinii timpurilor, despre a Doua Venire a Salvatorului, despre Mileniu și despre viața veșnică. Acesta conține învățături prețioase despre creație, cădere, ispășire și libertatea de a alege a omenirii. Acest volum de scripturi are cinci părți.

- Selecții din Cartea lui Moise
- Cartea lui Avraam
- Joseph Smith – Matei
- Joseph Smith – Istorie
- Articolele de credință

Rugați-i pe membrii clasei să deschidă cărțile la Introducerea de la începutul Perlei de mare preț. Rugați-i să revadă ultimele cinci paragrafe, care prezintă informații despre fiecare dintre părțile acestui volum de scripturi.

- În ce fel v-au ajutat învățăturile din Perla de mare preț? Care sunt pasajele din Perla de mare preț care au o semnificație deosebită pentru dumneavoastră?

Ca parte a acestei discuții, puteți împărtăși una sau două dintre pasajele preferate din Perla de mare preț.

Traducerea Bibliei de către Joseph Smith

- Citiți al optulea articol de credință împreună cu membrii clasei. Care este semnificația sintagmei „în măsura în care este tradusă corect“?

Citiți 1 Nefi 13:24–28 împreună cu membrii clasei. (Explicați că „această carte [care] a ieșit din gura unui iudeu“ este Biblia. Sintagma „acelei mari și odioase biserici“ se referă la toate acelea care au luptat împotriva lui Dumnezeu, nu la o anumită biserică.) Amintiți membrilor clasei că, din cauza mării apostazii, Domnul a retras plenitudinea Evangheliei de pe pământ. De-a lungul secolelor care au urmat, multe părți ale Bibliei au fost schimbate și multe adevăruri simple și prețioase s-au pierdut.

La scurt timp după restaurarea Bisericii, Domnul l-a instruit pe profetul Joseph să înceapă să facă inspirate corecturi la versiunea regelui Iacob a Bibliei. În Doctrina și legămintele există multe referiri la această instrucțiune (vezi, de exemplu D&L 35:20; 37:1; 45:60–61; 73:3–4; 93:53). Astăzi, noi cunoaștem această lucrare a profetului sub titlul de Traducerea Bibliei de către Joseph Smith.

Traducerea lui Joseph Smith a Bibliei se deosebește de ceea ce numim, în mod obișnuit, traducere. Profetul nu a tradus Biblia dintr-o limbă în alta. Singurul text pe care l-a avut la dispoziție a fost versiunea regelui Iacob a Bibliei și el a fost îndrumat de Spirit pentru a o corecta și a reface pasaje care fuseseră complet pierdute.

Perla de mare preț cuprinde două extrase din Traducerea realizată de către Joseph Smith (Cartea lui Moise și Joseph Smith – Matei). De asemenea, porțiuni scurte din Traducerea realizată de către Joseph Smith sunt incluse în notele de subsol ale ediției sfinților din zilele din urmă a Bibliei regelui Iacob. Extrase mai lungi sunt incluse în Selecții din traducerea Bibliei de Joseph Smith.

Pentru a-i ajuta pe membrii clasei să aprecieze într-o mai mare măsură Traducerea lui Joseph Smith, puteți compara câteva pasaje cu cele corespunzătoare din Biblia regelui Iacob. Două astfel de comparații sunt propuse mai jos.

- a. Relatarea și învățăturile lui Enoh reprezintă un exemplu de refacere a unor pasaje lungi prin traducerea lui Joseph Smith. Singurele referiri la Enoh care se găsesc în Biblie se află în Genesa 5:18–24, Luca 3:37, Evrei 11:5 și Iuda 1:14–15. Referirile la Enoh care se găsesc în Traducerea lui Joseph Smith sunt mult mai cuprinzătoare și includ învățăturile, viziunile și profețiile sale, ele fiind consemnate în Moise 6:21–68 și 7:1–69. Selectați câteva dintre aceste versete pentru a le citi în clasă și discutați despre valoarea lor.
- b. Revizuirile făcute la Matei 4 sunt exemple de corecturi inspirate aduse anumitor versete din Biblie. Dacă membrii clasei au extrase din Traducerea lui Joseph Smith în notele de subsol din Bibliile lor, rugați-i să treacă în revistă câteva dintre notele de subsol de la Matei 4 care încep cu „TJS“. Discutați despre modul în care aceste corecturi clarifică versetele din versiunea regelui Iacob.

Procesul de traducere a Bibliei nu numai că a adus corecturi și lămuriri ale doctrinelor din Biblie. Ci a contribuit și la lămurirea doctrinelor prin Doctrina și legământele. Multe revelații din Doctrina și legământele sunt răspunsuri la întrebările profetului, pe care acesta le-a adresat în timp ce medita la traducerea Bibliei. Un membru al Bisericii, care a petrecut mulți ani studiind Traducerea lui Joseph Smith, a spus: „Traducerea lui Joseph Smith nu este doar o Biblie mai bună; ea a fost canalul sau mijlocul de restaurare doctrinară de la începuturile acestei Biserici“ (Robert J. Matthews, în *The Capstone of Our Religion: Insights into the Doctrine and Covenants* [1989], pag. 64).

Pentru a da un exemplu de mod în care Traducerea lui Joseph Smith a dus la „restaurare doctrinară“, citiți al doilea paragraf complet de la pagina 24 din *Our Heritage*. De asemenea, puteți citi titlul de la D&L 76 și versetele 15–19 din D&L 76.

Încurajați-i pe membrii clasei să folosească Traducerea lui Joseph Smith în studiul scripturilor.

3. Doctrine simple și prețioase ale Evangheliei au fost restaurate prin Joseph Smith

Planșa de la pagina 82 pune în lumină unele dintre doctrinele Evangheliei care au fost restaurate sau clarificate prin profetul Joseph Smith. Observați că subiectele menționate în coloana din stânga sunt aceleași cu cele din activitatea pentru captarea atenției.

Coloana din mijloc a schemei cuprinde versetele din Biblie în care doctrinele și principiile sunt neclare, incorecte sau incomplete. Coloana din dreapta arată unde, în scriptura dată prin Joseph Smith, sunt explicate sau clarificate aceste doctrine și principii.

Alegeți câteva dintre subiectele din planșă și revedeți pasajele din scripturi care le însoțesc împreună cu membrii clasei. Discutați despre cum clarifică aceste subiecte revelațiile care au venit prin profet.

Subiect	Scripturi în Biblie	Scripturi date prin Joseph Smith
Natura fizică a Dumnezeirii Dumnezeirea	Matei 3:16–17 Ioan 4:24 Faptele apostolilor 7:55	Joseph Smith – Istorie 1:17 D&L 130:1, 22
Crearea noastră după chipul lui Dumnezeu	Genesa 1:27	Moise 6:8–9
Apostoli și profeți	Efeseni 2:20; 4:11–16	D&L 107:23, 33, 35, 39, 58 112:30–32
Preoția lui Melhisedec 18–19	Evrei 6:20; 7:17	D&L 84:19–25; 107:1–8,
Preoția aaronică	Evrei 7:11	D&L 13; 84:18, 26–27, 30 107:1, 13–14, 20
Tip de botez	Matei 3:16	3 Nefi 11:22–26; Moroni 8:8–12; D&L 20:71–74

Subiect	Scripturi în Biblie	Scripturi date prin Joseph Smith
Darul Duhului Sfânt	Faptele apostolilor 8:17	D&L 20:41, 43; 35:6; 121:46
Existența premuritoare	Ieremia 1:4–5	D&L 93:29; Avraam 3:22–26
Botez pentru cei morți	1 Corinteni 15:29	D&L 128:16–18
Înviere	Iov 19:25–26; Ioan 5:28–29 1 Corinteni 15:22	Alma 11:42–45
Cele trei împărății de glorie	1 Corinteni 15:40–42	D&L 76:50–112; 131:1
Căsătoria eternă	Genesa 2:24;	D&L 131:1–4; 132:19 1 Corinteni 11:11
Potențialul nostru de a deveni asemănători Tatălui Ceresc	Romani 8:17	D&L 88:107; 93:20 132:20–24

Concluzii

Exprimați-vă recunoștința pentru rolul lui Joseph Smith în a ne aduce cuvântului Domnului. Depuneți-vă mărturia despre adevărurile discutate în timpul lecției, așa cum sunteți îndemnat de Spirit.

Scop Să îi ajute pe membrii clasei să înțeleagă legea consacrării și scopurile ei eterne și să dorească să-și consacre mai pe deplin viețile slujirii lui Dumnezeu.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, următoarele scripturi și alte materiale:
 - a. Doctrină și legăminte 42:30–42; 51; 78; 82; 104:11–18 și celelalte scripturi din această lecție;
 - b. *Our Heritage*, pagina 26.
2. Revedeți materialele pentru această lecție din *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei* (35686). Planificați moduri în care să faceți referire la ele în timpul lecției.
3. Dacă folosiți activitatea pentru captarea atenției, aduceți la oră câte o foaie de hârtie și un pix sau un creion pentru fiecare membru al clasei.

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

În funcție de situație, folosiți activitatea următoare sau una proprie pentru a începe lecția.

Dați fiecărui membru al clasei o foaie de hârtie și un pix sau creion. Cereți ca fiecare persoană să facă o listă cu cinci bunuri materiale pe care le prețuiesc. Citiți apoi D&L 104:13–14 împreună cu membrii clasei.

- Ce învățăm din aceste versete despre adevăratul proprietar al tuturor bunurilor noastre? Ce simțiți față de bunurile pe care le aveți atunci când vă dați seama că toate lucrurile de pe pământ sunt ale Domnului?

Explicați că principiile cuprinse în aceste versete sunt fundamentale pentru punerea în practică a legii consacrării în viața noastră. Această lecție explică legea consacrării și modul în care noi ne putem consacra mai pe deplin viețile Domnului.

Discuții și aplicații

Selectați, rugându-vă, materialul pentru lecție care se potrivește cel mai bine nevoilor membrilor clasei. Încurajați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi pe care le discutați.

1. Domnul a revelat sfinților legea consacrării

Explicați că, în luna februarie a anului 1831, la scurt timp după ce sfinții au început să se adune în Kirtland, Ohio, Domnul a revelat faptul că ei trebuie să înceapă să trăiască potrivit legii consacrării (D&L 42:30).

- Ce înseamnă *a consacra*? (Înseamnă a pune deoparte sau a dedica ceva slujirii Domnului.) Ce este legea consacrării? (Este un mod organizat în care indivizii

își consacră timpul, talentele și bunurile Bisericii pentru a clădi împărăția Domnului și a sluji copiilor Lui.)

- Care sunt scopurile legii consacării? (Rugați-i pe membrii clasei să citească următoarele scripturi și să identifice ce ne învață ele despre scopurile legii consacării. Rezumați aceste scopuri pe tablă. Alegeți câteva dintre următoarele întrebări pentru a încuraja discuția.)
 - a. D&L 42:30. (Să ne îngrijim de săraci și nevoiași.) Cum se realizează îngrijirea săracilor și a nevoiașilor prin legea consacării? (Vezi D&L 42:31–34.)
 - b. D&L 42:35. (Să cumpărăm terenuri, să construim case de preaslăvire și să clădim Noul Ierusalim.)
 - c. D&L 42:40. (Să-i ajutăm pe oamenii din poporul Domnului să învingă mândria.) Cum îi poate ajuta punerea în practică a legii consacării pe membri să învingă mândria sau lăcomia personală?
 - d. D&L 42:42. (Să-i ajutăm pe oamenii din poporul Domnului să fie harnici și să evite lenevia.)
 - e. D&L 51:9. (Să-i ajutăm pe oamenii din poporul Domnului să fie unul.) În ce fel se așteaptă Domnul ca noi să fim unul? Cum îi poate ajuta legea consacării pe sfinți să fie unul?
 - f. D&L 78:3–7. (Să-i facă pe oamenii poporului Domnului egali în lucruri lumești și să-i ajute să primească un loc în împărăția celestială.) Cum ne ajută faptul că suntem „egali în lucruri lumești“ să obținem „lucruri cerești“? (D&L 78:5).
 - g. D&L 78:14. (Să ajute Biserica „să fie independentă deasupra tuturor creaturilor“.)
 - h. D&L 82:17–19. (Să-i ajute pe oamenii din poporul Domnului să-și perfecționeze talentele spre binele tuturor, să se intereseze de soarta semenilor lor și să facă toate lucrurile cu privirea îndreptată spre slava lui Dumnezeu.) Cum îi poate ajuta punerea în practică a legii consacării pe oamenii din poporul Domnului să-și dezvolte caritatea?

Subliniați că, având în vedere aceste scopuri, este evident că legea consacării nu este doar un program temporal sau economic. Ci este și o lege spirituală care îi ajută pe membri să crească spiritual și să se pregătească pentru viața veșnică (D&L 29:34–35).

Explicați că principiile legii consacării nu s-au schimbat de când au fost revelate prin profetul Joseph Smith. Totuși, punerea în practică a acestor principii se schimbă uneori. Actualul profet ne ajută să înțelegem cum să punem în practică aceste principii în zilele noastre.

Puteți folosi următorul material pentru a explica cum a fost administrată legea consacării în zilele de început ale Bisericii. Primii sfinți au încercat să trăiască potrivit legii anumite perioade de timp în Ohio, Missouri și Utah. Unii dintre sfinți au trăit legea întocmai, dar Biserica în totalitatea ei nu a reușit s-o trăiască (vezi, de asemenea, *Our Heritage*, pagina 26).

Consacrarea bunurilor

Potrivit legii consacării, membrii Bisericii și-au consacrat, voluntar, bunurile Bisericii prin acte legale (D&L 42:30).

Primirea unei administrații

După ce membrii Bisericii și-au consacrat bunurile, episcopul le-a acordat administrații sau porțiuni din toate proprietățile primite. Mărimea unei administrații depindea de situația și nevoile familiei, care erau stabilite de episcop după ce se consulta cu membrul care a primit-o (D&L 42:32; 51:3). Administrația era dată fiind însoțită de un act de proprietate, astfel încât fiecare membru să fie pe deplin responsabil și răspunzător de gestionarea ei (D&L 51:4; 72:3–4; 104:11–13). Administrația era apoi tratată ca proprietate privată, nu ca o proprietate comună și comunitară, chiar dacă toate proprietățile aparțin lui Dumnezeu.

Surplusuri

Dacă membrii produceau surplusuri din administrațiile lor, bunuri care depășeau ceea ce era necesar pentru familiile lor, la sfârșitul anului, ei le dădeau episcopului pentru a le pune în magazia episcopului (D&L 42:33; 51:13). Episcopul folosea surplusul pentru a se îngriji de săraci, pentru a construi case de preaslăvire și în alte scopuri demne (D&L 42:34–35).

Ordinul unit

În luna martie a anului 1832, Domnul a revelat că trebuia să existe o organizație care să reglementeze și să administreze legea consacrării printre oamenii din poporul Său (D&L 78:3). El a numit această organizație „ordinul unit” (D&L 92:1). În revelațiile ulterioare, Domnul a dat alte instrucțiuni referitoare la ordinul unit (vezi, de exemplu, D&L 104).

2. Legea consacrării este o lege eternă

Legea consacrării este o lege eternă pe care Domnul a revelat-o din nou în dispensația noastră. Perla de mare preț, Noul Testament și Cartea lui Mormon cuprind relatări despre oameni din poporul Domnului care au trăit potrivit acestei legi. Citiți sau revedeți următoarele pasaje împreună cu membrii clasei.

- a. Moise 7:18. (Poporul lui Enoh.)
 - b. Faptele apostolilor 4:32, 34–35. (Sfinții după învierea Salvatorului.)
 - c. 4 Nefi 1:1–3, 12–13, 15. (Nefiții după ce au fost vizitați de Salvator.)
- Care credeți că ar fi binecuvântările vieții duse într-o comunitate în care oamenii ar trăi potrivit legii consacrării?

3. Noi ne putem consacra viața Domnului acum

Ca sfinți ai lui Dumnezeu, noi trebuie să fim pregătiți și dornici să trăim legea consacrării în deplinătatea ei. Dar nu trebuie să așteptăm o zi viitoare pentru a ne consacra viața Domnului. Pe măsură ce facem tot ce putem pentru a trăi legea consacrării astăzi, noi vom fi mai bine pregătiți să trăim deplinătatea legii când Domnul ne va cere să facem acest lucru.

- În ce moduri putem noi pune în practică legea consacrării în viețile noastre astăzi? (Folosiți următoarele informații pentru a discuta sau completa răspunsurile membrilor clasei. Scrieți titlurile pe tablă, pe măsură ce le discutați.)

Să înțelegem că tot ce avem aparține Domnului

- Dacă ați folosit activitatea pentru captarea atenției, faceți din nou referire la ea. Dacă nu ați folosit-o, citiți D&L 104:13–14 și Psalmii 24 împreună cu membrii clasei. Ce putem învăța din aceste versete? Ce înseamnă să fim administratori ai bunurilor noastre? Cum ar trebui să influențeze cunoașterea acestui lucru atitudinea ce-o avem față de bunurile noastre? De ce este important să înțelegem că totul aparține Domnului? Ce ne promite Domnul dacă noi suntem administratori credincioși a ceea ce El ne-a dat? (Vezi D&L 51:19; 78:22.)

Episcopul Victor L. Brown, fost episcop care prezidează al Bisericii, a spus că, până când nu ne vom „simți în totală armonie“ cu principiul care spune că tot ce avem aparține Domnului, „va fi greu, dacă nu imposibil, să acceptăm legea consacării. Pe măsură ce ne vom pregăti să trăim potrivit acestei legi, vom aștepta cu mare nerăbdare ziua în care va veni chemarea. Dacă, pe de altă parte, noi sperăm ca aceasta să poată fi întârziată, pentru a putea avea plăcerea să adunăm lucruri materiale, ne aflăm pe calea greșită“ („The Law of Consecration“, 1976 *Devotional Speeches of the Year* [1977], pag. 439).

- Citiți D&L 19:26 împreună cu membrii clasei. Ce avertisment a dat Domnul lui Martin Harris în acest verset? De ce trebuie să ne înfrângem pofta dacă vrem să ne consacram viețile Domnului? Cum ne putem înfrânge poftele?

Președintele Brigham Young a spus: „Mă tem mai mult de pofta care ar putea sălășlui în vârstnicii noștri decât de hoardele iadului... Toți dușmanii noștri... din lume și tot iadul mărșăluind alături de ei împotriva noastră nu ne pot face răul pe care pofta din inimile acestor oameni ni l-ar putea face; pentru că aceasta este idolatrie“ (în *Journal of Discourses*, 5:353).

Să facem acum sacrificiile pe care le cere Domnul

Trebuie să fim dornici să facem acum sacrificiile pe care ni le cere Domnul. Printre acestea se numără sacrificarea timpului, a talentelor și a bunurilor. Prima Președinție și Cvorumul celor Doisprezece ne dau îndrumare cu privire la modul de punere în practică a principiilor legii consacării în zilele noastre.

- Cum ne putem consacra timpul, talentele și bunurile pentru a ajuta la clădirea împărăției lui Dumnezeu astăzi? (Răspunsurile pot include pe cele prezentate mai jos.)
 - a. Plătiți zeciuiala și darurile de post și dați cu generozitate, în alte moduri, celor care au nevoie. Făcând aceste lucruri, noi putem ajuta Biserica să se îngrijească de săraci și să desfășoare activitățile importante necesare pentru a clădi împărăția lui Dumnezeu pe pământ. Elder Marion G. Romney a întrebat: „Ce ne oprește astăzi să dăm la darul de post tot atât de mult cât am fi dat prin surplusurile menționate de Ordinul Unit? Nimic altceva decât propriile noastre limite“ (în *Conference Report*, apr. 1966, pag. 100, sau *Improvement Era*, iun. 1966, pag. 537).
 - b. Fiți dornici să slujiți în Biserică. Domnul a dojenit și a îndemnat pe fiecare om „să-și învețe îndatorirea sa și să acționeze în oficiul în care este numit, cu toată sârguința“ (D&L 107:99). Noi trebuie să îndeplinim chemările pe care le primim cât putem de bine. Pe lângă chemările pe care le avem în Biserică, noi putem împărtăși Evanghelia altora, putem face muncă în

templu și putem căuta să întărim mărturiile acelor care sunt de puțină vreme membri sau sunt slabi în credință.

- c. Slujiți ca misionar cu timp deplin. Elder Robert D. Hales, din Cvorumul celor Doisprezece, ne-a învățat: „Mergând în misiune învățați să trăiți potrivit legii consacrării. Ar putea fi singurul moment din viața dumneavoastră în care să puteți da Domnului tot timpul, toate talentele și toate resursele dumneavoastră. În schimb, Domnul vă va binecuvânta cu Spiritul Său pentru a vă însoți. El vă va fi aproape și vă va întări“ (în Conference Report, apr. 1996, pag. 50, sau *Ensign*, mai 1996, pag. 36).

Să dezvoltăm față de alții o dragoste asemănătoare celei a lui Hristos

- Citiți D&L 82:19 și Iacov 2:17 împreună cu membrii clasei. Ce ne învață Domnul în aceste scripturi despre cum trebuie să ne arătăm dragostea față de ceilalți? De ce este necesar să ne dezvoltăm dragostea asemănătoare celei a lui Hristos față de alții dacă vrem să trăim potrivit legii consacrării?

Explicați că această capacitate de a avea față de alții dragoste asemănătoare celei a lui Hristos este temelia legii consacrării. Pe măsură ce dragostea noastră crește, capacitatea noastră de a trăi potrivit acestei legi va crește și ea. Invitați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe în care ei sau alții și-au sacrificat timpul și resursele pentru a-i ajuta pe alții în momente grele. În funcție de situație, puteți împărtăși următoarea poveste spusă de președintele Thomas S. Monson:

„Am multe amintiri legate de copilăria mea. Așteptarea cu nerăbdare a cinei din ziua de duminică este una dintre ele. Tocmai când noi, copiii... stăteam nerăbdători la masă, aroma fripturii revărsându-se în toată încăperea, mama îmi spunea: 'Tommy, înainte de a mânca, ia această farfurie pe care am pregătit-o și du-te la bătrânul Bob, apoi, vino repede înapoi'.

Nu puteam înțelege de ce nu mâncam întâi și nu duceam mai târziu farfuria cu mâncare. Nu am pus niciodată cu glas tare această întrebare, ci alergam până la casa lui și așteptam, nerăbdător, până când bătrânele picioare ale lui Bob îl aduceau, în cele din urmă, la ușă. Apoi, îi înmănam farfuria cu mâncare. El îmi dădea farfuria curată din duminica precedentă și îmi oferea un bănuț ca plată pentru serviciile mele. Răspunsul meu era mereu același: 'Nu pot să primesc banii. Mama mi-ar da niște nuiele'. El își trecea apoi mâna ridată prin părul meu blond și spunea: 'Băiete, ai o mamă minunată. Spune-i că-i mulțumesc'. ... Cina de duminică părea întotdeauna mai gustoasă după ce făceam acel comision“ („The Long Line of the Lonely“, *Ensign*, febr. 1992, pag. 4).

Să ne străduim să consacrăm Domnului toate aspectele vieții noastre

Elder Neal A. Maxwell, din Cvorumul celor Doisprezece, a spus: „Când ne gândim la consacrare, tindem să ne gândim numai la bunuri și la bani. Dar sunt atât de multe moduri în care ne abținem să dăm mai mult“ (în Conference Report, oct. 1992, pag. 90, sau *Ensign*, nov. 1992, pag. 66).

- Care sunt unele moduri în care ne putem „abține să dăm mai mult“ când am putea să consacrăm mai multe în slujba lui Dumnezeu și a copiilor Săi? (Vezi D&L 64:34 și următoarele exemple date de elder Maxwell de moduri în care nu punem în practică legea consacrării așa cum ar trebui s-o facem.)

- a. Refuzul de a ne supune total voinței Domnului. „Supunerea propriei voințe este, cu adevărat, singurul lucru personal pe care îl putem pune pe altarul lui Dumnezeu“, a spus elder Maxwell. „Multele alte lucruri pe care noi 'le dăm'... sunt, de fapt, lucruri pe care El ni le-a dat sau ni le-a împrumutat deja. Totuși, când dumneavoastră și cu mine ne supunem, în cele din urmă, lăsând ca voința proprie să fie asorbită în voința lui Dumnezeu, atunci noi Îi dăm cu adevărat ceva! Este singurul bun cu adevărat al nostru pe care îl putem da!“ (în Conference Report, oct. 1995, pag. 30, sau *Ensign*, nov. 1995, pag. 24).
 - b. Refuzul de a renunța la lucruri egoiste, cum ar fi „rolul nostru, timpul nostru, importanța noastră și bunurile noastre“ (în Conference Report, oct. 1995, pag. 28).
 - c. Permiteți pasiunilor și preocupării pentru lucruri mai puțin importante să ne ocupe prea mult timp.
 - d. Oferim slujire civică laudabilă, dar rămânem „un străin pentru templele sfinte ale lui Isus și scripturile Sale sfinte“ (în Conference Report, oct. 1995, pag. 27).
 - e. Îndeplinim responsabilitățile în familie, dar nu urmăm exemplul lui Isus de bunătate față de unii membri ai familiei.
 - f. Ne întărim întâi pe noi și nu împărăția lui Dumnezeu.
 - g. Public, împărtășim talentele dar, în particular, păstrăm o anumită mândrie.
 - h. Acceptăm o chemare în Biserică în timp ce inima ne este îndreptată către păstrarea unui anumit rol în lume.
(Vezi Conference Report, oct. 1992, pag. 88–92, sau *Ensign*, nov. 1992, pag. 65–67; și Conference Report, oct. 1995, pag. 27–30, sau *Ensign*, nov. 1995, pag. 22–24.)
- Cum suntem binecuvântați în timp ce ne străduim pentru a realiza o consacrare mai completă?

Concluzii

Încurajați-i pe membrii clasei să-și analizeze viețile proprii pentru a stabili cum se pot consacra mai pe deplin Domnului. Explicați că noi putem face aceste lucruri dacă acceptăm că tot ce avem aparține Domnului, dacă suntem doritori să facem acum sacrificiile care ni se cer și dacă ne dezvoltăm dragostea asemănătoare celei a lui Hristos față de alți oameni.

Idei suplimentare pentru predare

Puteți folosi una dintre următoarele idei sau pe amândouă pentru a completa planul lecției sugerat.

1. Magazia Domnului

Magazia Domnului este menționată de mai multe ori în Doctrina și legămintele atunci când se vorbește despre grija față de săraci (D&L 42:34; 78:3; 85:5–6). Pentru a-i ajuta pe membrii clasei să înțeleagă ce este magazia Domnului și cum este folosită astăzi, împărtășiți următoarele informații din *Church Handbook of Instructions*:

„Magazia Domnului primește, deține în păstrare și distribuie darurile consacrate ale sfinților. Magazia poate fi pe cât de simplă sau complexă o cer condițiile. Ea poate fi o listă de servicii disponibile, bani într-un cont, alimente în cămară sau bunuri dintr-o clădire. O magazie se creează când membri credincioși consacră episcopului timpul, talentele, cunoștințele, compasiunea, materialele și mijloacele financiare necesare îngrijirii săracilor și clădirii împărăției lui Dumnezeu pe pământ.

Magazia Domnului există, deci, în fiecare episcopie. Episcopul este gestionarul magaziei. Îndrumat prin inspirație de la Domnul, el distribuie săracilor și nevoiașilor darurile sfinților. El este asistat de cvorumurile preoților și de către Societatea de Alinare. El este instruit și sprijinit în responsabilitățile sale de către conducătorii de țară și de zonă” (*Book 2: Priesthood and Auxiliary Leaders* [1998] pag. 256).

- Cum poate contribui fiecare dintre noi cu resurse la magazia Domnului din episcopia noastră?

2. „Egali în lucruri lumești” (D&L 78:6)

Cuvântul *egal* este des folosit în Doctrina și legămintele în legătură cu lucrurile temporale (D&L 51:3; 70:14; 78:6). Explicați că aceasta nu înseamnă că toate administrațiile sunt exact la fel. Acestea sunt acordate în funcție de nevoile fiecărei familii (D&L 42:32; 51:3). Ele sunt egale în sensul că toți sfinții au „aceleași drepturi asupra proprietăților” pentru a-și satisface nevoile (D&L 82:17).

„Căutați cu sinceritate darurile cele mai bune“

Lecția
15

Scop Să îi ajute pe membrii clasei să identifice darurile Spiritului, să caute să le obțină și să le folosească pentru a-i sluji pe alții.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, următoarele scripturi și alte materiale:
 - a. Doctrină și legăminte 46; Articolele de credință 1:7;
 - b. 1 Corinteni 12–13; Moroni 10:8–18 (scripturi suplimentare);
 - c. *Our Heritage*, paginile 42–43, 47–48, 63.
2. Revedeți materialele pentru această lecție din *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei* (35686). Planificați moduri în care să faceți referire la ele în timpul lecției.
3. Rugați membri ai clasei să se pregătească să citească următoarele relatări din *Our Heritage*:
 - a. Newel Knight slujindu-i lui Philo Dibble (paginile 42–43);
 - b. Amanda Smith primind revelație despre cum să-și trateze fiul rănit (paginile 47–48);
 - c. Profetul Joseph Smith profetind despre slujirea misionară a lui Dan Jones (pagina 63).

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției În funcție de situație, folosiți activitatea următoare sau una proprie pentru a începe lecția.

Rugați-i pe membrii clasei să-și imagineze că plantează într-o grădină.

- Ce semințe ați planta în grădina dumneavoastră?

Acordați membrilor clasei un timp de gândire și invitați apoi câțiva dintre ei să descrie ce le-ar place să aibă în grădină. Atrageți atenția asupra diferențelor dintre alegerile membrilor clasei. Arătați că, deși grădinile ar fi diferite, toate ar fi frumoase și utile.

- După plantarea semințelor, ce ar trebui să faceți pentru a avea o grădină reușită?

După ce membrii clasei au răspuns, explicați că în această lecție se vorbește despre darurile Spiritului. Amintiți membrilor clasei că, deși oamenii pot avea plante diferite în grădinile lor, ei au grădini la fel de frumoase și utile. În mod similar, membrii Bisericii pot primi daruri ale Spiritului diferite, dar toate aceste daruri sunt utile în clădirea împărăției lui Dumnezeu. Și, la fel ca semințele și plantele, darurile Spiritului trebuie să fie cultivate și îngrijite pentru a se dezvolta pe deplin și a fi utile.

Selectați, rugându-vă, materialul pentru lecție care se potrivește cel mai bine nevoilor membrilor clasei. Încurajați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi pe care le discutați.

1. Toți membrii credincioși ai Bisericii pot primi darurile Spiritului

Explicați că darurile Spiritului sunt binecuvântări spirituale sau abilități date prin Duhul Sfânt. Aceste daruri au fost luate de pe pământ în timpul mării apostazii, dar Dumnezeu le-a restaurat în primele zile ale acestei dispensații. Folosirea acestor daruri ne poate binecuvânta, întări spiritual și uni.

Rugați-i pe membrii clasei desemnați să citească relatările din *Our Heritage* (vezi „Pregătire“, punctul 3). După citirea fiecărei relatări, discutați care dintre darurile Spiritului sunt ilustrate în povestire. Newel Knight a avut credința de a vindeca (D&L 46:20); Philo Dibble și Alma Smith au avut credința de a fi vindecați (D&L 46:19); Amanda Smith a primit revelație (Articolele de credință 1:7); profetul Joseph Smith a avut darul de a profeti (D&L 46:22); iar Dan Jones a primit darul de a propovădui (Moroni 10:9–10).

- Ce daruri ale Spiritului identifică Domnul în D&L 46? (Rugați-i pe membrii clasei să citească următoarele scripturi și să identifice darul spiritual menționat în fiecare pasaj. Rezumați aceste daruri pe tablă.)
 - a. D&L 46:13. (Cunoașterea „dat[ă], prin Duhul Sfânt... că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu și că El a fost răstignit pentru păcatele lumii“.)
 - b. D&L 46:14. (Credința în mărturiile altora despre Salvator.)
 - c. D&L 46:15. (Cunoașterea a „diferite moduri de administrare“.) Elder Bruce R. McConkie, din Cvorumul celor Doisprezece a spus că acest dar este „folosit în administrarea și reglementarea treburilor Bisericii“ (*A New Witness for the Articles of Faith* [1985], pag. 278).
 - d. D&L 46:16. (Capacitatea de a discerne pentru a „cunoaște dacă diferitele lucrări sunt de la Dumnezeu“. Aceasta ne ajută să discernem dacă o învățătură sau o influență vine de la Dumnezeu sau din altă sursă.)
 - e. D&L 46:17–18. (Învățătură și cunoaștere.)
 - f. D&L 46:19. (Credința că poți fi vindecat.)
 - g. D&L 46:20. (Credința că poți vindeca.)
 - h. D&L 46:21. (Posibilitatea de a face miracole.)
 - i. D&L 46:22. (Profeția.)
 - j. D&L 46:23. (Discernerea spiritelor.)
 - k. D&L 46:24. (Vorbitul în limbi străine.)
 - l. D&L 46:25. (Interpretarea limbilor.)

Puteți arăta că darurile Spiritului sunt identificate și în 1 Corinteni 12:4–12; 13:1–13 și în Moroni 10:8–18.

- Cine poate primi darurile Spiritului? (Vezi D&L 46:8, 11. Arătați că Dumnezeu dă cel puțin unul dintre aceste daruri fiecărui membru credincios al Bisericii, care a primit darul Duhului Sfânt. Dacă predați tinerilor, subliniați că ei au daruri spirituale. Puteți arăta, de asemenea, că oamenii care nu au primit darul Duhului Sfânt pot fi totuși binecuvântați cu abilități unice pentru a-i încuraja și întări pe alții.)

2. Dumnezeu dă daruri ale Spiritului pentru a-i ajuta pe copiii Săi

- Care sunt câteva dintre scopurile darurilor Spiritului, așa cum sunt revelate în D&L 46? (Folosiți următoarele informații pentru a discuta sau a completa răspunsurile membrilor clasei. Scrieți răspunsurile pe tabla, pe măsură ce le discutați.)

Să ne întărească și să ne binecuvânteze individual

- Citiți D&L 46:9 împreună cu membrii clasei. În ce moduri ne pot ajuta darurile Spiritului pe fiecare dintre noi? Care dintre daruri au avut o valoare deosebită pentru dumneavoastră? (Îi puteți invita pe membrii clasei să împărtășească experiențe în care darurile spirituale i-au întărit și binecuvântat.)

Elder Dallin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece, ne-a învățat că darurile Spiritului „ne pot conduce spre Dumnezeu. Ele ne pot proteja împotriva puterii adversarului. Ele ne pot compensa nepriceperea și ne pot corecta imperfecțiunile“ („Spiritual Gifts“, *Ensign*, sept. 1986, pag. 72).

Să ne ajute să-i slujim pe alții

Citiți D&L 46:11–12, 26 împreună cu membrii clasei. Apoi împărtășiți declarația de mai jos.

Elder Orson Pratt, din Cvorumul celor Doisprezece, a spus: „Darurile spirituale sunt împărțite membrilor Bisericii în funcție de credința, situația, aptitudinile, îndatoririle și chemările lor, pentru ca toți să fie coresponsători instruiți, confirmați, desăvârșiți și salvați“ (*Masterful Discourses and Writings of Orson Pratt*, comp. N. B. Lundwall [1953], pag. 571).

- Cum v-a ajutat un anume dar spiritual să-i slujiți pe alții? Ați fost binecuvântați prin darurile spirituale ale altora?

În cadrul acestei discuții, puteți împărtăși următoarea povestire:

„În timp ce ne pregăteam intens pentru masa de Crăciun, sora mea adolescentă căuta, nerăbdătoare într-un dulap, vesela de porțelan cu marginea argintată. Frumosul... set fusese un dar de nuntă de la bunica pentru mama și tata și era folosit numai cu ocazii speciale. Dar, în timp ce sora mea scotea prețioasele farfurii din dulap, s-a lovit la braț și farfuriile i-au alunecat din mână. Încercările ei disperate de a recupera farfuriile au fost zadarnice și zgomotul porțelanului spart, împrăștiat pe podea, a fost la fel de tulburător ca și groaza neajutorată întipărită pe fața ei.

Măinile mamei, care pregătea bucatele, au rămas nemișcate în aer iar rumoarea festivă a casei în plină agitație a încetat în timp ce noi, toți, înghețaserăm într-o tăcere grea. Fără a se uita pentru a vedea paguba, mama a ieșit în tăcere din cameră. Apoi... noi, ceilalți, am încercat să reluăm ritmul îndatoririlor noastre legate de sărbătoare.

Cu excepția surorii mele. Stătea nemișcată, lacrimi mari alunecându-i pe obraji. În timp ce alte lacrimi cădeau, ea a luat, mecanic, mătura și foraușul și a început să măture cioburile împrăștiate. Apoi, în genunchi, a cules încet bucățile mai mari și le-a pus cu grijă în forauș.

După câteva minute, mama a revenit în bucătărie și a îmbrățișat-o pe fiica ei îndurerată. Sora mea a început să plângă în hohote... Încet, [mama] a alinat-o: 'Nu-i nimic, draga mea; oamenii sunt mai importanți decât lucrurile'.

Mai târziu, mama mi-a spus că se dusese în cealaltă cameră să se roage și a fost binecuvântată cu un sentiment de pace și inspirația de a ști cum s-o aline pe sora mea. Darul perspectivei spirituale dat mamei mele în acea zi de Crăciun a devenit cel mai neprețuit dar pe care l-a primit familia noastră” (Laura Russell Bunker, „The Art of Perspective”, *Ensign*, dec. 1998, pag. 54).

Puteți discuta despre care dintre darurile Spiritului ar fi utile în următoarele situații. Rugați-i pe membrii clasei să cerceteze, din nou, D&L 46:13–25.

- a. Un învățător de acasă este chemat în casa uneia dintre familiile pe care le vizitează pentru a da o binecuvântare a preoției.
- b. Un misionar prezidează o ramură mică de membri ai Bisericii.
- c. O tânără fată este desemnată să predea o lecție clasei sale.
- d. Un sfătuitor al Preoției aaronice răspunde de un grup de diaconi în timpul unei excursii, de o zi și o noapte, în care apar dificultăți.
- e. Președinta unei Societăți de Alinare desemnează învățătoare vizitatoare surorilor din episcopia sau ramura ei.

Să ne ajute să evităm să fim înșelați

- Citiți D&L 46:8 împreună cu membrii clasei. Cum pot să ne ajute darurile Spiritului să evităm influențele rele sau înșelăciunea?

3. Noi trebuie să căutăm și să cultivăm darurile Spiritului

Domnul ne-a spus: „Căutați cu sinceritate darurile cele mai bune, amintindu-vă, totdeauna, pentru ce sunt date ele” (D&L 46:8).

- Ce putem face pentru a descoperi darurile spirituale pe care ni le-a dat Dumnezeu? (Răspunsurile ar putea fi că putem medita, ne putem ruga, putem posti, citi binecuvântările noastre patriarhale, ne putem supune poruncilor și îi putem sluji pe alții. Vezi, de asemenea, următorul citat.) Ce putem face pentru a cultiva și a dezvolta darurile spirituale care ni s-au dat?

Profetul Joseph Smith ne-a învățat că multe daruri ale Spiritului, cum ar fi înțelepciunea sau darul de a vindeca, nu sunt evidente înainte de a fi nevoie de ele. El a spus că „este nevoie de timp și condiții pentru ca aceste daruri să intre în acțiune” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, selecții de Joseph Fielding Smith [1976], pag. 246).

- Ce putem face ca să căutăm darurile Spiritului? (Rugați-i pe membrii clasei să citească următoarele scripturi și să identifice ce ne învață ele despre căutarea darurilor Spiritului. Rezumați informațiile pe tablă.)
 - a. D&L 46:7, 30. (Cereți-I lui Dumnezeu și urmați îndrumarea Spiritului; vedeți, de asemenea, următoarea declarație a președintelui George Q. Cannon.)
 - b. D&L 46:9. (Căutați să aveți daruri spre a fi de folos altora, nu din motive egoiste.)
 - c. D&L 46:31. (Faceți toate lucrurile în numele lui Isus Hristos.)
 - d. D&L 46:32. (Mulțumiți-I lui Dumnezeu pentru darurile pe care ni le dă.)
 - e. D&L 46:33. (Practicați neîncetat virtutea și sfințenia.)

Președintele George Q. Cannon ne-a învățat: „Dacă vreunul dintre noi este imperfect, avem datoria să ne rugăm pentru a primi darul care ne va face perfect. Am eu imperfecțiuni? Sunt plin de ele. Care este datoria mea? Să mă rog lui Dumnezeu să-mi dea darurile care îmi vor corecta imperfecțiunile.

Dacă sunt un om mândros, este datoră mea să mă rog pentru a avea dragoste, care este îndelung răbdătoare și blândă. Sunt un om pizmuitor? Este datoră mea să caut dragostea, care nu pizmuiește. Și așa cu toate darurile Evangheliei. Ele există tocmai în acest scop. Nici un om nu trebuie să spună: 'Of, nu mă pot abține; este felul meu de a fi'. El nu are dreptate, din simplul motiv că Dumnezeu a promis să dea tărie pentru ca aceste lucruri să fie îndreptate și să dea daruri care le vor îndepărta total" (*Millennial Star*, 23 apr. 1894, pag. 260).

Elder Dallin H. Oaks a explicat cum a pus în practică mama sa principiul căutării darurilor Spiritului: „După ce și-a pierdut soțul, mamei mele îi lipsea ceva. Când s-a rugat să aibă ce-i trebuie pentru a-și îndeplini responsabilitatea de a-și crește cei trei copilași! A căutat, a fost demnă și a fost binecuvântată! Rugăciunile ei au primit răspuns în multe feluri, inclusiv primirea darurilor spirituale. Ea a avut multe, dar cele care mi-au rămas în memorie sunt darurile credinței, mărturiei și înțelepciunii. Ea a fost o femeie puternică în Sion" (*Ensign*, sept. 1986, pag. 72).

Concluzii

Încurajați-i pe membrii clasei să caute darurile Spiritului și să folosească darurile care le-au fost date pentru a-i sluji pe alții. Depuneți-vă mărturia despre adevărurile discutate în timpul lecției, așa cum sunteți îndemnat de Spirit.

Idei suplimentare pentru predare

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele idei pentru a completa planul lecției sugerat.

1. Folosirea darurilor spirituale pentru a-i sluji pe alții

Dacă dispuneți de următoarele ilustrații, aduceți câteva sau pe toate la oră: Tânără fată vorbind la Biserică (Setul de ilustrații inspirate din Evanghelie, 607); Episcopul (Setul de ilustrații inspirate din Evanghelie, 611); Misionarii propovăduiesc Evanghelia lui Isus Hristos (Setul de ilustrații inspirate din Evanghelie, 612); Slujind celor bolnavi (Setul de ilustrații inspirate din Evanghelie, 613); Învățământul de acasă (Setul de ilustrații inspirate din Evanghelie, 614); și Slujindu-ne unul pe altul (Setul de ilustrații inspirate din Evanghelie, 615). Expuneți ilustrațiile pe rând și rugați-i pe membrii clasei să explice cum arată situația din fiecare imagine nevoia de daruri ale Spiritului.

Invitați-i pe membrii clasei să se gândească la responsabilitățile lor. De exemplu, s-ar putea gândi la responsabilitățile de părinți, de frați și surori, de conducători ai preoției și ai organizațiilor auxiliare sau de învățători de acasă și de învățătoare vizitatoare. Rugați-i apoi să mediteze în liniște la următoarea întrebare: „Ce daruri ale Spiritului ați putea căuta care să vă dea posibilitatea să slujiți mai bine altora?”.

2. Daruri spirituale suplimentare

- Elder Bruce R. McConkie a spus: „Darurile spirituale sunt nesfârșite ca număr și de o varietate infinită. Cele enumerate în cuvântul revelat sunt simple ilustrări” (*A New Witness for the Articles of Faith*, pag. 371). Care ar putea fi alte câteva daruri spirituale pe lângă cele enumerate în D&L 46?

Elder Marvin J. Ashton, din Cvorumul celor Doisprezece, a spus că printre „darurile mai puțin evidente” se numără „darul de a pune întrebări, darul de a asculta, darul de a auzi și a folosi glasul blând, ca un susur... darul evitării certurilor, darul de a te face plăcut... darul de a căuta ceea ce este drept, darul de a nu judeca, darul de a căuta îndrumarea lui Dumnezeu, darul de a fi ucenic,

darul de a te îngriji de alții, darul de a fi capabil să meditezi, darul de a spune rugăciune, darul de a depune o mărturie puternică și darul de a primi Duhul Sfânt“ (în Conference Report, oct. 1987, pag. 23, sau *Ensign*, nov. 1987, pag. 20).

3. Discernerea adevăratelor daruri ale Spiritului

Explicați că Satana poate încerca să înșele oamenii cu daruri spirituale false. Îngrijorat de unele manifestări false ale acestor daruri printre membrii Bisericii, profetul Joseph Smith l-a întrebat pe Domnul și a primit revelația consemnată în D&L 50.

Pentru a-i ajuta pe membrii clasei să discearnă între darurile spirituale adevărate și cele false, puteți revedea D&L 50:17–24. Subliniați faptul că, dacă un dar este de la Dumnezeu, el ne va edifica și ne va aduce bucurie. El ne va determina să facem bine, să-L iubim și să-L slujim pe Dumnezeu și să credem în Hristos. Dacă o manifestare spirituală nu edifică sau dacă ne duce la păcat, ea nu este de la Dumnezeu. Acest subiect al evitării înșelăciunii și influențelor rele va fi discutat mai pe larg în lecția 24.

4. Propovăduire prin Spirit

- Explicați că propovăduirea Evangheliei este un dar al Spiritului (Moroni 10:9–10). Citiți apoi D&L 42:13–14 și 50:17–18 împreună cu membrii clasei. Ce înseamnă a propovădui prin Spirit? De ce este important să propovăduim prin Spirit? (Vezi 2 Nefi 33:1; D&L 50:21–22 și următorul citat.)

În *Church Handbook of Instructions* se spune: „O persoană poate propovădui adevăruri profunde și membrii clasei se pot angaja în discuții stimulatoare dar, dacă Spiritul nu este prezent, aceste lucruri nu-și vor pune pecetea cu forță asupra sufletului“ (*Book 2: Priesthood and Auxiliary Leaders* 1998], pag. 300).

- Ce pot face învățătorii pentru a invita Spiritul atunci când predau? (Vezi pagina viii din acest manual.) Ce pot face cei cărora li se predă pentru a invita Spiritul?
- Citiți D&L 43:8 și 88:122 împreună cu membrii clasei. Cum se pot aplica aceste versete în cazul clasei Școlii de duminică? (Subliniați importanța instruirii și edificării reciproce.) Cum ați constatat că ne ajută să ne edificăm unii pe alții și să ne bucurăm împreună faptul că predăm și învățăm prin Spirit?

5. Prezentarea video „A Man without Eloquence“ (Un om fără darul vorbirii)

Dacă dispuneți de caseta video *Teachings from the Doctrine and Covenants and Church History* (53933), puteți rula segmentul „A Man without Eloquence“ cu durata de 6 minute. Dacă decideți să-l prezentați, faceți acest lucru în a doua sau a treia parte a lecției.

Explicați faptul că prezentarea arată cum un învățător umil l-a ajutat pe Brigham Young să se convertească la Evanghelia restaurată. Segmentul începe cu un fragment dintr-o cuvântare ținută de președintele Young la o conferință, în care el a adresat întrebarea: „Ce anume îl convinge pe om?“ (în *Journal of Discourses*, 1:90). Încurajați-i pe membrii clasei să caute răspunsul la această întrebare în timp ce urmăresc prezentarea. După aceea, adresați următoarele întrebări:

- Ce anume îi convinge pe oameni de adevărul Evangheliei?
- Ce putem face pentru a urma exemplul lui Eleazar Miller atunci când propovăduim Evanghelia?

„Oferă sacramentele tale în ziua Mea sfântă“

Lecția
16

Scop Să-i ajute pe membrii clasei să-și întărească dorința de a ține ziua de sabbat sfântă.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, următoarele scripturi și alte materiale:
 - a. Doctrină și legăminte 59 și celelalte scripturi din această lecție;
 - b. Ghid pentru scripturi, „Ziua de sabbat“, pagina 217.
2. Revedeți materialele pentru această lecție din *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei* (35686). Planificați moduri în care să faceți referire la ele în timpul lecției.
3. Dacă dispuneți de ilustrația Isus rugându-se în Ghetsimani, pregătiți-vă s-o folosiți în timpul lecției (62175; Setul de ilustrații inspirate din scripturi, 227).

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

În funcție de situație, folosiți activitatea următoare sau una proprie pentru a începe lecția.

- Ce simțiți când intrați într-un templu? (Dacă membrii clasei nu au fost la templu, întrebați-i ce se așteaptă să simtă. În timpul acestei discuții, comparați atmosfera din templu cu atmosfera din lume.)
- Citiți D&L 109:13 împreună cu membrii clasei. Ce deosebește un templu de alte locuri? (Domnul l-a sfințit. Este casa Lui.)
- Citiți Genesa 2:1–3 împreună cu membrii clasei. Explicați faptul că aceasta este relatarea despre instituirea sabbatului de către Domnul. Potrivit acestei relatări, ce deosebește sabbatul de alte zile? (Domnul l-a sfințit. Sabbatul este ziua Lui.)

Explicați că această lecție este despre ziua de sabbat. Arătați că, în multe moduri, noi putem „trece pragul“ fiecărei zile de sabbat cu aceeași pioșenie pe care o simțim când trecem pragul templului. Ne putem aminti că Domnul a sfințit sabbatul și că este privilegiul nostru să-L preaslăvim și să-L slujim în ziua Lui.

Discuții și aplicații

Această lecție cuprinde mai multe materiale decât este posibil să se predea în timpul unei perioade de predare. Selectați, rugându-vă, materialul pentru lecție care se potrivește cel mai bine nevoilor membrilor clasei.

1. Domnul a stabilit sabbatul

Explicați că Dumnezeu a stabilit caracteristicile sabbatului în timpul creației. După ce a muncit timp de șase zile, El S-a odihnit în cea de-a șaptea și a sfințit-o ca zi sfântă (Genesa 2:2–3). Încă de la începuturi, El a poruncit copiilor Săi să țină ziua de sabbat sfântă (Ghid pentru scripturi „Ziua de sabbat“, pag 217).

- Citiți Exodul 20:8–11 și 31:13–17 împreună cu membrii clasei. Arătați că această poruncă este repetată de multe alte ori în scripturi (vezi Ghidul pentru scripturi „Ziua de sabbat”, pag. 217). De ce credeți că a fost atât de importantă, de-a lungul secolelor, porunca de a ține ziua de sabbat sfântă?

În dispensația noastră, Domnul a subliniat, din nou, importanța sabbatului. Prin profetul Joseph Smith, Domnul a revelat că, în această zi, noi trebuie să ne arătăm devoțiunea, participând la adunările Bisericii, luând din împărtășanie și odihnindu-ne de lucrările noastre (D&L 59:9–13).

2. Arătați lui Dumnezeu devoțiunea dumneavoastră preaslăvind-L în adunările de duminica ale Bisericii

- Domnul a spus: „Du-te la casa de rugăciuni... în ziua Mea sfântă” (D&L 59:9). De ce credeți că este important să vă întruniți pentru a-L preaslăvi pe Dumnezeu de sabbat? În ce fel este o binecuvântare pentru dumneavoastră participarea la adunările de duminica ale Bisericii?
- Președintele Gordon B. Hinckley a spus că „fiecare adunare de împărtășanie trebuie să fie un ospăț spiritual” și „o perioadă de revigorare spirituală” (*Teachings of Gordon B. Hinckley* [1997], pag. 563, 564). Cum putem contribui noi la realizarea acestui lucru? Ce putem face pentru ca participarea la alte adunări de duminica să ne îmbogățească mai mult spiritual? (Răspunsurile ar putea fi: să avem o atitudine pioasă, să fim punctuali, să studiem materialul pentru lecție înainte de oră, să participăm activ, să ascultăm cu atenție, să căutăm să-i întărim pe alții și să nu-i criticăm pe vorbitori sau pe învățători.)

Președintele Spencer W. Kimball, al 12-lea președinte al Bisericii, a spus: „Nu mergem la adunările din ziua de sabbat pentru a petrece o zi plăcută sau numai pentru a fi instruiți. Mergem pentru a-L preaslăvi pe Domnul. Este o responsabilitate individuală și, indiferent de ce se spune de la pupitru, dacă cineva dorește să-L preaslăvească pe Domnul în spirit și adevăr, acea persoană poate face aceasta participând la adunări, luând din împărtășanie și contemplând frumusețile Evangheliei. Dacă slujba este un eșec pentru dumneavoastră, dumneavoastră sunteți cel care a eșuat. Nimeni nu poate preaslăvi în locul dumneavoastră” („The Sabbath – A Delight”, *Ensign*, ian. 1978, pag. 4–5).

- Ce putem face pentru a ne pregăti pentru adunările de duminica? Cum pot părinții să-și ajute copiii să profite mai din plin de adunările de duminica? (Invitați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe care au legătură cu aceste întrebări.)
- Cum poate contribui muzica la mai buna desfășurare a adunărilor de duminică? De ce este important ca fiecare dintre noi să cânte imnurile? (Vezi D&L 25:12.) În ce fel v-a binecuvântat intonarea imnurilor?

Elder Boyd K. Packer, din Cvorumul celor Doisprezece, și-a exprimat îngrijorarea că „un număr tot mai mare dintre conducătorii și membrii noștri nu cântă cântecele congregației”. El a dat apoi următorul sfat: „Trebuie să cântăm cântecele Sionului – ele reprezintă o parte esențială a preaslăvirii noastre” (în *Conference Report*, oct. 1991, pag. 29, sau *Ensign*, nov. 1991, pag. 22).

- Cum ne putem aduce contribuția la rugăciunile congregației din cadrul adunărilor de duminica?

- De ce este pioșenia importantă în adunările Bisericii?

Elder Boyd K. Packer a spus că noi trebuie să fim pioși în capelă, astfel încât să nu deranjăm atunci „când cineva se străduiește să simtă delicatele comunicări spirituale“. El ne-a avertizat, de asemenea, că pioșenia „nu înseamnă tăcere absolută. Trebuie să-i tolerăm pe copiii mici, chiar și o explozie rară a unui copil care este condus afară“ (în Conference Report, oct. 1991, pag. 28, sau *Ensign*, nov. 1991, pag. 22).

Președintele Gordon B. Hinckley a relatat un incident stânjenitor pe care l-a trăit pe când era misionar:

„Ne desfășuram adunările în... clădirea primăriei, pe care o închiriasem. Podelele erau dure și... de fiecare dată când un scaun era mișcat se producea un zgomot. Dar nu acesta era cel mai rău aspect al situației. Cu mult mai deranjantă era socializarea zgomotoasă a membrilor ramurii.

Odată, am invitat o familie pe care o cunoscusem pe stradă. Cu speranțe mari în suflete noi, ca misionari, stăteam lângă ușă pentru a le ura bun venit. În sală, domnea obișnuitul spirit vesel, membrii adresându-se zgomotos unul altuia. Când această familie a intrat în încăpere, membrii ei s-au îndreptat în tăcere spre scaune, au îngenunchat o clipă și și-au închis ochii rostind o rugăciune. Apoi, s-au așezat într-o atitudine pioasă în mijlocul acelei întregi agitații.

Să vă spun drept, am fost stânjenit. Ei veniseră la ceea ce ei considerau că era o slujbă de preaslăvire și s-au comportat în consecință.

La încheierea adunării, ei au plecat în tăcere și, când ne-am întâlnit din nou, ei și-au exprimat dezamăgirea în legătură cu experiența pe care o trăiseră. Nu am uitat niciodată această întâmplare“ (*Teachings of Gordon B. Hinckley*, pag. 557).

- Cum putem avea o atitudine mai pioasă în timpul adunărilor Bisericii?

3. Arătați lui Dumnezeu devoțiunea dumneavoastră luând din împărtășanie

Expuneți ilustrația cu Isus rugându-se în Ghetsimani.

- Domnul ne-a poruncit să luăm din împărtășanie în ziua de sabbat (D&L 59:9, 12). De ce este important să luăm din împărtășanie în fiecare săptămână? (Vezi D&L 59:9; 3 Nefi 18:6–7 și citatele de mai jos.)

Elder Joseph B. Wirthlin, din Cvorumul celor Doisprezece, a spus: „Ferestrele trebuie să fie spălate periodic pentru a îndepărta praful și mizeria... Așa cum ferestrele pământene trebuie să fie curățate permanent și temeinic tot așa trebuie să fie și ferestrele spiritualității noastre... Când luăm din împărtășanie, fiind demni să ne înnoim legămintele făcute la botez, noi ne limpezim perspectiva asupra scopului etern al vieții și asupra priorităților divine. Rugăciunile pentru împărtășanie invită la introspectivă personală, la pocăință și la rededicare, în timp ce noi ne exprimăm voința de a ne aminti de Salvatorul nostru, Isus Hristosul“ (în Conference Report, oct. 1995, pag. 103, sau *Ensign*, nov. 1995, pag. 77).

- În ce fel a fost luarea din împărtășanie o binecuvântare în viața dumneavoastră?
- Cum ne putem pregăti pentru a lua din împărtășanie? Cum pot părinții să-și ajute copiii să se pregătească pentru această rânduială? (Puteți discuta despre cum pot fi ajutați copiii de diferite vârste.) În ce fel vă ajută să vă pregătiți

imnurile de împărtășanie? În ce fel vă ajută să vă pregătiți rugăciunile de împărtășanie? (Vezi D&L 20:77, 79.)

- De ce trebuie să fim demni atunci când luăm din împărtășanie? (Vezi 1 Corinteni 11:28–29; 3 Nefi 18:29; Mormon 9:29.)
- Cum ne putem păstra mintea și inima concentrate asupra lui Isus în timp ce luăm din împărtășanie?
- Cum putem face ca rânduiala împărtășaniei să aibă un efect mai mare în viețile noastre? (Subliniați că această rânduială nu trebuie să devină doar un obicei sau o rutină.) Cum ne poate întări luarea din împărtășanie dedicarea față de Salvator în celelalte zile ale săptămânii?
- În ziua de sabat, nu numai că luăm din împărtășanie, dar trebuie și să ne oferim sacramentele și ofrandele Domnului (D&L 59:9, 12). Aceasta înseamnă că trebuie să facem jertfe sau sacrificii care să arate devoțiunea noastră în fața Lui. Ce sacrificii ar trebui să oferim? (Vezi D&L 59:8; nota de subsol *b* pentru D&L 59:12; D&L 64:34; 97:8 și citatul de mai jos.)

Elder M. Russell Ballard, din Cvorumul celor Doisprezece, a spus:

„După slujirea Sa în viața muritoare... Isus a spus apostolilor nefiți că El nu va mai accepta arderea de jertfe, ci că ucenicii Săi trebuie să ofere 'o inimă frântă și un spirit smerit' (3 Nefi 9:19–20; vezi, de asemenea, D&L 59:8, 12). În loc să ne ceară animale sau cereale, Domnul vrea acum ca noi să renunțăm la tot ce nu este divin. Nivelul superior de punere în practică a legii sacrificiului este sufletul unei persoane...

Când ne înfrângem dorințele egoiste și Îl punem pe Dumnezeu pe primul loc în viețile noastre și facem legământ să-L slujim pe El, indiferent de prețul pe care îl vom plăti, atunci trăim legea sacrificiului“ („The Law of Sacrifice“, *Ensign*, oct. 1998, pag. 10–11).

4. Arătați lui Dumnezeu devotamentul odihnindu-vă de munca dumneavoastră

- În D&L 59:10, Domnul a revelat faptul că noi trebuie să ne „odihni[m] de munca [noastră]“ în ziua de sabat (vezi, de asemenea, versetul 13). Ce înseamnă să ne odihnim de munca noastră? Cum demonstrează odihna de munca noastră devotamentul nostru față de Dumnezeu?
- Odihna de munca noastră include și faptul că, în ziua de sabat, trebuie să ne abținem de la a cumpăra sau a vinde, de a merge în locuri de distracție și de la alte preocupări lumești (vezi Isaia 58:13, reținând fraza „îți vei opri piciorul... să nu faci gusturile tale“ și „neurmand căile tale“). Ce activități par să diminueze spiritul sabatului pentru dumneavoastră? Care sunt unele griji lumești care tind să perturbe sabatul? Cum ne putem elibera de aceste griji?

Episcopul care prezidează H. David Burton a spus: „Știu că este greu, mai ales pentru tineri, să aleagă să respecte ziua de sabat când echipele sportive din care doresc să facă parte își programează, de obicei, jocurile în ziua de duminică. Știu, de asemenea, că este un lucru obișnuit pentru mulți care au nevoie de numai câteva lucruri în ziua de sabat să se oprească, repede, la cel mai apropiat magazin pentru a face cumpărături duminică. Dar știu, de asemenea, că să ne aducem aminte să ținem ziua de sabat sfântă este unul

dintre cele mai importante porunci pe care le putem respecta atunci când ne pregătim să fim beneficiarii șoaptelor Spiritului“ (în Conference Report, oct. 1998, pag. 9, sau *Ensign*, nov. 1998, pag. 9).

- A ne odihni de munca noastră nu înseamnă că trebuie să lenevim. Ci, că trebuie să urmăm exemplul Salvatorului și să „face[m] bine în zilele de Sabat“ (Matei 12:12; vezi, de asemenea, Luca 13:10–17; Ioan 5:1–19). Ce activități credeți că este bine să fie făcute de sabat? (Scrieți răspunsurile pe tablă.) Cum ne putem folosi mai eficient timpul de preaslăvire personală din ziua de sabat?

Președintele Spencer W. Kimball ne-a învățat: Sabatul este o zi sfântă în care trebuie să facem lucruri demne și sfinte. Abținerea de la muncă și distracție este importantă, dar nu suficientă. Sabatul impune prezența gândurilor și faptelor constructive iar, dacă cineva doar trândăvește fără a face nimic de sabat, acea persoană îl încalcă. Pentru a-l respecta, persoana trebuie să se roage în genunchi, să pregătească lecții, să studieze Evanghelia, să mediteze, să-i viziteze pe bolnavi și pe cei nefericiți, să scrie scrisori misionarilor, să se odihnească, să citească materiale ce conțin mesaje și să participe la toate adunările din acea zi la care este de așteptat să participe“ (*Ensign*, ian. 1978, pag. 4).

- Cum putem ști ce este potrivit să facem de sabat? (Răspunsurile ar putea fi: să ne asigurăm că activitățile noastre Îl cinstesc pe Dumnezeu, că sunt înălțătoare din punct de vedere spiritual, că hrănesc credința, întăresc familia, îi ajută și îi binecuvântează pe alții și ne separă de activitățile zilnice ale lumii.)
- Care sunt unele căi prin care ne putem întări familia de sabat? Cum îi pot părinții ajuta pe copii să se bucure de sabat și să-l țină sfânt? Vedeți următoarele citate. (Invitați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe personale care au legătură cu aceste întrebări. Îndemnați-i pe membrii clasei să aleagă un anume mod în care să facă sabatul să fie mai eficient pentru familiile lor.)

Președintele Gordon B. Hinckley a spus: „În ziua de sabat, sfinții din zilele din urmă să fie în casele lor, să-și învețe familiile, să citească din scripturi, să facă lucruri care merită și sunt frumoase și să fie în armonie cu Domnul“ („Excerpts from Recent Addresses of President Gordon B. Hinckley“, *Ensign*, iul. 1996, pag. 73).

Președintele Hinckley a mai spus: „Nu vreau să exagerez. Nu vreau să vă încuiați copiii în casă și să le citiți din Biblie toată după-amiaza. Fiți înțelepți. Aveți grijă. Dar faceți din acea zi una în care să puteți sta împreună cu familia și să vorbiți despre lucruri sacre și bune“ (*Teachings of Gordon B. Hinckley*, pag. 559–560).

Prima Președinție a dat următorul sfat atunci când a anunțat programul îmbunătățit al adunărilor de duminică în anul 1980:

„Fiecărui membru și fiecărei familii le va reveni o mai mare responsabilitate în ceea ce privește ținerea cum se cuvine a zilei de sabat. Se va acorda mai mult timp studiului individual al scripturilor și studiului Evangheliei în familie...

Este de așteptat ca acest program nou al adunărilor și activităților să aibă ca rezultat o creștere spirituală mai mare a membrilor Bisericii“ (*Church News*, 2 febr. 1980, pag. 3).

- Sabatul trebuie să fie o zi de rugăciune (D&L 59:14). În ce moduri putem avea mai mult spiritul rugăciunii în această zi? Ce putem face pentru ca rugăciunile noastre să fie mai spirituale?
- Care sunt unele dintre obstacolele care vă împiedică să faceți din ziua de sabat o zi spirituală așa cum ați dori să fie? Ce faceți ca să depășiți aceste obstacole? Cum v-ar putea ajuta planificarea atentă să eliminați sau să gestionați aceste obstacole?

5. Domnul îi binecuvântează pe aceia care țin ziua de sabat sfântă

- Citiți D&L 59:9, 13 și 15–17 împreună cu membrii clasei. Ce binecuvântări promise Domnul acelor care țin ziua de sabat sfântă? (Scrieți răspunsurile pe tablă.)
- Cum ne ajută respectarea sabatului să fim „neîntinați de lume“? (D&L 59:9; răspunsurile ar putea fi: ne ajută se ne pocăim, să ne înnoim legămintele de botez și să ne concentrăm gândurile asupra lui Dumnezeu și asupra problemelor cu importanță veșnică și nu asupra lucrurilor lumii.)
- Cum ne ajută respectarea sabatului să primim bucuria deplină, așa cum a promis Domnul în D&L 59:13? În ce fel respectarea cum se cuvine a sabatului ne-a ajutat să ne simțim întăriți fizic și spiritual? Cum ne-a ajutat să fim mai eficienți în celelalte zile ale săptămânii?
- Domnul a promis că aceia care respectă sabatul vor primi „plenitudinea pământului“ și „bunurile... din pământ“ (D&L 59:16–17; vezi, de asemenea, Isaia 58:14). În ce fel ați văzut dumneavoastră că a fost împlinită această promisiune?
- Care sunt alte moduri în care dumneavoastră și familia dumneavoastră ați fost binecuvântați pe măsură ce ați ținut ziua de sabat sfântă?
- Domnul a revelat că sabatul trebuie să fie o zi în care „să te bucuri“ (D&L 59:14). Isaia a spus că noi trebuie să facem „Sabatul... desfătarea“ noastră (Isaia 58:13). Vi s-a părut vreodată sabatul mai mult o zi de restricții decât de desfătare? Cum putem face ca sabatul să fie o zi de bucurie și „desfătare“ în viața noastră? (O modalitate ar fi să ne concentrăm asupra a ceea ce ar trebui să facem, nu asupra a ceea ce ar trebui să nu facem.)

Concluzii

Încurajați-i pe membrii clasei să se gândească cum ar putea ține mai bine sabatul. Depuneți mărturie despre faptul că, pe măsură ce vor ține sfântă această zi, Domnul îi va binecuvânta cu mai mare tărie și bucurie spirituală.

Idei suplimentare pentru predare

Puteți folosi una sau ambele idei de mai jos pentru a completa planul lecției sugerat.

1. Sugestii pentru a-i ajuta pe aceia care trebuie să muncească duminică

Explicați că membrii Bisericii trebuie să depună toate eforturile pentru a alege o slujbă care nu le cere să muncească duminică. Totuși, există situații în care angajatorii cer angajaților să muncească duminică. Întrebați dacă membrii clasei își amintesc să fi trecut printr-o astfel de situație, ei sau un alt membru

al familiei. Discutați despre cum se poate menține spiritul Sabatului cât mai mult posibil în aceste condiții. Sugerați membrilor clasei să spună angajatorilor lor că doresc să țină ziua de sabat sfântă. (Dacă predați tinerilor, vedeți broșura *Pentru întărirea tineretului*, paginile 32–33 [36550]).

2. Domnul ne binecuvântează pe noi, toți, pe măsură ce ținem ziua de sabat sfântă

Pe lângă faptul că ne binecuvântează pe fiecare în parte pe măsură ce ținem ziua de sabat sfântă, Domnul ne binecuvântează și colectiv. De exemplu, El ne poate binecuvânta ca Biserică sau comunitate. Aceasta subliniază necesitatea ca noi să ne unim în ținerea zilei de sabat sfinte.

- Rugați un membru al clasei să citească al treilea paragraf de la articolul „Ziua de sabat”, pagina 217, din Ghidul pentru scripturi. De ce este urmată neglijența în ținerea sabatului? Cum a beneficiat sau cum a fost lipsită de binecuvântări comunitatea dumneavoastră în funcție de ținerea sau nu a sabatului?

Scop Să-i ajute pe membrii clasei să-și întărească dorința de a plăti o zeciuială integrală și de a aplica în practică legea postului.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, scripturile de mai jos:
 - a. Doctrină și legăminte 59:13–14, 21; 119; 120;
 - b. Isaia 58:6–12; Maleahi 3:8–12 sau 3 Nefi 24:8–12; Matei 6:16–18 ori 3 Nefi 13:16–18 (scripturi suplimentare).
2. Revedeți materialele pentru această lecție din *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei* (35686). Planificați moduri în care să faceți referire la ele în timpul lecției.
3. Dacă folosiți activitatea pentru captarea atenției, aduceți la oră o bancnotă.

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției În funcție de situație, folosiți activitatea următoare sau una proprie pentru a începe lecția.

Expuneți bancnota.

- Ce ar putea reprezenta această bancnotă?

Permiteți membrilor clasei să dea răspunsuri scurte. Apoi, arătați că, în funcție de suma folosită, aceasta poate reprezenta lucruri și concepte foarte diferite. De exemplu, poate reprezenta bunuri materiale, putere, lăcomie sau simple necesități ale vieții.

Pentru a încheia această discuție, subliniați că, dacă banii sunt folosiți într-un anumit mod, chiar și sume mici, ei pot reprezenta dorința noastră de a ajuta la construirea împărăției lui Dumnezeu. Poate reprezenta preocuparea noastră pentru alții. Poate reprezenta credința, supunerea și dragostea față de Domnul. Explicați faptul că în această lecție se discută despre modul în care putem clădi împărăția și sluji pe alții plătind zeciuiala și darurile de post.

Discuții și aplicații Această lecție cuprinde mai multe materiale decât este posibil să se predea în timpul unei perioade de predare. Selectați, rugându-vă, pasajele din scripturi, întrebările și alte materiale pentru lecție care se potrivesc cel mai bine nevoilor membrilor clasei.

1. Domnul ne-a poruncit să plătim zeciuiala; El promite mari binecuvântări aceluia care se supun acestei porunci

Definiția zeciuiei date de Domnul

- Profetul Joseph Smith a primit o revelație cu privire la zeciuială în ziua de 8 iulie 1838 în Far West, Missouri. Citiți D&L 119:3–4 împreună cu membrii clasei. Care este definiția zeciuiei date de Domnul, așa cum se revelează în aceste versete?

Pentru a-i ajuta pe membrii clasei să înțeleagă ce constituie o zeciuială integrală, împărtășiți declarațiile de mai jos.

Prima Președinție a dat următoarea definiție a zeciuiei: „Cea mai simplă declarație pe care o cunoaștem este declarația Domnului Însuși, și anume, că membrii Bisericii trebuie să plătească 'a zecea parte din tot venitul lor anual', ceea ce înseamnă câștigul nostru. Nimeni nu este îndreptățit să facă nici o altă declarație decât aceasta“ (First Presidency letter, 19 mart. 1970).

Președintele Joseph Fielding Smith, din Cvorumul celor Doisprezece, a explicat: „Este uimitor câte scuze se pot inventa și câte interpretări se pot da în legătură cu ceea ce constituie a zecea parte... Este scris totuși că așa cum măsurăm, așa ne va fi măsurat și nouă. Dacă suntem zgârciți cu Domnul, el ar putea fi zgârcit cu noi sau, cu alte cuvinte, s-ar putea să nu ne dea binecuvântările Sale“ (*Church History and Modern Revelation*, 2 vol. [1953], 2:92).

Promisiunile făcute de Domnul celor care plătesc zeciuiala

- Citiți Maleahi 3:8–9 sau 3 Nefi 24:8–9 împreună cu membrii clasei. În ce fel Îl „jefuim pe Dumnezeu“ dacă nu ne plătim zeciuiele și nu facem donațiile? (Îi puteți ruga pe membrii clasei să citească D&L 59:21 și 104:14 în timp ce discută despre această întrebare.)
- Citiți Maleahi 3:10–12 sau 3 Nefi 24:10–12 împreună cu membrii clasei. Ce promite Domnul aceluia care plătește zeciuială? (Scrieți pe tablă răspunsurile membrilor clasei.)

Elder John A. Widtsoe, din Cvorumul celor Doisprezece, a vorbit despre binecuvântările spirituale pe care le primim când plătim zeciuiala.

„Plătitorul de zeciuială stabilește comuniunea cu Domnul. Aceasta este cea mai mare recompensă. Supunerea față de legea zeciuiei, ca față de orice altă lege, aduce o profundă bucurie interioară, satisfacția și înțelegerea care nu se pot obține în nici un alt mod. Omul devine într-adevăr partener, deși unul umil, al Domnului în uriașul program etern, întocmit pentru salvarea omenirii. Principiile adevărului devin mai ușor de înțeles; trăirea lor mai ușor de realizat. O nouă apropiere se stabilește între om și Creatorul lui. Rugăciunea devine mai ușor de rostit. Îndoiala dă înapoi; credința merge înainte; siguranța și curajul luminează sufletul. Simțul spiritual se ascute; glasul etern se aude mai clar. Omul devine mai asemănător Tatălui lui din Cer“ (în *Deseret News*, 16 mai 1936, Church Section, pag. 5).

Următoarea povestire, relatată de elder Dallin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece, ilustrează cum putem primi binecuvântări temporale pe măsură ce plătim zeciuiala:

„În timpul celui de-al doilea război mondial, mama mea, care era văduvă, și-a întreținut cei trei copii mai mici dintr-un salariu de învățătoare, care era insuficient. Când am devenit conștient că rămâneam fără lucruri necesare pentru că nu aveam suficienți bani, am întrebat-o pe mama de ce plătea așa de mult din salariul ei drept zeciuială. Nu am uitat niciodată explicația ei: 'Dallin, este posibil să existe oameni care se pot descurca fără a plăti zeciuială, dar noi nu putem. Domnul a ales să-l ia pe tatăl vostru și să mă lase pe mine să vă cresc pe voi, copii. Eu nu pot face aceasta fără binecuvântările Domnului și obțin acele binecuvântări plătind o zeciuială onestă. Când îmi plătesc zeciuiala, eu am promisiunea Domnului că el ne va binecuvânta și noi trebuie să avem acele binecuvântări, dacă vrem să ne descurcăm' (în Conference Report, apr. 1994, pag. 43–44, sau *Ensign*, mai 1994, pag. 33).

- Ați fost binecuvântați pe măsură ce ați trăit potrivit legii zeciuiei? (Invitați membri ai clasei să relateze cum au fost binecuvântați spiritual sau temporal.)

Motive pentru a plăti zeciuiala

Subliniați că noi trebuie să plătim zeciuiala pentru că noi Îl iubim pe Domnul și avem credință în El, nu numai pentru că avem nevoie de binecuvântări.

- Cum arată faptul că plătim zeciuiala dragostea noastră față de Domnul? Ce influență are aceasta asupra relației noastre cu El?
- Elder Joseph B. Wirthlin, din Cvorumul celor Doisprezece, a spus că „plata zeciuiei este mai puțin legată de bani, dar mai mult de credință“ (în Conference Report, apr. 1990, pag. 41, sau *Ensign*, mai 1990, pag. 32). În ce mod are legătură plata zeciuiei mai mult cu credința decât cu banii?
- De ce este greu, uneori, să plătești zeciuiala? Ce putem face pentru a depăși această dificultate? (Invitați membri ai clasei să relateze situații în care ei sau o persoană cunoscută a trebuit să depășească dificultățile pentru a plăti zeciuiala.)

Folosirea fondurilor realizate din zeciuială

- Cine stabilește cum se folosesc fondurile realizate din zeciuială? (Vezi D&L 120. Observați faptul că, în această revelație, sintagma „episcopul și consiliul lui“ se referă la Episcopatul prezidențial. Sintagma „înaltul consiliu“ se referă la Cvorumul celor Doisprezece Apostoli. Prima Președinție, Cvorumul celor Doisprezece Apostoli și Episcopatul prezidențial constituie Consiliul pentru administrarea zeciuiei.)

Președintele Gordon B. Hinckley a vorbit despre respectul profund pe care Consiliul pentru administrarea zeciuiei îl are pentru fondurile realizate din zeciuială:

„Țin pe măsura din spatele biroului meu un bănuț al văduvei pe care l-am primit, în Ierusalim, cu mulți ani în urmă, ca o aducere aminte, o permanentă aducere aminte, a sanctității fondurilor de care trebuie să ne ocupăm. Ele vin de la văduvă; ele sunt darul ei, precum și zeciuiala omului bogat; și ele trebuie să fie folosite cu grijă și discreție în scopurile stabilite de Domnul. Le tratăm cu multă atenție și le protejăm și încercăm, în toate modurile în care putem, să ne asigurăm că sunt

folosite așa cum simțim că le-ar fi folosit Domnul pentru clădirea lucrării Sale și progresul oamenilor (în Conference Report, oct. 1996, pag. 69, sau *Ensign*, nov. 1996, pag. 50).

- Pentru ce sunt folosite fondurile realizate din zeciuială?

Elder Dallin H. Oaks a explicat: „Fondurile realizate din [zeciuială] sunt cheltuite pentru a clădi și întreține temple și case de preaslăvire, pentru a desfășura munca noastră misionară în întreaga lume, pentru a traduce și publica scripturile, pentru a asigura resursele pentru mântuirea morților, pentru a finanța învățământului religios și pentru a susține îndeplinirea altor scopuri ale Bisericii selectate de slujitori desemnați ai Domnului“ (în Conference Report, apr. 1994, pag. 46, sau *Ensign*, mai 1994, pag. 35).

Invitați-i pe membrii clasei să reflecteze asupra declarației elderului Oaks și să se gândească la modurile în care au fost binecuvântați datorită templelor, caselor de întrunire, muncii misionare, muncii pentru mântuirea morților și seminarului ori institutului. Subliniați faptul că cele mai mari binecuvântări pe care le primim sunt direct legate de supunerea față de legea zeciuiei. Când medităm la aceste binecuvântări, putem vedea că Domnul, cu adevărat, va „deschide zăgazarile cerurilor și... turna... belșug de binecuvântare“ (Maleahi 3:10; vezi, de asemenea, 3 Nefi 24:10).

2. Domnul ne-a poruncit să postim și să oferim un dar de post generos

Explicați că o altă lege, pe care Domnul a restaurat-o în zilele din urmă, este legea postului. Supunându-ne acestei legi, noi, ca Biserică, postim o dată în fiecare lună, de obicei în prima duminică din lună. Noi suntem învățați că a posti cum se cuvine înseamnă a nu mânca și a nu bea timp de două mese consecutive și a participa la adunarea de post și mărturie. Puteți arăta că, pe lângă postul din zilele de post, putem posti perioade de timp rezonabile oricând simțim că este necesar să facem aceasta.

Subliniați că a posti înseamnă mai mult decât a sta fără hrană. Postul poate fi o experiență plină de bucurie atunci când postim cu un anumit scop, ne pregătim pentru post și ne rugăm. Scrieți pe tablă *Scop, Pregătire, Rugăciune*.

- Care sunt unele dintre scopurile postului? (Răspunsurile ar putea fi că putem posti pentru a fi mai aproape de Domnul, pentru a primi îndrumare, pentru a ne mări puterea spirituală, pentru a ne umili, a supune spiritului poftele noastre trupesti, a înfrânge ispita sau slăbiciunea, a ne întări mărturiile și a-L ruga pe Domnul să-i binecuvânteze pe alții.) În ce fel a sporit importanța, esența posturilor dumnezeoastre faptul că ați postit cu un scop?
- Care sunt lucrurile pe care le putem face pentru a ne pregăti pentru a posti? Cum devine postul mai important, mai plin de esență când ne pregătim pentru el?
- Noi trebuie să ne rugăm la începutul postului, în timpul postului și la încheierea postului. De ce este important să ne rugăm când postim?
- Citiți D&L 59:13–14 și Matei 6:16–18 sau 3 Nefi 13:16–18 împreună cu membrii clasei. Potrivit acestor scripturi, cum trebuie să ne comportăm când postim? De ce credeți că în timpul postului trebuie să fii bucuros și vesel? Ce ați făcut pentru a face din post o experiență plină de bucurie?

Explicați că, în duminica de post, a posti cum se cuvine înseamnă și a oferi un dar de post generos pentru a contribui la îngrijirea celor nevoiași. Darurile de post sunt folosite, întâi, pentru a-i ajuta pe cei din episcopia și din țărâșul din care fac parte membrii. Episcopii folosesc aceste fonduri pentru a asigura hrană, adăpost, îmbrăcăminte și alte ajutoare necesare subzistenței celor nevoiași.

- De ce este oferirea darurilor de post o parte importantă a punerii în practică a legii postului? (Răspunsurile ar putea fi că oferind daruri de post noi slujim altora și ne arătăm dragostea față de cei nevoiași.)

- Cât de generoși trebuie să fim când plătim darul de post?

Președintele Spencer W. Kimball a spus: „Uneori, suntem puțin zgârciți [lipsiți de dorința de a da] și ne gândim că am fi mâncat un ou la micul dejun, care ar fi costat atâția bani și dăm Domnului doar atâția bani. Eu cred că, dacă suntem bogați, așa cum sunt mulți dintre noi, trebuie să fim foarte, foarte generoși... și să dăm, în loc de suma pe care am economisit-o postind două mese, poate mult, mult mai mult – de zece ori mai mult dacă suntem în situația de a face acest lucru“ (în Conference Report, apr. 1974, pag. 184).

- Care sunt unele dintre consecințele faptului că oferim un dar de post generos? (Vezi Isaia 58:6–7 și următorul citat.)

Președintele Gordon B. Hinckley a spus: „Gândiți-vă... ce s-ar întâmpla dacă principiile zilei de post și ale darului de post ar fi respectate pretutindeni în lume. Cei înfomețați ar fi hrăniți, cei goi ar fi îmbrăcați și cei fără adăpost ar fi adăpostiți. Povara impozitelor noastre ar deveni mai ușoară. Cel care dă nu ar avea de suferit, ci ar fi binecuvântat de mica sa abținere. Preocuparea pentru alții și altruismul vor crește în inimile oamenilor de pretutindeni“ (în Conference Report, apr. 1991, pag. 73, sau *Ensign*, mai 1991, pag. 52–53).

- Citiți Isaia 58:8–12 împreună cu membrii clasei. Ce a promis Domnul acelor care se supun legii postului? În ce fel v-a ajutat faptul că ați postit? Ce putem face pentru a deveni mai sânguincioși în a trăi legea postului?

Concluzii

Subliniați că, atunci când plătim cu credință zeciuiala, noi contribuim la clădirea împărăției lui Dumnezeu. Oferirea unui dar de post generos este un mod în care putem arăta că suntem ucenici ai Salvatorului care a spus: „Ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie mi le-ai făcut“ (Matei 25:40).

Încurajați-i pe membrii clasei să plătească o zeciuială onestă și să trăiască legea postului. Depuneți-vă mărturia așa cum sunteți îndemnat de Spirit.

Idei suplimentare pentru predare

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele idei pentru a completa planul lecției sugerat.

1. Discuții în grup și prezentări

Împărțiți clasa în patru grupuri mici. Rugați fiecare grup să pregătească o prezentare având la bază pasajele din scripturi și întrebările din fiecare secțiune a lecției.

2. Să facem din zeciuală și daruri prima noastră obligație financiară

Împărtășiți următorul sfat dat de elder Marvin J. Ashton, din Cvorumul celor Doisprezece:

„Administrarea cu succes a finanțelor în fiecare casă SZU începe cu plata unei zeciuieli oneste. Dacă plata zeciuielii și a darului de post va fi prima obligație financiară de care ne achităm după ce ne încasăm salariul, angajarea noastră în aplicarea acestui principiu important al Evangheliei va crește iar posibilitatea unei proaste administrări a finanțelor va fi redusă. Plătindu-I cu promptitudine zeciuala, Lui care nu vine să ne verifice în fiecare lună, ne va învăța pe noi și pe copiii noștri să fim mai onești cu aceia care, fizic, ne sunt mai aproape“ (*One for the Money: Guide to Family Finance* [broșură, 1992], pag. 3).

3. Să dăm este mai bine decât să primim

Dați fiecărui membru al clasei o foaie de hârtie și un pix sau creion. Rugați-i să enumere moduri în care își cheltuiesc, de obicei, banii. Îndemnați-i ca, în luna ce urmează, să țină o evidență a cheltuielilor pe care obișnuiesc să le facă și să evalueze apoi cu cât ar putea fi mai generoși față de cei nevoiași.

- Cum îi pot ajuta tinerii Bisericii pe nevoiași? (Dacă predați tinerilor, încurajați-i să ofere slujire și să plătească darurile de post. Puteți, de asemenea, să arătați că deținătorii Preoției aaronice îl sprijină deseori pe episcop în problemele temporale, cum ar fi adunarea darurilor de post.) Ce pot face părinții pentru a-și încuraja copiii să-i ajute pe săraci și nevoiași?

4. „Căci pe cine dă cu bucurie, îl iubește Dumnezeu“ (2 Corinteni 9:7)

- Citiți 2 Corinteni 9:6–8 împreună cu membrii clasei. Cum putem urma acest sfat în plata zeciuielii și darurilor? De ce sunt atitudinile și motivațiile noastre importante atunci când plătim zeciuala și darurile?

5. Să urmăm exemplul Salvatorului în timp ce postim

Explicați faptul că noi putem învăța multe din exemplul dat de Salvator atunci când a postit în pustietate:

- În traducerea lui Joseph Smith se spune că, atunci când Isus a postit, El a fost în comuniune cu Dumnezeu (vezi Traducerea lui Joseph Smith, Matei 4:2). Pentru noi, postul trebuie să fie o perioadă de comuniune cu Dumnezeu.
- Când postul Său s-a încheiat, Salvatorul a rezistat ispitelor Satanei și „plin de puterea Duhului, S-a întors în Galilea“ (Luca 4:2–14); vezi, de asemenea, Matei 4:3–11). Prin post, noi puteam dobândi tărie spirituală.

6. Să postim pentru a ne exprima recunoștința

Într-o cuvântare rostită la o conferință generală, președintele Gordon B. Hinckley a citit o scrisoare scrisă de o femeie care își exprima recunoștința față de Domnul. Autoarea scrisorii scria: „Cele mai multe dintre posturile mele sunt posturi de 'recunoștință' (în Conference Report, oct. 1994, pag. 75, sau *Ensign*, nov. 1994, pag. 54). Împărtășiți următoarele exemple de posturi de „recunoștință“:

În 26 octombrie 1842, în Nauvoo, Illinois, profetul Joseph Smith a fost arestat pe nedrept și judecat în Springfield, Illinois. Acuzațiile care i s-au adus au fost invalidate în 6 ianuarie 1843, ceea ce i-a permis să se întoarcă la Nauvoo.

Pentru a sărbători acest lucru, Cvorumul celor Doisprezece a stabilit „o zi de umilință, post, laudă, rugăciune și exprimare a recunoștinței“ (*History of the Church*, 5:209, 244, 248).

O mamă era îngrijorată că fiul ei, care slujea într-o misiune cu timp deplin, nu avea o mărturie destul de puternică pentru a-l ajuta să treacă prin momentele grele cu care se putea confrunta. Apoi, ea a primit vești despre succesul pe care îl avea el în misiune. Cu recunoștință sinceră, ea a postit cu singurul scop de a aduce mulțumiri Domnului pentru faptul că fiul ei a dorit să fie un misionar exemplar. Când fiul a aflat de postul ținut de mama sa pentru a-și arăta recunoștința, el a promis să muncească mai mult pentru a deveni misionarul dorit de mama sa.

Rugați-i pe membrii clasei să se gândească ce sentimente ar putea avea dacă ar posti cu singurul scop de a-și exprima recunoștința față de Domnul. Sugați-le să dedice un viitor post exprimării recunoștinței față de Domnul. Încurajați-i să scrie despre această experiență în jurnalele personale.

7. Prezentări video

Dacă dispuneți de *Doctrine and Covenants and Church History Video Presentations* (53912), puteți prezenta „Zăgazarile cerului“, un segment de 11 minute, în timpul discuției despre zeciuială.

Dacă dispuneți de *Family Home Evening Video Supplement* (5x736), puteți prezenta „The Law of the Fast“, un segment de patru minute.

„Întemeiați... o casă a lui Dumnezeu“

Lecția
18

Scop Să îi ajute pe membrii clasei să înțeleagă importanța templelor și să-i încurajeze să caute să aibă binecuvântările templului în viețile lor.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, următoarele scripturi și alte materiale:
 - a. Doctrină și legăminte 95; 109; 110;
 - b. *Our Heritage*, paginile 33–36.
2. Revedeți materialele pentru această lecție din *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei* (35686). Planificați moduri în care să faceți referire la ele în timpul lecției.
3. Dacă următoarele ilustrații sunt disponibile, pregătiți-vă să le folosiți în timpul lecției: Ilustrații cu templul Kirtland (62431; Setul de ilustrații inspirate din scripturi, 500) și cu un alt templu.
4. Desemnați membri ai clasei să interpreteze „Spiritul lui Dumnezeu“ dacă planificați să folosiți imnul în timpul lecției (*Imnuri și cântece pentru copii*, pag. 28). Sau rugați pe un membru sau un grup de membri ai clasei să se pregătească să-l intoneze.

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției În funcție de situație, folosiți activitatea următoare sau una proprie pentru a începe lecția.

Scrieți următoarele întrebări pe tablă, astfel încât membrii clasei să le poată vedea când intră în clasă.

Câte temple au fost construite de poporul de legământ al Domnului înainte de această dispensație?

Câte temple au fost construite sau planificate a fi construite în zilele profetului Joseph Smith?

Fără a solicita discutarea acestor întrebări, explicați faptul că noi avem informații numai despre patru temple care au fost construite de poporul de legământ al Domnului înainte de această dispensație. Primul a fost templul construit în zilele lui Solomon, care a fost reconstruit de două ori și cunoscut, în perioade de timp diferite, sub numele de templul lui Zorobabel și templul lui Irod (Ghid pentru scripturi, „Templu“, pag. 203). Celelalte trei sunt menționate în Cartea lui Mormon: templul construit de Nefi (2 Nefi 5:16), templul din țara Zarahemla, unde regele Beniamin a rostit ultima sa cuvântare (Mosia 1:10; 2:1), și templul din ținutul Abundența, unde s-a adunat poporul înainte de apariția Domnului înviat (3 Nefi 11:1).

Explicați faptul că, în timpul vieții profetului Joseph Smith, au fost construite sau planificate a se construi cinci temple: în Kirtland, Independence, Far West, Adam-ondi-Ahman și Nauvoo.

- Câte temple există sau sunt în curs de construcție în prezent?

Subliniați că profetul Joseph Smith a fost un constructor de temple. Prin el s-a împlinit profeția lui Maleahi cu privire la întoarcerea lui Ilie (Maleahi 4:5–6; D&L 110:13–16). Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă continuă să fie o Biserică ce construiește temple.

În această lecție se discută despre templul Kirtland, primul templu construit în această dispensație.

Discuții și aplicații

Această lecție cuprinde mai multe materiale decât este posibil să se predea în timpul unei perioade de predare. Selectați, rugându-vă, materialul pentru lecție care se potrivește cel mai bine nevoilor membrilor clasei.

1. Domnul a poruncit sfinților să construiască templul Kirtland

Predați și discutați D&L 95. Explicați faptul că templele sunt o parte esențială a Evangheliei lui Isus Hristos. În decembrie 1832, Domnul a poruncit sfinților să construiască un templu în Kirtland, Ohio (D&L 88:119; 109:2; arătați ilustrația templului Kirtland). Cinci luni mai târziu, sfinții făcuseră puține lucruri pentru a îndeplini această poruncă, așa încât Domnul i-a chemat să se pocăiască și să grăbească lucrarea lor (D&L 95). Patru zile mai târziu, bărbații au început să care pietre și să sape șanțuri, pregătindu-le pentru construirea templului.

- Citiți D&L 95:3–4, 8–9 și 16–17; 109:5, 8 împreună cu membrii clasei. Ce ne învață aceste versete despre scopurile construirii templului Kirtland? (Rezumați pe tablă răspunsurile membrilor clasei. Explicați că templul Kirtland nu a fost ca templele de astăzi, în care rânduielele salvatoare sunt efectuate pentru cei vii și pentru cei morți. Domnul a restaurat rânduielele templului câțiva ani mai târziu, în timp ce sfinții se aflau la Nauvoo.)
- Ce a dezvăluit Domnul lui Joseph Smith cu privire la modul de construire a templului Kirtland? (Vezi D&L 95:13–17 și următoarele citate.)

Unii dintre lucrători au propus ca templul să fie construit din bârne și scânduri. Dar Joseph Smith a replicat: „Să... construim noi o casă din bârne pentru Dumnezeu? Nu... am un plan al casei Domnului, dat de El Însuși; și, voi veți vedea curând în acesta diferența dintre calculele noastre și ideea Sa despre aceste lucruri“ (citată din Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith*, ed. Preston Nibley [1958], pag. 230).

Domnul a revelat planurile Sale privind templul Kirtland într-o viziune a Primei Președinții (Joseph Smith, Sidney Rigdon și Frederick G. Williams). Președintele Frederick G. Williams a spus că ei au îngenunchat în rugăciune și o machetă a clădirii „a apărut la mică distanță... După ce ne-am uitat bine la exterior, clădirea părea să vină chiar peste noi“. Când templul a fost terminat, Frederick G. Williams a spus că arăta exact cum fusese în viziune (în *The Revelations of the Prophet Joseph Smith*, comp. Lyndon W. Cook [1981], pag. 198.)

Puteți arăta că, astăzi, Prima Președinție stabilește, prin revelație, când și unde să se construiască temple.

2. Sfinții au fost binecuvântați pentru sacrificiile mari pe care le-au făcut pentru construirea templului

- Explicați că templul Kirtland a fost primul templu construit în această dispensație. Care au fost unele dintre dificultățile și sacrificiile impuse de construirea templului? (Vezi D&L 109:5 și *Our Heritage*, paginile 33–34.)
- Cum au fost binecuvântați sfinții pentru sacrificiile pe care le-au făcut pentru construirea templului Kirtland? (Vezi *Our Heritage*, paginile 34–35.)
- Ce sacrificii ați văzut că fac membrii Bisericii pentru a primi binecuvântările templului sau pentru a participa la munca în templu? Ce sacrificii putem face noi pentru a participa la munca în templu?

Templul Kirtland. Acesta a fost primul templu construit în această dispensație și a fost dedicat în anul 1836.

3. Joseph Smith a dedicat templul din Kirtland

În 27 martie 1836, profetul Joseph Smith a dedicat templul Kirtland. Rugăciunea de dedicare, care a fost revelată de Domnul, este consemnată în D&L 109. Ceremonia de dedicare a durat șapte ore și a fost însoțită de o mare revărsare a Spiritului. Aceasta a cuprins rugăciunea de dedicare, intonarea de imnuri, depunerea de mărturie, împărțirea împărtășaniei, predici și o adunare solemnă în care membrii l-au susținut pe Joseph Smith și pe alți conducători ai Bisericii. Ceremonia s-a încheiat cu sfinții strigând „Osana” – ei și-au ridicat mâinile deasupra capetelor și au strigat de trei ori: „Osana, osana, osana lui Dumnezeu și Mielului, amin, amin și amin” (*History of the Church*, 2:427–428).

Puteți ruga membri ai clasei să intoneze „Spiritul lui Dumnezeu” (*Imnuri și cântece pentru copii*, pag. 28), care a fost intonat la dedicarea templului Kirtland. Sau rugați pe membrul sau pe grupul de membri ai clasei, desemnat, să-l intoneze.

- De ce dedicăm noi temple? Cum se schimbă templele după ce sunt dedicate? Dacă membrii clasei au participat la o dedicare, invitați-i să-și împărtășească gândurile și impresiile despre această experiență.
- Ce manifestări spirituale s-au produs în timpul dedicării templului Kirtland? (Vezi *Our Heritage*, paginile 34–35.)
- Explicați că, în rugăciunea de dedicare, profetul a subliniat unele dintre responsabilitățile ce revin membrilor Bisericii cu privire la temple. Ce responsabilități a subliniat el? (Unele dintre acestea sunt subliniate în următoarele pasaje din scripturi. Selectați câteva pasaje pe care membrii clasei să le citească și să le discute. Rezumați răspunsurile pe tablă.)
 - a. D&L 109:7, 14. (Noi trebuie să căutăm cu stăruință să învățăm prin studiu și credință.) De ce este aceasta o responsabilitate importantă cu privire la temple?
 - b. D&L 109:9, 17–19. (Intrările, ieșirile și salutările noastre trebuie să fie în numele Domnului.) Cum putem noi îndeplini această responsabilitate?
 - c. D&L 109:20–21. (Noi trebuie să fim curați pentru a intra în templu.) De ce este necesar ca noi să fim demni când intrăm în templu? (Vezi D&L 97:15–17.) Cum ne verificăm demnitatea de a intra în casa Domnului? (Prin interviurile pentru obținerea recomandării pentru templu.)
 - d. D&L 109:23. (Noi trebuie să părăsim templul ducând vestea măreață a Evangheliei până la capătul pământului.) În ce fel ne inspiră să facem aceasta faptul că participăm la rânduielele din templu?
- Explicați că, în rugăciunea de dedicare, profetul s-a rugat pentru multe și mari binecuvântări. Pentru ce binecuvântări s-a rugat? (Unele dintre aceste binecuvântări sunt subliniate în următoarele pasaje din scripturi. Selectați câteva pasaje pe care membrii clasei să le citească și să le discute. Rezumați răspunsurile pe tablă.)
 - a. D&L 109:15. (Oamenii Domnului vor primi o plenitudine a Duhului Sfânt.) Invitați-i pe membrii clasei să relateze despre cum faptul că au mers la templu a sporit influența Spiritului în viața lor.
 - b. D&L 109:22. (Oamenii Domnului vor ieși din templu înarmați cu putere și vegheați de îngeri.) Invitați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe în care s-au simțit înarmați cu putere după ce au participat la rânduielele din templu.
 - c. D&L 109:25–26. (Nici o armă sau răutate nu vor triumfa împotriva oamenilor Domnului.) În ce fel ne apără împotriva răului participarea la rânduielele din templu?
 - d. D&L 109:32–33. (Domnul va rupe jugul suferinței ce apasă pe umerii poporului Său.) Cum v-a ajutat participarea la rânduielele din templu să înfrângeți sau să suportați suferința?
 - e. D&L 109:36–37. (Va avea loc o revărsare a Spiritului ca în ziua Cincizecimii; vezi Faptele apostolilor 2:1–4.) Această parte a rugăciunii s-a împlinit și în timpul unei adunări a preoției din seara dedicării. Templul s-a umplut de sunetul unui vânt puternic și mulți frați au vorbit în alte limbi, au profetit și au avut viziuni (*History of the Church*, 2:428).

- f. D&L 109:54–58. (Domnul va avea milă de națiunile de pe pământ și va înmuia inimile oamenilor, pregătindu-le pentru a primi mesajul Evangheliei.)
- g. D&L 109:61–64, 67. (Copiii risipiți ai lui Israel vor începe să se adune și să fie mântuiți.) În ce fel contribuie munca în templu la primirea acestei binecuvântări?
- h. D&L 109:72–74. (Biserica Domnului va umple întregul pământ.) În ce fel contribuie munca în templu la primirea acestei binecuvântări?

Președintele Howard W. Hunter, al 14-lea președinte al Bisericii, a descris aceste promisiuni în rugăciunea de dedicare a templului Kirtland ca fiind „emoționante și minunate” („The Great Symbol of Our Membership”, *Ensign*, oct. 1994, pag. 5). La această rugăciune, a spus el, „ni se răspunde în continuare individual, ca familii și ca popor datorită puterii preoției pe care Domnul ne-a dat-o ca s-o folosim în templele Lui sfinte” (*Ensign*, oct. 1994, pag. 4).

4. Domnul a acceptat templul Kirtland iar profeții din vechime au restaurat cheile preoției

Predați și discutați D&L 110. Explicați că Domnul a îndeplinit promisiunea pe care a făcut-o de a-și înzestra slujitorii cu putere din cer când templul Kirtland avea să fie terminat (D&L 95:8). Această înzestrare cu putere a inclus apariția Salvatorului în templu, o revărsare a Spiritului, multe revelații și restaurarea cheilor preoției de către Moise, Elias și Ilie. Cu aceste experiențe și chei sacre, slujitorii Domnului au putut să ducă mai departe lucrarea Sa, cu o mai mare putere și autoritate.

- Cum a descris profetul Joseph Smith apariția Salvatorului în templul Kirtland? (Vezi D&L 110:1–3.) Ce a spus Salvatorul despre Sine Însuși? (Vezi D&L 110:4.) Ce le-a spus El lui Joseph Smith și Oliver Cowdery despre templu? (Vezi D&L 110:6–10.)
- Ce chei ale preoției au restaurat Moise, Elias și Ilie? (Vezi D&L 110:11–16.) Ce binecuvântări și responsabilități avem noi astăzi pentru că Moise a restaurat cheile adunării lui Israel, pentru că Elias a restaurat cheile dispensației Evangheliei lui Avraam și pentru că Ilie a restaurat cheile puterii de pecetluire? Următoarea planșă vă poate ajuta în timpul discuțiilor. Puteți rezuma informațiile pe tablă.)

Persoana	Chei restaurate	Binecuvântări și responsabilități de astăzi
Moise	Adunarea lui Israel	Autoritatea de a predica Evanghelia pentru a aduna pe Israel (muncă misionară).
Elias	Dispensația Evangheliei lui Avraam	Binecuvântările legământului avraamic și responsabilitățile asociate acestui legământ (vezi Avraam 2:9–11 pentru a vedea aceste binecuvântări și responsabilități).
Ilie	Puterea de pecetluire	Puterea care face ca rânduielile preoției să fie valide în cer. Puterea de pecetluire face posibile căsătoria în templu, pecetluirile cu copiii și strămoșii, familiile eterne și munca în templu de efectuare a rânduielilor pentru cei morți.

5. Clădirea de temple și munca în templu s-au intensificat în zilele noastre

- Expuneți o imagine a unui templu. Ce înseamnă că s-a intensificat clădirea de temple în zilele noastre? (Biserica avea 19 temple în anul 1980 și 51 de temple la sfârșitul anului 1997. La conferința generală din luna octombrie 1997, președintele Gordon B. Hinckley a anunțat planuri de construcție a unor temple mai mici. La conferința din aprilie 1998, el a anunțat că s-a planificat ca, până la sfârșitul anului 2000, să existe 100 de temple, ceea ce însemna construirea în trei ani a tot atâtea temple câte au fost construite în primii 167 de ani de la organizarea Bisericii.)
- În același timp cu intensificarea construirii de temple, conducătorii Bisericii au pus un nou accent pe participarea la munca în templu. Citiți D&L 138:53–56 împreună cu membrii clasei. Explicați că membrii demni ai Bisericii, de astăzi, se numără printre „spirite[le] alese care au fost rezervate pentru a veni în plenitudinea timpurilor, astfel încât să ia parte la... construirea de temple și la realizarea, în aceste temple, a rânduielilor“. Cum putem noi contribui la intensificarea muncii în templu?

Președintele Howard W. Hunter a spus: „Să fim oameni iubitori de templu și cărora le place să meargă la templu. Să ne grăbim să mergem la templu ori de câte ori ne permit timpul, mijloacele și situația personală. Să nu mergem numai pentru rudele noastre decedate, ci și pentru binecuvântarea personală a preaslăvirii în templu, pentru sanctitatea și protecția ce este asigurată în interiorul acelor pereți consacrați și sfințiți. Templul este un loc al frumuseții, este un loc al revelației, este un loc al păcii. Este casa Domnului. Este sfântă pentru Domnul. Trebuie să fie sfântă și pentru noi“ (*Ensign*, oct. 1994, pag. 5).

Concluzii

Încurajați-i pe membrii clasei să-și analizeze, rugându-se, viețile proprii pentru a stabili cum pot participa la munca în templu. Sugerați că, așa cum sfinții au făcut sacrificii pentru a construi templul din Kirtland, noi trebuie să facem sacrificii pentru a ajuta la munca în templu. Dacă vă aflați în apropierea unui templu, încurajați-i pe membrii clasei să meargă la templu. Depuneți mărturie despre faptul că Domnul ne va binecuvânta pe măsură ce vom participa la această măreață lucrare.

Idei suplimentare pentru predare

Puteți folosi următoarea idee pentru a completa planul lecției sugerat.

Ilustrații cu temple

Îndemnați-i pe membrii clasei să expună ilustrații cu temple în casele lor. Președintele Howard W. Hunter a spus: „Țineți o ilustrație cu un templu în casa dumneavoastră pentru ca el să poată fi văzut de copiii dumneavoastră. Învățați-i despre scopurile casei Domnului. Îndemnați-i să-și planifice, încă de la cea mai fragedă vârstă, să meargă acolo și să rămână demni de această binecuvântare“ (în *Conference Report*, oct. 1994, pag. 8, sau *Ensign*, nov. 1994, pag. 8).

Scop Să îi ajute pe membrii clasei să înțeleagă marele scop al planului salvării și să-i încurajeze să trăiască potrivit cunoștințelor pe care le au despre planul salvării.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, scripturile din această lecție.
2. Revedeți materialele pentru această lecție din *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei* (35686). Planificați moduri în care să faceți referire la ele în timpul lecției.
3. Dacă folosiți activitatea pentru captarea atenției, luați o ilustrație, de exemplu o fotografie, dintr-o revistă. Tăiați ilustrația în bucăți mici. Membrii clasei nu trebuie să-și dea seama ce reprezintă ilustrația doar privind la micile bucăți.

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției În funcție de situație, folosiți activitatea următoare sau una proprie pentru a începe lecția.

Expuneți micile bucăți ale ilustrației pe care le-ați adus la oră, dar nu expuneți ilustrația (vezi „Pregătire“, punctul 3). Spuneți clasei că aceste bucăți mici sunt părți dintr-o ilustrație mai mare. Invitați-i să ghicească ce reprezintă ilustrația. Expuneți apoi ilustrația reconstituind-o din micile bucăți.

Arătați că, deși micile bucăți sunt importante, ele nu au semnificație dacă nu sunt prezentate ca parte a ilustrației mari. Explicați că experiența pe care o avem, hotărârile pe care le facem și adevărurile pe care le învățăm sunt ca micile bucăți ce constituie ilustrația mare. Acestea au o semnificație redusă dacă nu sunt puse în contextul unei imagini mai mari: planul salvării. Cunoașterea planului salvării ne poate ajuta să luăm hotărârile drepte, să găsim bucurie în viața muritoare și să ne pregătim pentru viața eternă. În această lecție, se discută despre planul salvării.

Discuții și aplicații Selectați, rugându-vă, materialul pentru lecție care se potrivește cel mai bine nevoilor membrilor clasei. Încurajați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi pe care le discutați.

1. Planul salvării este „unul dintre cele mai bune daruri ale cerului făcute omenirii“

Scrieți pe tablă *Planul* _____ *al Tatălui Ceresc*.

Rugați-i pe membrii clasei să completeze enunțul. Încurajați-i să se gândească la cât mai multe răspunsuri care se găsesc în scripturi. Scrieți răspunsurile lor pe tablă. După un minut sau două, împărtășiți unul dintre următoarele răspunsuri pe care nu l-au menționat ei.

Salvare (Alma 24:14; 42:5; Moise 6:62)

Restaurarea (Alma 41:2)

Fericire (Alma 42:8, 16)

Milă (Alma 42:15, 31)

Mântuire (Iacob 6:8; Alma 12:25–33)

- Ce ne învață aceste cuvinte despre planul Tatălui Ceresc?
- Profetul Alma a numit planul Tatălui Ceresc „marele plan al fericirii” (Alma 42:8). Cum ne poate aduce fericire planul salvării?
- Profetul Joseph Smith ne-a învățat: „Marele plan al salvării este un subiect care trebuie să beneficieze de întreaga noastră atenție și să fie privit ca unul dintre cele mai bune daruri ale cerului făcute omenirii” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith [1976], pag. 68). Ce putem face pentru a da planului salvării „întreaga noastră atenție“?

Explicați că această lecție este o prezentare a planului salvării. În aceasta, se arată corelația dintre principiile Evangheliei ca părți ale unui plan măreț.

2. Viața premuritoare

Explicați că planul salvării poate fi împărțit în trei părți: viața premuritoare, viața ca muritor și viața de după moarte.

Scrieți *Viața premuritoare* pe tablă. Arătați că o binecuvântare importantă a restaurării este faptul că noi avem o cunoaștere tot mai mare despre viața noastră premuritoare. Această cunoaștere ne ajută să înțelegem scopul vieții și rolul nostru în planul salvării al lui Dumnezeu. Pe măsură ce membrii clasei discută despre următoarele întrebări, rugați-i să citească pasajele din scripturi propuse.

- Noi suntem fii și fiice ale lui Dumnezeu și am trăit într-o existență premuritoare fiind copiii Săi de spirit (D&L 76:24; 93:29). În ce fel vă influențează faptul că știți că sunteți copil al lui Dumnezeu?
- Înainte ca pământul să fie creat, Tatăl Ceresc a convocat un consiliu în cer și a prezentat planul salvării tuturor copiilor Săi de spirit. Care au fost câteva dintre elementele planului pe care Tatăl Ceresc l-a prezentat în lumea premuritoare? (Vezi 2 Nefi 2:24–26; Alma 34:8–9; Avraam 3:24–25. Răspunsurile ar putea fi: ispășirea lui Isus Hristos, crearea pământului, căderea, timpul petrecut pe pământ în care noi primim un trup muritor și suntem testați și libertatea de a alege sau puterea de a alege binele sau răul.)
- Care a fost atitudinea lui Iehova, Întâiul Născut al Tatălui, față de planul salvării? (Vezi Moise 4:2. Pentru a arăta cum s-a supus Salvatorul voinței Tatălui, puteți citi D&L 19:16–19 și 76:40–42. Subliniați că ispășirea lui Isus Hristos face ca planul salvării să fie posibil. Salvatorul este figura centrală în planul întocmit de Dumnezeu pentru salvarea noastră.)
- Lucifer s-a răzvrătit împotriva planului salvării, căutând să distrugă libertatea noastră de a alege și să câștige puterea Tatălui Ceresc (Moise 4:1, 3; D&L 29:36). El a devenit Satana iar el și ucenicii lui au fost alungați din prezența Tatălui și împiedicați să aibă viața muritoare (D&L 29:36–38; 76:25–27; Moise 4:4; Avraam 3:26). De ce este important ca noi să avem cunoștințe despre existența Satanei și a ucenicilor lui?

- Care a fost atitudinea noastră față de planul salvării? (Vezi Iov 38:4–7. Explicați că profeții din zilele din urmă ne-au învățat că versetul 7 din acest pasaj se referă la bucuria pe care am simțit-o noi în existența noastră premuritoare, când am acceptat planul salvării.)

Explicați că, în lumea premuritoare, Tatăl Ceresc a ales și a rânduit dinainte spirite nobile pentru a duce mai departe lucrarea Sa pe pământ (D&L 138:55–56; Avraam 3:22–23; vezi, de asemenea, *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, pag. 365).

- În ce moduri ar putea să influențeze cunoștințele noastre despre viața premuritoare hotărârile pe care le luăm în fiecare zi? Cum ne pot ajuta cunoștințele despre viața premuritoare când ne confruntăm cu încercări?

3. Viața muritoare

Arătați că, în viața premuritoare, când am acceptat planul Tatălui Ceresc, noi ne-am păstrat „prima stare“. Datorită faptului că am avut credință, nouă ni s-a dat șansa de a veni pe pământ, care este a „doua stare“ a noastră (Avraam 3:26).

Scrieți *Viața muritoare* pe tablă. Explicați că datorită căderii lui Adam și a Evei, noi ne aflăm într-o stare de cădere în viața muritoare (D&L 29:40). Suntem supuși morții fizice și morții spirituale sau separării de prezența lui Dumnezeu (D&L 29:41–42; Alma 42:9, 14; despre moartea fizică și moartea spirituală se va discuta mai târziu în această lecție). Din revelațiile din zilele din urmă, noi învățăm că această cădere este un pas necesar în progresul nostru etern. Eva a vorbit despre binecuvântările căderii: „Dacă n-ar fi fost încălcarea noastră, niciodată nu am fi avut seminție și niciodată nu am fi cunoscut binele și răul, și bucuria mântuirii noastre, și viața veșnică pe care Dumnezeu o dă tuturor supușilor“ (Moise 5:11).

Pe măsură ce membrii clasei discută următoarele întrebări, rugați-i să citească pasajele din scripturi propuse.

- Care sunt unele dintre scopurile vieții muritoare? (Scrieți pe tablă răspunsurile membrilor clasei. Răspunsurile le-ar putea include pe cele enumerate mai jos.)
 - a. Să primim un trup fizic. Profetul Joseph Smith a spus: „Noi am venit pe acest pământ pentru ca să putem avea un trup și să-l înfățișăm pur înaintea lui Dumnezeu în împărăția celestială“ (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, pag. 181).
 - b. Să ne dovedim credința prin supunere față de poruncile lui Dumnezeu (Avraam 3:25–26). Aceasta include pocăința de păcatele noastre și primirea rânduielilor salvării (Alma 12:24; D&L 29:42–43; Articolele de credință 1:3).
 - c. Să trăim în cadrul familiilor și copiii să fie pecetluiți cu părinții lor prin rânduielile templului (Moise 2:28; D&L 93:40; 131:1–4; 138:48).

Prima Președinție și Cvorumul celor Doisprezece Apostoli au proclamat „căsătoria dintre un bărbat și o femeie ca fiind rânduită de Dumnezeu, familia fiind esențială pentru planul Creatorului cu privire la destinul etern al copiilor Lui... Planul divin al fericirii face posibil ca relațiile de familie să continue și după moarte. Legămintele și rânduielile sacre, ce se fac în sfintele temple, dau posibilitatea fiecărei persoane să se întoarcă în prezența lui Dumnezeu și familiilor să fie unite pentru eternitate“ („Familia: o declarație oficială către lume“, *Liahona*, oct. 1998, pag. 24).

- Ce schimbare aduce în viața dumneavoastră faptul că înțelegeți scopurile vieții muritoare? În ce fel influențează înțelegerea acestor scopuri hotărârile pe care le luați?
- Ca parte a vieții noastre muritoare, Satanei i se permite să ne ispitească (D&L 29:39). De ce? (Vezi D&L 29:39; vezi, de asemenea, 2 Nefi 2:11–13.) De ce este libertatea de a alege o parte importantă a planului salvării? (Vezi D&L 58:27–28; 101:78; 2 Nefi 2:25–27.)

4. Viața de după moarte

Explicați că viața noastră nu se încheie o dată cu moartea fizică. Scrieți *Viața de după moarte* pe tablă. Pe măsură ce membrii clasei discută despre următoarele întrebări, rugați-i să citească pasajele din scripturi propuse.

- Când vom muri, spiritele noastre vor intra în lumea spiritelor (vezi *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, pag. 309–310.) În ce fel vor influența faptele noastre din timpul vieții muritoare viața noastră din lumea spiritelor de după moarte? (Vezi Alma 34:34; 40:11–14.)
- Oamenii care nu primesc Evanghelia pe pământ vor avea ocazia s-o primească în lumea spiritelor (D&L 137:7–9; 138:30–34). Ce putem face pentru a-i ajuta să primească toate binecuvântările planului salvării? (Vezi D&L 128:6–8, 15. Răspunsurile ar putea fi: putem face munca de întocmire a istoriei familiei și putem îndeplini rânduielile preoției pentru ei în temple.)
- Amintiți membrilor clasei faptul că moartea fizică și moartea spirituală au fost aduse în lume de căderea lui Adam. Cum vom fi noi eliberați de moartea fizică? (Vezi Alma 11:42; D&L 88:14–16; 93:33. Prin ispășirea lui Isus Hristos, toți oamenii vor fi înviați sau „ridicați din moartea vremelnică”. Spiritele noastre vor fi reunite cu trupurile noastre și noi vom putea „prim[i] o plenitudine de bucurii”. Cum putem fi noi eliberați de moartea spirituală? (Vezi Alma 42:11–13, 15; Articolele de credință 1:3.)

Explicați că, după ce vom fi înviați, noi ne vom întoarce în prezența lui Dumnezeu pentru a fi judecați în funcție de faptele noastre (Alma 11:43–45; D&L 76:111). Vom moșteni un loc în împărăția celestială, împărăția terestrială sau împărăția telestială în funcție de felul în care am „primit mărturia despre Isus” (D&L 76:51; vezi, de asemenea, versetele 50; 79–82). În lecția care urmează, sunt prezentate cele trei împărății de glorie.

- În ce fel ne ajută în timpul vieții muritoare cunoștințele despre viața de după moarte?

Concluzii

Rugați un membru al clasei să citească următoarea declarație a președintelui Boyd K. Packer, din Cvorumul celor Doisprezece:

„Planul cuprinde trei părți. Dumneavoastră vă aflați în partea a doua sau de mijloc, aceea în care veți fi testați prin ispite, prin încercări, poate prin producerea unor tragedii...

Aduceți-vă aminte! Replica 'Și ei, toți, au trăit fericiți până la adânci bătrâneți' nu este scrisă niciodată în actul doi [al unei piese]. Replica apare întotdeauna în actul *trei*, în care misterele sunt rezolvate și totul este pus în ordine...

Până când nu veți avea o perspectivă mai largă asupra naturii eterne a [planului], nu veți înțelege prea multe din nedreptățile din viață. Unii se nasc cu atât de puțin și alții cu atât de mult. Unii se nasc în sărăcie, cu handicapuri, cu dureri, cu suferință. Alții mor înainte de vreme, chiar și copiii nevinovați. Există forțele brutale, neiertătoare ale naturii și brutalitatea omului față de om. În ultima vreme, le-am văzut de multe ori în acțiune.

Să nu presupuneți că Dumnezeu provoacă intenționat ceea ce, în scopuri cunoscute numai Lui, El permite. Când veți cunoaște planul și scopul Lui, chiar și aceste lucruri vă vor arăta un Tată iubitor în Cer“ (*The Play and the Plan* [transmisie prin satelit, 7 mai 1995], pag. 1–2).

Subliniați că această cunoaștere a planului salvării ne poate ajuta să luăm hotărârile drepte, să găsim bucurie în viața muritoare și să ne pregătim pentru viața eternă. Exprimați-vă sentimentele despre rolul lui Isus Hristos în planul salvării. Depuneți-vă mărturia despre adevărurile discutate în timpul lecției, așa cum sunteți îndemnat de Spirit.

Idei suplimentare pentru predare

Puteți folosi una sau ambele idei de mai jos pentru a completa planul lecției sugerat.

1. Prezentare video „Planul salvării“

Dacă dispuneți de caseta video *Teachings from the Doctrine and Covenants and Church History* (53933), puteți prezenta „The Plan of Salvation“ (Planul salvării), un segment de patru minute. Gândiți-vă să folosiți unele sau toate întrebările de mai jos după prezentare:

- În ce fel se aseamănă viața noastră muritoare cu experiența tânărului care a constatat, pe neașteptate, că se află pe scenă, în al doilea act?
- Cum ne ajută în al doilea act (viața muritoare) cunoștințele revelate despre primul act (viața premuritoare)? Cum ne ajută în al doilea act cunoștințele revelate despre al treilea act (viața de după moarte)?
- Când tânărul a văzut că se află pe scenă, el nu a știut cine era cel rău și cine era eroul. Ce probleme pot apare dacă noi nu știm cine sunt cei răi și cine sunt eroii în viața noastră?
- Ce a făcut tânărul pentru a dobândi cunoaștere despre piesă? Ce anume poate servi drept „manuscris“ în viața noastră?

2. Sfat pentru părinți

Citiți Alma 12:32 împreună cu membrii clasei. Înainte de a citi, explicați faptul că, în acest verset, cuvântul *ei* se referă la Adam și Eva.

Subliniați că Adam și Eva aveau deja cunoștințe despre planul mântuirii atunci când au primit poruncile. După aceea, adresați următoarele întrebări:

- De ce este util să avem cunoștințe despre planul mântuirii atunci când primim poruncile? Cum pot urma părinții acest model de predare în cazul copiilor lor?

Scop Să îi ajute pe membrii clasei să analizeze cu grijă moștenirile eterne ale celor trei împărății de glorie și să-i încurajeze să trăiască astfel încât să poată moșteni gloria celestială și să locuiască, împreună cu familiile lor, în prezența Tatălui Ceresc.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Doctrină și legăminte 76; 131; 132:19-24; 137.
2. Revedeți materialele pentru această lecție din *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei* (35686). Planificați moduri în care să faceți referire la ele în timpul lecției.

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției În funcție de situație, folosiți activitatea următoare sau una proprie pentru a începe lecția.

Reamintiți pe scurt membrilor clasei lecția de săptămâna trecută. Urmăriți ca membrii clasei să-și amintească cele trei părți ale existenței noastre eterne: viața premuritoare, viața muritoare și viața de după moarte.

După această scurtă trecere în revistă, explicați faptul că, dacă nu am fi avut revelațiile din D&L 76, 131 și 137, am fi știut foarte puține despre starea noastră de după înviere. Împărtășiți apoi următoarea declarație a președintelui Wilford Woodruff, al patrulea președinte al Bisericii, despre viziunea consemnată în D&L 76:

„Mă voi referi la 'viziune', numai, ca la o revelație care aduce mai multă lumină, mai mult adevăr și mai multe principii decât orice altă revelație menționată în vreo carte pe care am citit-o vreodată. Aceasta explică în așa fel încât noi să înțelegem starea noastră actuală, de unde venim, de ce ne aflăm aici și încotro ne îndreptăm. Orice om poate ști, prin această revelație, care vor fi rolul său și starea sa“ (*The Discourses of Wilford Woodruff*, sel. de G. Homer Durham [1946], pag. 47–48).

Discuții și aplicații Selectați, rugându-vă, materialul pentru lecție care se potrivește cel mai bine nevoilor membrilor clasei. Acordați timp suficient pentru a purta, către sfârșitul lecției, o discuție plină de învățăminte despre împărăția celestială.

1. Împărățiile de glorie și „mărturia despre Isus“

Predați și discutați despre D&L 76:11–24, 40–43, 119.

- Ce condiții au determinat viziunea care este consemnată în D&L 76? (Vezi D&L 76:11–19; vezi, de asemenea, titlul de la D&L 76. Observați că imaginea

de la pagina 127 prezintă camera în care au primit viziunea profetul Joseph Smith și Sidney Rigdon.

Subliniați că întreaga viziune mărturisește despre Isus Hristos și ispășirea Sa infinită. Descrierea viziunii de către Joseph Smith începe și se sfârșește cu mărturia despre Salvator. Rugați pe un membru al clasei să citească D&L 76:20–24 cu glas tare și pe un altul să citească D&L 76:119 cu glas tare. Îi puteți ruga pe membrii clasei să citească și D&L 76:40–43.

În Doctrină și legăminte 76, se arată că Tatăl Ceresc a dat trei împărății de glorie, în care majoritatea oamenilor vor trăi după ce vor fi înviați: împărăția telectuală, împărăția terestrială și împărăția celestială. Fiecare dintre noi va moșteni o împărăție de glorie în funcție de modul în care am „primit mărturia despre Isus” (D&L 76:51). Încurajați-i pe membrii clasei să țină minte aceasta în timp ce discută despre această revelație.

2. Pierzanie

Predați D&L 76:25–39, 44–49 și discutați despre aceste versete. Începeți prin a scrie *Pierzanie* pe tablă. Explicați că acest cuvânt *pierzanie* se referă la o stare de pierdere și distrugere și nu la o împărăție de glorie. Cei care au trăit experiența ei sunt numiți „fiii pierzaniei” pentru că ei îl urmează pe Satana care este numit Pierzanie (D&L 76:25–26, 31–32). Urmăriți ca această discuție să fie de scurtă durată, să evitați speculațiile și să lăsați suficient timp pentru discuția despre împărăția celestială. În ceea ce privește alte subiecte, concentrați-vă atenția numai asupra a ceea ce se propovăduiește în scripturi și de către profeții din zilele din urmă.

- Când Lucifer s-a răzvrătit în Consiliul din Cer, el a fost alungat pe pământ (Apocalipsa 12:7–9; D&L 29:36–37; 76:25–28; Moise 4:1–3). Ce a început el să facă după ce a fost alungat? (Vezi D&L 76:29; Moise 4:4.) Ce putem face noi pentru a câștiga războiul împotriva Satanei în viețile noastre? (Câteva răspunsuri la această întrebare se găsesc în 1 Nefi 14:14; D&L 10:5; 27:15–18.)
- Ce a dezvăluit Domnul cu privire la suferința fiilor pierzaniei? (Vezi D&L 76:32–34, 36–38, 44–49.) De ce sunt fiii pierzaniei condamnați să treacă printr-o suferință atât de mare? (Vezi D&L 76:30–31, 35. Următorul citat cuprinde o explicație a ceea ce înseamnă negarea Duhului Sfânt.)

Profetul Joseph Smith a spus: „Ce trebuie să facă un om pentru a comite păcatul de neiertat? Să-l primească pe Duhul Sfânt, să vadă cerurile deschizându-se pentru el și să-l cunoască pe Dumnezeu iar, apoi, să păcătuiască împotriva Lui. După ce un om a păcătit împotriva Duhului Sfânt, nu mai are posibilitatea de a se pocăi. El spune că Soarele nu strălucește în timp ce se uită la el; el Îl neagă pe Isus Hristos când cerurile se deschid pentru el și neagă planul salvării în timp ce ochii-i deschiși privesc adevărul; și din acel moment el începe să fie un dușman” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith [1976], pag. 358).

3. Împărăția telectuală

Predați D&L 76:81–90, 98–106, 109–112 și discutați despre aceste versete. Începeți prin a scrie *Împărăția telectuală* pe tablă. Explicați că împărăția telectuală este împărăția de glorie inferioară. Domnul a comparat gloria ei cu gloria stelelor

(D&L 76:81, 98; vezi, de asemenea, 1 Corinteni 15:40–41 și nota de subsol 40a din traducerea lui Joseph Smith.

- Cine va moșteni împărăția telectuală? (Vezi D&L 76:81–83; 98–101, 103.)
- Ce condiții sau limite vor fi impuse celor din împărăția telectuală? (Vezi D&L 76:84–86; 102, 104–106, 112.)

Puteți explica faptul că „iadul“ despre care se vorbește în versetele 84 și 106 este închisoarea spiritelor, o stare temporară între moarte și înviere. Cei din închisoarea spiritelor care nu acceptă Evanghelia vor fi înviați, în cele din urmă, și vor moșteni gloria telectuală. Rugați-i pe membrii clasei să citească versetele 85 și 106 și primul paragraf din definiția cuvântului „Iad“ din Ghidul pentru scripturi de la pagina 85.

4. Împărăția terestrială

Predați D&L 76:71–80, 91, 97 și discutați despre aceste versete. Începeți prin a scrie *Împărăția terestrială* pe tablă. Explicați că Domnul a comparat gloria împărăției terestriale cu gloria lunii (D&L 76:78, 97; vezi, de asemenea, 1 Corinteni 15:40–41).

- Cine va moșteni împărăția terestrială? (Vezi D&L 76:71–75, 79. Pentru a-i ajuta pe membrii clasei să înțeleagă aceste versete, împărtășiți următorul citat.)

Elder Bruce R. McConkie, din Cvorumul celor Doisprezece, a explicat: „Cei destinați să moștenească împărăția terestrială sunt: (1) cei care 'au murit fără lege' – acei oameni necredincioși și păgâni, care nu au ascultat Evanghelia în această viață și care nu ar fi acceptat-o cu toată inima chiar dacă ar fi ascultat-o; (2) aceia care ascultă și resping Evanghelia în această viață și, apoi, o acceptă în lumea spiritelor; (3) aceia 'care sunt oameni onorabili ai pământului, care [sunt] orbiți de viclenia oamenilor'; și (4) aceia care sunt membri inactivi ai Bisericii și care au mărturie, dar care nu sunt fideli și credincioși în toate lucrurile“ (*A New Witness for the Articles of Faith* [1985], pag. 146).

- Ce condiții sau limite vor fi impuse celor din împărăția terestrială? (Vezi D&L 76:76–78.)
- Ce putem face pentru a nu fi „orbiți de viclenia oamenilor“? (Câteva răspunsuri la această întrebare se găsesc în Efeseni 4:11–15; 1 Nefi 15:24; Helaman 5:12; D&L 3:78; 21:4–6; 52:14–20.)

5. Împărăția celestială

Predați D&L 76:50–70, 92–96; 131:1–4; 132:19–23; 137 și discutați despre aceste versete. Începeți prin a scrie pe tablă *Împărăția celestială* și a desena un soare alături. Explicați că împărăția celestială este cea mai înaltă împărăție de glorie. Domnul a comparat gloria împărăției celestiale cu gloria Soarelui (D&L 76:70, 78, 96; vezi, de asemenea, 1 Corinteni 15:40–41).

- Cine va moșteni împărăția celestială? (Vezi D&L 76:50–53, 68–69. Pentru a-i ajuta pe membrii clasei să înțeleagă versetul 53, le puteți explica faptul că Spiritul Sfânt al făgăduinței este Duhul Sfânt, care confirmă că rânduielile preoției pe care le-ați primit și legămintele pe care le-ați făcut sunt acceptate de Dumnezeu. Această confirmare depinde de credința dumneavoastră.)

- La aproximativ patru ani după ce a fost revelată viziunea din D&L 76, Joseph Smith a primit o viziune în care l-a văzut pe fratele lui mai mare, Alvin, în împărăția celestială (D&L 137:1–5). Alvin a murit în anul 1823, înainte ca Biserica să fie restaurată. Ce a învățat Joseph din faptul că l-a văzut pe Alvin în împărăția celestială? (Vezi D&L 137:7–9.) Ce altceva a învățat profetul referitor la cei care moștenesc gloria celestială? (Vezi D&L 137:10.) În ce fel ne pot aduce mângâiere aceste adevăruri?
- Ce binecuvântări vom primi dacă vom moșteni împărăția celestială? (Vezi D&L 76:54–67, 94–95.)
- În ce fel mărturia despre Isus determină împărăția pe care o vom moșteni după ce vom muri? (Vezi D&L 76:31, 35 [pierzanie]; D&L 76:82, 101 [telectuală]; D&L 76:79 [terestrială]; D&L 76:51–53, 69; 121:29 [celestială].) Ce înseamnă pentru dumneavoastră „curajoși în mărturia despre Isus”? (D&L 76:79.)

Pe lângă discutarea răspunsurilor membrilor, puteți împărtăși următoarea declarație a elderului Bruce R. McConkie:

„Ce înseamnă să fim curajoși în mărturia despre Isus?

Înseamnă să fim temerari și îndrăzneți; să ne folosim toată tăria, energia și abilitatea în lupta cu lumea; să luptăm lupta bună a credinței... Marea piatră de temelie a curajului în apărarea cauzei dreptății este supunerea față de întreaga lege a întregii Evanghelii.

A fi curajoși în mărturia despre Isus înseamnă a '[veni] la Hristos și [a fi perfecționați] pentru El'; înseamnă a ne lepăda de 'orice necredință' și a-L 'iubi pe Dumnezeu' cu toată 'puterea, mintea și tăria' Moroni 10:32.)

A fi curajos în mărturia despre Isus înseamnă a crede în Isus și în Evanghelia Sa cu o convingere de nezdruncinat. Înseamnă a cunoaște veridicitatea și divinitatea lucrării Domnului pe pământ.

Dar aceasta nu este totul. Înseamnă mai mult decât a crede și a cunoaște. Noi trebuie să punem Cuvântul în practică, nu doar să-l ascultăm. Înseamnă mai mult decât slujire prin vorbe; mai mult decât simplă mărturisire cu buzele despre descendența divină a Salvatorului. Înseamnă supunere, conformare și neprihănire personală...

A fi curajoși în mărturia despre Isus înseamnă 'să înaintați cu fermitate în Hristos, având o strălucire perfectă a speranței și o iubire de Dumnezeu și de toți oamenii'. Înseamnă să 'îndurați până la sfârșit'. (2 Nefi 31:20.) Înseamnă să trăim potrivit religiei noastre, să punem în practică ceea ce predicăm, să ținem poruncile. Înseamnă să manifestăm 'religiunea curată' în viața oamenilor; înseamnă să vizităm pe 'orfani și pe văduve în necazurile lor' și să ne păstrăm 'neîntinați de lume'. (Iacov 1:27.)

A fi curajos în mărturia despre Isus înseamnă să ne stăpânim izbucnirile sentimentale, să ne controlăm poftetele și să ne ridicăm deasupra lucrurilor carnale și rele. Înseamnă să înfrângem lumea așa cum a făcut El, care este modelul nostru și care a fost cel mai curajos dintre toți copiii Tatălui nostru. Înseamnă să fim curați din punct de vedere moral, să ne plătim zeciuiala și darurile, să cinstim ziua de sabbat, să ne rugăm din inimă, să punem tot ce avem pe altar, dacă suntem chemați să facem astfel.

A fi curajoși în mărturia despre Isus înseamnă să fim de partea Domnului în fiecare lucru. Înseamnă să susținem ce ar susține El. Înseamnă să gândim cum ar gândi El, să credem ce ar crede El, să spunem ce ar spune El și să facem ce ar face El în aceeași situație. Înseamnă să avem cugetul lui Hristos și să fim una cu El așa cum El este una cu Tatăl Său“ (în Conference Report, oct. 1974, pag. 45–46, sau *Ensign*, nov. 1974, pag. 35).

- Unsprezece ani după ce a fost revelată viziunea din D&L 76, profetul Joseph Smith a propovăduit că există trei grade în împărăția celestială (D&L 131:1). Cine sunt cei care vor fi exaltați în cel mai înalt grad al împărăției celestiale? (Vezi D&L 131:1–3; 132:19.)
- Care sunt binecuvântările de care beneficiază numai aceia care sunt exaltați în cel mai înalt grad al împărăției celestiale? (Vezi D&L 131:4; 132:19–20. Puteți explica faptul că expresiile „o creștere“ și „o continuare a seminției în vecii vecilor“ înseamnă că aceia care rămân în legământ și sunt exaltați în cel mai înalt grad al împărăției celestiale vor avea copii de spirit în eternități.)
- Președintele Joseph Fielding Smith, din Cvorumul celor Doisprezece, a spus: „Secțiunea 76 din Doctrina și legămintele... ar trebui să fie prețuită de către toți membrii Bisericii ca o moștenire neprețuită. Ar trebui să le întărească credința și să fie pentru ei un motiv pentru a căuta exaltarea promisă tuturor acelor care sunt dreți și fideli“ (*Church History and Modern Revelation*, 2 volume [1953], 1:279). Cum poate această revelație să ne întărească credința și să ne inspire să căutăm exaltarea? Cum ne putem depăși descurajarea pe care am putea-o simți în timp ce ne străduim să obținem gloria celestială?

Concluzii

Subliniați că toți oamenii pot beneficia de marile binecuvântări ale exaltării în împărăția celestială. Fiecare dintre noi poate fi făcut perfect prin Isus Hristos și poate fi exaltat, împreună cu familia, în cel mai înalt grad al împărăției celestiale. Revelația cuprinsă în D&L 76 ar trebui să ne încurajeze să ținem poruncile și să primim rânduieșile salvării, astfel încât să putem primi aceste mari binecuvântări.

Depuneți-vă mărturia despre adevărurile discutate în timpul lecției, așa cum sunteți îndemnat de Spirit.

Ideii suplimentare pentru predare

Împărțiți clasa în patru grupuri. Repartizați fiecărui grup unul dintre următoarele pasaje din scripturi. Acordați grupurilor timp să citească pasajele și să le discute. În momentele potrivite din timpul lecției, rugați grupurile să împărtășească ceea ce au aflat din pasajele ce le-au fost repartizate.

D&L 76:25–49 (pierzania)

D&L 76:81–86, 88–90, 98–112 (gloria telectuală)

D&L 76:71–80, 87, 91, 97 (gloria terestrială)

D&L 76:50–70, 92–96 (gloria celestială)

Casa John Johnson În timp ce se afla în această casă, lucrând la traducerea Bibliei, profetul Joseph Smith și Sidney Rigdon au primit revelația consemnată acum în D&L 76, precum și alte revelații.

Scop

Să îi ajute pe membrii clasei să înțeleagă și să recunoască semnele celei de a Doua Veniri și să se pregătească pentru „marea zi a Domnului“ (D&L 45:39).

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Doctrină și legăminte 29:9–29; 34:5–12; 45:16–75; 88:86–99; 101:22–34; 133 și celelalte scripturi din această lecție.
2. Revedeți materialele pentru această lecție din *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei* (35686). Planificați moduri în care să faceți referire la ele în timpul lecției.
3. Dacă dispuneți de ilustrația A Doua Venire, pregătiți-vă s-o folosiți în timpul lecției (62562; Setul de ilustrații inspirate din scripturi, 238).
4. Dacă folosiți activitatea pentru captarea atenției, faceți următoarele pregătiri:
 - a. pregătiți următoarele ilustrații pentru a le folosi pe lângă cele menționate mai sus: Nașterea lui Isus Hristos (62116; Setul de ilustrații inspirate din scripturi, 200); Isus rugându-se în Ghetsimani (621275; Setul de ilustrații inspirate din scripturi, 227); și Răstignirea (62505; Setul de ilustrații inspirate din scripturi, 230);
 - b. Puteți ruga un membru al clasei să se pregătească să intoneze „Isus, Cel umil născut“ (*Imnuri și cântece pentru copii*, pag. 20). Sau rugați pe un membru sau un grup de membri ai clasei să se pregătească să-l intoneze.

Notă pentru învățător: În timp ce predați această lecție, concentrați-vă asupra cuvintelor Domnului revelate în Doctrina și legămintele. Nu discutați aspecte speculative, cum ar fi momentul celei de a Doua Veniri.

Sugestii pentru desfășurarea lecției**Activitate pentru captarea atenției**

În funcție de situație, folosiți activitatea următoare sau una proprie pentru a începe lecția.

Expuneți ilustrațiile prezentând nașterea lui Isus, ispășirea și a Doua Venire (vezi „Pregătire“, punctele 3 și 4a).

Rugați membri ai clasei să intoneze „Isus, Cel umil născut“ sau rugați-l pe membrul clasei desemnat sau pe grupul de membri ai clasei desemnat să-l intoneze. Rugați-i pe membrii clasei să caute legătura dintre cuvintele imnului și ilustrațiile pe care le-ați expus.

După intonarea imnului, explicați că nașterea lui Isus Hristos și a Doua Venire sunt două dintre cele mai glorioase evenimente din istoria lumii. Când Isus Hristos a venit prima oară pe pământ, El a venit în condiții umile și, în general, nu a fost recunoscut ca fiind Mesia. Totuși, când va veni a doua oară, El va veni cu putere și mare slavă. Această lecție este despre a Doua Venire a Salvatorului și mileniul domniei Sale pe pământ.

Această lecție cuprinde mai multe materiale decât este posibil să se predea în timpul unei perioade de predare. Selectați, rugându-vă, materialul pentru lecție care se potrivește cel mai bine nevoilor membrilor clasei.

1. Salvatorul Se va întoarce pe pământ cu putere și mare slavă

Explicați că noi suntem privilegiați să trăim în această dispensație a plenitudinii timpurilor, când revelațiile din zilele din urmă ne învață mari adevăruri despre a Doua Venire, despre evenimentele care o vor preceda și despre mia de ani de pace care va începe când Salvatorul va veni din nou. Doctrina și legămintele furnizează o bogăție de informații despre aceste subiecte importante.

Așa cum s-au împlinit toate profețiile despre nașterea Salvatorului, tot așa se vor împlini toate profețiile despre a Doua Sa Venire. Alegeți câteva dintre următoarele profeții pe care să le citiți împreună cu membrii clasei. Discutați ce ne învață fiecare pasaj despre a Doua Venire a Salvatorului. Rezumați informațiile pe tablă. Puteți să împărțiți clasa în grupuri mici și să indicați fiecărui grup să studieze și să comenteze pasajele repartizate. Sau puteți desemna anumite persoane să studieze și să comenteze pasajele respective.

- a. D&L 29:9–11; 45:44. (Hristos va veni pe pământ cu putere și mare slavă. Cei trufași și răi vor fi arși și nu va mai fi răutate pe pământ.)
- b. D&L 34:7, 12; 43:17; 110:16. (A Doua Venire este aproape.)
- c. D&L 34:8, 11; 63:34. (Toate națiunile vor tremura când va veni Salvatorul. Dacă suntem credincioși, puterea și influența Sa vor fi cu noi până când va veni El.)
- d. D&L 45:45–54; 88:96–99. (Sfinții care au murit vor fi înviați și vor veni să-L întâmpine pe Salvator. Sfinții care sunt în viață pe pământ vor fi adunați ca să-L întâlnească. El va veni pe Muntele Măslinilor și-l va despica în două. Iudeii îl vor accepta pe Salvatorul lor și vor plânge pentru că L-au persecutat. Apoi, aceia care au primit Evanghelia în închisoarea spiritelor vor fi înviați.)
- e. D&L 49:6. (Salvatorul îi va pune pe toți dușmanii Săi sub picioarele Lui.)
- f. D&L 49:7. (Nimeni, nici chiar îngerii, nu va cunoaște ora sau ziua în care va veni Salvatorul.)
- g. D&L 133:46–53. (Salvatorul va veni purtând un veșmânt roșu. Venirea Sa va însemna clipa răzbunării împotriva celor păcătoși și a mântuirii pentru cei dreți.)

2. Mileniul va fi o perioadă de bucurie și pace

A Doua Venire a Salvatorului va anunța perioada de o mie de ani numită Mileniul. În al zecelea articol de credință se declară: „Hristos va domni în persoană pe pământ” și „pământul va fi înnoit și va primi gloria sa de paradis“. În Doctrină și legămintele 101, se descriu frumusețea și bucuria din perioada Mileniului, pe care o așteptăm cu nerăbdare.

- Cum va fi viața pe pământ în timpul Mileniului?

(Pentru a răspunde la această întrebare, alegeți câteva dintre următoarele pasaje din scripturi pe care să le citiți împreună cu membrii clasei. Discutați despre ce ne învață fiecare pasaj despre Mileniu. Rezumați informațiile pe tablă. Puteți împărți clasa în grupuri mici și indicați fiecărui grup să studieze

și să comenteze pasajele repartizate. Sau puteți desemna anumite persoane să studieze și să comenteze pasajele respective.

- a. D&L 101:23. (Fiecare om va putea să-L vadă pe Salvator.)
 - b. D&L 101:24. (Toți cei răi vor fi distruși.)
 - c. D&L 101:25. (Pământul va deveni nou.)
 - d. D&L 101:26. (Oamenii și animalele vor trăi în pace.)
 - e. D&L 101:27. (Oamenilor li se va da ceea ce ei își doresc în dreptate.)
 - f. D&L 101:28; vezi, de asemenea, D&L 45:55; 88:110. (Satana va fi legat și nu va mai avea putere să ispitească pe nimeni.)
 - g. D&L 101:29. (Nu va exista tristețe sau moarte.)
 - h. D&L 101:30–31. (O persoană va îmbătrâni, apoi, va fi schimbată brusc de la viața muritoare la cea nemuritoare.)
 - i. D&L 101:32–34. (Domnul va dezvălui toate lucrurile despre pământ și cer, inclusiv modul în care a fost creat pământul și ce va deveni el.)
 - j. D&L 45:58. (Copiii vor crește fără păcat.)
 - k. D&L 45:59; 133:25. (Domnul va fi Regele și Legiuitorul întregului pământ.)
- Cum ne binecuvântează, acum, viețile această cunoaștere despre Mileniu? Cum vă ajută să știți că dreptatea va triumfa, în cele din urmă, asupra răutății?

3. Trebuie să ne pregătim pentru a Doua Venire

Domnul a subliniat, în repetate rânduri, că trebuie să ne pregătim pentru venirea Sa (D&L 133:4, 10–11). Este posibil ca unii oameni să simtă că nu pot face niciodată destul sau că nu pot fi destul de buni pentru a se pregăti în mod corespunzător. Ei s-ar putea descuraja și ar putea considera că o astfel de pregătire este imposibilă. Totuși, Domnul ne-a dat sfaturi în Doctrina și legămintele, învățându-ne că ne putem pregăti pentru acest eveniment important în timpul vieții de zi cu zi.

- Ce putem face în viața noastră de acum pentru a ne pregăti pentru a Doua Venire? (Folosiți următoarele informații pentru a discuta sau completa răspunsurile membrilor clasei.)

Să urmărim semnele venirii Salvatorului

Explicați că, în Doctrina și legămintele, Domnul revelează multe dintre semnele care vor precede a Doua Sa Venire și ne îndeamnă să „veghe[m]” (D&L 61:38).

- De ce este important ca noi să cunoaștem semnele care vor precede a Doua Venire a Salvatorului? Citiți D&L 45:36–39 împreună cu membrii clasei. Ce putem afla din această pildă despre motivele pentru care ne-au fost date aceste semne?
- Care sunt unele dintre semnele despre care s-a profetisit că vor precede a Doua Venire a Salvatorului?

Pentru a răspunde la această întrebare, alegeți câteva dintre următoarele pasaje din scripturi pentru a le citi împreună cu membrii clasei. Identificați semnele care sunt menționate în fiecare pasaj. Rezumați-le pe tablă sub titlurile: *Semne pozitive* și *Semne negative*. Puteți împărți clasa în grupuri mici și puteți repartiza fiecărui grup pasaje pe care să le studieze și să le comenteze. Sau puteți desemna anumite persoane să studieze și să comenteze pasajele respective.

Semne pozitive

- D&L 45:9; 133:57–58. (Plenitudinea Evangheliei va fi restaurată.)
- D&L 45:66–71. (Va fi construit Noul Ierusalim. Acesta va fi un loc al păcii și siguranței pentru cei drepti, în zilele din urmă.)
- D&L 65:2–6. (Împărăția lui Dumnezeu va fi stabilită pe pământ.)
- D&L 110:11–16. (Cheile preoției vor fi restaurate.)
- D&L 133:8–9, 36–39. (Evanghelia va fi predicată în întreaga lume.)

Semne negative

- D&L 29:15; 88:91. (Vor fi multe plânsete, multă disperare și groază.) Inimile oamenilor vor ceda.)
- D&L 29:16; 45:31; 112:24. (Va fi foamete, urgie, boală și distrugere.)
- D&L 34:9; 45:40–42; 88:87. (Vor fi semne și minuni în ceruri și pe pământ.)
- D&L 45:26; 63:33. (Vor fi războaie și vești de războaie și întregul pământ va fi tulburat.)
- D&L 45:27. (Dragostea oamenilor se va răci și nedreptățile se vor înmulți.)
- D&L 45:33; 88:89–90. (Vor fi cutremure, furtuni și valuri uriașe ale mării.) Oamenii își vor împietri inimile împotriva lui Dumnezeu și vor lupta unii împotriva altora.)

Arătați că unele dintre aceste profeții s-au împlinit deja, unele sunt pe cale de a se împlini iar altele își așteaptă împlinirea.

- Domnul ne-a sfătuit să „nu fi[m] tulburați“ în timpul dezastrelor din ultimele zile (D&L 45:35). Cum ne putem păstra speranța și evita descurajarea când suntem înconjurați de răutatea și tulburările din ultimele zile? (Vezi D&L 38:30.)

Să stăm în locuri sfinte

Pe lângă sfatul de a urmări semnele celei de a Doua Veniri, Domnul ne dă și sfatul de a ne pregăti trăind drept. Alegeți câteva dintre următoarele pasaje din scripturi pentru a le citi împreună cu membrii clasei. Discutați ce ne învață fiecare pasaj despre pregătirea pentru a Doua Venire a Salvatorului. Rezumați informațiile pe tablă.

- D&L 27:15; 33:17. (Fiți neclintiți în neprihănire.)
- D&L 34:6; 39:19–20; 43:20–23. (Propovăduiți pocăința și pocăiți-vă.) De ce este pocăința importantă în pregătirea pentru a Doua Venire?
- D&L 45:32; 87:8; 101:22–23. (Stați în locuri sfinte.) Ce înseamnă a „sta în locuri sfinte“? Care sunt unele dintre aceste locuri sfinte? (Ele ar putea fi templele noastre, capelele noastre, căminele noastre și țărșii Sionului.) Ce putem face pentru a ne păstra demni și sfinți chiar și atunci când suntem înconjurați de lucrurile lumești?
- D&L 45:56–57. (Să avem Spiritul Sfânt drept ghid.)

Președintele Gordon B. Hinckley ne-a învățat: „Cum vă pregătiți pentru a Doua Venire? Ei bine, nefăcându-vă griji pentru ea. Trăiți astfel încât, dacă a Doua Venire ar fi mâine, să fiți pregătiți. Nimeni nu știe când se va întâmpla acest lucru... Responsabilitatea noastră este să ne pregătim, să trăim demni de

prezența Salvatorului, să ne comportăm astfel încât să nu ne fie rușine dacă ar fi ca El să vină printre noi. Acesta este un lucru greu în aceste zile și în această eră“ (*Church News*, 2 ian. 1999, pag. 2).

Elder Boyd K. Packer, din Cvorumul celor Doisprezece, a dat următorul sfat:

„Adolescenții gândesc uneori: 'Ce rost are? În curând, lumea va fi aruncată în aer și se va sfârși'. Acest sentiment izvorăște din teamă, nu din credință. Nimeni nu cunoaște ora sau ziua (vezi D&L 49:7), dar sfârșitul nu poate veni până când nu vor fi împlinite toate scopurile Domnului. Tot ce am învățat din revelații și din viață mă convinge că este timp, dar trebuie să-l folosiți pregătindu-vă cu grijă pentru o viață lungă.

Într-o zi, veți avea în față adolescenți, așa cum sunteți voi acum. Vă veți confrunta cu situațiile cu care se confruntă părinții voștri astăzi. Mai târziu, vă veți răsfăța nepoții iar ei, la rândul lor, îi vor răsfăța pe ai lor. Dacă se va întâmpla ca cineva să-și încheie viața înainte de vreme, acesta este un motiv în plus să facă lucrurile așa cum trebuie“ (în Conference Report, apr. 1989, pag. 72, sau *Ensign*, mai 1989, pag. 59).

Concluzii

Arătați că Domnul ne-a revelat nouă mai multe informații despre a Doua Venire și despre Mileniu decât oricărui alt grup din istoria lumii. Având aceste informații, putem fi pregătiți și neclintiți în neprihănire, în timp ce profețiile Sale se împlinesc de jur împrejurul nostru. Trebuie să așteptăm cu nerăbdare momentul în care Salvatorul se va întoarce și va începe domnia păcii și dreptății din timpul Mileniului.

Depuneți-vă mărturia despre adevărurile discutate în timpul lecției, așa cum sunteți îndemnat de Spirit.

Idei suplimentare pentru predare

Materialele următoare completează planul lecției sugerat. Puteți folosi una sau ambele idei de mai jos în timpul lecției.

1. Pilda grâului și a neghinei

Doctrină și legăminte 86 furnizează mai multe informații despre a Doua Venire. În această secțiune, este consemnată o revelație pe care a primit-o Joseph Smith pentru a clarifica unele părți ale pildei grâului și neghinei. Salvatorul a spus această pildă la începutul slujirii Sale în viața muritoare (Matei 13:24–30).

- Revedeți pilda din D&L 86 împreună cu membrii clasei. Ce reprezintă elementele acestei pilde?

Slujitori Domnului sunt semănătorii seminței bune iar Satana și cei ce-l urmează pe el sunt semănătorii seminței de neghină. Sămânța bună îi reprezintă pe cei ce-L urmează pe Isus iar neghina îi reprezintă pe cei care sunt dominați de rău. Firele de grâu și de neghină sunt lăsate să crească împreună până la sfârșitul lumii. Atunci, cei dreپți vor fi adunați dintre cei păcătoși iar păcătoșii vor fi arși.

- Ce ne învață această pildă despre evenimentele legate de a Doua Venire?

2. Prezentări video

Dacă dispuneți de caseta video *Teachings from the Doctrine and Covenants and Church History* (53933), puteți prezenta unul dintre segmentele următoare sau pe ambele.

„Nu fiți tulburați“ (cinci minute). Acest segment îi poate ajuta pe membrii clasei să înțeleagă faptul că nu trebuie să fie înspăimântați sau tulburați de calamitățile care vor veni în ultimele zile. Dacă hotărâți să-l prezentați, faceți acest lucru în a treia parte a lecției.

„Acelea care sunt înțelepte“ (șase minute). Acest segment înfățișează pilda Salvatorului despre cele zece fecioare (Matei 25:1–13; vezi, de asemenea, D&L 45:56–59). Dacă hotărâți să-l prezentați, faceți acest lucru în a treia parte a lecției.

Înainte de a prezenta „Acelea care sunt înțelepte“, explicați că pilda celor zece fecioare are la bază un vechi obicei de nuntă iudaic. În vremea lui Isus, mirele și prietenii lui obișnuiau să însoțească mireasa de la casa ei până la casa mirelui. Pe drum, prietenii miresei îi așteptau să li se alăture. Când ajungeau la casa mirelui, ei intrau în casă pentru a participa la nuntă. Aceste nunți aveau loc, de obicei, seara, așa încât cei care o așteptau pe mireasă aveau cu ei mici lămpi cu ulei. În pildă, mirele Îl reprezintă pe Salvator. Fecioarele îi reprezintă pe membrii Bisericii. Nunta reprezintă a Doua Venire a Salvatorului. Uleiul din lămpi reprezintă pregătirea pentru a Doua Venire.

După ce prezentați segmentul, rugați-i pe membrii clasei să citească D&L 45:56–59. Adresați apoi următoarea întrebare:

- Ce ne învață aceste versete despre pregătirea pentru a Doua Venire a Salvatorului?

Puteți împărtăși următoarele gânduri ale președintelui Spencer W. Kimball:

„În pildă, uleiul poate fi cumpărat de la piață. În viața noastră, uleiul pregătirii este adunat picătură cu picătură prin ducerea unei vieți drepte. Participarea la adunările de împărtășanie înmulțește uleiul din lămpile noastre, picătură cu picătură de-a lungul anilor. Postul, rugăciunea în familie, învățământul de acasă, controlul asupra poftelor trupești, predicarea Evangheliei, studiul scripturilor – fiecare act de dedicare și supunere înseamnă o picătură adăugată rezervei noastre. Manifestările bunătății, plata darurilor și a zecuielii, gândurile și faptele caste, căsătoria în legământ pentru eternitate – și acestea contribuie, în măsură considerabilă, la înmulțirea uleiului cu care ne putem reumple, la miezul nopții, lămpile golite“ (*Faith Precedes the Miracle* [1972], pag. 256).

Cuvântul de înțelepciune: „principiu cu o promisiune“

Scop Să-i încurajeze pe membrii clasei să se supună sfatului cuprins în Cuvântul de înțelepciune, precum și altor sfaturi ale Domnului cu privire la sănătatea fizică.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, următoarele scripturi și alte materiale:
 - a. Doctrină și legăminte 89 (Cuvântul de înțelepciune);
 - b. Doctrină și legăminte 49:19–21; 59:15–21; 88:124 (scripturi suplimentare);
 - c. *Our Heritage*, paginile 25–26.
2. Revedeți materialele pentru această lecție din *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei* (35686). Planificați moduri în care să faceți referire la ele în timpul lecției.
3. Rugați pe un membru al clasei să se pregătească pentru a prezenta pe scurt istoricul Cuvântului de înțelepciune (*Our Heritage*, paginile 25–26).
4. Puteți aduce ilustrații cu alimente reprezentative, pe care să le folosiți în partea a treia a acestei lecții.

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

În funcție de situație, folosiți activitatea următoare sau una proprie pentru a începe lecția.

Împărtășiți următoarea povestire relatată de președintele Gordon B. Hinckley:

„Îmi amintesc că un episcop mi-a vorbit despre o femeie care venise să obțină o recomandare [pentru templu]. Când a fost întrebată dacă respecta Cuvântul de înțelepciune, ea a spus că bea uneori o ceașcă de cafea. Ea a spus: 'Frate episcop, nu vei lăsa ca acest lucru să mă împiedice să merg la templu, nu-i așa?'. La aceasta el a răspuns: 'Soră, cu siguranță, *dumneavoastră* sunteți aceea care nu veți lăsa ca o ceașcă de cafea să stea între *dumneavoastră* și casa Domnului' (în *Conference Report*, apr. 1990, pag. 67, sau *Ensign*, mai 1990, pag. 51).

Explicați că acest Cuvânt de înțelepciune este o lege simplă, lipsită de complicații. Mulți oameni cunosc pericolele la care este expus trupul nostru prin nerespectarea acestei legi. Este important să ne amintim aceste consecințe dar, este, de asemenea, important să ne amintim binecuvântările fizice și spirituale pe care le vom primi pe măsură ce ne vom supune Cuvântului de înțelepciune. În această lecție, se discută despre aceste mari promisiuni.

Discuții și aplicații

Selectați, rugându-vă, materialul pentru lecție care se potrivește cel mai bine nevoilor membrilor clasei. Încurajați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi pe care le discutați.

1. De ce a fost revelat Cuvântul de înțelepciune?

Explicați că Tatăl Ceresc ne-a dat trupurile cu un scop divin. Ele reprezintă o parte necesară a planului Său pentru progresul nostru etern. Dată fiind importanța lor, Tatăl Ceresc ne-a dat responsabilitatea de a ne îngriji de ele. În dispensația noastră, ca și în timpurile străvechi, El a revelat principii privind o sănătate bună pentru a ne ajuta să ne păstrăm trupurile curate și pure. Supunerea noastră față de aceste principii reprezintă un indiciu al dragostei noastre față de El și o expresie a recunoștinței noastre.

Rugați pe membrul clasei desemnat să prezinte pe scurt istoricul Cuvântului de înțelepciune din *Our Heritage*, paginile 25–26. Puteți arăta ilustrația Magazinul lui Newel K. Whitney, de la pagina 142 din acest manual. Profetul Joseph Smith a primit revelația despre Cuvântul de înțelepciune în acest magazin.

- Citiți 1 Corinteni 3:16–17 și 6:19–20 împreună cu membrii clasei. Potrivit acestor versete, de ce este important ca noi să ne îngrijim de trupurile noastre? (Explicați că trupurile noastre sunt temple și sunt sfinte pentru Domnul. Trebuie să le păstrăm pure pentru că ele sunt locurile în care locuiesc spiritele noastre, care sunt vlăstare ale lui Dumnezeu. Faptul că ne respectăm trupurile ca pe temple ale lui Dumnezeu dovedește mărturia noastră despre faptul că noi suntem copii ai lui Dumnezeu. De asemenea, în acest fel, trupurile noastre sunt păstrate pure pentru ca ele să poată fi locuințe pentru Duhul Sfânt. Subliniați faptul că modul în care ne îngrijim de trupurile noastre fizice ne influențează spiritual.)
- Citiți D&L 89:4 împreună cu membrii clasei. Ce ne învață acest verset despre motivele pentru care Domnul ne-a dat Cuvântul de înțelepciune? Care sunt exemplele de „planuri și intenții rele... [din] inima conspiratorilor“ cu privire la substanțele dăunătoare menționate în Cuvântul de înțelepciune? (Printre exemple se numără informațiile eronate furnizate de reclame potrivit cărora folosirea acestor substanțe este însoțită de fericire și succes.)
- În ce fel este Cuvântul de înțelepciune o manifestare a dragostei lui Dumnezeu pentru noi? În ce fel este el o manifestare a chemării lui Joseph Smith ca profet și văzător? (Explicați că Domnul a revelat profetului Joseph Smith Cuvântul de înțelepciune cu mult timp înainte ca exactitatea principiilor pe care le cuprinde să fie dovedită în totalitate de studii științifice. Această revelație a anticipat consumul în exces, din vremurile actuale, a substanțelor dăunătoare trupului. Ea ne avertizează și ne protejează împotriva anumitor probleme din zilele noastre.)

2. Sfatul Domnului cu privire la ce nu este bun pentru trup

Notă pentru învățător: În timp ce predați a doua și a treia parte a lecției, concentrați-vă atenția asupra principiilor de bază ale sănătății revelate de Domnul. Evitați să discutați despre obiceiuri excentrice legate de sănătate, diete speciale și alte feluri de alimente și băuturi. Subliniați că Domnul nu a specificat tot ce trebuie sau nu trebuie să consumăm. „O astfel de revelație nu este necesară“, a spus președintele Joseph Fielding Smith. Cuvântul de înțelepciune este legea fundamentală. Ne arată calea și ne dă instrucțiuni ample cu privire la alimente și băutură... Dacă urmăm cu onestitate ce este scris cu ajutorul Spiritului Domnului... vom ști ce este bun și ce este rău pentru trup“ („Your Question: The Word of Wisdom“, *Improvement Era*, febr. 1956, pag. 78–79).

Scrieți pe tablă *Nu este pentru trup* și referințele din scripturi de mai jos. Citiți fiecare referință din scripturi împreună cu membrii clasei. Apoi, enumerați pe tablă substanțele pe care le descriu.

- a. D&L 89:5–7. (Vin sau băuturi tari.)
- b. D&L 89:8. (Tutun.)
- c. D&L 89:9. (Băuturi fierbinți, definite a fi ceaiul și cafeaua.)

Explicați că, pe lângă aceste substanțe, noi nu trebuie:

- a. să folosim nici o substanță care conține droguri interzise;
- b. să folosim vreo substanță care creează dependență, cu excepția situației în care ne aflăm în grija unui medic competent;
- c. să folosim în alte scopuri rețetele medicale și medicamentele.

- Care sunt consecințele consumului acestor substanțe dăunătoare? (Discutați despre consecințele fizice și spirituale. În următoarele paragrafe referitoare la alcool și tutun găsiți astfel de exemple. Dacă predați tinerilor, puteți folosi broșura *Pentru întărirea tineretului*, paginile 36–37 [36550].)

Prima Președinție a declarat: „Îmbătați cu băuturi tari, bărbații își pierd rațiunea; capacitatea de a gândi le este distrusă; judecata și viziunea dispar... Alcoolul a adus mai multă durere și suferință, a frânt mai multe inimi, a distrus mai multe cămine, a comis mai multe crime, a umplut mai multe sicrie decât toate războaiele prin care a trecut lumea“ (în Conference Report, oct. 1942, pag. 8).

În fiecare an, folosirea tutunului are ca rezultat aproape 25 de milioane de morți premature în întreaga lume. Folosirea tutunului face milioane de victime nevinovate. De exemplu, femeile gravide care fumează inhalează substanțe toxice care afectează dezvoltarea fătului, aducând suferință unui număr de aproximativ 3 milioane de copii în fiecare an. Acești copii au o greutate mai mică la naștere și există un risc mai mare ca ei să aibă probleme neurologice, întâzieri în dezvoltarea intelectuală și să decedeze prematur. Alte victime nevinovate sunt nefumătorii, care inhalează fumul de la țigările altora. Rata bolilor căilor respiratorii este mult mai mare printre aceste persoane decât printre cele care nu inhalează fumul de la țigările altora și riscul ca ele să moară de cancer la plămâni este de trei ori mai mare decât în cazul celei de a doua categorii. Tabacul fără fum creează tot atâta dependență ca și țigările iar riscul ca cei care folosesc tabacul fără fum să se îmbolnăvească de cancer este de 50 de ori mai mare decât în cazul celor care nu folosesc tabacul (Vezi James O. Mason, „I Have a Question“, *Ensign*, sept. 1986, pag. 59–61).

- Folosirea substanțelor interzise de Cuvântul de înțelepciune este în continuă creștere în multe părți ale lumii, mai ales printre tineri. În ce fel îi ispitesc reclamele pe oameni să folosească aceste substanțe? (Discutați despre mesaje false ale unor astfel de reclame.) În ce fel îi ispitesc prietenii și alte persoane pe oameni să folosească aceste substanțe? (Puteți discuta despre cum se poate rezista îndemnurilor de felul: „Doar un pic nu-ți va face rău“, „Doar o dată nu-ți va face rău“, „Toți ceilalți fac asta“ și „Nimeni nu va ști“.) Care sunt alte moduri în care oamenii sunt ispitiți să folosească aceste substanțe?
- Cum pot face rău încălcările, aparent mici, ale Cuvântului de înțelepciune?

- Cum ne putem întări împotriva ispitelor de a folosi substanțe dăunătoare? (Invitați-i pe membrii clasei să relateze experiențe în care au rezistat ispitei de a încălca Cuvântul de înțelepciune. Cum se pot ajuta tinerii unii pe alții să se supună Cuvântului de înțelepciune?)
- Cum pot părinții să-și învețe, în mod eficient, copiii despre Cuvântul de înțelepciune și cum îi pot ajuta să se supună lui?
- Substanțele dăunătoare care sunt interzise de Cuvântul de înțelepciune provoacă dependență. De ce este periculoasă dependența de aceste substanțe? Cum pot oamenii să înfrângă dependența de droguri și alte substanțe dăunătoare?

Subliniați că există speranță pentru oamenii care luptă împotriva dependenței. Pentru a învinge dependența este nevoie, de obicei, de o mare dorință personală de a face aceasta și de disciplină, însoțite de pocăință și de ajutorul Domnului. Familia, prietenii și conducătorii din Biserică pot veni în ajutor iar, în unele situații, ar putea fi necesară asistență de specialitate. Invitați-i pe membrii clasei să împărtășească exemple în care oamenii au învins dependența de substanțe dăunătoare.

3. Sfatul Domnului cu privire la ce este bun pentru trup

Scrieți pe tablă *Bun pentru trup* și referințele din scripturi de mai jos. Citiți fiecare referință din scripturi împreună cu membrii clasei. Rezumați-o apoi alături de referință. Dacă aveți ilustrații cu alimente reprezentative, expuneți-le acum (vezi „Pregătire“, punctul 4).

- a. D&L 89:10. (Verdețuri – legume și plante hrănitoare.)
 - b. D&L 89:11. (Fructe.)
 - c. D&L 89:12; vezi, de asemenea, D&L 49:19. (Carne de animale și păsări.)
 - d. D&L 89:14–17. (Cereale.)
 - e. D&L 88:124. (Să ne culcăm devreme și să ne sculăm devreme – dormind bine.)
- Ce înseamnă să folosești alimentele „cu prudență”? (D&L 89:11; vezi, de asemenea, D&L 59:18–20; răspunsurile ar putea fi că trebuie să consumăm alimente care ne hrănesc trupurile și că trebuie să fim ponderați în ceea ce privește felul și cantitatea de alimente pe care o consumăm). Ce înseamnă să folosești alimentele „cu recunoștință”? (D&L 89:11.) Cum îi putem arăta Domnului recunoștința noastră pentru hrana pe care ne-o dă?
 - Ce îndrumări a dat Domnul cu privire la consumul de carne? (Vezi D&L 89:12; vezi, de asemenea, 49:19, 21.) Ce îndrumări a dat Domnul cu privire la consumul de cereale? (Vezi D&L 89:14, 16.)
 - Ce sfat ne-a dat Domnul cu privire la somn? (Vezi D&L 88:124.) În ce fel ne influențează, fizic și spiritual, un somn corespunzător?

Președintele Brigham Young a spus: „În loc să muncească într-o zi cât în două, înțelepciunea le dictează [sfinților] că, dacă doresc o viață lungă și sănătate, ei trebuie, după efort, să-și lase trupurile să se odihnească înainte de a fi complet epuizate. Când sunt epuizați, unii susțin că au nevoie de stimulente... Dar, în locul acestor feluri de stimulente, ei ar trebui să se refacă prin odihnă” (*Discourse of Brigham Young*, sel. John A. Widtsoe [1941], pag. 187).

4. Binecuvântări promise pentru supunerea față de Cuvântul de înțelepciune

Domnul a revelat Cuvântul de înțelepciune ca fiind un „principiu cu promisiune“ (D&L 89:3). Scrieți pe tablă *Binecuvântări promise* și referințele din scripturi de mai jos. Citiți fiecare referință din scripturi împreună cu membrii clasei. Scrieți apoi fiecare promisiune lângă referință.

- a. D&L 89:18. (Sănătate fizică.)
- b. D&L 89:19. (Înțelepciune și mari comori de cunoștințe.)
- c. D&L 89:20. (Capacitatea de a alerga și a nu obosi, de a umbla și a nu osteni.)
- d. D&L 89:21. (Apărare împotriva îngerului nimicitor.)

- Cum ați fost binecuvântați pe măsură ce v-ați supus Cuvântului de înțelepciune? (Invitați membri ai clasei să vorbească despre binecuvântările fizice și spirituale pe care le-au primit.)

Puteți arăta că aceia care se supun Cuvântului de înțelepciune vor trăi, în general, mai mult și calitatea vieții lor va fi mai bună decât dacă nu i s-ar supune. Totuși, unele persoane suferă de boli grave sau infirmități în ciuda faptului că se supun Cuvântului de înțelepciune. Explicați faptul că aceste persoane pot primi binecuvântările spirituale ale supunerii față de Cuvântul de înțelepciune, chiar dacă infirmitățile lor fizice continuă să existe. Mai mult, promisiunile Domnului sunt pentru eternitate și aceia care nu primesc toate binecuvântările promise în această viață le vor primi în cea următoare.

- În ce moduri ne poate ajuta supunerea față de Cuvântul de înțelepciune să „găsi[m] înțelepciune și mari comori de cunoștințe, chiar comori ascunse“? (D&L 89:19.) (Discutați despre cum poate mări capacitatea intelectuală a unei persoane supunerea față de Cuvântul de înțelepciune? Discutați, de asemenea, despre modul în care aceasta ajută o persoană să primească comori de cunoștințe spirituale, cum ar fi mărturia, cunoașterea adevărilor divine, revelație personală, binecuvântări patriarhale și rânduielile și legămintele din templu.)

Elder Boyd K. Packer, din Cvorumul celor Doisprezece, a spus: „Am ajuns să știu... că un scop fundamental al Cuvântului de înțelepciune are legătură cu revelația... Dacă cineva 'sub influența' [substanțelor dăunătoare] nu poate să asculte o discuție simplă, cum ar putea acea persoană să răspundă îndemnurilor spirituale care fac apel la cele mai delicate simțuri ale lor? Oricât de prețios este Cuvântul de înțelepciune ca lege a sănătății, acesta ar putea fi mult mai prețios pentru spiritul dumneavoastră decât pentru trup“ (în Conference Report, oct. 1979, pag. 28–29, sau *Ensign*, nov. 1979, pag. 20).

- Cum poate fi pusă în practică promisiunea Domnului din D&L 89:20, din punct de vedere fizic, în cazul nostru? Cum poate fi pusă în practică sub aspect psihic și emoțional în cazul nostru? (Răspunsurile ar putea fi că vom avea o mai mare tărie psihică și emoțională, stăpânire de sine și încredere în forțele proprii. Cum poate fi pusă în practică această promisiune, din punct de vedere spiritual, în cazul nostru? (Vezi Evrei 12:1–3. Răspunsurile le-ar putea include și pe acela că vom avea o mai mare tărie să rezistăm ispitei și să „alergăm cu stăruință în alergarea“ către viața eternă.)

- Cum poate fi pusă în practică promisiunea Domnului din D&L 89:21 în cazul nostru?

Explicați că, în vremurile de demult, chiar înainte de exodul copiilor lui Israel din Egipt, îngerul nimicitor a trecut pe lângă întâii născuți ai israeliților pentru că oamenii s-au supus profetului Moise și și-au marcat ușile cu sânge de miel (Exodul 12). La fel, când „[umblăm] în supunere față de porunci“, inclusiv față de Cuvântul de înțelepciune, îngerul nimicitor va trece pe lângă noi, însemnând că vom fi salvați de la moarte spirituală și binecuvântați cu viață eternă prin sângele ispășitor al lui Isus Hristos. (Vezi Boyd K. Packer, în Conference Report, apr. 1996, pag. 24, sau *Ensign*, mai 1996, pag. 19.)

Concluzii

Subliniați că Domnul ne-a dat Cuvântul de înțelepciune pentru că ne iubește și este preocupat de bunăstarea noastră spirituală și fizică. Explicați că acest Cuvânt de înțelepciune este mai mult decât un cod al sănătății fizice; este și o cheie către mari binecuvântări spirituale. Propuneți ca membrii clasei să evalueze dacă își tratează propriile trupuri respectând sfatul Domnului referitor la sănătate. Depuneți mărturie că, atunci când respectăm acest sfat, Domnul își va îndeplini promisiunile de a ne binecuvânta din punct de vedere fizic și spiritual.

Idei suplimentare pentru predare

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele idei pentru a completa planul lecției sugerat.

1. Respectarea Cuvântului de înțelepciune ar rezolva problemele economice ale lumii

- Președintele Heber J. Grant, al șaptelea președinte al Bisericii, ne-a învățat: „Cuvântul de înțelepciune... ar rezolva problemele economice... ale fiecărei... țări, dacă ar fi respectat de oamenii din întreaga lume“ (în Conference Report, apr. 1936, pag. 48). Credeți că este posibil?

Gândiți-vă la terenul, banii și alte resurse care sunt folosite pentru a produce substanțe dăunătoare, a le face reclamă, a le cumpăra și a trata consecințele folosirii lor. De exemplu, în 1985, costul asistenței în domeniul sănătății, în America, și pierderile în domeniul productivității provocate de folosirea tabacului au fost de aproximativ 65 de miliarde de dolari (vezi *Ensign*, sept. 1986, pag. 61). Costurile de producție și folosire a alcoolului sunt, de asemenea, foarte mari. Gândiți-vă la potențialul impact economic al utilizării acestor resurse în scopuri benefice și nu distructive.

2. Respectarea Cuvântului de înțelepciune implică avantaje suplimentare

Specialiștii în cercetări sociale au constatat că membrii Bisericii, care trăiesc potrivit Evangheliei, inclusiv potrivit Cuvântului de înțelepciune, au mai multe șanse decât alții să fie fericiți în căsătorie și mulțumiți de viața de familie. Probabilitatea ca ei să se implice în relații sexuale înainte de căsătorie sau în afara căsătoriei, să devină depresivi, să se implice în infracțiuni și să aibă comportamente nepotrivite sau antisociale este mai mică. (Vezi Robert L. Millet și Noel B. Reynolds, *Latter-day Christianity: 10 Basic Issues* [broșură, 1998], pag. 46-47.)

3. Respectarea Cuvântului de înțelepciune îi ajută pe misionari să propovăduiască cu putere

Supunerea față de Cuvântul de înțelepciune a ajutat un misionar într-un mod neașteptat. În timp ce propovăduia despre Cuvântul de înțelepciune unui bărbat, acesta l-a privit în ochi și a întrebat: „Vrei să spui că nu ai încercat niciodată drogurile, că nu ai fumat o țigară și nu ai gustat alcool sub nici o formă?”. Misionarul l-a privit direct pe bărbat și a rostit cu un glas puternic: „Nu, domnule. Niciodată”.

Mai târziu, misionarul a descris experiența pe care a trăit-o apoi: „Am fost străbătut de o putere în acel moment și am știut de ce respectasem întotdeauna Cuvântul de înțelepciune. Sunt recunoscător că, atunci când am ajuns în acel moment al vieții mele, am fost în stare să depun o mărturie puternică despre importanța Cuvântului de înțelepciune pentru că mă supusesem lui întotdeauna”.

4. „Nu alerga mai repede sau nu lucra mai mult decât ai tu tăria” (D&L 10:4)

- Ce sfat a dat Domnul lui Joseph Smith în D&L 10:4? (Vezi, de asemenea, Mosia 4:27.) Cum poate fi pus în practică acest sfat în cazul sănătății noastre? Care sunt pericolele pe care le implică neglijarea acestui sfat?

5. Tatuaje și perforarea diferitelor părți ale trupului

Apostolul Pavel ne-a învățat că trupurile noastre sunt sfinte pentru Domnul și că ele sunt temple în care poate locui Duhul Sfânt (1 Corinteni 3:16; 6:19–20). Așa cum nu trebuie să ne pângărim trupurile consumând substanțe dăunătoare, tot așa nu trebuie să pângărim partea exterioară cu tatuaje sau prin perforare. Astfel de modificări pot avea consecințe fizice, sociale și spirituale negative. (Vezi David A. Burton, „I Have a Question”, *Ensign*, febr. 1999, pag. 52–53.)

„Căutați să învățați, chiar prin studiu și, de asemenea, prin credință“

Lecția
23

Scop	Să îi încurajeze pe membrii clasei să învețe „prin studiu și, de asemenea, prin credință“ de-a lungul întregii lor vieți (D&L 88:118).
------	--

Pregătire	<ol style="list-style-type: none">1. Studiați, rugându-vă, scripturile din această lecție.2. Revedeți materialele pentru această lecție din <i>Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei</i> (35686). Planificați moduri în care să faceți referire la ele în timpul lecției.3. Dacă folosiți activitatea pentru captarea atenției, rugați un membru al clasei să se pregătească să împărtășească una sau două experiențe personale care arată binecuvântările studiului în această viață.
-----------	---

Sugestii pentru desfășurarea lecției	
Activitate pentru captarea atenției	<p>În funcție de situație, folosiți activitatea următoare sau una proprie pentru a începe lecția.</p> <p>Rugați un membru al clasei să vorbească, pe scurt, despre binecuvântările studiului în viața sa (vezi „Pregătire“, punctul 3).</p> <p>După ce membrul clasei vorbește despre aceasta, explicați că, în această lecție, se discută despre importanța studiului în întreaga noastră viață.</p>
Discuții și aplicații	<p>Selectați, rugându-vă, materialul pentru lecție care se potrivește cel mai bine nevoilor membrilor clasei. Încurajați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe referitoare la studiu.</p> <p>1. Școala profeților ne asigură un model pe care să-l urmăm atunci când studiem</p> <p>Arătați că, în această dispensație, Domnul a pus un mare accent pe necesitatea învățământului spiritual și temporal.</p> <p>Domnul l-a instruit pe profetul Joseph Smith să creeze o școală a profeților în Kirtland, Ohio. Școala profeților a început să funcționeze în luna ianuarie a anului 1833 într-o cameră mică, aflată deasupra magazinului lui Newel K. Whitney din Kirtland (vezi ilustrația de la pagina 142). În această școală, conducătorii Bisericii au fost instruiți despre doctrina Evangheliei, treburile Bisericii și alte lucruri. Ei trebuia să se pregătească pentru conducerea Bisericii și pentru slujire misionară (D&L 88:77–80).</p> <p>Aceste adunări au asigurat cadrul unor experiențe spirituale și a unor profunde discuții despre principiile Evangheliei. Au fost primite mai multe revelații. Istoria</p>

Bisericii consemnează faptul că „marea bucurie și satisfacția străluceau pe fețele participanților la Școala profeților și a sfinților datorită lucrurilor revelate și... progresului în cunoașterea lui Dumnezeu“ (*History of the Church*, 1:334).

- Ce prilejuri de a învăța ni se oferă la biserică? Ce putem face pentru a fi mai pregătiți să învățăm în timpul adunărilor Bisericii?
- Citiți D&L 88:122–125 împreună cu membrii clasei. Ce a poruncit Domnul fraților de la Școala profeților să facă? Ce le-a poruncit El să nu facă? (Scrieți pe tablă răspunsurile membrilor clasei.) Ce putem învăța din aceste versete despre modul în care să ne învățăm unii pe alții? Ce spun aceste versete despre modul în care trebuie să învățăm unul de la altul?

Magazinul lui Newel K. Whitney and Company Școala profeților își desfășura cursurile într-o cameră mică aflată deasupra acestui magazin din Kirtland, Ohio. Revelația care a devenit cunoscută sub numele de Cuvântul de înțelepciune (D&L 89), precum și alte revelații, au fost primite aici.

2. Noi trebuie să învățăm „prin studiu și, de asemenea, prin credință“

- Citiți D&L 88:118 împreună cu membrii clasei. De ce sunt studiul și credința, împreună, necesare în eforturile noastre de a învăța? (Vedeți citatele de mai jos.) În ce fel ne sporește credința capacitatea de a învăța? Care sunt pericolele studiului fără credință în Dumnezeu și supunerea față de poruncile Sale? (Vezi 2 Timotei 3:7; 2 Nefi 9:28–29.)

Președintele Marion G. Romney, din Prima Președinție, a spus: „Eu cred în studiu. Eu cred că oamenii învață multe prin studiu... Cred, de asemenea, și știu că învățarea prin studiu este mult accelerată de credință“ (*Learning for the Eternities*, comp. George J. Romney [1977], pag. 72).

- Pe lângă studiul Evangheliei, noi trebuie să căutăm să ne însușim cunoștințe și din alte domenii, cum ar fi istorie, științe și literatură bună. În ce fel v-a îmbogățit viața studiul unor astfel de materii?

- Care dintre cunoștințe sunt cele mai valoroase? Care ar trebui să fie relația dintre învățarea Evangheliei și studiul în alte domenii?

Președintele John Taylor, al treilea președinte al Bisericii, a spus: „Noi trebuie să promovăm învățământul și informația de orice fel; să cultivăm gusturi literare iar oamenii cu talent literar și științific trebuie să-și sporească talentul; și toți oamenii trebuie să-și sporească darurile pe care Dumnezeu le-a dat lor... Dacă există ceva bun și demn de laudă în etică, religie, știință sau orice merit să-l înalțe și să-l înobileze pe om, noi vom susține aceasta. Dar, din toate câte le putem dobândi, noi dorim să dobândim înțelegere, acea înțelegere care vine de la Dumnezeu“ (*The Gospel Kingdom*, sel. G. Homer Durham [1943], pag. 277).

În timpul slujirii în Cvorumul celor Doisprezece, elder Gordon B. Hinckley a rostit o cuvântare în care a citat îndemnul Salvatorului: „Învățați de la Mine“ (Matei 11:29). Apoi, el a spus: „Aș dori să vă propun să urmați acest îndemn dat de Fiul lui Dumnezeu. În toată învățătura dumneavoastră, învățați de la El. În tot studiul vostru, căutați cunoaștere de la Învățător. Această cunoaștere va completa, într-un mod minunat, pregătirea laică pe care o primiți și va da sens vieții dumneavoastră și vă va modela caracterul, ceea ce nu ați putea obține în alt fel“ (în Conference Report, oct. 1964, pag. 118, sau *Improvement Era*, dec. 1964, pag. 1092).

- În ce fel ați constatat că această cunoaștere a lucrurilor de la Dumnezeu este cel mai important fel de cunoaștere?

3. Trebuie să continuăm să învățăm întreaga viață

Arătați că Domnul și profeții Lui au subliniat întotdeauna importanța învățăturii. Trebuie să continuăm să învățăm întreaga viață.

Elder Russell M. Nelson, din Cvorumul celor Doisprezece, a spus: „Dată fiind considerația noastră sacră pentru orice intelect uman, noi considerăm că obținerea unei educații este o responsabilitate religioasă... Creatorul nostru se așteaptă ca fiii și fiicele Sale de pretutindeni să se educe“ (în Conference Report, oct. 1992, pag. 5, sau *Ensign*, nov. 1992, pag. 6).

Scrieți următoarele întrebări pe tablă:

De ce trebuie să învățăm? Ce trebuie să învățăm? Cum putem să învățăm?

Citiți următoarele pasaje din scripturi împreună cu membrii clasei. Rugați-i pe membrii clasei să caute răspunsurile la întrebările de pe tablă. Scrieți răspunsurile lor sub întrebările cărora le corespund.

D&L 6:7	D&L 88:76–80, 118	D&L 130:18–19
D&L 11:21–22	D&L 90:15	D&L 131:6
D&L 19:23	D&L 93:36–37, 53	D&L 136:32–33

- De ce credeți că ni se poruncește să învățăm despre atât de multe lucruri?

Președintele Gordon B. Hinckley i-a învățat pe tineri despre valoarea educației: „Este atât de important ca voi, tineri băieți și tinere fete, să învățați cât de mult puteți. Domnul a spus foarte clar că poporul său trebuie să dobândească toate cunoștințele despre țări, împărății și lucruri ale lumii prin procesul educației, chiar prin studiu și prin credință. Educația este cheia care

vă va deschide poarta șanselor. Merită să faceți sacrificii pentru ea. Merită să munciți pentru ea și, dacă vă educați mintea și mâinile, veți fi capabili să aduceți o contribuție importantă în societatea din care faceți parte și veți fi capabili să aduceți onoare Bisericii ai cărei membru sunteți. Dragii mei frați tineri și dragele mele surori tinere, profitați de fiecare ocazie pe care o aveți de a vă desăvârși educația pe care v-o puteți permite iar dumneavoastră, tați și mame, încurajați-vă fiii și fiicele să dobândească o educație care le va binecuvânta viețile“ („Inspirational Thoughts“, *Ensign*, iun. 1999, pag. 4).

- Ce posibilități ne oferă instituțiile de învățământ pentru a ne completa educația? (Răspunsurile pot fi: școli generale, școli de meserii, licee și universități.) Care sunt beneficiile pe care ni le aduce în viață educația în instituțiile de învățământ? Ce putem face pentru a folosi mai din plin ocaziile de a ne completa educația în instituții de învățământ?
- Președintele Brigham Young a spus: „Educația noastră trebuie să fie de natură să ne dezvolte intelectul și să ne pregătească pentru a fi mai utili; să ne dea posibilitatea să oferim o mai mare slujire familiei umane“ (*Discourses of Brigham Young*, sel. John A. Widtsoe [1941], 255). Cum ne poate ajuta educația să ne slujim familia? Cum ne poate ajuta educația să slujim altora? Cum ne poate ajuta educația în eforturile noastre de a contribui la clădirea împărăției lui Dumnezeu? Invitați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe în care educația pe care au dobândit-o i-a ajutat în eforturile lor de a sluji.
- Citiți D&L 90:15 împreună cu membrii clasei. În ce fel a devenit mai bogată viața dumneavoastră prin studierea cărților bune?
- Care sunt responsabilitățile părinților cu privire la educația copiilor lor? (Vezi D&L 68:25–28. Subliniați că părinții au responsabilitatea de a-i ajuta pe copiii lor să învețe Evanghelia. Părinții trebuie să-i învețe, de asemenea, să-și formeze deprinderi, cum ar fi să-și păstreze sănătatea, să muncească cu sârguință, să se înțeleagă cu alții, să gestioneze banii și să dobândească o bună educație.)
- Cum pot părinții să-i încurajeze pe copii să-și dezvolte dragostea pentru învățătură care să dureze întreaga viață?

În timpul slujirii în Cvorumul celor Doisprezece, elder Gordon B. Hinckley a subliniat cât este de important să-i încurajăm pe copii să citească: „Știți că vor citi copiii dumneavoastră. Vor citi cărți și vor citi reviste și ziare. Cultivați-le gustul pentru ce este mai bun. Citiți-le, când sunt foarte mici, povestirile mărețe care au devenit nemuritoare datorită virtuților pe care le promovează. Prezentați-le cărți bune. Lăsați un colț în casa dumneavoastră, oricât de mic, în care ei să poată vedea măcar câteva cărți de genul celor care au hrănit atâtea minți renumite“ (în Conference Report, oct. 1975, pag. 57, sau *Ensign*, nov. 1975, pag. 39).

Președintele Thomas S. Monson ne-a reamintit că micuții pot înțelege învățăturile din scripturi: „Însemnul unui cămin fericit este descoperit când căminul este o bibliotecă de învățătură... Domnul ne-a sfătuit: 'Căutați cuvintele de înțelepciune în cele mai bune cărți; căutați să învățați, chiar prin studiu și, de asemenea, prin credință' (D&L 88:118). Lucrările canonice oferă biblioteca de învățătură de care vorbesc. Trebuie să fim atenți să nu subestimăm capacitatea copiilor de a citi și de a înțelege cuvântul lui Dumnezeu“ (în Conference Report, oct. 1988, pag. 81–82, sau *Ensign*, nov. 1988, pag. 70).

Dacă doriți să discutați mai detaliat despre învățarea copiilor, puteți apela la paginile 127–143 din *Teaching, No Greater Call* (36123), ediția 1999. Lecția 45 din acest manual se referă la responsabilitatea părinților de a preda copiilor lor.

- Ce fel de lecturi trebuie să evităm?

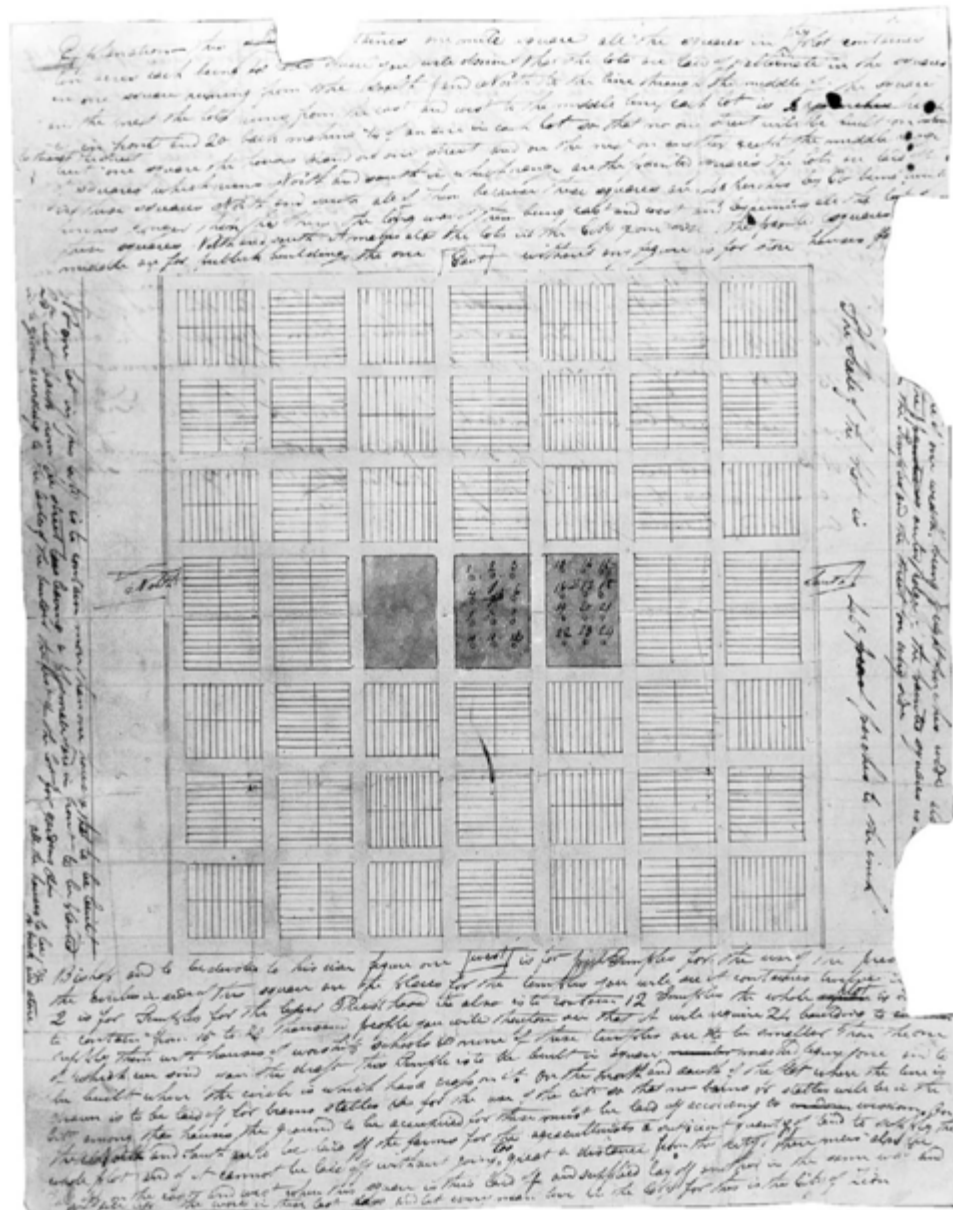
Președintele Ezra Taft Benson, din Cvorumul celor Doisprezece, ne-a învățat: „Astăzi, cu abundența de cărți care există, marca omului cu adevărat educat este să știe ce să nu citească... Hrăniți-vă mintea numai cu ce este mai bun. Așa cum l-a sfătuit mama sa pe John Wesley: Evită tot ce îți slăbește rațiunea, tot ce îți afectează sensibilitatea conștiinței, tot ce te împiedică să-l simți pe Dumnezeu, ce îți diminuează entuziasmul pentru lucruri spirituale... tot ce mărește autoritatea trupului asupra minții” („In His Steps“, în *1979 Devotional Speeches of the Year* [1980], pag. 61).

- Pe lângă completarea studiilor în instituții de învățământ și lectura cărților bune, ce mai putem face pentru a continua să învățăm întreaga viață?

4. În templu dobândim educație pentru eternitate

Explicați că, în luna iunie a anului 1833, profetul Joseph Smith a trimis sfinților din Independence, Missouri, un plan pentru construirea orașului Sion.

Expuneți planul orașului Sion, prezentat mai jos. Explicați că sfinții urmau să construiască un templu în centrul orașului. Deși orașul Sion nu a putut fi construit, acest concept a fost pus în aplicare când s-a construit orașul Salt Lake.

Planul oraşului Zion. Locul rezervat templului se află în centru.

- Ce putem învăța din planul care prevedea construirea unui templu în centrul oraşului Zion? (Răspunsurile pot fi: templul este un centru al învățaturii pentru membrii Bisericii; noi ar trebui să facem din templu un punct central al vieților noastre.)
- Citiți D&L 88:119 împreună cu membrii clasei. Subliniați faptul că templul este „o casă de învățatură”. În ce moduri ne învăță Domnul când mergem la templu? Ce putem face pentru a primi cunoașterea ce se poate dobândi în templu?

Elder John A. Widtsoe, din Cvorumul celor Doisprezece, ne-a învățat:

„*Templul este un loc de instruire.* Aici, sunt prezentate principiile Evangheliei și sunt dezvăluite adevărurile profunde ale împărăției lui Dumnezeu. Dacă intrăm în templu cu starea de spirit potrivită și suntem atenți, ieșim din el bogați în cunoștințe despre Evanghelie și în înțelepciune” („Looking toward the Temple“, *Ensign*, ian. 1972, pag. 56-57).

Elder Boyd K. Packer, din Cvorumul celor Doisprezece, a spus:

„Templul este un loc de instruire. Este o casă de învățatură. În temple, se păstrează o atmosferă ideală pentru instruirea în probleme care sunt profund spirituale...

Ceremonia din templu nu va fi complet înțeleasă prima oară. Va fi numai parțial înțeleasă. Reveniți din nou și din nou și din nou. Reveniți pentru a învăța. Lucrurile care v-au tulburat sau lucrurile care v-au nedumerit ori lucrurile care au fost misterioase vă vor deveni cunoscute. Multe dintre ele vor fi lucruri personale, care se vor petrece în liniște, pe care nu le veți putea explica nimănui altcuiva. Dar pentru dumneavoastră vor fi lucruri cunoscute...

Deci, îndreptați-vă cu fața spre templu. Îndreptați-i pe copiii dumneavoastră cu fața spre templu. Încă din primele luni de viață, orientați-le atenția spre el și începeți pregătirea lor pentru ziua în care vor putea intra în templul sfânt.

Între timp, dumneavoastră înșivă lăsați-i pe alții să vă învețe și fiți pios. Beți cât mai mult din izvorul învățăturilor – izvorul simbolic al învățăturilor profund spirituale – care se găsește numai în templu“ (*The Holy Temple* [broșură, 1982], pag. 6–8).

Amintiți membrilor clasei faptul că rânduielile și ceremoniile din templu sunt sacre. Nu trebuie să discutăm în afara templului anumite aspecte ale acestor rânduieli și ceremonii. Rugați-i pe membrii clasei să păstreze în minte acest principiu când răspund la întrebarea următoare:

- Care sunt unele dintre adevărurile pe care le-ați învățat mergând la templu?

Încurajați-i pe membrii clasei să meargă la templu cât de des pot. Președintele Ezra Taft Benson a adresat întrebarea: „Revenim des la templu pentru a primi binecuvântările personale pe care le primim ca urmare a preaslăvirii periodice în templu? Rugăciunile primesc răspuns, revelațiile se produc și instruirea de către Spirit are loc în templele sfinte ale Domnului“ (în Conference Report, apr. 1988, pag. 98, sau *Ensign*, mai 1988, pag. 85).

Concluzii

Încurajați-i pe membrii clasei să continue să învețe întreaga viață pentru ca să fie mai bogați spiritual și să poată sluji mai bine altora. Reamintiți-le porunca Domnului: „Căutați să învățați... prin studiu și, de asemenea, prin credință“ (D&L 88:118).

Depuneți mărturie despre adevărurile discutate în această lecție, după cum sunteți îndemnat de Spirit. Vă puteți exprima recunoștința pentru ocaziile pe care le aveți de a învăța.

Idei suplimentare pentru predare

Puteți folosi una sau mai multe dintre ideile următoare pentru a completa planul lecției sugerat.

1. Să punem în practică sfatul cuprins în Doctrină și legăminte 88:121–126

- Citiți D&L 88:121–126 împreună cu membrii clasei. Arătați că principiile cuprinse în acest pasaj ne pot ajuta în toate domeniile din viața noastră. Ce experiențe ați trăit și care v-au arătat importanța acestor principii?

2. Să învățăm fără a fi copleșiți de tot ce este de aflat

- Cum putem continua să învățăm fără a fi copleșiți de tot ce este de aflat?

Președintele Wilford Woodruff ne-a sfătuit: „Nu descurajați pentru că nu puteți învăța totul dintr-o dată; învățați un anumit lucru, învățați-l bine și prețuiți-l, apoi, învățați un alt adevăr și prețuiți-l și pe acesta și, în câțiva ani, veți avea o mare acumulare de cunoștințe utile, care vor fi o mare binecuvântare nu numai pentru dumneavoastră înșivă și copiii dumneavoastră, ci și pentru semenii dumneavoastră“ (*The Discourses of Wilford Woodruff*, sel. G. Homer Durham [1946], pag. 269).

Referitor la cele prezentate, puteți citi și D&L 78:17-18 împreună cu membrii clasei.

3. Să învățăm Evanghelia la clasele de seminar și institut

Împărtășiți următoarea declarație a președintelui Gordon B. Hinckley: „Mărețul program de educație al Bisericii noastre merge înainte. Munca de pregătire a cursanților prin programul seminarelor și institutelor se extinde permanent... Noi îi îndemnăm pe toți cei care pot beneficia de ea să profite. Nu ezităm să vă promitem că se vor înmulți cunoștințele dumneavoastră despre Evanghelie, credința dumneavoastră se va întări și dumneavoastră veți beneficia de asocieri și prietenii minunate“ (în *Conference Report*, apr. 1984, pag. 69, sau *Ensign*, mai 1984, pag. 47).

Dacă în zona dumneavoastră există clase de seminar și institut, puteți profita de aceste discuții pentru a-i încuraja pe tineri și pe tinerii adulți să se înscrie. Puteți adresa următoarele întrebări:

- Ce experiențe trăite în timpul participării la seminar (sau institut) v-au fost de ajutor? Cum putem încuraja alte persoane să participe la seminar (sau la institut)?

4. Dezvoltarea talentelor noastre prin educație

Revedeți pilda talanților (Matei 25:14–30; vezi, de asemenea, D&L 82:18).

Rugați-i pe membrii clasei să-și enumere talentele și domeniile de interes pe o foaie de hârtie. Discutați cu ei despre modul în care educația laică și religioasă îi va ajuta să-și dezvolte talentele și să-și lărgescă domeniile de interes.

„Nu vă lăsați înșelați, ci continuați în statornicie“

Lecția
24

Scop Să-i ajute pe membrii clasei să înțeleagă cum pot evita să fie înșelați și cum pot evita apostazia.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Doctrină și legăminte 26, 28, 43:1–7; 50; 52:14–19 și celelalte scripturi din această lecție.
2. Revedeți materialele pentru această lecție din *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei* (35686). Planificați moduri în care să faceți referire la ele în timpul lecției.
3. Luați, dintr-un număr al unei reviste a Bisericii prezentând o conferință recentă, planșa cu fotografiile autorităților generale.
4. Puteți desemna membri ai clasei să prezinte povestirile din prima parte a lecției. Dați-le, din timp, copii ale povestirilor respective.

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției În funcție de situație, folosiți activitatea următoare sau una proprie pentru a începe lecția.

Scrieți următoarele enunțuri pe tablă:

O cutie cu smântână

Un nume scris greșit

Nici un loc liber la dedicarea templului Kirtland

Spuneți membrilor clasei că aceste enunțuri au, toate, ceva în comun. Ele sunt, toate, motive invocate de membrii de la începuturile Bisericii pentru apostazia lor și îndepărtarea lor de Biserică.

Explicați că, în această lecție, se discută despre modul în care fiecare dintre noi poate evita apostazia. Aceste enunțuri și povestirile care le însoțesc vor fi explicate pe parcursul lecției.

Discuții și aplicații Selectați, rugându-vă, materialul pentru lecție care se potrivește cel mai bine nevoilor membrilor clasei. Discutați despre modul în care materialul selectat se aplică la viața de zi cu zi.

1. Noi trebuie să recunoaștem înșelăciunile Satanei, care ne pot duce la apostazie

Explicați că, în anii de la începuturile Bisericii, unii membri au fost înșelați de Satana și duși la apostazie sau la răzvrătire împotriva lui Dumnezeu. Câțiva

membri apostatați au devenit dușmani ai Bisericii și au contribuit la persecutarea sfinților din Ohio și Missouri. În calitate de membri ai Bisericii de astăzi, noi trebuie să fim credincioși și să veghem pentru a nu fi înșelați.

- Citiți D&L 50:2–3 și 2 Nefi 2:18, 27 împreună cu membrii clasei. De ce vrea Satana să ne înșele? Care sunt unele dintre modurile în care Satana încearcă să ne înșele și să ne ducă la apostazie? (Folosiți următoarele informații pentru a discuta răspunsurile membrilor clasei sau a le completa. Scrieți titlurile pe tablă.)

Nerecunoașterea profetului ca sursă a revelațiilor pentru Biserică

Unii membri sunt înșelați de falși profeți. Relatarea următoare arată cum mai mulți sfinți au fost înșelați, pentru o vreme, de revelații false.

În anul 1830, Hiram Page, unul dintre cei opt martori ai Cărții lui Mormon, avea o piatră prin care pretindea că primea revelații despre clădirea Sionului și ordinea în Biserică. Oliver Cowdery, frații Whitmers și alții au crezut aceste afirmații. Profetul Joseph Smith a spus că aceste afirmații „erau în totală opoziție cu ordinea din casa Domnului, așa cum este ea stabilită în Noul Testament, precum și în revelațiile din ultimele zile“ (*History of the Church*, 1:110).

Profetul s-a rugat în legătură cu acest lucru și a primit o revelație în care Domnul explica clar că numai președintele Bisericii are dreptul să primească revelații pentru Biserică (D&L 28). Domnul l-a instruit pe Oliver Cowdery să-i spună lui Hiram Page că revelațiile care au venit prin acea piatră erau de la Satana (D&L 28:11). După ce au auzit instrucțiunile Domnului, „frații Page, și întreaga Biserică prezentă acolo, au renunțat la respectiva piatră și la toate lucrurile legate de ea“ (*History of the Church*, 1:115).

Mândria

Unii membri sunt înșelați din cauza mândriei lor. Următoarea povestire arată cum mândria i-a dus la apostazie pe Thomas B Marsh, care a fost președinte al Cvorumului celor Doisprezece, și pe soția sa, Elizabeth.

Sora Marsh și sora Harris, care locuiau în Far West, Missouri, au hotărât să facă schimb de lapte, astfel încât fiecare dintre ele să poată face o cantitate mai mare de brânză decât făceau. Ele au fost de acord să-și trimită una alteia atât laptele de la vacile lor, cât și smântâna. Dar sora Marsh a oprit o jumătate de litru de smântână de la fiecare vacă și a trimis sorei Harris laptele fără smântână.

S-a iscat cearta și problema a fost adusă în fața episcopului. Când el a stabilit că sora Marsh încalcă înțelegerea, ea și soțul ei au fost foarte supărați și au adus problema în fața Înalțului Consiliu și, apoi, în fața Primei Președinții. Fiecare consiliu a aprobat decizia inițială, și anume, că sora Marsh greșise.

Thomas B. Marsh a declarat că el o susține pe soția sa. La scurt timp după aceea, el s-a întors împotriva Bisericii și s-a prezentat în fața unei oficialități guvernamentale pentru a declara că sfinții din zilele din urmă erau ostili statului Missouri (vezi George A. Smith, în *Journal of Discourses*, 3:283–284).

Președintele Gordon B. Hinckley a spus despre acest incident: „Ce lucru mărunț și banal – puțină smântână să aducă ceartă între două femei. Dar aceasta a avut ca rezultat – sau cel puțin a contribuit la – emiterea de către guvernatorul Boggs a unui crud ordin de exterminare care i-a alungat pe sfinți din statul Missouri,

nu înainte de a îndura suferințe groaznice și nu înainte ca mulți dintre ei să moară. Omul care ar fi trebuit să aplaneze această mărunță ceartă, dar care, în schimb, a amplificat-o... și-a pierdut poziția în Biserică. El și-a pierdut mărturia despre Evanghelie“ (în Conference Report, apr. 1984, pag. 111, sau *Ensign*, mai 1984, pag. 83).

După 19 ani de întuneric și amărăciune, Thomas B. Marsh a ajuns, după o călătorie grea, în Valea Salt Lake și i-a cerut lui Brigham Young să-l ierte și să permită rebotezarea lui în Biserică. El i-a scris lui Heber C. Kimball, primul consilier în Prima Președinție: „Am început să mă trezesc și să înțeleg situația în care mă aflu... Știu că am păcătuit împotriva Cerului și în ochii tăi“. El a descris apoi lecția pe care o învățase: „Domnul se putea descurca foarte bine fără mine și El nu a pierdut nimic prin căderea mea; dar, o, câte am pierdut eu! Bogății, bogății mai mari decât pot avea în toată această lume sau multe alte planete ca aceasta“ (citată de James E. Faust, în Conference Report, apr. 1996, pag. 6, sau *Ensign*, mai 1996, pag. 7).

- Ce putem învăța din această poveste? În ce fel îi duce mândria pe oameni la înșelăciune și la apostazie? Ce promite Domnul acelor care se umilesc în fața Lui? (Vezi D&L 112:2–3, 10; Eter 12:27. Rețineți că D&L 112 este o revelație dată lui Thomas B. Marsh prin profetul Joseph Smith.)

Criticarea imperfecțiunilor conducătorilor

Unii membri sunt înșelați din cauză că ei critică imperfecțiunile conducătorilor Bisericii. Următoarea povestire arată cum Simonds Ryder a fost înșelat în acest mod.

Simonds Ryder a fost convertit în Biserică în anul 1831. Mai târziu, el a primit o scrisoare, semnată de profetul Joseph Smith și Sidney Rigdon, prin care era informat că era voința Domnului, făcută cunoscută prin Spirit, ca el să predice Evanghelia. Atât în scrisoarea pe care a primit-o, cât și în angajamentul oficial de a predica, numele lui a fost scris *Rider* în loc de *Ryder*. Simonds Ryder s-a „gândit că dacă ‘Spiritul’ prin care fusese chemat să predice putea greși în ceea ce privea scrierea numelui său, el ar fi putut greși și în ceea ce privea chemarea lui de a sluji; sau, cu alte cuvinte, din cauza scrierii greșite a numelui său, el a fost determinat să se îndoiască de faptul că a fost chemat de Spiritul lui Dumnezeu“ (*History of the Church*, 1:261). Simonds Ryder a devenit mai târziu apostat, îndepărtându-se de Biserică.

- Ce putem învăța din această poveste? Cum putem deveni ușor de înșelat prin faptul că avem o opinie critică despre conducătorii Bisericii?

Ne simțim jigniți

Unii membri ai Bisericii se simt jigniți de fapte ale altor membri și permit jignirii să îi macine până când ei sunt duși la apostazie. Un asemenea exemplu este ilustrat de următorul incident.

Când templul Kirtland a fost terminat, mulți sfinți s-au adunat pentru a participa la dedicare. Locurile din templu s-au ocupat repede și multor persoane li s-a permis să stea în picioare, dar mai erau mulți cei cărora nu li se putea găsi un loc în clădire. Elder Frazier Eaton, care dăduse 700 de dolari pentru construirea templului, a sosit după ce locurile au fost ocupate, așa încât nu i s-a permis să intre înăuntru pentru a participa la dedicare. Ceremonia de dedicare s-a repetat

a doua zi pentru aceia pentru care nu s-au găsit locuri în prima zi, dar acest lucru nu l-a mulțumit pe Frazier Eaton și el a devenit apostat (vezi George A. Smith, în *Journal of Discourses*, 11:9).

- Ce putem învăța din această poveste? Cum permitem noi, astăzi, să fim jigniți de alții? Cum poate duce la apostazie o jignire? Cum putem înfrânge sentimentul că suntem jigniți?
- Citiți D&L 64:8–11 și 82:1 împreună cu membrii clasei. Pe cine ne cere Domnul să iertăm? De ce este greu, uneori, să fim iertători? Care sunt unele dintre consecințele faptului că nu iertăm pe cineva? Ce putem face pentru a ne ajuta să iertăm pe cineva pe care nu l-am iertat încă?

Justificarea nesupunerii

Justificarea înseamnă a scuza sau apăra un comportament inacceptabil. Înseamnă a căuta un mod de a ne ușura conștiința pentru că am făcut ceva ce știm că este greșit.

- Cum poate fi justificarea o formă de înșelăciune? Cum încercăm noi, uneori, să ne justificăm comportamentul? De ce este periculos acest lucru? Cum putem recunoaște și evita justificarea?

Acceptarea învățăturilor false ale lumii

- Care sunt unele dintre învățăturile false ale lumii care îi pot înșela pe membri și îi pot duce la apostazie? (Exemplele ar putea fi: ideea falsă că poruncile lui Dumnezeu sunt prea restrictive, că imoralitatea este acceptabilă și că bunurile materiale sunt mult mai importante decât lucrurile spirituale.)

Episcopul care prezidează H. David Burton ne-a învățat: „Una dintre strategiile insidioase [ale Satanei] este să ne adoarmă, treptat, simțurile cu privire la ce este drept și ce este greșit. Satana vrea să ne convingă că este la modă să mințim și să înșelăm. El ne încurajează să privim materiale pornografice, sugerând că acestea ne pregătesc pentru lumea reală. El vrea să credem că imoralitatea este un mod de viață atrăgător și că supunerea față de poruncile Tatălui nostru din Cer este demodată. Satana ne bombardează permanent cu propagandă amăgitoare, prezentată în forme atractive și deghizată cu grijă” (în Conference Report, apr. 1996, pag. 60, sau *Ensign*, mai 1993, pag. 46).

2. Noi ne putem susține cu îndrăzneală mărturiile și putem evita să fim înșelați

Explicați că Domnul ne-a dat multe binecuvântări și porunci pentru a ne ajuta să ne susținem cu îndrăzneală mărturiile și să evităm să fim înșelați.

- Ce putem face pentru a evita să fim înșelați și a fi duși la apostazie? (Folosiți următoarele informații pentru a desfășura această discuție.)

Putem cunoaște în mod clar pe cine a chemat Domnul să conducă Biserica

- În primii ani ai Bisericii, multe persoane au pretins că primeau revelații pentru îndrumarea Bisericii sau corectarea profetului Joseph Smith. Ce a revelat Domnul ca răspuns la aceste pretenții? (Vezi D&L 28:2, 6–7; 43:1–3. Arătați că D&L 28 a fost revelată când Hiram Page a pretins că primește revelații pentru întreaga Biserică, iar D&L 43 a fost revelată atunci când alte persoane au avut aceleași pretenții.)

- Cine primește revelații și porunci pentru întreaga Biserică astăzi?

Președintele Joseph F. Smith și consilierii săi din Prima Președinție ne-au învățat: „Domnul... a numit, pe pământ, câte un bărbat în fiecare perioadă ca să dețină cheile revelației pentru întreaga Biserică, cu toate organizațiile, autoritățile, rânduielile și doctrinele sale. Spiritul revelației este revărsat asupra tuturor membrilor ei în beneficiul și pentru luminarea fiecărei persoane care primește inspirația sa și în funcție de domeniul în care este chemată să slujească. Dar, în ceea ce privește întreaga Biserică, cel care stă în fruntea ei este singurul numit să primească revelații prin poruncă și pentru a pune capăt controverselor” (în James R. Clark, comp., *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 6 volume [1965–1975], 4:270).

- Cum putem evita să fim înșelați de aceia care pretind că au primit revelații pentru Biserică? (Vezi D&L 43:4–7.)
- Citiți D&L 26:2 și 28:13 împreună cu membrii clasei. Ce este principiul consimțământului comun? (Vezi D&L 20:65; 42:11. Se obișnuiește să arătăm că dorim să-i susținem pe aceia care sunt chemați să slujească în Biserică, de obicei, prin ridicare mâinii drepte. Cum ne poate apăra de înșelăciune principiul consimțământului comun? (Ne permite să știm cine a fost chemat să prezideze și să slujească în Biserică, împiedicându-ne astfel să ne lăsăm înșelați de pretențiile acelor care nu au fost chemați în mod corespunzător.)

Expuneți o planșă cu actualele Autorități Generale (vezi „Pregătire”, punctul 3). Subliniați binecuvântarea pe care o avem de a-i susține pe acești conducători și de a le urma sfatul.

Trebuie să studiem scripturile și doctrinele Bisericii

- Citiți D&L 1:37 și 33:16 împreună cu membrii clasei. Explicați că, în întreaga scriptură Doctrina și legămintele, Domnul ne învață cât este de important să studiem scripturile. Cum ne poate ajuta studierea scripturilor și a cuvintelor profeților din zilele din urmă să evităm să fim înșelați? (Răspunsurile le-ar putea include pe cele menționate mai jos.)
 - a. Noi putem discerne adevărul ideilor comparându-le cu adevărurile pe care le aflăm din scripturi și de la conducătorii noștri.

Președintele Harold B. Lee ne-a învățat: „Dacă [cineva] scrie ceva sau spune ceva care depășește tot ce se poate găsi în lucrările canonice ale Bisericii, cu excepția situației în care acel cineva este profetul, văzătorul și revelatorul – vă rog să rețineți această excepție – puteți spune imediat: ‘Ei bine, aceasta este părerea lui’. Și dacă spune ceva ce contrazice ceea ce se găsește în lucrările canonice ale Bisericii, puteți ști, pe baza aceluiași raționament că ceea ce spune este fals” (*The Teachings of Harold B. Lee*, ed. Clyde J. Williams [1996], pag. 540–541).

- b. Studiul scripturilor ne întărește mărturiile, așa încât este mai puțin probabil ca noi să devenim mândri de neprihănirea noastră sau să fim influențați de falsa doctrină.

Președintele Lee ne-a învățat: „Dacă nu citim scripturile zilnic, mărturiile noastre vor deveni tot mai slabe, profunzimea spiritualității noastre nu va crește” (*The Teachings of Harold B. Lee*, pag. 152).

- Cum v-a apărat de înșelăciune studierea scripturilor?

Trebuie să înțelegem că lucrurile de la Dumnezeu ne vor edifica întotdeauna

La scurt timp după ce sfinții s-au așezat în Kirtland, profetul Joseph Smith a explicat că „multe spirite false au fost cunoscute, multe viziuni ciudate au fost primite și noțiuni înflăcărare, primejdioase au fost susținute; oamenii ieșeau alergând pe ușă sub influența acestui spirit și unii dintre ei se urcau pe bușteni și strigau și rosteau tot felul de năstrușnicii... spuneau multe lucruri ridicole, menite să aducă rușine asupra Bisericii lui Dumnezeu, să determine Spiritul lui Dumnezeu să se retragă“ (*History of the Church*, 4:580). Îngrijorat din cauza acestor demonstrații spirituale exagerate, profetul L-a întrebat pe Domnul. Revelația cuprinsă în D&L 50 este răspunsul Domnului.

- Citiți D&L 50:17–24 împreună cu membrii clasei. Ce ne învață aceste versete despre modul în care putem deosebi lucrurile de la Dumnezeu de lucrurile de la Satana? (Lucrurile de la Dumnezeu ne vor edifica luminându-ne mințile și ne vor ajuta să creștem spiritual. Ele ne fac să ne dorim să-L urmăm pe Salvator și să avem o viață mai bună. Lucrurile de la Satana vor face contrariul.)

Președintele Joseph Fielding Smith a spus: „Nu există afirmație care să cuprindă un adevăr mai mare decât aceea care spune că 'ceea ce nu te edifică nu este de la Dumnezeu'. Și ceea ce nu este de la Dumnezeu este întuneric și nu contează dacă vine sub masca religiei, eticii, filosofiei sau revelației. Orice revelație de la Dumnezeu cu siguranță va edifica“ (*Church History and Modern Revelation*, 2 volume [1953], 1:201–202).

Trebuie să punem în practică modelul stabilit de Domnul pentru a ne proteja împotriva înșelăciunii

Domnul a revelat D&L 52 în ziua de după conferința din Kirtland. În această revelație, El stabilește un model pe care, dacă îl urmăm, putem evita să fim înșelați.

- Citiți D&L 52:14–19 împreună cu membrii clasei. În conformitate cu aceste versete, care sunt trăsăturile învățătorilor care sunt „de la Dumnezeu“? Cum ne poate ajuta modelul prezentat în acest pasaj să evităm să fim înșelați?

Concluzii

Treceți în revistă înșelăciunile Satanei care ne pot duce la apostazie. Revedeți sfatul pe care ni l-a dat Domnul pentru a ne proteja împotriva înșelăciunii. Subliniați că, atunci când vom respecta acest sfat, Domnul ne va ține pe calea adevărului. Depuneți mărturie despre adevărurile discutate în această lecție, după cum sunteți îndemnat de Spirit.

Idei suplimentare pentru predare

Puteți folosi una sau ambele idei de mai jos pentru a completa planul lecției sugerat.

1. Activitate pentru prezentarea primei părți a lecției

Pregătiți o notiță pentru fiecare membru al clasei. Fiecare notiță trebuie să cuprindă un scurt mesaj de mulțumire sau rugămintea de a citi o scriptură

în clasă sau de a participa la lecție în alt mod. Scrieți cu mici greșeli numele persoanelor cărora le sunt adresate notițele. Împărțiți notițele la începutul primei părți a lecției pentru a începe povestea despre Simonds Ryder și celelalte povestiri din această parte.

2. Sfat suplimentar referitor la modul în care ne putem întări pentru a evita apostazia

Elder Carlos E. Asay, din Cei Șaptezeci, a indicat că putem face următoarele lucruri spre a ne întări pentru a evita apostazia:

1. Evitați-i pe aceia care vă distrug credința...
2. Țineți poruncile...
3. Urmați-l pe profetul în viață...
4. Nu faceți din doctrină un subiect de dispută sau dezbateră. [Vezi 3 Nefi 11:29.]
5. Cercetați scripturile...
6. Nu permiteți să fiți influențați sau abătuți de la misiunea Bisericii...
7. Rugați-vă pentru dușmanii dumneavoastră...
8. Practicați 'religia curată'. [Vezi Iacov 1:27 și Alma 1:30.]...
9. Amintiți-vă că pot exista multe întrebări la care să nu avem răspuns și că unele lucruri trebuie să fie acceptate bazându-ne numai pe credință" (în Conference Report, oct. 1981, pag. 93–94, sau *Ensign*, nov. 1981, pag. 67–68).

Scop Să îi ajute pe membrii clasei să înțeleagă mai bine preoția și să caute binecuvântările pe care le aduce folosirea ei în mod drept.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, următoarele scripturi și alte materiale:
 - a. Doctrină și legăminte 84:33–44; 121:34–46;
 - b. Doctrină și legăminte 107 (scripturi suplimentare);
 - c. *Our Heritage*, paginile 26–27.
2. Revedeți materialele pentru această lecție din *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei* (35686). Planificați moduri în care să le folosiți în timpul lecției.

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției În funcție de situație, folosiți activitatea următoare sau una proprie pentru a începe lecția.

Invitați-i pe membrii clasei să împărtășească motive pentru care sunt recunoscători că sunt membri ai Bisericii. Scrieți răspunsurile lor pe tablă.

- Care dintre aceste lucruri ar fi posibile fără preoție?

Foarte probabil, nici unul dintre lucrurile enumerate de membrii clasei nu ar fi posibil fără preoție. De exemplu, dacă membrii clasei își exprimă recunoștința pentru căsătoria veșnică, arătați că aceasta nu ar fi posibilă fără puterea de pecetuire a preoției. Chiar și un lucru simplu, cum ar fi unitatea în Biserică, nu ar fi posibil fără profeți, apostoli și alți conducători ai preoției, care ne ajută să ajungem la „unirea credinței“ (Efeseni 4:13; vezi, de asemenea, versetele 10–12).

Explicați faptul că, în această lecție, se discută despre preoție și unele dintre legămintele și binecuvântările asociate ei.

Discuții și aplicații Selectați, rugându-vă, materialul pentru lecție care se potrivește cel mai bine nevoilor membrilor clasei. Încurajați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi pe care le discutați.

1. Ordine în restaurarea preoției și a oficiilor ei

Preoția aaronică și Preoția lui Melhisedec au fost restaurate pe pământ în anul 1829 (vezi lecția 8). După organizarea Bisericii în anul 1830, Domnul a revelat treptat oficiile preoției, cvorumurile și consiliile necesare pentru a asigura conducerea pentru creșterea Bisericii. Următoarea linie a timpului prezintă pe scurt această restaurare. Trasați-o pe tablă și revedeți-o împreună cu membrii clasei. Referințele din scripturi pot fi omise pe tablă.

Preoția aaronică: 15 mai 1829 (D&L 13)
 Preoția lui Melhisedec: mai sau iunie 1829 (D&L 128:20)
 Apostoli, elderi, preoți, învățători și diaconi: aprilie 1830 (D&L 20:38–60)
 Episcopi; 4 februarie 1831 (D&L 41:9–10)
 Înalți preoți: iunie 1831 (titlul secțiunii D&L 52)
 Prima Președinție: 1832–1833 (D&L 81; 90)
 Patriarhi: 18 decembrie 1833 (*Teachings of the Prophet Joseph Smith* [1976], pag. 38–39)
 Înaltul Consiliu: 17 februarie 1834 (D&L 102)
 Cvorumul celor Doisprezece Apostoli: 1835 (D&L 107:23–24)
 Cei Șaptezeci: 1835 (D&L 107:25)
 Primul Cvorum al celor Șaptezeci: 1835 (D&L 107:26, 93–97)

Explicați că, în zilele noastre, Domnul continuă să dea revelații despre organizarea și responsabilitățile preoției pentru a îndruma creșterea Bisericii. Un astfel de exemplu îl reprezintă chemarea de Autorități ale Zonei-Cei Șaptezeci și organizarea Cvorumului al Treilea, al Patrulea și al Cincilea al Celor Șaptezeci în anul 1997 (vezi lecția 42, paginile 00–00 (247–248)).

2. Jurământul și legământul preoției

Scrieți pe tablă *Jurământul și legământul preoției*. Explicați că, pe lângă revelațiile privind oficiile și guvernarea preoției, Domnul a revelat principiile referitoare la primirea și exercitarea preoției. De exemplu, el a revelat jurământul și legământul preoției, care se găsesc în D&L 84:33–44. În aceste versete se subliniază (1) legămintele pe care le face un bărbat cu Domnul atunci când primește Preoția lui Melhisedec și (2) legămintele pe care Domnul le face cu deținătorii credincioși ai Preoției lui Melhisedec.

Elder Carlos E. Asay, din Cei Șaptezeci, a spus: „Dintre toate înțelegerile sfinte legate de Evanghelia lui Isus Hristos, sunt puține, dacă există vreuna, cele care depășesc importanța jurământului și legământului preoției. Este, cu siguranță, una dintre cele mai sacre înțelegeri, pentru că necesită împărtășirea puterilor cerești și ascensiunea omului spre atingerea obiectivelor eterne“ (în *Conference Report*, oct. 1985, pag. 56, sau *Ensign*, nov. 1985, pag. 43).

În timp ce discutați despre jurământul și legământul preoției, subliniați că „binecuvântările preoției nu se limitează la bărbați. Aceste binecuvântări sunt, de asemenea, revărsate... asupra tuturor femeilor credincioase din Biserică... Domnul oferă fiicelor Sale toate darurile spirituale și binecuvântările care pot fi obținute de fiii Săi, pentru că bărbatul nu este fără femeie, nici femeia nu este fără bărbat“ (Joseph Fielding Smith, în *Conference Report*, apr. 1970, pag. 59, sau *Improvement Era*, iun. 1970, pag. 66; vezi, de asemenea, Alma 32:23).

- Scrieți pe tablă *Legământul deținătorilor preoției*. Ce promit deținătorii preoției în jurământul și legământul preoției? (Vezi D&L 84:33, 36, 39–44. Rezumați pe tablă răspunsurile membrilor clasei.)

Deținătorii preoției fac legământ:

- a. să fie credincioși astfel încât să obțină Preoția aaronică și Preoția lui Melhisedec (versetul 33);
 - b. să-și îndeplinească cu credință și sârguință chemările lor (versetul 33);
 - c. să-i primească pe slujitorii Domnului (versetul 36);
 - d. să fie sârguincioși în a da ascultare cuvintelor vieții veșnice (versetele 43–44).
- Ce înseamnă să îndeplinim cu credință și sârguință o chemare? (Vezi D&L 107:99; Iacov 1:17–19.)

Președintele Gordon B. Hinckley a spus: „Noi ne îndeplinim cu credință și sârguință îndatoririle preoției și ne mărim chemarea când slujim cu stăruință și entuziasm pentru a îndeplini acele responsabilități la care suntem chemați prin autoritatea corespunzătoare să le îndeplinim... Noi ne îndeplinim cu credință și sârguință chemarea, mărim potențialul preoției noastre când ne îngrijim de cei în suferință și îi întărim pe cei care se clatină... Noi ne îndeplinim cu credință și sârguință chemarea când pășim în cinste și integritate“ (în Conference Report, apr. 1989, pag. 63, sau *Ensign*, mai 1989, pag. 48–49).

- Cum ați fost binecuvântați de prezența cuiva care și-a îndeplinit cu credință și sârguință chemarea?

Explicați că, atunci când ne îndeplinim cu credință și sârguință chemările, este important să găsim echilibrul corespunzător, pentru a nu ne neglija familiile. Elder Neal A. Maxwell, din Cvorumul celor Doisprezece, a spus:

„Uneori, în mod neintenționat, chiar anumite activități ale Bisericii, neincluse în programă, desfășurate frecvent, pot afecta viața de familie. Să ne amintim faptul că, după ce i-a învățat pe nefiți, Isus cel înviat a spus: 'Duceți-vă la casele voastre și gândiți-vă la lucrurile pe care Eu vi le-am spus' și rugați-vă și pregătiți-vă 'pentru ziua de mâine' (3 Nefi 17:3). Isus nu a spus duceți-vă la cluburile voastre, adunările cetățenilor și nici chiar la centrele țărășilor!“ (în Conference Report, apr. 1994, pag. 120, sau *Ensign*, mai 1994, pag. 89).

- Ce înseamnă să-i primim pe slujitorii Domnului? (D&L 84:36). Explicați că, atunci când acceptăm mesajul și rânduielile Evangheliei de la slujitorii Domnului, noi îl primim și pe Domnul.
- Scrieți pe tablă *Legământele Domnului*. Ce binecuvântări promise Domnul în jurământul și legământul preoției? (Vezi D&L 84:33–34, 38, 42. Rezumați pe tablă răspunsurile membrilor clasei.)

Domnul face legământ:

- a. să ne sfințească prin Spirit (versetul 33);
 - b. să ne înnoiască trupurile (versetul 33);
 - c. să ne dea binecuvântările promise lui Avraam și urmașilor săi (versetul 34);
 - d. să ne facă să fim aleșii Lui (versetul 34);
 - e. să ne dea tot ce are Tatăl (versetul 38);
 - f. să ne dea în grija îngerilor Săi cerești (versetul 42).
- Domnul a promis că, dacă suntem credincioși, noi vom deveni „seminția lui Avraam... și aleșii lui Dumnezeu“ (D&L 84:33–34). Care sunt binecuvântările și responsabilitățile seminției lui Avraam? (Vezi Avraam 2:9–11.) În Avraam 2:11,

se arată faptul că „toate familiile de pe pământ vor fi binecuvântate“ prin preoție. Cum se poate realiza aceasta?

- Promisiunea supremă cuprinsă în jurământul și legământul preoției este aceea că noi putem primi „tot ce are Tatăl“ (D&L 84:38). Cum ne poate ajuta cunoașterea acestei promisiuni în momentele de restriște din viață? Cum ne poate ajuta în momentele de belșug?

3. Principiile folosirii preoției

Predați și discutați D&L 121:34–46. Explicați că, în aceste versete, Domnul dezvăluie principiile folosirii preoției. El dezvăluie, de asemenea, promisiunile pe care le face acelor care o folosesc în mod drept. Aceste principii se referă la deținătorii preoției dar și la toate relațiile umane. De aceea, ele sunt importante și pentru aceia care nu dețin preoția.

- În D&L 121:34–40, Domnul dezvăluie de ce unii deținători ai preoției nu sunt capabili să exercite preoția cu putere. În conformitate cu aceste versete, ce îi împiedică să facă aceasta? (Răspunsurile pot include: faptul că inimile lor sunt îndreptate către lucrurile lumești, că aspiră la a obține onoare din partea oamenilor, încearcă să-și acopere păcatele, își satisfac mândria și ambiții deșarte și exercită autoritate nedreaptă.)
- Care sunt modurile în care ne îngrijim prea mult de „lucrurile acestei lumi“? (D&L 121:35.) Cum ne poate împiedica dorința de a avea ceea ce ne oferă lumea ca să primim ceea ce ne oferă Domnul? Cum se poate depăși această problemă?
- În ce moduri oamenii „[exercită] o autoritate nedreaptă“? (D&L 121:39; vezi, de asemenea, versetul 37.) Care sunt consecințele acestui mod de a acționa? Cum se poate înfrânge tendința de a exercita o autoritate nedreaptă?

Subliniați că preoția poate fi folosită numai cu dreptate și cu spiritul dragostei ca mijloc de a-i sluji și binecuvânta pe alții. Elder M. Russell Ballard, din Cvorumul celor Doisprezece, a spus:

„Aceia care dețin preoția nu trebuie să uite niciodată că nu au nici un drept să mânuiască autoritatea preoției ca pe un baston deasupra capetelor celorlalți membri ai familiei sau în chemările din Biserică... Orice bărbat care... caută să folosească preoția în nedreptate, oricât de mică, în Biserică sau acasă nu înțelege, pur și simplu, natura autorității sale. Preoția este pentru slujire, nu pentru robie, pentru compasiune, nu constrângere, pentru îngrijire, nu înrobire“ (în Conference Report, oct. 1993, pag. 105, sau *Ensign*, nov. 1993, pag. 78).

- În D&L 121:41–42, Domnul dezvăluie principiile care îi vor ajuta pe deținătorii preoției să exercite preoția cu putere. Care sunt aceste principii? Cum putem pune în practică aceste principii în relațiile noastre cu membrii familiei, cu vecinii, colegii de muncă și alte persoane?

Puteți discuta despre punerea în practică a acestor principii în anumite situații, cum ar fi momentul în care un copil trebuie ajutat să ia o hotărâre sau să îndeplinească o îndatorire, momentele în care trebuie luate hotărâri în consiliile Bisericii, în care cineva nu a îndeplinit o îndatorire sau în care există divergențe de opinie considerabile.

- Ce principii referitoare la modul de a îndrepta sau disciplina sunt revelate în D&L 121:43–44? (Explicați că *timpul necesar* înseamnă „cu promptitudine” sau „curând”. În contextul acestui pasaj, *cu severitate* înseamnă „clar” sau „cu exactitate”, nu „cu duritate” sau „cu asprime“.) Ce experiențe din viața dumneavoastră au confirmat importanța acestor principii? Care este diferența dintre consecințele disciplinării cu dragoste și consecințele disciplinării cu mânie?
- Ce înseamnă „virtutea să înfrumusețeze, fără încetare, gândurile tale”? (D&L 121:45.) Cum putem împiedica gândurile rele sau care nu sunt virtuozitate să pătrundă în mintea noastră? (Vezi D&L 27:15–18.) Cum ne putem umple mintea cu lucruri virtuozitate?
- Ce ne promite Domnul dacă suntem „[plini] de caritate” și facem astfel încât „virtutea să înfrumusețeze, fără încetare gândurile [noastre]”? (Vezi D&L 121:45–46.) Ce înseamnă să ai încredere în prezența lui Dumnezeu? (Vezi citatul următor.) Ce binecuvântări primim atunci când Duhul Sfânt este tovarășul nostru permanent?

În timpul slujirii în Cvorumul celor Doisprezece, elder Gordon B. Hinckley a spus: „Am avut privilegiul să stau de vorbă, în diverse ocazii, cu președintele Statelor Unite și cu bărbați importanți din alte guverne. La încheierea fiecărei ocazii de acest fel, am reflectat la experiența benefică de a sta, cu încredere, în prezența unui conducător recunoscut. Și, apoi, m-am gândit ce lucru frumos, ce lucru minunat ar fi să stau, cu încredere – fără teamă, fără rușine, fără stânjenală – în prezența lui Dumnezeu. Aceasta este promisiunea făcută fiecărui bărbat virtuos și fiecărei femei virtuozitate” (în Conference Report, oct. 1970, pag.66, sau *Improvement Era*, dec. 1970, pag. 73).

Concluzii

Depuneți mărturie despre importanța preoției. Exprimați-vă recunoștința pentru jurământul și legământul preoției și pentru binecuvântările pe care le promite Domnul dacă suntem credincioși. Îndemnați-i pe membrii clasei să caute cu mai multă sârguință binecuvântările preoției.

Idei suplimentare pentru predare

Puteți folosi una sau ambele idei de mai jos pentru a completa planul lecției sugerat.

1. Cvorumuri care prezidează în Biserică

O parte importantă a restaurării autorității preoției a fost organizarea cvorumurilor care prezidează ale Bisericii. Încă din luna martie a anului 1832, au fost chemați consilieri care să-l asiste pe profetul Joseph (D&L 81:1), iar Prima Președinție a fost oficial organizată un an mai târziu (vezi titlul secțiunii D&L 90). În luna februarie a anului 1835, doisprezece bărbați au fost chemați și rânduiți apostoli și a fost format Cvorumul celor Doisprezece. La scurt timp după aceea, profetul a organizat Primul Cvorum al Celor Șaptezeci.

- Care sunt responsabilitățile membrilor Primei Președinții? (Vezi D&L 107:9, 22, 65–66, 78–81, 91–92; 112:30–32.)
- Care sunt responsabilitățile membrilor Cvorumului celor Doisprezece Apostoli? (Vezi D&L 107:23, 33, 35, 39, 58; 112:30–32.)

- Care sunt responsabilitățile membrilor Cvorumurilor celor Șaptezeci? (Vezi D&L 107:25–26, 34, 38, 97.)
- În ce fel sunt binecuvântate viețile noastre de slujirea oficianților care prezidează ai Bisericii?

2. Importanța slujirii în cadrul preoției

Invitați un deținător al preoției din episcopie să împărtășească clasei o experiență, cum ar fi binecuvântarea împărtășaniei în casa unei persoane care nu se poate deplasa, oferirea ajutorului pentru o binecuvântare a preoției sau slujirea în misiune. Rugați-l pe acest deținător al preoției să discute sentimentele pe care le-a avut atunci când a slujit în acel mod. Rugați-l să-și depună mărturia despre preoție și importanța folosirii preoției pentru a-i sluji pe alții.

„Mergeți în toată lumea și predicați Evanghelia Mea!”

Scop

Să îi inspire pe membrii clasei să urmeze exemplul sfinților din Kirtland, care au făcut sacrificii mari pentru a împărtăși Evanghelia și a rămâne neclintiți în vremurile de restriște.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, scripturile din această lecție și din *Our Heritage*, paginile 29–33, 36.
2. Revedeți materialele pentru această lecție din *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei* (35686). Planificați moduri în care să faceți referire la ele în timpul lecției.
3. Rugați-i pe membrii clasei să se pregătească pentru a prezenta pe scurt următoarele secțiuni din *Our Heritage*:
 - a. „Missions of Early Ohio Converts” („Misiuni ale primilor convertiți din Ohio”) și „Mission of the Quorum of the Twelve Apostles” („Misiune a Cvorumului celor Doisprezece Apostoli”) (paginile 30–32);
 - b. „Mission to England” („Misiune în Anglia”) (paginile 32–33);
 - c. „Exodus from Kirtland” („Exodul din Kirtland”) (pagina 36).

De asemenea, puteți desemna membri ai clasei să prezinte alte povestiri din lecție.

4. Dacă folosiți activitatea pentru captarea atenției, puneți într-o mică valiză sau geantă: un set de scripturi, o pereche de șosete, cinci monede mici și o foaie de hârtie cu următorul mesaj (fără referințele de la final):

Această valiză aparține elderului Erastus Snow. Am fost chemat de către profetul Joseph Smith să slujesc în misiune în vestul statului Pennsylvania. Am primit instrucțiuni să plec în primăvara anului 1836. Voi pleca, din Kirtland, singur și pe jos. Iau cu mine toată averea mea lumească (vezi *Our Heritage*, pagina 31).

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

În funcție de situație, folosiți activitatea următoare sau una proprie pentru a începe lecția.

Expuneți valiza sau geanta pe care ați pregătit-o (vezi „Pregătire”, punctul 4). Rugați un membru al clasei s-o deschidă și să arate celorlalți ce a luat cu el acest misionar: scripturi, șosete și cinci monede mici. Scrieți trei cuvinte pe tablă: *Sacrificiu*, *Curaj* și *Credință*. Rugați-i pe membrii clasei să se gândească la sacrificiul, curajul și credința de care a avut nevoie elder Snow pentru a face această călătorie misionară, așa cum l-a îndrumat Domnul.

Explicați faptul că această lecție cuprinde o discuție despre munca misionară făcută cu mari sacrificii de către sfinții din Kirtland, Ohio. Acești misionari au contribuit la convertirea multor oameni la Evanghelia, întărind tânăra Biserică.

Selectați, rugându-vă, materialul pentru lecție care se potrivește cel mai bine nevoilor membrilor clasei. Încurajați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi pe care le discutați.

1. Domnul a revărsat mari binecuvântări în perioada Kirtland

Explicați că cea mai mare parte a ultimelor 13 lecții s-a concentrat asupra doctrinelor care au fost revelate și evenimentelor care s-au produs în timp ce sfinții se aflau în Kirtland, Ohio. În această perioadă, Domnul a binecuvântat mult poporul. Adresați următoarele întrebări pentru a revedea pe scurt evenimentele speciale din perioada din Kirtland. Folosiți lecțiile anterioare și *Our Heritage* dacă este necesar.

- Care sunt unele dintre doctrinele importante pe care Domnul le-a revelat în perioada Kirtland? (Răspunsurile ar putea fi: revelațiile despre legea consacrării, legea zeciuiei, împărățiile de glorie, Cuvântul de înțelepciune, a Doua Venire și preoția.)
- Care sunt unele dintre cele mai importante evenimente și realizări din perioada Kirtland?

2. Sfinții din Kirtland au făcut sacrificii mari pentru a împărtăși Evanghelia

Explicați că un alt aspect important al perioadei Kirtland a fost chemarea misionarilor de a predica Evanghelia în Statele Unite, Canada și Anglia. Pentru cei mai mulți dintre ei slujirea a necesitat sacrificii personale mari.

- Citiți D&L 42:6 și D&L 88:81 împreună cu membrii clasei. Ce mesaj transmite Domnul în aceste versete? Explicați că multe revelații date în Kirtland au cuprins porunci de a predica Evanghelia.

Rugați-i pe membrii clasei pe care i-ați desemnat să prezinte pe scurt „Missions of Early Ohio Converts” și „Mission of the Quorum of the Twelve Apostles” din *Our Heritage*, (paginile 30–32).

- Ce sacrificii au făcut sfinții din Kirtland pentru a împărtăși Evanghelia?

Puteți să relatați experiențele de mai jos.

În anul 1836, elder Parley P. Pratt, membru al Cvorumului celor Doisprezece, a fost chemat să slujească în misiune în Canada. În drumul său către Toronto, Canada, „un străin i-a dat o scrisoare de recomandare pentru John Taylor, predicator metodist din Toronto. Taylor aparținea unui grup care credea că bisericile existente nu oglindeau creștinismul din Noul Testament. Timp de doi ani, acest grup se întâlneau de mai multe ori pe săptămână cu scopul de a căuta adevărul, independent de orice altă organizație sectară’. În Toronto, elder Pratt a fost primit cu amabilitate de familia Taylor dar, la început, nu au fost entuziasmați de mesajul său.

Descurajat de faptul că nu putuse să găsească un loc în care să predice, Parley a hotărât să părăsească Toronto. Înainte de a pleca, el s-a oprit la familia Taylor pentru a-și lua o parte din bagaje și a le spune rămas bun. În timp ce el se afla acolo, Leonora Taylor i-a spus prietenei ei, doamna Isabella Walton, despre problema lui Parley și că ei îi părea rău că el pleca. ‘Poate că este un om al lui Dumnezeu’, a spus ea. Doamna Walton a răspuns că ea fusese inspirată de Spirit să viziteze familia Taylor în acea dimineață pentru că ea dorea să-i permită

elderului Pratt să stea în casa ei și să predice. El a făcut acest lucru și, în cele din urmă, a fost invitat să participe la o adunare a grupului lui John Taylor, în timpul căreia John a citit relatarea, din Noul Testament, despre Filip predicând în Samaria. 'Ei bine', a spus el, 'unde este Filip al nostru? Cine primește Cuvântul cu bucurie și este botezat *când crede*? Unde este Petru al nostru și Ioan al nostru? Unde sunt apostolii noștri? Unde este Duhul nostru Sfânt care vine la așezarea mâinilor?' ...' Când Parley a fost invitat să vorbească, a declarat că el avea răspunsuri la întrebările lui John Taylor.

Timp de trei săptămâni, John Taylor a participat la adunările organizate de elder Pratt, luând notițe detaliate în timpul predicilor sale și comparându-le cu atenție cu scripturile. Treptat, el a fost convins că adevărata Evanghelie a lui Isus Hristos a fost restaurată. El și soția sa, Leonora, au fost botezați în 9 mai 1836" (*Church History in the Fullness of Times* [manual al Sistemului educațional al Bisericii, 1993], pag. 157; vezi, de asemenea, Parley P. Pratt, *Autobiography of Parley P. Pratt* [1975], pag. 134–140, 151).

John Taylor a fost rânduit elder și a slujit cu credință ca misionar. Mai târziu, el a devenit al treilea președinte al Bisericii.

- Cum l-a binecuvântat Domnul pe elder Pratt când el a căutat să predice Evanghelia?

Levi Hancock a fost botezat în luna noiembrie a anului 1830 și, la scurt timp după aceea, a fost chemat să părăsească Kirtland și să slujească în misiune în Missouri. Călătoria a necesitat parcurgerea a sute de mile și, împreună cu tovarășul lui, Zebedee Coltrin, au predicat cu succes Evanghelia în timpul călătoriei. „Dar, în călătoria lor, ei au trecut prin multe suferințe. Levi a fost imobilizat la pat din cauza unei infecții la picioare și a fost obligat să stea, pentru a-și reveni, la o familie care l-a găzduit, în timp ce Zebedee și-a continuat drumul fără el. Mai târziu, în Missouri, el a continuat să lupte cu boala și, uneori, se înfuria din cauza neputinței sale de a face tot ce dorea. Dar, plin de recunoștință pentru că putea sluji, el a scris: 'Trebuie să fiu cinstit în fața lui Dumnezeu și să fac tot ce pot mai bine pentru împărăția Sa sau, altfel, va fi vai de mine. Nu-mi pasă de lume, nici de ce spune ea. Ea va trebui să dea socoteală de mărturia mea la scaunul de judecată. Vreau să spun că mă voi comporta în așa fel încât cuvintele mele vor fi crezute, Domnul fiind ajutorul meu'.”

Mai târziu, Levi a slujit cu mult curaj în tabăra Sionului. În luna februarie a anului 1835, el a fost ales pentru a fi unul dintre președinții Celor Șaptezeci (vezi Don L. Searle, „It Is the Truth, I Can Feel It”, *Ensign*, iulie 1999, pag. 48–50).

- Ce putem învăța despre munca misionară din aceste povestiri? Ce putem învăța despre înfrângerea greutăților în munca misionară?
- Ce sacrificii ar putea fi nevoie să facem pentru a sluji ca misionari cu timp deplin? Ce sacrificii ar putea fi nevoie să facem pentru a împărtăși Evanghelia prietenilor și vecinilor noștri?

3. Membri ai Cvorumului celor Doisprezece au propovăduit unui număr de mii de persoane în Anglia

Explicați că, în timp ce Biserica creștea, forțele care acționau împotriva ei deveneau mai viguroase. Credința unora dintre sfinți a cedat. În aceste vremuri

grele, Domnul a revelat profetului Joseph Smith că „trebuie făcut ceva nou pentru salvarea Bisericii Sale“ (*History of the Church*, 2:489).

Rugați-l pe membrul clasei pe care l-ați desemnat să explice ce s-a făcut, prezentând pe scurt secțiunea „Mission to England“ din *Our Heritage*, paginile 32–33.

- Cum a binecuvântat Domnul Biserica în această perioadă de persecuții și încercări? Ce putem învăța din exemplul elderului Heber C. Kimball?

Porunca, dată de Domnul acestor frați, de a părăsi Kirtland într-o perioadă atât de grea a fost probabil greu de înțeles. Dar sacrificiile pe care le-au făcut acești frați credincioși au avut ca rezultat întărirea Bisericii într-o și mai mare măsură.

În 23 iulie 1837, ziua în care misionarii au propovăduit, pentru prima oară, Evanghelia în Anglia, profetul Joseph Smith a primit o revelație pentru Thomas B. Marsh, președintele Cvorumului celor Doisprezece. Această revelație este cuprinsă în D&L 112. Versetele 12–34 cuprind instrucțiuni pe care Thomas B. Marsh trebuia să le dea Celor Doisprezece.

- Citiți D&L 112:19–22 împreună cu membrii clasei. Ce promisiuni a făcut Domnul Celor Doisprezece Apostoli în aceste versete?

Explicați că promisiunea făcută în D&L 112:19 a fost îndeplinită în timp scurt. În opt luni, prin eforturile acestor misionari, s-au alăturat Bisericii 2.000 de oameni și au fost organizate 26 de ramuri.

Domnul a promis Celor Doisprezece că le va da putere să deschidă porțile națiunilor pentru predicarea Evangheliei dacă ei „se vor umili înaintea [Lui]... rămân în cuvântul [Lui] și ascultă glasul Spiritului [Lui]“ (D&L 112:21–22). Pentru a arăta că Domnul continuă să îndeplinească această promisiune, puteți împărtăși următoarea povestire relatată de președintele Thomas S. Monson:

„În anul 1968, când am vizitat prima oară Republica Democrată Germană, tensiunile erau mari. Nu existau încredere și înțelegere. Nu fuseseră stabilite relații diplomatice. Într-o zi înnorată și ploioasă, am plecat spre orașul Görlitz, situat în inima Republicii Democrate Germane... Am participat la prima mea adunare cu sfinții. Ne-am adunat într-o clădire mică și veche. În timp ce cântau imnurile Sionului, membrii au umplut, cu adevărat, sala cu credința și devotamentul lor.

Inima mi-a fost copleșită de durere când mi-am dat seama că membrii nu aveau patriarh, nu aveau episcopii sau țărushi – aveau numai ramuri. Ei nu puteau primi binecuvântările templului – nici înzestrarea sau pecetluirea. Nu avuseseră de mult timp nici un vizitator oficial de la sediul Bisericii. Membrii nu puteau ieși din țara lor. Totuși, ei se încredeau în Domnul din toată inima.

Stăteam la pupitru și, cu lacrimi în ochi și glasul înecat de emoție, am făcut o promisiune oamenilor acelora: ‘Dacă veți rămâne credincioși și fideli poruncilor lui Dumnezeu, toate binecuvântările de care se bucură ceilalți membri ai Bisericii din alte țări vor fi ale dumneavoastră’. Apoi, mi-am dat seama ce spusesem. În acea seară, am căzut în genunchi și l-am rugat pe Tatăl meu Ceresc: ‘Tată, eu fac munca Ta; aceasta este Biserica Ta. Am rostit cuvinte care nu au venit de la mine, ci de la Tine și Fiul Tău. Vei îndeplini Tu promisiunea în viața acestor oameni nobili’. Astfel s-a încheiat prima mea vizită în Republica Democrată Germană“.

Opt ani mai târziu, elder Monson a oferit o rugăciune de dedicare pe acel pământ: „Într-o duminică dimineață, pe 27 aprilie 1975, stăteam în picioare pe o ridicătură de piatră aflată între orașele Dresda și Meissen, de la înălțimea căreia se vedea râul Elba, și am rostit o rugăciune pentru acel pământ și oamenii lui. Acea rugăciune vorbea despre credința membrilor. Sublinia sentimentele delicate din multe inimi pline de dorința copleșitoare de a obține binecuvântările templului. În ea, a fost exprimată rugămintea de a avea pace. A fost cerut ajutorul divin. Am rostit cuvintele: 'Dragă Tată, fie ca acesta să fie începutul unei noi zile pentru membrii Bisericii Tale de pe acest pământ.

Deodată, de departe, din vale, un clopot a început să bată în clopotnița unei biserici și trilul unui cocoș a spart liniștea dimineții, fiecare dintre ele anunțând începutul unei zile noi. Deși aveam ochii închiși, am simțit căldura razelor de soare atingându-mi fața, mâinile, brațele. Cum era posibil? O ploaie neîntreruptă căzuse întreaga dimineață.

La sfârșitul rugăciunii, am privit spre cer. Am observat o rază de soare care se strecura printr-o deschizătură între norii groși, o rază care inundase locul în care stătea în picioare micul nostru grup. Din acel moment, am știut că aveam ajutorul divin“.

După această rugăciune inspirată, Biserica a crescut rapid în țară. Au fost organizate consilii de district, după care a urmat crearea de țărugi. Au fost chemați conducători ai preoției și patriarhi. În anul 1985, a fost dedicat templul Freiberg, Germania. Iar, în anul 1989, guvernul a permis Bisericii să trimită misionari în această țară (în Conference Report, apr. 1989, pag. 66–69, sau *Ensign*, mai 1989, pag. 50–53).

4. Mulți sfinți din Kirtland și-au păstrat curajul în ciuda persecuției

Explicați că, în anul 1838, timpul de ședere a sfinților în Kirtland se apropia de sfârșit. Persecuțiile erau tot mai mari și era periculos ca ei să rămână acolo. Rugați-l pe membrul clasei desemnat să prezinte pe scurt secțiunea „Exodus from Kirtland“ din *Our Heritage*, pagina 36.

Deși unii membri ai Bisericii au căzut în apostazie în Kirtland, cei mai mulți dintre ei au rămas credincioși și au întărit Biserica. Relatați următoarea experiență din viața lui Brigham Young:

În timp ce locuia în Kirtland, Brigham Young a fost la o adunare în care un grup de apostazi, inclusiv unii conducători proeminenți ai Bisericii, complotau să-l înlăture pe profetul Joseph Smith și să pună pe altcineva în locul lui. Brigham Young a spus despre această experiență:

„M-am ridicat și, clar și ferm, le-am spus că Joseph era profet, că eu știam acest lucru și că îl puteau ponegri și defăima cât le plăcea; ei nu puteau distruge numirea sa ca profet al lui Dumnezeu, ei puteau distruge doar propria lor autoritate, puteau tăia firul care îi lega de profet și Dumnezeu și se puteau scufunda în iad. Mulți au fost foarte furioși din cauza opoziției mele față de măsurile lor... Adunarea s-a terminat fără ca apostazia să fie în stare să ia o hotărâre comună cu privire la măsurile de manifestare a opoziției lor“ („History of Brigham Young“, *Deseret News*, 10 febr. 1858, pag. 386).

- Ce calități a dovedit Brigham Young în această situație? Cum ne întărește faptul că-i susținem pe conducătorii Bisericii? Cum întărește acest lucru întreaga Biserică?

Concluzii

Subliniați faptul că sfinții au beneficiat de binecuvântări mari în timp ce au trăit în Kirtland. Mulți dintre ei au fost chemați să slujească în misiuni și au făcut, de bunăvoie, sacrificii pentru a împărtăși Evanghelia. Cei mai mulți dintre ei și-au păstrat credința într-o perioadă de mare restriște. Referitor la acești membri ai Bisericii, în *Our Heritage* se afirmă: „Prin exemplul propriei vieți, ei... au lăsat o moștenire nepieritoare de supunere plină de credință față de conducătorii unși ai Domnului și de sacrificiu personal în munca Domnului“ (pag. 36).

Încurajați-i pe membrii clasei să urmeze exemplul sfinților din Kirtland, care au făcut sacrificii mari pentru munca Domnului și și-au păstrat credința în vremurile de restriște. Depuneți-vă mărturia despre adevărurile discutate în timpul lecției, așa cum sunteți îndemnat de Spirit.

„Ei trebuie să fie muștrați și încercați, chiar ca Avraam“

Scop Să aflăm despre eforturile făcute de primii sfinți de a întemeia orașul Sion în Missouri și să-i încurajez pe membrii clasei să contribuie la clădirea Sionului astăzi.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, următoarele scripturi și alte materiale:
 - a. Doctrină și legăminte 101; 103; 105;
 - b. *Our Heritage*, paginile 27–29, 37–45.
2. Revedeți materialele pentru această lecție din *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei* (35686). Planificați moduri în care să faceți referire la ele în timpul lecției.
3. Rugați-i pe membrii clasei să se pregătească pentru a prezenta pe scurt următoarele secțiuni din *Our Heritage*:
 - a. „Persecution in Jackson County“ („Persecuții în ținutul Jackson“) și „Tarring and Feathering of Bishop Partridge“ („Episcopul Partridge este acoperit cu smoală și fulgi“) (paginile 39–40, 41–42);
 - b. „Refuge in Clay County“ („Refugierea în ținutul Clay“) (paginile 43–44);
 - c. „Training of Leaders in Zion’s Camp“ („Pregătirea conducătorilor în Tabăra Sion“) și „Persecution of Zion’s Camp“ („Persecuțiile împotriva Taberei Sion“) (paginile 27–29 și 44–45).

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției În funcție de situație, folosiți activitatea următoare sau una proprie pentru a începe lecția.

- Cum v-ați simți dacă vi s-ar cere să vă părăsiți familia și să străbateți 1.600 km, în condiții istovitoare, pentru a ajuta membri ai Bisericii care s-ar afla într-o zonă periculoasă? (Puteți alege o localitate cunoscută, aflată la o distanță de 1.600 km, și puteți aduce o hartă pentru a arăta cât de lung este drumul până acolo.) Ce sacrificii ar trebui să faceți? Cum v-ați simți dacă ați ajunge la destinație și vi s-ar spune să vă întoarceți acasă fără a face ceva ca să fiți de ajutor?

Explicați faptul că, atunci când sfinții din ținutul Jackson, Missouri, au fost alungați din casele lor, Joseph Smith a organizat Tabăra Sion, constând dintr-un grup de 207 bărbați care trebuia să parcurgă aproape 1.600 de km, pornind din Ohio, pentru a-i ajuta. Întrebările de mai sus ne pot ajuta să înțelegem unele dintre dificultățile cu care s-au confruntat participanții la Tabăra Sion.

Selectați, rugându-vă, materialul pentru lecție care se potrivește cel mai bine nevoilor membrilor clasei. Puteți alege să predăți lecția pe parcursul a două perioade de predare.

1. Sfinții se așează în ținutul Jackson, Missouri, iar, mai târziu, sunt alungați

Treceți în revistă următoarele date istorice. Reamintiți membrilor clasei că, din anul 1831 până în anul 1838, Biserica a avut două centre populate – unul în Kirtland, Ohio, și celălalt în vestul statului Missouri. În ambele locuri, se petreceau evenimente importante. Lecțiile 27 și 28 vor trata doctrine și evenimente privind Biserica din Missouri.

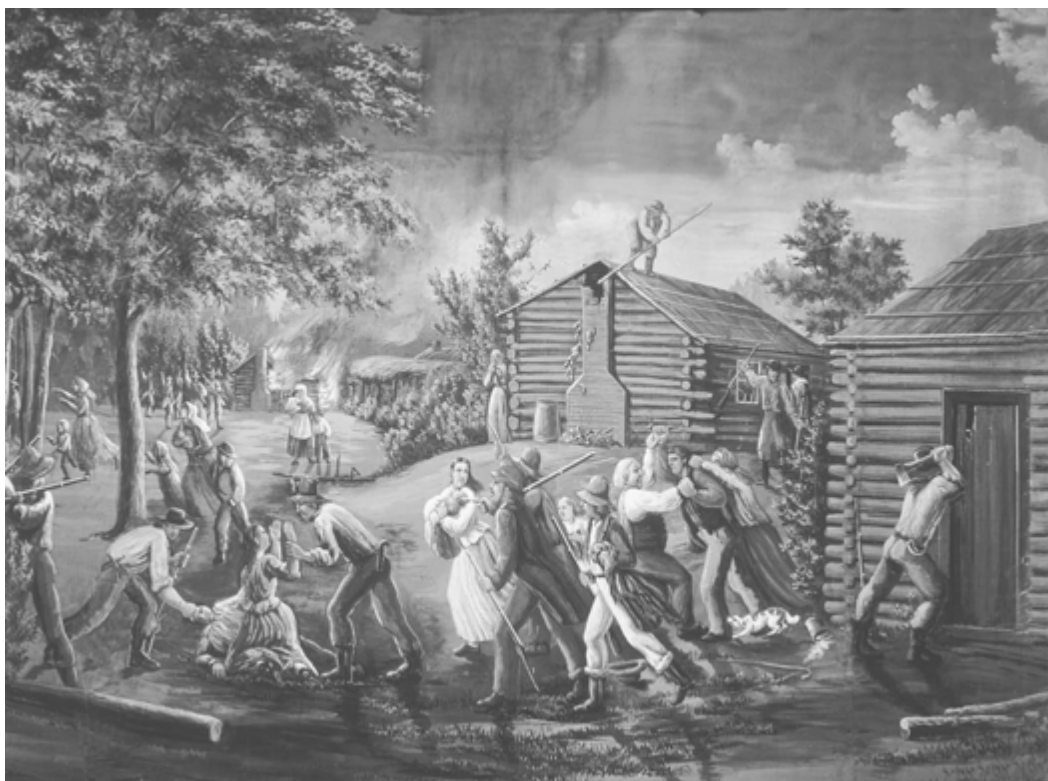
În luna iulie a anului 1831, Joseph Smith a făcut prima călătorie în Missouri. Acolo, el a primit o revelație în care Missouri a fost indicat ca loc de amplasare a orașului Sion, punctul central fiind localitatea Independence (D&L 57:1–3). La 2 august, Sidney Rigdon a dedicat pământul pentru adunarea sfinților. În ziua următoare, profetul Joseph Smith a dedicat locul de amplasare a templului din Independence.

Membrii din ramura Colesville din New York au fost primii sfinți care s-au stabilit în Missouri și, în scurt timp, au venit și alții acolo, nerăbdători să ajute la construirea orașului Sion (D&L 63:24, 36). Până în anul 1832, acolo s-au adunat peste 800 de sfinți, formând cinci ramuri în Independence și în împrejurimile ținutului Jackson.

Sfinții din ținutul Jackson s-au bucurat de o perioadă de pace și speranță. Totuși, la sfârșitul anului 1832, problemele au început să apară. Unii membri nu voiau să accepte autoritatea conducătorilor locali ai Bisericii. Alții îl criticau pe profetul Joseph care se întorsese la Kirtland. Alți membri erau agresivi, lacomi, egoiști și lipsiți de credință.

Pe lângă acestea, tensiunile dintre membri și alți coloniști din zonă s-au intensificat. În 20 iulie 1833, aceste tensiuni au escaladat ajungându-se la violențe. Rugați-l pe membrul clasei desemnat să prezinte pe scurt secțiunile „Persecution in Jackson County” și „Tarring and Feathering of Bishop Partridge” din *Our Heritage*, paginile 39–40 și 41–42.

Din luna iulie până în luna noiembrie a anului 1833, persecuțiile împotriva sfinților s-au intensificat. Gloatele le-au ars recoltele, le-au distrus casele, i-au biciuit și i-au bătut pe bărbați și au terorizat femeile și pe copiii.

Persecuții în Missouri Sfinții au fost alungați din casele lor din ținutul Jackson, Missouri.

În ziua de 4 noiembrie, lângă râul Big Blue, gloata a început o luptă împotriva unui grup mic de bărbați și băieți sfinți din zilele din urmă (*Our Heritage*, paginile 42–43). În următoarele două zile, peste 1.000 de sfinți au fost alungați din ținutul Jackson pe un frig năprasnic. Rămași fără adăpost, cei mai mulți dintre ei au trecut râul Missouri și au găsit un refugiu temporar în ținutul Clay. Rugați-l pe membrul clasei desemnat să prezinte pe scurt secțiunea „Refuge in Clay County“ din *Our Heritage*, pagina 43–44.

2. Domnul îi instruește pe sfinții care au fost alungați din ținutul Jackson

Explicați că, atunci când vestea despre necazurile din Missouri a ajuns la Joseph Smith în Kirtland, el a fost profund îndurerat. El s-a rugat pentru mântuirea Sionului și a primit revelația care a devenit secțiunea 101 din Doctrina și legămintele.

- Din ce motive a spus Domnul că a permis ca necazurile să vină asupra sfinților în Missouri? Citiți următoarele versete împreună cu membrii clasei. Rezumați informațiile pe tablă. Alegeți câteva dintre următoarele întrebări pentru a încuraja discuția.)
 - a. D&L 101:2, 6; vezi, de asemenea, D&L 103:4. (Din cauza păcatelor lor.)
 - b. D&L 101:4. (Pentru că ei trebuia să fie „muștrați și încercați, chiar ca Avraam“.) În ce scopuri a muștrat Domnul pe poporul Său? (Vezi D&L 95:1; 105:6; Helaman 12:3; Evrei 12:11.) În ce fel este muștrarea Domnului o dovadă a dragostei Lui pentru noi? Cum ne ajută muștrarea Domnului să învățăm supunerea și să ne aducem aminte de El?
 - c. D&L 101:7–8. (Pentru că unii dintre sfinți nu s-au grăbit să-L asculte pe Domnul.) De ce oamenii Îl uită uneori pe Dumnezeu și nu țin seama de

sfatul Lui „în ziua păcii lor“? Ce putem face ca să devenim nerăbdători să urmăm sfatul lui Dumnezeu?

- Cum a arătat Domnul milă față de sfinți după ce i-a muștrat? (Citiți următoarele versete împreună cu membrii clasei. Rezumați informațiile pe tablă.)
 - a. D&L 101:9. (El a promis că nu îi va alunga și că va fi milos cu ei „în ziua mâniei“.)
 - b. D&L 101:10. (El a promis că indignarea Sa va cădea asupra dușmanilor lor.)
 - c. D&L 101:11–15. (El a promis să-i salveze, să-i adune și să-i aline pe sfinții Săi.)
 - d. D&L 101:16–19. (El a promis că Sionul va fi mântuit în viitor.)

Invitați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe în care au simțit dragostea și mila Domnului în momente grele.
- Citiți D&L 101:35–38 împreună cu membrii clasei. Ce anume putem învăța din aceste versete care să ne ajute să avem perspectiva potrivită asupra vieții noastre muritoare? În ce fel v-a ajutat în momente de încercare cunoașterea promisiunilor eterne ale Domnului?

3. Tabăra Sion este organizată și membrii ei pornesc spre Missouri

Explicați că, după ce au fost alungați din ținutul Jackson, sfinții au trimis o petiție guvernatorului statului Missouri, Daniel Dunklin, pentru a fi ajutați să-și reconstruiască locuințele și pentru a primi protecție. Guvernatorul și-a exprimat dorința de a-i ajuta dacă sfinții aveau să organizeze un grup de bărbați care să-i protejeze.

În luna februarie a anului 1834, profetul Joseph Smith a primit vestea acestei oferte pe când se afla în Kirtland, Ohio. El a răspuns organizând un grup de bărbați care urmau să străbată în marș aproape 1.600 de km pentru a duce alinare sfinților din Missouri, a-i ajuta să se întoarcă pe pământurile lor și a-i proteja după aceea. Revelația prin care se dădeau instrucțiuni privind această expediție, care a ajuns să fie cunoscută sub numele de tabăra Sionului, este consemnată în D&L 103.

Rugați-l pe membrul clasei desemnat să treacă în revistă povestirea despre tabăra Sionului din *Our Heritage*, paginile 27–29 și 44–45. Pentru a arăta distanța care desparte Kirtland de Missouri, puteți folosi harta 3 de la pagina 304 din acest manual și de la pagina 31 din *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei*.

- Așa cum a fost instruit de Domnul în D&L 103, Joseph Smith a organizat tabăra Sionului pentru a-i ajuta pe sfinții din ținutul Jackson să-și redobândească locuințele și pământurile. Care a fost rezultatul organizării taberei Sionului din perspectiva acestui scop? (După ce membrii taberei au străbătut aproape 1.600 de km către râul Fishing, în apropiere de ținutul Jackson, Domnul a revelat că sfinții vor trebui să aștepte mântuirea Sionului. La scurt timp după aceea, profetul a desființat tabăra.)
- Când Brigham Young a revenit la Kirtland după desființarea taberei Sionului, el a fost întrebant: „Ce ai dobândit din această călătorie?“. El a răspuns: „Tocmai ceea ce am urmărit mergând acolo... Nu aş schimba cunoașterea pe care am primit-o în această vreme nici pentru întregul ținut“ (în *Journal of Discourse*, 2:10). Ce scopuri importante au realizat participanții la tabăra Sionului? (Răspunsurile ar putea include pe cele menționate mai jos.)

- a. Participanții au fost întăriți de mai multe manifestări miraculoase ale puterii Domnului (vezi, de exemplu, *Our Heritage*, paginile 44–45).
- b. Aceasta a fost o ocazie pentru încercarea credinței participanților, dându-le posibilitatea să dovedească faptul că ei se supun Domnului și sacrifică toate lucrurile, chiar și viața lor, dacă este necesar, pentru a face voința Sa.
- c. Aceasta a fost un test prin care s-a putut stabili cine era credincios și demn să slujească în poziții de conducere în Biserică.
- d. A oferit participanților ocazia de a se afla în preajma profetului și a învăța de la el, pregătindu-i pentru viitoare responsabilități de conducere.

Explicați că, în timp ce unele persoane au considerat că tabăra Sionului a fost un eșec, îndeplinirea acestor scopuri a avut o mare importanță pentru Biserică. Tabăra Sionului constituie un exemplu de mod în care scopurile lui Dumnezeu pot fi îndeplinite în feluri pe care noi nu le înțelegem în momentul respectiv.

- Cum i-a pregătit pe viitorii conducători ai Bisericii experiența trăită în tabăra Sionului?

În luna februarie a anului 1835, la cinci luni de la desființarea taberei, au fost organizate Cvorumul celor Doisprezece Apostoli și Primul Cvorum al celor Șaptezeci. Nouă dintre Cei Doisprezece Apostoli și toți cei 70 de membri ai Cvorumului celor Șaptezeci slujiseră în tabăra Sionului. Vorbind despre modul în care tabăra a contribuit la pregătirea acestor conducători, Joseph Smith a spus:

„Frații mei, unii dintre voi sunt furioși pe mine pentru că nu ați luptat în Missouri; dar, dați-mi voie să vă spun, Dumnezeu nu a vrut ca voi să luptați. El nu și-ar fi putut organiza împărăția cu doisprezece bărbați care să deschidă ușa Evangheliei pentru națiunile pământului și cu șaptezeci de bărbați, sub îndrumarea primilor, și călcându-le pe urme, dacă El nu i-ar fi luat dintr-un grup de oameni care și-au oferit viața și care au făcut un sacrificiu la fel de mare ca cel făcut de Avraam“ (*History of the Church*, 2:182).

Experiența trăită de George A. Smith demonstrează cum i-a pregătit tabăra Sionului pe bărbați pentru viitoare poziții în conducerea Bisericii. Având 16 ani, el era cel mai tânăr bărbat din tabără, lipsindu-i experiența și încrederea. În ciuda condițiilor grele în care trăia și a faptului că mulți bărbați se plâneau de aceste condiții, George a urmat cu bunăvoință toate instrucțiunile lui Joseph Smith. George a dormit în cortul profetului și a putut să asculte multe dintre sfaturile și instrucțiunile pe care acesta le-a dat. Aflându-se în preajma profetului, George a dobândit însușiri de conducător și și-a format tăria care l-a pregătit pentru o viață în conducerea Bisericii. După mai puțin de cinci ani de la tabăra Sionului, George A. Smith a fost rânduit apostol. Mai târziu, el a slujit, alături de Brigham Young, ca membru al Primei Președinții.

- Ce putem învăța din evenimentele prin care a trecut tabăra Sionului, învățături pe care să le putem pune în practică în viața noastră? (În cele ce urmează sunt indicate câteva răspunsuri și câteva întrebări pentru a încuraja discuția.)
 - a. Înțelegerea scopurilor încercărilor. Care au fost unele dintre încercările pe care le-a implicat participarea la tabăra Sionului? Ce ne învață evenimentele prin care a trecut tabăra Sionului despre scopurile încercărilor din viețile noastre? (Vezi D&L 103:12.)

- b. Importanța supunerii. Ce putem învăța din cazul taberei Sionului despre supunere? (Vezi D&L 103:7–10, 36.)
- c. Necesitatea de a fi dornici să sacrificăm toate lucrurile pentru Domnul. Ce putem învăța din experiența taberei Sionului despre sacrificiu? (Vezi D&L 103:27–28.) De ce ne cere Domnul să fim dornici să sacrificăm toate lucrurile pentru El? Cum putem dobândi o astfel de dorință? Cum putem manifesta această dorință acum?
- d. Importanța unității în lucrarea Domnului. Arătați faptul că, chiar și atunci când cei care murmură și se răzvrătesc sunt puțini, întregul grup este slăbit.
- e. Importanța susținerii profetului și urmării sfaturilor lui chiar și atunci când este greu sau când nu înțelegem pe deplin motivele.

4. Domnul revelează că poporul Său trebuie „să aștepte puțin mântuirea Sionului“

Explicați că Domnul a promis să mântuiască Sionul și să redea poporului Său pământurile lui din ținutul Jackson, Missouri. Totuși, această promisiune a fost condiționată de supunerea sfinților (D&L 103:5–8, 11–14). Domnul a revelat faptul că, așa cum Israel din vechime nu a putut să intre pe pământul promis timp de 40 de ani din cauza nesupunerii lor, Israelul modern va trebui să „aștepte puțin“ mântuirea Sionului din cauza nesupunerii unora dintre sfinți și a neînțelegerilor dintre ei (D&L 105:9, 13).

- Citiți D&L 105:1–13 împreună cu membrii clasei. Care sunt unele dintre condițiile, stabilite de Domnul, a căror îndeplinire va duce, în cele din urmă, la crearea Sionului? (Răspunsurile le-ar putea include pe cele menționate mai jos. Discutați despre modul în care aceste condiții pot fi puse în practică în viața noastră.)
 - a. Sfinții trebuie să învețe să fie supuși (D&L 105:3, 6; vezi, de asemenea, versetul 37).
 - b. Ei trebuie să se îngrijească de săraci și nevoiași (D&L 105:3).
 - c. Ei trebuie să fie „uniți potrivit unirii cerute de legea împărăției celestiale“ (D&L 105:4; vezi, de asemenea, versetul 5).
 - d. Ei trebuie să fie învățați mai temeinic, să dobândească mai multă experiență și să-și cunoască mai bine îndatoririle (D&L 105:10).
 - e. Ei trebuie să fie înzestrați cu putere din cer (D&L 105:11–12; vezi, de asemenea, versetul 33).
- În D&L 105:38–40, Domnul i-a sfătuit pe sfinți să caute pacea, chiar și cu aceia care i-au persecutat. El a promis că, în schimb, „toate lucrurile vor lucra împreună pentru binele vostru“ (D&L 105:40). În ce fel ați fost binecuvântați pe măsură ce ați pus în practică sfatul de a căuta pacea?

Concluzii

Domnul promite că Sionul va fi mântuit și El ne spune ce trebuie să facem pentru a ne pregăti pentru acea zi. Amintiți membrilor clasei că noi trebuie să căutăm din toată inima să ajutăm la clădirea Sionului astăzi, în familiile și țărâșii noștri. Depuneți-vă mărturia despre adevărurile discutate în timpul lecției, așa cum sunteți îndemnat de Spirit.

Idei suplimentare pentru predare

Puteți folosi una sau mai multe dintre ideile următoare pentru a completa planul lecției sugerat.

1. Linia timpului pentru evenimentele din Missouri

Următoarea linie a timpului pentru evenimentele care au avut loc în Missouri vă poate fi de folos pe măsură ce predați această lecție. Pentru a ajuta la identificarea locurilor importante, puteți folosi harta 2 de la pagina 303 din acest manual și de la pagina 30 din *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei*.

ianuarie 1831: primii misionari sosesc în Missouri.

iulie 1831: Domnul a desemnat Missouri drept locul de amplasare a orașului Sion.

august 1831: Joseph Smith a dedicat locul de amplasare a templului din Independence, Missouri.

iulie 1833: o gloată îi atacă pe sfinții din Independence, Missouri.

noiembrie 1833: are loc lupta de pe malul râului Big Blue. Sfinții sunt alungați din ținutul Jackson în ținutul Clay, Missouri.

mai-iunie 1834: tabăra Sionului a străbătut în marș drumul de la Kirtland, Ohio, către ținutul Clay, Missouri.

iunie 1836: cetățenii ținutului Clay le cer sfinților să părăsească ținutul.

septembrie 1836: sfinții încep să plece spre Far West și alte puncte care au devenit ținuturile Caldwell și Daviess, Missouri.

martie 1838: Joseph Smith și familia lui sosesc în Far West, Missouri, după ce s-au refugiat din calea gloatelor în Kirtland, Ohio.

octombrie 1838: are loc lupta de pe malul râului Crooked. Guvernatorul statului Missouri, Boggs, emite ordinul de exterminare.

octombrie 1838 – aprilie 1839: Joseph Smith și alți conducători ai Bisericii sunt ținuți prizonieri în Missouri.

aprilie 1839: sfinții se refugiază din Missouri în Illinois.

2. Instrucțiunile Domnului pentru sfinții exilați

După ce sfinții au fost alungați din ținutul Jackson, Domnul a dat instrucțiuni în legătură cu ce trebuia să facă ei. Puteți trece în revistă următoarele instrucțiuni:

- a. Să caute mântuirea Sionului (D&L 101:43–62). Prin pilda din aceste versete, Domnul a reamintit sfinților că nesupunerea le-a slăbit poziția și a permis dușmanilor lor să-i copleșescă. Totuși, El i-a asigurat că Sionul va fi mântuit la vremea stabilită de El.
- b. Să continue munca de adunare (D&L 101:63–75). Chiar dacă centrul Sionului căzuse în mâinile dușmanului, Domnul a explicat clar faptul că sfinții trebuia să continue să se adune în locurile pe care El le desemnase (versetul 67). În zilele noastre, aceste locuri sunt țărșii Sionului din întreaga lume. Noi trebuie să facem din țărșii noștri „locuri sfinte” (D&L 101:21–22).
- c. Să caute să-și redobândească drepturile (D&L 101:76–95). Sfinților li s-a poruncit să facă petiții oficiale pentru a obține compensații și dreptate pentru pierderile suferite. Potrivit Constituției Statelor Unite, lor le era garantat dreptul la libertatea religiei și la proprietate. Aceste drepturi fuseseră încălcate în statul

Missouri. Sfinții au urmat sfatul Domnului și au căutat să-și redobândească drepturile la nivel local, de stat și național. Cererea lor de a primi ajutor a fost respinsă, așa încât sfinții au lăsat responsabilitatea judecării în mâinile Domnului și au părăsit locul.

d. Să continue să-și revendice proprietatea din ținutul Jackson (D&L 101:96–101).

3. Prezentarea casetei video „Zion’s Camp“ („Tabăra Sionului“)

Dacă dispuneți de caseta video *Teachings from the Doctrine and Covenants and Church History* (53933), puteți rula segmentul cu durata de 19 minute „Zion’s Camp“ în timpul celei de a treia părți a lecției.

Scop

Să-i ajute pe membrii clasei să îndure mai ușor suferința întorcându-se spre Salvator.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, următoarele scripturi și alte materiale:
 - a. Doctrină și legăminte 121:1–33; 122 și celelalte scripturi din această lecție;
 - b. *Our Heritage*, paginile 45–53.
 2. Revedeți materialele pentru această lecție din *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei* (35686). Planificați moduri în care să faceți referire la ele în timpul lecției.
 3. Rugați pe unul sau doi membri ai clasei să se pregătească să prezinte pe scurt ce au învățat și cum au crescut în urma suferinței. Întrebați-i dacă pot realiza această îndatorire.
 4. Dacă folosiți activitatea pentru captarea atenției, aduceți la oră câte o foaie de hârtie și un pix sau un creion pentru fiecare membru al clasei.
-

Sugestii pentru desfășurarea lecției**Activitate pentru captarea atenției**

În funcție de situație, folosiți activitatea următoare sau una proprie pentru a începe lecția.

Dați fiecărui membru al clasei o foaie de hârtie și un pix sau creion. Rugați-i să noteze un moment greu sau o suferință prin care au trecut. După ce au terminat, rugați-i să scrie ce au învățat din acea suferință și cum au crescut ca urmare a ei.

Explicați faptul că această lecție este despre îndurarea suferinței prin întoarcerea la Salvator. Spuneți membrilor clasei că, pe parcursul lecției, vor avea ocazia să împărtășească ceea ce au scris pe foile de hârtie.

Discuții și aplicații

Selectați, rugându-vă, materialul pentru lecție care se potrivește cel mai bine nevoilor membrilor clasei. Încurajați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi pe care le discutați.

Prezentați pe scurt următoarele evenimente petrecute în Missouri. Puteți folosi *Our Heritage*, paginile 45–49 și harta 2 de la pagina 303 din acest manual și de la pagina 30 din *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei*.

După ce sfinții au fost alungați din ținutul Jackson, la sfârșitul anului 1833, ei au găsit refugiu în ținutul Clay din apropiere, unde au stat până în 1836, când li s-a cerut să plece. Din ținutul Clay, ei s-au mutat la aproximativ 95 km spre nord și au întemeiat comunitatea din Far West și alte așezări mai mici.

Biserica a prosperat o vreme în nordul statului Missouri. Populația a crescut rapid iar, în Far West și Adam-ondi-Ahman, au fost dedicate locurile de amplasare a templelor. Totuși, au continuat să existe conflicte între unii dintre sfinți. Mai mulți conducători au fost excomunicați, inclusiv Oliver Cowdery și David Whitmer.

Pe lângă neînțelegerile dintre unii membri ai Bisericii, au continuat și conflictele cu alți localnici din nordul statului Missouri. În anul 1838, gloatele și membrii milițiilor și-au întezit atacurile. În ziua de 25 octombrie, trei membri ai Bisericii au fost uciși în timpul luptei de pe malul râului Crooked, printre ei aflându-se și David W. Patten, un apostol. Două zile mai târziu, guvernatorul statului Missouri, Lilburn W. Boggs, a emis un ordin în care se spunea că „mormonii trebuie să fie tratați ca dușmani și *trebuie să fie exterminați* sau alungați din stat“ (*History of the Church*, 3:175).

În 30 octombrie, o gloată formată din aproximativ 200 de bărbați au ucis 17 bărbați și băieți la Haun's Mill (moara lui Haun). În ziua următoare, Joseph Smith și alți aproximativ 50 de conducători ai Bisericii au fost arestați sub acuzații false. Cei mai mulți dintre acești conducători au fost eliberați după aproape trei săptămâni. Totuși, șase dintre ei, printre care Joseph și Hyrum Smith, au fost reținuți deși erau nevinovați. În luna noiembrie, ei au fost duși, pe jos, întâi la Independence, apoi la Richmond și apoi la Liberty, unde au fost încarcerați în închisoarea Liberty până în luna aprilie 1839.

Condițiile în închisoarea Liberty au fost aspre. Prizonierii erau ținuți la subsol, care era un fel de temniță – întunecată, friguroasă și insalubră. Hrana era insuficientă și murdară. Profetul și tovarășii lui aveau drept paturi câteva paie puse direct pe podeaua de piatră și pături rupte pentru a se acoperi. Plafonul era atât de jos, încât unii dintre frați, inclusiv Joseph și Hyrum, nu puteau sta în picioare fără a se apleca. De asemenea, ei se aflau sub o permanentă amenințare cu moartea.

În timp ce profetul era în închisoare, aproximativ 8.000 de sfinți din Missouri au fost forțați să-și părăsească locuințele ca urmare a ordinului de exterminare dat de guvernator. Mulți dintre ei au fost jefuiți, bătuți și uciși de gloate în timp ce se refugiau în statul Illinois. Profetul a aflat de suferințele sfinților și s-a rugat Domnului pentru ajutor. Ca răspuns, Domnul i-a dat câteva revelații puternice. Profetul le-a consemnat într-o scrisoare adresată conducătorilor Bisericii aflați în Quincy, Illinois, care îndrumau exodul sfinților din Missouri. Părți ale acestor revelații formează acum secțiunile 121, 122 și 123 din Doctrina și legămintele.

Închisoarea Liberty În timp ce se afla, pe nedrept, închis aici, profetul Joseph Smith a primit revelațiile incluse acum în secțiunile 121, 122 și 123 din Doctrina și Legămintele.

1. Rugăciunea lui Joseph Smith în închisoarea Liberty și răspunsul Domnului

- Citiți D&L 121:1–6 împreună cu membrii clasei. Potrivit acestor versete, ce sentimente avea Joseph Smith la acea vreme și la ce se gândea? Ce a cerut el de la Domnul? Care sunt gândurile și sentimentele dumneavoastră în timp ce citiți rugămintile adresate de Joseph Smith către Domnul în aceste versete?
- Răspunsul Domnului la rugăciunea lui Joseph Smith este dat în D&L 121:7–33 și D&L 122. Citiți D&L 121:7–10 împreună cu membrii clasei. Ce l-a învățat Domnul pe Joseph în aceste versete? Cum v-ați simți dacă vi s-ar adresa aceste cuvinte? Ce putem învăța despre Domnul din acest răspuns?

Arătați că aceste revelații „au făcut din închisoarea Liberty un centru de instruire pentru o vreme. Ochii sfinților erau întorși către ea ca locul din care veneau încurajările, sfaturile – cuvântul Domnului. Atât timp cât profetul s-a aflat acolo, a fost mai mult un templu decât o închisoare. A fost un loc de meditație și rugăciune... Joseph Smith l-a căutat pe Dumnezeu în această închisoare aspră și l-a găsit“ (B. H. Roberts, *A Comprehensive History of the Church*, 1:526).

- Cum v-au binecuvântat viața revelațiile date în închisoarea Liberty (D&L 121 și 122)?

2. Salvatorul are o înțelegere perfectă a suferințelor și greutăților noastre

- Rugați-i pe membrii clasei să se gândească la propriile încercări în timp ce citește D&L 122:5–8. În ce fel a „a coborât sub“ toate lucrurile Salvatorul? (Vezi Alma 7:11–12; D&L 19:16–19.)

Explicați că, datorită faptului că Salvatorul a coborât sub toate lucrurile, El are o înțelegere perfectă a tuturor încercărilor noastre. Vorbind despre suferința supremă a Salvatorului, elder Neal A. Maxwell, din Cvorumul celor Doisprezece, a spus:

„Ca parte a ispășirii Sale infinite, Isus... a purtat păcatele, durerile, tristețile și, așa cum a declarat Iacov, durerile fiecărui bărbat, fiecărei femei și fiecărui copil (2 Nefi 9:21). Fiind desăvârșit în empatia Sa, Isus știe cum să ne întărească... Nimic nu depășește puterea Sa mântuitoare sau empatia Sa cuprinzătoare. De aceea, nu trebuie să ne plângem de faptul că viața noastră nu este o grădină de trandafiri, când ne aducem aminte cine a purtat coroana de spini!“ (în Conference Report, apr. 1987, pag. 89, sau *Ensign*, mai 1987, pag. 72).

- Există încercări în care să nu putem fi alinați de Salvator? (Vezi Evrei 4:15.) Cum ne poate ajuta cunoașterea suferinței Salvatorului să fim credincioși când trecem prin durerile noastre?
- Ce putem face pentru a beneficia mai din plin de alinarea și tăria pe care le oferă Isus prin ispășirea Sa? (Vezi Evrei 4:16; 1 Petru 5:6–11.) Cum ne pot ajuta rugăciunea, umilința și credința în Isus Hristos să primim tărie în momentele grele?

3. Scopurile greutăților

Explicați că greutățile fac parte din planul lui Dumnezeu care include punerea la încercare și creșterea noastră în viața muritoare. Noi venim pe pământ știind că vom trece prin dureri, încercări și alte greutăți.

Profetul Joseph Smith a trecut prin atât de multe nenorociri încât a spus că ele „au fost condițiile mele obișnuite în toate zilele vieții mele... și, ca și Pavel, sunt înclinat să mă bucur în suferință“ (D&L 127:2). Pe lângă alinarea și sfatul pe care Domnul le-a dat profetului în închisoarea Liberty, au existat multe alte ocazii în care Domnul l-a învățat despre suferință. În restul acestei lecții, sunt examinate aceste învățături din Doctrina și legămintele.

- Ce revelează Domnul în Doctrina și legămintele despre scopul greutăților? (Citiți următoarele versete împreună cu membrii clasei. Rezumați informațiile pe tablă.)
 - a. D&L 98:12, 14–15; 101:4; 136:31. (Domnul permite ca în viețile noastre să apară greutăți pentru a ne încerca și a verifica dacă vom rămâne în legământul Lui.) De ce vrea Domnul ca poporul Lui să fie „încercat în toate lucrurile“?
 - b. D&L 101:1–2. (Unele greutăți sunt rezultatul păcatelor noastre.)
 - c. D&L 122:7. (Domnul permite ca în viețile noastre să apară greutăți pentru a ne ajuta să dobândim experiență și a ne ajuta să creștem.)
- Cum ne poate ajuta înțelegerea acestor scopuri ale necazurilor să „[îndurăm] bine“? (D&L 121:8.)
- Unii oameni cred, în mod incorect, că toate suferințele sunt pedepse de la Dumnezeu. Care sunt pericolele unei astfel de convingeri? De ce nu sunt feriți de greutăți cei dreپți?

Subliniați faptul că, deși păcatul este o sursă a necazurilor, el nu este singura sursă. Unele necazuri vin pentru că și pentru cei dreپți este „o opoziție în toate lucrurile“ (2 Nefi 2:11). Unele necazuri apar ca niște consecințe firești ale fragilității și degradării trupului muritor. Altele apar din cauza accidentelor, din cauza propriilor noastre alegeri care nu sunt neapărat păcate și din cauza alegerilor făcute de alți oameni – lucruri de care Dumnezeu ne poate proteja

dar, uneori, nu o face pentru că „legea fundamentală a Evangheliei este libertatea de a alege și progresul veșnic“ (Spencer W. Kimball, *Faith Precedes the Miracles* [1973], pag. 96). Greutățile pot apare, de asemenea, „pentru a îndeplini scopurile Domnului în viața noastră, pentru ca noi să putem primi desăvârșirea care rezultă din testare“ (Richard G. Scott, în Conference Report, oct. 1995, pag. 18, sau *Ensign*, nov. 1995, pag. 16).

În timp ce slujea în Cvorumul celor Doisprezece, elder Harold B. Lee a spus că „viața dusă potrivit Evangheliei lui Isus Hristos nu este o garanție că necazurile nu vor apare în viețile noastre; dar viața dusă potrivit Evangheliei lui Isus Hristos ne dă tăria, credința și puterea de a ne ridica deasupra necazurilor și de a privi dincolo de tristețea prezentă către o zi mai luminoasă“ (citată de A. Theodore Tuttle, în Conference Report, oct. 1967, pag. 15, sau *Improvement Era*, dec. 1967, pag. 47).

Pentru alte învățături din scripturi referitoare la greutate, puteți consulta 2 Nefi 2:11; Alma 32:5–6; 62:41; și Helaman 12:1–3.

4. Sfatul Domnului pentru aceia care trec prin greutate

- Ce sfaturi dă Domnul în Doctrina și legămintele pentru a ne ajuta în momentele grele? (Citiți următoarele versete împreună cu membrii clasei. Rezumați informațiile pe tablă. Alegeți câteva dintre următoarele întrebări pentru a încuraja discuția.)
 - a. D&L 24:8; 31:9; 54:10; 121:7. (Să fim răbdători în suferințe; ele „vor fi numai pentru un scurt timp“; vezi, de asemenea, Alma 17:11.) Cum putem să îndurăm cu mai multă răbdare încercările? În ce sens au durat suferințele lui Joseph Smith numai „un scurt timp“? Cum putem ajunge să privim greutatea din perspectiva veșnică a Domnului?
 - b. D&L 98:1. (Să ne bucurăm și să aducem mulțumire.) De ce trebuie să aducem mulțumire lui Dumnezeu chiar și când trecem prin încercări? Care sunt binecuvântările pe care continuăm să le avem chiar și în timpul celui mai mare necaz?
 - c. D&L 98:11. (Noi trebuie să rămânem supuși și să ne „[lipim] de tot ceea ce este bun“.) De ce este greu, uneori, să rămânem supuși când trecem prin greutate?
 - d. D&L 101:36–38. (Să ne îngrijim de suflet, nu de trup, și să-L căutăm pe Domnul.) Cum putem pune în practică acest sfat?
 - e. D&L 122:9. (Nu trebuie să ne temem de ce ar putea să facă omul, pentru că Dumnezeu va fi cu noi pentru totdeauna; vezi, de asemenea, D&L 98:13.)
- De ce sunt unii oameni înrăiți de încercări, în timp ce alții cresc și sunt întăriți? Ce putem face pentru a ne comporta mai bine atunci când ne confruntăm cu încercări și necazuri? (Vezi Alma 62:49–51.) Ce relatări din scripturi v-au ajutat sau v-au inspirat în momentele grele?
- Ce au făcut alții pentru a vă ajuta să treceți prin momentele grele? Cum îi putem ajuta noi pe alții în timpul încercărilor lor? Cum putem folosi ce am învățat din încercările proprii pentru a-i ajuta pe alții? Ce beneficii putem avea din slujirea altora, atunci când ne aflăm în mijlocul propriilor noastre încercări? (Vezi Luca 9:24; Galateni 6:2.)

- Ce putem face dacă simțim că suntem copleșiți de disperare și descurajare din cauza greutăților? (Vezi Alma 36:3.) Cum ne putem pregăti acum pentru a fi puternici în viitor, când am putea trece prin greutăți mai mari?

5. Promisiunile făcute de Domnul acelor care sunt credincioși în momentele grele

- Ce promisiuni face Domnul, în Doctrina și legămintele, acelor care sunt credincioși în momentele grele? (Citiți câteva dintre următoarele versete împreună cu membrii clasei: rezumați informațiile pe tablă. Folosiți câteva dintre următoarele întrebări pentru a încuraja discuția.)

- a. D&L 3:8; 24:8; 112:13; 122:4. (Domnul va fi cu noi, va sta lângă noi și ne va tămădui în momentele de suferință; vezi, de asemenea, Iacov 3:1; Mosia 24:13–14; Alma 36:27.) De ce este important să știm că Domnul va fi cu noi în suferințele noastre? Ce experiențe ați trăit și care v-au arătat că Domnul este cu dumneavoastră în momentele de încercare?
- b. D&L 58:2–4; 101:35–36; 103:12; 121:29; 127:4; 136:31. (Aceia care sunt credincioși în caz de nenorocire vor primi slavă, bucurie și alte binecuvântări.)
- c. D&L 98:3; 122:7. (Toate lucrurile vor lucra împreună spre binele nostru și spre slava Domnului; vezi, de asemenea, D&L 90:24; 100:15; 2 Nefi 2:2; Romani 8:28.) Cum poate fi nenorocirea ceva spre binele nostru?

Rugați-i pe membrii clasei desemnați să prezinte pe scurt ce au învățat și cum au crescut în urma suferinței (vezi „Pregătire“, punctul 3). Dacă ați folosit activitatea pentru captarea atenției, invitați alți membri ai clasei să împărtășească ce au scris. Dacă nu ați folosit activitatea pentru captarea atenției, invitați-i pe alți membri ai clasei să prezinte pe scurt ce au învățat și cum au crescut în urma suferinței.

În timpul slujirii în Cvorumul celor Doisprezece, elder James E. Faust a spus: „În durerea, în chinul și în actele eroice ale vieții, trecem prin focul cuptorului și lucrurile mărunte și lucrurile lipsite de importanță din viața noastră se pot topi ca reziduurile, iar credința noastră va deveni strălucitoare, pură și puternică... Face parte din plata pentru purificare pe care unii trebuie s-o plătească pentru a-L cunoaște pe Dumnezeu. În chinurile vieții, se pare că noi preferăm să ascultăm șoaptele slabe, dumnezeiești ale Păstorului Divin“ (în Conference Report, apr. 1979, pag. 77, sau *Ensign*, mai 1979, pag. 53).

Elder Marion G. Romney, din Cvorumul celor Doisprezece, a spus:

„Am văzut remușcarea și disperarea în viețile bărbaților care, în clipa de încercare, L-au blestemat pe Dumnezeu și au murit spiritual. Și am văzut oameni ridicându-se pe culmi înalte, deși erau apăsați de ceea ce păreau să fie poveri de nesuportat.

În cele din urmă, l-am căutat pe Domnul în momentele mele de suferință și am aflat că sufletul meu a crescut cel mai mult când eram îngenunchat de greutăți și suferințe“ (în Conference Report, oct. 1969, pag.60, sau *Improvement Era*, dec. 1969, pag. 69).

- d. D&L 121:8; 127:2. (Aceia care sunt credincioși în momentele de suferință vor fi exaltați.)

- Ce putem face în perioadele noastre de încercare pentru a simți mai deplin pacea despre care vorbește Domnul în D&L 121:7? (Vezi, de asemenea, D&L 19:23.)

Concluzii

În luna aprilie a anului 1839, după ce profetul și tovarășii lui fuseseră ținuți în închisoarea Liberty timp de aproape cinci luni, ei au fost trimiși în ținutul Daviess și, apoi, în ținutul Boone pentru a fi judecați. În timp ce erau duși în ținutul Boone, gărzile i-au lăsat să scape pentru că unele oficialități au ajuns la concluzia că nu puteau fi condamnați. Joseph Smith și ceilalți prizonieri s-au îndreptat spre Illinois, unde s-au alăturat familiilor lor și celorlalți sfinți.

Încurajați-i pe membrii clasei să citească revelații date în închisoarea Liberty în momente de suferință. Depuneți mărturie despre faptul că, prin ispășire, Isus Hristos a purtat durerile noastre. Dacă ne întoarcem la El, El ne va alina și ne va susține chiar și în cele mai întunecate zile ale noastre. Exprimați-vă recunoștința pentru exemplul de comportament în momente de suferință pe care l-a dat Joseph Smith și pentru dorința lui Hristos de a ne ajuta să îndurăm și să învățăm din suferință.

Idei suplimentare pentru predare

1. Curajul de a ne apăra convingerile

Înainte de încarcerarea în închisoarea Liberty, Joseph Smith și tovarășii săi au fost puși în lanțuri, sub pază, într-o veche casă goală din Richmond, Missouri, unde au stat mai mult de două săptămâni. Revedeți relatarea reacției lui Joseph Smith la comportamentul abuziv al gărzilor din Richmond, așa cum este consemnată în *Our Heritage*, de la pagina 49 (ultimul paragraf) până la pagina 51.

- Cum ne putem dezvolta curajul de care avem nevoie pentru a face față situațiilor grele? În ce situații avem, zilnic, nevoie de curaj? (Invitați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe în care ei sau cei pe care îi cunosc au dovedit curaj în apărarea principiilor Evangheliei.)

2. Amanda Smith a primit inspirație să-l ajute pe fiul ei, Alma

În *Our Heritage* este relatat momentul în care Amanda Smith primește inspirație pentru a-l ajuta pe fiul ei, Alma, care fusese rănit în masacrul de la Haun's Mill (moara lui Haun) (paginile 47–48). Dacă nu ați folosit această relatare în lecția 15, o puteți folosi în această lecție.

Clădirea împărăției lui Dumnezeu în Nauvoo, Illinois

Lecția
29

Scop Să prezinte eforturile făcute de primii sfinți pentru a clădi împărăția lui Dumnezeu în Nauvoo și să-i încurajeze pe membrii clasei să le urmeze exemplul.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, următoarele scripturi și alte materiale:
 - a. Doctrină și legăminte 124:1–21, 87–90, 97–110; 126;
 - b. *Our Heritage*, paginile 51–52, 55–58, 61–62.
2. Revedeți materialele pentru această lecție din *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei* (35686). Planificați moduri în care să faceți referire la ele în timpul lecției.
3. Rugați membri ai clasei să se pregătească pentru a prezenta pe scurt următoarele relatări din *Our Heritage*:
 - a. încercările prin care au trecut John Hammer și familia lui în timp ce căutau refugiu în Illinois, din secțiunea intitulată „Exodus to Illinois” („Exodul către Illinois”) (paginile 51–52);
 - b. „Sacrifices of Nauvoo Missionaries” („Sacrificiile misionarilor din Nauvoo”) (paginile 55–58);
 - c. „The Relief Society” („Societatea de Alinare”) (paginile 61–62).
4. Dacă doriți ca președinta Societății de Alinare sau una dintre consilierile ei să vorbească despre scopurile Societății de Alinare, faceți această invitație din timp. Rugați-o să se pregătească să citească declarația Societății de Alinare, care a fost prezentată în adunarea generală a Societății de Alinare din anul 1999. Declarația se află la pagina 186 a acestui manual și a fost publicată și separat (articol 36175, 36185 și 36195).

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției În funcție de situație, folosiți activitatea următoare sau una proprie pentru a începe lecția.

Scrieți următoarele propoziții pe tablă:

A fost revelată doctrina botezului pentru cei morți.

Înzestrările în templu au fost îndeplinite pentru prima dată.

A fost organizată Societatea de Alinare.

- Unde s-au întâmplat aceste lucruri?

Explicați că aceste lucruri și multe alte evenimente importante au avut loc în Nauvoo, Illinois. În această lecție se prezintă eforturile făcute de primii sfinți din Nauvoo pentru a clădi împărăția lui Dumnezeu și învățăturile pe care le putem

desprinde din exemplul lor în timp ce ne străduim să clădim împărăția lui Dumnezeu astăzi.

Discuții și aplicații

Selectați, rugându-vă, materialul pentru lecție care se potrivește cel mai bine nevoilor membrilor clasei. Încurajați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi pe care le discutați.

1. Sfinții au căutat refugiu în Illinois

Explicați că, în timp ce Joseph Smith se afla în închisoare, la Liberty, Missouri, responsabilitatea de a îndruma exodul sfinților din Missouri i-a revenit, în principal, lui Brigham Young, președintele Cvorumului celor Doisprezece Apostoli. Pentru a scăpa de persecutorii lor, la sfârșitul anului 1838, sfinții au început să treacă râul Mississippi în statul Illinois. Harta 3 de la pagina 304 din acest manual și de la pagina 31 din *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei* indică traseul pe care l-au folosit sfinții când au fost alungați din Missouri.

Rugați-i pe membrii clasei desemnați să relateze încercările prin care au trecut John Hammer și familia lui în timp ce căutau refugiu în Illinois (*Our Heritage*, paginile 51–52).

Sfinții s-au adunat, întâi, în Quincy, Illinois. După ce Joseph Smith s-a întors din închisoarea Liberty, ei s-au mutat aproximativ 56 de km în amonte de râul Mississippi în ceea ce era atunci micul sat Commerce. Sfinții au început repede să dreneze pământul mlăștinos, au plantat și au clădit case. În vara anului 1839, profetul a dat locului un nou nume, Nauvoo. El a spus: „Numele orașului (Nauvoo) nostru are origine evreiască și înseamnă o situație sau un loc frumos, implicând și ideea de odihnă” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith [1976], pag. 182).

În luna decembrie a anului 1840, statul Illinois a conferit orașului Nauvoo o cartă care-i permitea să înființeze o miliție, un tribunal municipal și o universitate. Pe măsură ce Biserica a crescut și noi convertiți s-au adunat acolo, Nauvoo a devenit al doilea mare oraș din Illinois.

În 19 ianuarie 1841, profetul Joseph Smith a primit o revelație în care Domnul a dat sfinților porunci cu privire la responsabilitățile lor în Nauvoo. Această revelație este consemnată în D&L 124. Explicați că, studiind D&L 124 și exemplele oferite de sfinții din Nauvoo, putem înțelege mai clar rolul vital pe care îl joacă fiecare dintre noi în clădirea împărăției lui Dumnezeu.

2. Misionarii trimiși din Nauvoo convertesc mii de oameni

Explicați că mulți membri ai Bisericii din Nauvoo, inclusiv membrii Cvorumului celor Doisprezece, au fost chemați să slujească în calitate de misionari. Rugați-i pe membrii clasei desemnați să vorbească pe scurt despre misiunile sfinților din Nauvoo (*Our Heritage*, paginile 55–58).

La câteva luni după sosirea în Anglia, elder Wilford Woodruff a botezat și confirmat multe persoane. Apoi, el a trăit următoarea experiență:

„Eu... am participat la o adunare mare de sfinți și străini și, în timp ce se cânta primul imn, spiritul Domnului a coborât asupra mea și glasul Domnului mi-a spus: 'Aceasta este ultima adunare pe care o vei ține cu acești oameni multe zile de acum încolo'. Am fost uimit, pentru că planificasem multe întâlniri în acel

district. Când m-am ridicat să le vorbesc oamenilor, le-am spus că era ultima întâlnire pe care o țineam cu ei multe zile de acum încolo. Ei au fost la fel de uimiți ca și mine. La încheierea adunării, patru persoane s-au prezentat pentru botez; am coborât în apă și le-am botezat.

Dimineața, m-am dus, singur, înaintea Domnului și L-am întrebat care era voința Lui în ceea ce mă privea. Răspunsul pe care l-am primit a fost că trebuia să merg spre sud; pentru că Domnul voia ca eu să înfăptuiesc o lucrare mare acolo, unde multe suflete așteptau cuvântul Său“.

În următoarele două zile, el a călătorit spre sud până când a ajuns la ferma lui John Benbow din Herefordshire. Domnul Benbow și soția lui, Jane, l-au primit cu bucurie și i-au spus că exista un grup de peste 600 de bărbați și femei care își formaseră propria congregație, numită Frații Uniți. Elder Woodruff a spus:

„Această organizație a Fraților Uniți căuta lumină și adevăr, dar au mers cât de departe au putut, și îl chemau pe Domnul neconținut pentru a le deschide calea și a le trimite lumină și cunoaștere, pentru ca ei să poată ști adevărata cale spre a fi salvați. Când am auzit aceste lucruri, am putut să înțeleg limpede de ce Domnul îmi poruncise, în timp ce mă aflam în orașul Hanley, să părăsesc acel loc de muncă și să plec spre sud; pentru că, în Herefordshire, era un câmp mare bun de recoltat, bun pentru adunarea multor sfinți în Împărăția lui Dumnezeu“.

Eforturile făcute de elder Woodruff în acea zonă a Angliei i-au dat posibilitatea „să aduc în Biserică, prin binecuvântările lui Dumnezeu, peste opt sute de suflete pe parcursul a opt luni, inclusiv pe toți cei șase sute de Frați Uniți, cu excepția unei singure persoane“ (în *Wilford Woodruff: History of His Life and Labors*, ed. Matthias F. Cowley [1909], pag. 116–119).

- Ce putem învăța din experiența trăită de elder Woodruff?

Arătați că Biserica a fost întărită prin sacrificiile și eforturile misionarilor care au slujit în Anglia. Elder Harold B. Lee a prezentat pe scurt ce s-a întâmplat în acea perioadă remarcabilă:

„Într-un singur an, din 1840 până în 1841 – mai exact un an și paisprezece zile – nouă membri ai Celor Doisprezece au fost chemați să lucreze în Misiunea Britanică. Dacă vă amintiți istoria [evenimentelor din Nauvoo], acei ani au fost perioada celor mai mari persecuții pe care Biserica avea să le suporte în această dispensație. În acel an și paisprezece zile, cei nouă membri ai Celor Doisprezece, împreună cu tovarășii lor, au stabilit biserici în fiecare localitate și oraș important din Regatul Marii Britanii. Ei au botezat între 7.000 și 8.000 de convertiți. Au tipărit 5.000 de exemplare ale Cărții lui Mormon, 3.000 de cărți de imnuri și 50.000 de broșuri... și au făcut ca 1.000 de suflete să emigreze în America“ (în *Conference Report*, apr. 1960, pag. 108).

3. Exemplele sfinților din Nauvoo arată importanța îndurării în dreptate până la sfârșit

Explicați că D&L 124 cuprinde multe instrucțiuni și promisiuni făcute persoanelor care au trăit în perioada Nauvoo. Citiți câteva dintre următoarele versete împreună cu membrii clasei și identificați instrucțiunile și promisiunile:

- D&L 124:12–14 (către Robert B. Thompson);
- D&L 124:16–17 (către John C. Bennett);

- c. D&L 124:18–19 (către Lyman Wight);
- d. D&L 124:87–90, 97–102 (către William Law);
- e. D&L 124:103–10 (către Sidney Rigdon).

În perioada din Nauvoo, majoritatea sfinților au rămas credincioși și au fost mult binecuvântați. Totuși, John C. Bennett, Lyman Wight, William Law și Sidney Rigdon au fost printre cei care au căzut în apostazie și au pierdut multe dintre binecuvântările lor.

- Ce v-a ajutat cel mai mult în eforturile dumneavoastră de a îndura în dreptate până la sfârșit?
- Citiți D&L 124:15 împreună cu membrii clasei. Ce trăsături de caracter a lăudat Domnul la Hyrum Smith? (Vezi, de asemenea, următorul citat.) Cum putem ajunge să avem o integritate a inimii? Cum putem ajunge să iubim ce este drept?

Profetul Joseph Smith a spus despre fratelui lui, Hyrum: „M-aș ruga în inima mea ca toți frații mei să fie ca preaiubitul meu frate Hyrum, care are blândețea unui miel și integritatea lui Iov și, pe scurt, modestia și umilința lui Hristos; și eu îl iubesc cu acea dragoste care este mai puternică decât moartea, pentru că nu am avut niciodată ocazia să îl mustru și nici el pe mine“ (*History of the Church*, 2:338).

4. Societatea de Alinare a fost organizată în Nauvoo

Explicați că, în timp ce sfinții trăiau în Nauvoo, ei au fost binecuvântați cu o nouă organizație a Bisericii. Prin autoritatea preoției, profetul Joseph Smith a organizat Societatea de Alinare. Rugați-l pe membrul clasei desemnat să prezinte pe scurt secțiunea „The Relief Society“ din *Our Heritage*, paginile 61–62.

Pentru a sublinia scopurile Societății de Alinare, citiți următoarea declarație, care a fost prezentată în adunare generală a Societății de Alinare din anul 1999. Dacă ați rugat-o pe președinta Societății de Alinare sau pe una dintre consilierile ei să prezinte, invitați-o să facă acest lucru acum.

„Noi suntem fiice de spirit preaiubite ale lui Dumnezeu și viețile noastre au un anumit sens, scop și direcție. Ca societate a surorilor din întreaga lume, noi suntem unite în devotamentul nostru față de Isus Hristos, Salvatorul și Exemplul nostru. Noi suntem femei cu credință, virtute, viziune și milă care: ne mărim mărturia despre Isus Hristos prin rugăciune și studiul scripturilor; căutăm tăria spirituală urmând îndemnul Duhului Sfânt; ne dedicăm întăririi căsniciilor, familiilor și căminelor; găsim noblețe în calitatea de mamă și bucurie în cea de femeie; găsim desfătare în slujire și fapte bune; iubim viața și învățătura; apărăm adevărul și dreptatea; susținem preoția ca autoritate a lui Dumnezeu pe pământ; găsim bucurie în binecuvântările templului, înțelegem destinul nostru divin și ne străduim să obținem exaltarea“ (Mary Ellen Smoot, „Rejoice, Daughters of Zion“, *Ensign*, nov. 1999, pag. 92–93).

- Cum clădește credința și întărește mărturiile Societatea de Alinare? Cum întărește căsniciile și familiile? Cum îi ajută pe oameni la nevoie?
- Ce binecuvântări ați primit în viață datorită Societății de Alinare?

Concluzii

Subliniați faptul că primii sfinți din Nauvoo și-au dedicat viața clădirii împărăției lui Dumnezeu prin munca misionară și prin slujirea în multe alte moduri. Urmând exemplul lor, noi putem ajuta, cu mai multă credință, la clădirea împărăției astăzi.

Depuneți mărturie despre adevărurile discutate în această lecție, după cum sunteți îndemnat de Spirit.

Idei suplimentare pentru predare

Puteți folosi una sau mai multe dintre ideile următoare pentru a completa planul lecției sugerat.

1. Primilor sfinți li s-a permis să nu mai construiască un templu în Missouri

- Sfinții nu au construit un templu în Missouri deși Domnul le poruncise să construiască unul în Independence și unul în Far West (D&L 57:1–3, 97:10–12, 115:7–12). Ce principiu i-a învățat Domnul pe sfinți în D&L 124:49–53? Cum se poate pune în practică acest principiu în cazul nostru, astăzi?

2. Eforturile făcute de apostoli pentru a împlini cuvintele Domnului

Explicați că D&L 118 cuprinde instrucțiunile pe care Domnul le-a dat Celor Doisprezece de a trece „apele mari” și a predica Evanghelia. Frații urmau să plece din locul pentru templu din Far West, Missouri, în 26 aprilie 1839. Totuși, până în luna martie a anului 1839, majoritatea sfinților se refugiaseră din Missouri în Illinois. Gloatele au amenințat pe toți conducătorii care se întorceau în Far West.

În ciuda acestor amenințări, Brigham Young, alți patru apostoli și mai multe alte persoane s-au întors la locul pentru templu din Far West la puțin timp după miezul nopții, în dimineața zilei de 26 aprilie 1839. Acolo, ei au rânduie alți doi apostoli – Wilford Woodruff și George A. Smith. Ei au cântat și s-au rugat și o piatră mare a fost rostogolită într-un colț al locului planificat pentru construirea templului. La scurt timp după aceea, ei au plecat în misiune în Anglia.

3. O declarație oficială către lume

- Citiți D&L 124:1–7 împreună cu membrii clasei. Ce a poruncit Domnul profetului Joseph Smith să scrie?

Explicați că profetul Joseph Smith și alții au lucrat la această declarație oficială până la martiriul profetului din anul 1844. Cvorumul celor Doisprezece a terminat ulterior documentul și l-a publicat în 6 aprilie 1845.

Declarația oficială a fost adresată regilor lumii, președintelui Statelor Unite și conducătorilor și oamenilor tuturor națiunilor. Conducătorii Bisericii au proclamat că Dumnezeu le vorbise din ceruri și că împărăția lui Dumnezeu și preoția sfântă fuseseră restaurate pentru a pregăti calea pentru a Doua Venire a Salvatorului. Ei au declarat, de asemenea:

„Vă trimitem cu autoritate din înalturi și vă poruncim tuturor să vă pocăiți și să vă umiliți ca niște copilași, înaintea maiestății Celui Sfânt; și veniți la Isus cu o inimă frântă și spirit smerit; și fiți botezați în numele Lui pentru iertarea păcatelor... și voi veți primi darul Spiritului Sfânt, prin așezarea mâinilor apostolilor și elderilor din această mare și ultimă dispensație a milei pentru om.

Acest Spirit vă va depune mărturie despre adevărul mărturiei noastre și vă va lumina mințile și va fi în voi ca spirit al profeției și al revelației. El va aduce lucruri ce vor depăși capacitatea dumneavoastră de a înțelege și a vă aminti și vă va arăta lucruri ce vor veni.

De asemenea, el vă va da multe daruri mari și glorioase, cum ar fi darul vindecării bolnavilor și darul de a fi vindecat, prin așezarea mâinilor în numele lui Isus, și al alungării demonilor, și chiar al primirii viziunilor și al întâlnirii cu îngeri și spirite din lumea nevăzută.

Prin lumina acestui Spirit, primit prin îndeplinirea rânduielilor – prin puterea și autoritatea Sfântului Apostolat și Sfintei Preoții – dumneavoastră vi se va da capacitatea de a înțelege și de a fi copiii luminii; și astfel veți fi pregătiți să scăpați de toate lucrurile care vor veni pe pământ și să stați înaintea Fiului Omului.

Noi depunem mărturie că această doctrină este doctrina Evangheliei lui Isus Hristos, în deplinătatea ei, și că ea este singura Evanghelie adevărată, nepieritoare și neschimbătoare și singurul plan, revelat pe pământ, prin care poate fi salvat omul“ (în James R. Clark, comp., *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 6 volume [1965–1975], 1:252–254).

În anul 1975, președintele Ezra Taft Benson, din Cvorumul celor Doisprezece, a citat o parte a acestui document la conferința generală și a declarat că Biserica proclama, din nou, aceste adevăruri lumii. El a spus:

„Ca slujitori umili ai Domnului, noi facem apel către conducătorii națiunilor să se umilească în fața lui Dumnezeu, să caute să aibă inspirație și îndrumare de la El. Facem apel la cârmuitori și popoare, deopotrivă, să se pocăiască de faptele lor rele. Întoarceți-vă către Domnul, căutați iertarea Sa și uniți-vă, cu umilință, cu regatul Său. Nu există o altă cale. Dacă veți face aceasta, păcatele dumneavoastră vor fi spălate, pacea va veni și va rămâne și veți deveni o parte a împărăției lui Dumnezeu, pregătindu-vă pentru a Doua Venire a lui Hristos. Dar, dacă veți refuza să vă pocăiți și să acceptați mărturia mesagerilor Săi inspirați și să vă uniți cu împărăția lui Dumnezeu, atunci groaznicele judecăți și calamități, promise celor răi, vor fi ale dumneavoastră“ (în Conference Report, oct. 1975, pag. 48, sau *Ensign*, nov. 1975, pag. 34).

4. Prezentarea video „The Heart and a Willing Mind“ („Inima și un suflet binevoitor“)

Dacă dispuneți de caseta video *Teachings from the Doctrine and Covenants and Church History* (53933), puteți rula segmentul cu durata de 6 minute „The Heart and a Willing Mind“. Această prezentare ne vorbește despre dorința elderului Heber C. Kimball de a-l sluji pe Domnul prin predicarea Evangheliei. Se arată, de asemenea, dedicarea soției și a copiilor lui, care l-au susținut când a părăsit Kirtland și, apoi, Nauvoo, pentru a sluji Domnului în Anglia.

Puteți folosi această prezentare în a doua parte a lecției. Adresați următoarele întrebări pentru a discuta prezentarea cu membrii clasei.

- Citiți D&L 64:33–34 împreună cu membrii clasei. Cum a arătat elder Kimball că își dă inima pentru lucrarea Domnului? Cum a arătat că are „un suflet binevoitor”? Care este diferența dintre a fi doar supus și a fi atât supus, cât și binevoitor?
- Elder Kimball și familia lui au arătat că doreau să facă sacrificii pentru a contribui la înaintarea cauzei Sionului. Care sunt sacrificiile pe care trebuie să le facem, astăzi, pentru a putea sluji în lucrarea Domnului? Prin ce se deosebesc sacrificiile noastre de ale lor? Prin ce se aseamănă sacrificiile noastre cu ale lor?

5. Magazinul de cărămidă roșie al profetului Joseph Smith

Explicați că magazinul de cărămidă roșie al profetului Joseph Smith a fost una dintre cele mai importante clădiri pentru Biserică din perioada Nauvoo (vezi ilustrația de mai jos). Pe lângă faptul că era un magazin universal, era și un centru de activitate religioasă, socială și civică. Sfinții au înființat o școală acolo. De asemenea, ei au folosit clădirea pentru adunările Bisericii și civice și pentru adunările tinerilor. Societatea de Alinare a fost organizată în acest magazin în ziua de 17 martie 1842. Înainte ca templul să fie terminat, etajul de sus era folosit ca încăpere pentru rânduire. Primele înzestrări din această dispensație au fost făcute acolo.

Magazinul de cărămidă roșie al profetului Joseph Smith Acesta a fost o clădire importantă pentru Biserică în perioada Nauvoo.

Scop Să-i ajute pe membrii clasei să se bucure de ocazia pe care o au de a face rânduieii pentru cei morți.

- Pregătire**
1. Studiați, rugându-vă, următoarele scripturi și alte materiale:
 - a. Doctrină și legăminte 2; 124:25–55; 127; 128; Joseph Smith – Istorie 1:36–39;
 - b. *Our Heritage*, paginile 58–61, informațiile din secțiunea „The Nauvoo Temple“.
 2. Revedeți materialele pentru această lecție din *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei* (35686). Planificați moduri în care să faceți referire la ele în timpul lecției.
 3. Repartizați, din timp, următoarele teme:
 - a. rugați pe un membru al clasei să se pregătească să vorbească despre construirea templului Nauvoo. Rugați-l să folosească pentru prezentarea sa primele patru paragrafe din secțiunea „The Nauvoo Temple“ de la paginile 58–60 din *Our Heritage*;
 - b. rugați doi membri ai clasei să se pregătească pentru a împărtăși, pe scurt, experiențe pe care le-au trăit în timp ce efectuau botezuri pentru cei morți. Rugați-i să spună cum s-au simțit știind că, prin botezurile pentru cei morți, ei îi pot ajuta pe alții să primească salvarea. Dacă au efectuat botezuri pentru strămoșii lor decedați, rugați-i să vorbească despre modul în care i-au ajutat aceste experiențe să-și întoarcă inimile către strămoșii lor;
 - c. rugați pe unul sau mai mulți convertiți să se pregătească pentru a explica ce au simțit când au aflat prima oară că pot fi botezați pentru membrii decedați ai familiilor lor.
 4. Dacă următoarele ilustrații sunt disponibile, pregătiți-vă să le folosiți în timpul lecției: Templul Nauvoo (62432; Setul de ilustrații inspirate din scripturi, 501) și Bazinul de botez din templu (62031; Setul de ilustrații inspirate din scripturi, 504).

Notă pentru învățător Membrii clasei ar putea adresa întrebări despre modul în care pot afla informații despre strămoșii care au murit înainte de a primi Evanghelia. Îndemnați-i să ia legătura cu consultantul pentru istoria familiei din episcopie și să obțină un exemplar al *A Member's Guide to Temple and Family History Work* (34697). De asemenea, pot lua legătura cu Centrele pentru istoria familiei ale Bisericii. Puteți menționa că în lecția 40 se va discuta despre anumite lucruri pe care membrii Bisericii le pot face pentru a participa la munca în templu și de întocmire a istoriei familiei.

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

În funcție de situație, folosiți activitatea următoare sau una proprie pentru a începe lecția.

Citiți următoarea descriere făcută de profetul Joseph Smith fratelui său mai mare, Alvin:

„El a fost... cel mai nobil dintre membrii familiei mele. El a fost unul dintre cei mai nobili fii ai oamenilor... În el nu a existat viclenie... A fost unul dintre cei mai serioși bărbați și, când a murit, îngerul Domnului l-a vizitat în ultimele sale clipe“ (*History of the Church*, 5:126–127).

Explicați faptul că Alvin a murit în anul 1832, la trei ani după ce acceptase mărturia lui Joseph despre Prima Viziune, dar cu mai bine de cinci înainte de restaurarea preoției.

- Care sunt câțiva dintre bărbații și femeile din familia dumneavoastră care au murit înainte să poată primi deplinătatea Evangheliei? Ce știți despre acești membri ai familiei dumneavoastră?

Arătați că, în calitate de membri ai Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă, noi avem deplinătatea Evangheliei și rânduielile salvatoare ale preoției. Datorită muncii în templu pentru cei morți, noi putem efectua aceste rânduieli pentru miliarde de bărbați și femei care nu le-au primit niciodată în timpul vieții lor muritoare.

Explicați că această lecție este despre munca de mântuire a celor morți. În ea, se discută mai ales despre botezul pentru morți.

Discuții și aplicații

Selectați, rugându-vă, pasajele din scripturi, întrebările și alte materiale pentru lecție care se potrivesc cel mai bine nevoilor membrilor clasei. Încurajați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi pe care le discutați.

1. Prin profetul Joseph Smith, Domnul a revelat doctrina rânduielilor pentru cei morți, ale preoției

- De ce efectuăm rânduieli pentru cei morți? (Explicați că toți oamenii trebuie să aibă ocazia de a auzi Evanghelia și de a primi rânduielile salvatoare ale preoției. Oamenii care nu au primit aceste binecuvântări în viața muritoare vor avea această ocazie în lumea spiritelor. Pentru că nu au trupuri fizice în lumea spiritelor, ei nu pot primi rânduielile ei înșiși. Însă, noi putem primi rânduielile în numele lor. Persoanele din lumea spiritelor aleg, apoi, dacă acceptă sau refuză rânduielile care au fost efectuate pentru ei.)

Arătați că Domnul a început să-l învețe pe Joseph Smith despre munca pentru cei morți în perioada de început a slujirii profetului (Joseph Smith – *Istorie* 1:36–39; titlul de la D&L 2; D&L 2:1–3). Președintele Gordon B. Hinckley a spus despre aceste învățături:

„Este deosebit de important pentru mine faptul că... minunatele cuvinte din Maleahi privind munca pentru cei morți au fost repetate pentru băiatul Joseph

cu patru ani înainte de a i se permite să ia plăcile de pe deal. I-au fost spuse înainte ca el să primească Preoția aaronică sau Preoția lui Melhisedec, înainte ca el să fie botezat și cu mult înainte ca Biserica să fie organizată. Aceasta spune multe cu privire la prioritatea acestei lucrări în planul Domnului“ („A Century of Family History Service“, *Ensign*, mart. 1995, pag. 61).

Explicați că, în ziua de 15 august 1840, profetul Joseph a predicat la funeraliile unui membru al Bisericii pe nume Seymour Brunson. Predica sa a cuprins citate mari din 1 Corinteni capitolul 15, care cuprinde o referire la botezul pentru cei morți (versetul 29). El a anunțat apoi că sfinții puteau fi botezați pentru prietenii și rudele lor care muriseră fără a primi Evanghelia. El a declarat că planul salvării urmărea să salveze pe toți aceia care doreau să se supună cerințelor legii lui Dumnezeu. După această predică, membrii Bisericii au început să efectueze botezuri pentru cei morți în râul din apropiere, Mississippi (vezi *Journal History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 15 aug. 1840).

2. Domnul a poruncit sfinților să construiască un templu în Nauvoo

- În 19 ianuarie 1841, la câteva luni după ce sfinții începuseră să efectueze botezuri pentru cei morți, Domnul le-a poruncit să construiască un templu în Nauvoo (D&L 124:25–27). Ce motive a menționat Domnul pentru porunca Sa? (Citiți următoarele scripturi împreună cu membrii clasei pentru a găsi răspunsuri la această întrebare. Răspunsurile posibile sunt, de asemenea, enumerate mai jos.)
 - a. D&L 124:28, 40–41. (Pentru a revela alte rânduieli ale preoției.)
 - b. D&L 124:29–30, 33. (Pentru a asigura un loc pentru efectuarea botezurilor pentru cei morți.)
 - c. D&L 124:55 (Pentru a-i determina pe sfinți să-și dovedească credința în ținerea poruncilor Sale, pentru ca astfel El să-i poată binecuvânta cu onoare, nemurire și viață veșnică.)

Arătați că templul Nauvoo a fost al doilea templu construit în această dispensație. Unul dintre scopurile principale ale construirii acestui templu a fost să se asigure un loc în care sfinții să îndeplinească rânduieli, cum ar fi botezul și confirmarea pentru cei morți, înzestrarea și căsătoria în templu. Aceste rânduieli nu fuseseră efectuate în templul Kirtland.

Expuneți ilustrația cu templul Nauvoo. Explicați că sfinții au făcut sacrificii mari pentru a da ascultare poruncii de a clădi acest templu. Rugați-l pe membrul clasei desemnat să vorbească despre clădirea templului Nauvoo, așa cum este aceasta prezentată în *Our Heritage* (paginile 58–60), primele patru paragrafe din secțiunea „The Nauvoo Temple“).

Templul Nauvoo Această machetă arată frumusețea structurii originale înainte de a fi arsă în anul 1848.

- Ce anume din sacrificiile făcute de sfinți pentru clădirea templului Nauvoo vă impresionează?

Explicați că, pentru o perioadă de timp scurtă, Domnul a permis sfinților să continue să efectueze botezuri pentru cei morți în râul Mississippi (D&L 124:31–32; *History of the Church*, 4:xxxviii). Dar, în ziua de 3 octombrie 1841, profetul Joseph a anunțat că „nu se vor mai face botezuri pentru cei morți până când rânduiala se va putea efectua în Casa Domnului“ (*History of the Church*, 4:426). În ziua de 8 noiembrie 1841, Brigham Young a dedicat un bazin de botez din lemn, care deși temporar, fusese făcut cu multă măiestrie, la subsolul templului neterminat (*History of the Church* 4:446–447). Astăzi, toate rânduielile pentru cei morți trebuie să fie efectuate în temple.

- Ce putem învăța din voința neclintită a sfinților de a construi un bazin de botez înainte ca templul să fie terminat? (În timp ce membrii clasei discută despre această întrebare, invitați-i să reflecteze asupra sentimentelor lor privind mântuirea celor morți. Sugați-le să-și pună întrebarea dacă ei sunt la fel de nerăbdători să facă această muncă precum au fost primii sfinți.)

3. Noi trebuie să fim plini de entuziasm și bucurie când efectuăm botezuri pentru cei morți

Explicați că botezuri pentru cei morți se efectuau în timpurile Noului Testament, după învierea lui Hristos (1 Corinteni 15:29). Totuși, marea lucrare de a asigura rânduielile salvării pentru cei morți este acum o responsabilitate a membrilor

Bisericii din această dispensație. Expuneți o ilustrație cu un bazin de botez dintr-un templu.

Subliniați faptul că membrii Bisericii care au 12 și peste 12 ani, inclusiv noii convertiți, pot fi botezați pentru cei morți. Pentru a putea fi botezat pentru cei morți, un membru trebuie să dețină o recomandare pentru templu validă. Bărbații trebuie să dețină preoția.

- Citiți D&L 128:15 împreună cu membrii clasei. În ce mod depinde de noi salvarea celor morți? În ce mod depinde salvarea noastră de salvarea celor morți? (Vezi D&L 128:17–18 și următoarele citate.)

Președintele Gordon B. Hinckley a spus: „Ceea ce se întâmplă în Casa Domnului... este mai aproape de spiritul sacrificiului Domnului decât orice altă activitate despre care am eu cunoștință. De ce? Pentru că este îndeplinită de aceia care dau, gratuit, din timpul și sufletul lor, fără a aștepta mulțumiri sau recompense, pentru a face pentru alții ceea ce aceștia nu pot face pentru ei înșiși“ (*Ensign*, mart. 1995, pag. 62–63).

Elder John A. Widtsoe, din Cvorumul celor Doisprezece, a spus: „În starea noastră premuritoare, în ziua Marelui Consiliu, noi am făcut o anumită înțelegere cu Atotputernicul. Domnul a propus un plan, conceput de El. Noi l-am acceptat. Pentru că planul este pentru toți oamenii, noi am devenit părtași la salvarea fiecărei persoane vizate de acest plan. Noi am fost de acord, chiar atunci și chiar acolo, să fim nu numai salvatorii noștri, ci... salvatorii întregii familii umane. Am intrat într-un parteneriat cu Domnul. Punerea în practică a planului a devenit apoi nu numai lucrarea Tatălui, nu numai lucrarea Salvatorului, ci și lucrarea noastră. Cel mai neînsemnat dintre noi, cel mai umil este în parteneriat cu Atotputernicul în realizarea scopului planului veșnic al salvării“ („The Worth of Souls“, *Utah Genealogical and Historical Magazine*, oct. 1934, pag.189).

- Citiți D&L 2 împreună cu membrii clasei. Cum ne poate ajuta efectuarea botezurilor pentru cei morți să ne întoarcem inimile către strămoșii noștri?

Rugați-i pe membrii clasei desemnați să vorbească despre sentimentele pe care le au știind că prin botezurile pentru cei morți ei îi pot ajuta pe alții să primească salvarea (vezi „Pregătire“, punctul 3b).

Dacă predați tinerilor, puteți împărtăși următoarea povestire despre un grup de tinere fete care au făcut cercetări pentru a găsi nume de oameni care muriseră fără a primi Evanghelia:

„După ce au identificat peste 400 de nume, atât bărbați, cât și femei, Tinerele Fete din Episcopia 15, Meridian [Idaho] i-au invitat pe Tinerii Băieți să meargă împreună la templul Boise [Idaho] pentru a face botezuri. Autoritățile templului au aranjat ca numele să fie păstrate într-un dosar pentru episcopia lor. Heather Bennett, în vârstă de 15 ani, a spus: ‘Cea mai frumoasă parte a fost cea a botezului pentru ei. Numele îmi păreau familiare. A fost cea mai plăcută parte a întregului proiect. Am făcut o muncă pentru oameni, care altfel nu ar fi fost făcută. Ei ar fi putut fi uitați’“.

Cori Christensen, o altă membră a grupului, a spus: „În timp ce stăteam în baptisteriul din templu, am avut un sentiment deosebit de plăcut. Era sentimentul victoriei. Le dădusem o șansă“ („Names and Faces“, *New Era*, febr. 1994, pag. 32).

- Citiți D&L 128:19, 22–24 împreună cu membrii clasei. Potrivit acestor versete, care ar trebui să fie atitudinea noastră față de Evanghelie și efectuarea botezurilor pentru cei morți? De ce aduce subiectul botezului pentru cei morți atât bucurie atât celor în viață, cât și celor morți?

Rugați-i pe membrii clasei desemnați să explice ce au simțit când au aflat prima oară că pot fi botezați pentru membrii decedați ai familiilor lor (vezi „Pregătire“, punctul 3c).

Concluzii

Citiți D&L 128:17 împreună cu membrii clasei. Subliniați că profetului Joseph Smith a numit munca pentru mântuirea celor morți „cel mai glorios dintre toate subiectele aparținând Evangheliei nepieritoare“. Încurajați-i pe membrii clasei să facă tot ce pot pentru a efectua botezuri pentru cei morți. Depuneți mărturie despre adevărurile discutate în această lecție, după cum sunteți îndemnat de Spirit.

Idei suplimentare pentru predare

Puteți folosi una sau ambele idei de mai jos pentru a completa planul lecției sugerat.

1. Date istorice referitoare la Doctrină și legăminte 127 și 128

Folosiți următoarele informații pentru a oferi datele istorice referitoare la D&L 127 și 128:

În vara anului 1842, un grup de bărbați căutau să-l închidă pe nedrept pe profetul Joseph Smith. Din cauza aceasta, profetul a plecat din Nauvoo. El a spus: „M-am gândit că este necesar și înțelept să părăsesc locul pentru un scurt timp, pentru propria-mi siguranță și pentru siguranța acestui popor“ (D&L 127:1). În ciuda acestei situații grele, el a scris cuvinte pline de bucurie în scrisorile adresate sfinților.

- În această perioadă de persecuție, care a fost subiectul de care era preocupat profetul și care îi afecta cel mai mult sentimentele? (Vezi D&L 128:1.)

2. Importanța ținării consemnărilor

Explicați că, prin profetul Joseph Smith, Domnul a poruncit sfinților să țină, cu grijă, consemnările referitoare la botezurile pentru cei morți (D&L 127:5–9; 128:1–9) Aceste consemnări sunt stocate acum în computere.

- De ce trebuie să ținem consemnările botezurilor pentru cei morți? (Vezi D&L 128:6–8, 24. Aceste consemnări făcute pe pământ sunt consemnate și în cer și cei morți vor fi judecați pe baza acestor cărți. La a Doua Venire, noi vom înfățișa Domnului consemnările ca pe o ofrandă adusă Lui.)

Scop Să îi ajute pe membrii clasei să înțeleagă de ce este căsătoria o parte esențială a planului Tatălui Ceresc, să-i ajute pe tineri să se pregătească pentru căsătoria veșnică și să încurajeze cuplurile căsătorite să rămână în legământul căsătoriei.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, Doctrină și legăminte 131:1-4; 132:4-33 și celelalte scripturi din această lecție.
2. Revedeți materialele pentru această lecție din *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei* (35686). Planificați moduri în care să faceți referire la ele în timpul lecției.
3. Dacă predați tinerilor, aduceți la oră unul sau mai multe exemplare ale broșurii *Pentru întărirea tineretului* (36550). Puteți aduce câte un exemplar pentru fiecare membru al clasei sau îi puteți ruga pe membrii clasei să-și aducă propriile exemplare.
4. Dacă folosiți activitatea pentru captarea atenției, contactați un membru al episcopiei care a fost căsătorit în templu. Rugați persoana respectivă să se pregătească să vorbească, timp de patru sau cinci minute la începutul orei, despre ziua în care s-a căsătorit în templu. O puteți ruga pe acea persoană să aducă o fotografie sau o altă amintire de la căsătorie. Rugați-o să aibă în vedere următoarele întrebări când se pregătește:
 - Ce ați făcut pentru a vă pregăti pentru căsătoria în templu?
 - De ce este important să te căsătorești în templu?
 - Ce sfaturi ați putea da membrilor clasei, care nu s-au căsătorit încă în templu, pentru a-i ajuta să se pregătească pentru aceasta?

Notă pentru învățător În timp ce predați această lecție, fiți atenți să nu răniți sentimentele părinților necăsătoriți sau ale altor persoane care nu au o situație familială obișnuită (vezi prima idee suplimentară pentru predare). Dacă membrii clasei pun întrebări despre divorț sau alte probleme delicate, încurajați-i să vorbească individual cu episcopul și să nu discute întrebările în clasă.

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

În funcție de situație, folosiți activitatea următoare sau una proprie pentru a începe lecția.

Rugați membrul episcopiei desemnat să vorbească despre ziua în care s-a căsătorit în templu (vezi „Pregătire“, punctul 4). După prezentare, comentați pe scurt lucrurile spuse de acea persoană. Explicați că această lecție este despre căsătoria eternă.

Selectați, rugându-vă, materialul pentru lecție care se potrivește cel mai bine nevoilor membrilor clasei. Încurajați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi pe care le discutați.

1. Căsătoria eternă este o parte esențială a planului Tatălui Ceresc

Predați și discutați D&L 131:1–4; 132:4–33. Explicați că aceste pasaje cuprind revelații despre căsătoria eternă pe care Domnul le-a dat lui Joseph Smith. Elder Parley P. Pratt, unul dintre primii membri ai Cvorumului celor Doisprezece din această dispensație, și-a reamintit sentimentele pe care le-a avut când l-a auzit, pentru prima oară, pe profetul Joseph Smith propovăduind despre aceste doctrine:

„Iubisem înainte, dar nu știam de ce. Dar, acum, iubeam – cu o puritate – o intensitate a sentimentului, ce atingea culmi și exaltare, care îmi înălța sufletul... Am simțit că Dumnezeu era, cu adevărat, Tatăl meu ceresc; că Isus era fratele meu și că soția sufletului meu era o tovarășă veșnică, nemuritoare... Pe scurt, puteam iubi acum cu spirit dar și având înțelegerea“ (*Autobiography of Parley P. Pratt* [1975], pag. 298).

- Prima Președinție și Cvorumul celor Doisprezece Apostoli au declarat „cu solemnitate căsătoria dintre un bărbat și o femeie ca... fiind esențială pentru... planul etern al lui Dumnezeu“ („Familia: o declarație oficială către lume“, *Liahona*, oct. 1998, pag. 24; vezi, de asemenea, D&L 49:15.) De ce este căsătoria o parte esențială a planului etern al lui Dumnezeu? (Vezi D&L 131:1–4; 1 Corinteni 11:11.)

Împărtășiți una sau mai multe dintre declarațiile care urmează. După ce împărtășiți o declarație, invitați-i pe membrii clasei să discute despre înțelesul și punerea ei în practică.

Elder Joseph B. Wirthlin, din Cvorumul celor Doisprezece, a spus: „Tovărășia dulce a căsătoriei eterne este una dintre cele mai minunate binecuvântări pe care Dumnezeu le-a dat copiilor Săi. Desigur, mulții ani petrecuți împreună cu minunata mea soție mi-au adus cele mai mari bucurii ale vieții. De la începuturile timpurilor, însoțirea prin căsătorie dintre soț și soție a fost fundamentală pentru mărețul plan al fericirii conceput de Tatăl nostru Ceresc. Viețile noastre sunt influențate pentru totdeauna și amândoi suntem edificați și înnoșiți pe măsură ce savurăm dulcile binecuvântări ce decurg din relațiile cu membrii dragi ai familiei“ (în *Conference Report*, oct. 1997, pag. 42, sau *Ensign*, nov. 1997, pag. 32).

Președintele Boyd K. Packer, din Cvorumul celor Doisprezece, ne-a învățat: „Scopul suprem a tot ce propovăduim noi este să unim părinții și copiii în credință în Domnul Isus Hristos, pentru ca ei să fie fericiți acasă, pecetluiți în căsătorii eterne, legați de generațiile lor și siguri de exaltarea în prezența Tatălui Ceresc“ (în *Conference Report*, apr. 1995, pag. 8, sau *Ensign*, mai 1995, pag. 8).

Președintele Joseph Fielding Smith a spus: „Căsătoria, așa cum este înțeleasă de sfinții din zilele din urmă, este un legământ rânduit să fie nepieritor. *Este temelie exaltării în eternitate, pentru că fără el nu ar putea exista progres etern în împărăția lui Dumnezeu*“ (*Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie, 3 volume [1954–1956], 2:58).

- Dacă un soț și soția lui nu sunt căsătoriți în templu pentru această viață și eternitate, care va fi statutul căsătoriei lor când unul dintre ei moare? (Vezi D&L 132:7, 15–18. Căsătoria lor „nu este valabilă, nici nu are putere“, chiar dacă au făcut un angajament de a fi împreună pentru totdeauna.)
- Când un bărbat și o femeie sunt căsătoriți pentru această viață și eternitate în templu, ei fac un legământ cu Domnul. Ce binecuvântări vor primi ei dacă își vor respecta legământul? (Vezi D&L 131:1–4; 132:19–24, 30–31. Răspunsurile le-ar putea include pe cele menționate pe pagina următoare.)
 - a. Ei vor fi împreună „în timp și în toată eternitatea“ (D&L 132:19). De asemenea, copiii lor pot face parte din familia lor eternă. (Puteți arăta că Spiritul Sfânt al Promisiunii este Duhul Sfânt care confirmă că rânduielile preoției pe care le-am primit și legămintele pe care le-am făcut sunt acceptate de Dumnezeu. Această confirmare depinde de credința noastră.)
 - b. Ei vor fi exaltați în cel mai înalt grad al împărăției celestiale alături de Tatăl Ceresc și Isus Hristos (D&L 131:1–3; 132:23–24).
 - c. Ei vor „moșteni tronuri, regate, principate... puteri, stăpâniri“ (D&L 132:19).
 - d. Ei vor continua să aibă urmași sau copii de spirit în toată eternitate (D&L 132:19, 30–31; vezi, de asemenea, D&L 131:4).
 - e. „Ei vor fi dumnezei, deoarece au toată puterea“ (D&L 132:20–21).
- Ce binecuvântări aduce căsătoria în templu pe timpul vieții muritoare? (Invitați-i pe membrii clasei să-și împărtășească sentimentele despre posibilitatea de a fi căsătoriți în templu. Dacă nu ați citit declarația elderului Joseph B. Wirthlin, de la pagina 197, o puteți citi acum.)

2. Tinerii trebuie să se pregătească acum pentru căsătoria eternă

Dacă predați tinerilor, folosiți această parte a lecției pentru a-i încuraja să se pregătească pentru căsătoria în templu. Dacă predați adulților, puteți omite această parte sau puteți folosi numai un mic segment al ei.

- De ce credeți că le este subliniată atât de mult tinerilor din Biserică importanța căsătoriei în templu? (Ajutați-i pe membrii clasei să înțeleagă că hotărârea de a se căsători în templu este una dintre cele mai importante hotărâri pe care o poate lua o persoană. Membrii Bisericii ar trebui să înceapă să se pregătească pentru căsătoria eternă când sunt tineri.)

Președintele Spencer W. Kimball a spus: „Căsătoria este, poate, cea mai vitală... dintre toate deciziile și are efectele cele mai îndepărtate, pentru că aduce nu doar fericirea de moment, ci și bucurii veșnice. Ea afectează nu numai pe cele două persoane implicate, ci și familiile lor și, în special, pe copiii lor și copiii copiilor lor, de-a lungul multor generații“ („Oneness in Marriage“, *Ensign*, mart. 1977, pag. 3).

- Care sunt lucrurile pe care tinerii și tinerele le pot face pentru a se pregăti pentru căsătoria în templu?
- Ce influență au întâlnirile din anii adolescenței asupra căsătoriei mai târziu în viață? (Dacă ați adus exemplare ale broșurii *Pentru întărirea tineretului*, rugați membri ai clasei să citească „Întâlnirile“, paginile 24–25.)
- Cu ce fel de persoană ați dori să vă căsătoriți într-o zi? (Puteți ruga pe fiecare membru al clasei să numească o calitate și să spună de ce este importantă.)

Scrieți răspunsurile pe tablă. Pentru alte idei, vedeți, de asemenea, următoarele citate.) Cum trebuie să trăiți pentru a vă pregăti să vă căsătoriți cu o astfel de persoană? (Invitați-i pe membrii clasei să mediteze în liniște asupra acestei întrebări, fără a răspunde cu glas tare.)

Președintele Gordon B. Hinckley ne-a sfătuit: „Alegeți-vă un tovarăș de credință dumneavoastră. Astfel veți avea mai multe șanse să fiți fericiți. Alegeți-vă un tovarăș pe care să-l puteți cinsti întotdeauna, pe care să-l puteți respecta întotdeauna, unul care vă va completa în viață, unul căruia să-i puteți da toată inima dumneavoastră, toată dragostea dumneavoastră, tot devotamentul dumneavoastră, toată loialitatea dumneavoastră“ („Life's Obligations“, *Ensign*, febr. 1999, pag. 2).

Elder Richard G. Scott, din Cvorumul celor Doisprezece, a spus:

„Trebuie să ne gândim mai mult la temelia căsătoriei eterne decât la un chip drăguț sau o siluetă atrăgătoare. Trebuie să ne gândim la lucruri care înseamnă mai mult decât popularitatea sau carisma. Când căutați un tovarăș etern, căutați pe cineva care își formează trăsăturile esențiale, care aduc fericirea: o dragoste profundă pentru Domnul și poruncile Sale, hotărârea de a trăi potrivit lor, pe cineva care este înțeleghător, iertător și dornic să se dăruiască pe sine, cu dorința de a avea o familie încununată de copii frumoși, pe care să-i învețe principiile adevărului.

O prioritate esențială a unei viitoare soții este dorința de a fi soție și mamă. Ea trebuie să-și formeze calitățile sacre pe care Dumnezeu le-a dat fiicelor Sale pentru a excela ca soții și mame: răbdare, bunătate, dragoste pentru copii și dorința de a-i îngriji, nu de a urmări cariere profesionale. Ea trebuie să dobândească o bună educație pentru a se pregăti pentru cerințele calității de mamă.

Un viitor soț trebuie să-și cinstească preoția și s-o folosească în slujba altora. Căutați un bărbat care își acceptă rolul de partener, care asigură cele necesare vieții familiei sale, care are capacitatea de a face aceasta și care face eforturi pentru a se pregăti să îndeplinească aceste responsabilități“ (în Conference Report, apr. 1999, pag. 31, sau *Ensign*, mai 1999, pag. 26).

- Cum pot părinții și alți adulți să-i ajute pe tineri să se pregătească pentru căsătoria eternă? Cum pot ei să-i ajute pe copiii mici să se pregătească pentru căsătoria eternă?

3. După ce soțul și soția sunt pecetluiți în templu, ei trebuie să rămână în legământ pentru a primi binecuvântările promise

Rugați o membră a clasei să citească citatul de mai jos. Rugați-i apoi pe membrii clasei să ghicească cine l-a spus.

„Eram sigură că primii zece ani aveau să fie o beatitudine. Dar, în primul nostru an, am descoperit... că erau multe schimbări. Desigur, nu erau genul de lucruri pe care să le discuți cu părinții. Dar, de multe ori, am plâns cu fața înfundată în pernă. Problemele erau, aproape întotdeauna, legate de necesitatea de a învăța să trăiești după programul altcuiva și să faci lucrurile așa cum le face altcineva. Ne iubeam, nu era nici o îndoială în legătură cu aceasta. Dar trebuia să ne obișnuim unul cu celălalt. Cred că partenerii din *ficare* cuplu trebuie să se obișnuiască unul cu celălalt.“

Spuneți membrilor clasei că declarația a fost făcută de sora Marjorie P. Hinckley, soția președintelui Gordon B. Hinckley (în volumul lui Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley* [1996], pag. 118). Subliniați faptul că este nevoie de dragoste, muncă și dedicare pentru a avea o căsnicie reușită. Când un bărbat și o femeie sunt pecetluiți în templu, ei vor primi binecuvântările promise numai dacă „[rămân] în legământ” (D&L 132:19). Folosiți întrebările, scripturile și citatele din această parte a lecției pentru a-i ajuta pe membrii clasei să înțeleagă lucrurile pe care soții și soțiile trebuie să le facă pentru a „[rămâne] în legământ”.

- Citiți D&L 42:22 împreună cu membrii clasei. Explicați că această poruncă se aplică bărbaților și femeilor în egală măsură. Ce înseamnă să-ți iubești soțul sau soția cu toată inima? Ce înseamnă să te lipești de soț sau de soție și de nimeni altcineva?

Președintele Spencer W. Kimball a explicat:

„Când Domnul spune *toată* inima ta, aceasta înseamnă nu cu o parte, fără a o împărți și fără a o lua de la alții...”

Cuvintele *nimeni altcineva* elimină pe oricare altă persoană și orice altceva. Soțul sau soția devin primordială în viața celui alt și nici viața socială, nici cea profesională, nici viața politică, nici un alt interes, nici o altă persoană sau lucru nu trebuie să aibă întâietate înaintea partenerului de viață...

Căsătoria presupune supunere totală și fidelitatea totală. Fiecare dintre soți își ia partenerul fiind înțeles faptul că el sau ea dă celui alt toată inima, tăria, loialitatea, cinstea și afecțiunea cu toată demnitatea. Orice neînțelegere înseamnă păcat; a împărți din inima ta altora înseamnă păcat. Așa cum trebuie să avem 'ochiul îndreptat numai către slava lui Dumnezeu', tot așa trebuie să avem ochiul, urechea și inima îndreptate numai către căsnicie, partener și familie” (*Faith Precedes the Miracle* [1972], pag. 142–143).

Președintele Gordon B. Hinckley a dat acest sfat simplu cuplurilor căsătorite: „Fiți cu înverșunare loiali unul altuia” (*Ensign*, febr. 1999, pag. 4).

- Când un bărbat și o femeie se căsătoresc în templu, ei fac legământ să fie fideli unul altuia și să fie fideli Domnului. Care sunt lucrurile pe care cuplurile căsătorite le pot face pentru a-și întări dragostea unul față de celălalt și față de Domnul? (Scrieți pe tablă răspunsurile membrilor clasei. Răspunsurile ar putea fi: rugăciuni și citirea scripturilor împreună, căutarea împreună a îndrumării Spiritului, desfășurarea serilor de familie, participarea împreună la întâlniri cu alte persoane, rezervarea timpului necesar pentru a sta de vorbă, sprijinirea reciprocă la treburile casei și participarea împreună la sesiunile din templu. În această discuție, puteți folosi a doua idee suplimentară de predare.)

Concluzii

Dacă predați tinerilor sau altor persoane care nu s-au căsătorit încă în templu, încurajați-i să se pregătească pentru căsătoria eternă. Încurajați-i pe membrii clasei care s-au căsătorit în templu să rămână în legământul căsătoriei.

Depuneți mărturie despre adevărurile discutate în această lecție, după cum sunteți îndemnat de Spirit.

Idei suplimentare pentru predare

Puteți folosi una sau mai multe dintre ideile următoare pentru a completa planul lecției sugerat.

1. Sfinților credincioși nu le vor fi refuzate binecuvântările eternității

Împărtășiți următoarele declarații referitoare la cei necăsătoriți.

Elder Dallin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece, a dat următorul sfat:

„Știm că multor sfinți din zilele din urmă demni și minunați le lipsesc, în prezent, ocaziile ideale și condițiile esențiale pentru progresul lor. Singurătatea, lipsa copiilor, moartea și divorțul îi lipsesc de idealuri și amână împlinirea binecuvântărilor promise lor. În plus, unele femei care doresc să fie mame pe deplin și gospodine sunt obligate să intre în câmpul muncii cu normă întreagă. Dar aceste dificultăți sunt doar temporare. Domnul a promis că, în eternități, nici o binecuvântare nu va fi refuzată fiilor și fiicelor care țin poruncile, care sunt fideli legămintelor lor și care doresc ceea ce este drept.

Multe dintre cele mai importante lipsuri din viața muritoare vor fi corectate în Mileniu, care este timpul pentru îndeplinirea a tot ce este incomplet în mărșă plan al fericirii pentru toți copiii demni ai Tatălui nostru. Știm că așa se va întâmpla în cazul rânduielilor din templu. Eu cred că așa se va întâmpla și în privința relațiilor și experiențelor de familie“ (în Conference Report, oct. 1993, pag. 101, sau *Ensign*, nov. 1993, pag. 75).

Elder Richard G. Scott, din Cvorumul celor Doisprezece, ne-a sfătuit: „Dacă sunteți necăsătoriți și nu ați identificat o perspectivă serioasă pentru a realiza căsătoria eternă, trăiți pentru a atinge acest scop. Rugați-vă pentru el. Așteptați să se împlinească la timpul stabilit de Domnul. Nu vă compromiteți standardele în nici un fel care ar putea duce la pierderea acestei binecuvântări de această parte sau de cealaltă parte a vălului. Domnul cunoaște intenția inimii dumneavoastră. Profetii Săi au afirmat că dumneavoastră veți avea această binecuvântare pe măsură ce veți trăi astfel încât s-o meritați. Nu știm dacă va fi de această sau de cealaltă parte a vălului. Dar trăiți pentru a atinge acest scop. Rugați-vă pentru el“ (în Conference Report, apr. 1999, pag. 33, sau *Ensign*, mai 1999, pag. 27).

2. Exemple de căsătorii în templu de durată, fericite

După ce v-ați rugat pentru acest lucru, contactați un bărbat și o femeie din episcopie care sunt exemple bune de căsătorii în templu reușite. Rugați fiecare persoană să se pregătească pentru a împărtăși clasei, timp de două sau trei minute, sugestii referitoare la o căsătorie de durată, fericită.

După aceste prezentări, puteți oferi membrilor clasei prilejul de a împărtăși alte sugestii.

3. Temă pentru tineri și tineri adulți necăsătoriți

Dacă predați tinerilor sau tinerilor adulți necăsătoriți, îndemnați pe fiecare membru al clasei să meargă acasă și să scrie o scrisoare în care să-și exprime dragostea pentru viitoarea soție sau soț. Indicați-le să păstreze aceste scrisori până când se vor căsători și le vor putea împărtăși soților sau soțiilor lor.

4. Evitarea lucrurilor lumești

- Care sunt lucrurile care arată că oamenii nu țin seama de standardele lui Dumnezeu referitoare la căsătorie? Ce putem face pentru a rămâne fideli standardelor Domnului?

5. Prezentarea video „Temples and Families“ („Temple și familii“)

Dacă dispuneți de *Doctrine and Covenants and Church History Video Presentations* (53912), puteți prezenta „Temples and Families“, un segment de nouă minute.

6. Căsătoria pluralistă

Următoarele informații sunt furnizate pentru a vă ajuta în cazul în care membrii clasei adresează întrebări despre practicarea căsătoriei pluraliste. Lecția nu trebuie să se concentreze asupra acestui aspect.

Scopurile pe care le-a avut Domnul când a poruncit poporului Său să practice căsătoria pluralistă

În Cartea lui Mormon, profetul Iacov a explicat: „Căci să nu fie nici un om printre voi care să aibă mai mult decât o singură nevastă... [Dar] dacă vreau, a spus Domnul oștirilor, să cresc seminții pentru Mine, Eu voi porunci poporului Meu; altfel, ei vor trebui să asculte de aceste lucruri“ (Iacov 2:27, 30). În diferite perioade de-a lungul istoriei biblice, Domnul a poruncit poporului să practice căsătoria pluralistă. De exemplu, El a dat această poruncă lui Avraam, Isaac, Iacov, Moise, David și Solomon (D&L 132:1).

Revelația cu privire la practicarea căsătoriei pluraliste în această dispensație

În această dispensație, Domnul a poruncit unora dintre primii sfinți să practice căsătoria pluralistă. Profetul Joseph Smith și cei apropiați lui, inclusiv Brigham Young și Heber C. Kimball, au fost încercați de această poruncă, dar s-au supus ei. Conducătorii Bisericii au reglementat practica. Cei care o trăiau trebuia să fie autorizați s-o facă și căsătoriile trebuia să fie efectuate prin puterea de pecetluire a preoției.

Poziția Bisericii față de căsătoria pluralistă astăzi

În anul 1890, președintele Wilford Woodruff a primit o revelație în care se cerea conducătorilor Bisericii să înceteze propovăduirea practicii căsătoriei pluraliste (Declarația oficială 1, paginile 342–343 din Doctrina și legămintele; vezi, de asemenea, extrasele din cuvântări ale președintelui Woodruff, care urmează imediat după Declarația oficială 1).

În anul 1998, președintele Gordon B. Hinckley a făcut următoarea declarație referitoare la poziția Bisericii față de căsătoria pluralistă: „Această Biserică nu are nici o legătură cu aceia care practică poligamia. Ei nu sunt membri ai Bisericii... Dacă se va constata că vreunii dintre membrii noștri practică respectiva căsătorie pluralistă, ei vor fi excomunicați, cea mai gravă pedeapsă pe care Biserica o poate impune. Cei implicați în astfel de căsătorii nu numai că încalcă legea civilă, dar încalcă și legea Bisericii“ (în Conference Report, oct. 1998, pag. 92, sau *Ensign*, nov. 1998, pag. 71).

Scop Să îi învețe pe membrii clasei despre martiriul profetului Joseph Smith și să le întărească mărturiile despre chemarea lui ca profet al lui Dumnezeu.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, următoarele scripturi și alte materiale:
 - a. Doctrină și legăminte 135;
 - b. *Our Heritage*, paginile 62–66.
2. Revedeți materialele pentru această lecție din *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei* (35686). Planificați moduri în care să faceți referire la ele în timpul lecției.
3. Rugați pe un membru al clasei să se pregătească pentru a prezenta pe scurt primele cinci paragrafe din subcapitolul „The Martyrdom” din *Our Heritage*, paginile 62–63.
4. Dacă următoarele ilustrații sunt disponibile, pregătiți-vă să le folosiți în timpul lecției: Profetul Joseph Smith (62002; Setul de ilustrații inspirate din scripturi, 401) și Fratele Joseph (62161).
5. Dacă folosiți activitatea pentru captarea atenției, pregătiți următoarele ilustrații pentru a le folosi pe lângă cele menționate mai sus: Ioan predică în pustietate (62132; Setul de ilustrații inspirate din scripturi, 207) și Abinadi în fața regelui Noe (62042; Setul de ilustrații inspirate din scripturi, 308).

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției În funcție de situație, folosiți activitatea următoare sau una proprie pentru a începe lecția.

Expuneți ilustrațiile menționate în secțiunea „Pregătire”, punctele 4 și 5. Rugați-i pe membrii clasei să se gândească la ce au în comun bărbații din aceste ilustrații. După un moment de gândire, arătați că un lucru pe care îl au în comun este faptul că ei, toți, au fost martirizați datorită dragostei lor pentru adevăr.

Rugați-i pe membrii clasei să identifice alți martiri din scripturi și din istoria Bisericii. Răspunsurile ar putea fi: Zaharia (Matei 23:35), Ștefan (Faptele apostolilor 7:56–60) și Hyrum Smith (D&L 135:1).

Explicați că, în această lecție, se discută despre martiriul profetului Joseph Smith și al fratelui său, Hyrum. Sunt prezentate, de asemenea, contribuțiile profetului Joseph.

Selectați, rugându-vă, materialul pentru lecție care se potrivește cel mai bine nevoilor membrilor clasei. Încurajați-i pe membri clasei să împărtășească puncte de vedere care au legătură cu principiile din scripturi, pe care le discutați.

1. Profetul Joseph Smith și-a pecetluit mărturia cu propriul sânge

Explicați că sfinții au prosperat timp de câțiva ani în Nauvoo. Biserica și orașul au crescut rapid, munca la templu a progresat și profetul Joseph Smith a primit multe revelații. Totuși, în perioada 1843–1844, ostilitatea față de Biserică a crescut. Dușmanii, atât din interiorul, cât și din exteriorul Bisericii, au început să încerce s-o distrugă. Această ostilitate a atins punctul culminant în ziua de 27 iunie 1844.

Rugați pe membrul clasei desemnat să prezinte primele cinci paragrafe din subcapitolul „The Martyrdom” din *Our Heritage*, paginile 62–63. De asemenea, citiți D&L 135:4–5 împreună cu membrii clasei. Explicați că D&L 135 a fost scrisă de elder John Taylor care a fost rănit în timpul atacului asupra profetului Joseph.

- De ce credeți că profetul Joseph Smith putea fi „calm ca o dimineață de vară” când știa că s-ar putea să fie ucis la Carthage? Ce alinare credeți că le-au adus lui Joseph și lui Hyrum versetele din Eter 12:36–38?

Profetul Joseph Smith

Citiți D&L 135:1–2 împreună cu membrii clasei. Citiți, de asemenea, următoarea relatare a martiriului, de elder Willard Richards, sau rugați pe un membru al clasei s-o citească. Explicați că elder Richards a fost prieten al profetului și membru al Cvorumului celor Doisprezece. El se afla în închisoarea Carthage când profetul a fost martirizat. Relatarea sa începe în momentul în care gloata sosește la închisoare la ora cinci după-amiaza, în ziua de 27 iunie 1844:

„O ploaie de gloanțe de muschetă a fost trasă asupra ușii închisorii de la al doilea etaj, urmată de zgomotul multor pași rapizi...

Un glonț a pătruns prin ușă, a trecut printre noi și a arătat că dușmanii noștri erau criminali îndrăzneți și violenți...

Joseph Smith, domnul Taylor și cu mine ne-am dat înapoi spre partea din față a camerei iar... Hyrum Smith s-a retras, străbătând două-treimi din cameră, direct în fața ușii și stând cu fața spre ea.

Un glonț, trimis prin ușă, l-a lovit pe Hyrum în partea laterală a nasului; el a căzut la pământ, întins pe spate, și nu a mai mișcat.

Din găurile din îmbrăcămintea lui, era evident că un glonț trebuie să fi fost tras din partea laterală a clădirii, prin fereastră, pentru că-i intrase în partea dreaptă a spatelui și, trecându-i prin trup, s-a izbit de ceasul din buzunarul vestei... În aceeași secundă, glonțul venit dinspre ușă i-a trecut prin nas.

Când a lovit podeaua, el a exclamat: 'Sunt un om mort'. Joseph a privit spre el și a spus: 'O, dragul meu frate Hyrum!' și deschizând ușa cinci-șase centimetri, cu mâna stângă, a descărcat la întâmplare un încărcător de pistol cu șase gloanțe... Un glonț [de muschetă tras de cineva din gloată] a zdrelit pieptul lui Hyrum și, intrându-i în gât, i-a trecut prin cap, în timp ce alte muschete erau îndreptate spre el și alte gloanțe l-au lovit.

Joseph a continuat să tragă cu pistolul, în spațiul din jurul ușii, ca și mai înainte... în timp ce domnul Taylor, având un baston în mână, stătea alături de el și lovea baionetele și muschetele care se descărcau fără încetare prin ușa întredeschisă...

După ce gloanțele din pistol s-au terminat, am rămas fără arme și așteptam ca gloata să năvălească; ușa deschisă era plină de muschetele care pătrunseseră pe jumătate în cameră și nu aveam altă speranță decât moartea instantanee.

Domnul Taylor s-a repezit spre fereastra aflată la o înălțime de cincisprezece sau douăzeci de picioare de la sol. Când trupul său era aproape în balans, un glonț venit dinspre ușă i-a intrat în picior iar unul din partea laterală a clădirii i-a lovit ceasul... din buzunarul vestei, aflat în stânga pieptului... forța acestui glonț l-a aruncat pe spate pe podea și el s-a rostogolit sub patul care se afla alături de el...

Joseph a făcut o ultimă încercare de a sări pe aceeași fereastră de unde căzuse domnul Taylor, când a fost străpuns de două gloanțe venite dinspre ușă iar un altul, venit dinspre fereastră, i-a străpuns pieptul în partea dreaptă și el a căzut în afară, exclamând: 'O, Doamne, Dumnezeu meu!'... A căzut pe partea stângă, mort" (*History of the Church*, 6:619–620).

Elder John Taylor a fost împușcat de patru gloanțe dar rănilor i s-au vindecat. Împlinind o profeție pe care profetul o făcuse cu mai mult de un an în urmă, elder Willard Richards nu a avut nici o rană. Elder Richards și-a amintit că, în profeția sa, profetul îi spusese că „va veni o vreme când gloanțele vor zbura în jurul lui ca grindina și el își va vedea prietenii căzând pe partea dreaptă și pe partea stângă, dar nu va exista nici o gaură în veșmântul lui" (*History of the Church*, 6:619).

Închisoarea Carthage Aici, profetul Joseph Smith și fratele lui, Hyrum, au fost martirizați la 27 iunie 1844.

- Citiți D&L 135:6 împreună cu membrii clasei. Ce sentimente aveți atunci când vă gândiți la sacrificiul pe care l-au făcut profetul și fratele său, Hyrum, pentru mărturia lor despre Evanghelie?

Explicați că, înainte de a muri, Joseph Smith, tatăl, i-a dat profetului o binecuvântare și i-a spus: „Vei trăi chiar până îți vei termina lucrarea... Vei trăi pentru a face planul întregii lucrări pe care Dumnezeu ți-a dat-o s-o faci“ (citat din Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith*, ed. Preston Nibley [1958], pag. 309–310). Joseph Smith și-a încheiat îndrăzneț misiunea, făcând tot ce-i ceruse Dumnezeu să facă.

- Din ceea ce știți despre viața profetului Joseph Smith, ce v-a impresionat cel mai mult la el?

2. Profetul Joseph Smith a făcut pentru salvarea oamenilor din această lume mai mult decât oricine altcineva, cu excepția lui Isus

- Citiți D&L 135:3 împreună cu membrii clasei. Potrivit acestui verset, care au fost unele dintre realizările majore ale profetului Joseph Smith? În ce fel a făcut el „pentru salvarea oamenilor din această lume mai mult decât a făcut oricare alt om care a trăit în ea, cu excepția unică a lui Isus“?

Răspunsurile ar putea fi că lucrarea sa a binecuvântat nu numai pe sfinții din această dispensație, ci și pe miliarde de oameni care au trăit, în cu totul alte timpuri, fără a primi binecuvântările Evangheliei sau rânduilele salvatoare ale preoției. Folosiți următorul material pentru a discuta în detaliu despre aceste contribuții. Scrieți titlurile pe tablă. Explicați că putem aprecia mai bine viața și misiunea profetului când trecem în revistă modul în care multele sale contribuții ne binecuvântează viața zilnică și ne vor binecuvânta etern.

Adevăruri despre Dumnezeu

- Ce adevăruri despre Dumnezeu au fost restaurate prin profetul Joseph Smith? (Vezi D&L 130:22–23; Joseph Smith – Istorie 1:17 și următorul citat.)

În predica rostită la funeraliile elderului King Follett în ziua de 7 aprilie 1844, profetul Joseph Smith ne-a învățat: „Dumnezeu Însuși a fost odată așa cum suntem noi acum și este un Om care a fost exaltat și stă întronat în acele ceruri! Acesta este marele secret. Dacă vălul ar fi ridicat astăzi și marele Dumnezeu, care ține acest pământ pe orbita sa și care susține lumile și toate lucrurile prin puterea sa, ni s-ar înfățișa – spun, dacă ar fi să-L vedeți astăzi, L-ați vedea sub înfățișarea unui Om – ca voi înșivă în întreaga persoană, la chip și fiecare formă a unui om; pentru că Adam a fost creat după modelul, chipul și asemănarea lui Dumnezeu și a primit instrucțiuni de la El și a pășit alături de El și a vorbit și a conversat cu El, așa cum un om vorbește cu altul și este aproape de el“ (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith [1976], pag. 345).

- De ce sunt adevărurile despre Dumnezeu, care au fost restaurate prin profetul Joseph Smith, atât de importante pentru noi?

Elder Bruce R. McConkie, din Cvorumul celor Doisprezece, a spus: „Cunoașterea lui Dumnezeu este cel mai mare adevăr din toată eternitatea... Joseph Smith L-a dezvăluit pe Dumnezeu într-o zi de întuneric spiritual aproape total, într-o zi în care oamenii nu mai cunoșteau natura și felul Ființei pe care trebuia s-o preaslăvească“ („This Generation Shall Have My Word through You“, iun. 1980, pag. 55).

Autoritatea preoției

Arătați că, prin Joseph Smith, mesagerii cerești au restaurat Preoția aaronică, Preoția lui Melhisedec și cheile preoției (D&L 13; 110:11–16). Pe măsură ce procesul de restaurare a continuat, Domnul a dat revelații despre oficiile preoției, organizare, legăminte, rânduieli, îndatoriri și binecuvântări. Noi nu am înțelege preoția sau modul în care funcționează ea fără aceste revelații.

- Ce binecuvântări aveți în viață datorită preoției? Cum ne putem arăta recunoștința pentru binecuvântările preoției?

Pentru mai multe informații despre preoție, vezi lecțiile 8 și 25.

Adevărurile despre originea noastră și relația cu Dumnezeu

- Ce adevăruri despre originea noastră și relația cu Dumnezeu au fost restaurate prin profetul Joseph Smith? (Răspunsurile ar putea fi că noi suntem, cu adevărat, copii de spirit ai lui Dumnezeu și că am trăit alături de El înainte de a ne naște pe pământ. Vezi D&L 76:23–24; Avraam 3:22–28.)
- În ce fel este cunoașterea faptului că sunteți, cu adevărat, un copil al Dumnezeu o binecuvântare în viața dumneavoastră?

Scripturi

Elder Bruce R. McConkie a spus că profetul Joseph Smith „a dat lumii noastre prezente mai multe scripturi sfinte decât oricare alt profet care a trăit vreodată“ (în Conference Report, apr. 1976, pag. 142, sau Ensign, mai 1976, pag. 95).

Aceste scripturi sunt Cartea lui Mormon, Doctrina și legămintele, Perla de mare preț și Traducerea Bibliei realizată de Joseph Smith.

În timp ce slujea în Cvorumul celor Doisprezece, elder Gordon B. Hinckley a spus: „[Joseph Smith] a tradus și a publicat Cartea lui Mormon, un volum de 522 de pagini, care, de atunci, a fost tradus în [multe] limbi și care este acceptat de milioane de oameni de-a lungul pământului ca fiind cuvântul lui Dumnezeu. Revelațiile pe care le-a primit el și alte scrieri ale lui sunt deopotrivă scripturi pentru aceste milioane. Totalul de pagini este echivalent cu aproape întreg Vechiul Testament din Biblie și totul a venit printr-un singur om de-a lungul a câțiva ani“ (în Conference Report, apr. 1997, pag. 96, sau *Ensign*, mai 1997, pag. 65).

- În ce fel au fost o binecuvântare în viața dumneavoastră scripturile aduse la lumină prin profetul Joseph Smith?

Pentru mai multe informații despre aceste scripturi, vezi lecțiile 1, 4 și 13.

Adevăruri despre planul salvării

- Ce adevăruri despre planul salvării au fost restaurate prin profetul Joseph Smith? (Puteți pune accentul pe o parte din materialul din lecțiile 19 și 20.)
- În ce fel a fost cunoașterea acestor adevăruri o binecuvântare în viața dumneavoastră?

Adevăruri despre salvarea celor morți

- Ce adevăruri despre salvarea celor morți au fost restaurate prin profetul Joseph Smith? (Răspunsurile le-ar putea include pe acela că noi efectuăm botezuri, în temple, pentru aceia care au murit fără a primi această rânduială. Vezi D&L 128:18.) De ce sunt importante aceste adevăruri?

Explicați că salvarea celor morți este una dintre cele mai inspiratoare doctrine restaurate prin profetul Joseph Smith. Pentru mai multe informații, vezi lecțiile 29 și 39.

Clădirea de temple și efectuarea rânduinelor din templu

- Ce binecuvântări ați primit în viață datorită existenței templelor și rânduinelor din templu? (Puteți discuta despre binecuvântarea familiei eterne, posibilă prin rânduiala pecetluirii în templu.)

Alte contribuții

Puteți trece în revistă alte contribuții ale profetului Joseph Smith și binecuvântările pe care ni le aduc în viață:

- a. Biserica a fost restaurată prin el (vezi lecția 9);
- b. el a început munca, din această dispensație, de propovăduire a Evangheliei tuturor națiunilor și de adunare a lui Israel (vezi lecția 12);
- c. legea consacrării a fost revelată prin el (vezi lecția 14);
- d. Cuvântul de înțelepciune a fost revelat prin el (vezi lecția 22);
- e. informațiile despre clădirea Sionului din zilele din urmă au fost revelate prin el (vezi lecțiile 27 și 46);
- f. el a scris Articolele de credință (vezi prima idee suplimentară pentru predare).

- De ce este important ca fiecare dintre noi să aibă o mărturie a faptului că Joseph Smith a fost un profet al lui Dumnezeu? Cum s-a format mărturia dumneavoastră despre chemarea lui Joseph Smith? În ce fel v-a întărit mărturia studierea Doctrinei și legămintelor din acest an?
- Cum ne putem arăta recunoștința pentru viața și misiunea profetului Joseph Smith?

Concluzii

Subliniați importanța contribuțiilor profetului Joseph Smith în viețile noastre. Vă puteți depune mărturia despre chemarea sa ca profet al lui Dumnezeu.

Idei suplimentare pentru predare

Puteți folosi una sau mai multe dintre ideile următoare pentru a completa planul lecției sugerat.

1. Articolele de credință

Explicați că în Articolele de credință sunt enunțate multe dintre doctrinele fundamentale ale Bisericii. Ele au fost scrise de profetul Joseph Smith care le-a formulat într-o scrisoare adresată lui John Wentworth, un redactor de ziar din Chicago, care a solicitat o declarație despre crezurile și istoria Bisericii. Mai târziu, ele au fost canonizate ca scripturi în Perla de mare preț.

Președintele Spencer W. Kimball a întrebat: „Câți dintre dumneavoastră știu Articolele de credință? ... Le știți? Le-ați repetat? Când știi Articolele de credință ești întotdeauna pregătit pentru o predică. Și ele sunt fundamentale, nu-i așa? Cred că ar fi un lucru minunat dacă le-am învăța cuvânt cu cuvânt. Aceasta ar însemna să nu greșim și să nu uităm“ (în Conference Report, oct. 1975, pag. 119, sau *Ensign*, nov. 1975, pag. 79).

- De ce este important să știm Articolele de credință? Invitați-i pe membrii clasei să relateze experiențe în care Articolele de credință i-au ajutat.

2. „Laudă profetului“

Rugați membri ai clasei să se pregătească să cânte „Laudă profetului“ (Imnuri și cântece pentru copii, pag. 50). Sau rugați pe un membru sau un grup de membri ai clasei să se pregătească să-l intoneze. Explicați că William W. Phelps a scris textul acestui imn pentru a aduce un omagiu profetului Joseph Smith.

3. Prezentări video

Dacă dispuneți de caseta video *Teachings from the Doctrine and Covenants and Church History* (53933), puteți prezenta „Joseph Smith: The Prophet of Restoration“ („Joseph Smith: profetul restaurării“), un segment de 13 minute.

Dacă dispuneți de caseta *Doctrine and Covenants and Church History Video Presentations* (53912), puteți rula segmentul cu durata de 2 minute „The Martyrdom of Joseph Smith“ („Martiriul lui Joseph Smith“).

Scop	Să îi ajute pe membrii clasei să înțeleagă procesul succesiunii la conducerea Bisericii și cum a început Brigham Young să-i pregătească pe sfinți pentru călătoria lor spre vest.
Pregătire	<ol style="list-style-type: none"> 1. Studiați, rugându-vă, următoarele scripturi și alte materiale: <ol style="list-style-type: none"> a. Doctrină și legăminte 107:22–24; b. <i>Our Heritage</i>, paginile 66–71. 2. Revedeți materialele pentru această lecție din <i>Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei</i> (35686). Planificați moduri în care să faceți referire la ele în timpul lecției. 3. Rugați-i pe membrii clasei să se pregătească pentru a prezenta pe scurt următoarele secțiuni din <i>Our Heritage</i>: <ol style="list-style-type: none"> a. „Succession in the Presidency” („Succesiunea la președinție”) (paginile 66–67); b. “Preparing to Leave Nauvoo” („Pregătirea pentru a părăsi Nauvoo” și “The Trials of a Winter Trek” („Încercările unui drum pe timp de iarnă”) (paginile 69–70). 4. Dacă următoarele ilustrații sunt disponibile, pregătiți-vă să le folosiți în timpul lecției: Templul din Nauvoo (62432; Setul de ilustrații inspirate din scripturi, 501); Exodul din Nauvoo, februarie-mai 1846 (62493; Setul de ilustrații inspirate din scripturi, 410); și Exodul din Nauvoo (Setul de ilustrații inspirate din scripturi, 411).

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției	<p>În funcție de situație, folosiți activitatea următoare sau una proprie pentru a începe lecția.</p> <p>Explicați că, după moartea profetului Joseph Smith, mulți oameni au spus că Biserica va înceta să existe.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ce nu au înțeles acei oameni despre conducerea Bisericii? <p>Citiți următoarea declarație a președintelui Joseph Fielding Smith:</p> <p>„Nici un om nu poate, de unul singur, să conducă această biserică. Este Biserica Domnului Isus Hristos; El este la cârma ei...</p> <p>El îi alege pe oameni și îi cheamă să fie instrumente în mâinile Sale pentru a îndeplini scopurile Sale și El îi ghidează și îi îndrumă în muncile lor. Dar, oamenii sunt doar instrumente în mâinile Domnului și cinstea și slava pentru tot ce realizează slujitorii Săi sunt și trebuie să-I fie atribuite Lui întotdeauna.</p>
-------------------------------------	---

Dacă aceasta ar fi fost lucrarea omului, ar fi eșuat, dar ea este lucrarea Domnului și El nu eșuează“ (în Conference Report, apr. 1970, pag. 113, sau *Improvement Era*, iun. 1970, pag. 26).

Explicați că, după martiriul profetului Joseph Smith, dat fiind procesul inspirat al succesiunii la conducere, care continuă și astăzi, Brigham Young a devenit conducătorul Bisericii. În această lecție se discută despre procesul succesiunii la Președinția Bisericii și descrie cum a început Brigham Young să-i pregătească pe sfinți pentru drumul lor spre vest, spre Valea Salt Lake.

Discuții și aplicații

Selectați, rugându-vă, materialul pentru lecție care se potrivește cel mai bine nevoilor membrilor clasei. Încurajați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi pe care le discutați.

1. Profetul Joseph Smith a dat Celor Doisprezece cheile împărăției și i-a învățat principiile succesiunii la președinție

Explicați că, în iarna dintre anii 1843–1844, la Nauvoo, profetul Joseph Smith a petrecut mai multe zile dând membrilor Cvorumului celor Doisprezece înzestrările din templu și învățându-i responsabilitățile pe care le aveau. El a spus Celor Doisprezece că era îngrijorat de faptul că avea să moară curând fără a fi conferit cheile împărăției celorlalți. Wilford Woodruff, pe atunci membru al Cvorumului celor Doisprezece, a amintit următoarele cuvinte ale profetului Joseph:

„Acum, fraților, eu îi mulțumesc lui Dumnezeu că am trăit să văd ziua în care am fost împuternicit să vă dau înzestrările voastre și pecetluiesc, acum, asupra capetelor voastre toate puterile Preoției aaronice și ale Preoției lui Melhisedec și ale apostolatului, împreună cu toate cheile și puterile pe care le implică, pe care Dumnezeu le-a pecetluit asupra mea; și, acum, eu pun întreaga muncă, povară și grijă pentru această Biserică și Împărăție a lui Dumnezeu pe umerii voștri și vă poruncesc acum, în numele Domnului Isus Hristos, să vă întăriți umerii și să purtați această Biserică și Împărăție a lui Dumnezeu înaintea cerului și pământului și înaintea lui Dumnezeu, a îngerilor și a oamenilor“ (în James R. Clark, comp., *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 6 volume [1965-1975], 3:134).

- Un principiu important referitor la succesiunea la președinție este consemnat în D&L 107:22–24. Citiți aceste versete împreună cu membrii clasei. Ce ne învață aceste versete despre relația dintre Prima Președinție și Cvorumul celor Doisprezece Apostoli? (Explicați că Prima Președinție și Cei Doisprezece Apostoli formează fiecare un cvorum. Cele două cvorumuri sunt egale în ceea ce privește autoritatea și puterea, dar Prima Președinție este chemată să prezideze.)
- De ce este important să înțelegem această relație dintre aceste două cvorumuri care prezidează ale Bisericii?

Președintele Harold B. Lee a spus: „Profetul Joseph Smith a declarat că ‘acolo unde nu există președinte, nu există nici Prima Președinție’. Imediat după moartea unui președinte, următorul organism din ierarhie, Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, devine autoritatea care prezidează, președintele Celor Doisprezece devenind automat președinte în exercițiu al Bisericii până când

un președinte al Bisericii este oficial rânduit și susținut în oficiul său“ (în Conference Report, apr. 1970, pag. 123, sau *Improvement Era*, iun. 1970, pag. 28).

Pentru informații suplimentare referitoare la procesul succesiunii, vezi prima idee suplimentară pentru predare.

2. După martiriul lui Joseph Smith, Cei Doisprezece au prezidat asupra Bisericii până când Brigham Young a fost susținut președinte

Președintele Brigham Young

Explicați că, atunci când Joseph Smith a murit, Prima Președinție a fost dizolvată și Cvorumul celor Doisprezece a devenit autoritatea care prezidează a Bisericii. Rugați-l pe membrul clasei desemnat să prezinte pe scurt secțiunea „Succession in the Presidency“ din *Our Heritage*, paginile 66–67.

- Ce nu a înțeles Sidney Rigdon despre conducerea Bisericii? Care a fost răspunsul inițial pe care l-a dat Brigham Young la întrebarea despre cine va conduce Biserica? (Vezi *Our Heritage*, pagina 66. El a dorit să cunoască voința Domnului cu privire la această problemă.) Ce putem învăța din exemplul lui Brigham Young?

- În sesiunea de după-amiază a adunării în care se discuta despre conducerea Bisericii, Brigham Young a profetizat că aceia care nu îi urmau pe Cei Doisprezece nu vor reuși și că numai apostolii vor putea să clădească împărăția lui Dumnezeu (*Our Heritage*, pagina 67). Cum s-a confirmat acest lucru de-a lungul istoriei Bisericii și în zilele noastre?

Explicați că, la încheierea sesiunii, sfinții au votat, în unanimitate, susținerea membrilor Cvorumului celor Doisprezece în calitate de conducători ai Bisericii (*Our Heritage*, pagina 67). Cvorumul celor Doisprezece, cu Brigham Young ca președinte al cvorumului, a prezidat asupra Bisericii timp de trei ani și jumătate. În ziua de 27 decembrie 1847, a fost organizată Prima Președinție, cu Brigham Young ca președinte.

3. Înainte de a părăsi Nauvoo, sfinții au primit rânduielile din templu

Expuneți ilustrația cu templul Nauvoo. Explicați că sfinții se pregăteau să părăsească Nauvoo și, în același timp, ei munceau din greu să termine templul. De îndată ce templul a fost terminat, ei s-au adunat în număr mare pentru a-și primi rânduielile din templu. Următoarele consemnări din jurnalul președintelui Brigham Young arată cât de nerăbdători erau sfinții să primească aceste rânduieli:

„În această dimineață, se afla o mulțime imensă în camera de primire așteptând să intre... O sută douăzeci și unu de persoane au primit rânduielile“ (*History of the Church*, 7:565).

„Sfinții s-au arătat atât de nerăbdători să primească rânduielele [din templu] și noi am fost atât de nerăbdători să le efectuăm, încât eu m-am dedicat în întregime muncii Domnului din templu, zi și noapte, neacordând mai mult de patru ore pentru somn, în medie, pe zi și mergând acasă o dată pe săptămână.

Elder Heber C. Kimball și ceilalți dintre Cei Doisprezece au participat neîntrerupt dar, ca urmare a oboselii, unii dintre ei a trebuit să părăsească templul pentru a se odihni și a-și reface sănătatea“ (*History of the Church*, 7:567).

Persecuțiile împotriva sfinților s-au înmulțit în ianuarie 1846. La începutul lui februarie 1846, președintele Young a anunțat că rânduielele din templu aveau să înceteze așa încât sfinții puteau să părăsească Nauvoo. Totuși, aceia care nu primiseră încă rânduielele nu doreau să plece. În data de 3 februarie 1846, președintele Young a consemnat următoarele:

„Deși anunțasem că noi nu vom participa la administrarea rânduielelor, Casa Domnului era înțesată de lume cât era ziua de lungă, nerăbdarea de a le primi fiind atât de mare încât se părea că frații voiau să ne facă să stăm aici și să continuăm înzestrările până când drumul ne-ar fi fost blocat și dușmanii noștri ne-ar fi prins. Dar eu i-am informat pe frați că acesta nu era un lucru înțelept și că noi urma să construim mai multe temple și că vom avea alte ocazii de a primi binecuvântările Domnului, de îndată ce sfinții ar fi fost pregătiți să le primească. În acest templu, noi am fost din belșug răsplătiți, chiar de-ar fi să nu mai primim alte binecuvântări. Eu i-am informat, de asemenea, pe frați că urma să înceapă plecarea cărucioarelor. M-am îndepărtat la o oarecare distanță de templu, presupunând că mulțimea avea să se împrăstie dar, la întoarcere, am găsit casa plină până la refuz.

Privind mulțimea și știind cât era de nerăbdătoare, fiind însetată și înfometată de cuvânt, noi am continuat să muncim cu sârguință în Casa Domnului. Au primit rânduielele două sute nouăzeci și cinci de persoane“ (*History of the Church*, 7:579).

- Ce putem învăța din nerăbdarea sfinților de a primi rânduielele din templu? De ce credeți că era atât de important ca sfinții să primească rânduielele templului înainte de a-și începe călătoria și a pleca din Nauvoo? (Răspunsurile l-ar putea include pe acela că o cunoaștere și tărie suplimentare i-ar fi ajutat să reziste încercărilor cu care aveau să se confrunte.) În ce moduri este templul o sursă de tărie și îndrumare pentru dumneavoastră?

Explicați că munca în templu a continuat restul săptămânii și, apoi, templul a fost închis. În total, aproape 6.000 de sfinți și-au primit înzestrările înainte de a-și începe călătoria spre vest.

4. Pornind în călătoria lor spre vest, sfinții au trecut prin încercări și au trăit miracole

Expuneți ilustrația cu exodul din Nauvoo. Explicați că unii dintre sfinți au început să părăsească Nauvoo din ziua de 14 februarie 1846. Rugați-l pe membrul clasei desemnat să prezinte pe scurt secțiunile “Preparing to Leave Nauvoo” și “The Trials of a Winter Trek” din *Our Heritage*, paginile 69–70.

Pentru că sfinții au început să plece din Nauvoo pe timp de iarnă și au fost siliți să facă pregătirile în grabă, ei au avut o călătorie plină de greutate. O experiență demnă de relatat au trăit-o la începutul lunii februarie la Sugar Creek, la

aproximativ șapte mile depărtare de Nauvoo, pe partea dinspre statul Iowa a fluviului Mississippi. În prima noapte în care au făcut tabără la Sugar Creek, s-au născut nouă copii. Vremea era extrem de friguroasă și sfinții nu aveau adăposturi potrivite. Eliza R. Snow a consemnat:

„Mamele au dat naștere pruncilor în aproape toate condițiile imaginabile, mai puțin cele cu care erau obișnuite; unele în corturi, altele în cărucioare – pe ploii puternice și pe furtuni de zăpadă. Am auzit că cineva a născut într-un adăpost încropit într-o fostă colibă, ai cărui pereți erau pături fixate în pământ cu țărugi iar prin acoperișul din coajă de copac picura ploaia. Surori dornice să ajute, țineau ligheane pentru a opri apa care cădea, protejându-i astfel pe noul născut și mama sa...

Să nu uităm că mamele acestor bebeluși născuți în pustietate nu erau... obișnuite să umble prin păduri și să înfrunte ploii și furtuni... Cele mai multe dintre ele fuseseră născute și educate în Statele Estice – acolo îmbrățișaseră Evanghelia așa cum fusese ea propovăduită de Isus și apostolii Săi și, de dragul religiei lor, se alăturaseră sfinților și, în condiții grele, ajutaseră, prin credința, răbdarea și energia lor, ca Nauvoo să devină ceea ce spunea numele său, 'frumosul'. Acolo, ele avuseseră case plăcute, decorate cu flori și îmbogățite de pomi fructiferi, care tocmai începeau să dea roade bogate.

Ele tocmai fluturaseră un ultim rămas bun... acestor case și, cu puținele lucruri care au putut fi puse în unul, două și, în unele cazuri, trei cărucioare, ele porniseră spre pustiu“ (în Edward W. Tullidge, *The Women of Mormondom* [1877], pag. 307–308).

- Ce anume vă impresionează la sfinții din această relatare?

Explicați că, până în septembrie 1846, majoritatea sfinților părăsiseră Nauvoo și erau risipiți pe teritoriul statului Iowa, în așezări pe care ei le pregătiseră pentru iarna ce urma să vină. Hotărâte să alunge din Nauvoo și restul sfinților, gloatele le-au jefuit casele și i-au alungat în josul fluviului. Unii dintre ei au scăpat traversând fluviul, dar nu au putut lua provizii sau îmbrăcăminte cu ei. Cei care nu au putut să scape au fost bătuți sau aruncați în fluviu de gloate.

Taberele de refugiați, în care se aflau cinci până la șase sute de bărbați, femei și copii rămași fără case erau risipite pe o distanță de două mii de-a lungul fluviului. Cei mai mulți aveau numai pături sau copaci pentru a-și face un adăpost și foarte puține alimente. Mulți dintre ei erau prea bolnavi pentru a călători și unii au murit. Episcopul Newel K. Whitney a cumpărat făină și a împărțit-o cât a putut de bine, dar acest lucru nu era suficient pentru a-i hrăni pe oameni. Apoi, Domnul le-a dat cele necesare într-un mod miraculos.

În ziua de 9 octombrie, când alimentele erau mai puține ca niciodată, mai multe stoluri mari de prepelițe s-au îndreptat spre tabără și păsările s-au oprit din zbor pe pământ și chiar pe mese. Sfinții înfomețați au prins, au gătit și au mâncat multe dintre ele. Pentru cei credincioși, acesta a fost un semn al milei lui Dumnezeu față de Israelul timpurilor moderne, pentru că un eveniment similar trăise și Israelul din timpurile străvechi (vezi B. H. Roberts, *A Comprehensive History of the Church*, 3:135–136).

- Ce miracol similar a înfăptuit Domnul pentru poporul lui Israel din timpurile străvechi? (Vezi Exodul 16:12–15.) Cum v-a dat Domnul cele necesare în momentele grele?

Concluzii

Depuneți-vă mărturia despre adevărurile discutate în timpul lecției, așa cum sunteți îndemnat de Spirit.

**Idei suplimentare
pentru predare**

Materialele următoare completează planul lecției sugerat. Puteți folosi una sau mai multe dintre aceste idei în timpul lecției.

1. Informații suplimentare despre succesiunea la președinția Bisericii

Procesul succesiunii la președinția Bisericii a avut loc de multe ori și, acum, urmează modelul arătat la pagina 211. Dacă simțiți că membrii clasei ar învăța mai multe din descrierea detaliată a acestui proces, revedeți următoarele etape împreună cu ei.

1. Un bărbat care a fost rânduit dinainte să prezideze, într-o zi, asupra Bisericii este chemat, prin revelație să fie membru al Cvorumului celor Doisprezece Apostoli.
2. El este pregătit pentru viitoarea sa chemare prin asocierea sa cu membrii Cvorumului și ai Primei Președinții și prin responsabilitățile care i se încredințează. Pe măsură ce înaintează în vârstă, depășind vârsta altor membri ai Cvorumului, el ajunge președinte al Cvorumului celor Doisprezece și numai președintele Bisericii este apostol de mai mult timp decât el.
3. Când un președinte al Bisericii moare, Prima Președinție se dizolvă. Consilierii din Prima Președinție își reiau locurile din Cvorumul celor Doisprezece (dacă au fost membri ai cvorumului). Cvorumul celor Doisprezece devine cvorumul care prezidează în Biserică. Președintele Celor Doisprezece devine autoritatea care prezidează în Biserică.
4. Membrii Celor Doisprezece se adună în templu, postind și rugându-se. Îndrumați prin revelație, ei ajung la o decizie unanimă cu privire la reorganizarea Primei Președinții. În conformitate cu această decizie, ei îl susțin pe membrul cel mai în vârstă al Celor Doisprezece ca președinte al Bisericii. Apoi, ei își așează mâinile pe capul lui și îl rânduesc și îl pun deoparte ca președinte al Bisericii.
5. Noul președinte alege doi bărbați (de obicei membri ai Cvorumului celor Doisprezece) pentru a-i fi consilieri.
6. Locurile din Cvorumul celor Doisprezece, rămase libere ca urmare a reorganizării președinției, sunt ocupate.

2. Adversarul caută să împiedice munca în templu

Sfinții din Nauvoo au întâmpinat multă împotrivire în timp ce munceau să termine templul. Vorbind despre persecuțiile cu care se confruntau sfinții de fiecare dată când încercau să construiască un templu, elder Boyd K. Packer, din Cvorumul celor Doisprezece, a spus:

„Sfinții întâmpinau împotrivire pentru că adversarul se temea de templu. El ar fi făcut orice pentru a împiedica construirea lui“ (*The Holy Temple* [1980], pag. 175).

- De ce se teme adversarul de temple și de munca în templu? Ce putem face pentru a ne întări hotărârea de a merge la templu indiferent de obstacolele cu care ne confruntăm?

3. „Veniți voi sfinți“

Pregătiți-i pe membrii clasei să intoneze „Veniți, voi sfinți“ (*Imnuri și cântece pentru copii*, pag. 2). Sau rugați pe un membru sau pe un grup de membri ai clasei să se pregătească să-l intoneze. După imn, rezumați evenimentele care l-au inspirat pe William Clayton să-l scrie (*Our Heritage*, pagina 71).

Scop Să îi ajute pe membrii clasei să înțeleagă faptul că drumul pionierilor către Valea Salt Lake este o paralelă a călătoriei noastre înapoi, la Tatăl nostru Ceresc, și să aprecieze sacrificiile făcute de pionieri.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, următoarele scripturi și alte materiale:
 - a. Doctrină și legăminte 136;
 - b. *Our Heritage*, paginile 71–77.
2. Revedeți materialele pentru această lecție din *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei* (35686). Planificați moduri în care să faceți referire la ele în timpul lecției.
3. Rugați-i pe membrii clasei să se pregătească pentru a prezenta pe scurt următoarele secțiuni din *Our Heritage*:
 - a. “Winter Quarters” (Cartierul de Iarnă) (paginile 71–72);
 - b. “The Brooklyn Saints” (Sfinții din Brooklyn) (paginile 74–75);
 - c. “The Gathering Continues” (Adunarea continuă) (paginile 75–76);
 - d. “This Is the Right Place” (Acesta este locul potrivit) (paginile 76–77).
4. Dacă următoarele ilustrații sunt disponibile, pregătiți-vă să le folosiți în timpul lecției: Mary Fielding și Joseph F. Smith străbătând câmpiile (62608; Setul de ilustrații inspirate din scripturi, 412) și Pionierii îmbarcați pe o navă sosesc în Golful San Francisco (Setul de ilustrații inspirate din scripturi, 421).

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției În funcție de situație, folosiți activitatea următoare sau una proprie pentru a începe lecția.

Scrieți *Pământul promis* pe tablă. Explicați că scripturile ne spun că Domnul a condus, de multe ori, grupuri de oameni din locurile în care trăiau către un „pământ promis”. Scripturile se referă deseori la astfel de locuri ca la un pământ ales, un pământ al păcii sau un pământ al moștenirii (1 Nefi 2:20; D&L 45:66; 103:11).

- Puteți numi un grup din scripturi care a fost condus în călătoria către un pământ promis? (Scrieți pe tablă răspunsurile membrilor clasei. Răspunsurile ar putea fi: iarediții, familia lui Lehi, copiii lui Israel din Vechiul Testament și Brigham Young și pionierii.)

Explicați că viața noastră de muritori este precum o călătorie către „pământul promis” al împărăției celestiale. Vorbind despre pionierii care au pus temelia acestei dispensații, elder M Russell Ballard, din Cvorumul celor Doisprezece, a spus:

„Călătoria lor este o paralelă a propriei noastre călătorii. Există învățăminte pentru noi în fiecare pas pe care l-au făcut ei – învățăminte despre dragoste, curaj, angajare, devotament, puterea de a îndura și, mai ales, credință“ (în Conference Report, apr. 1997, pag. 81, sau *Ensign*, mai 1997, pag. 59).

În această lecție se discută despre una dintre cele mai mărețe călătorii din istorie – drumul pionierilor către Valea Salt Lake. În timpul lecției, invitați-i pe membrii clasei să compare drumul pionierilor cu propriul drum către viața veșnică.

Discuții și aplicații

Selectați, rugându-vă, materialul pentru lecție care se potrivește cel mai bine nevoilor membrilor clasei. Încurajați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi pe care le discutați.

1. Domnul i-a instruit pe sfinți cu privire la pregătirea fizică pentru călătoria lor

Rugați-l pe membrul clasei desemnat să prezinte pe scurt relatarea despre popasul sfinților la Cartierul de Iarnă din *Our Heritage*, paginile 71–72.

- În Cartierul de Iarnă, sfinții au avut mult de suferit din cauza bolilor și altor greutăți, dar au continuat să muncească și să se pregătească pentru călătoria lor. În ce feluri au fost ei și alții binecuvântați pentru fermitatea lor neclintită? (Răspunsurile l-ar putea include pe acela că o cunoaștere și tărie suplimentare i-a ajutat să reziste încercărilor cu care s-au confruntat.) Ați fost binecuvântați atunci când ați perseverat în momente grele? Cum îi poate ajuta perseverența din momentele grele pe cei care vin după noi?

Explicați că, în ianuarie 1837 la Cartierul de Iarnă, președintele Brigham Young a primit o revelație referitoare la călătoria spre vest a sfinților. Această revelație este consemnată în D&L 136.

- Ce instrucțiuni a dat Domnul sfinților cu privire la pregătirea pentru călătoria lor? (Citiți următoarele versete împreună cu membrii clasei și identificați instrucțiunile din fiecare pasaj. Alegeți câteva dintre întrebări pentru a-i ajuta pe membrii clasei să discute și să pună în practică aceste instrucțiuni.)
 - a. D&L 136:2. (Faceți „legământul și promisiunea de a ține toate poruncile și legile Domnului.“) De ce era această instrucțiune atât de importantă pentru sfinți? Cum putem noi pune în practică această instrucțiune în călătoria noastră?
 - b. D&L 136:3. (Sub îndrumarea Cvorumului celor Șaptezeci, organizați companii cu un președinte și doi consilieri, cu căpitani pentru o sută, pentru cincizeci și pentru zece oameni.) Care este asemănarea dintre acest mod de organizare și modul de organizare al episcopilor și țărurilor?
 - c. D&L 136:5. („Fiecare companie să se asigure cu toate... cu care va putea.“) De ce este important ca noi să ne străduim să ne bazuim pe forțele proprii, să ne asigurăm singuri cele necesare?
 - d. D&L 136:6. („Să facă pregătirile pentru aceia care vor locui [rămâne în urmă].“) Ce pregătiri au făcut sfinții pentru aceia care urmau să rămână în urmă? (Vezi D&L 136:7, 9.) Cum ni se poate aplica această instrucțiune?
 - e. D&L 136:8. („Preluarea săracilor, a văduvelor [și] a orfanilor.“) Cum putem noi îndeplini aceste responsabilități astăzi?

- f. D&L 136:10. („Fiecare om să-și folosească toată influența și toate bunurile pentru a-i muta pe acești oameni în[tr-un]... țărșuș al Sionului.“) Cum ni se poate aplica această instrucțiune?

2. Domnul i-a instruit pe sfinți cu privire la comportamentul lor

Predați și discutați D&L 136:17–33. Explicați că, pe lângă instrucțiunile privind pregătirile materiale, Domnul a dat sfinților și îndrumări cu privire la probleme spirituale și comportamentul lor, unii față de alții.

- Ce instrucțiuni a dat Domnul sfinților cu privire la modul în care trebuia să se poarte? (Citiți următoarele versete împreună cu membrii clasei și identificați instrucțiunile din fiecare pasaj. Alegeți câteva dintre întrebări pentru a-i ajuta pe membrii clasei să discute și să pună în practică aceste instrucțiuni.)
 - a. D&L 136:19. (Dacă un om va căuta să-și sporească singur faima și nu va căuta sfatul Meu, nu va avea nici o putere.“) De ce era umilința importantă pentru sfinți în călătoria lor? Cum caută, uneori, oamenii să-și sporească singuri faima? Cum putem căuta mai mult slava Domnului și nu pe a noastră?
 - b. D&L 136:21. („Păziți-vă de a face rău prin luarea numelui Domnului în deșert.“ Vezi, de asemenea, Exodul 20:7.) De ce este important ca noi să avem respect față de numele Domnului?
 - c. D&L 136:23–24. („Încetați de a vă certa unul cu altul; încetați de a vorbi rău unul despre altul... cuvintele voastre să contribuie la edificare unuia de către altul.“) În ce fel cearta și vorbitul de rău ne afectează pe noi, ca oameni? Cum putem depăși cearta? Ce putem face pentru a ne edifica sau înălța spiritual unul pe altul?
 - d. D&L 136:25–26. (Returnați lucrurile împrumutate sau găsite.)
 - e. D&L 136:27. („Să fii sârguincios în păstrarea a ceea ce ai.“) Ce credeți că înseamnă să fii un „administrator înțelept“? În ce fel afectează modul în care administrăm posesiunile materiale bunăstarea noastră spirituală?

În D&L 136:28, Domnul dă instrucțiuni cu privire la modul de recreare adecvat. Vorbind despre acest subiect, elder David O. McKay ne-a învățat:

„Pe câmpie, după o zi de marș, cărucioarele erau puse în cerc, un om cu o vioară își ocupa locul lângă focul de tabără și acolo, în prerie, dârjii pionieri se prindeau de mâini în dans, totul începând cu o rugăciune, și participau la o distracție care întărea spiritul Evangheliei... Președintele Brigham Young... a spus odată, în esență: 'Atmosfera din timpul dansului trebuie să fi fost astfel încât, dacă un vârstnic era chemat de la petrecere să slujească unei persoane bolnave, el putea pleca fiind însoțit de același spirit care l-ar fi însoțit dacă pleca de la o adunare a cvorumului vârstnicilor“ (în Conference Report, apr. 1920, pag. 117).

- Cum putem aplica noi acest sfat?
- Ce i-a instruit Domnul pe sfinți să facă pentru a învăța înțelepciunea? (Vezi D&L 136:32–33.) În ce situații din viața dumneavoastră ați constatat că aceste instrucțiuni sunt adevărate?

3. Sub îndrumarea președintelui Brigham Young, sfinții au călătorit spre valea Salt Lake

Puteți folosi harta 3 de la pagina 304 din acest manual și de la pagina 31 din *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei*. Explicați că, înainte de a muri cu doi ani, profetul Joseph Smith a profețit că „sfinții vor suferi în continuare multă durere și vor fi alungați către Munții Stâncoși” și că unii dintre ei aveau să „trăiască pentru a merge și ajuta la întemeierea de așezări și construirea de orașe și să vadă pe sfinți devenind un popor puternic în mijlocul Munților Stâncoși” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith [1976], pag. 255). Îndeplinind această profeție, în perioada 1847–1869, aproximativ 70.000 de membri ai Bisericii din întreaga lume au străbătut drumul până în Utah.

Exodul către Vest În ziua de 4 februarie 1846, primul cărucior a traversat fluviul Mississippi pentru a începe istoricul drum către vest.

Expuneți ilustrațiile cu Mary Fielding și Joseph F. Smith și cu sfinții sosind la San Francisco. Explicați că există multe povestiri despre credința și curajul dovedite de sfinți în timpul călătoriei spre Utah.

Rugați-i pe membrii clasei desemnați să prezinte pe scurt următoarele secțiuni din *Our Heritage*: “The Brooklyn Saints” („Sfinții din Brooklyn”) (paginile 74–75), “The Gathering Continues” („Adunarea continuă”) (paginile 75–76) și “This Is the Right Place” („Acesta este locul potrivit”) (paginile 76–77). Dacă timpul permite, puteți relata alte povestiri inspirate despre povestiri (vedeți prima idee suplimentară pentru predare). De asemenea, îi puteți invita pe membri clasei să spună povestiri despre pionieri, care i-au inspirat. Aceste povestiri despre pionieri pot fi și din alte perioade ale istoriei Bisericii și din alte țări în care Biserica a fost stabilită.

- Ce sentimente aveți când vă gândiți la moștenirea de credință și sacrificiu pe care ne-au lăsat-o pionierii și alți sfinți? Cine sunt pionierii Bisericii din zona dumneavoastră? Cum putem noi transmite același fel de moștenire acelora care vor veni după noi?
- Ce învățăminte putem desprinde din drumul pionierilor, care să ne ajute în călătoria noastră înapoi, în prezența lui Dumnezeu. (După ce membrii clasei au avut șansa de a răspunde, citiți următoarea declarație a elderului M. Russell Ballard.)

„Viața nu este întotdeauna ușoară. La un moment dat în timpul călătoriei noastre, este posibil să ne simțim, în mare măsură, ca pionierii în timp ce traversau Iowa – în noroi până la genunchi, obligați să ne îngropăm o parte din vise de-a lungul drumului. Noi, toți, ne confruntăm cu creste stâncoase, vântul care ne suflă în față și iarna care vine prea devreme. Uneori, praful care ne înțeapă ochii și ne întunecă vederea pare să nu aibă sfârșit. Muchiile ascuțite ale disperării și descurajării ies din pământ pentru a ne încetini mersul... Uneori, ajungem în vârful unei culmi a vieții, așa cum au făcut pionierii, numai pentru a vedea mai multe vârfuri de munți în față, mai înalte și mai grele decât cel pe care tocmai l-am traversat. Bizuindu-ne pe rezervoarele nevăzute ale credinței și îndurării, noi, așa cum au făcut strămoșii noștri, înaintăm, puțin câte puțin, către acea zi în care glasurile noastre se vor putea alătura celor ale tuturor pionierilor care au îndurat cu credință, cântând: 'Bucuroși să cântăm!'" (în Conference Report, apr. 1997, pag. 82, sau *Ensign*, mai 1997, pag. 61).

Concluzii

Subliniați că, sub multe aspecte, călătoria noastră spre viața veșnică este similară cu cea în care pionierii au străbătut America. Pionierii au străbătut câmpiile cu prețul unui nespus sacrificiu personal și, deseori, înfruntând greutăți mari. Dovedind mare credință, curaj și dorință de a îndura până la sfârșit, ei ne sunt exemplu de urmat.

Explicați că aceasta este ziua noastră din istoria împărăției lui Dumnezeu pe pământ. Pionierii au pus temelia, dar acum terminarea lucrării depinde de noi. Așa cum a mărturisit președintele James E. Faus: „Credința în fiecare pas va împlini viziunea profetică referitoare la destinul glorios al acestei Biserici“ (în Conference Report, oct. 1997, pag. 58, sau *Ensign*, nov. 1997, pag. 42).

Elder M. Russell Ballard a spus: „Noi suntem moștenitorii unei moșteniri uriașe. Este privilegiul și responsabilitatea noastră să participăm la procesul permanent al restaurării și sunt mari și eroice povestiri de credință de scris în zilele noastre. Vom avea nevoie de fiecare strop de tărie, înțelepciune și energie pentru a depăși obstacolele cu care ne vom confrunta. Dar nici acestea nu vor fi suficiente. Vom învăța, așa cum au făcut strămoșii noștri pionieri, că numai în credință – credință adevărată, totală, testată și încercată – ne vom găsi siguranța și încrederea în timp ce vom pași pe cărările noastre periculoase prin viață“ (în Conference Report, apr. 1997, pag. 83, sau *Ensign*, mai 1997, pag. 61).

Depuneți mărturie că multe dintre sfaturile pe care le-au primit pionierii în D&L 136 referitoare la modul în care să se pregătească pentru călătoria lor se aplică și călătoriei noastre. Încurajați-i pe membrii clasei să-și arate recunoștința față de pionieri ducând mai departe moștenirea lor de credință.

Idei suplimentare pentru predare

Puteți folosi una sau ambele idei de mai jos pentru a completa planul lecției sugerat.

1. Sacrificii făcute de pionieri

Pe lângă faptul că a profetizat că mulți sfinți aveau să trăiască pentru a deveni un mare popor în Munții Stâncoși, Joseph Smith a prezis și suferințele lor. El a spus că unii vor „fi uciși de către persecutorii noștri sau își vor pierde viețile ca urmare a condițiilor sau bolii“ (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, pag. 255).

Împărtășiți următoarea relatare a elderului Thomas S. Monson din perioada în care slujea în Cvorumul celor Doisprezece:

„Pionierii mormoni au suferit și au murit cu sutele din cauza bolii, condițiilor sau lipsei de alimente. Au fost unii care, din cauza lipsei de căruțe și atelaje, au parcurs pe jos cele 1.300 de mile, străbătând câmpii și munți, împingând și trăgând cărucioare. Unul din șase astfel de grupuri a pierit.

Pentru mulți călătoria nu a început la Nauvoo, Kirtland, Far West sau New York, ci în îndepărtate Anglie, Scoție, Scandinavie și Germanie... Între siguranța căminului și promisiunea Sionului s-au aflat furioasele și înșelătoarele ape al puternicului Atlantic. Cine poate povesti despre teama ce a prins în gheara sa inima umană în timpul acelor traversări periculoase? Îndemnați de șoaptele tăcute ale Spiritului, susținuți de o credință simplă, dar de neclintit, ei s-au încrezut în Dumnezeu lor și au întins pânzele pentru această călătorie...

La bordul uneia dintre acele nave supraaglomerate, care scârția din toate încheieturile, s-au aflat stră-străbunicii mei, firava lor familie și câteva bunuri sărăcăcioase. Valurile erau atât de înalte, călătoria atât de lungă, cabinele atât de aglomerate. Micuța Mary [fiica lor] fusese întotdeauna fragilă, dar acum, cu fiecare zi care trecea, îngrijorata ei mamă știa că micuța era tot mai slăbită. Ea se îmbolnăvisese grav... Zi după zi, părinții îngrijorați scrutau orizontul pentru a zări pământul, dar acesta nu se vedea. Acum, Mary nu se mai putea ridica din pat... Sfârșitul se apropia. Micuța Mary a trecut, în pace, dincolo de acest vâl al lacrimilor.

După ce familia și prietenii s-au adunat pe punte, căpitanul navei a condus ceremonia și acel trup drag, atât de mic întotdeauna, pus cu grijă într-o pânză udată de lacrimi, a fost lăsat să cadă în oceanul furios. Tatăl, puternic, o alina cu glas sugrumat de emoție pe mama îndurerată, repetând: „Domnul a dat și Domnul a luat, binecuvântat fie Numele Domnului. O vom vedea din nou pe Mary a noastră!“ (în Conference Report, apr. 1967, pag. 55–56, sau *Improvement Era*, iun. 1967, pag. 55).

2. Prezentarea video “Credință în fiecare pas”

Dacă dispuneți de caseta video *Teachings from the Doctrine and Covenants and Church History* (53933), puteți viziona segmentul cu durata de 16 minute „Faith in Every Footstep“.

Scop Să-i învețe pe membrii clasei despre salvarea companiei de cărucioare Martin și Willie, să le arate că Evanghelia lui Isus Hristos este un mesaj de salvare și să-i încurajeze să ajute la salvarea celor nevoiași.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, următoarele scripturi și alte materiale:
 - a. Doctrină și legăminte 4:3–7; 18:10–16; 52:40; 81:5–6; 138:58;
 - b. 3 Nefi 18:31–32; Moroni 7:45–48 (scripturi suplimentare);
 - c. citatele din această lecție;
 - d. *Our Heritage*, paginile 77–80.
2. Revedeți materialele pentru această lecție din *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei* (35686). Planificați moduri în care să faceți referire la ele în timpul lecției.
3. Dacă următoarele ilustrații sunt disponibile, pregătiți-vă să le folosiți în timpul lecției. Compania de cărucioare Martin, Bitter Creek, Wyoming, 1856 (62554; Setul de ilustrații inspirate din scripturi, 414) și Trei tineri salvează Compania de cărucioare Martin (Setul de ilustrații inspirate din scripturi, 415).
4. Dacă folosiți activitatea pentru captarea atenției, pregătiți următoarele ilustrații pentru a le folosi pe lângă cele menționate mai sus: Exodul din Nauvoo (62493; Setul de ilustrații inspirate din scripturi, 411); Compania de cărucioare (62528); și Mary Fielding și Joseph F. Smith străbătând preria (62608).

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției În funcție de situație, folosiți activitatea următoare sau una proprie pentru a începe lecția.

Expuneți ilustrațiile menționate în subcapitolul „Pregătire“, punctele 3 și 4.

- De ce este important să continuăm să repetăm povestirile despre experiențele trăite de primii pionieri sfinți din zilele din urmă?

Președintele Gordon B. Hinckley a spus: „Povestirile despre sfinții blocați de nămeți și despre suferințele și moartea lor vor fi repetate din nou și din nou... Povestirile despre salvarea lor trebuie să fie repetate din nou și din nou. Ele ne vorbesc despre însăși esența Evangheliei lui Isus Hristos“ (în Conference Report, oct. 1996, pag. 118, sau *Ensign*, nov. 1996, pag. 86).

Referindu-se la pionieri, președintele Hinckley a spus, de asemenea: „Nu voi înceta niciodată să le fiu recunoscător; sper că dumneavoastră nu veți înceta niciodată să le fiți recunoscători. Sper că ne vom aminti întotdeauna de ei... Să citim din nou și din nou și să le citim copiilor noștri sau copiilor copiilor noștri

relatările despre aceia care au suferit atât de mult“ (*Church News*, 31 iulie 1999, pag. 5).

Explicați că, în această lecție, se discută despre suferință, moarte și salvare: povestea companiilor de cărucioare Martin și Willie.

Discuții și aplicații

Alegeți, rugându-vă, materialul pentru lecție care se potrivește cel mai bine nevoilor membrilor clasei. Încurajați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi pe care le discutați.

1. Președintele Brigham Young îndrumă salvarea companiilor de cărucioare Martin și Willie

Expuneți ilustrația cu Compania de cărucioare Martin. Prezentați pe scurt primul paragraf din secțiunea „Pionieri cu cărucioare“ de la pagina 77 din *Our Heritage*. Apoi, împărtășiți următoarea relatare a președintelui Gordon B. Hinckley:

„Vă voi duce cu gândul înapoi, la conferința generală din octombrie 1856. În sâmbăta acelei conferințe, Franklin D. Richards și un mic grup au sosit în vale. Ei călătoriseră de la Cartierul de Iarnă cu un atelaj puternic și căruțe ușoare și reușiseră să ajungă într-un timp scurt. Fratele Richards l-a căutat imediat pe președintele Young. El a raportat că erau sute de bărbați, femei și copiii risipiți de-a lungul lungului drum... Ei se aflau într-o situație disperată. Iarna venise mai devreme. Vânturile aducătoare de zăpadă vuiiau peste înălțimi... Oamenii noștri erau înfometaji; cărucioarele și căruțele lor se rupeau; boii le mureau. Oamenii înșiși mureau. Toți ar fi pierit dacă nu ar fi fost salvați.

Eu cred că președintele Young nu a dormit în acea noapte. Cred că prin fața ochilor i s-au perindat imagini cu acei oameni sărmani, înghețați și pe moarte. Dimineața următoare, el a venit la vechiul Tabernacol care se afla în această piață. El a spus oamenilor:

‘Voi da acum acestor oameni subiectul și vârstnicilor textul pe care să-l citească... Acesta este... Mulți dintre frații și surorile noastre se află în câmpie, cu cărucioarele, și, probabil, mulți sunt acum la șapte sute de mile distanță de acest loc iar ei trebuie să fie aduși aici, trebuie să le trimitem ajutoare. În text se va spune să-i aducem aici. ...

Aceasta este religia mea; aceasta este îndrumarea pe care o am de la Duhul Sfânt. Să salvez oamenii...

Astăzi voi face apel la episcopi. Nu voi aștepta până mâine, nu până poimâine, voi cere 60 de atelaje bune de catări și 12 sau 15 căruțe. Nu vreau să trimit boi. Vreau să trimit cai și catări buni. Ei se află în acest Teritoriu și trebuie să-i obținem. De asemenea, 12 tone de făină și 40 de conducători de căruțe buni, pe lângă aceia care conduc atelajele...

Vă spun vouă, tuturor, că credința, religia și profesarea religiei nu va salva sufletul nici unuia dintre voi în împărăția celestială a Dumnezeuului nostru dacă voi nu aplicați în practică tocmai aceste principii pe care vi le spun acum. *Duceți-vă și aduceți-i pe acei oameni care se află acum în câmpie*’ (în LeRoy R. Hafen și Ann W. Hafen, *Handcarts to Zion* [1960], pag. 120–121).

În acea după-amiază, femeile au adunat alimente, pături și îmbrăcăminte în cantități mari. În dimineața următoare, cai au fost potcoviți și căruțe au fost

reparate și încărcate. În dimineața următoare... 16 atelaje de catâri au fost înhămate și s-au îndreptat spre est. Până la sfârșitul lui octombrie, 250 de atelaje se aflau pe drum pentru a duce alinare“ (în Conference Report, oct. 1996, pag. 117–118, sau *Ensign*, nov. 1996, pag. 85–86).

Arătați că respectivele companii de cărucioare Martin și Willie au făcut tot ce au putut pentru a ajunge în valea Salt Lake, dar nu au putut merge mai departe. Era necesar ca oamenii să fie salvați. Fără aceste echipe de salvare, toți ar fi murit.

- Ce experiențe ați trăit în care ați fost salvați? Ce ați simțit când ați avut nevoie de ajutor? Ce ați simțit când cineva v-a venit în ajutor?
- Ce ar fi putut simți sfinții din companiile de cărucioare când au fost găsiți de echipele de salvatori?

Presedintele Hinckley a împărtășit această relatare despre salvare:

„[Companiile de cărucioare] au fost găsite de echipele de salvare în... condiții îngrozitoare, sperate – înfometate, epuizate, purtând îmbrăcăminte subțire și zdrențuită. Când salvatorii au apărut la orizontul vestic, făcându-și drum prin zăpadă, ei păreau a fi îngeri ai milei. Și erau cu adevărat. Emigranții blocați de nămeți au strigat de bucurie... unii dintre ei. Alții, prea slăbiți ca să poată striga, au plâns și au plâns și au plâns.

Acum erau alimente și îmbrăcăminte mai călduroasă. Dar suferința nu luase sfârșit, nici nu avea să se sfârșească vreodată în viața muritoare. Membrele le înghețaseră și, din cauza cangrenei, carnea cădea de pe oase.

Cărucioarele au fost abandonate și supraviețuitorii s-au înghesuit în căruțele salvatorilor. Drumul lung, greu, de cinci sute, șase sute cincizeci, chiar peste opt sute de kilometri, dintre ei și această vale a fost parcurs încet și a fost obositor din cauza furtunilor. La 30 noiembrie, 104 căruțe, încărcate cu oameni suferinzi, au ajuns în valea Salt Lake. Vestea sosirii lor așteptate i-a precedat. Era duminică și sfinții erau, din nou, adunați în Tabernacol. Brigham Young s-a ridicat în picioare în fața congregației și a spus:

’De îndată ce această adunare se încheie, doresc ca frații și surorile să se întoarcă la casele lor...

Adunarea de după-amiază nu se va mai desfășura pentru că aş vrea ca surorile să... pregătească ceva de mâncare pentru cei care tocmai au sosit, să-i spele și să-i îngrijească...

Pe unii îi veți găsi cu picioarele înghețate până la glezne; pe alții până la genunchi iar pe alții îi veți găsi cu mâinile înghețate... ; noi dorim să-i primiți ca pe proprii voștri copii și să aveți aceleași sentimente față de ei’ (citat în Hafen, *Handcarts to Zion*, pag. 139)“ (în Conference Report, oct. 1991, pag. 76–77, sau *Ensign*, nov. 1991, pag. 54).

- Ce vă impresionează cu privire la eforturile de salvare a pionierilor cu cărucioare?

2. Salvatorul ne salvează prin sacrificiul Său ispășitor

Arătați că Evanghelia lui Isus Hristos este un mesaj al salvării. Într-o cuvântare la o conferință, după ce a împărtășit povestea salvării companiilor de cărucioare, președintele Gordon B. Hinckley a depus mărturie despre misiunea de salvare a Salvatorului:

„Datorită mântuirii prin sacrificiu aduse de Salvatorul lumii a fost posibil ca noi să beneficiem de marele plan al Evangheliei veșnice, potrivit căruia cei care mor în Domnul nu vor gusta moartea, ci vor avea ocazia să ajungă la o slavă celestială și veșnică.

În neajutorarea noastră, El devine salvatorul nostru, salvându-ne de la osânda veșnică și aducându-ne la viața veșnică.

În momentele de disperare, în perioadele de singurătate și teamă, El este acolo, la orizont, pentru a aduce mângâiere, alinare, liniște și credință. El este Regele nostru, Salvatorul nostru, Eliberatorul nostru, Domnul nostru și Dumnezeuul nostru“ (în Conference Report, oct. 1991, pag. 78, sau *Ensign*, nov. 1991, 54).

- În ce fel avem nevoie să fim salvați de Salvator? De ce poate Salvatorul să ne salveze? (Vezi Alma 7:11–13; D&L 18:11–12.) Ce trebuie să facem pentru a primi pe deplin salvarea pe care ne-o oferă El?

3. Ca sfinți din zilele din urmă, noi trebuie să-i salvăm pe cei nevoiași

Expuneți ilustrația cu cei trei tineri salvând pionierii cu cărucioare. Citiți apoi următoarea povestire împărtășită de președintele Thomas S. Monson:

„Să ne alăturăm, pentru o clipă, căpitanului Edward Martin și companiei de cărucioare pe care o conducea. Deși noi nu vom simți chinurile foamei prin care au trecut ei și nici frigul cumplit pe care l-au îndurat trupurile lor, ne vom încheia vizita înțelegând mai bine greutățile apărute, curajul dovedit și credința împlinită. Cu ochii în lacrimi, vom fi martorii unui răspuns dramatic la întrebarea: ‘Sunt eu păzitorul fratelui meu?’.

‘Cărucioarele au plecat în data de 3 noiembrie și au ajuns la râul [Sweetwater], plin de bucăți de gheață care pluteau. Pentru a-l traversa, se părea că era nevoie de mai mult curaj și îndrăzneală decât putea aduna natura umană. Femeile au dat înapoi și bărbații au plâns. Unii au trecut, dar alții nu au rezistat grelei încercări.

Trei băieți de 18 ani, aparținând unei echipe de asistență, le-au venit în ajutor; și, spre mirarea tuturor celor care au văzut, au trecut pe aproape fiecare membru al acelei companii nefericite de cărucioare peste cursul de apă acoperit de zăpadă. Efortul a fost atât de teribil și condițiile atât de aspre încât, în anii care au urmat, toți băieții au murit din cauza efectelor. Când președintele Brigham Young a auzit despre acest act eroic, el a plâns ca un copil iar, mai târziu, a declarat public: „Numai această faptă le va asigura lui C. Allen Huntington, George W. Grant și David P. Kimball o salvare veșnică în împărăția celestială a lui Dumnezeu, lumi fără sfârșit“ (LeRoy R. Hafen și Ann W. Hafen, *Handcarts to Zion* [Glendale, California: The Arthur H. Clark Company, 1960], pag. 132–133).

Slujirea pe care o oferim noi altora s-ar putea să nu aibă loc în condiții atât de dramatice, dar putem înălța spirite umane, putem îmbrăca trupuri înfrigurate, putem hrăni oameni înfomețați, putem alina inimi îndurerate și putem ridica pe noi culmi suflete prețioase“ (în Conference Report, apr. 1990, pag. 61–62, sau *Ensign*, mai 1990, pag. 46–47).

Subliniați că, în calitate de membri ai Bisericii lui Isus Hristos, noi avem o misiune de salvare. „Misiunea noastră în viață, ca persoane care îl urmăm pe Domnul Isus Hristos“, a spus președintele Gordon B. Hinckley, „trebuie să fie o misiune de salvare“ (în Conference Report, oct. 1991, pag. 78, sau *Ensign*, nov. 1991, pag. 59). Așa cum a spus președintele Monson, slujirea noastră poate să nu fie la fel de

dramatică precum sacrificiul făcut de cei trei tineri băieți din povestire. Totuși, noi putem contribui la salvarea membrilor familiei, a prietenilor și a altor persoane prin simplele noastre eforturi zilnice de a-i iubi, a le sluji și a le propovădui.

- Care sunt câteva dintre lucrurile pe care le putem face pentru a-i salva pe cei nevoiași? (Scrieți pe tablă răspunsurile membrilor clasei. În cadrul acestei discuții, puteți împărtăși următoarea povestire.)

Referindu-se la suferințele companiilor de cărucioare Martin și Willie, președintele Hinckley a spus:

„Sunt recunoscător că acele zile ale pionieratului au rămas în urmă. Sunt recunoscător că nu avem frați și surori blocați în zăpadă, înghețând și murind, în timp ce încearcă să ajungă la Sionul lor din munți. Dar există persoane, nu puține, a căror situație este disperată și care strigă după ajutor și alinare.

Sunt atât de mulți cei înfomețați și necăjiți în întreaga această lume, care au nevoie de ajutor... Avem datoria solemnă și măreață să întindem mâna și să-i ajutăm, să-i ridicăm, să-i hrănim dacă le este foame, să le hrănim spiritele, dacă sunt însetați de adevăr și neprihănire.

Sunt atât de mulți tineri care rătăcesc fără scop și pășesc pe calea tragică a drogurilor, bandelor, imoralității și tot soiul de rele care însoțesc aceste lucruri. Sunt văduve care tânjesc după glasuri prietenoase și acel spirit al preocupării nerăbdătoare care vorbește despre dragoste. Sunt aceia care au avut, odată, credință fierbinte, dar a căror credință s-a răcit. Mulți dintre ei doresc să vină înapoi, dar nu știu exact cum s-o facă. Ei au nevoie de mâini prietenoase care să se întindă spre ei. Cu puțin efort, mulți dintre ei pot fi aduși înapoi pentru a se ospăta, din nou, la masa Domnului.

Stimați frați și stimate surori, sper, mă rog ca fiecare dintre noi... să se hotărască să-i caute pe aceia care au nevoie de ajutor, care sunt în situații grele și disperate, și să-i ridice în spiritul dragostei, în îmbrățișarea Bisericii, unde mâini puternice și inimi iubitoare îi vor încălzi, îi vor alina și îi vor îndruma pe calea fericirii și a vieții cu un scop“ (în Conference Report, oct. 1996, pag. 118, sau *Ensign*, nov. 1996, pag. 86).

Rugați-i pe membrii clasei să citească următoarele scripturi, căutând sfaturi cu privire la ce putem face noi pentru a-i salva pe cei nevoiași. Folosiți întrebările pentru a încuraja discuții și aplicații.

- D&L 4:3–7; Moroni 7:45–48. Cum ne pot ajuta lucrurile menționate în aceste versete să-i salvăm pe cei nevoiași?
- D&L 18:10–16. Ce prilejuri avem de a propovădui Evanghelia și a-i îndruma pe alții spre pocăință?
- D&L 52:40. Ce putem face pentru a-i ajuta pe „cei săraci și... cei nevoiași, ... cei bolnavi și .. cei chinuți“? De ce nu suntem ucenicii Salvatorului dacă nu îi ajutăm pe cei nevoiași?
- D&L 81:5–6. Ce înseamnă „înaltă mâinile obosite și întărește genunchii care se clatină“? Cum s-ar putea aplica această poruncă nevoilor spirituale, precum și nevoilor fizice?
- D&L 138:58. Cum salvăm noi oameni prin munca în templu?
- 3 Nefi 18:31–32. Ce putem face noi pentru a „continua să slujim“ celor care s-au rătăcit de la calea dreaptă?

- Rugați-i pe membrii clasei să reflecteze la salvarea companiilor de cărucioare ale lui Martin și Willie. Ce putem învăța din exemplul președintelui Brigham Young și cel al sfinților care au salvat companiile de cărucioare blocate în nămeți care să ne ajute în strădania noastră de a-i salva pe alții? (Răspunsurile le-ar putea include pe următoarele: trebuie să acționăm fără întârziere, trebuie să lăsăm deoparte propriile preocupări pentru a ne ocupa de nevoile altora și trebuie să ne exercităm credința.)

Concluzii

Încurajați-i pe membrii clasei să găsească modalități de a aplica în practică principiile din scripturi pe care le-ați discutat în această lecție. Subliniați că, atunci când ne străduim să-i ajutăm pe cei care au nevoie să fie salvați, nu trebuie să renunțăm niciodată la speranță. Trebuie să renunțăm la egoism și să ne întindem brațele cu dragoste. Depuneți-vă mărturia despre adevărurile discutate în timpul lecției, așa cum sunteți îndemnat de Spirit.

Idei suplimentare pentru predare

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele idei pentru a completa planul lecției sugerat.

1. „L-am cunoscut pe [Dumnezeu] când am trecut prin suferințe“

Rugați un membru al clasei să se pregătească să împărtășească povestea lui Nellie Pucell din *Our Heritage*, paginile 77–78. Invitați pe un alt membru al clasei să se pregătească să împărtășească povestea omului care a mărturisit referitor la el și la ceilalți pionieri cu cărucioare: „L-am cunoscut pe [Dumnezeu] când am trecut prin suferință“ (*Our Heritage*, pagina 78).

- Ce putem învăța din aceste povestiri? Cum ați constatat că noi putem să-L cunoaștem mai bine pe Dumnezeu când trecem prin încercări?

În timpul acestei discuții, îi puteți ruga pe membrii clasei să citească D&L 122:5–8.

2. „Dacă este ca lumea să fie salvată, noi trebuie s-o facem“

Pentru a sublinia responsabilitatea noastră de a-i salva pe cei care au nevoie, împărtășiți următoarea declarație a președintelui Gordon B. Hinckley:

„Mesajul nostru este atât de impresionant când stai să te gândești că salvarea, salvarea veșnică a lumii, stă pe umerii acestei Biserici. După ce totul este spus și făcut, dacă este ca lumea să fie salvată, noi trebuie s-o facem. Nu există o altă cale. Nici un alt grup de oameni din istoria lumii nu a primit felul de mandat pe care l-am primit noi. Suntem răspunzători pentru toți aceia care au trăit pe pământ. Aceasta implică istoria familiilor noastre și munca în templu. Suntem răspunzători pentru toți aceia care trăiesc acum pe pământ și aceasta implică munca noastră misionară. Și vom fi răspunzători pentru toți aceia care vor mai trăi pe pământ“ (*Church News*, 3 iul. 1999, pag. 3).

3. Prezentarea video „Încercat în toate lucrurile“

Dacă dispuneți de caseta video *Teachings from the Doctrine and Covenants and Church History* (53933), puteți rula segmentul cu durata de 4 minute „Tried in All Things“.

„Pustietatea se va veseli și va înflori ca trandafirul“

Lecția
36

Scop Să îi ajute pe membrii clasei să înțeleagă cum au fost binecuvântați de sacrificiile primilor sfinți din Valea Salt Lake și să-i încurajeze să urmeze exemplul acelor membri credincioși.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, *Our Heritage*, paginile 81-96.
2. Revedeți materialele pentru această lecție din *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei* (35686). Planificați moduri în care să faceți referire la ele în timpul lecției.
3. Rugați membri ai clasei să se pregătească pentru a prezenta pe scurt următoarele secțiuni din *Our Heritage*:
 - a. “The First Year in the Valley” („Primul an în vale”) și “Explorations” („Explorări”) (paginile 82–84);
 - b. “Callings to Colonize” („Chemări la colonizare”) (paginile 86–89);
 - c. “Missionaries Answer the Call” („Misionarii răspund chemării”) (paginile 84–86);
 - d. “Missionary Work” („Munca Misionară”) (paginile 93–96).
4. Dacă următoarele ilustrații sunt disponibile, pregătiți-vă să le folosiți în timpul lecției: Templul Salt Lake (62433; Setul de ilustrații inspirate din scripturi, 502; pag. 231 din acest manual); Brigham Young (Setul de ilustrații inspirate din scripturi, 507); și John Taylor (Setul de ilustrații inspirate din scripturi, 508).

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției În funcție de situație, folosiți activitatea următoare sau una proprie pentru a începe lecția.

Expuneți o fotografie a templului Salt Lake. Explicați că, adânc în pământul de sub templu, se află o temelie puternică din blocuri de piatră. Această temelie susține magnificul templul de peste 150 de ani.

- De este important ca temelia unei clădiri să fie puternică și adâncă?

Explicați că așa cum clădirile au nevoie de temelii puternice, tot așa au și viețile noastre. În această lecție se discută despre clădirea Templului Salt Lake și eforturile depuse de pionieri pentru a coloniza noua lor casă și a răspândi Evanghelia. De asemenea, se discută despre principiile pe a căror temelie primii sfinți și-au clădit viețile și ce putem învăța noi din exemplele lor.

Discuții și aplicații Selectați, rugându-vă, materialul pentru lecție care se potrivește cel mai bine nevoilor membrilor clasei. Încurajați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi pe care le discutați.

1. „Chiar aici se va înălța templul Dumnezeului nostru“

Explicați că pe 28 iulie 1847, patru zile după sosirea în valea Salt Lake, președintele Brigham Young a stat în locul în care se înălța acum templul Salt Lake. El a lovit pământul cu bastonul și a spus: „Chiar aici se va înălța templul Dumnezeului nostru“ (în Wilford Woodruff, *Deseret Evening News*, 25 iulie 1888, pag. 2). Astfel au început sacrificiul și binecuvântările construirii unui alt templu.

Elder John A. Widtsoe, din Cvorumul celor Doisprezece, a spus: „Pionierii erau înfometati și oboșiți, aveau nevoie de hrană și de odihnă; un pustiu ostil îi privea în față; totuși, în ciuda acestor necesități fizice, ei s-au gândit întâi la construirea de temple și la hrana și tăria spirituală pe care o asigură templele“ (în Conference Report, apr. 1943, pag.38).

La nici o săptămână după ce președintele Young a marcat locul pentru templu, sfinții au început măsurătorile topografice pentru noul oraș, templul fiind amplasat în centru. Planul orașului a concentrat atenția oamenilor asupra templului.

- De ce trebuie să fie templul în centrul vieții noastre astăzi? (Vezi citatul următor.) Cum putem face ca templul să fie o parte mai importantă a vieții noastre?

Președintele Howard W. Hunter ne-a învățat:

„Noi... punem accent pe binecuvântările personale ale preaslăvirii în templu și pe sanctitatea și protecția care ni se asigură între acei pereți sfinți. Este casa Domnului, un loc de revelație și de pace. Când mergem la templu, noi învățăm mai din belșug și mai profund scopul vieții și importanța sacrificiului ispășitor al Domnului Isus Hristos. Să facem din templu, cu preaslăvirea din templu și cu legămintele din templu și căsătoria din templu supremul nostru obiectiv pământesc și suprema experiență ca muritor...“

Fie ca dumneavoastră să lăsați semnificația, frumusețea și pacea templului să intre mai direct în viața dumneavoastră “ (în Conference Report, oct. 1994, pag. 118, sau *Ensign*, nov. 1994, pag. 87–88).

Expuneți o fotografie a templului Salt Lake. Explicați că excavarea pentru marea fundație a fost făcută manual și a necesitat mii de ore de muncă. Pietrele din capetele unghiurilor au fost puse în 6 aprilie 1853. După câțiva ani de muncă la fundație, sfinții au încetat lucrul din cauza unei probleme cu guvernul Statelor Unite. Președintele Statelor Unite auzise false istorisiri că sfinții se răzvrăteau împotriva guvernului, așa încât el a trimis o armată în valea Salt Lake. Ca urmare, președintele Young i-a pus pe sfinți să acopere fundația cu pământ pentru a o face să semene cu un teren obișnuit.

Ulterior, când sfinții au îndepărtat pământul de pe fundația de gresie, ei au observat crăpături în pietre. Ei au scos gresia și au înlocuit-o cu blocuri de granit solide. Președintele Young a insistat ca, la construcția templului, să fie folosite numai cele mai bune materiale și cea mai înaltă măiestrie. El a spus:

„Vreau să văd templul construit într-un mod care să reziste tot Mileniul. Acesta nu este singurul templu pe care îl vom construi; vor fi sute, construite și dedicate Domnului... Și când Mileniul se va încheia... vreau ca acest templu să fie tot în picioare, ca mândru monument al credinței, perseverenței și hărniciei sfinților lui Dumnezeu în munți, în secolul al nouăsprezecelea“ (*Discourses of Brigham Young*, selecțiuni de John A. Widtsoe [1941], pag 395).

A durat ani de zile până când sfinții au scos piatră din carieră, au transportat-o și au modelat blocurile de granit pentru construirea templului. În acest timp, ei s-au luptat să supraviețuiască, pentru că natura dezlănțuită le distrusese recoltele, au slujit în misiuni în țări îndepărtate și au acceptat chemări de a-și părăsi casele și a întemeia comunități în zone îndepărtate. În ciuda acestor multe greutăți, sfinții au perseverat și, cu ajutorul Domnului, au învins. Templul Salt Lake a fost dedicat în anul 1893, la 40 de ani după ce fusese așezată piatra din capul unghiului.

- Ce putem învăța din perseverența dovedită de sfinții în timpul construirii templului Salt Lake? Cum poate să ne ajute exemplul de perseverență al sfinților?

Când Jeffrey R. Holland era președinte al Universității Brigham Young, el a comparat clădirea vieții noastre cu clădirea templului Salt Lake:

„Prestigioasa revistă *Scientific American* a numit [Templul Salt Lake] un 'monument al perseverenței mormone'. Și așa a fost. Sânge, trudă, lacrimi și sudoare. Cele mai bune lucruri merită întotdeauna să le termini. 'Nu știți că voi sunteți Templul lui Dumnezeu?' (1 Corinteni 3:16). E foarte sigur că suntem. Oricât de lungi și laborioase ar putea părea eforturile, noi trebuie să continuăm să modelăm și să așezăm pietrele care vor face din realizările *noastre* 'un mare și impunător spectacol'. Trebuie să profităm de fiecare ocazie pentru a învăța și a crește, a visa vise și a vedea viziuni, a munci pentru realizarea lor, a aștepta cu răbdare când nu avem altă alegere, să ne sprijinim de sabie și să ne odihnim o clipă, dar să ne ridicăm și să luptăm din nou... Noi punem temelia unei mari lucrări – propriul nostru viitor inestimabil“ (*However Long and Hard the Road* [1985], pag. 127).

Templul Salt Lake. Construirea acestui templu, care a fost dedicat în anul 1893, a durat 40 de ani.

2. Sfinții au fost supuși, întemeind comunități și colonizând valea Salt Lake și zonele înconjurătoare

Explicați că sfinții s-au confruntat cu mari greutăți când au început să întemeieze comunități în valea Salt Lake și zonele înconjurătoare. Rugați-l pe membrul clasei desemnat să prezinte pe scurt secțiunea „The First Year in the Valley“ și „Explorations“ din *Our Heritage*, paginile 82–84.

- Ce trăsături de caracter i-au ajutat pe sfinți să depășească marile greutăți cu care s-au confruntat în primii ani în valea Salt Lake? În ce situații din viața noastră de astăzi ar putea fi nevoie de aceleași trăsături de caracter?
- Cum au fost binecuvântați sfinții în momentele grele? Cum v-a binecuvântat Domnul în momentele grele?

Rugați-l pe membrul clasei desemnat să prezinte pe scurt secțiunea „Callings to Colonize“ din *Our Heritage*, pagina 86–89.

- Ce vă impresionează din povestirile lui Charles Lowell Walker și Charles C. Rich?

Explicați că acești doi frați și familiile lor sunt exemple deosebite de supunere. Una dintre marile învățături din istoria Bisericii este aceea că noi vom fi binecuvântați pe măsură ce ne supunem Domnului și îi urmăm pe profeții Săi. Doctrina și legămintele cuprinde, de asemenea, multe învățături despre binecuvântările supunerii. Citiți următoarele scripturi împreună cu membrii clasei. Discutați ce ne învață fiecare pasaj despre supunere, așa cum se arată mai jos.

- a. D&L 58:2–4. (Dacă ținem poruncile și suntem „credincioși în necazuri“, noi vom fi „încoronați cu multă slavă“.)
 - b. D&L 64:33–34. (Aceia care dovedesc bunăvoință și supunere vor fi binecuvântați în țara Sion în ultimele zile.)
 - c. D&L 82:10 (Domnul este obligat când facem ceea ce spune El. El ne va binecuvânta când ne vom supune poruncilor Sale.)
 - d. D&L 93:1. (Aceia care se pocăiesc, vin la Salvator și țin poruncile Sale vor vedea fața Sa).
 - e. D&L 130:19–21. (O persoană care dobândește mai multă cunoaștere și înțelepciune prin sârguință și supunere în această viață va avea un avantaj în lumea care va veni. Noi obținem binecuvântări dacă ne supunem legilor lui Dumnezeu.)
- Ce experiențe din care ați învățat importanța supunerii puteți împărtăși? Deși noi nu suntem chemați să colonizăm zone noi, în ce fel ni se cere să ne supunem profetului astăzi? Ce sentimente aveți când vă supuneți voinței lui Dumnezeu?

3. Misionarii fac sacrificii pentru a propovădui Evanghelia în întreaga lume

Explicați că, în timp ce sfinții creau comunități în valea Salt Lake, președintele Brigham Young a chemat mulți misionari să slujească în întreaga lume. Rugați-l pe membrul clasei desemnat să prezinte pe scurt secțiunea „Missionaries Answer the Call“ din *Our Heritage*, paginile 84–86.

- În ce zone din lume au propovăduit Evanghelia sfinții în timpul în care Biserica a fost condusă de președintele Brigham Young? Ce sacrificii au făcut acești sfinți de la începuturi pentru a împărtăși Evanghelia oamenilor din întreaga lume?

- Cum au ajutat credința și rugăciunile elderului Lorenzo Snow la deschiderea inimilor oamenilor din Italia pentru a primi mesajul Evangheliei?
- Ce putem învăța din exemplele elderului Edward Stevenson, ale lui Elizabeth și Charles Wood și ale elderului Joseph F. Smith?

Președintele Brigham Young a condus Biserica timp de 33 de ani. După moartea președintelui Young, în 1877, John Taylor a condus Biserica timp de trei ani ca președinte al Cvorumului celor Doisprezece Apostoli și, apoi, la 10 octombrie 1880, a fost susținut președinte al Biserici (*Our Heritage*, pagina 93).

Explicați că, în perioada conducerii de către președintele Taylor, sfinții au continuat să propovăduiască Evanghelia în întreaga lume. Rugați-l pe membrul clasei desemnat să prezinte pe scurt secțiunea „Missionary Work“ din *Our Heritage*, paginile 93–96.

- În ce zone din lume au propovăduit Evanghelia sfinții în timpul în care Biserica a fost condusă de președintele John Taylor?
- Cum a fost Milton Trejo îndrumat de-a lungul vieții pentru a putea participa la clădirea împărăției lui Dumnezeu? Cum ne putem noi pregăti mai bine pentru a clădi împărăția lui Dumnezeu?
- Ce putem învăța din povestirile elderului Thomas Biesinger, ale elderilor Kimo Pelio și Samuela Manoa, ale elderului și sorei Dean și ale lui Jonathan și Kitty Napela?

Concluzii

Arătați că, în valea Salt Lake, sfinții au construit o temelie puternică pentru templul Domnului și pentru viețile lor. Încurajați-i pe membrii clasei să urmeze exemplul sfinților de credință, perseverență, supunere și dorință de a împărtăși Evanghelia. Depuneți mărturie despre adevărurile discutate în această lecție, după cum sunteți îndemnat de Spirit.

„Îți mulțumim, Doamne, pentru profet“

Scop Să îi ajute pe membrii clasei să înțeleagă că avem nevoie de profetul nostru în viață, să înțeleagă rolul său și să se supună cu mai multă credință sfatului său.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, scripturile din această lecție și din *Our Heritage*, pagina 131.
2. Revedeți materialele pentru această lecție din *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei* (35686). Planificați moduri în care să faceți referire la ele în timpul lecției.
3. Rugați pe un membru al clasei să se pregătească să spună povestea elderului Spencer W. Kimball care a ajutat o mamă și pe copilul ei pe un aeroport (*Our Heritage*, pagina 131).
4. Rugați membri ai clasei să se pregătească să cânte „Îți mulțumim, Doamne, pentru profet“ (*Imnuri și cântece pentru copii*, pag. 36) dacă doriți să-l folosiți în încheierea lecției. Sau rugați pe un membru sau pe un grup de membri ai clasei să se pregătească să-l intoneze.

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

În funcție de situație, folosiți activitatea următoare sau una proprie pentru a începe lecția.

Împărtășiți următoarea povestire relatată de președintele Hugh B. Brown, din Prima Președinție:

Înainte ca președintele Brown să fie chemat ca Autoritate Generală, el a petrecut o perioadă de timp în Anglia, lucrând ca apărător sau avocat. El s-a împrietenit cu un englez, o personalitate publică proeminentă, care era membru al Camerei Comunelor și fost judecător al Curții Supreme a Marii Britanii. Cei doi bărbați au discutat deseori diverse subiecte, inclusiv despre religie.

În anul 1939, când era evident că al Doilea Război Mondial avea să izbucnească în scurt timp, gentlemanul englez l-a chemat pe fratele Brown la biroul lui. El i-a cerut fratelui Brown să-și apere crezurile religioase în același fel în care ar pleda într-o problemă legală. Într-o cuvântare rostită la o conferința generală, președintele Brown a reamintit o parte din conversația lor.

„Am început cu întrebarea: 'Pot să pornesc, domnule, de la ipoteza că sunteți creștin?'

'Sunt.'

'Presupun că dumneavoastră credeți în Biblie—Vechiul și Noul Testament?'

'Cred!' "

Gentlemanul englez a spus că el credea în relatările biblice despre Domnul care vorbea profeților. El a susținut totuși că această comunicare a încetat la scurt

timp după învierea lui Hristos. Discuția a continuat cu o altă întrebare adresată de fratele Brown: 'De ce credeți că a încetat?'

'Nu știu.'

'Credeți că Dumnezeu nu a mai vorbit nimănui de atunci?'

'Nu, din câte știu eu.'

'Pot să vă sugerez câteva motive posibile pentru care El nu a mai vorbit nimănui? Poate că nu mai poate. El și-a pierdut puterea.'

El a spus: 'Desigur, aceasta ar fi o blasfemie'.

'Atunci, dacă nu sunteți de acord cu aceasta, poate că El nu mai vorbește oamenilor pentru că nu ne mai iubește. El nu mai este interesat de treburile oamenilor.'

'Nu', a spus el, 'Dumnezeu îi iubește pe toți oamenii, pe toți în aceeași măsură.'

'Atunci... singurul răspuns posibil pe care îl văd este acela că noi nu avem nevoie de el. Am făcut atâția pași rapizi în educație și știință, încât nu mai avem nevoie de Dumnezeu.'

Atunci, el a spus următoarele, iar glasul îi tremura de parcă vorbele sale urmau să împiedice un război: 'Domnule Brown, în istoria lumii nu a existat nici un moment în care să fie nevoie de glasul lui Dumnezeu așa cum este acum. Poate îmi puteți spune de ce nu vorbește.'

Răspunsul meu a fost: 'El vorbește, El a vorbit; dar oamenii trebuie să aibă credință pentru a-L auzi'" (în Conference Report, oct. 1967, pag. 117–118, sau *Improvement Era*, dec. 1967, pag. 36–37).

Subliniați că Domnul continuă să vorbească astăzi printr-un profet în viață. În această lecție, se discută despre binecuvântarea de a fi condus de un profet în viață și despre responsabilitatea de a-i urma sfatul.

Discuții și aplicații

Selectați, rugându-vă, materialul pentru lecție care se potrivește cel mai bine nevoilor membrilor clasei. Încurajați-i pe membri clasei să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi pe care le discutați.

1. Avem nevoie de un profet în viață

- De ce avem nevoie de un profet în viață astăzi? (Puteți arăta că sfatul profetului în viață ne ajută să soluționăm toate problemele majore și nevoile din zilele noastre.)

În timp ce slujea ca președinte al Cvorumului celor Șaptezeci, președintele Ezra Taft Benson a spus: „Pentru noi, cel mai important profet este cel care trăiește în epoca și zilele noastre. Acesta este profetul care primește astăzi instrucțiuni de la Dumnezeu pentru noi cei de astăzi. Revelația pe care Dumnezeu i-a dat-o lui Adam nu l-a instruit pe Noe cum să construiască arca. Fiecare generație are nevoie de scriptura străveche plus scriptura prezentă de la profetul în viață. Ca urmare, ceea ce este esențial ca dumneavoastră să citiți și să meditați asupra lor sunt cele mai recente cuvinte inspirate venite din gura Domnului“ (în Conference Report, Conferința Zonei Coreea, 1975, pag. 52).

- Cum ați fost binecuvântați pentru că există un profet în viață pe pământ, astăzi?

2. Rolul profetului nostru în viață

Explicați că membrii Primei Președinții și ai Cvorumului celor Doisprezece Apostoli sunt, toți, profeți, văzători și revelatori. Totuși, numai președintele Bisericii este autorizat să primească revelații pentru întreaga Biserică și să exercite toate cheile preoției necesare pentru a guverna Biserica.

Doctrina și legămintele furnizează informații importante despre rolul profetului nostru în viață. Rugați-i pe membrii clasei să citească următoarele referințe din scripturi, scrise cu litere italice. Apoi, rugați-i să identifice ce ne învață aceste scripturi despre rolul profetului nostru în viață (răspunsurile propuse se află în paranteze). Rezumați răspunsurile pe tablă. Apoi, discutați-le.

A. Doctrină și legămintele 1:38; 21:4–5; 43:2; 68:3–4. (Profetul vorbește în numele Domnului și dezvăluie voința Domnului.)

- Care sunt unele dintre subiectele în legătură cu care am primit îndrumare de la profeții din zilele din urmă? (Răspunsurile pot fi: clădirea familiilor puternice, munca în templu, ajutorul acordat membrilor noi ai Bisericii, să nu facem datorii și să citim Cartea lui Mormon.)

B. Doctrină și legămintele 20:21–26; Mosia 13:33. (Profetul mărturisește despre Isus Hristos și despre învățăturile Evangheliei.)

- Cum a fost întărită mărturia dumneavoastră despre Salvator de către cuvintele profetului în viață?

C. Doctrină și legămintele 21:1; Mosia 8:13–18. (Profetul este un văzător.)

- Ce este un văzător? (Un văzător este un profet asupra căruia Dumnezeu revarsă puteri mari pentru a cunoaște trecutul și viitorul. El poate cunoaște lucruri care nu sunt cunoscute sau care sunt ascunse. De asemenea, el poate avea puterea de a traduce consemnări străvechi.)
- Citiți D&L 101:43–54 împreună cu membrii clasei. Ce poruncă nu a respectat slujitorul, în această pildă? (Vezi D&L 101:46–50.) Ce s-ar fi putut evita dacă slujitorul ar fi construit turnul? (Vezi D&L 101:51–54.) Cum se aplică aceasta atenției pe care o acordăm cuvintelor președintelui Bisericii?
- Președintele Bisericii poate vedea dușmanul „în timp ce acesta este încă departe“ (D&L 101:54). Ce pericole au văzut profeții din zilele din urmă, în legătură cu care ne-au avertizat?

D. Doctrină și legămintele 107:91–92. (Profeții prezidează Biserica.)

- Ce binecuvântări primim pentru că adevărata Biserică este întotdeauna condusă de un profet care este ales și îndrumat de Dumnezeu?
- Cum îl putem susține noi pe profet în rolul său de președinte al Bisericii? (Vezi D&L 107:22.)

3. Să ne supunem cuvintelor profeților noștri în viață

- Citiți D&L 21:4–6 împreună cu membrii clasei. Ce ne învață aceste versete despre responsabilitatea de a asculta cuvintele profetului? Ce ne promite Domnul dacă noi ne supunem sfatului profetului?

Președintele Harold B. Lee ne-a învățat: „Singurul lucru care ne asigură protecția nouă membrilor Bisericii este să facem exact ceea ce a spus Domnul Bisericii în ziua în care a fost organizată Biserica [vezi D&L 21:4–5]... Pentru unele lucruri vom avea nevoie de răbdare și credință. Este posibil să nu vă placă ceea ce auziți de la autoritatea Bisericii. Este posibil să contrazică opiniile dumneavoastră politice. Este posibil să contrazică opiniile dumneavoastră sociale. S-ar putea interfera cu o parte din viața dumneavoastră socială. Dar, dacă ascultați aceste lucruri ca și cum ar veni din gura Domnului Însuși, cu răbdare și credință, vi se promite că 'porțile iadului nu vă vor birui' (D&L 21:6)“ (în Conference Report, oct. 1970, pag.152, sau *Improvement Era*, dec. 1970, 126).

- Cum putem afla sfaturile inspirate ale profetului? (Studiind cuvântările la conferința generală, mesajele Primei Președinții și alte articole din revistele Bisericii și dând ascultare scrisorilor din partea Primei Președinții, care sunt citite în adunările Bisericii.)

La încheierea unei conferințe generale, președintele Ezra Taft Benson a spus: „În următoarele șase luni, numărul cuprinzând această conferință al revistei *Ensign* trebuie să stea alături de lucrările canonice și să fie citat frecvent“ (în Conference Report, apr. 1988, pag. 97, sau *Ensign*, mai 1988, pag. 84).

În timp ce slujea în Cvorumul celor Doisprezece, elder Harold B. Lee a făcut o declarație similară în timpul conferinței generale. El a spus că raportul la conferință trebuie să „fie ghidul pentru ceea ce facem și ceea ce spunem în timpul următoarelor șase luni“ (în Conference Report, apr. 1946, pag. 68).

- Cum putem studia și folosi mai bine, individual și împreună cu familia, cuvântările profetului din timpul conferințelor generale?
- Cum ați fost binecuvântați pe măsură ce ați urmat sfaturile profetului?

Împărtășiți următoarea poveste spusă de elder Bruce D. Porter din Cei Șaptezeci:

„Pe când eu și soția mea eram un cuplu de tineri căsătoriți, locuiam în zona Boston, unde eu urmam școala. La scurt timp după noi, în episcopie s-a mutat un alt cuplu de tineri. Ei erau convertiți de aproximativ doi ani... Eu eram preocupat de felul în care urmau să se descurce... așa încât am acceptat cu plăcere chemarea de a le fi învățător de acasă. Așteptam cu nerăbdare să ajut la întărirea mărturiilor lor despre Evanghelie.

Într-o seară, colegul meu și cu mine am sosit la apartamentul lor modest pentru a-i învăța. Ei tocmai încheiaseră o seară de familie alături de micuțul lor copil. Eu mi-am spus că ar fi o idee bună ca soția mea și cu mine să începem să ținem seri de familie așa încât... când copilul va veni, noi să avem deja acest obicei. Apoi, ei ne-au arătat nerăbdători Cartea lor a aducerii aminte, în care culeseseră multe nume de strămoși ai ambelor părți ale familiei lor. Mi-am amintit că trecuse mult timp de când mă uitasem în Cartea mea de aducere aminte.

După lecție, ei ne-au dus pe veranda acoperită din spate, unde erau aranjate cutii, în care fusese înghețată, pline cu grâu, zahăr, făină și alte alimente – o rezervă de hrană pentru un an întreg. Nu știu cum, dar eu presupusesem că acel sfat nu se aplică și în cazul nostru, al studenților! Dar, acum, mă simțeam foarte umil. Eu venisem să-i învăț pe ei, dar ei mă învățau pe mine din toate punctele de vedere. În timp ce părăseam micul lor apartament, am observat un tablou cu un templu

atârnând lângă ușă. Mi-am amintit că președintele Spencer W. Kimball a spus că fiecare sfânt al zilelor din urmă trebuie să aibă un tablou cu templul expus într-un loc la vedere în casa sa și mi-am adus aminte că noi nu aveam un astfel de tablou...

M-am dus acasă plin de spiritul pocăinței și am găsit o mică ilustrație cu templul elvețian într-o broșură a misiunii. Am decupat-o și am lipit-o de perete. De atunci, noi am avut întotdeauna o ilustrație cu templul expusă în casa noastră. De fiecare dată când o privesc, îmi aduce aminte de tânărul cuplu de convertiți care ne-a învățat ce însemna să-l 'urmăm pe profet'" (cuvântare rostită la conferința țărâșului Bountiful, Mueller Park, 17 ian. 1999).

4. Exemplul de dragoste ca a lui Hristos dat de profeții zilelor din urmă

Arătați că președintele Bisericii îi slujește pe alții în mod altruist și cu multă dragoste. Noi putem învăța multe din exemplul lui.

Relatați următoarea experiență din viața profetului Joseph Smith.

John Lyman Smith și familia sa au ajuns în Nauvoo când acesta a fost întemeiat de sfinți. Singurul loc pe care l-a putut găsi familia pentru a locui, la început, a fost un staul construit din bârne. În scurt timp, toți membrii familiei, cu excepția mamei, s-au îmbolnăvit de friguri pentru că trăiau în acea zonă mlăștinoasă. John Lyman Smith a spus despre acea întâmplare:

„Profetul Joseph Smith și fratele său, Hyrum, ne-au vizitat și ne-au slujit tuturor, în timp ce tata delira din cauza frigurilor. Cuvintele lor ne-au alinat mult, în timp ce spuneau în numele Domnului 'veți fi bine din nou'. În timp ce părăsea cocioaba, Joseph și-a scos pantofii, i-a pus în picioarele tatălui meu și a sărit pe cal din pragul ușii, mergând acasă cu picioarele goale. În ziua următoare, Joseph l-a mutat pe tata în propria-i casă și l-a îngrijit până când și-a revenit" (citată din *Stories about Joseph Smith the Prophet: A Collection of Incidents Related by Friends Who Knew Him*, comp. Edwin F. Parry [1934], pag. 33–34).

Rugați-l pe membrul clasei desemnat să spună povestea elderului Spencer W. Kimball care a ajutat o mamă și pe copilul ei pe un aeroport (*Our Heritage*, pagina 131).

După prezentarea făcută de membrul clasei, relatați următoarea povestire despre președintele Gordon B. Hinckley.

În 1998, un uragan devastator a provocat distrugerii mari în America Centrală. Biserica a trimis cantități mari de alimente și provizii. Președintele Gordon B. Hinckley a simțit că trebuia să meargă în Honduras și Nicaragua pentru a se întâlni cu oamenii de acolo și a-i încuraja. Ulterior, într-o ceremonie de devoțiune desfășurată cu ocazia Crăciunului, președintele Hinckley a vorbit despre o fetiță de doi ani pe care o cunoscuse în acea călătorie și care rămăsese orfană în acel dezastru. Mama ei murise cu câteva luni înainte de uragan, iar când a venit uraganul, tatăl a stivuit mobila din casă pentru a scăpa de apa care creștea.

Președintele Hinckley a povestit că tatăl „a luat o mică saltea și a pus-o deasupra și a așezat-o pe [fiica lui] deasupra. În timpul eforturilor disperate, el a suferit un atac de cord și a murit... Nimeni nu a știut nimic despre ea până când, două zile mai târziu, s-a întâmplat ca un tânăr să caute în acea casă abandonată și a văzut că era încă în viață. El a coborât-o cu grijă și a încredințat-o episcopului și soției sale. Acolo am văzut-o noi...

Sper ca, în această perioadă a Crăciunului, în care oamenii din acea zonă devastată nu vor putea să-și împartă daruri, acea fetiță orfană să poată primi câteva bomboane, ceva dulce și delicios. Trebuie să mă îngrijesc ca acest lucru să se întâmple.

Dumnezeu să-i binecuvânteze pe oamenii de pretutindeni... pentru ca inimile lor să fie deschise și brațele lor să fie întinse spre a-i ajuta pe cei nevoiași“ (*Church News*, 12 dec. 1998, pag. 4).

- Ce vă impresionează la faptele acestor profeți? Ce putem învăța din exemplul lor?

Concluzii

Subliniați că noi suntem conduși de cuvântul lui Dumnezeu dat prin profetul Său. Când ascultăm sfaturile profetului și acționăm potrivit instrucțiunilor sale, noi primim îndrumarea și tăria necesare pentru a face față greutăților zilnice. Depuneți mărturie despre adevărurile discutate în această lecție, după cum sunteți îndemnat de Spirit.

Puteți ruga pe un membru al clasei să cânte „Îți mulțumim, Doamne, pentru profet“ (*Imnuri și cântece pentru copii*, pag. 36) Sau rugați pe membrul sau pe grupul de membri ai clasei, desemnat, să-l intoneze.

Idei suplimentare pentru predare

1. Profetul nu ne va conduce niciodată pe un drum greșit

Subliniați că noi putem avea încredere deplină în faptul că profetul numit de Dumnezeu ne va conduce întotdeauna pe drumul bun.

În timp slujea în Cvorumul celor Doisprezece, elder Ezra Taft Benson a spus: „Țineți-vă ochii ațintiți asupra profetului, pentru că Domnul nu va permite niciodată profetului Său să conducă această Biserică pe un drum greșit“ (în *Conference Report*, oct. 1966, pag.123, sau *Improvement Era*, dec. 1966, pag. 1145).

În timp ce slujea în calitate de consilier în Prima Președinție, președintele Joseph F. Smith ne-a învățat: „Dacă [președintele Bisericii] ar deveni necredincios, Dumnezeu l-ar îndepărta din poziția pe care o deține. Eu mărturisesc în numele Dumnezeului lui Israel că El nu va răbda ca acest cap al Bisericii, bărbatul pe care El l-a ales să fie capul, să încalce legile Sale și să intre în apostazie; în clipa în care el ar merge pe o cale care ar duce, în timp, la aceasta, Dumnezeu l-ar îndepărta. De ce? Pentru că a răbda ca un om păcătos să ocupe acea poziție ar însemna să permită fântânii să aibă apă murdară, ceea ce El nu va permite niciodată“ (*Gospel Doctrine*, ed. a 5-a [1939], pag. 44–45).

2. Profeția și revelația despre război

În timp ce discutați rolul profetului, puteți citi D&L 87 împreună cu membrii clasei. Această revelație a fost dată prin Joseph Smith în anul 1832. În ea, era prezis războiul civil din Statele Unite.

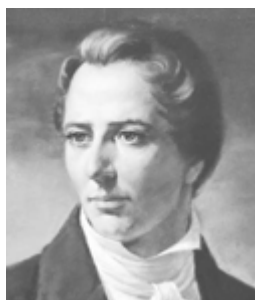
3. Prezentarea video „Watchmen on the Tower“ („Păzitorii din turn“)

Dacă dispuneți de caseta video *Teachings from the Doctrine and Covenants and Church History* (53933), puteți prezenta „Watchmen on the Tower“, un segment de patru minute.

4. Contribuții ale președinților din zilele din urmă ai Bisericii

Expuneți ilustrații cu președinții din zilele din urmă ai Bisericii (62575, Setul de ilustrații inspirate din scripturi 401, 507–520; vezi, de asemenea, pagina 241). Dacă folosiți ilustrații din biblioteca respectivei case de întrunire sau din Setul de ilustrații inspirate din scripturi, puteți indica, lângă fiecare ilustrație, numele profetului și data la care a slujit ca președinte al Bisericii, așa cum se arată la pagina 241.

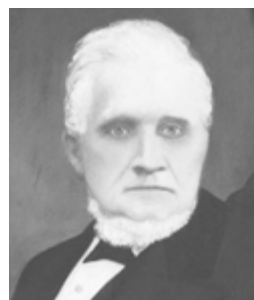
Rugați-i pe membrii clasei să deschidă manualul la capitolul „Date cronologice din istoria Bisericii“ (paginile 300–301 din acest manual și paginile 27–28) din *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei*). Explicați că aceasta este o resursă utilă când dorim să aflăm contribuțiile fiecărui președinte al Bisericii.

Joseph Smith
1830-1844

Brigham Young
1847-1877

John Taylor
1880-1887

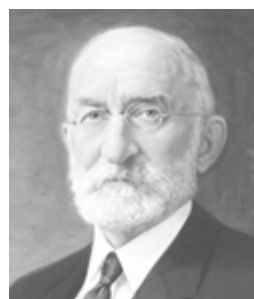
Wilford Woodruff
1889-1898

Lorenzo Snow
1898-1901

Joseph F. Smith
1901-1918

Heber J. Grant
1918-1945

George Albert Smith
1945-1951

David O. McKay
1951-1970

Joseph Fielding Smith
1970-1972

Harold B. Lee
1972-1973

Spencer W. Kimball
1973-1985

Ezra Taft Benson
1985-1994

Howard W. Hunter
1994-1995

Gordon B. Hinckley
1995-

Scop

Să îi ajute pe membrii clasei să înțeleagă principiile bunăstării spirituale și temporale, să se bizuie mai mult pe forțele proprii și să devină mai angajați în slujirea celor săraci și nevoiași.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, următoarele scripturi și alte materiale:
 - a. Doctrină și legăminte 38:30; 42:30–31, 42; 58:26–28; 104:13–18 și alte scripturi din această lecție;
 - b. *Our Heritage*, paginile 108–109, 111–114.
 2. Revedeți materialele pentru această lecție din *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei* (35686). Planificați moduri în care să faceți referire la ele în timpul lecției.
 3. Rugați membri ai clasei să se pregătească pentru a prezenta pe scurt următoarele informații din *Our Heritage*:
 - a. crearea programului de bunăstare (paginile 108–109);
 - b. ajutorul acordat prin programul de bunăstare celor din Europa, după cel de-al Doilea Război Mondial (ultimul paragraf de la pagina 111 până la mijlocul paginii 114).
 4. Dacă folosiți activitatea pentru atenție, aduceți la oră un rucsac sau o geantă. Aduceți, de asemenea, câteva pietre mari, având pe ele următoarele etichete: *absența credinței, lene, lipsa educației, datorie (în bani), eșecul în a te pregăti pentru viitor*.
-

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

În funcție de situație, folosiți activitatea următoare sau una proprie pentru a începe lecția.

Invitați pe un membru al clasei să-și pună rucsacul sau ridicăți geanta pe care ați adus-o la oră (vezi „Pregătire“, punctul 4). Explicați că mulți dintre noi poartă, în mod inutil, poveri grele toată viața. Începeți să puneți pietrele, în rucsac sau geantă, câte una pe măsură ce discutați de ce poate fi fiecare dintre ele o povară. După ce ați pus și ultima piatră, puneți-i pe membrii clasei să încerce cât au devenit de grele rucsacul sau geanta.

Acum, scoateți pietrele câte una. Explicați că, pe măsură ce ne asumăm responsabilitatea de a îndepărta unele dintre aceste poveri, viețile noastre vor deveni mai bune.

Explicați că profeții din zilele din urmă ne-au învățat întotdeauna despre cât este de important să ne bizuim pe forțele proprii și să-i ajutăm pe cei care au nevoie.

În această lecție se discută despre aceste principii precum și despre programul de bunăstare al Bisericii, care îi încurajează pe membri să aplice principiile.

Discuții și aplicații

Alegeți, rugându-vă, materialul pentru lecție care se potrivește cel mai bine nevoilor membrilor clasei. Încurajați-i pe membri clasei să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi pe care le discutați.

1. Dezvoltarea capacității de a ne bizui pe forțele proprii în lucruri spirituale

- Citiți D&L 38:30 împreună cu membrii clasei. Ce ne învață acest pasaj despre importanța bizuirii pe forțele proprii? În ce situații din viața dumneavoastră ați constatat că acest sfat este adevărat?
- Ce înseamnă să te bizui pe forțele proprii în lucruri spirituale? (Noi trebuie să ne străduim să ne dezvoltăm tăria spirituală care ne va da posibilitatea să rezolvăm problemele dificile din viața noastră și să-i întărim pe alții în momentele de slăbiciune spirituală. De ce este important să ne putem bizui pe forțele proprii în lucruri spirituale?)

Elder Boyd K. Packer, din Cvorumul celor Doisprezece, a spus:

„Am fost învățați să avem rezerve de alimente, îmbrăcăminte și, dacă este posibil, combustibil pentru un an – *acasă*... Nu ne dăm seama că același principiu se aplică și inspirației și revelației, soluționării problemelor, sfătuirii și îndrumării? Trebuie să avem o sursă pentru acestea depozitată în fiecare casă...

Dacă ne pierdem independența emoțională și spirituală, capacitatea de a ne bizui pe forțele proprii, putem deveni slabi, tot atât de slabi, poate chiar mai mult, pe cât suntem când devenim dependenți din punct de vedere material“ (în Conference Report, apr. 1978, pag. 136–137, sau *Ensign*, mai 1978, pag. 91–92).

- Cum putem dobândi o capacitate mai mare de a ne bizui pe forțele proprii în lucruri spirituale?
- Cum pot părinții să-și ajute copiii să deprindă bizuirea pe forțele proprii?

2. Dezvoltarea capacității de a ne bizui pe forțele proprii în lucruri temporale

- Ce înseamnă să te bizui pe forțele proprii în lucruri temporale? (Trebuie să ne folosim de binecuvântările pe care ni le-a dat Domnul de a ne îngriji de noi înșine și de familiile noastre. Când avem capacitatea fizică și psihică necesară, nu trebuie să plasăm povara îngrijirii noastre sau a familiilor noastre pe umerii altora.) De ce este important să ne bizuim pe forțele proprii din punct de vedere temporal?
- Cum putem dobândi o capacitate mai mare de a ne bizui pe forțele proprii în lucruri temporale? (Răspunsurile ar putea fi: învățând să muncim mai eficient, depozitând alimente și alte lucruri esențiale pentru timpurile de nevoie, gestionându-ne bine banii și completându-ne studiile. Folosiți următoarele informații pentru a discuta sau completa răspunsurile membrilor clasei. Pentru informații referitoare la completarea studiilor, vezi lecția 23.)

Munca

Explicați că, la scurt timp după sosirea în Valea Salt Lake, președintele Brigham Young a numit regiunea *Deseret*, care este un cuvânt din Cartea lui Mormon, însemnând „albină care face miere“ (Eter 2:3). Președintele Brigham Young a dorit ca sfinții să fie harnici în noul lor cămin și să lucreze împreună spre binele comun, așa cum fac albinele. Noi ar trebui să avem aceeași atitudine față de muncă în viața noastră.

- Citiți D&L 42:42 și 56:17 împreună cu membrii clasei. Ce avertisment a dat Domnul acelor care au ales să fie leneși? Care este valoarea muncii în viața noastră? (Vezi citatul următor.) În ce fel a fost munca o binecuvântare în viața dumneavoastră? Cum ați învățat valoarea muncii? Cum îi pot învăța adulții pe copii valoarea muncii?

„Pentru a se putea bizui pe forțele proprii, o persoană trebuie să muncească. Munca este un efort fizic, mental sau spiritual. Este sursa de bază a fericirii, respectului de sine și prosperității. Prin muncă, oamenii realizează multe lucruri bune în viețile lor“ (*Church Handbook of Instructions, Book 2: Priesthood and Auxiliary Leaders* [1998], pag. 257).

- Elder Neal A. Maxwell, din Cvorumul celor Doisprezece, a spus: „Munca este întotdeauna o necesitate spirituală, chiar dacă, pentru unii, munca nu este o necesitate economică“ (în *Conference Report*, apr. 1998, pag. 50, sau *Ensign*, mai 1998, pag. 38). De ce este munca importantă pentru noi atât din punct de vedere spiritual, cât și temporal?

Depozitarea alimentelor și altor bunuri necesare

Explicați că, timp de mulți ani, profeții din zilele din urmă ne-au spus să depozităm rezerve de alimente și alte bunuri necesare pentru o perioadă de un an, dacă este posibil. Urmând acest sfat, dobândim o capacitate mai mare de a ne bizui pe forțele proprii pentru că ne putem îngriji de noi înșine în momentele grele.

În Church Handbook of Instructions se arată:

„Conducătorii Bisericii nu indică o rețetă exactă cu privire la ceea ce să depozităm. Ci, ei sugerează ca membrii Bisericii să înceapă să-și facă rezerve din ceea ce ar fi necesar pentru a-i ține în viață dacă nu ar avea nimic altceva de mâncat...

Printr-o planificare atentă, majoritatea membrilor Bisericii pot depozita provizii pentru un an din articolele de bază necesare pentru supraviețuire. Totuși, unii membri nu au banii sau spațiul necesare pentru o astfel de depozitare iar altora le este interzis de lege să depoziteze alimente pentru o perioadă de un an. Acești membri trebuie să depoziteze cât de mult pot, având în vedere situația locală. Toți membrii pot avea un viitor mai sigur dacă învață să cultive și să prepare alimentele de bază“ (*Book 2*, pag. 258).

- Care sunt alimentele de bază care pot fi depozitate în zona dumneavoastră? Ce ați făcut dumneavoastră sau alții pentru a crea o rezervă de alimente? În ce fel poate fi deținerea unei rezerve adecvate de alimente o binecuvântare spirituală, precum și o binecuvântare temporală?

Siguranță financiară

Pentru a ne putea bizui pe forțele proprii, este important să știm cum să ne gestionăm banii. Gestionarea deficitară a banilor poate duce la multe probleme în viața personală și a familiei.

- Ce putem face pentru a ne bizui mai mult pe forțele proprii sub aspect financiar? Cum îi pot învăța părinții pe copii să se bizuie mai mult pe forțele proprii din punct de vedere financiar?

În *Church Handbook of Instructions* se explică: „Pentru a dobândi o capacitate mai mare de a te bizui pe forțele proprii în gestionarea resurselor, membrii Bisericii trebuie să plătească zeciuiala și darul de post, să evite să facă datoriile inutile, să economisească pentru viitor și să-și îndeplinească toate obligațiile asumate. De asemenea, membrii trebuie să-și folosească resursele, inclusiv timpul, în mod cumpătat și să evite risipirea lor“ (*Book 2*, pag. 258).

- Cum ne poate ajuta plata zeciuiei să ne gestionăm mai bine resursele?
- De ce este important ca noi să evităm să facem datoriile inutile? Ce practici v-au ajutat să evitați datoriile sau să scăpați de datorii?

Președintele Gordon B. Hinckley ne-a avertizat asupra pericolului îndatorării:

„Vă îndemn să vă limitați cheltuielile; impuneți-vă o disciplină în ceea ce privește cumpărăturile pentru a evita pe cât este posibil datoriile. Plătiți-vă datoriile cât de repede puteți și eliberați-vă de sclavie...”

Dacă v-ați plătit datoriile, dacă aveți o rezervă de provizii, chiar dacă este mică, atunci furtunile pot urla deasupra capetelor dumneavoastră, pentru că veți avea adăpost pentru soție și copii și pace în inimi“ (în *Conference Report*, oct. 1998, pag. 72, sau *Ensign*, nov. 1998, pag. 54).

3. Grijă față de cei nevoiași

În Doctrina și legămintele, Domnul a subliniat, în repetate rânduri, importanța grijii față de cei nevoiași. Citiți următoarele versete împreună cu membrii clasei. Identificați ce ne învață fiecare pasaj despre responsabilitatea pe care o avem de a ne îngriji de cei care au nevoie.

- a. D&L 42:30–31. (Când dăm bunurile noastre săracilor, noi dăm Domnului.)
 - b. D&L 44:6. (Noi „trebuie să-i [vizităm] pe săraci și pe cei nevoiași și să le [aducem] alinare“.)
 - c. D&L 52:40. (Dacă nu ne amintim de săraci, de nevoiași, de bolnavi și de chinuiți, noi nu suntem ucenicii Salvatorului.)
 - d. D&L 56:15. (Dacă suntem bogați și nu împărțim cu cei săraci, bogățiile noastre ne vor distruge sufletele.)
 - e. D&L 88:123. (Noi trebuie să ne iubim unul pe altul și să împărțim unul cu altul așa cum cere Evanghelia.)
 - f. D&L 104:18. (Dacă nu împărțim săracilor din abundența noastră, vom avea sălaş printre cei răi, în chinuri.)
- În D&L 104:13–18, Domnul dă explicații cu privire la felul Său propriu de a satisface nevoile temporale ale copiilor Săi. Care este „calea“ Domnului de a

asigura cele necesare pentru săraci? Ce responsabilitate avem când primim din abundența Domnului? (Vezi, de asemenea, Iacov 2:17–19.)

Explicați că a asigura cele necesare pentru săraci și nevoiași în „felul propriu” al Domnului înseamnă a-i ajuta pe aceia care au nevoie dându-le în funcție de ceea ce am primit de la Dumnezeu. Aceasta înseamnă să dăm de bunăvoie și cu dragoste, recunoscând că Tatăl Ceresc este sursa tuturor binecuvântărilor și că noi suntem avem responsabilitatea de a le folosi pentru a sluji altora. Cei care primesc acest ajutor ar trebui să-l accepte cu recunoștință. Ei trebuie să-l folosească pentru a se elibera de limitele impuse de nevoile lor și pentru a deveni mai capabili să se ridice la nivelul întregului lor potențial. Apoi, ei trebuie să-i ajute pe alții.

- Cum suntem noi binecuvântați când dăm altora care au nevoie? Cum ați fost binecuvântați pentru că alții v-au dat când ați avut nevoie?

Explicați că există multe moduri în care îi putem ajuta pe aceia care au nevoie. Biserica asigură moduri organizate în care putem acorda ajutor; de asemenea, noi ne putem îngriji în mod individual, cu discreție, de cei din jurul nostru.

- Un mod în care putem contribui la ajutorarea celor nevoiași este să oferim contribuții sub forma darului de post. Cum sunt folosite darurile de post pentru îngrijirea celor săraci? (Episcopul le folosește pentru a asigura hrană, adăpost, îmbrăcăminte și altele acelor care au nevoie.)
- Cu cât ar trebui să contribuim prin darul de post? (Vezi citatul următor.) De ce este important ca noi să contribuim prin darul de post?

„Biserica stabilește o duminică din fiecare lună ca zi de post. În această zi, membrii Bisericii postesc, fără să mănânce și să bea două mese consecutive. Ei... dau Bisericii un dar de post cel puțin egal cu valoarea alimentelor pe care le-ar fi consumat. Dacă este posibil, membrii trebuie să fie foarte generoși și să dea mult mai mult decât valoarea a două mese” (*Church Handbook of Instructions, Book 2*, pag. 256).

Pentru mai multe informații despre post și darul de post, vezi lecția 17.

Un alt mod în care Biserica ne ajută să ne îngrijim de nevoiași este asistența umanitară organizată. Biserica este implicată, de mulți ani, în activități de asistență umanitară și dezvoltare a capacității fiecăruia de a se bizui pe forțele proprii. Această asistență este acordată membrilor și nemembrilor, deopotrivă, pentru a contribui la îndepărtarea efectelor devastatoare ale sărăciei, războiului și dezastrelor naturale.

- Cum pot contribui membrii cu donații la fondul de ajutor umanitar al Bisericii? (Completând partea corespunzătoare din formularul pentru zeciuială. Puteți arăta membrilor clasei un astfel de formular.) Care sunt câteva dintre modurile în care ajutorul umanitar acordat de Biserică i-a binecuvântat pe cei care aveau nevoie?

Președintele Thomas S. Monson ne-a vorbit despre unele dintre rezultatele ajutorului umanitar acordat de Biserică:

„În anul 1992, un uragan devastator... a lovit litoralul de est al Floridei, lăsând în urmă ruine, case afectate, acoperișuri smulse, oameni înfomețați. Membrii

noștri au fost prezenți pentru a da ajutor. Casă după casă a fost curățată și reparată gratuit. Nu a contat religia sau culoarea persoanei care locuia în casă...

Departate, pe înălțimile de pe versantul vestic la Muntelui Kenya, de-a lungul marginii colosalei văi Rift, apa pură ajunge acum la oamenii însetați. Un proiect de furnizare a apei potabile a schimbat viața a peste 1.100 de familii. Când am aflat prima oară despre nevoia de apă pură, am avut posibilitatea să contribuim la finanțarea unui proiect, în cooperare cu TechnoServe, o organizație voluntară particulară. Sătenii au asigurat forța de muncă iar, acum, apa curge prin 40 de kilometri de conducte către casele dintr-o zonă ce cuprinde 15 sate, în care este așteptată. Binecuvântarea simplă a posibilității de a bea apă curată aduce în minte cuvintele Domnului: 'Mi-a fost sete și Mi-ați dat de băut' [Matei 25:35]" („Our Brothers' Keepers“, *Ensign*, iunie 1998, pag. 37).

- Pe lângă ocaziile pe care ni le oferă Biserica, noi trebuie să căutăm alte moduri de a-i binecuvânta pe cei în nevoie din jurul nostru. Citiți D&L 58:26–28 împreună cu membrii clasei. Cum putem noi aplica această scriptură la eforturile noastre de a-i sluji pe săraci și nevoiași?
- Care sunt unele dintre obstacolele ce ne-ar putea sta în cale atunci când ne îngrijim de săraci și nevoiași? Cum putem depăși aceste obstacole?

4. Programul de bunăstare al Bisericii

Explicați că, în 1936, fiind inspirată de Domnul, Prima Președinție a creat programul de bunăstare al Bisericii, ca mod organizat de a încuraja bizuirea pe forțele proprii și a-i ajuta pe cei în nevoie. Rugați-i pe membrii clasei desemnați să vorbească pe scurt despre crearea programului de bunăstare așa cum este prezentat în *Our Heritage*, paginile 108–109.

Puteți împărtăși următoarea declarație a Primei Președinții pentru a sublinia scopurile programului de bunăstare al Bisericii:

„Scopul nostru principal era să creăm, în măsura posibilă, un sistem prin care blestemul leneviei să fie ridicat, relele pomenii să fie eradicate și independența, hărnicia, prosperitatea și respectul de sine să existe din nou printre oameni. Scopul Bisericii este să-i ajute pe oameni să se ajute. Munca este reîntronată ca principiu călăuzitor al vieților membrilor Bisericii noastre“ (în Conference Report, oct. 1936, pag. 3).

- În ce fel contribuie programul de bunăstare al Bisericii la îndeplinirea acestor scopuri?

Explicați că ajutorul acordat de Biserică oamenilor din Europa, după cel de-al Doilea Război Mondial, este un exemplu inspirator de mod în care programul de bunăstare al Bisericii îi poate binecuvânta pe mulți oameni. Rugați-i pe membrii clasei desemnați să vorbească pe scurt despre modul în care programul de bunăstare i-a binecuvântat pe cei în nevoie din Europa, începând cu ultimul paragraf de la pagina 111 din *Our Heritage* până la pagina 114.

- Ce vă impresionează la eforturile celor implicați în aceste proiecte? Cum le putem urma exemplul?

Concluzii

Subliniați importanța bizuirii pe forțele proprii și a grijii față de săraci și nevoiași. Puteți depune mărturie despre cum a fost binecuvântată viața dumneavoastră ca urmare a respectării acestor principii.

Idei suplimentare pentru predare

Puteți folosi una sau ambele idei de mai jos pentru a completa planul lecției sugerat.

1. Educația este vitală pentru bizuirea pe forțele proprii

Subliniați că membrii Bisericii au fost sfătuiți întotdeauna să dobândească cea mai bună educație posibilă. Primii sfinți au fost foarte interesați să-și sporească educația. În primul an petrecut în Valea Salt Lake, școala pentru copii a fost organizată într-un cort. Mai târziu, conducătorii Bisericii au îndrumat fiecare episcopie să-și înființeze o școală. Universitatea din Deseret a fost înființată în anul 1850. Pentru informații suplimentare referitoare la importanța educației în dezvoltarea capacității de a te bizui pe forțele proprii, vezi lecția 23.

2. Prezentare video „Grija față de cei nevoiași“

Dacă dispuneți de *Doctrine and Covenants and Church History Video Presentations* (53912), puteți prezenta „Grija față de cei nevoiași“, un segment de șapte minute.

„Inimile copiilor se vor întoarce către strămoșii lor“

Lecția
39

Scop	Să îi ajute pe membrii clasei să înțeleagă necesitatea de a-și căuta strămoșii și a primi rânduilele preoției în numele lor.
-------------	--

Pregătire	<ol style="list-style-type: none">1. Studiați, rugându-vă, următoarele scripturi și alte materiale:<ol style="list-style-type: none">a. Doctrină și legăminte 2; 110:13–16; 138; Joseph Smith-Istorie 1:37–39;b. <i>Our Heritage</i>, paginile 98–99, 101–102, 105–107.2. Revedeți materialele pentru această lecție din <i>Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei</i> (35686). Planificați moduri în care să faceți referire la ele în timpul lecției.3. Repartizați, din timp, următoarele teme:<ol style="list-style-type: none">a. rugați pe un membru al clasei să prezinte pe scurt relatarea despre episcopul Henry Ballard și fiica sa, din <i>Our Heritage</i>, pagina 99;b. rugați pe un alt membru al clasei să prezinte pe scurt revelația primită de președintele Wilford Woodruff în legătură cu întocmirea istoriei familiei și pecetluirea copiilor cu părinții lor (vezi al doilea paragraf complet de la pagina 101 din <i>Our Heritage</i>);c. rugați pe unul sau doi membri ai clasei să se pregătească pentru a vorbi, pe scurt, despre experiențe pe care le-au trăit în timp ce efectuau rânduilele ale preoției pentru cei morți. Invitați-i pe acești membri ai clasei să relateze ce au simțit față de oamenii pentru care au efectuat acele rânduile;d. rugați pe un membru al clasei să se pregătească să prezinte pe scurt profeția președintelui Joseph F. Smith în care ne spune că va veni o vreme în care pământul va „fi presărat cu temple“ (vezi ultimul paragraf complet de la pagina 106 din <i>Our Heritage</i>).4. Dacă următoarele ilustrații sunt disponibile, pregătiți-vă să le folosiți în timpul lecției: Ilie restaurează puterea de a pecetlui familii pentru eternitate (Setul de ilustrații inspirate din Evanghelie, 417); Wilford Woodruff (Setul de ilustrații inspirate din Evanghelie, 509); Joseph F. Smith (Setul de ilustrații inspirate din Evanghelie, 511); și Gordon B. Hinckley (63001; Setul de ilustrații inspirate din scripturi, 520). În locul ilustrațiilor cu președinții Woodruff, Smith și Hinckley, puteți folosi ilustrația Profeți din zilele din urmă (62575; Setul de ilustrații inspirate din scripturi, 506).
------------------	---

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru
captarea atenției

În funcție de situație, împărtășiți următoarea povestire sau folosiți o activitate proprie pentru a începe lecția.

Frederick William Hurst lucra ca miner într-o mină de aur din Australia când i-a auzit, prima oară, pe misionarii sfinți din zilele din urmă predicând Evanghelia restaurată. El și fratele lui, Charles, au fost botezați în luna ianuarie 1854. El a încercat să-i ajute pe ceilalți membri ai familiei să se convertească, dar ei l-au refuzat pe el și adevărurile pe care le propovăduia el.

Fred s-a mutat în Salt Lake City după patru ani de la intrarea în Biserică și a slujit, cu credință, ca misionar în câteva țări. El a lucrat și ca zugrav/pictor în Templul Salt Lake.

El a notat în jurnalul său următoarele: „În seara zilei de 1 martie, 1893, mă aflam singur în sufragerie, toți ceilalți plecaseră la culcare. Stăteam la masă când, spre marea mea surpriză, fratele meu mai mare, Alfred, a intrat, s-a așezat de cealaltă parte a mesei și a zâmbit. I-am spus (el părea atât de aievea): ‘Când ai sosit în Utah?’.

El a spus: ‘Tocmai am venit din Lumea Spiritelor; ceea ce vezi nu este trupul meu; trupul zace în mormânt. Vreau să spun că, atunci când ai fost în misiune, mi-ai spus multe lucruri despre Evanghelie și lumea de apoi și despre faptul că Lumea Spiritelor este la fel de reală ca și pământul. N-am putut să te cred dar, când am murit și am ajuns acolo și am văzut cu ochii mei, am înțeles că îmi spuseseși adevărul. Am participat la adunările mormone’. El și-a ridicat mâna și a spus cu multă căldură: ‘Eu cred în Domnul Isus Hristos din toată inima. Eu cred în credință, pocăință și botez pentru iertarea păcatelor, dar aceasta este tot ce pot să fac. Aștept ca tu să faci munca pentru mine în templu... Ești urmărit îndeaproape... Noi, toți, privim spre tine ca la conducătorul nostru în această măreață lucrare. Vreau să-ți spun că sunt multe spirite mărețe care plâng și jelesc pentru că au rude în Biserică, aici, care sunt nepăsătoare și nu fac nimic pentru ele’ “ (*Diary of Frederick William Hurst*, compilat de Samuel H. și Ida Hurst [1961], pag. 204).

Explicați că, în această lecție, veți discuta despre mântuirea celor morți, studiind pe scurt munca a patru profeți: Ilie, președintele Wilford Woodruff, președintele Joseph F. Smith și președintele Gordon B. Hinckley. Scopul acestei lecții este de a aduce o mai bună înțelegere a necesității mântuirii celor morți. În lecția următoare, se discută despre câteva moduri în care putem participa la munca în templu și de întocmire a istoriei familiei.

Discuții și aplicații

Alegeți, rugându-vă, materialul pentru lecție care se potrivește cel mai bine nevoilor membrilor clasei. Încurajați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi, pe care le discutați.

1. Ilie: „Cheile acestei dispensații sunt încredințate în mâinile voastre“

Predați și discutați D&L 2; 110:13–16; 138:47–48; Joseph Smith – Istorie 1:37–39. Expuneți ilustrația cu Ilie restaurând puterea de pecetluire, a preoției.

- Când îngerul Moroni a venit la Joseph Smith, el a spus că Ilie va „sădi în inima copiilor promisiunile făcute strămoșilor“ (D&L 2:2; Joseph Smith-Istorie 1:39). În această profeție, cuvântul *strămoși* înseamnă străbuni. Ce promisiuni au fost făcute străbunilor noștri?

Președintele Joseph Fielding Smith a spus: „Care a fost promisiunea făcută strămoșilor care avea să fie împlinită în zilele din urmă prin întoarcerea inimilor copiilor către strămoșii lor? A fost promisiunea pe care Domnul a

făcut-o, prin Enoh, Isaia și profeți, națiunilor pământului, că *va veni timpul când cei morți vor fi mântuiți*“ (*Doctrines of Salvation*, compilat de Bruce R. McConkie, 3 volume [1954–1956], 2:154).

Elder Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece, a spus: „Dumnezeu a făcut acele promisiuni patriarhilor din vechime – Adam, Noe, Avraam, Isaac, Iacov și așa mai departe – iar noi, fără îndoială, le-am făcut propriilor noștri tați și mame, aceia care au venit pe pământ înainte ca Evanghelia să fi fost restaurată, dar cărora noi le-am promis să le asigurăm rânduielele ei salvatoare“ (*Christ and the New Covenant* [1997], pag. 297).

- În ziua de 3 aprilie, 1836, profetul Ilie le-a apărut profetului Joseph Smith și lui Oliver Cowdery în templul Kirtland. Care a fost scopul vizitei pe care Ilie a făcut-o lui Joseph și Oliver? (Vezi D&L 110:13–16; vezi, de asemenea, D&L 2; Joseph Smith–Istorie 1:38–39. El i-a conferit lui Joseph Smith puterea de pecetluire, a preoției. Această putere face posibile căsătoria veșnică, pecetluirile cu părinții și munca de rânduire în templu pentru cei morți.)
- Citiți Joseph Smith–Istorie 1:37–39 și D&L 138:47–48 împreună cu membrii clasei. De ce ar fi pământul „complet pustiit la venirea [Domnului]“, dacă noi nu am avea puterea de pecetluire? (Unul dintre scopurile principale ale vieții pe pământ este să creăm relații de familie eterne. Fără puterea de pecetluire, acest lucru ar fi imposibil.)

Elder Jeffrey R. Holland ne-a învățat că, fără puterea de pecetluire, „nu ar exista nici o legătură de familie în eternități iar familiei omului nu i-ar fi, cu adevărat, lăsate în eternitate ‘nici rădăcini’ [strămoși], ‘nici ramuri’ [descendenți]. Într-atât încât... dacă o familie a lui Dumnezeu, pecetluită, unită, salvată în împărăția celestă este scopul suprem al vieții muritoare, orice eșec aici ar fi, cu adevărat, un blestem, care ar face ca întregul plan al salvării să fie ‘complet distrus’ (*Christ and the New Covenant*, pag. 297–298).

2. Președintele Wilford Woodruff: „Cineva trebuie să-i mântuiască“

Expuneți ilustrația cu președintele Wilford Woodruff. Explicați că președintele Woodruff a fost devotat muncii de mântuire a celor morți și de pecetluire a familiilor pentru eternitate. În timpul slujirii sale mulți membri ai Bisericii au slujit în misiuni de întocmire a genealogiilor și, în 1894, Prima Președinție a îndrumat organizarea unei societăți care să se ocupe de genealogii (*Our Heritage*, pag. 101). Potrivit declarațiilor lui elder Russell M. Nelson, din Cvorumul celor Doisprezece, „evenimentele din acel an istoric [1894] au făcut din cercetarea istoriei familiei și slujirea în templu *o muncă în Biserică*“ (în Conference Report, oct. 1994, pag. 114, sau *Ensign*, nov. 1994, pag. 85).

Folosiți următoarele povestiri pentru a preda despre urgența muncii în templu pentru cei morți și necesitatea ca noi să fim pecetluiți cu părinții și strămoșii noștri.

Urgența muncii în templu pentru cei morți

Rugați-l pe membrul clasei desemnat să prezinte pe scurt relatarea despre episcopul Henry Ballard și fiica sa, din *Our Heritage*, paginile 98–99.

Explicați că, o perioadă de timp, președintele Woodruff a slujit ca președinte al templului din St. George, Utah. Acesta a fost templul în care s-au efectuat,

pentru prima oară în această dispensație, înzestrările pentru cei morți (vezi *Doctrines of Salvation*, 2:171). În timp ce a slujit acolo, președintele Woodruff a fost vizitat de spiritele a mulți „oameni eminenți”, care muriseră. Invitați pe un membru al clasei să împărtășească următoarea relatare a președintelui Woodruff:

„Spiritele celor morți s-au adunat în jurul meu, dorind să știe de ce nu le-am mântuit. Ele mi-au spus: 'Voi ați folosit Casa de înzestrări un număr de ani și, totuși, nu s-a făcut nimic, niciodată, pentru noi. Noi am pus temelia guvernării de care beneficiați voi acum... i-am rămas fideli și I-am fost credincioși lui Dumnezeu.' Aceștia au fost semnatarii Declarației de independență [a Statelor Unite ale Americii] și ei m-au așteptat două zile și două nopți... Am mers direct la bazinul de botez și l-am chemat pe fratele McAllister pentru a mă boteza pentru semnatarii Declarației de independență și pentru alți cincizeci de oameni eminenți, ajungând la o sută în total, inclusiv John Wesley, Columb și alții” (*The Discourses of Wilford Woodruff*, selecție de G. Homer Durham [1946], pag. 160–161).

- Ce putem învăța din aceste două relatări? (Răspunsurile ar putea fi că cei morți așteaptă cu nerăbdare ca noi să efectuăm rânduieli pentru ei și că noi trebuie să dovedim sârguință în munca noastră de mântuire a celor morți.)

În timpul slujirii în Cvorumul celor Doisprezece, elder Wilford Woodruff a spus: „În ultimii o mie opt sute de ani, oamenii care au trăit și au murit nu au auzit niciodată glasul unui om inspirat, nu au auzit o predică a Evangheliei până când nu au intrat în lumea spiritelor. Cineva trebuie să-i mântuiască prin efectuarea în trup a acestor rânduieli pentru ei pentru că ei nu le pot efectua în spirit și, pentru ca această muncă să fie făcută, noi trebuie să avem temple în care s-o facem” (în *Journal of Discourses*, 19:228–229).

Necesitatea ca noi să fim pecetluiți cu părinții și strămoșii noștri

Rugați-l pe membrul clasei desemnat să prezinte pe scurt revelația primită de președintele Woodruff în legătură cu întocmirea istoriei familiei și pecetluirea copiilor cu părinții lor (*Our Heritage*, pagina 101).

- Ce ne învață această revelație despre familii? În ce fel contribuie revelația la îndeplinirea profeției despre întoarcerea inimilor copiilor către strămoșii lor?

3. Președintele Joseph F. Smith: „Ochii înțelegerii mele au fost deschiși”

Citiți sau împărtășiți cu propriile cuvinte următoarea declarație a președintelui Woodruff:

„Președintele [Brigham] Young, care a urmat după președintele Joseph Smith... a pus temelia [templului Salt Lake], precum și a altora, în munții lui Israel. De ce? Pentru ca noi să putem aplica în practică aceste principii ale mântuirii pentru cei morți. El a îndeplinit tot ce i-a cerut Dumnezeu să îndeplinească. Dar el nu a primit toate revelațiile referitoare la această lucrare; nici președintele [John] Taylor, nici Wilford Woodruff nu le-au primit” (*The Discourses of Wilford Woodruff*, pag. 153–154).

Expuneți ilustrația cu președintele Joseph F. Smith. Explicați că președintele Smith, al șaselea președinte al Bisericii, a primit o revelație care a ajutat munca de mântuire a celor morți să meargă mai departe. În ziua de 4 octombrie, 1918, cu câteva săptămâni înainte de moartea sa, el a spus în cadrul conferinței generale:

„În ultimele cinci luni, am fost supus unei asediu de către o boală foarte gravă... În aceste cinci luni, nu am fost singur. Am sălășluit în spiritul rugăciunii, chinului, al credinței și al hotărârii; și am comunicat permanent cu Spiritul Domnului“ (în Conference Report, oct. 1918, pag. 2).

Cu o zi înainte de cea în care președintele Smith a făcut această declarație, el primise o revelație care avea să lărgască modul în care sfinții înțelegeau mântuirea celor morți. Această revelație este acum secțiunea 138 din Doctrină și legăminte. Este o consemnare a vizitei pe care Salvatorul a făcut-o în lumea spiritelor, în timp ce trupul Său se afla în mormânt.

- Ce făcea președintele Smith când a primit viziunea despre mântuirea celor morți? (Vezi D&L 138:1–11. El medita la scripturi și ispășirea lui Isus Hristos. În timp ce medita, el a fost îndemnat să citească 1 Petru 3 și 4, care cuprind informații despre slujirea lui Isus în lumea spiritelor de după moarte.
- Citiți D&L 138:12–19 împreună cu membrii clasei. Pe cine a vizitat Salvatorul în lumea spiritelor? (Răspunsurile le pot include pe cele menționate mai jos. Le puteți rezuma pe tablă.)

Salvatorul a mers la spiritele celor care:

- „fuseseră credincioși în timp ce au trăit în viața muritoare“ (D&L 138:12);
 - „oferiseră un sacrificiu similar marelui sacrificiu al Fiului lui Dumnezeu“ (D&L 138:13);
 - „suferiseră în numele Mântuitorului lor“ (D&L 138:13);
 - „părăsiseră viața muritoare fermi în speranța unei învieri glorioase, prin harul lui Dumnezeu, Tatăl, și al Singurului Său Fiu Născut, Isus Hristos“ (D&L 138:14);
 - „erau plini de bucurie și fericire și se bucurau împreună pentru că ziua eliberării lor era aproape“ (D&L 138:15).
- La cine *nu s-a dus* Salvatorul? (Vezi D&L 138:20–21.) Ce a făcut Salvatorul pentru ca Evanghelia să poată fi predicată „acelora care muriseră în păcatele lor, fără o cunoaștere a adevărului“? (Vezi D&L 138:27–37. El a organizat spiritele drepte și le-a împuternicit să propovăduiască acelora care nu acceptaseră încă Evanghelia.) Cine predică Evanghelia în lumea spiritelor astăzi? (Vezi D&L 138:57.)
 - Citiți D&L 138:22–24, 57–59 împreună cu membrii clasei. Rugați-i să caute diferențele dintre aceia din lumea spiritelor care au fost credincioși în mărturia despre Isus și aceia care nu au fost. Ce vă învață aceste versete despre importanța propovăduirii Evangheliei în lumea spiritelor? Ce sentimente vă inspiră aceste versete cu privire la responsabilitatea de a efectua rânduielile preoției față de cei morți?
- Rugați-i pe membrii clasei desemnați să vorbească, pe scurt, despre experiențele și sentimentele pe care le-au avut când au efectuat rânduieli pentru cei morți (vezi „Pregătire“, punctul 3c).

4. Președintele Gordon B. Hinckley: „Noi suntem hotărâți... să ducem templele la oameni“

Rugați-l pe membrul clasei desemnat să prezinte pe scurt profeția președintelui Joseph F. Smith în care ne spune că va veni o vreme în care pământul va „fi presărat cu temple“ (*Our Heritage*, pagina 106).

Expuneți ilustrația cu președintele Gordon B. Hinckley. Explicați că președintele Hinckley este un alt profet care ne-a făcut să înțelegem mai bine munca în templu. Când Gordon B. Hinckley a devenit președinte al Bisericii în 1995, funcționau 47 de temple. După aproximativ doi ani și jumătate, el a făcut următorul anunț:

„Există multe zone îndepărtate ale Bisericii, în care numărul de membri este mic și șansele de a crește în viitorul apropiat sunt puține. Le vor fi celor care locuiesc în aceste zone refuzate pentru totdeauna binecuvântările rânduielilor din templu? Cu câteva luni în urmă, în timp ce vizitam o astfel de zonă, am meditat, rugându-ne, la această întrebare. Răspunsul a venit, credem noi, clar și limpede.

Vom construi temple mici în unele dintre aceste zone, clădiri cu toate facilitățile necesare administrării tuturor rânduielilor. Ele vor fi construite conform standardelor pentru temple, care sunt mult mai înalte decât standardele pentru casele de întrunire. În ele se vor putea efectua botezuri pentru morți, slujbe de înzestrare, pecetluiri și toate celelalte rânduieli ce trebuie făcute în casa Domnului atât pentru cei în viață, cât și pentru cei morți...

Suntem hotărâți... să ducem templele la oameni și să le oferim toate ocaziile de a obține binecuvântările atât de prețioase care vin ca urmare a preaslăvirii în templu“ (în Conference Report, oct. 1997, pag. 68–69, sau *Ensign*, nov. 1997, pag. 49–50).

În luna aprilie 1998, președintele Hinckley a anunțat că s-a planificat ca, până la sfârșitul secolului, să existe 100 de temple (vezi Conference Report, apr. 1998, pag. 115, sau *Ensign*, mai 1998, pag. 88).

- Care a fost efectul creșterii numărului de temple asupra vieții dumneavoastră? Care a fost efectul asupra altor persoane pe care le cunoașteți? (Puteți arăta câți oameni nu ar fi beneficiat de binecuvântările templului dacă președintele Hinckley nu ar fi primit revelația de a grăbi construirea de temple.) Ce efect va avea clădirea accelerată de temple asupra acelor care au murit fără a primi Evanghelia?

Concluzii

Subliniați că nici un grup de oameni din istorie nu a avut vreodată prilejul de a face atât de mult pentru atât de mulți oameni cât facem noi astăzi. Explicați că, în lecția următoare, se va discuta și despre anumite moduri în care putem participa la munca în templu și de întocmire a istoriei familiei. Depuneți mărturie despre adevărurile discutate în timpul lecției, așa cum sunteți îndemnat de Spirit.

Idei suplimentare pentru predare

Puteți folosi următoarea idee pentru a completa planul lecției sugerat.

Participarea tinerilor la munca în templu

Dacă predați tinerilor, încurajați-i să participe la munca în templu botezându-se pentru cei morți. Dacă predați adulților, sugerați părinților să-și ajute copiii să participe la munca în templu. Puteți împărtăși următoarea povestire spusă de elder J Ballard Washburn, din Cei Șaptezeci:

„După o conferință de țărșuș, discutam cu o familie printre ai cărei membri se aflau și adolescenți. Le-am spus: „Trebuie să trăiți drept pentru ca, într-o zi, să

puteți merge la templu împreună cu părinții voștri'. O fiică de șaisprezece ani a răspuns: 'Dar, mergem la templu cu părinții aproape în fiecare săptămână. Mergem și facem botezuri pentru cei al căror nume se află în dosarul familiei noastre'. Mi-am zis: *Ce lucru minunat, familiile merg la templu împreună*" (în Conference Report, apr. 1995, pag. 12, sau *Ensign*, mai 1995, pag. 11).

- În ce alte moduri pot ajuta tinerii la progresul muncii făcute în temple? (Răspunsurile ar putea fi: ei pot face cercetări asupra istoriei familiei și pot sprijini eforturile făcute de părinți pentru a merge la templu.)

Să găsim bucurie în munca în templu și de întocmire a istoriei familiei

Scop

Să îi ajute pe membrii clasei să vadă multe moduri diferite în care pot participa la munca în templu și de întocmire a istoriei familiei și să-i încurajeze să stabilească, rugându-se, modurile în care pot ei să participe la aceasta acum.

Pregătire

1. Revedeți materialele pentru această lecție din *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei* (35686). Planificați moduri în care să faceți referire la ele în timpul lecției.
2. Cu o săptămână înainte, rugați doi membri ai clasei să participe, în vreun fel, în timpul săptămânii ce urmează, la munca în templu și de întocmire a istoriei familiei. Ajutați-i să înțeleagă că există multe moduri de a face această muncă. De exemplu, ei ar putea completa înregistrarea de grup de familie, ar putea trimite nume ale strămoșilor pentru munca în templu, ar putea merge la templu, ar putea scrie în jurnal sau istoria personală ori i-ar putea învăța pe copii despre strămoșii lor. Invitați-i să se pregătească să vorbească despre experiențele lor în timpul lecției.
3. Puteți obține exemplare ale resurselor puse la dispoziție de Biserică pentru efectuarea muncii în templu și de întocmire a istoriei familiei pentru a le prezenta în partea a treia a lecției (vezi pagina 260). Dacă în episcopia sau ramura dumneavoastră, există un consultant pentru istoria familiei, îl (o) puteți ruga să pregătească o scurtă prezentare a acestor resurse.

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

În funcție de situație, folosiți activitatea următoare sau una proprie pentru a începe lecția.

Scrieți numele dumneavoastră în mijlocul tablei. În alte părți ale tablei, scrieți numele părinților dumneavoastră, câteva nume ale strămoșilor și, dacă sunteți părinte, ale copiilor dumneavoastră. Spuneți pe scurt membrilor clasei care este gradul de rudenie cu fiecare dintre persoanele ale căror nume le-ați scris.

Explicați modurile în care unele dintre aceste persoane au fost temporar separate unele de altele. De exemplu, unele au fost separate din cauza morții. Este posibil ca altele să fi fost separate pentru că au trăit în locuri diferite.

Arătați că, și atunci când membrii familiei sunt separați temporar, ei pot fi uniți pentru eternitate. Inimile lor se pot întoarce unele către altele (D&L 110:14–15).

Explicați că, în această lecție, se discută modurile în care putem participa la munca în templu și de întocmire a istoriei familiei. Pe măsură ce participăm la această muncă, înțelegem mai bine ceea ce înseamnă să faci parte dintr-o familie veșnică. Inimile noastre se întorc către strămoșii noștri, inimile lor către noi și inimile părinților și copiilor se întorc unele către altele.

Alegeți, rugându-vă, materialele pentru lecție care se potrivesc cel mai bine nevoilor membrilor clasei. Încurajați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi pe care le discutați.

Amintiți membrilor clasei că aceasta este a doua dintre cele două lecții despre munca în templu și de întocmire a istoriei familiei. În lecția 39, s-a discutat despre necesitatea de a merge la templu și de a efectua rânduielele preoției în numele acelora care au murit fără a le primi. În această lecție, se discută alte câteva moduri în care putem participa la munca în templu și de întocmire a istoriei familiei.

1. Spiritul lui Ilie îi îndeamnă pe oameni să-și întoarcă inimile către strămoșii lor

Explicați că sfinții din zilele din urmă vorbesc deseori despre Spiritul lui Ilie. Această sintagmă se referă la dorința pe care o au oamenii de „a întoarce inimile părinților către copii și inimile copiilor către părinții lor” (D&L 110:15). Noi îl numim Spiritul lui Ilie pentru că Ilie a redat cheile puterii de pecetluire, a preoției, lui Joseph Smith (D&L 110:13–16). Prin această putere, pot fi efectuate rânduiele ale pecetluirii care unesc familiile pentru veșnicie.

- Ce îi inspiră să facă Spiritul lui Ilie pe membrii Bisericii? (Răspunsurile ar putea fi: ne îndeamnă să primim rânduielele din templu, să facem cercetări pentru istoria familiei și să mergem la templu pentru a primi rânduielele preoției pentru cei morți. Vezi, de asemenea, următorul citat.) Ce experiențe ați trăit când v-ați simțit influențat de Spiritul lui Ilie?

Președintele Gordon B. Hinckley a subliniat: „Toată marea noastră strădanie legată de istoria familiei este orientată spre munca în templu. Nu are alt scop. Rânduielele în templu devin coroana de binecuvântări pe care o are de oferit Biserica” (în Conference Report, apr. 1998, pag. 115–116, sau *Ensign*, mai 1998, pag. 88).

- Care sunt unele dintre lucrurile pe care oamenii sunt îndemnați de către Spiritul lui Ilie să le facă în întreaga lume? (Răspunsurile ar putea fi că genealogia a devenit o pasiune răspândită în întreaga lume și că progresele tehnologice fac ca genealogia să fie mai ușor de întocmit și mai accesibilă.)

2. Fiecare membru poate participa la munca în templu și de întocmire a istoriei familiei

Rugați-i pe membrii clasei desemnați să vorbească, pe scurt, despre experiențele pe care le-au trăit făcând muncă în templu și de întocmire a istoriei familiei în săptămâna ce a trecut (vezi „Pregătire”, punctul 2).

După ce acești membri ai clasei și-au împărtășit experiențele, citiți următoarea declarație a președintelui Boyd K. Packer, din Cvorumul celor Doisprezece:

„Nici o muncă nu aduce mai multă protecție acestei Biserici decât munca în templu și cercetarea genealogică pe care o implică. Nici o muncă nu ajută mai mult la progresul spiritual. Nici o muncă nu ne dă mai multă putere” („The Holy Temple”, *Ensign*, febr. 1995, pag. 36).

- Cum v-au ajutat munca în templu și de întocmire a istoriei familiei să simțiți că progresați spiritual și că aveți o mai mare putere?

Arătați că și noi putem participa la munca în templu, în anumite moduri, de-a lungul vieții noastre. Elder Dallin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece, a spus: „În munca de mântuire a celor morți, sunt multe sarcini de îndeplinit și... toți membrii trebuie să participe alegând, prin rugăciune, acele moduri care sunt potrivite pentru mediul de viață dintr-un anumit moment... Scopul nostru nu este să-i obligăm pe toți să facă totul, ci să-i încurajăm pe toți să facă câte ceva“ („Family History: 'In Wisdom and Order' ", *Ensign*, iun. 1989, pag. 6).

- Care sunt unele dintre lucrurile pe care le puteți face pentru a participa la munca în templu și de întocmire a istoriei familiei? (Scrieți pe tablă răspunsurile membrilor clasei. Folosiți următoarele informații pentru a discuta sau completa răspunsurile membrilor clasei. Dacă predați adulților, îi puteți întreba cum au participat la munca în templu și de întocmire a istoriei familiei în diferitele etape ale vieților lor.)

Să avem o recomandare pentru templu validă și să mergem la templu periodic

Explicați că unul dintre lucrurile pe care le putem face pentru a participa la munca în templu și de întocmire a istoriei familiei este să avem o recomandare pentru templu validă și să mergem la templu cât de des ne permit condițiile. Președintele Gordon B. Hinckley a spus:

„Îi îndemn pe membrii Bisericii de pretutindeni, cu toată persuasiunea de care sunt capabil, să trăiască demni pentru a deține o recomandare pentru templu, să obțină una și să o considere un bun de preț și să facă eforturi și mai mari pentru a merge în casa Domnului și a se împărtăși din spiritul și binecuvântările pe care le pot avea acolo. Sunt mulțumit că orice bărbat sau femeie care merge la templu în spiritul sincerității și al credinței părăsește casa Domnului fiind un bărbat mai bun sau o femeie mai bună. Este nevoie să ne perfecționăm permanent întreaga viață. Este nevoie să lăsăm deoparte, uneori, zgomotul și tumultul lumii și să pășim între pereții unei case sacre a lui Dumnezeu, pentru a simți, acolo, spiritul Său într-o atmosferă de sfințenie și pace“ (în Conference Report, oct. 1995, pag. 72, sau *Ensign*, nov. 1995, pag. 53).

Arătați că, chiar dacă situația noastră nu ne permite să mergem periodic la templu, noi trebuie să deținem o recomandare pentru templu. Președintele Howard W. Hunter a spus: „Domnul s-ar bucura dacă fiecare membru adult ar fi demn să aibă – și ar avea – o recomandare pentru templu validă. Lucrurile pe care trebuie să le facem și să nu le facem pentru a fi demni să avem o recomandare pentru templu sunt chiar lucrurile care ne asigură fericirea ca indivizi și ca familii“ (în Conference Report, oct. 1994, pag. 8, sau *Ensign*, nov. 1994, pag. 8).

- Ce binecuvântări putem primi dacă deținem o recomandare pentru templu și mergem la templu?
- Cum îi pot învăța părinții pe copiii lor despre importanța templului? (Răspunsurile ar putea fi: părinții pot merge periodic la templu sau pot depune eforturi în acest sens, îi pot învăța pe copii despre templu și pot depune mărturie despre binecuvântările pe care le primim prin temple și-i pot lua la templu pe copiii în vârstă de 12 ani sau mai mult pentru a fi botezați pentru cei morți.)

Să pregătim cele necesare pentru efectuarea rânduielilor pentru rudele decedate

Explicați că un alt mod în care putem participa la munca în templu și de întocmire a istoriei familiei este să pregătim cele necesare pentru efectuarea

rânduieilor pentru rudele decedate. Chiar dacă alții din familia noastră au lucrat la istoria familiei, putem găsi rude decedate care au încă nevoie să fie efectuate pentru ele rânduieii în templu.

Începem acest proces prin identificarea rudelor decedate. Putem întocmi o listă cu cei pe care ni-i amintim, putem căuta în înregistrările familiei și îi putem ruga pe părinți, bunici și pe alți membri ai familiei să ne vorbească despre alți strămoși. De asemenea, putem folosi, în căminele proprii și în Centrele pentru istoria familiei, programele pentru computer realizate de Biserică pentru a ne sprijini în aceste eforturi. Subliniați influența puternică a Spiritului, care ne poate ajuta să ne identificăm strămoșii. Pe măsură ce ne exercităm credința, numele și informațiile pot ajunge la noi în moduri și în locuri neașteptate.

Pe măsură ce aflăm mai multe despre strămoșii noștri, trebuie să consemnăm informațiile pe care le găsim în formularele pentru istoria familiei, cum ar fi arborele genealogic și înregistrările grupului de familie. Dacă un strămoș a primit rânduieii ale preoției înainte de a muri, este util să consemnați datele la care s-au efectuat acele rânduieii, astfel încât să știm care mai trebuie efectuate.

Consultanții pentru istoria familiei din episcopie, ramură sau țarăș ne pot ajuta să pregătim informațiile de care va avea nevoie templul înainte ca rânduieile să fie efectuate pentru strămoșii noștri. Aceste instrucțiuni trebuie să intre și în posesia publicațiilor pentru istoria familiei ale Bisericii, conducătorilor locali ai preoției și templelor.

Elder Richard G. Scott, din Cvorumul celor Doisprezece, ne-a sfătuit: „Faceți aranjamentele necesare pentru a participa la pecetluiri și alte rânduieii pentru strămoșii decedați... Eu consider că ne este de ajutor ca, atunci când primim rânduieii pentru un altul, să încercăm și să ne apropiem de acea persoană. Eu mă gândesc la ea și mă rog ca ea să accepte rânduiala și să beneficieze de ea. Faceți aceste lucruri, rugându-vă în inima dumneavoastră ca Sfântul Spirit să vă facă să înțelegeți mai bine și să vă îmbogățească viața. Acelor rugăciuni făcute de oameni demni li se va răspunde“ (în Conference Report, apr. 1999, pag. 33, sau *Ensign*, mai 1999, pag. 27).

Aflați informații despre viața strămoșilor

- Cum ați aflat informații despre viața strămoșilor dumneavoastră? În ce fel v-a ajutat faptul că ați aflat informații despre viața strămoșilor dumneavoastră?
- Ce pot face părinții pentru a-i învăța pe copii despre strămoșii lor?

Elder Dennis B. Neuenschwander, din Cei Șaptezeci, a vorbit despre responsabilitatea sa de a-și învăța copiii și nepoții despre istoria familiei lor:

„Nici unul dintre copiii mei nu are vreo amintire despre bunicii mei. Dacă vreau ca nepoții și copiii mei să-i cunoască pe cei care mai trăiesc încă în amintirea mea, atunci eu trebuie să construiesc podul dintre ei. Eu sunt singura legătură cu generațiile care se află de cele două părți ale mele. Este responsabilitatea mea să le împletesc inimile prin dragoste și respect, chiar dacă ei nu s-au cunoscut personal, probabil, niciodată. Nepoții mei nu vor ști nimic despre istoria familiei lor dacă eu nu fac nimic pentru a o păstra pentru ei. Ceea ce eu nu voi consemna în vreun fel se va pierde la moartea mea și ceea ce eu nu transmit urmașilor mei ei nu vor avea niciodată. Munca de strângere și împărtășire a amintirilor despre familia eternă este o

responsabilitate personală. Ea nu poate fi înlocuită sau dată altcuiva“ (în Conference Report, apr. 1999, pag. 109, sau *Ensign*, mai 1999, pag. 83–84).

Țineți un jurnal sau pregătiți o istorie personală sau o istorie a familiei

- Cum ne ajută ținerea unui jurnal sau întocmirea istoriei personale să participăm la întocmirea istoriei familiei? Ce binecuvântări ne aduce ținerea unui jurnal sau întocmirea istoriei personale? (Sugerați ca membrii clasei să discute despre binecuvântările personale și binecuvântările pe care le-ar putea primi urmașii lor.)
- Cum ne poate ajuta pregătirea unei istorii a familiei să ne întoarcem inima către membrii familiei noastre?

3. Biserica asigură multe resurse pentru a ne ajuta să participăm la munca în templu și de întocmire a istoriei familiei

Explicați că Biserica asigură multe resurse pentru a ne ajuta să participăm la munca în templu și de întocmire a istoriei familiei. Printre acestea se numără:

- a. *A Member's Guide to Temple and Family History Work* (34697);
- b. formulare pentru istoria familiei (de exemplu planșe genealogice și formulare pentru grupul de familie);
- c. programe pentru computere;
- d. informații pe Internet;
- e. centre de istoria familiei (puteți afla unde se află cel mai apropiat centru).

Arătați exemplare ale broșurii *A Member's Guide* și ale formularelor pentru istoria familiei și explicați cum le pot obține membrii clasei. Dacă l-ați rugat pe consultantul pentru istoria familiei să vorbească membrilor clasei despre aceste resurse, dați-i această ocazie (vezi „Pregătire, punctul 3). Asigurați-vă că membrii clasei înțeleg că pot participa la munca în templu și de întocmire a istoriei familiei chiar dacă nu au acces la aceste resurse.

Concluzii

Exprimați-vă sentimentele despre importanța participării la munca în templu și de întocmire a istoriei familiei. Încurajați-i pe membrii clasei să stabilească, rugându-se, modurile în care ar trebui să participe la această muncă acum. Depuneți mărturie despre adevărurile discutate în această lecție, după cum sunteți îndemnat de Spirit.

Idei suplimentare pentru predare

Puteți folosi următoarea idee pentru a completa planul lecției sugerat.

Activitate pentru membrii clasei

Obțineți suficiente exemplare ale unui formular pentru istoria familiei, de exemplu un arbore genealogic sau o înregistrare a grupului de familie, pentru a putea da câte unul fiecărui membru al clasei. Puteți obține aceste formulare prin conducătorii preoției sau consultantul pentru istoria familiei.

La momentul potrivit din timpul lecției, înmânați fiecărui membru al clasei un exemplar al formularului. Dacă dispuneți de timp, puteți distribui creioane sau pixuri și îi puteți ruga pe membrii clasei să înceapă să le completeze în timpul orei. Dacă nu dispuneți de timp, încurajați-i pe membri să completeze formularul acasă.

Scopul Să îi inspire pe membrii clasei să participe la împărtășirea Evangheliei în toată lumea și să-i întărească pe noii convertiți.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, următoarele scripturi și alte materiale:
 - a. Doctrină și legăminte 1:4–5, 30; 65; 88:81; 109:72–74;
 - b. *Our Heritage*, paginile 116–117, 124–125.
2. Revedeți materialele pentru această lecție din *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei* (35686). Planificați moduri în care să faceți referire la ele în timpul lecției.
3. Rugați-i pe membrii clasei să se pregătească pentru a prezenta pe scurt următoarele secțiuni din *Our Heritage*:
 - a. *Missionary work under the administration of President David O. McKay* (Munca misionară sub administrația președintelui David O. McKay) (paginile 116–117);
 - b. *President Spencer W. Kimball’s address to the regional representatives of the Church* (Cuvântul președintelui Spencer W. Kimball adresat reprezentanților regionali ai Bisericii) (primele două paragrafe de la pagina 125).
4. Puteți ruga unul sau doi membri ai clasei care sunt convertiți să împărtășească pe scurt sentimentele pe care le-au avut ca noi membri ai Bisericii. Rugați-i să povestească cum au fost ajutați de alți membri; de asemenea, ei ar putea sugera felul în care alți membri ar fi putut să-i ajute mai mult.

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

În funcție de situație, folosiți activitatea următoare sau una proprie pentru a începe lecția.

Înainte de a începe ora, scrieți următoarele pe tablă:

Anglia	Germania	Samoa
Tahiti	Tonga	Noua Zeelandă
Australia	Turcia	America de Sud
Islanda	Mexic	Franța
Italia	Cehoslovacia	Hawaii
Elveția	China	

- Care dintre aceste zone credeți că au fost vizitate de misionari în primii 20 de ani după ce a fost organizată Biserica?

Președintele Spencer W. Kimball a spus: „Când citesc istoria Bisericii, sunt uimit de curajul primilor frați când au plecat în lume. Se părea că au găsit o cale... Încă din anul 1837, Cei Doisprezece au fost în Anglia luptându-se cu Satana, în Tahiti în 1844, în Australia în 1851, în Islanda în 1853, în Italia în 1850 și, de asemenea, în Elveția, Germania, Tonga, Turcia, Mexic, Cehoslovacia, China, Noua Zeelandă, America de Sud, Franța și Hawaii în 1850... O mare parte din acest prozelitism străvechi a avut loc în timp ce conducătorii au călătorit prin munții Stâncoși, au plantat pământul și au început construirea caselor lor. Aceasta este credință și supracredință“ („When the World Will be Converted“, *Ensign*, oct.1974, pag. 6).

Subliniați că, din primele zile ale restaurării, conducătorii Bisericii s-au gândit să îndeplinească sarcina de a duce Evanghelia în toată lumea. Președintele Kimball și-a exprimat încrederea în faptul că noi putem continua să facem astfel: „Într-un fel... simt că, atunci când am făcut tot ceea ce era în puterea noastră, Domnul găsește o cale pentru a deschide ușile. Aceasta este credința mea“ (*Ensign*, oct. 1974, pag. 7).

Explicați că, în această lecție, sunt arătate câteva căi prin care Evanghelia se răspândește în toată lumea.

Discuții și aplicații

Selectați, rugându-vă, materialul pentru lecție care se potrivește cel mai bine nevoilor membrilor clasei. Încurajați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturile pe care le discutați.

1. Biserica iese din obscuritate

Cursul de studiu din acest an a arătat cum a început Biserica fiind un grup mic de oameni care erau puțin cunoscuți. Acum, Biserica a crescut și include membrii din aproape toate țările din lume. Această creștere impresionantă și evidentă a numărului de membri ar fi fost greu de înțeles în zilele de început ale Bisericii, pline de greutate, de persecuție și de sărăcie. Dar Domnul a revelat destinul minunat al Bisericii Sale prin profetul Joseph Smith.

Rugați-i pe membrii clasei să citească următoarele scripturi și să discute ce ne învață fiecare despre destinul Bisericii.

- a. D&L 1:30. (Cei chemați de Dumnezeu să conducă Biserica Sa vor avea putere să o scoată din obscuritate.)
- b. D&L 65:1–6. (Evanghelia se va rostogoli până când va umple tot pământul. Cei care o primesc vor fi pregătiți pentru a Doua Venire a Salvatorului.)
- c. D&L 109:72–74. (Biserica va umple întreg pământul. Ea va ieși din pustiu și o să „strălucească... clară ca soarele“.)

Profetul Joseph Smith a declarat: „Nici o mână nelegiuită nu poate opri lucrarea din progresul ei; persecuțiile se pot dezlănțui, gloatele se pot uni, armatele se pot aduna, calomnia poate defăima, dar adevărul lui Dumnezeu va merge înainte curajos, măreț și independent, până ce va pătrunde pe fiecare continent, va vizita fiecare zonă, va trece prin fiecare țară și va fi auzită de fiecare ureche, până când scopurile lui Dumnezeu vor fi împlinite și marele Iehova va spune că munca este realizată“ (*History of the Church*, 4:540).

- Prin ce căi iese Biserica din obscuritate în lume?

2. **Profeții din zilele din urmă ne-au îndemnat să ducem Evanghelia în toată lumea**

Explicați că o cale importantă prin care Biserica merge înainte în lume este aceea a efortului misionar al fiecărui membru. Profeții din zilele din urmă ne-au îndemnat să facem eforturi mai mari pentru a împărtăși Evanghelia ca misionari membri și ca misionari cu timp deplin.

Președintele David O. McKay a devenit foarte cunoscut pentru vorbele sale „Fiecare membru un misionar“. Rugați-l pe membrul clasei desemnat să vorbească despre munca misionară sub administrația președintelui David O. McKay (*Our Heritage*, paginile 116–117).

Mai târziu, președintele Spencer W. Kimball i-a chemat pe membrii Bisericii să întindă pasul în munca misionară. El le-a cerut membrilor Bisericii să se roage pentru ca ușile națiunilor să se deschidă pentru predicarea Evangheliei și pentru ca numărul misionarilor pregătiți să crească, astfel încât să putem intra pe aceste uși. Rugați-l pe membrul clasei desemnat să vorbească despre cuvântul președintelui Spencer W. Kimball adresat reprezentanților regionali (*Our Heritage*, pag. 125, primele două paragrafe). Explicați că viziunea președintelui Kimball despre felul în care munca misionară se va desfășura pe întreg pământul se realizează acum.

Președintele Hickley ne-a învățat că fiecare dintre noi are responsabilitatea de a înfăptui această viziune a Evangheliei care umple pământul.

„Dar, care este viitorul? Ce va fi în anii care stau în fața noastră? Arată promițători într-adevăr. Oamenii au început să ne recunoască pentru ceea ce suntem și pentru valorile pe care le îmbrățișăm...

Dacă mergem înainte, fără să pierdem niciodată din vedere țelul nostru, fără să vorbim cu răutate despre cineva, trăind conform principiilor despre care știm că sunt drepte, această cauză va înainta în continuare maiestuos și cu putere pentru a umple pământul. Uși care sunt acum închise predicării Evangheliei vor fi deschise. Dacă este necesar, Cel Atotputernic poate cutremura națiunile pentru a le face să fie umile și pentru a le determina să-i asculte pe slujitorii Dumnezeuului Cel Viu. Tot ceea ce este necesar se va împlini.

Cheia marilor încercări pe care le vom întâmpina și succesul lucrării sunt asigurate de credința tuturor acelora care se numesc ei înșiși sfinți din zilele din urmă“ (în *Conference Report*, oct. 1997, pag. 92, sau *Ensign*, nov. 1997, pag. 68).

- Cum s-au împlinit aceste profeții despre Evanghelia care va umple pământul?

3. „Fiecare membru un misionar“

- Citiți D&L 1:4–5 și 88:81 împreună cu membrii clasei. Ce ne învață aceste pasaje despre responsabilitatea noastră de a împărtăși Evanghelia?
- Ce poate face fiecare dintre noi pentru a ajuta munca misionară? (Folosiți următoarele informații pentru a discuta sau a completa răspunsurile membrilor clasei. Scrieți titlurile pe tablă, pe măsură ce le discutați.)

Pregătiți-vă să slujiți ca misionari cu timp deplin

- Cum putem să ne pregătim noi înșine pentru a sluji ca misionari cu timp deplin? De ce este important să ne pregătim noi înșine înainte de a fi chemați?

Președintele Spencer W. Kimball a spus: „Când cer mai mulți misionari, nu cer mai multe mărturii fără conținut sau misionari nedemni. Eu cer să începeți devreme să-i instruiți pe misionarii noștri în fiecare ramură și în fiecare episcopie din lume... Tinerii trebuie să înțeleagă că este un mare privilegiu să mergi în misiune și că trebuie să se simtă bine din punct de vedere fizic, mintal și spiritual și că 'Domnul nu poate să tolereze păcatul nici în cel mai mic grad' [D&L 1:31]“ („When the World Will Be Converted“, *Ensign*, oct. 1974, pag.7).

- Cum pot părinții și alți adulți să-i ajute pe tineri să se pregătească să fie misionari cu timp deplin? (Răspunsurile ar putea fi: ei pot să-i învețe să fie demni și pregătiți pentru o chemare în misiune la timpul potrivit, pot să le împărtășească experiențe din timpul misiunii, pot să-i învețe despre bucuriile și binecuvântările muncii misionare, pot să le spună povestiri despre convertirea propriilor strămoși, pot să înceapă să strângă fonduri pentru misiunea lor și să-i învețe cum să muncească din greu.)
- Care sunt încercările întâmpinate de tineri în timp ce se pregătesc să slujească în misiuni cu timp deplin? Cum pot învinge ei aceste încercări? Care sunt încercările întâmpinate de membrii în vârstă în timp ce se pregătesc să slujească în misiuni cu timp deplin? Cum pot învinge ei aceste încercări?

Slujiți în misiuni cu timp deplin

- Cine ar trebui să slujească în misiuni cu timp deplin?

Toți tinerii băieți demni, capabili, cu vârsta între 19 și 25 de ani ar trebui să slujească în misiuni cu timp deplin. Slujirea misionară cu timp deplin este o responsabilitate pentru acești tineri. Tinerele fete în vârstă de 21 de ani sau mai mult pot fi, de asemenea, recomandate să slujească în misiuni depline, dacă doresc. De asemenea, cuplurile de adulți sunt încurajate să slujească atunci când pot să o facă. Toți misionarii trebuie să fie demni.

Elder David B. Haight, din Cvorumul celor Doisprezece, ne-a sfătuit: „Țelul fiecărui cuplu din Biserică, apt din punct de vedere fizic, trebuie să fie, la fel ca și pentru fiecare tânăr băiat din Biserică în vârstă de 19 ani, slujirea într-o misiune. Nici un exemplu mai bun nu poate fi dat, nici o mărturie mai pură nu poate fi împărtășită de părinți către copii sau către nepoți decât prin slujire misionară în anii lor de maturitate“ (în Conference Report, apr. 1987, pag. 73, sau *Ensign*, mai 1997, pag. 68).

Sprrijiniți-i pe misionarii cu timp deplin

- Cum îi putem susține pe misionarii care slujesc acum? (Răspunsurile ar putea fi: să ne amintim de ei în rugăciuni, să le scriem scrisori de încurajare și să contribuim la fondul pentru misionari din episcopie sau din ramură sau la Fondul General pentru Misionari. Îi putem sprijini pe misionarii care slujesc în zona noastră ajutându-i să găsească simpatizanți și să le propovăduiască sau acordându-le altă asistență.

Președintele Gordon B. Hinckley a spus: „Stimați frați și surori, putem să-i lăsăm pe misionari să încerce să-și facă munca singuri sau îi putem ajuta. Dacă ei își fac singuri munca, vot bate la uși zi după zi și recolta va fi slabă. Dar, ca membri, noi îi putem ajuta în găsirea și propovăduirea către simpatizanți“ („Find the Lambs, Feed the Sheep“, *Ensign*, mai 1999, pag. 107).

Împărtășiți Evanghelia în tot cursul vieții dumneavoastră

- De ce este important pentru noi să împărtășim Evanghelia cu alții în tot cursul vieții noastre? Ce experiențe ați avut când ați împărtășit Evanghelia cu alții?
- De ce suntem noi, uneori, speriați de împărtășirea Evangheliei? Cum putem învinge noi această teamă?
- A fost vreunul dintre dumneavoastră influențat să se alătore Bisericii datorită exemplului și prieteniei unui membru al Bisericii? În ce fel v-au influențat faptele acestui membru al Bisericii?
- Care sunt unele dintre căile prin care putem împărtăși Evanghelia în timpul vieții noastre zilnice? Răspunsurile ar putea fi următoarele:
 - a. să fim un bun exemplu pentru membrii familiei, pentru vecini și pentru prieteni;
 - b. să distribuim exemplare din Cartea lui Mormon;
 - c. să comunicăm misionarilor numele persoanelor pe care le interesează Biserica;
 - d. să împărtășim Evanghelia prietenilor;
 - e. să invităm oamenii la activitățile, adunările și la serile la gura sobei organizate de Biserică;
 - f. să invităm oamenii la serile de familie și la activitățile din împrejurimi;
 - g. să invităm persoanele care sunt interesate de genealogie să viziteze Centrul de Istorie a Familiei;
 - h. să invităm oamenii la ceremoniile de botez.

Președintele Spencer W. Kimball a spus: „Mi se pare că Domnul a ales cuvintele Sale când a spus [că Evanghelia trebuie să fie dusă către] 'toate națiunile', 'toate țările', 'cele mai îndepărtate locuri ale pământului', 'toate limbile', 'toate popoarele', 'fiecare suflet', 'în toată lumea', 'în multe țări'. Cu siguranță sunt foarte semnificative aceste cuvinte! ... Mă întreb dacă noi facem tot ceea ce putem. Suntem noi mulțumiți de modul nostru de propovăduire în toată lumea? ... Suntem noi pregătiți să întindem pasul? Să ne lărgim viziunea?” (*Ensign*, oct. 1974, pag. 5).

- În ce fel poate fiecare dintre noi să întindă pasul în timp ce căutăm să împărtășim Evanghelia în viața noastră zilnică?

De asemenea, președintele Kimball a spus: „Marea noastră nevoie și chemare este aceea de a aduce oamenilor din această lume mesajul de înțelegere care să le lumineze drumul pentru a ieși din obscuritate și întuneric și să-i îndrume spre bucurie, pace și adevărurile Evangheliei. Cred că nu trebuie să obosim în sarcina noastră de a face bine. Cred că este din nou timpul să ne întrebăm noi înșine ce putem face pentru a ajuta să fie dusă Evanghelia altora și locuitorilor lumii?” („Are We Doing All We Can?” *Ensign*, febr. 1983, pag. 5).

Președintele Hinckley a cerut ca fiecare conducător al preoției să accepte responsabilitatea de a găsi și de a se împrieteni cu simpatizanții și să fie un exemplu în acest sens. El a cerut ca acest subiect să fie discutat din când în când în cadrul adunărilor de împărtășanie. De asemenea, el a cerut ca adunările Preoției, ale Societății de Alinare, ale Tinerele Fete, ale consiliilor

de episcopie și de țărâuș să fie folosite pentru a planifica în ce fel să fie găsiți și împrieteniți simpatizanții (*Ensign*, mai 1999, pag. 107).

4. Îngrijirea noilor convertiți este responsabilitatea noastră continuă

Scrieți următoarea afirmație pe tablă: „Fiecare simpatizant demn de botez devine un convertit demn de salvare“ (Gordon B. Hinckley, *Ensign*, mai 1999, pag. 109). Explicați că, în fiecare an, sute de mii de convertiți sunt aduși în Biserică. Acești noi membri trebuie să fie îngrijiți și întăriți de noi toți.

- De ce este uneori greu pentru noii convertiți să rămână activi în Biserică?

Președintele Gordon B. Hinckley a spus: „Nu este un lucru ușor să devii membru al acestei Biserici. În cele mai multe cazuri acest lucru implică lăsarea la o parte a vechilor obiceiuri, părăsirea prietenilor și a legăturilor de dinainte și pășirea într-o nouă societate care este diferită și într-un fel exigentă“ (în Conference Report, apr. 1997, pag. 66, sau *Ensign*, mai. 1997, pag. 47).

- Ce pot face noii convertiți pentru a se întări pe ei înșiși? Ce pot face alți membri pentru a-i întări pe noii convertiți? Cum ați văzut că au făcut membrii aceasta în mod eficient?

Președintele Hinckley ne-a învățat că „fiecare convertit are nevoie de trei lucruri:

1. Un prieten în Biserică spre care să se poată îndrepta în mod constant, care va fi lângă el, care îi va răspunde la întrebări, care va înțelege problemele lui.
2. O însărcinare. Activitatea este esența acestei Biserici. Este procesul prin care creștem. Credința și dragostea pentru Domnul sunt ca mușchii brațului meu. Dacă dragostea și credința sunt folosite, ele cresc mai puternice. Dacă nu le folosesc, ele devin mai slabe. Fiecare convertit are nevoie de o responsabilitate...
3. Fiecare convertit trebuie să fie '[hrănit] de cuvântul cel bun al lui Dumnezeu' (Moroni 6:4). Este absolut necesar ca noul convertit să devină afiliat la un cvorum al preoției sau la Societatea de Alinare, la Tinerile Fete, Tinerii Băieți, Școala de Duminică sau Societatea Primară. El trebuie încurajat să vină la adunarea de împărtășanie“ (*Ensign*, mai 1999, pag. 108).

Dacă le-ați cerut membrilor clasei să împărtășească sentimentele pe care le-au avut ca noi membri ai Bisericii, rugați-i să o facă acum (vezi „Pregătire“, punctul 4).

Concluzii

Subliniați faptul că Domnul îndrumă Biserica Sa și deschide calea pentru ca Evanghelia să fie dusă în toată lumea. Îndemnați-i pe membrii clasei să întindă pasul lor în timp ce se pregătesc pentru misiuni depline și să împărtășească Evanghelia celorlalți din jurul lor. De asemenea, îndemnați-i să aibă grijă de noii membri și să-i întărească. Depuneți-vă mărturia despre adevărurile discutate în timpul lecției, așa cum sunteți îndemnat de Spirit.

**Idei suplimentare
pentru predare**

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele idei pentru a completa planul lecției sugerat.

Prezentarea casetei video *Chemarea de a sluji*

Dacă dispuneți de caseta video *Un steag pentru națiuni* (53980), gândiți-vă să prezentați un segment în timpul lecției. Această prezentare conține povestiri inspirate din creșterea Bisericii în Europa, în Insulele din Oceanul Pacific, din America Latină, Asia și Africa. Ea se încheie cu imagini ale templelor și ale oamenilor din toată lumea cântând imnul „Credință în fiecare pas“.

Deoarece caseta are o durată de 60 de minute, nu veți putea viziona întreaga casetă în timpul orei. Totuși, când vizionați în prealabil această prezentare, puteți găsi un segment care îi va inspira în mod deosebit pe cei cărora le predați.

Continuarea revelațiilor către profeții din zilele din urmă

Scop

Să arate membrilor clasei că Domnul continuă să îndrume Biserica prin revelații către profeții, văzătorii și revelatorii din zilele din urmă.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, următoarele scripturi și alte materiale:
 - a. Doctrină și legăminte: 1:38; 68:1–4; 84:109–10; 107:25, 34, 93–98; 132:8;
 - b. Declarația oficială 2 (paginile 345–346 din Doctrina și legămintele);
 - c. *Our Heritage*, paginile 117–119, 125–127.
 2. Revedeți materialele pentru această lecție din *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei* (35686). Planificați moduri în care să faceți referire la ele în timpul lecției.
 3. Rugați-i pe membrii clasei să se pregătească pentru a prezenta pe scurt următoarele secțiuni din *Our Heritage*:
 - a. „The information on Church correlation“ (ultimul paragraf de la pag. 117 până la sfârșitul paginii 118);
 - b. „The account of the revelation extending the blessings of the priesthood to every worthy male member of the Church“ (paginile 125–127).
-

**Sugestii pentru
desfășurarea lecției****Activitate pentru
captarea atenției**

În funcție de situație, folosiți activitatea următoare sau una proprie pentru a începe lecția.

Istorisiți următoarea povestire, care a fost împărtășită de președintele Harold B. Lee:

„Elder John A. Widtsoe, din Consiliul celor Doisprezece, a povestit odată despre o discuție pe care a avut-o cu un grup de oficanți de țărâuș. În cursul discuției, cineva a spus: 'Frate Widtsoe, cât timp a trecut de când Biserica a primit o revelație?' Fratele Widtsoe și-a frecat bărbia gânditor și a replicat: 'O, probabil de joia trecută'" (*Stand Ye in Holy Places* [1974], pag. 132–133).

Președintele Spencer W. Kimball a declarat că Biserica continuă să fie îndrumată prin revelație:

„Noi mărturisim lumii că revelația continuă și că seifurile și dosarele Bisericii conțin revelații care vin lună de lună și zi de zi. De asemenea, mărturisim, că există, din anul 1830 când Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă a fost organizată, și va continua să existe, cât va dăinui timpul, un profet, recunoscut de Dumnezeu și de poporul Său, care va continua să interpreteze gândul și voința Domnului...

Așteptând ceva spectaculos, cineva ar putea să nu fie în întregime atent la suvoiu constant de comunicații revelate. Spun, cu profundă umilință, dar și prin puterea și forța unei mărturii arzătoare din sufletul meu, că de la profetul restaurării la profetul anului nostru, linia de comunicație este neîntreruptă, autoritatea este continuă, o lumină, scânteietoare și pătrunzătoare continuă să strălucească. Sunetul glasului Domnului este o melodie continuă și un apel furtunos. De aproape un secol și jumătate nu a fost nici o întrerupere“ (în Conference Report, apr. 1977, pag. 115, sau *Ensign*, mai. 1997, pag. 78).

Subliniați că declarația președintelui Kimball continuă să fie adevărată astăzi. Cerurile sunt deschise și Domnul continuă să-și reveleze voința profetilor din zilele din urmă.

Discuții și aplicații

Selectați, rugându-vă, materialul pentru lecție care se potrivește cel mai bine nevoilor membrilor clasei. Încurajați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturile pe care le discutați.

Citiți D&L 1:38 și 68:1–4 împreună cu membrii clasei. Subliniați că membrii Primei Președinții și Cvorumul celor Doisprezece Apostoli sunt profeti, văzători și revelatori din zilele din urmă. Ei continuă să primească revelații pentru a îndruma Biserica. Îndrumarea lor este „voința Domnului... gândul Domnului... glasul Domnului și puterea lui Dumnezeu pentru salvare“ (D&L 68:4). Explicați că, în această lecție, se discută câteva exemple despre revelația continuă cu privire la îndrumarea Bisericii.

1. Corelația în Biserică

Rugați-l pe membrul clasei desemnat să prezinte pe scurt informațiile despre conceptul de corelație în Biserică din *Our Heritage*, începând cu ultimul paragraf de la pagina 117 și până la sfârșitul paginii 118. Subliniați că această corelație în cadrul Bisericii a fost inițiată și continuă să acționeze astăzi prin revelații date de Domnul profetilor Săi.

Explicați că scopul existenței corelației în Biserică este acela de a păstra „calea cea dreaptă a lui Dumnezeu“ (Iacov 7:7). În final se intenționează să se ajute la realizarea misiunii Bisericii, care este aceea de a invita oamenii să „[vină] la Hristos și [să se perfecționeze] pentru El“ (Moroni 10:32; vezi, de asemenea, D&L 20:59).

Prima Președinție și Cvorumul celor Doisprezece Apostoli supraveghează corelația în Biserică. Corelația include:

- a. păstrarea purității doctrinei;
- b. scoaterea în evidență a importanței familiei și a căminului;
- c. luarea în considerare că întreaga lucrare a Bisericii se face sub îndrumarea preoției;
- d. stabilirea de relații corespunzătoare între organizațiile Bisericii;
- e. realizarea unității și a ordinii în Biserică;
- f. asigurarea simplității programelor și materialelor Bisericii.

Elder Bruce R. McConkie, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a spus despre corelație că ea este un proces „în care luăm toate programele Bisericii, le focalizăm într-un punct, le adunăm într-un program, acționăm asupra lor ca asupra unui singur program, implicăm toți membrii în acțiune — și realizăm

programul sub conducerea preoției“ (*Let Every Man Learn His Duty* [pamphlet, 1976], pag. 2).

Folosiți următorul material pentru a discuta în ce fel eforturile de a menține o corelație în Biserică binecuvântează viețile noastre. Scrieți titlurile pe tablă, pe măsură ce le discutați.)

Importanța familiei

Efortul de corelație a subliniat importanța familiei în multe feluri. Unul este stabilirea programului serilor de familie. Părinții trebuie să țină seara de familie pentru a preda familiei și pentru a o întări. Serile de luni sunt rezervate pentru seara de familie în întreaga Biserică și ele trebuie să fie lăsate libere de orice adunări sau activități ale Bisericii.

- Cum v-a influențat seara de familie viața dumneavoastră? Ce ați făcut pentru ca serile de familie să fie reușite?

Efortul de corelație a subliniat, de asemenea, importanța familiei prin clarificarea rolului organizațiilor, al programelor și al activităților Bisericii în relația cu familia. Manualul *Church Handbook of Instructions* menționează:

„Cel mai important loc pentru predicarea Evangheliei și pentru conducere este în familie și în cămin (vezi Mosia 4:14–15; D&L 68:25–28)... Cvorumurile, organizațiile auxiliare programele și activitățile în Biserică trebuie să întărească și să ajute familia. Acestea trebuie să intensifice activitățile din familie concentrate pe Evanghelie, nu să intre în competiție cu ele“ (Book 2: Priesthood and Auxiliary Leaders [1998], pag. 299.

- De ce este important să înțelegem că organizațiile auxiliare ale Bisericii, programele și activitățile există pentru a sprijini familia? În ce fel v-au întărit organizațiile auxiliare și activitățile Bisericii pe dumneavoastră și pe familia dumneavoastră?

Efortul de corelație a subliniat, de asemenea, că programenle și activitățile Bisericii nu trebuie să solicite efortul, timpul sau alte resurse ale membrilor Bisericii când nu este necesar.

Modul de funcționare a organizațiilor auxiliare ale Bisericii

Unul dintre rolurile importante ale conceptului de corelație este acela de a uni și de a coordona organizațiile auxiliare ale Bisericii — Societatea de Alinare, Tinerii Băieți, Tinerelor Fete, Societatea Primară și Școala de Duminică. Mulți ani, aceste organizații erau într-o măsură oarecare independente. La nivelul general al Bisericii, unele aveau propriile lor magazine, fonduri și conferințe. Când au crescut, ele au devenit din ce în ce mai complexe și, deseori, în programele și în materialele lor se repetau, fără să fie necesare, aceleași lucruri.

Prin procesul corelației, asemenea complexitate sau dubluri au fost reduse. De asemenea, prin corelație, s-a pus mai mult accentul pe funcționarea organizațiilor auxiliare sub îndrumarea conducătorilor preoției. De exemplu, într-o episcopie, aceste organizații funcționează toate sub îndrumarea episcopatului.

- De ce este important să fie unite și coordonate eforturile organizațiilor auxiliare în episcopie? Cum ați văzut că aceste organizații auxiliare pot lucra mai eficient prin coordonarea eforturilor lor?

Pregătirea publicațiilor Bisericii

Explicați că publicațiile Bisericii, cum ar fi manualele pentru lecții și revistele Bisericii sunt produse pentru a-i ajuta pe membri Bisericii să trăiască conform principiilor Evangheliei lui Isus Hristos. Procesul de corelare ajută ca aceste materiale să fie bazate pe scripturi, să aibă o acuratețe doctrinală și să fie potrivite pentru auditoriul avut în vedere. Toate publicațiile Bisericii sunt planificate, pregătite, analizate și implementate sub îndrumarea Primei Președinții și a Cvorumului celor Doisprezece.

Unul dintre rezultatele corelării publicațiilor în Biserică este faptul că toate clasele de Doctrina Evangheliei pentru adulți și tineri și cele mai multe dintre clasele Societății Primare studiază aceeași carte de scriptură în cursul anului. Această măsură poate încuraja și ușura discuțiile despre scripturi acasă.

- În ce fel lecțiile predate la Biserică îi ajută pe părinți în eforturile lor de a-i învăța pe copiii lor acasă?

Învățământul de acasă

Citiți D&L 20:53-55 împreună cu membrii clasei. Explicați că vizitele de acasă făcute de conducătorii preoției au făcut parte din programul Bisericii din timpul profetului Joseph Smith. Făcând parte din efortul de corelație al Bisericii, aceste vizite au fost scoase în evidență în anii 1960 și au fost denumite învățământul de acasă. Învățământul de acasă continuă să fie o responsabilitate vitală a învățătorilor, a preoților și a deținătorilor Preoției lui Melhisedec.

- Care sunt scopurile învățământului de acasă? Ce experiențe v-au arătat importanța învățământului de acasă?

Citiți D&L 84:109–110 și 132:8 împreună cu membrii clasei.

- În ce fel corelația în Biserică ne ajută să îndeplinim aceste cuvinte?
- Ce putem face, personal și în chemările noastre în cadrul Bisericii, pentru a aplica principiile corelației în Biserică?

2. Revelația extinde binecuvântările preoției asupra fiecărui bărbat demn din Biserică

Explicați că în iunie 1978, președintele Spencer W. Kimball a anunțat o revelație care extindea binecuvântările preoției asupra fiecărui bărbat demn, membru al Bisericii. Rugați-l pe un membru al clasei să prezinte pe scurt relatarea acestei revelații din *Our Heritage*, paginile 125–127.

- Citiți Declarația oficială 2 împreună cu membrii clasei. În ce fel a fost această revelație o binecuvântare pentru Biserică?
- Ce putem învăța din experiența prin care a trecut președintele Kimball înainte de a primi această revelație? (Vezi *Our Heritage*, pag. 126.)

3. Publicarea noilor ediții ale scripturilor sfinților din zilele din urmă

Explicați că, în anul 1979, după ani de muncă atentă sub îndrumarea Primei Președinții și a Cvorumului celor Doisprezece, Biserica a publicat o ediție a Bibliei sfinților din zilele din urmă în limba engleză. Această ediție a Bibliei are același text ca versiunea regelui Iacob, dar include resurse speciale de studiu,

cum ar fi Topical Guide [Ghidul tematic], Bible Dictionary [Dicționarul Bibliei] și note de subsol cu referințe la pasaje din alte cărți de scriptură și la fragmente din Traducerea Bibliei de Joseph Smith în limba engleză.

În anul 1981, Biserica a publicat o nouă ediție în limba engleză a Tripticului (Cartea lui Mormon, Doctrina și legămintele și Perla de mare preț într-un singur volum) cu note de subsol dezvoltate și index pe teme.

- Citiți Ezechiel 37:15-19 împreună cu membrii clasei. Explicați că „toiagul lui Iuda” este Biblia și că „toiagul lui Efraim” este Cartea lui Mormon. În ce fel noile ediții ale scripturilor ajută Biblia și Cartea lui Mormon să devină „una în mâna [dumneavoastră]”?

Explicați că multe note de subsol din Biblie se referă la scripturi din Cartea lui Mormon și că multe note de subsol din Cartea lui Mormon se referă la scripturi din Biblie. Elder Boyd K. Packer, din Cvorumul celor Doisprezece, a menționat: „Toiagul sau cronica lui Iuda — Vechiul Testament și Noul Testament — și toiagul sau cronica lui Efraim — Cartea lui Mormon, care este un alt testament al lui Isus Hristos, sunt acum țesute împreună într-un așa fel încât, dacă studiați una dintre ele, sunteți atrași spre cealaltă și, dacă învățați dintr-una, sunteți luminați de cealaltă. Ele sunt într-adevăr una în mâna noastră” (în Conference Report, oct. 1982, pag. 75, sau *Ensign*, nov. 1982, pag. 53).

În câteva minute, arătați membrilor clasei resursele de studiu din edițiile scripturilor sfinților din zilele din urmă (puteți folosi a doua idee suplimentară de predare). După aceea, puneți următoarele întrebări:

- Cum ați folosit resursele de studiu din scripturi? Cum v-au ajutat aceste resurse în studiul scripturilor? În ce fel credeți că a fost binecuvântată Biserica datorită edițiilor scripturilor sfinților din zilele din urmă?

Curând după ce au fost tipărite aceste scripturi, elder Boyd K. Packer a profetizat: „Cu trecerea anilor, aceste scripturi vor crea generații succesive de creștini credincioși care Îl vor cunoaște pe Domnul și vor dori să se supună voinței Sale... Revelațiile vor fi deschise pentru ele cum n-au fost deschise nici unei alte generații în istoria lumii. În mâinile lor sunt acum toiagul lui Iosif și toiagul lui Iuda. Ele vor dobândi cunoștințe despre Evanghelie mai presus de cele pe care strămoșii lor le-au putut realiza. Ele vor avea mărturia că Isus este Hristosul și vor avea capacitatea de a-L proclama și de a-L apăra” (în Conference Report, oct. 1982, pag. 75, sau *Ensign*, nov. 1982, pag. 53).

La Conferința Generală din aprilie 1995, președintele Gordon B. Hinckley a făcut o remarcă arătând că acele cuvinte ale elderului Packer au fost împlinite: „Privesc înapoi la propria mea tinerețe. În acel timp, nici tinerii băieți, nici tinerele fete nu citeau multe scripturi. Ce minunată schimbare s-a realizat. O nouă generație, care este familiarizată cu cuvântul Domnului, se ridică” (în Conference Report, apr. 1995, pag. 117, sau *Ensign*, mai. 1995, pag. 87).

4. Cvorumuri suplimentare ale celor Șaptezeci

Explicați că atunci când Biserica a crescut, Domnul a revelat modul în care trebuie schimbată administrația Bisericii pentru a face față nevoilor membrilor din toată lumea. Aceste schimbări au fost evidente în special în organizarea de cvorumuri suplimentare ale Celor Șaptezeci.

- Citiți D&L 107:25, 34 împreună cu membrii clasei. Care sunt responsabilitățile Celor Șaptezeci?

Explicați că timp de mulți ani, au existat doar șapte Autorități Generale ale Bisericii care slujeau în calitate de Cei Șaptezeci. Ei au înființat Primul Consiliu ale Celor Șaptezeci. În 1975, au fost chemați alții; ei au slujit în Primul Cvorum al Celor Șaptezeci. Următoarea dezvoltare a avut loc în anul 1989, când un al doilea Cvorum ale Celor Șaptezeci a fost adăugat.

În aprilie 1995, președintele Gordon B. Hinckley a anunțat chemarea de noi ofițeri locali, numiți Autoritatea Zonei, care vor sluji o perioadă de aproximativ șase ani. (Vezi Conference Report, apr. 1995, pag. 71-72, sau *Ensign*, mai 1995, pag. 52.)

În anul 1997, președintele Hinckley a anunțat că Autoritățile Zonei vor fi rânduite ca Cei Șaptezeci și vor forma al treilea, al patrulea și al cincilea Cvorum al Celor Șaptezeci. Spre deosebire de Cei Șaptezeci care slujesc ca Autorități Generale, Autoritățile Generale – Cei Șaptezeci slujesc în zonele în care locuiesc și își mențin ocupațiile lor prezente. (Vezi Conference Report, apr. 1997, pag. 4–5, sau *Ensign*, mai 1997, pag. 5–6.)

- Citiți D&L 107:93–97 împreună cu membrii clasei. În ce fel crearea cvorumurilor suplimentare ale Celor Șaptezeci corespunde instrucțiunilor din această revelație?
- Cum credeți că va fi ajutată Biserica să crească prin chemarea Autorităților Zonei-Cei Șaptezeci?

Cu privire la crearea cvorumurilor suplimentare ale Celor Șaptezeci, președintele Hinckley a spus: „Cu aceste cvorumuri așezate la locul lor, am stabilit un model prin care Biserica poate crește la orice mărime cu o organizație a Președinției de Zonă și Autoritatea Zonei – Cei Șaptezeci, care a fost aleasă și care lucrează în lume după cum este necesar. Acum, Domnul veghează asupra împărăției Sale. El inspiră conducerea acesteia pentru a avea grijă de creșterea fiecărui membru al ei” (în Conference Report, apr. 1997, pag. 5, sau *Ensign*, mai. 1997, pag. 6).

Concluzii

Dacă nu ați folosit activitatea pentru captarea atenției, citiți declarația președintelui Spencer W. Kimball de la paginile 268–269. Acordați o atenție deosebită mărturiei președintelui Kimball care spune că „sunetul glasului Domnului [către profeții Săi] este o melodie continuă și un apel furtunos”. Exprimați-vă recunoștința pentru îndrumarea Domnului prin profeții din zilele din urmă.

Depuneți-vă mărturia despre adevărurile discutate în timpul lecției, așa cum sunteți îndemnat de Spirit.

Idei suplimentare pentru predare

Puteți folosi una dintre următoarele idei sau pe amândouă pentru a completa planul lecției sugerat.

1. Prezentarea video „Restaurarea preoției”

Dacă dispuneți de *Doctrine and Covenants and Church History Video Presentations* (53912), gândiți-vă să prezentați „Restaurarea preoției”, un segment cu durata de șapte minute, în a doua secțiune a lecției.

2. Activitate care încurajează folosirea Ghidului

Folosiți următoarea activitate pentru a-i ajuta pe membrii clasei să folosească Ghidul.

Rugați-i pe membrii clasei să închidă scripturile. După aceea, rugați-i să enunțe din memorie cât mai multe referințe pot despre două sau trei subiecte diferite din Evanghelie care au înscris multe referințe în Ghidul pentru scripturi. De exemplu, puteți să-i rugați să enumere referințele despre umilință, supunere și despre darul Duhului Sfânt. Când nu mai pot enumera nici o referință, cereți-le să găsească aceleași subiecte în Ghidul pentru scripturi. Citiți câteva dintre scripturile înscrise la acele subiecte.

După ce ați terminat această activitate, cereți-le membrilor clasei să deschidă la paginile 181-183 din Ghidul pentru scripturi pentru a vedea referințele multe despre Salvator. În timp ce ei examinează aceste referințe, puteți împărtăși o declarație a președintelui Boyd K. Packer din Cvorumul celor Doisprezece. El s-a referit la aceste pagini ca la „cea mai cuprinzătoare compilație a referințelor scripturale având ca subiect pe Isus Hristos care a fost vreodată realizată în istoria lumii“ („The Peaceable Followers of Christ“, *Ensign*, apr. 1998, pag. 64).

Scop Să îi ajute pe membrii clasei să se îmbrace cu toată armura lui Dumnezeu pentru a fi apărați în lupta împotriva răului.

Pregătire

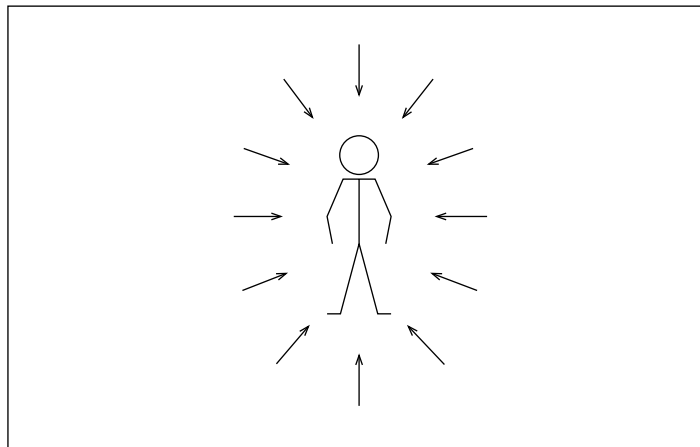
1. Studiați, rugându-vă, scripturile din această lecție.
2. Revedeți materialele pentru această lecție din *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei* (35686). Planificați moduri în care să faceți referire la ele în timpul lecției.
3. Dacă predați tineretului, rugați-i pe membrii clasei să se pregătească pentru a prezenta pe scurt informațiile cuprinse în unele sau în toate secțiunile din broșura *Pentru întărirea tineretului* (36550):
 - a. „Puritatea sexuală“ (pag. 26–28);
 - b. „Îmbrăcămintea și aspectul exterior“ (pag. 14–16);
 - c. „Divertismentul și mass-media“ (pag. 17–19);
 - d. „Muzica și dansul“ (pag. 20–21);
 - e. „Cinstea“ (pag. 31);
 - f. „Limbajul“ (pag. 22–23).

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

În funcție de situație, folosiți activitatea următoare sau una proprie pentru a începe lecția.

Pe tablă, desenați schematic o persoană, ca în desenul de mai jos. După aceea, desenați câteva săgeți sau sulite îndreptate către figură, venind din mai multe direcții.

Explicați că, uneori, scripturile consideră ispitele ca fiind „[săgeți] înflăcărare ale adversarului“ (D&L 3:8; vezi, de asemenea, Efeseni 6:16; 1 Nefi 15:24; D&L 27:17). În această lecție se discută despre unele dintre ispite și despre „armura“ pe care putem să o purtăm pentru a ne apăra de ele.

Discuții și aplicații

Selectați, rugându-vă, materialul pentru lecție care se potrivește cel mai bine nevoilor membrilor clasei. Încurajați-i pe membrii clasei să acorde o atenție mai mare Cărții lui Mormon în viețile lor.

1. Îmbrăcați-vă cu toată armura Dumnezeu

- Citiți D&L 76:25-28 și Moise 4:3 împreună cu membrii clasei. Care au fost conducătorii celor două forțe implicate în războiul din cer și care au fost obiectivele lor? În ce fel suntem implicați noi astăzi, pe pământ, într-un conflict similar? (Vezi D&L 76:29; Moise 4:4.)
- Subliniați că Domnul nu ne-a lăsat fără apărare în bătălia împotriva răului. Citiți D&L 27:15–18 împreună cu membrii clasei. Cum este descrisă armura Domnului în aceste versete? (Scrieți următoarele expresii pe tablă. Dacă ați folosit activitatea pentru captarea atenției, scrieți aceste expresii alături de simbolul persoanei, desenat.)

Coapsele încinse cu drepte

Platoșa dreptății

Picioare încălțate cu râvna Evangheliei păcii

Scutul credinței

Coiful salvării

Sabia Spiritului lui Dumnezeu și cuvântul Său prin revelație

- Ce putem face pentru a ne îmbrăca și noi cu „toată armura“ lui Dumnezeu? În ce fel ați simțit o protecție suplimentară față de ispite când v-ați rugat, când ați studiat scripturile, când ați ținut ziua de sabat sfântă, când ați mers la templu, când ați cinstit preoția?
- Care pot fi consecințele purtării numai a unei părți din armura Domnului sau a neglijării purtării acesteia chiar și un timp scurt?

Elder Joseph B. Wirthlin, din Cvorumul celor Doisprezece, ne-a avertizat că Satana: „caută să găsească orice fisură în armura fiecărei persoane. El cunoaște slăbiciunile noastre și știe cum să le exploateze dacă îi permitem să o facă. Putem să ne apărăm împotriva atacurilor și a deceptiilor numai înțelegând poruncile și întărindu-ne singuri, în fiecare zi, prin rugăciuni, prin studierea scripturilor și urmărind sfatul unsului Domnului“ (în Conference Report, oct. 1988, pag. 44, sau *Ensign*, nov. 1988, pag. 35).

Explicați că restul acestei lecții se va concentra pe trei zone în care Satana încearcă să exploateze, astăzi, slăbiciunile din armura noastră: castitatea, cinstea și modul de exprimare.

2. Să trăim potrivit legii castității

- Ce este legea Domnului cu privire la castitate? (Vezi D&L 42:22–24; 59:6; 63:16 și următoarele citate.)

Prima Președinție a precizat: „Legea Domnului de conduită morală este abținerea în afara căsătoriei legale și fidelitate în cadrul căsătoriei. Relațiile sexuale sunt corecte numai între soț și soție ele fiind dobândite expres prin legăturile căsătoriei. Orice altă legătură sexuală, inclusiv adulterul și comportamentele homosexuale sau lesbiene, reprezintă un păcat.

Elder Richard G. Scott, din Cvorumul celor Doisprezece, ne-a învățat: „Orice intimitate sexuală în afara legăturilor de căsătorie — adică orice contact intenționat cu părțile sfinte, private ale corpului altei persoane, fie că acestea sunt acoperite sau nu de îmbrăcăminte — este un păcat și este interzis de Dumnezeu. De asemenea, este un păcat să stimulați aceste emoții în cadrul propriul dumneavoastră corp“ (în Conference Report, oct 1994, pag. 51, sau *Ensign*, nov. 1994, pag. 38).

Dacă ați cerut unui membru al clasei să prezinte pe scurt secțiunea „Puritate sexuală“ din broșura *Pentru întărirea tineretului*, rugați-l să facă prezentarea acum.

- Care sunt unele dintre consecințele nerespectării legii castității? (Discutați consecințele care sunt spirituale și fizice, imediate și pe termen lung.) În ce fel nerespectarea legii castității de către o persoană îi afectează pe ceilalți?

Elder Joseph B. Wirthlin ne-a învățat: „Una dintre înșelăciunile cele mai frecvente din anii recentți este noțiunea că imoralitatea este normală și acceptabilă și nu are consecințe negative. Într-adevăr, imoralitatea este cauza care stă la baza multor suferințe și a multor alte probleme care sunt predominante astăzi, inclusiv boli violente, avorturi, familii destrămate, familii fără tată și mame care ele înseși sunt copii“ (în Conference Report, oct. 1994, pag. 100, sau *Ensign*, nov. 1994, pag. 76).

- Cum suntem binecuvântați când trăim conform principiilor legii castității? (Vezi D&L 121:45–46. Răspunsurile pot fi: simțim pace și bucurie, dragoste pentru soț sau pentru soție și pentru ceilalți membri ai familiei, respect pentru sine și respect pentru alții. De asemenea, este necesar să trăim conform principiilor legii castității pentru a fi însoțiți de Duhul Sfânt, pentru a primi rânduilele preoției și pentru a lua din împărțășanie.) Cum poate supunerea noastră față de legea castității să-i afecteze pe alții?
- În ce fel îi ispitește Satana pentru a nu respecta legea castității? Cum încearcă oamenii să dea o explicație logică nerespectării acestei legi?

Dacă le-ați cerut membrilor clasei să prezinte pe scurt secțiuni din *Pentru pregătirea tineretului*, rugați-i să prezinte acum următoarele rezumate: „Îmbrăcăminte și aspectul exterior“, „Divertismentul și mass-media“ și „Muzica și dansul“.

Președintele Gordon B. Hinckley ne-a avertizat: „Nu trebuie să pierdeți timpul cu Internetul pentru a găsi materiale pornografice. Nu trebuie să telefonați la distanțe mari pentru a asculta lucruri indecente. Nu trebuie să închiriați casete video cu materiale pornografice de nici un fel. Aceste materiale obscene nu sunt pentru dumneavoastră. Stați departe de pornografie la fel cum ați evita o boală gravă. Ea este distrugătoare. Poate deveni o obișnuință, iar cei care o tolerează ajung să nu o mai poată părăsi. Creează dependență“ (în Conference Report, apr. 1998, pag. 66–67, sau *Ensign*, mai 1998, pag. 49).

- Cum ne putem apăra noi înșine de ispita de a nu respecta legea castității? Ce putem face în căminele noastre pentru a evita influențele imorale?
- Legea castității include la fel ca puritatea faptelor și puritatea gândurilor. Cum suntem noi afectați din punct de vedere spiritual când gândurile noastre nu sunt curate? (Vezi D&L 63:16.) Cum putem îndepărta gândurile care nu sunt curate din mintea noastră?

Elder Boyd K. Packer, din Cvorumul celor Doisprezece, ne-a sfătuit să izgonim gândurile care nu sunt curate din mintea noastră și în schimb să punem „ceva care edifică în locul lor“ (în Conference Report, Oct. 1977, pag. 90, sau *Ensign*, nov. 1977, pag. 60). Discutați cum se poate urma acest sfat. Sugestiile pot fi: să ne rugăm pentru a fi întăriți, să cântăm un imn preferat sau să recităm o scriptură preferată în gând sau să ne gândim la dragostea noastră pentru membrii familiei.

3. Să fim cinstiți

- Ce înseamnă să fii cinstit?

Președintele James E. Faust ne-a învățat: „Cinstea înseamnă mai mult decât a nu minți. Înseamnă să spui adevărul, să trăiești în adevăr și să iubești cu adevărat“ (în Conference Report, oct 1996, pag. 67, sau *Ensign*, nov. 1996, pag. 62).

Dacă ați cerut unui membru al clasei să prezinte pe scurt secțiunea „Cinstea“ din broșura *Pentru întărirea tineretului*, rugați-l să facă prezentarea acum.

- Citiți D&L 42:21, 51:9 și 97:8 împreună cu membrii clasei. De ce este important să fim cinstiți în toate aspectele vieții noastre? Care sunt consecințele când cineva este necinstit? Cum suntem binecuvântați când suntem cinstiți?
- Care sunt câteva dintre căile prin care suntem ispitiți să fim necinstiți? Cum poate cedarea la mici ispite de a fi necinstit să ne facă mai vulnerabili la alte ispite? Cum putem învinge ispita de a fi necinstit?
- Ce înseamnă să fii cinstit cu Domnul? (Răspunsurile pot fi: să ținem legămintele și alte promisiuni pe care le-am făcut Domnului, să îndeplinim sarcinile primite de la Biserică, să fim demni pentru a ne împărtăși și să plătim zeciuiala și alte daruri.)
- Ce înseamnă să fim cinstiți cu noi înșine? (Unul dintre înțelegeri este acela de a nu da explicații logice sau de a găsi scuze cu privire la păcate.)
- Cum putem preda în mod eficient cinstea în căminele noastre? (După ce membrii clasei răspund, le puteți sugera să folosească *Family Home Evening Resource Book* [31106], pag. 194–196, pentru a-i putea învăța pe membrii familiei cinstea.)

Invitați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe în care au căutat să fie cinstiți deși a fost greu să facă astfel. Sau rugați-i să împărtășească exemple de cinste pe care le-au văzut la locul lor de muncă, la școală, în comunitate sau acasă.

4. Folosiți un mod de exprimare care să-L venereze pe Dumnezeu și care edifică

- Citiți D&L 63:60–62 și 136:21 împreună cu membrii clasei. Care este porunca Domnului cu privire la modul de folosire a numelui Său? Care sunt unele dintre căile prin care oamenii iau numele Domnului în deșert? (Răspunsurile pot fi: folosirea numelui Său fără respect, folosirea numelui Său într-un mod

comun sau nepăsător și folosirea numelui Său în asociere cu gânduri necuviincioase sau fapte rele.)

- Ce alte moduri de exprimare trebuie evitate pe lângă luarea numelui Domnului în deșert? (Răspunsurile pot fi: limbaje vulgare, obscene, violente sau degradante.)

Președintele Gordon B. Hinckley a spus: „Nu jurați. Nu profanați. Evitați așa zisele glume proaste. Stați la o parte de conversații care sunt presărate cu vorbe urâte și indecente. Veți fi mai fericiți dacă faceți astfel și exemplul dumneavoastră îi va întări pe ceilalți“ (în Conference Report, oct 1987, pag. 59, sau *Ensign*, nov. 1987, pag. 48).

Dacă ați cerut unui membru al clasei să prezinte pe scurt secțiunea „Cinstea“ din broșura *Pentru întărirea tineretului*, rugați-l să facă prezentarea acum.

- Care sunt unele dintre consecințele folosirii unui limbaj nepotrivit? (Răspunsurile pot fi: Îl jignim pe Dumnezeu, îi jignim pe ceilalți, ne dezonoarează pe noi înșine și pierdem tovarășia Duhului Sfânt.)

Elder Dalin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece, a spus: „Profanarea și vulgaritatea... sunt păcate care ne despart de Dumnezeu și ne slăbesc mijloacele noastre de apărare spirituală determinând retragerea Duhului Sfânt de lângă noi“ (în Conference Report, apr. 1986, pag. 69, sau *Ensign*, mai 1986, pag. 52).

- În ce fel îi ispitește Satana pe oameni pentru a folosi un limbaj lipsit de respect, vulgar sau obscen? Cum putem învinge ispitele de a folosi un limbaj urât? (Puteți discuta cum să renunțați la obiceiul de a folosi un limbaj nepotrivit.)
- De ce este esențial pentru creșterea noastră spirituală să învățăm să ne controlăm cuvintele? Cum putem fi ajutați prin controlul cuvintelor noastre să stăm departe de alte ispite?
- Cum trebuie să răspundem când suntem în jurul persoanelor care folosesc un limbaj nepotrivit sau când un limbaj nepotrivit este folosit în filme, în televiziune sau în cărți? (Când este posibil, trebuie să părăsim locurile în care este folosit un limbaj nepotrivit. De asemenea, putem ridica obiecții față de un asemenea limbaj.)
- Cum pot părinții să-și învețe copiii să nu folosească limbaje nepotrivite? (După ce membrii clasei răspund, le puteți sugera să folosească *Family Home Evening Resource Book*, paginile 215–216 pentru a-i învăța pe copiii lor să nu folosească exprimări nepotrivite.)
- Ce fel de limbaj dorește Domnul să folosim? (Vezi D&L 52:16; 136:24; Efeseni 4:29.) În ce fel pot cuvintele noastre să-i edifice pe alții? Cum putem să-i încurajăm pe alții să folosească un limbaj care să-l venereze pe Dumnezeu și care să edifice?

Concluzii

Subliniați că Tatăl Ceresc ne iubește și dorește să ne îmbrăcăm cu „toată armura“ Sa, astfel încât să fim apărați de ispite. Încurajați-i pe membrii clasei să trăiască conform principiilor legii castității, să fie cinstiți și să folosească un limbaj care edifică. Depuneți-vă mărturia despre adevărurile discutate în timpul lecției, așa cum sunteți îndemnat de Spirit.

Idei suplimentare pentru predare

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele idei pentru a completa planul lecției sugerat.

1. Armura lui Dumnezeu conține arme pe care le putem mânui

În timp ce slujea în Cvorumul celor Doisprezece, elder Harold B. Lee a explicat că armura lui Dumnezeu conține nu numai protecții defensive ci, de asemenea, arme pe care le putem mânui:

„Omul cu armură ține într-o mână un scut și într-o mână o sabie... Acel scut era scutul credinței, iar sabia era sabia spiritului care este cuvântul lui Dumnezeu. Nu pot să mă gândesc la nici un fel de arme mai puternice decât credința și cunoașterea scripturilor în... care este cuprins cuvântul lui Dumnezeu. Cineva care este astfel înarmat și pregătit cu acele arme este pregătit să meargă împotriva dușmanului“ („*Feet Shod with the Preparation of the Gospel of Peace*“, Brigham Young University Speeches of the Year [9 nov. 1954], pag.7).

2. Activitate având la bază broșura *Pentru întărirea tineretului*

Explicați că, trăind conform standardelor din broșura *Pentru întărirea tineretului*, suntem ajutați să ne asigurăm armura care este puternică și sigură. Împărtășiți membrii clasei în două grupuri și stabiliți o temă din broșura *Pentru întărirea tineretului* pentru fiecare grup.

Cereți-le grupurilor să discute cinci minute despre tema lor și să pregătească idei pentru a le prezenta clasei. După aceea, cereți fiecăruia să facă o scurtă prezentare. Puteți sugera grupurilor să folosească una sau mai multe dintre următoarele idei în prezentarea lor:

- a. să identifice exemple reale despre situații în care este în discuție unul dintre standardele din broșura *Pentru întărirea tineretului*;
- b. să împărtășească experiențe personale sau experiențe ale prietenilor;
- c. să interpreteze roluri pentru a ilustra cum să se acționeze într-o situație reală de viață;
- d. să vorbească despre ceea ce i-a ajutat pe ei personal pentru a menține acest standard;
- e. să împărtășească idei despre felul în care ajutându-i pe alții se menține acest standard;
- f. să discute despre ceea ce trebuie făcut dacă, trăind conform principiilor acestui standard, se creează conflicte într-un grup sau cu o persoană.

3. Sprijinirea tineretului

Dacă predați adulților, invitați un părinte sau un conducător al Tinerilor Băieți sau al Tinerelor Fete să prezinte pe scurt unele dintre problemele și succesele pe care le au tinerii.

Rugați-i pe membrii clasei să analizeze cu atenție ceea ce au auzit. Invitați-i să se gândească la căile prin care pot fi mai buni susținători ai tineretului. Rezumați răspunsurile pe tablă. Mai jos, sunt prezentate unele sugestii:

- a. învățați și amintiți-vă numele lor;
- b. fiți sincer interesați de ei și arătați-le că aveți grijă de ei;
- c. identificați nevoile lor speciale și luați inițiativa de a le răspunde;
- d. căutați ocazii de a împărtăși talentele, povestiri personale, experiențe din anii tinereții și experiențe care clădesc mărturia;
- e. continuați asocierea cu tineretul după ce sunteți eliberat din chemările Bisericii în care ați predat tinerilor sau ați lucrat cu ei;
- f. fiți un bun exemplu trăind o viață asemănătoare cu cea a lui Hristos;
- g. iertați greșelile trecute și rețineți-vă de a eticheta oamenii în mod negativ.

4. Prezentarea video „Întreaga armură a lui Dumnezeu“

Dacă dispuneți de prezentarea video *Noul Testament* (53914), puteți viziona segmentul „Întreaga armură a lui Dumnezeu“ cu durata de 13 minute.

Scop

Să îi încurajeze pe membrii Bisericii să fie buni cetățeni prin participarea la guvernare, prin supunerea față de legi și prin întărirea comunității.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, următoarele scripturi și alte materiale:
 - a. Doctrină și legăminte 58:21–22, 26–28; 98:4–10; 134; Articolele de credință 1:12;
 - b. *Our Heritage*, pag. 133–134, concentrându-vă asupra serviciului pe care l-a avut elder Ezra Taft Benson ca ministru al Agriculturii pentru Statele Unite ale Americii.
2. Revedeți materialele pentru această lecție din *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei* (35686). Planificați moduri în care să faceți referire la ele în timpul lecției.

Notă pentru învățător: Guvernele și legile diferă în diversele țări și culturi. Trebuie să fiți sensibili față de condițiile locale când decideți ce să discutați în această lecție. În unele zone, poate ar fi mai bine să consumați majoritatea timpului afectat orei de studiu discutând cea de-a treia secțiune a lecției. Evitați discuțiile care încurajează controversele sau critica. Amintiți-vă că, întotdeauna, conducătorii Bisericii ne-au instruit să lucrăm în cadrul legii pentru a realiza schimbările necesare.

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

În funcție de situație, folosiți activitatea următoare sau una proprie pentru a începe lecția.

Explicați că, în anul 1952, în timp ce slujea în Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, elderului Ezra Taft Benson i s-a cerut de către Dwight D. Eisenhower, președintele Statelor Unite, să lucreze ca ministru național al Agriculturii. Fiind încurajat de președintele Bisericii David O. McKay, elder Benson a acceptat numirea și și-a realizat bine sarcina. În prima sa cuvântare în cadrul Conferinței Generale, după ce a devenit ministrul Agriculturii, el a spus:

„Am fost fericit să am privilegiul de a sluji, cel puțin într-o mică măsură, această țară mare și guvernul sub care trăim. Sunt recunoscător Primei Președinții și fraților mei pentru faptul că și-au dat nu numai consimțământul, ci mi-au dat și binecuvântarea lor când am răspuns chemării șefului executivului“ (în Conference Report, aprilie 1953, pag. 40).

- De ce credeți că elder Benson a fost încurajat să accepte o asemenea responsabilitate?

Explicați că, întotdeauna, conducătorii Bisericii ne-au încurajat să fim buni cetățeni și să întărim comunitățile și națiunile noastre. Există multe căi prin

care putem fi buni cetățeni. Ele includ participarea în procesele de guvernare sau în domeniul politic, supunerea față de legi și slujirea în comunitățile noastre. În această lecție se discută despre învățăturile Domnului cu privire la guvernare și la nevoia de a fi buni cetățeni.

Discuții și aplicații

Selectați, rugându-vă, materialul pentru lecție care se potrivește cel mai bine nevoilor membrilor clasei. Încurajați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi pe care le discutați.

1. Participarea la guvernare

Explicați că, în luna august 1835, o adunare generală a Bisericii care a avut loc în Kirtland, Ohio, a aprobat în unanimitate o declarație de creduri cu privire la guverne. Această revelație este consemnată în D&L 134.

- Pentru ce scopuri sunt instituite guvernele civile? (Vezi D&L 134:1, 6–8, 11. Răspunsurile pot fi dintre cele menționate mai jos.)
 - a. „Pentru binele și siguranța societății“ (D&L 134:1).
 - b. „Pentru protecția inocenților și pedepsirea vinovaților“ (D&L 134:6).
 - c. „Pentru protecția tuturor cetățenilor în exercitarea liberă a credințelor lor religioase“ (D&L 134:7).
 - d. „Pentru repararea tuturor greșelilor și a nedreptăților“ (D&L 134:11).
- Ce putem face ca cetățeni pentru a ajuta la îndeplinirea acestor scopuri ale guvernului?

Citiți următoarea declarație a elderelui L. Tom Perry, din Cvorumul celor Doisprezece:

„Ca membri ai Bisericii, noi trăim sub pavilionul multor drapele diferite. Cât de important este faptul că noi înțelegem locul nostru și poziția noastră în țările în care trăim! Trebuie să ne familiarizăm cu istoria, moștenirea și legile țărilor care ne guvernează. În acele țări care ne dau dreptul de a participa la problemele de guvernare, trebuie să folosim libertatea noastră de a alege și să ne implicăm în mod activ în sprijinirea și apărarea principiilor adevărului, ale dreptății și ale libertății“ (în Conference Report, oct. 1987, pag. 87, sau *Ensign*, nov. 1987, pag. 72).

- Cum putem să sprijinim și să apărăm adevărul, dreptatea și libertatea prin participarea noastră la guvernare?
- Doctrină și legăminte 134 ne învață că trebuie să căutăm și să-i susținem pe conducătorii care „[administrează] legile în echitate și dreptate“ (versetul 3). Ce alte calități trebuie să căutăm când alegem conducătorii? (Vezi, de exemplu, D&L 98:10.) Cum putem să ne pregătim noi înșine pentru a alege conducători înțelepți?

Explicați că, atunci când participăm la guvernare și în activitățile politice, trebuie să facem acest lucru cu înțelegerea că „Biserica este neutră din punct de vedere politic. Ea nu susține partide, platforme sau candidați politici. Candidații nu trebuie să considere că ei sunt susținuți de Biserică sau de conducătorii acesteia. Conducătorii și membrii Bisericii trebuie să evite orice declarație sau atitudine care ar putea duce la interpretarea că Biserica susține partidele sau candidații politici“ (*Church Handbook of Instructions, Book 2: Priesthood and Auxiliary Leaders* [1998], pag. 325).

2. Supunerea față de legile țării

- Care este responsabilitatea noastră cu privire la legile țării? (Vezi D&L 58:21–22; 98:4–6; 134:5–6; Articolele de credință 1:12.) Cum pot părinții, învățătorii și conducătorii să-i învețe pe copii să se supună legilor țării?
- Cum trebuie să tratăm persoanele oficiale care veghează la respectarea legilor și pe celelalte oficialități civile? (Vezi D&L 134:3, 6.) Cum putem să le arătăm aprecierea noastră pentru eforturile lor?
- Ce relație trebuie să existe între guvernânții civili și conducătorii religioși? (Vezi D&L 134:4, 9. Aceste versete ne învață că guvernele nu trebuie să impună legi privind exercitarea credinței decât dacă opiniile religioase nu îndeamnă la violarea drepturilor și libertăților altora.) Cum poate întări religia guvernarea?

3. Să întărim comunitatea

Citiți următoarea declarație din manualul *Church Handbook of Instructions*:

„Membrii Bisericii trebuie să-și îndeplinească datoria lor civică susținând măsurile care întăresc societatea din punct de vedere moral, economic și cultural. Membrii Bisericii sunt îndemnați să se angajeze activ în cauze demne pentru a îmbunătăți comunitățile și pentru a face din ele locuri sănătoase în care să trăiască și să-și crească familiile“ (*Book 2*, pag. 325).

Scrieți pe tablă *Întăriți comunitatea*

- Care sunt câteva dintre căile prin care putem întări comunitatea noastră? (Folosiți următoarele informații pentru a discuta sau a completa răspunsurile membrilor clasei. Scrieți titlurile pe tablă, pe măsură ce le discutați.)

Slujiți-i pe ceilalți

- De ce este important ca membrii Bisericii să slujească în comunitățile lor?
- Care sunt unele dintre proiectele de slujire în comunitate la care dumneavoastră sau alți membri ai Bisericii ați participat? (Invitați-i pe membrii clasei să împărtășească aceste experiențe.) Cum v-ați dat seama de nevoile existente? Ce a făcut grupul pentru ca proiectul să aibă succes?
- Care sunt unele dintre căile personale, neoficiale, prin care dumneavoastră sau alți membri ai Bisericii ați oferit slujire în cadrul comunității?
- Ce ocazii de slujire există în comunitățile dumneavoastră astăzi? (Pentru unele sugestii, vezi a doua idee suplimentară pentru de predare.) Cum putem cunoaște mai bine ocaziile de slujire în cadrul comunității? (Răspunsurile pot fi: prin citirea ziarelor, discutând nevoile comunității în adunările conducătorilor din Biserică și prin întâlnirile cu oficialitățile publice pentru a discuta modul în care putem ajuta.)
- În ce fel slujirea în comunitate aduce beneficii comunității? Care sunt unele dintre căile prin care suntem binecuvântați când slujim?

Slujiți în funcții publice în care ați fost aleși sau numiți

Citiți următoarea declarație a Primei Președinții către membrii Bisericii:

„Îi îndemnăm cu hotărâre pe bărbați și pe femei să aibă dorința de a sluji în consiliile de conducere a școlilor, în consiliile orașenești și județene, în adunări

legislative și în alte poziții înalte în care au fost aleși sau numiți“ (Scrisoarea Primei Președinții, 15 ian. 1998).

- Care sunt câteva exemple de poziții de slujire publică din comunitatea noastră? În ce fel oamenii din aceste poziții pot să realizeze lucruri bune într-o comunitate?

Sprijiniți cauzele sau activitățile demne

- Citiți D&L 58:27 împreună cu membrii clasei. Cum putem să devenim „angajați cu sârguință“ în cauze bune în cadrul comunității?

Împărtășiți următoarea relatare a unei sfinte din zilele din urmă care a adus o contribuție importantă comunității și națiunii ei prin sprijinirea unei cauze demne:

„În timp ce Dolina Smith slujea ca președintă a Tinerelor Fete în țărâșul Toronto, Ontario, în anul 1986, ea i-a cerut unui specialist să vorbească la o seară la gura sobei despre creșterea problemei pornografiei. Mai târziu, ea s-a implicat într-un grup național denumit Canadians for Decency, care mobilizează mii de canadieni care sunt împotriva pornografiei pentru a contacta persoanele oficiale alese de ei pe măsură ce îngrijorările concrete despre pornografie cresc...

În anul 1990, implicarea ei a crescut când a fost numită președinta grupului Canadians for Decency. În acest nou rol, ea a făcut numeroase prezentări în fața grupurilor locale și federale care întocmesc și schimbă legile cu privire la pornografie. Ea a vorbit, de asemenea, multor grupuri de cetățeni care lucrează cu organele executive locale pentru a opri întinderea pornografiei în comunitățile lor“ (Donald S. Conkey, „Together We Can Make a Difference“, *Ensign*, febr. 1996, pag. 68).

- Care sunt câteva dintre cauzele demne pe care le putem sprijini în comunitate? Cum putem să luptăm într-un mod adecvat împotriva influențelor rele în comunitatea noastră?
- Care sunt câteva dintre problemele care apar atunci când slujim în comunitate? Cum putem învinge noi aceste probleme? (O problemă ar fi prin programarea timpului necesar pentru slujire. Pentru a depăși această problemă este bine ca, atunci când este posibil, membrii familiei sau membrii episcopiei să slujească împreună. În felul acesta, se permite membrilor familiei să fie împreună și nu separat în timp ce slujesc.)

Concluzii

Împărtășiți următoarea declarație a elderului M. Russel Ballard, din Cvorumul celor Doisprezece:

„În Biserică, deseori, folosim dictonul: ‘Să fii în lume, dar nu al lumii’. ... Poate ar trebui să folosim dictonul... ca pe două îndemnuri separate. Primul, ‘Să fii în lume’. Să fii implicat; să fii informat. Să încerci să fii înțelegător și tolerant și să apreciezi diversitatea. Să aduci contribuții pline de înțeles societății prin slujire și implicare. Al doilea, ‘Să nu fii al lumii’. Să nu urmezi căi greșite sau să nu îți îndrepti pașii pentru a te adapta sau a accepta ceea ce nu este drept...

Membrii Bisericii trebuie să-i influențeze pe alții mai mult decât suntem noi influențați. Trebuie să muncim pentru a opri influența păcatului și a răului în loc să ne lăsam antrenați de el cu pasivitate. Este necesar ca fiecare dintre noi să

ajute la rezolvarea problemei și nu să o evite sau să o ignore“ (în Conference Report, apr. 1989, pag. 100–101, sau *Ensign*, mai 1989, pag. 80).

Subliniați că, în calitate de sfinți din zilele din urmă, trebuie să fim buni cetățeni indiferent unde trăim. Încurajați-i pe membrii clasei să facă tot ceea ce pot pentru a sprijini o bună guvernare și pentru a întări comunitățile lor.

Idei suplimentare pentru predare

Următorul material completează planul lecției sugerat. Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele idei în timpul lecției.

1. Raportați despre serviciile voluntare în comunitate

În prealabil, desemnați un membru al episcopiei sau al ramurii să raporteze despre serviciile voluntare din comunitatea dumneavoastră și cum se poate participa la aceste servicii. Sau invitați un membru al clasei care este implicat într-un anumit tip de serviciu în comunitate pentru a explica ceea ce face el.

În timpul discuției, subliniați că nu trebuie să așteptăm chemări sau numiri de la conducătorii Bisericii înainte de a sluji în comunitate individual sau în grup.

2. Idei pentru servicii în comunitate

Dacă membrilor clasei le este greu să găsească modalități de a efectua servicii în cadrul comunității, le puteți sugera unele dintre următoarele idei. În timpul discuției, rugați-i pe membrii clasei să citească Matei 25:34–40.

Servicii de sănătate: Confeccionați haine și pregătiți mâncare pentru oameni care sunt bolnavi; aveți grijă de copiii bolnavi din spitale sau din vecinătatea dumneavoastră; duceți flori la pacienții din spitale care nu au familii; amintiți-vă de cei bolnavi în zilele de sărbătoare.

Servicii sociale: Ajutați la organizare sau conduceți grupuri care să-i ajute pe tineri să-și dezvolte unele aptitudini; arătați cum se coase, cum se gătește, sau alte meșteșuguri celor care sunt în orfelinate și în școli ale comunității sau celor cu infirmități; citiți celor în vârstă dintr-o casă de bătrâni; învățați-i să se exprime în limba dumneavoastră pe cei care nu vorbesc limba dumneavoastră; citiți celor care sunt lipsiți de vedere; vizitați și vorbiți cu persoanele în vârstă din familia dumneavoastră și din vecinătate.

3. Întăriți comunitatea prin acte de amabilitate

Împărtășiți următoarea declarație a președintelui Gordon B. Hinckley:

„Este uimitor ce poate aduce amabilitatea. Este tragic ce poate aduce lipsa de amabilitate. Vedem acest lucru în fiecare zi când ne mișcăm în traficul orașelor în care trăim. Un moment în care lași pe cineva să schimbe banda de circulație face bine celui care este ajutat și, de asemenea, face bine celui care ajută. Când suntem amabili și atenți față de ceilalți se întâmplă ceva în sinea noastră. Face parte din procesul de rafinare care, dacă persistă, va schimba adevărata noastră fire“ (în Conference Report, apr. 1996, pag. 70, sau *Ensign*, mai. 1996, pag. 49).

- Ce ocazii de a ne arăta amabilitatea avem în fiecare zi? (Răspunsurile pot fi: când muncim, când conducem mașina și mergem la cumpărături sau când mergem pe stradă.) Cum poate întări amabilitatea o comunitate?

„Familia este rânduită de Dumnezeu“

Lecția
45

Scop Să îi ajute pe membrii clasei să înțeleagă importanța veșnică a familiei și să-i inspire să-și întărească familiile.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, „Familia: o declarație oficială către lume“ (*Ensign*, nov. 1995, pag. 102). Fiecare membru al clasei trebuie să aibă un exemplar al declarației pentru a se referi la ea în timpul lecției. Declarația se află la pagina 293 din acest manual și la paginile 25–26 din *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei* (35686). De asemenea, se găsește într-o broșură separată (35571).
2. Revedeți materialele pentru aceasta lecție din *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei* (35686). Planificați moduri în care să faceți referire la ele în timpul lecției.
3. Dacă folosiți activitatea pentru captarea atenției, pregătiți-vă să cântați cu membrii clasei „Noi împreună putem să fim azi și mereu“ (Hymns, nr. 300; Children’s Songbook, pag. 188). Sau invitați un grup mic de copii de la Societatea Primară să vină în clasa dumneavoastră să cânte cântecul.

Notă pentru învățător: Membrii clasei pot avea condiții familiare diferite. Fiți sensibili față de aceste diferențe și subliniați că fiecare face parte dintr-o familie cu părinți pământești și cu părinți cerești.

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

În funcție de situație, folosiți activitate următoare sau una proprie pentru a începe lecția.

Cereți membrilor clasei să cânte „Noi împreună putem să fim azi și mereu“ sau rugați un grup de copii de la Societatea Primară să îl cânte (vezi „Pregătire“, punctul 3).

După interpretarea cântecului, amintiți-le membrilor clasei cuvintele refrenului: „Și Domnul mi-a arătat cum să fac eu, / Cu ai mei să fiu azi și mereu“.

Explicați că, în această lecție, se discută despre „Familia : o declarație oficială către lume“, care conține învățăturile Domnului cu privire la familie, date prin Prima Președinție și Cvorumul celor Doisprezece. Urmând aceste învățături, putem întări și uni familiile noastre acum și ne putem pregăti să trăim ca familii veșnice.

Discuții și aplicații

Selectați, rugându-vă, materialul propus pentru lecție care se potrivește cel mai bine nevoilor membrilor clasei. Încurajați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi pe care le discutați.

1. Familia este esențială pentru planul lui Dumnezeu

Explicați că „Familia: o declarație oficială către lume“ a fost prezentată de către președintele Gordon B. Hinckley la Adunarea generală a Societății de Alinare din septembrie 1995. De atunci, a fost retipărită în multe limbi pentru membrii Bisericii și pentru alții din întreaga lume. Ea a fost, de asemenea, prezentată conducătorilor de guvern din multe țări.

Invitați un membru al clasei să citească titlurile, subtitlurile și primele două paragrafe ale declarației.

- Ce se întâmplă în propriile noastre familii, în comunitățile și în națiunile noastre încât să fie nevoie de acest sfat și de avertizare din partea profetilor lui Dumnezeu?

Președintele Gordon B. Hinckley ne-a învățat: „De ce avem, acum, această declarație despre familie? Deoarece familia este atacată. În toată lumea, familiile se destramă. Locul de unde trebuie să se înceapă îmbunătățirea societății este acasă. Copiii fac, în majoritatea cazurilor, ceea ce sunt învățați. Noi încercăm să facem o lume mai bună, făcând familiile mai puternice“ („Inspirational Thoughts“, *Ensign*, aug. 1997, pag. 5).

- Declarația consideră căsătoria și familia ca fiind „[rânduite] de Dumnezeu“ și „[esențiale] pentru planul [Său] cu privire la destinul etern al copiilor Lui“. De ce este familia esențială pentru planul lui Dumnezeu cu privire la destinul etern al copiilor Lui? (Vezi D&L 131:1–4, 1 Corinteni 11:11.)
- Declarația menționează că noi, toți, suntem copiii de spirit ai lui Dumnezeu, creați după chipul Său (vezi, de asemenea Genesa 1:26–27). Ce ne învață această doctrină despre potențialul nostru? Cum sunt influențate sentimentele dumneavoastră cu privire la familiile pământești de cunoașterea faptului că sunteți un membru al familiei Tatălui Ceresc? Cum ne poate întări această doctrină?

2. Rânduielele sacre dau familiilor posibilitatea de a fi împreună veșnic.

Invitați un membru al clasei să citească al treilea paragraf din declarație.

- Ce ne învață acest paragraf despre scopul vieții muritoare? Cum ne poate ajuta experiența noastră pământească în progresul nostru etern?
- De ce este necesar ca familia și căsătoria să fie veșnice? (Un cuplu trebuie să primească rânduielele de pecetluire în templu și să respecte legămintele care sunt legate de acea rânduială.)
- Cum putem să ne întărim angajamentul nostru de a respecta legămintele din templu? Prin ce căi pot părinții să-și ajute copiii să se pregătească pentru a merge la templu?
- Cum va fi influențat modul în care îi tratăm acum pe membrii familiei de promisiunea că putem trăi veșnic alături de familiile noastre?

3. Puterea de a crea viața muritoare este sacră

Invitați un membru al clasei să citească al patrulea și al cincilea paragraf al declarației.

- Ce a poruncit Dumnezeu cu privire la folosirea puterii de procreare? De ce este importantă supunerea față de această poruncă?

Elder Henry B. Eyring, din Cvorumul celor Doisprezece, ne-a învățat:

„Copiii sunt moștenirea pe care ne-a dat-o Domnul în această viață și, de asemenea, în eternitate. Viața veșnică nu înseamnă doar să avem veșnic urmași noștri din această viață. Înseamnă, de asemenea, să avem o creștere veșnică...

Noi putem înțelege de ce Tatăl Ceresc ne poruncește să respectăm viața și să prețuim puterile care îi dau naștere ca fiind sacre. Dacă nu avem acele sentimente de respect în această viață, cum poate Tatăl nostru să ni le dea în eternitate?“ („The Family“, *Ensign*, febr. 1998, pag. 15).

Elder Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece, ne-a învățat: „Trupul este o parte esențială a sufletului... Noi declarăm că cineva care folosește trupul dat de Dumnezeu unei alte persoane fără aprobare abuzează de însuși sufletul acelei persoane, abuzează de scopul central și de procesele vieții... În păcatul sexual, sufletul este — trupul și spiritul“ (în Conference Report, oct. 1998, pag. 99–100, sau *Ensign*, nov. 1998, pag. 76).

- Ce pot părinții să facă pentru a-și ajuta copiii să înțeleagă importanța curățeniei morale? (Puteți să sugerați că părinții trebuie să analizeze cu copiii lor învățăturile despre puritatea sexuală care se găsesc în broșura *Pentru întărirea tineretului* [36550] sau în broșura *A Parent's Guide* [31125].)

4. Părinții au datoria sacră de a avea grijă unul de altul și de a-i învăța pe copiii lor

Invitați un membru al clasei să citească al șaselea paragraf al declarației.

- Ce pot face cuplurile căsătorite pentru a întări dragostea lor, unul față de celălalt? Președintele Gordon B. Hinckley ne-a învățat: „Când sunteți căsătoriți, fiți în întregime loiali unul față de altul. Egoismul este marele distrugător al vieții de familie fericite. Dacă veți face ca prima dumneavoastră preocupare să fie confortul, bunăstarea și fericirea tovarășului dumneavoastră de viață, îndreptând orice preocupare personală spre acel țel mai nobil, veți fi fericiți și căsătoria dumneavoastră va dăinui în toată eternitatea“ („Excerpts from Recent Addresses of President Gordon B. Hinckley“, *Ensign*, dec. 1995, pag. 67).
- Cum sunt binecuvântați copiii când au părinți care se iubesc și au grijă unul de altul?
- Ce datorie au părinții față de copiii lor? (Vezi Mosia 4:14–15; D&L 68:25–28; 93:40.) Care sunt unele dintre căile eficiente prin care îi putem învăța pe copii aceste principii? Ce beneficii ați avut primind învățăturile părinților dumneavoastră?
- Care sunt unele dintre situațiile în care părinții au ocazia de a-i învăța pe copiii lor? (Răspunsurile pot fi: serile de familie, rugăciunea în familie, timpul de masă, înainte de culcare, călătorind și muncind împreună.) Invitați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe în care ei i-au învățat pe copiii lor (sau în care părinții lor i-au învățat) în una dintre aceste situații.

- Care este rolul Bisericii în instruirea copiilor? (Vezi citatele următoare.) Cum pot părinții să colaboreze cu Biserica pentru a-i învăța pe copiii lor?

Președintele Spencer W. Kimball a spus: „Părinții au responsabilitatea de a-și învăța copiii. Școala de Duminică, Societatea Primară și alte organizații auxiliare ale Bisericii joacă un rol secundar“ (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, ed. Edward L. Kimball [1982], pag. 332).

5. Căsătoriile și familiile reușite sunt bazate pe principii drepte

Invitați un membru al clasei să citească al șaptelea paragraf al declarației.

- Declarația ne învață că: „fericirea în familie poate fi obținută cel mai bine atunci când aceasta se bazează pe învățăturile Domnului Isus Hristos“. În ce fel învățăturile lui Hristos au adus fericire în căminul dumneavoastră?
- Declarația menționează că „familiile și căsătoriile reușite se stabilesc și se mențin pe baza principiilor credinței, rugăciunii, pocăinței, iertării, respectului, dragostei, milei și muncii și ale activităților de recreare sănătoase“. Care dintre aceste principii au fost în special importante în căsnicia dumneavoastră? Ce căi eficiente ați găsit pentru a preda aceste principii în familia dumneavoastră? (După cum sunteți îndemnat de Spirit, puteți să vă concentrați asupra unuia sau a două principii. Dacă doriți să acordați mai mult timp acestei părți a declarației, vedeți cea de-a patra idee suplimentară pentru predare.)
- Care sunt principalele responsabilități ale taților potrivit declarației? Ce înseamnă „a conduce... cu dragoste și dreptate“? (Vezi D&L 121:41–46.)
- Cum pot copiii și tinerii băieți să se pregătească ei înșiși pentru a avea grijă de familiile lor? Ce pot face părinții pentru a-i încuraja pe tineri să dobândească o educație teoretică și să-și formeze deprinderi practice?
- Ce responsabilitate principală este descrisă în declarație pentru mame? Cum pot tinerele fete să se pregătească acum pentru a-și îndeplini această responsabilitate?

Președintele Gordon B. Hinckley ne-a învățat:

„Dacă trebuie să ne întoarcem la valorile sfinte din vechime, trebuie să începem de acasă. Aici se învață adevărul, se cultivă integritatea, se insuflă autodisciplina și dragostea este hrănită...”

Surori, ocrotiți-vă copiii... Nimic nu este mai prețios pentru dumneavoastră ca mame, absolut nimic. Copiii dumneavoastră sunt lucrul cel mai valoros pe care îl veți avea în viață sau în toată eternitatea. Veți fi într-adevăr fericite dacă, atunci când veți fi în vârstă și veți privi la cei pe care i-ați adus pe lume, veți găsi în ei lucrurile drepte ale vieții, virtute în modul de a trăi și integritate în modul lor de comportare“ (*Walking in the Light of the Lord*, *Ensign*, nov. 1998, pag. 99).

- Cum pot tații să ajute la creșterea spirituală copiilor lor? De ce este important pentru părinți să se ajute unul pe altul ca parteneri egali?

6. Întărirea familiilor este responsabilitatea tuturor

Declarația se încheie prin avertizarea asupra consecințelor serioase ale dezintegrării familiei și prin apelul adresat tuturor oamenilor în vederea întăririi familiei.

Invitați un membru al clasei să citească ultimele două paragrafe ale declarației.

- Care sunt unele dintre lucrurile făcute de dumneavoastră care v-au ajutat să întăriți și să uniți mai mult familia?
- Ce putem face noi, individual sau ca familie, pentru a promova familii mai puternice în comunitățile noastre?

În cadrul unei adunări a primarilor și a altor oficialități publice, președintele Gordon B. Hinckley a spus următoarele: „Dumneavoastră, bărbați și femei care aveți o mare influență, care prezidați în orașele națiunii, vă spun că va costa mult mai puțin să reformăm școlile noastre, să predăm virtuțile unui bun cetățean, decât va costa să construim sau menținem pușcării și închisori... Dar există o altă instituție de mai mare importanță decât școlile. Este căminul. Eu cred că nici o națiune nu poate să prospere mai mult decât tăria familiilor ei“ („U.S. Conference of Mayors“, *Ensign*, nov. 1998, pag. 109).

- De ce este nevoie ca familiile să fie puternice pentru ca națiunile să supraviețuiască?

Concluzii

Invitați membrii clasei să se gândească la familiile lor și să ia în considerare următoarele întrebări: Simt toți membrii familiei mele dragostea mea pentru ei? Ne străduim noi să trăim ca o familie veșnică? Ce pot să fac pentru a întări familia mea?

Mărturisiți despre adevărul principiilor din declarație și încurajați-i pe membrii clasei să continue să studieze și să aplice învățăturile ei.

Idei suplimentare pentru predare

Puteți folosi una sau mai multe dintre următoarele idei pentru a completa planul lecției sugerat.

1. Recunoașterea și evitarea abuzului

Declarația avertizează că acele persoane „care abuzează de partener sau de copii“...vor da socoteală într-o bună zi în fața lui Dumnezeu. Conducătorii Bisericii s-au pronunțat deschis împotriva abuzului de orice fel. Următoarele cuvinte adresate de președintele Gordon B. Hinckley fraților din preoție pot fi aplicate atât bărbaților, cât și femeilor:

„Nu abuzați niciodată de soțiile dumneavoastră. Nu abuzați de copiii dumneavoastră. Ci strângeți-i în brațele dumneavoastră și faceți totul pentru a simți dragostea, aprecierea și respectul dumneavoastră. Fiți soți buni. Fiți tați buni“ („Inspirational Thoughts“, *Ensign*, iunie, 1999, pag. 2).

2. Prezentarea video „Responsabilitățile părinților“

Dacă dispuneți de prezentarea video *Doctrine and Covenants and Church History* (53912), puteți prezenta „Responsabilitățile părinților“, un segment de șapte minute. Rugați membri ai clasei să se gândească la întrebările următoare în timp ce privesc la prezentarea video:

- În ce fel ați fost binecuvântați de învățăturile părinților dumneavoastră? Ce ați dori să învețe copiii dumneavoastră de la dumneavoastră?

3. Declarații suplimentare despre familie

Puteți citi următoarea declarație a elderului Robert D. Hales, din Cvorumul celor Doisprezece:

„Planul Tatălui prevede că dragostea și legăturile de familie vor continua în eternitate. Faptul de a fi... într-o familie implică marea responsabilitate de a avea grijă, de a iubi, de a ajuta și de a întări fiecare membru al familiei, astfel încât toți să poată îndura până la sfârșit în viața muritoare și să fie împreună în toată eternitatea. Nu este suficient doar să ne salvăm pe noi înșine. Este tot atât de important ca părinții, frații și surorile să fie salvați în familiile noastre. Dacă ne întoarcem singuri acasă la Tatăl nostru Ceresc, vom fi întrebați: 'Unde este restul familiei?'" (în Conference Report, oct. 1996, pag. 88, sau *Ensign*, nov. 1996, pag. 65).

4. Prezentări realizate în grup

Scrieți pe tablă cele nouă principii ale căsătoriilor și familiilor reușite care sunt înscrise în cel de-al șaptelea paragraf al declarației (care urmează după „căsătoriile și familiile reușite“). Împărțiți membrii clasei în grupuri și stabiliți un principiu sau mai multe pentru fiecare grup. Cereți-le grupurilor să se gândească la moduri prin care pot ajuta la stabilirea și întărirea acestor principii în familiile lor. După ce grupurile au avut câteva minute pentru a discuta despre aceasta, invitați o persoană din fiecare grup să împărtășească ideile grupului.

5. Discutarea declarației în cadrul serilor de familie

Sugerați membrilor clasei să discute declarația în familie, în cadrul serilor de familie, în această săptămână. Rugați-i să se pregătească să raporteze despre această experiență la începutul orei din săptămâna viitoare.

FAMILIA

O DECLARAȚIE OFICIALĂ CĂTRE LUME

PRIMA PREȘEDINȚIE ȘI CONSILIUL CELOR DOISPREZECE APOSTOLI AI
BISERICII LUI ISUS HRISTOS A SFINȚILOR DIN ZILELE DIN URMĂ

NOI, PRIMA PREȘEDINȚIE și Consiliul celor Doisprezece Apostoli ai Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă, declarăm cu solemnitate căsătoria dintre un bărbat și o femeie ca fiind rânduită de Dumnezeu, familia fiind esențială pentru planul Creatorului cu privire la destinul etern al copiilor Lui.

TOATE FIINȚELE umane-bărbat și femeie-sunt făcute după chipul lui Dumnezeu. Fiecare este în spirit un fiu sau o fiică iubită ai unor părinți cerești și, datorită acestui lucru, fiecare are o natură și un destin divin. Faptul că o persoană este bărbat sau femeie reprezintă o caracteristică fundamentală pentru scopul și identitatea individului în existența lui premuritoare, muritoare și eternă.

ÎN EXISTENȚA lor premuritoare, fiii și fiicele de spirit **Lau** cunoscut și **Lau** venerat pe Dumnezeu ca Tatăl lor Etern și au acceptat planul Lui prin care copiii Lui puteau obține un trup fizic ca să câștige experiență pământească pentru a progresa către perfecțiune și în final, pentru a împlini destinul lor divin ca moștenitori ai vieții eterne. Planul divin al fericirii face posibil ca relațiile de familie să continue și după moarte. Legămintele și rânduielile sacre ce se fac în sfintele temple dau posibilitatea fiecărei persoane să se întoarcă în prezența lui Dumnezeu, iar familiile lor să fie unite pentru eternitate.

PRIMA PORUNCĂ pe care Dumnezeu a dat-o lui Adam și Eva, a fost cu privire la capacitatea lor de a deveni părinți ca soț și soție. Noi declarăm că porunca lui Dumnezeu către copiii Lui de a se înmulți și de a umple pământul, este încă valabilă. Declarăm în continuare că Dumnezeu a poruncit ca sacrele puteri de procreare să fie întrebuințate numai între bărbat și femeie, căsătoriți legal ca soț și soție.

DECLARĂM că viața pe pământ este creată prin îndrumare divină. Noi afirmăm că viața este sfântă și afirmăm despre importanța ei în planul etern al lui Dumnezeu.

SOȚUL ȘI SOȚIA au o responsabilitate sacră, aceea de a se iubi și de a se îngriji unul de celălalt și de copiii lor. „Fiii, sunt

o moștenire de la Domnul” (Ps.127:3). Părinții au datoria sacră de a-și crește copiii cu dragoste și dreptate, de a satisface nevoile lor fizice și spirituale, de a-i învăța să se iubească și să se slujească unul pe altul, să respecte poruncile lui Dumnezeu și să respecte legile țării în care sunt cetățeni, oriunde ar trăi. Soții și soțiile-mamele și tații-vor fi făcuți răspunzători în fața lui Dumnezeu pentru neîmplinirea acestor responsabilități.

FAMILIA ESTE RÂNDUITĂ de Dumnezeu. Căsătoria dintre un bărbat și o femeie este esențială pentru planul Lui etern. Copiii au dreptul de a se naște din părinți căsătoriți și au dreptul de a fi crescuți de un tată și o mamă care-și onorează jurămintele căsătoriei cu totală fidelitate. Fericirea în viața de familie poate fi obținută cel mai bine atunci când aceasta se bazează pe învățăturile Domnului Isus Hristos. Căsătoriile și familiile reușite se stabilesc și se mențin pe principiile credinței, rugăciunii, căinței, iertării, respectului, dragostei, milei, muncii și ale activităților de recreere sănătoase. Planul divin pentru tați este de a conduce familiile lor cu dragoste și dreptate, și ei sunt răspunzători de satisfacerea nevoilor pentru viața și protejarea familiilor lor. Mamele sunt în primul rând responsabile pentru îngrijirea copiilor. În aceste responsabilități sacre, tații și mamele sunt obligați să se ajute unul pe celălalt ca parteneri egali. Invalitatea, moartea sau alte situații pot duce la adaptarea sau schimbarea rolurilor în familie. Rudele ar trebui să ofere ajutor atunci când este nevoie.

NOI AVERTIZĂM pe acele persoane care încalcă legămintele castității, care abuzează de partener sau de copii, sau care nu reușesc să-și îndeplinească responsabilitățile față de familie, că vor da socoteală într-o bună zi în fața lui Dumnezeu. Mai departe, avertizăm că dezintegrarea familiei va aduce asupra persoanelor, comunităților și națiunilor, nenorocirile prevăzute de profeții din vechime, precum și de cei moderni.

FACEM UN APEL către toți cetățenii responsabili și către guvernanții de pretutindeni, să promoveze acele măsuri menite să mențină și să întărească familia ca unitate fundamentală a societății.

Această declarație a fost citită de către președintele Gordon B. Hinckley ca parte a mesajului său din cadrul adunării generale a Societății de Alinare care a avut loc la 23 septembrie 1995, în orașul Salt Lake, Utah.

Scop Să îi ajute pe membrii clasei să înțeleagă ceea ce ne învață scripturile despre Sion și să-i inspire în eforturile lor de a întemeia Sionul.

Pregătire

1. Studiați, rugându-vă, următoarele scripturi și alte materiale:
 - a. Doctrină și legăminte 57:1–3; 64:33–43; 82:14–15; 97:8–28; 105:1–12; Moise 7:12–19, 61–63, 68–69; Articolele de credință 1:10;
 - b. *Our Heritage*, paginile 37–38, 145–146.
2. Revedeți materialele pentru această lecție din *Îndrumarul de studiu pentru membrii clasei* (35686). Planificați moduri în care să faceți referire la ele în timpul lecției.
3. Rugați pe un membru al clasei să se pregătească pentru a prezenta pe scurt relatarea despre orașul lui Enoh, așa cum este consemnată în Moise 7:12–19, 68–69.
4. Dacă folosiți activitatea pentru captarea atenției, aduceți la oră câte o foaie de hârtie și un pix sau un creion pentru fiecare membru al clasei.

Sugestii pentru desfășurarea lecției

Activitate pentru captarea atenției

În funcție de situație, folosiți activitatea următoare sau una proprie pentru a începe lecția.

Dați fiecărui membru al clasei o foaie de hârtie și un pix sau creion. Rugați-i să scrie cinci lucruri importante pe care le-ar place să le realizeze în viață. După ce le-ați lăsat timp să scrie, citiți următoarea declarație a profetului Joseph Smith:

„Clădirea Sionului trebuie să fie cel mai mare obiectiv al nostru... În curând va veni timpul în care nici un om nu va găsi pacea în alt loc decât în Sion și țărâșii săi“ (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith [1976], pag. 160–161).

Rugați-i pe membrii clasei să se gândească la următoarele întrebări fără să dea un răspuns cu voce tare:

- În timp ce vă uitați la lista proprie, gândiți-vă câte din puncte ar putea contribui la clădirea Sionului? Cum ați putea modifica lista pentru a răspunde avertismentului profetului Joseph Smith?

Revelațiile cuprinse în Doctrina și legămintele conțin multe instrucțiuni cu privire la clădirea Sionului. În această lecție se discută despre ceea ce este Sionul și ce trebuie să facem pentru a contribui la întemeierea lui.

Selectați, rugându-vă, materialul pentru lecție care se potrivește cel mai bine nevoilor membrilor clasei. Încurajați-i pe membrii clasei să împărtășească experiențe care au legătură cu principiile din scripturi pe care le discutați.

1. Cuvântul *Sion* are mai multe sensuri

Explicați că, în scripturi, cuvântul *Sion* are mai multe sensuri. Citiți următoarele pasaje din scripturi împreună cu membrii clasei. Identificați sensul cuvântului *Sion* din fiecare pasaj și scrieți-l pe tablă.

- a. D&L 97:21. (Cei care au inima pură.)
- b. D&L 82:14. (Biserica și țărâșii ei.)
- c. Moise 7:19. (Orașul lui Enoh.)
- d. 2 Samuel 5:6–7; 1 Regi 8:1. (Vechiul oraș Ierusalim.)
- e. D&L 45:66–67; 57:1–2; Articolele de credință 1:10. (Noul Ierusalim, care va fi construit în Missouri.)
- f. Evrei 12:22–23. (Locuința celor care sunt exaltați.)

Subliniați că, în scripturi, *Sion* poate însemna poporul Domnului (cei care au inima pură), un loc anumit sau ambele. În această lecție, când vorbim despre clădirea Sionului în timpul nostru, ne referim la purificarea inimilor noastre astfel încât locurile în care trăim să poată fi numite Sion.

2. Sion a existat în dispensațiile anterioare

Explicați că, de câteva ori în dispensațiile anterioare, Sionul a existat pentru oamenii lui Dumnezeu. Orașul lui Enoh este un exemplu că au existat oameni care au întemeiat Sionul. Rugați-l pe membrul clasei desemnat să prezinte pe scurt evenimentele consemnate în Moise 7:12–19, 68–69.

- Ce a caracterizat Sionul din timpul lui Enoh? (Vezi Moise 7:12–19.) De ce a fost numit Sion orașul lor? (Vezi Moise 7:18.) Ce înseamnă a fi „într-o singură inimă și într-un singur gând“?
- Ce se va întâmpla cu orașul lui Enoh în timpul Mileniului? (Vezi Moise 7:61–63. El va reveni pe pământ și va face parte din Noul Ierusalim.) De ce este importantă pentru noi, astăzi, relatarea despre Enoh și poporul său? (Pe lângă faptul că ne ajută să înțelegem destinul orașului lui Enoh, relatarea ne poate ajuta să înțelegem ce trebuie să facem pentru a întemeia Sionul.)

3. Sfinților din dispensația noastră li s-a poruncit să întemeieze Sionul

Unul dintre subiectele menționate cel mai des în Doctrina și legămintele este întemeierea Sionului în zilele din urmă. În aceste revelații, există peste 200 de referiri la Sion. Unele dintre acestea indică un loc fizic, altele o stare a inimii și altele clădirea Bisericii Domnului. Chiar înainte ca Biserica să fie organizată oficial, Domnul i-a îndemnat pe o serie de frați: „Căutați să înfăptuiți și să stabiliți cauza Sionului“ (D&L 6:6; 11:6; 12:6; 14:6).

Pentru primii sfinți, întemeierea Sionului a însemnat nu numai să devină oameni cu inima pură și să trăiască uniți. A însemnat și să clădească orașul Sion sau Noul Ierusalim. În luna iulie 1831, Domnul a revelat profetului Joseph Smith că orașul Sion avea să fie construit în Missouri, având ca punct central localitatea Independence (D&L 57:1–3). După primirea acestei revelații,

mulți sfinți s-au adunat în Missouri. Ei au prosperat o vreme dar, în scurt timp, între ei au apărut certuri și dezbinări. De asemenea, au existat neînțelegeri cu alți coloniști din zonă. În luna noiembrie 1833, gloatele i-au alungat pe sfinți din casele lor. Câteva luni mai târziu, în luna iulie 1834, Domnul a revelat că sfinții vor trebui să „aștepte puțin mântuirea Sionului“ (D&L 105:9). (Pentru mai multe informații despre întemeierea Sionului în Missouri, vezi lecțiile 12 și 27).

- De ce nu au putut primii sfinți să clădească orașul Sion? (Vezi D&L 101:6–8; 105:1–12.) Ce anume putem învăța din experiența lor care să ne ajute să construim Sionul astăzi? (Explicați că, pentru a clădi Sionul – într-un oraș, în țărâșii noștri sau în casele noastre – noi trebuie să dobândim calitățile oamenilor din Sion: inimi pure, unitate și altruism.)

Explicați că, deși clădirea orașului Sion a fost amânată, profeții din zilele din urmă ne-au îndemnat să ne continuăm eforturile de a întemeia Sionul în inimile, țărâșii și casele noastre. Președintele Harold B. Lee a spus:

„Granițele Sionului, unde pot locui cei dreapți și cu inima pură, trebuie să înceapă să se lărgească acum. Țărâșii Sionului trebuie să fie întăriți. Toate acestea pentru ca Sionul să se poată ridica și străluci devenind tot mai sânguincios în ducerea la îndeplinire a planului salvării în întreaga lume“ (în Conference Report, apr. 1973, pag. 5, sau *Ensign*, iul. 1973, pag. 3).

- Citiți D&L 82:14–15 împreună cu membrii clasei. Ce a poruncit Domnul în aceste versete? Care sunt unele dintre lucrurile pe care trebuie să le facem pentru a clădi Sionul? (Rugați-i pe membrii clasei să citească următoarele scripturi și să identifice ce ne învață ele despre clădirea Sionului. Rezumați informațiile pe tablă. Alegeți câteva dintre următoarele întrebări pentru a încuraja discuția.)
 - a. D&L 97:21. (Străduiți-vă să fiți cu inima pură.) Domnul a dat cea mai simplă definiție Sionului când l-a numit „cei cu inima pură“ (D&L 97:21). Ce putem face pentru a avea inima pură? (Vezi Moroni 7:47–48; 10:32.)
 - b. D&L 38:27. (Să fim uniți.) Oamenii din orașul lui Enoh au fost descriși ca fiind „într-o singură inimă și într-un singur gând“ (Moise 7:18). Lipsa unității a fost unul dintre motivele pentru care primii sfinți nu au putut să construiască orașul Sion (D&L 101:6; 105:4). Care sunt unele moduri eficiente de a mări unitatea familiilor? Cum putem noi să fim mai uniți în episcopia noastră?
 - c. D&L 64:34–35, 105:3, 5–6. (Fiți supuși.) În D&L 105, Domnul a menționat nesupunerea ca fiind unul dintre motivele pentru care orașul Sion nu a fost întemeiat în acea perioadă. În ce moduri ați fost dumneavoastră sau familia întăriți ca urmare a supunerii față de principiile Evangheliei? Cum a fost întărit țărâșul sau episcopia dumneavoastră prin supunerea membrilor față de principiile Evangheliei?
 - d. D&L 105:3. (Îngrijiți-vă de săraci și năpăstuiți.) Sfinții care încercau să întemeieze Sionul în Missouri au fost dojeniți de către Domnul pentru că nu s-au îngrijit de „săracii și năpăstuiții dintre ei“ (D&L 105:3). De ce este grija față de nevoiași o parte necesară a clădirii Sionului? Ce prilejuri avem de a ne îngriji de cei care au nevoie?

- e. D&L 97:10–16. (Clădiți temple și primiți binecuvântările templului.) De ce sunt importante templele pentru clădirea Sionului? (Vezi D&L 97:13–16; 105:9–12.)
- f. D&L 105:10. (Să ne învățăm unul pe altul și să ne cunoaștem mai bine îndatoririle.) Ce putem face pentru a îmbunătăți propovăduirea în familiile noastre și în organizațiile Bisericii? În ce fel am putea avea nevoie să ne cunoaștem mai bine îndatoririle?
- g. D&L 133:8–9. (Predicați Evanghelia lumii.) Domnul i-a îndemnat pe vârstnicii Bisericii să cheme oamenii din Babilon (lume) în Sion. În ce moduri întărește țărșii Sionului predicarea Evangheliei?

4. Scripturile cuprind promisiuni glorioase despre viitorul Sionului

În Doctrina și legămintele, Domnul vorbește despre multe binecuvântări care vor continua să vină în Sion în ultimele zile. Pentru a vedea câteva astfel de exemple, rugați-i pe membrii clasei să citească D&L 97:18–25 și invitați-i să identifice anumite binecuvântări promise Sionului. Vezi, de asemenea, următoarea listă.

- a. Sionul se va întinde și va deveni glorios și mare (D&L 97:18).
- b. Sionul va fi cinstit de toate națiunile pământului (D&L 97:19).
- c. Domnul va fi salvarea Sionului (D&L 97:20).
- d. Sionul se va bucura (D&L 97:21).
- e. Sionul va scăpa de răzbunarea Domnului (D&L 97:22–25).
- Ce trebuie să facem pentru a ne bucura de aceste binecuvântări? (Vezi D&L 97:25.)
- Cum vă simțiți când vă gândiți la viitorul Sionului?

Profetul Joseph Smith ne-a învățat: „Clădirea Sionului este o cauză căreia poporul lui Dumnezeu i-a acordat atenție în toate epocile; este un subiect pe care profeți, preoți și regi l-au tratat cu deosebită încântare; au privit plini de speranță spre zilele în care trăim noi; și, animați de profeții cerești, pline de bucurie, ei au cântat și au scris și au profețit despre această zi a noastră... noi suntem poporul favorizat, pe care Dumnezeu l-a ales pentru a aduce slavă zilelor din urmă“ (*Teaching of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith [1976], pag. 231).

Concluzii

Împărtășiți următoarea declarație a președintelui Gordon B. Hinckley:

„Văd un viitor minunat într-o lume foarte nesigură. Dacă ne vom păstra valorile, dacă vom clădi pe moștenirea noastră, dacă vom păși în supunere înaintea Domnului, dacă vom trăi pur și simplu Evanghelia, noi vom fi binecuvântați într-un mod magnific și minunat. Vom fi considerați un popor ales, care a găsit cheia unei fericiri alese.

‘Popoarele se vor duce cu grămada la el, și vor zice: <<Veniți, să ne suim la muntele Domnului...>> Căci din Sion va ieși Legea și din Ierusalim cuvântului Domnului’ (Isaia 2:3).

Măreț a fost trecutul nostru, minunat este prezentul nostru, glorios poate fi viitorul nostru“ (în Conference Report, oct. 1997, pag. 94, sau *Ensign*, nov. 1997, pag. 69).

Încurajați-i pe membrii clasei să întemeieze Sionul în inimile lor, în familiile lor și în țărâșii lor. Depuneți mărturie despre adevărurile discutate în această lecție, după cum sunteți îndemnat de Spirit.

**Idee suplimentară
pentru predare**

Puteți folosi următoarea idee pentru a completa planul lecției sugerat.

Imnurile Sionului

Rugați un membru al clasei să se pregătească să cânte sau să citească versurile următoarelor imnuri: „Pe vârful muntelui“ (*Imnuri*, nr. 5); „Israel, Domnul te cheamă“ (nr. 7); „Frumos Sion, clădit în înalt“ (nr. 44). Sau rugați un solist sau un mic grup să se pregătească să cânte unul dintre imnuri. Discutați despre modul în care imnurile celebrează clădirea Sionului.

Date cronologice din istoria Bisericii și hărți

Date cronologice din istoria Bisericii

1805, decembrie 23

Se naște Joseph Smith, fiul lui Joseph Smith, tatăl, și al lui Lucy Mack Smith, în Sharon, Vermont (vezi Joseph Smith-Istorie 1:3–4).

1820, începutul primăverii

Joseph Smith primește Prima Viziune într-o dumbravă din apropierea casei sale din statul New York (vezi Joseph Smith-Istorie 1:15–20).

1823, septembrie 21–22

Joseph Smith este vizitat de îngerul Moroni și i se spune despre înregistrarea Cărții lui Mormon. Joseph a văzut plăcile de aur îngropate într-un deal (Cumora) din apropiere (vezi Joseph Smith-Istorie 1:27–54).

1827, septembrie 22

Joseph obține plăcile de aur de la Moroni pe dealul Cumora (vezi Joseph Smith-Istorie 1:59).

1829, mai 15

Ioan Botezătorul conferă Preoția aaronică lui Joseph Smith și lui Oliver Cowdery în Harmony, Pennsylvania (vezi D&L 13; Joseph Smith-Istorie 1:71–72).

1829, mai

Joseph Smith și Oliver Cowdery primesc Preoția lui Melhisedec de la Petru, Iacov și Ioan, lângă râul Susquehanna, între Harmony, Pennsylvania, și Colesville, New York (vezi D&L 128:20).

1829, iunie

Traducerea Cărții lui Mormon este terminată. Plăcile de aur sunt arătate celor trei martori și celor opt martori (vezi 2 Nefi 11:3; 27:12–13; D&L 17).

1830, martie 26

Apar în Palmyra, New York, primele exemplare ale Cărții lui Mormon.

1830, aprilie 6

Biserica este organizată în orașul Fayette, New York.

1830, septembrie – octombrie

Primii misionari sunt chemați să predice lamanților (americani băștinași) (vezi D&L 28; 30; 32).

1830, decembrie – 1831, ianuarie

Domnul a poruncit sfinților să se adune în Ohio (vezi D&L 37; 38:31–32).

1831, iulie 20

Profetului Joseph Smith îi este revelat locul orașului Sion (Noul Ierusalim) în Independence, Missouri (vezi D&L 57; Articolele de credință 1:10).

1833, martie 18

Sidney Rigdon și Frederick G. Williams sunt puși deoparte consilieri în Președinția Bisericii și le sunt date cheile împărăției (vezi titlurile de la D&L 81 și 90; vezi, de asemenea, D&L 90:6).

1833, noiembrie 7

Sfinții încep să fugă de mulțimile răufăcătoare din ținutul Jackson, Missouri, dincolo de fluviul Missouri și în ținutul Clay, Missouri.

1834, mai 5

Joseph Smith părăsește Kirtland, Ohio, și pleacă în Missouri în calitate de conducător al Taberei Sion pentru a aduce alinare sfinților alungați din ținutul Jackson.

1835, februarie 14

Cvorumul celor Doisprezece Apostoli este organizat în Kirtland, Ohio (vezi D&L 107:23–24).

1835, februarie 28

Începe organizarea Primului Cvorum al Celor Șaptezeci în Kirtland, Ohio.

1835, august 17

Doctrina și legămintele este acceptată ca lucrare canonică a Bisericii în Kirtland, Ohio.

1836, martie 27

Este dedicat templul din Kirtland (vezi D&L 109).

1836, aprilie 3

Isus Hristos le apare lui Joseph Smith și lui Oliver Cowdery în templul din Kirtland. Moise, Elias și Ilie au apărut și au transmis cheile preoției (vezi D&L 110:11–16).

1837, iulie 19

Elder Heber C. Kimball și alte șase persoane ajung în Liverpool, Anglia, într-o primă misiune a Bisericii peste ocean.

1838, aprilie 26

Este precizat prin revelație numele Bisericii (vezi D&L 115:4).

1838, decembrie 1 – 1839, aprilie 16

Profetul Joseph Smith și alții sunt închiși în închisoarea Liberty, din Liberty, Missouri (vezi D&L 121–123).

1840, august 15

Botezul pentru morți este anunțat public de profetul Joseph Smith.

1841, octombrie 24

Elder Orson Hyde a dedicat Pământul Sfânt pentru întoarcerea copiilor lui Avraam.

1842, martie 17

Este organizată Societatea de Alinare a femeilor în Nauvoo, Illinois.

1842, mai 4

Este realizată prima înzestrare totală în templul Nauvoo, Illinois.

1844, iunie 27

Joseph și Hyrum Smith sunt martirizați în închisoarea Carthage, Illinois (vezi D&L 135).

1846, februarie 4

Sfinții din Nauvoo au început să traverseze Mississippi pentru a se muta în vest. Unii sfinți din est au navigat din New York spre California pe vasul *Brooklyn*.

1846, iulie 16

Batalionul Mormon a fost chemat în serviciul militar al Statelor Unite, în Iowa.

1847, aprilie

Compania de pionieri a președintelui Brigham Young plecat din Winter Quarters spre vest (vezi D&L 136).

1847, iulie 24

Președintele Brigham Young intră în Valea Salt Lake.

1847, decembrie 27

Brigham Young este susținut ca președinte al Bisericii.

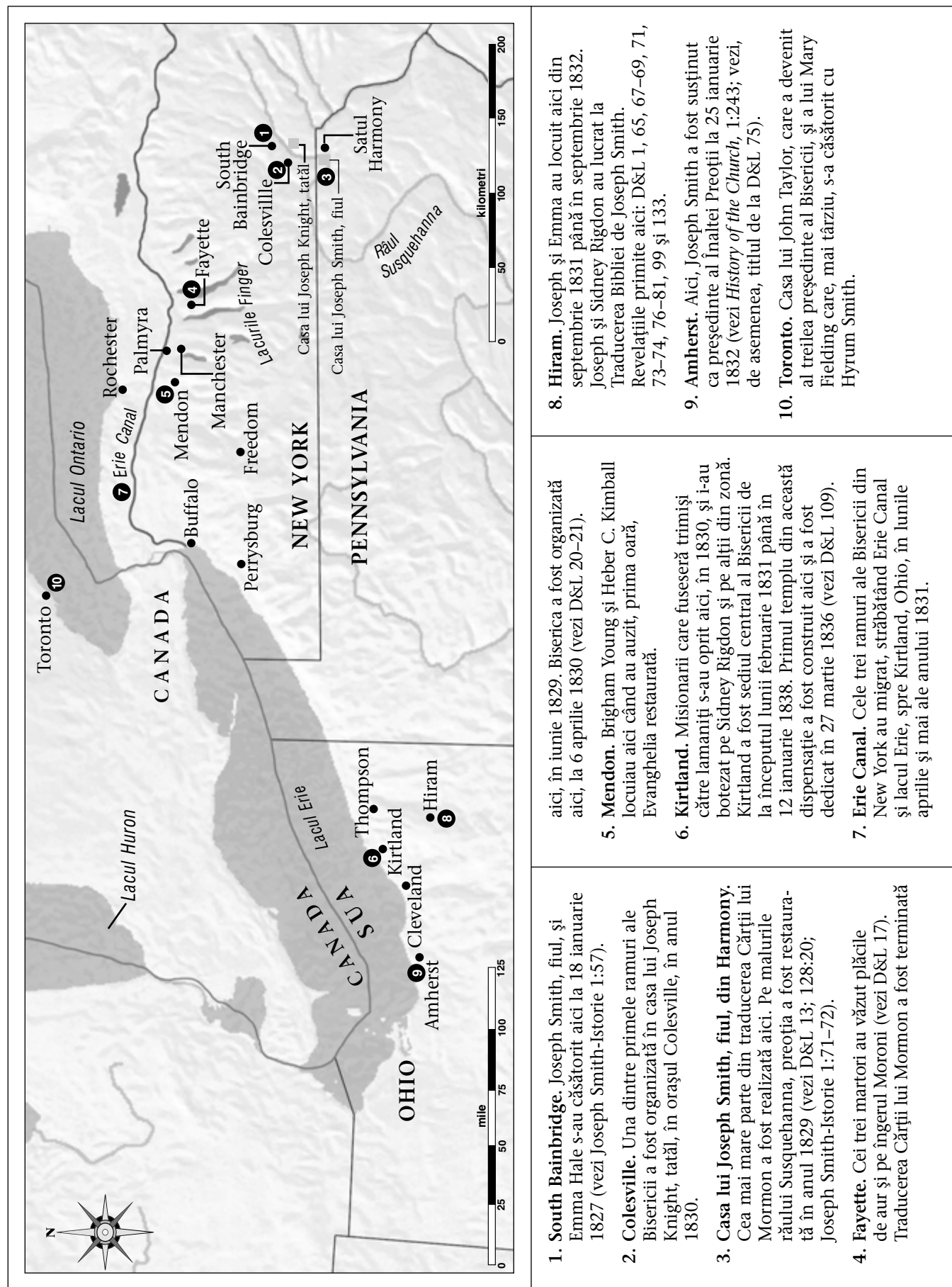
1848, mai-iunie

Lăcustele devastează recoltele din valea Salt Lake. Câmpurile sunt salvate de la distrugere completă de stoluri de pescăruși care mănâncă lăcustele.

1849, decembrie 9

Este organizată Școala de duminică de către Richard Ballantyne.

<p>1850, iunie 15 Deseret News începe să fie publicat în Salt Lake City.</p> <p>1856, octombrie Companiile de cărucioare ale lui Willie și Martin sunt ținute în loc de furtunile de zăpadă. Ele sunt găsite de echipele de salvare din Valea Salt Lake.</p> <p>1869, noiembrie 28 Este organizată Asociația Tinerelor Doamne pentru limitarea exceselor lumești, precursora a programului Tinerelor Fete.</p> <p>1875, iunie 10 Este organizată Asociația Tinerilor Bărbați pentru îmbunătățire reciprocă, precursora a programului Tinerilor Băieți.</p> <p>1877, aprilie 6 Este dedicat templul St. George, Utah. Președintele Brigham Young primește revelația de a pune în ordine organizația preoției și țăruii Sionului.</p> <p>1878, august 25 Aurelia Spencer Rogers ține prima întrunire a Societății Primare în Farmington, Utah.</p> <p>1880, octombrie 10 John Taylor este susținut ca președinte al Bisericii. Perla de mare preț este acceptată ca lucrare canonică.</p> <p>1883, aprilie 14 Revelație despre organizarea Celor Șaptezeci primită de președintele John Taylor.</p> <p>1889, aprilie 7 Wilford Woodruff este susținut președinte al Bisericii.</p> <p>1890, octombrie 6 „Manifest”, anunțând încetarea practicii căsătoriilor multiple, este susținut în conferința generală (vezi Declarația oficială 1).</p> <p>1893, aprilie 6 Președintele Wilford Woodruff dedică templul Salt Lake după 40 de ani de construcție.</p> <p>1898, septembrie 13 Lorenzo Snow devine președinte al Bisericii.</p> <p>1899, mai 17 Președintele Lorenzo Snow a primit, la St. George, Utah, revelația care îl îndemna să pună accent pe zeciuială (vezi D&L 119).</p> <p>1901, octombrie 17 Joseph F. Smith devine președinte al Bisericii.</p>	<p>1918, octombrie 3 Președintele Joseph F. Smith primește viziunea despre mântuirea celor morți (vezi D&L 138).</p> <p>1918, noiembrie 23 Heber J. Grant devine președinte al Bisericii.</p> <p>1936, aprilie Programul de securitate al Bisericii care fusese instituit pentru a-i ajuta pe săraci în timpul Marii Crize Economice devine programul pentru bunăstare al Bisericii. Acest program a apărut ca urmare a unei revelații primite anterior de președintele Heber J. Grant.</p> <p>1941, aprilie 6 Sunt chemați, pentru prima oară, asistenți ai Celor Doisprezece.</p> <p>1945, mai 21 George Albert Smith devine președinte al Bisericii.</p> <p>1951, aprilie 9 David O. McKay este susținut președinte al Bisericii.</p> <p>1961, septembrie 30 Sub îndrumarea Primei Președinții, elder Harold B. Lee anunță că toate programele Bisericii urmează a fi coordonate prin preoție în vederea întăririi personale și a familiei.</p> <p>1964, octombrie Respectarea serilor de familie este, din nou, subliniată.</p> <p>1970, ianuarie 23 Joseph Fielding Smith devine președinte al Bisericii.</p> <p>1971, ianuarie Noi reviste ale Bisericii – <i>Ensign (Stindardul)</i>, <i>New Era (Era Nouă)</i> și <i>Friend (Prietenul)</i> – încep să fie publicate.</p> <p>1972, iulie 7 Harold B. Lee devine președinte al Bisericii.</p> <p>1973, decembrie 30 Spencer W. Kimball devine președinte al Bisericii.</p> <p>1975, octombrie 3 Președintele Spencer W. Kimball a anunțat reorganizarea Primului Cvorum al Celor Șaptezeci.</p> <p>1976, aprilie 3 Două revelații sunt adăugate Perlei de mare preț. În 1981, li s-a schimbat locul pentru a deveni D&L 137 și 138.</p>	<p>1978, septembrie 30 Revelație, susținută de Biserică, prin care se acordă preoția tuturor bărbaților care sunt membri ai Bisericii, indiferent de rasă sau de culoare (vezi Declarația oficială 2)</p> <p>1979, septembrie Este publicată ediția SZU a Bibliei regelui Iacob cu resurse pentru studiu.</p> <p>1981, septembrie Sunt publicate noi ediții ale volumelor Cartea lui Mormon, Doctrina și legămintele și Perla de mare preț.</p> <p>1984, iunie Sunt inaugurate președințiile de zonă, cu membri chemați dintre Cei Șaptezeci.</p> <p>1985, noiembrie 10 Ezra Taft Benson devine președinte al Bisericii.</p> <p>1989, aprilie 1 Al Doilea Cvorum al celor Șaptezeci este reorganizat.</p> <p>1994, iunie 5 Howard W. Hunter devine președinte al Bisericii.</p> <p>1995, martie 12 Gordon B. Hinckley devine președinte al Bisericii.</p> <p>1995, aprilie 1 Este anunțată o nouă funcție de conducere care urmează a fi cunoscută sub numele de Autoritatea Zonei.</p> <p>1995, septembrie 23 Președintele Gordon B. Hinckley citește „Familia: o declarație oficială către lume” din partea Primei Președinții și a Cvorumului celor Doisprezece Apostoli, în cadrul adunării generale a Societății de Alinare.</p> <p>1997, aprilie 5 Autoritățile Zonei urmează a fi rânduite ca Cei Șaptezeci. Sunt anunțate Al Treilea, al Patrulea și al Cincilea Cvorum al Celor Șaptezeci.</p> <p>1997, octombrie 4 Președintele Gordon B. Hinckley a anunțat planuri de construire a unor temple mai mici.</p> <p>1997, noiembrie Numărul membrilor a ajuns la zece milioane.</p> <p>1998, aprilie 5 Președintele Gordon B. Hinckley a anunțat țelul de a avea 100 de temple în funcțiune până în anul 2000.</p>
--	--	--

1. South Bainbridge. Joseph Smith, fiul, și Emma Hale s-au căsătorit aici la 18 ianuarie 1827 (vezi Joseph Smith-Istorie 1:57).

2. Colesville. Una dintre primele ramuri ale Bisericii a fost organizată în casa lui Joseph Knight, tatăl, în orașul Colesville, în anul 1830.

3. Casa lui Joseph Smith, fiul, din Harmony. Cea mai mare parte din traducerea Cărții lui Mormon a fost realizată aici. Pe malurile râului Susquehanna, preoția a fost restaurată în anul 1829 (vezi D&L 13; 128:20; Joseph Smith-Istorie 1:71-72).

4. Fayette. Cei trei martori au văzut plăcile de aur și pe îngerul Moroni (vezi D&L 17). Traducerea Cărții lui Mormon a fost terminată

aici, în iunie 1829. Biserica a fost organizată aici, la 6 aprilie 1830 (vezi D&L 20-21).

5. Mendon. Brigham Young și Heber C. Kimball locuiau aici când au auzit, prima oară, Evanghelia restaurată.

6. Kirtland. Misionarii care fuseseră trimiși către lamaniți s-au oprit aici, în 1830, și i-au botezat pe Sidney Rigdon și pe alții din zonă. Kirtland a fost sediul central al Bisericii de la începutul lunii februarie 1831 până în 12 ianuarie 1838. Primul templu din această dispensație a fost construit aici și a fost dedicat în 27 martie 1836 (vezi D&L 109).

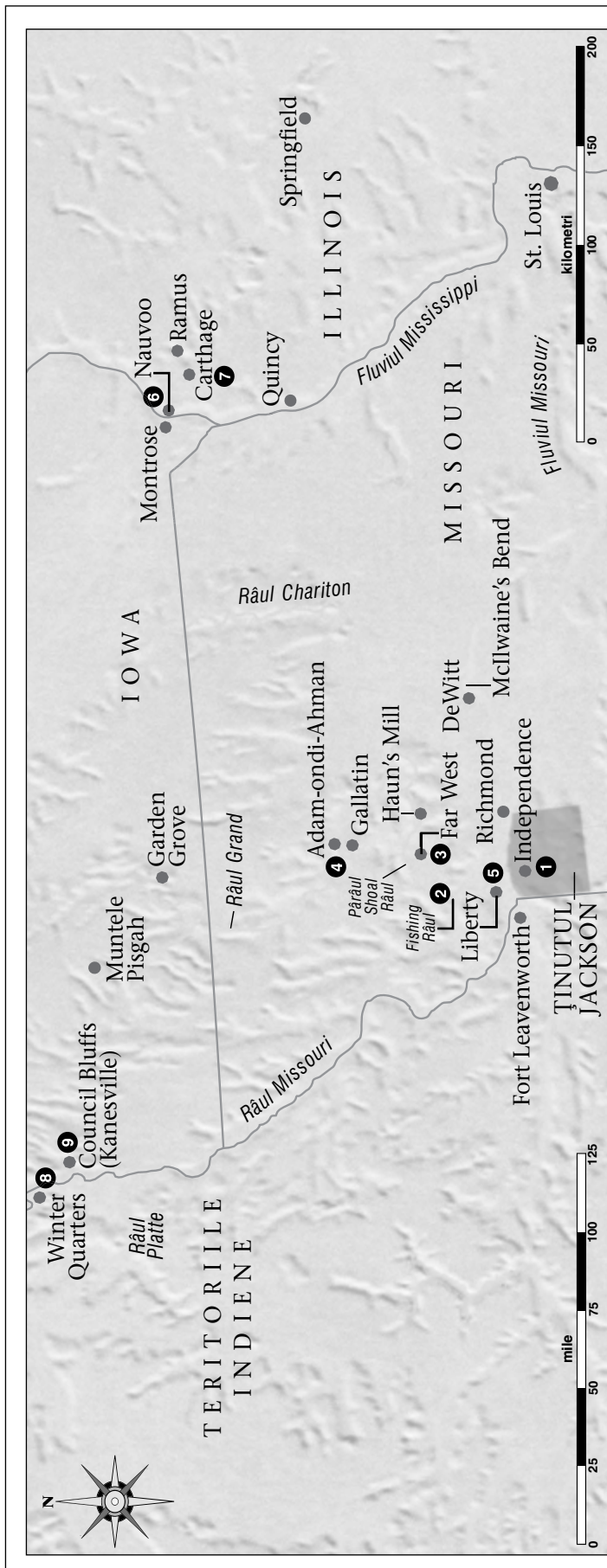
7. Erie Canal. Cele trei ramuri ale Bisericii din New York au migrat, străbătând Erie Canal și lacul Erie, spre Kirtland, Ohio, în lunile aprilie și mai ale anului 1831.

8. Hiram. Joseph și Emma au locuit aici din septembrie 1831 până în septembrie 1832. Joseph și Sidney Rigdon au lucrat la Traducerea Bibliei de Joseph Smith. Revelațiile primite aici: D&L 1, 65, 67-69, 71, 73-74, 76-81, 99 și 133.

9. Amherst. Aici, Joseph Smith a fost susținut ca președinte al Înaltei Preoții la 25 ianuarie 1832 (vezi *History of the Church*, 1:243; vezi, de asemenea, titlul de la D&L 75).

10. Toronto. Casa lui John Taylor, care a devenit al treilea președinte al Bisericii, și a lui Mary Fielding care, mai târziu, s-a căsătorit cu Hyrum Smith.

Harta 2: Zona Missouri, Illinois și Iowa din Statele Unite

1. Independence. În luna iulie 1831 (vezi D&L 57:1-3), Domnul a identificat Independence ca centrul Sionului. În ziua de 3 august, a fost dedicat, aici, un loc pentru templu. Gloatele i-au obligat pe sfinți să plece din Independence și ținutul Jackson în luna noiembrie 1833.

2. Râul Fishing. Joseph Smith și Tabăra Sionului au plecat de la Kirtland, Ohio, către Missouri, în anul 1834, pentru a reda sfinților din ținutul Jackson pământul lor. D&L 105 a fost revelată pe malurile acestui râu.

3. Far West. Din 1836 până în 1838, aici a fost un loc de refugiu. O parte din anul 1838, aici a fost sediul Bisericii. Aici a fost dedicat un loc pentru templu (vezi D&L 115). În ziua de 8 iulie 1838, Cvorumul celor Doisprezece a primit o chemare de la Domnul să slujească în misiuni peste hotare (vezi D&L 118).

În perioada 1838-1839, sfinții au fost obligați să se refugieze în Illinois.

4. Adam-ondi-Ahman. Aici, Adam i-a binecuvântat pe urmașii săi drepti cu trei ani înainte de a muri (vezi D&L 107:53-57). O mare adunare va avea loc aici chiar înainte de a Doua Venire a Salvatorului (vezi Daniel 7:9-14; D&L 78:15; 116; *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith [1976], pag. 157).

5. Liberty. Sfinții din ținutul Jackson s-au adunat în această zonă din 1833 până în 1836, când li s-a cerut să plece. Joseph Smith și alții au fost, pe nedrept, închiși aici, din decembrie 1838 până în aprilie 1839. În aceste timpuri grele pentru Biserică, Joseph a cerut îndrumare de la Domnul și a primit D&L 121-123.

6. Nauvoo. În această zonă situată pe malul fluviului Mississippi, s-a aflat sediul Bisericii din

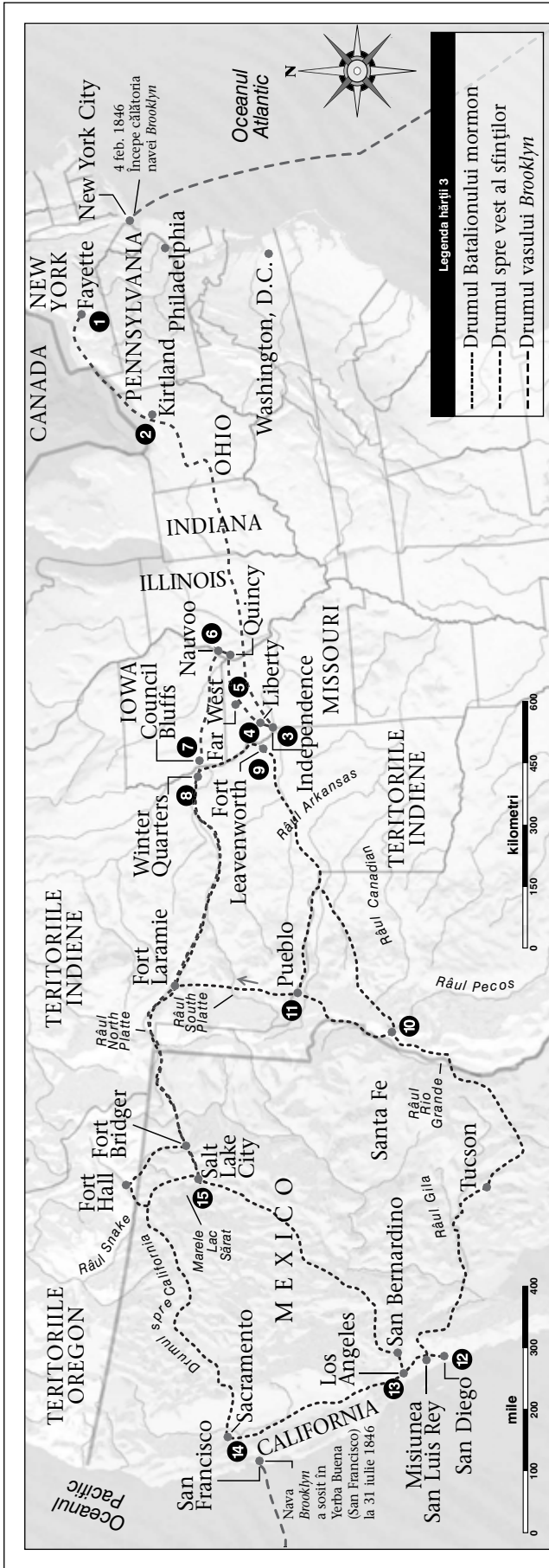
1839 până în 1846. Aici a fost construit un templu și a început administrarea rânduielilor, cum ar fi botezul, înzestrarea și pecetuirea familiilor. Aici, a fost organizată, în 1842, Societatea de Alinare. Revelațiile primite aici sunt D&L 124-129).

7. Carthage. Aici, profetul Joseph Smith și fratele lui, Hyrum, au fost martirizați la 27 iunie 1844 (vezi D&L 135).

8. Winter Quarters. Locul de amplasare a cartierului general al sfinților în drumul lor spre Valea Salt Lake (1846-1848). Aici a fost organizată Tabăra lui Israel pentru călătoria spre vest (vezi D&L 136).

9. Council Bluffs (Kanesville). Prima Președinție a fost susținută aici, în ziua de 27 decembrie 1847, cu Brigham Young ca președinte.

Harta 3: Deplasarea spre vest a Bisericii

- 10. Santa Fe.** Locotenent-colonel Philip Cooke a comandat Batalionul Mormon când acesta a plecat de aici în ziua de 19 octombrie 1846.
- 11. Pueblo.** S-a dispus ca trei detașamente de bolnavi din Batalionul Mormon să plece pentru recuperare la Pueblo, unde și-au petrecut iarna 1846-1847 alături de sfinții din Mississippi. Aceste grupuri au intrat în Valea Salt Lake, în iulie 1847.
- 12. San Diego.** Batalionul Mormon și-a încheiat aici marșul de 2.000 de mile, în ziua de 29 ianuarie 1847.
- 13. Los Angeles.** Batalionul Mormon a fost lăsat la vatră aici, în 16 iulie 1847.
- 14. Sacramento.** Unii membri ai batalionului lăsat la vatră au lucrat aici și la Moara lui Sutter, spre est, pe malurile râului American, unde au ajutat la descoperirea de aur.
- 15. Salt Lake City.** Președintele Brigham Young a sosit în Valea Salt Lake, în 24 iulie 1847.

- 1838-1839, sfinții au fost obligați să se refugieze în Illinois.
- 6. Nauvoo.** Sediul Bisericii din 1839 până în 1846. După aproape doi ani de la martiriul profetului și al fratelui său Hyrum, sfinții s-au deplasat către vest.
- 7. Council Bluffs (Kanesville).** Pionierii au sosit aici în luna iunie 1846. Membrii Batalionului Mormon au pornit la 21 iulie 1846, sub comanda locotenent-colonelului James Allen.
- 8. Winter Quarters.** Locul de amplasare a cartierului general al sfinților în drumul lor spre Valea Salt Lake (1846-1848). Detașamentul de avangardă, sub îndrumarea președintelui Brigham Young, a plecat spre vest, în aprilie 1847.
- 9. Fort Leavenworth.** Batalionul Mormon a fost echipat aici, înainte de a începe marșul spre vest, în august 1846.

- 1. Fayette.** Profetul Joseph Smith a părăsit Fayette plecând spre Kirtland, Ohio, în luna ianuarie 1831. Cele trei ramuri din New York l-au urmat în lunile aprilie și mai 1831 potrivit poruncii Domnului de a se aduna (vezi D&L 37-38).
- 2. Kirtland.** Sediul Bisericii de la începutul lunii februarie 1831 până în 12 ianuarie 1838 când profetul s-a mutat în Far West, Missouri.
- 3. Independence.** În luna iulie 1831 (vezi D&L 57:2-3), Domnul a identificat Independence ca centrul Sionului. Gloatele i-au obligat pe sfinții de aici să plece în luna noiembrie 1833.
- 4. Liberty.** Sfinții din ținutul Jackson s-au adunat în această zonă din 1833 până în 1836, când li s-a cerut să plece.
- 5. Far West.** Din 1836 până în 1838, aici a fost un loc de refugiu. O parte din anul 1838, aici a fost sediul Bisericii. În perioada

BISERICA LUI
ISUS HRISTOS
A SFINȚILOR
DIN ZILELE DIN URMĂ

ROMANIAN

4 02356 85171 6
35685 171